СЕДМА СЕДНИЦА
ДРУГОГ РЕДОВНОГ ЗАСЕДАЊА
27. децембар 2016. године
(Четврти дан рада)

(Седница је почела у 10.05 часова. Председава Маја Гојковић, председник Народне скупштине.)

*
* *

ПРЕДСЕДНИК: Поштоване даме и господо народни посланици, настављамо рад Седме седнице Другог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2016. години.

На основу службене евиденције о присутности народних посланика, констатујем да седници присуствује 98 народних посланика.

Ради утврђивања броја посланика присутних у сали, молим да убаците своје картице у посланичке јединице.

Применом електронског система за гласање утврђено је да је у сали присутно 148 народних посланика и да имамо услове за наставак рада.

Настављамо рад и прелазимо на одлучивање о тачкама 16–27. дневног реда седнице Другог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2016. години.

Прелазимо на 16. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ УГОВОРА О ЗАЈМУ ЗА КРЕДИТ ЗА ПОВЛАШЋЕНОГ КУПЦА ЗА ПРОЈЕКАТ ИЗГРАДЊЕ АУТО-ПУТА Е-763 (ДЕОНИЦА СУРЧИН – ОБРЕНОВАЦ) ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, КОЈУ ПРЕДСТАВЉА МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА, КАО ЗАЈМОПРИМЦА, И КИНЕСКЕ EXPORT-IMPORT БАНКЕ, КАО ЗАЈМОДАВЦА.

Стављам на гласање Предлог закона о потврђивању Уговора о зајму за кредит за повлашћеног купца за Пројекат изградње ауто-пута Е-763 (Деоница Сурчин–Обреновац) између Владе Републике Србије, коју представља Министарство финансија, као зајмопримца и Кинеске експорт-импорт банке, као зајмодавца, у начелу.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 163, против – нико, уздржан – један.

Констатујем да је Народна скупштина већином гласова свих народних посланика усвојила Предлог закона, у начелу.

На члан 1. амандман, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, Саша Радуловић и Посланичка група Демократска странка.

Стављам на гласање амандман.

За – осам, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен амандман.

На члан 3. амандман је поднео посланик Саша Радуловић.

Стављам на гласање амандман.

За – нико, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен амандман.

Пошто смо завршили са одлучивањем о амандманима, стављам на гласање Предлог закона о потврђивању Уговора о зајму за кредит за повлашћеног купца за Пројекат изградње ауто-пута Е-763 (Деоница Сурчин–Обреновац, између Владе Републике Србије, које представља Министарство финансија, као зајмопримца и Кинеске експорт-импорт банке, као зајмодавца, у целини.

За – 165, против – нико, уздржана – два, није гласало девет посланика.

Констатујем да је Народна скупштина већином гласова свих народних посланика усвојила Предлог закона.

Прелазимо на 17. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА О ЗАЈМУ (ДОДАТНО ФИНАНСИРАЊЕ ЗА ПРОЈЕКАТ АУТО-ПУТ КОРИДОР 10) ИЗМЕЂУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И МЕЂУНАРОДНЕ БАНКЕ ЗА ОБНОВУ И РАЗВОЈ.

Стављам на гласање Предлог закона о потврђивању Споразума о зајму (Додатно финансирање за Пројекат ауто-пут Коридор 10) између Републике Србије и Међународне банке за обнову и развој, у начелу.

За – 147, против – два, уздржаних – нема, није гласало 26 посланика.

Констатујем да је Народна скупштина већином гласова свих народних посланика усвојила Предлог закона у начелу.

На члан 1. амандман, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, Саша Радуловић и Посланичка група Демократска странка.

Стављам на гласање амандман.

За – шест, против – нико, уздржаних – нема.

Народна скупштина није прихватила амандман.

На члан 3. амандман је поднео посланик Саша Радуловић.

Стављам на гласање амандман.

За – три, против – један, уздржаних – нема.

Народна скупштина није прихватила амандман.

Пошто смо завршили са одлучивањем о амандманима, стављам на гласање Предлог закона о потврђивању споразума о зајму (Додатно финансирање за Пројекат ауто-пут Коридор 10) између Републике Србије и Међународне банке за обнову и развој, у целини.

За – 148, против – два, уздржаних – нема.

Констатујем да је Народна скупштина већином гласова свих народних посланика усвојила Предлог закона.

Прелазимо на 18. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА О ЗАЈМУ (ДРУГИ ПРОГРАМСКИ ЗАЈАМ ЗА РАЗВОЈ И РЕСТРУКТУРИРАЊЕ ДРЖАВНИХ ПРЕДУЗЕЋА) ИЗМЕЂУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И МЕЂУНАРОДНЕ БАНКЕ ЗА ОБНОВУ И РАЗВОЈ.

Стављам на гласање Предлог закона о потврђивању Споразума о зајму (Други програмски зајам за развој и реструктурирање државних предузећа) између Републике Србије и Међународне банке за обнову и развој, у начелу.

За – 146, против – два, уздржаних – нема, није гласало 27 посланика.

Констатујем да је Народна скупштина већином гласова свих народних посланика усвојила Предлог закона у начелу.

На члан 1. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, Саша Радуловић и Посланичка група Демократска странка.

Стављам на гласање амандман.

За – осам, против – нико, уздржаних – нема.

Народна скупштина није прихватила амандман.

Народни посланик Владимир Ђурић поднео је амандман којим предлаже да се после члана 2. дода нови члан 2а.

Стављам на гласање амандман.

За – три, против – нико, уздржаних – нема.

Народна скупштина није прихватила амандман.

На члан 3. амандман је поднео посланик Саша Радуловић.

Стављам на гласање амандман.

За – четири, против – нико, уздржаних – нема.

Народна скупштина није прихватила амандман.

Пошто смо завршили са одлучивањем о амандманима, стављам на гласање Предлог закона о потврђивању Споразума о зајму (Други програмски зајам за развој и реструктурирање државних предузећа) између Републике Србије и Међународне банке за обнову и развој, у целини.

За – 149, против – два, уздржаних – нема.

Констатујем да је Народна скупштина већином гласова свих народних посланика усвојила Предлог закона.

Прелазимо на 19. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ АУТЕНТИЧНОГ ТУМАЧЕЊА ОДРЕДАБА ЧЛАНА 1, ЧЛАНА 5. СТАВ 1. И ЧЛАНА 53. СТ. 1. И 2. ЗАКОНА О ЕКСПРОПРИЈАЦИЈИ („СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РС“, БР. 53/95, 23/01-СУС, 20/09 И 55/13-УС).

Стављам на гласање Предлог аутентичног тумачења одредаба члана 1, члана 5. став 1. и члана 53. ст. 1. и 2. Закона о експропријацији („Службени гласник РС“, бр. 53/95, 23/01-СУС, 20/09 и 55/13-УС), у целини.

За – 146, против – четири, уздржаних – нема, није гласало 26 посланика.

Констатујем да је Народна скупштина већином гласова усвојила Предлог аутентичног тумачења.

Прелазимо на 20. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ АУТЕНТИЧНОГ ТУМАЧЕЊА ОДРЕДБЕ ЧЛАНА 48. ЗАКОНА О ИЗВРШЕЊУ И ОБЕЗБЕЂЕЊУ („СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РС“, БРОЈ 106/15).

Стављам на гласање Предлог аутентичног тумачења одредбе члана 48. Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“, број 106/15), у целини.

За – 147, против – шест, уздржаних – нема, није гласало 23.

Народна скупштина је усвојила Предлог аутентичног тумачења одредбе члана 48. Закона о извршењу и обезбеђењу.

Прелазимо на 21. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ПРЕСТАНКУ ФУНКЦИЈЕ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА У ОСНОВНОМ ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ У ТРСТЕНИКУ.

Стављам на гласање Предлог одлуке о престанку функције јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Трстенику, у целини.

За – 148, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да је Народна скупштина усвојила Предлог одлуке о престанку функције јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Трстенику.

Прелазимо на 22. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ЧЛАНА САВЕТА ГУВЕРНЕРА НАРОДНЕ БАНКЕ СРБИЈЕ.

Стављам на гласање Предлог одлуке о избору члана Савета гувернера Народне банке Србије, у целини.

За – 148, против – четири, уздржаних – нема, није гласало 24.

Констатујем да је Народна скупштина већином гласова свих народних посланика донела Одлуку о избору члана Савета гувернера Народне банке Србије.

Прелазимо на 23. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ДВА ЧЛАНА РЕПУБЛИЧКЕ КОМИСИЈЕ ЗА ЗАШТИТУ ПРАВА У ПОСТУПЦИМА ЈАВНИХ НАБАВКИ.

Стављам на гласање Предлог одлуке о избору два члана Републичке комисије за заштиту права у поступцима јавних набавки, у целини.

За – 148, против – четири, уздржаних – нема.

Констатујем да је Народна скупштина већином гласова усвојила Предлог одлуке.

Прелазимо на 24. тачку дневног реда – ИЗБОР ЧЛАНА САВЕТА КОМИСИЈЕ ЗА ЗАШТИТУ КОНКУРЕНЦИЈЕ, СА ЛИСТЕ КАНДИДАТА КОЈУ ЈЕ ПОДНЕО ОДБОР ЗА ПРИВРЕДУ, РЕГИОНАЛНИ РАЗВОЈ, ТРГОВИНУ, ТУРИЗАМ И ЕНЕРГЕТИКУ.

Стављам на гласање Предлог да се за члана Савета Комисије за заштиту конкуренције, на период од пет година, изабере кандидат Чедомир Радојчић.

За – 147, против – три, уздржан – један, није гласало 25.

Констатујем да је Народна скупштина већином гласова свих народних посланика изабрала Чедомира Радојчића за члана Савета Комисије за заштиту конкуренције.

Честитам изабраном кандидату и желим му пуно успеха у раду.

Прелазимо на 25. тачку дневног реда – ИЗБОР ЧЛАНОВА САВЕТА РЕГУЛАТОРНОГ ТЕЛА ЗА ЕЛЕКТРОНСКЕ МЕДИЈЕ, СА ЛИСТА КАНДИДАТА КОЈЕ СУ ПОДНЕЛИ ОВЛАШЋЕНИ ПРЕДЛАГАЧИ.

Приступамо гласању о кандидатима за избор једног члана Савета Регулаторног тела за електронске медије, на предлог удружења чији су циљеви остваривање слободе изражавања и заштита деце.

Кандидати су Радоје Кујовић и Радослав Николић.

Стављам на гласање предлог да се за члана Савета Регулаторног тела за електронске медије изабере Радоје Кујовић.

Закључујем гласање.

За – 146, против – три, уздржана – три, нису гласала 24.

Стављам на гласање предлог да се за члана Савета Регулаторног тела за електронске медије изабере Радослав Николић.

Закључујем гласање.

За – три, против – један, уздржана – два, није гласало 170.

Констатујем да је Народна скупштина, полазећи од броја добијених гласова, за члана Савета Регулаторног тела за електронске медије, на предлог удружења чији су циљеви остваривање слободе изражавања и заштита деце, изабрала Радоја Кујовића.

Приступамо гласању о кандидатима за избор једног члана Савета Регулаторног тела за електронске медије на предлог универзитета акредитованих у Републици Србији.

Кандидати су проф. др Владимир Томашевић и Горан Петровић.

Стављам на гласање предлог да се за члана Савета Регулаторног тела за електронске медије изабере проф. др Владимир Томашевић.

Закључујем гласање.

За – два, против – један, уздржана – два, није гласао 171.

Стављам на гласање предлог да се за члана Савета Регулаторног тела за електронске медије изабере Горан Петровић.

Закључујем гласање.

За – 146, против – два, уздржана – два.

Констатујем да је Народна скупштина, полазећи од броја добијених гласова, за члана Савета Регулаторног тела за електронске медије на предлог универзитета акредитованих у Републици Србији изабрала Горана Петровића.

Пошто смо завршили гласање и изабрали чланове Савета Регулаторног тела за електронске медије са листа кандидата које су поднели овлашћени предлагачи, дозволите да им, у ваше и у своје име, честитам на избору и пожелим успешан рад.

Прелазимо на 26. тачку дневног реда – ИЗБОР ЧЛАНА ОДБОРА АГЕНЦИЈЕ ЗА БОРБУ ПРОТИВ КОРУПЦИЈЕ, СА ЛИСТЕ КАНДИДАТА КОЈУ ЈЕ ПОДНЕО ОДБОР ЗА АДМИНИСТРАТИВНО-БУЏЕТСКА И МАНДАТНО-ИМУНИТЕТСКА ПИТАЊА.

Прелазимо на одлучивање.

Стављам на гласање предлог да се за члана Одбора Агенције за борбу против корупције, на период од четири године, изабере кандидат Даница Маринковић.

За – 164, против – шест, уздржаних – нема, није гласало седам.

Констатујем да је Народна скупштина већином гласова свих народних посланика изабрала Даницу Маринковић за члана Одбора Агенције за борбу против корупције. Хвала.

Стављам на гласање предлог да се за члана Одбора Агенције за борбу против корупције, на период од четири године, изабере кандидат Миодраг Скулић.

То је повучено. Не знам зашто службе то не прате.

Занемарите ово, ово је грешка службе, јер је јуче, и усмено и писмено, на време повучен предлог Посланичке групе СРС.

Честитам изабраном кандидату, у своје и у ваше име, и желим му пуно успеха у раду.

Прелазимо на 27. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗМЕНАМА ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ЧЛАНОВА И ЗАМЕНИКА ЧЛАНОВА ОДБОРА НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ.

Стављам на гласање Предлог одлуке о изменама Одлуке о избору чланова и заменика чланова одбора Народне скупштине Републике Србије, у целини.

За – 151, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да је Народна скупштина већином гласова свих народних посланика усвојила Предлог одлуке о изменама Одлуке о избору чланова и заменика чланова одбора Народне скупштине Републике Србије.

Хвала. Овим смо гласање завршили.

Настављамо данашњи рад у складу са Пословником, пошто каже да мора одмах на почетку, а то је моје питање – да ли неко од овлашћених представника жели да затражи обавештење или објашњење, у складу са чланом 287. Пословника? Јавите се, молим вас.

(Марко Ђуришић: Повреда Пословника.)

Изволите, Ђуришићу.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Не можемо сада да прећемо, зато што сте ви заказали јуче за 10.00 сати гласање, а за 14.00 сати наставак седнице. И када почне седница у 14.00 сати, онда можете да примените члан 287. и да поставимо питања.

Имали смо овде проблем и тумачење да, када је заказан дан за гласање, нема постављања питања, нема везе да ли је уторак или четвртак. Ви сада правите преседан за једно питање, за које смо се сложили, уз протесте одређених посланичких група, да не може. Иако сте ви већ заказали наставак седнице за 14.00 сати, не можете сада да га закажете за 10.00 сати.

ПРЕДСЕДНИК: Могу, у складу са Пословником, члан 287.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Али не можете да наставите ако сте наставак рада већ заказали за 14.00 сати. Можете да одложите за неки тренутак. Има члан Пословника који говори о одлагању почетка седнице.

ПРЕДСЕДНИК: Тако је. Гласање смо завршили. Значи, имам листу од пет посланика…

МАРКО ЂУРИШИЋ: Али не можете да одложите за раније.

ПРЕДСЕДНИК: Имам листу од пет посланика који сматрају да сам у праву.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Посланици су обавештени да је у 14.00 часова наставак, да настављамо са радом, и да ће тада бити питања. То сте ви рекли; стоји у стенограму.

ПРЕДСЕДНИК: Добро, посланиче, не морате постављати питање. Захваљујем.

Војислав Шешељ има реч.

ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ: Даме и господо народни посланици, ја постављам питање Александру Вучићу као председнику Владе Републике Србије и уједно као председнику СНС – шта ће учинити да би се сменила

Јоргованка Табаковић са функције гувернера Народне банке Србије? Поступак је компликован, али се може спровести.

Јоргованка Табаковић је тешко компромитовала ту функцију због нечасног и непоштеног поступања плагирањем докторске дисертације. Утврђено је да је Јоргованка Табаковић 20% текста своје докторске дисертације преписала од других аутора не наводећи изворе и не стављајући знакове навода.

То је кривично дело за које није прописана бог зна како велика казна затвора, али за интелектуалце то је као смртна пресуда. За једног интелектуалца боље је да погине него да га ухвате као фалсификатора. Надам се да у вашим редовима још увек има интелектуалаца који разумеју ово што говорим.

Наравно, нисам велики оптимиста да ћете нешто учинити по овом питању, имајући у виду случај Томислава Николића за кога је утврђено да је стекао звање мастера економије а да ни један једини испит на факултету није полагао. Добро, њему су уписивали оцене а да се није појављивао на испиту. Морао је много енергије професор Љубиша Стојимировић да уложи, да трчи од једног до другог свог колеге, да измоли позитивну оцену, некада и врло високу оцену. Иако смо разгледали дипломски мастер рад Томислава Николића, нисмо могли да установимо да је од неког преписивао јер је тако лошег квалитета да је то немогуће од некога преписати. Једноставно, нема узора, не постоји.

Код Јоргованке Табаковић у питању је крађа интелектуалне својине. Она је украла туђи интелектуални продукт и нема строжег прекршаја у академској заједници, нема горег прекршаја у академској заједници. Ако ћемо и то толерисати и ако ће Александар Вучић остати пасиван по том питању, а Јоргованка Табаковић је кандидована као кандидат ваше странке; очекујемо да странка из моралних разлога затражи њену оставку. Ако сматрате заиста да је плагирање недозвољиво.

Ако сматрате да је плагирање пожељно и очекивано и уобичајено, онда ћете остати скрштених руку, а можете је и бранити, јер није много плагирала, само 20%, а могла је и 25%, могла је 50%, могла је и 100%. Дакле, она је била скромних прохтева у овој интелектуалној крађи.

Тешке то последице има по друштвени морал. Видели сте, када су ухватили у плагијату много блажег карактера неке немачке министре, да су они одмах подносили оставку. Ништа. Како нећемо када се са Немцима сада највише дружимо и најближи смо са њима?

ПРЕДСЕДНИК: Истекло је време. Прошло је пет минута.

Захваљујем.

Реч има професор Атлагић.

МАРКО АТЛАГИЋ: Поштована председнице, постављам посланичко питање Министарству унутрашњих послова, Министарству правде и Министарству одбране.

Опште је познато да министар одбране сваке земље, па и Републике Србије, треба да има, поред осталих, изузетне моралне вредноте. Такав случај није био са бившим министром Републике Србије Драганом Шутановцем. За време министра одбране Републике Србије Драгана Шутановца Војска Србије пала је на најниже гране. Шутановац је Војску Србије свео на нижи ниво него што је ловачко друштво. Шутановац је велики део најбољег старешинског кадра пензионисао у најбољим годинама живота, када су увелико били радно способни и искусни. Драган Шутановац је уклонио из Војске Србије 26 српских генерала, ратних команданата, начелника сектора и управа.

Да ли је тачно, а тврдим да је тачно, да је Драган Шутановац као министар војни приликом набавке мобилног система радио-релејних уређаја преко „Југохемије“ на курсним разликама оштетио буџет Републике Србије за око 270 милиона динара? Да ли је тачно, а тврдим да јесте, питам надлежна министарства, да је Драган Шутановац као министар војни доделио свом најбољем другу Александру Бапцу послове у вредности од 156 милиона динара и да је у времену од 2008. године до 2010. године потписао десетине уговора са фирмом *Fresenius Medical Care*, у којој је његов најбољи друг Бабац био директор маркетинга?

Да ли је тачно, а тврдим да је тачно, да је министар војни Драган Шутановац платио надоградњу, тј. да је оправак софтвера за ВМА у износу од 850.000 евра, што је четири пута више него што је компјутерски програм коштао када је био купљен?

Да ли је тачно, а тврдим да је тачно, да је Драган Шутановац као министар војни наредио да се хеликоптером превози храна за коње, односно сено?

Да ли је тачно, а тврдим да је тачно, да је Саша Радуловић, познатији као „Краљ Стечаја“, као стечајни управник Грађевинског предузећа „Нови ауто-пут“ милионски вредне рачуноводствене послове дао компанији „Бизнис сервис“, која је регистрована на његову супругу, а у којој је Саша Радуловић био сувласник?

Да ли је тачно, а тврдим да је тачно, да је Сашу Радуловића Агенција за лиценцирање стечајних управника казнила са 100.000 динара, а Привредни суд у Београду разрешио дужности стечајног управника?

Дозволите само неколико цитата из 2011. године, из дневне штампе: „Радуловићу, бруко, колико си милиона мазнуо?“ (31.5.2011), „Курир ухватио стечајног фантома“ (27.4.2011), „Радуловић отима паре од жртава превара“, „Радуловић ојадио шећеране“, „Полиција чешља краља стечаја“ (14.4.2011). године, „Саша Радуловић, стечајни управник у 14 предузећа, добио је месечно два милиона и сто хиљада динара“.

Поштовани грађани, Радуловић се декларисао као борац против буразерске и кумовске политике.

Питам Министарство за државну управу – да ли је тачно, а тврдим да је тачно, да је на Одборничкој листи Скупштине општине Врачар у Београду ставио Кљајић Ивана и жену му Кљајић Оливеру, Петронијевић Миленка, кума Кљајић Ивана, Петронијевић Драгану, жену Петронијевић Миленка, Бабић Срећка и његову жену Бабић Драгану? Е тако се он бори против буразерских политика.

Радуловић је као стечајни управник добио 495 месечних накнада. Простом рачуницом долазимо до цифре од 50 милиона динара, коју је овај политички луфтигуз „Крадуловић“ ставио у свој џеп. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Реч има народни посланик Милија Милетић.

МИЛИЈА МИЛЕТИЋ: Захваљујем се.

Уважена председнице, прво питање бих поставио Министарству пољопривреде, а везано је за имовину претходних задруга, које су отишле у стечај, да ли ће та имовина имати могућност да се преведе, односно да се пренесе у новоформиране задруге које ће наставити континуитет радова тих задруга, јер смо сведоци да је задругарство потреба и обавеза свих нас, да се помогне пољопривреда, да се људи удруже и да на тај начин свим младим пољопривредним произвођачима и осталима обезбедимо да се лакше обавља пољопривредна производња.

Друго питање Министарству рада и социјалне политике, пошто знамо да смо у претходном периоду имали катастрофалне приватизације, од 2000. године па наовамо то су биле тајкунске приватизације где су тајкуни уништили целокупну радну снагу у целој Србији, са посебним акцентом на југоисток Србије.

Поставио бих питање да ли ће имати могућност, пошто имамо и одлуке Привредног суда, да се обезбеде средства за све оне раднике који су изгубили своја радна места, као нпр. општина Сврљиг, Гаџин Хан, Бела Паланка и град Ниш, где је велики број наших радника добио судска решења да се треба наплатити, а имамо и договор надлежног Министарства привреде, Министарства социјалне заштите са градом Нишом, да се тим људима исплате средства – да ли ће то бити исплаћено и у Нишу и на југоистоку Србије, јер има велики број радника који имају своја потраживања и очекујем да ће њима бити то исплаћено у току наредне, 2017. године.

Још једно питање, које је битно за све нас. Јуче је била седница Владе где је донесена одлука да се формира тело које ће пратити наталитет у Србији, где је наш премијер Владе председник тог тела, где је министарка из министарства надлежног за те ствари његов заменик. Питао бих – који ће бити правци рада тог министарства?

Могу да кажем пример добре праксе. Општина Сврљиг, где смо ми као Уједињена сељачка странка потенцирали да се донесе одлука, и одлука је донесена, у буџету да се одваја по 250.00 динара за сваку

новостворену брачну заједницу, да се обезбеди радно место кроз самозапошљавање у сарадњи са Националном службом за запошљавање, а за сеоска подручја да се издваја 350.000 хиљада динара и да сваки брачни пар који формира брачну заједницу може да уплаћује, да му општина помаже преко Националне службе за запошљавање за формирање газдинства и да преко тог газдинства он себи уплаћује пољопривредну пензију, а може и отворити неку своју радну активност, неко своје предузеће и у селу, где ће имати обавезу да наредне две године тим средствима уплаћује себи радни стаж. Мислим да је то пример добре праксе, јер треба стварно давати велики приоритет југоистоку Србије.

Још једном захвалност и Влади Републике Србије на челу са нашим премијером, јер је ово права ствар да се овако ради и да се помаже југоисток Србије, кроз политику која ће развијати, остављати младе људе, стављати акценат на новорођену децу и на новостворене брачне заједнице. Још једном ћу као човек са тог подручја, из Сврљига, у потпуности подржати све мере које предлаже Влада Републике Србије на челу са нашим премијером.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Захваљујем, колега Милетићу.

Реч има народни посланик Марко Ђуришић. Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала.

Поштовани председавајући, искористићу ову прилику да поставим питање прво министру Стефановићу, везано за прогон људи у Тополи, одборничке групе „Нови људи – боља Топола“.

Наиме, јуче је један од чланова и одборник у СО Топола нападнут, претучен, и то, нажалост, није први пут. У општини Топола се већ дуже време спроводи терор над сваким опозиционим деловањем, и то је јуче добило нови облик физичког насиља, нападом на једног одборника.

Очекујем, у року од 15 дана, одговор од министра Стефановића – које је мере предузела полиција и докле се стигло у истрази и да ли је ово што се дешава у Тополи само један од примера који нас чека у будућности или ће ова држава урадити нешто да се заустави прогон над политичким противницима?

Следеће питање је везано за стање у правосуђу и тзв. борбу против криминала и корупције. Ту постављам питање председнику Владе и министарки Кубуровић – шта ће држава да предузме како се не би поново десило, као што смо могли из медија да сазнамо пре неки дан, да је особа која има егзотични назив Мали Угар, оптужена за убиство, у ствари за неколико убистава, после две године бекства коначно приведена правди пре годину дана, а онда пуштена да се брани са слободе, јер, како каже у објашњењу портпарол суда, суд увек тежи да замени тежу меру оном лакшом законском мером, па је ето нашла за сходно да оптуженог за

најтежа кривична дела, за убиство, са дебелим досијеом, јер су већ нека убиства тој особи и доказана, пусти на слободу.

Да ли грађани Србије треба да буду забринути што такве особе шетају слободно међу нама и да ли ће држава нешто предузети како би зауставила то, како би се средило стање у правосуђу, а не да нам се понавља из случаја у случај да имамо против свих, да тако кажем, омиљених криминалаца Александра Вучића, застаревање случајева, ослобађајуће пресуде и да Србија поново постаје сигурна кућа за бројне криминалце који овде данас долазе и слободно могу да шетају, али, нажалост, и да наставе да се баве криминалом па имамо све већи број најтежих кривичних дела и све већу угроженост грађана?

Ове ствари мислим да захтевају одговор државе. Одговор државе свакако не могу да буду акције као што је, рецимо, акција „Резач“. Она је занимљива, јер пре годину дана у великој акцији, како је тада министар полиције објашњавао, на телевизији се појављивао готово непрекидно 48 сати на свим могућим медијима и радио оно што данас каже да није посао министра полиције, да води истраге, а он је тада излазио и објашњавао грађанима Србије како је ухапшено 80 људи који су криви за не знам колико разних кривичних дела и не знам колику материјалну штету да су нанели држави. Данас, после годину дана тачно, ни једна једина оптужница против 80 људи није подигнута. Ни једна једина.

Постављам питање – да ли је то борба против криминала и корупције? Шта грађани могу да очекују ако тако с једне стране имамо спектакуларна тзв. хапшења и борбу против криминала и корупције које немају никакав епилог на суду, а са друге стране да оптужене против којих се води кривични поступак пред судовима за најтежа кривична дела пуштају да се бране са слободе? Шта грађани треба да очекују?

Искористио бих ову прилику на крају да поставим министру полиције питање, пошто је рекао да полиција још увек води преткривични поступак – да ли је полиција саслушала у својству грађанина господина Александра Вучића, председника Владе, који је 8. јуна рекао да су за рушење у Савамали одговорни појединци из врха градске власти? Значи, прошло је више од седам месеци од тог тренутка; да ли је он саслушан да каже који су то појединци из врха градске власти који су организовали рушење у Савамали? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ђуришићу.

Реч има народни посланик Срђан Ного.

Изволите, колега.

СРЂАН НОГО: Захваљујем, председавајући.

Прво питање је за председницу Парламента, госпођу Мају Гојковић. Наиме, јуче смо, када смо завршавали седницу, чули од ње да је наставак сутра у 14.00 часова; крећу прво посланичка питања, па амандмани – ево га стенограм са јучерашње седнице – што и јесте пракса

досадашњег рада Народне скупштине, јер сваки пут када је био дан за гласање иста није дозвољавала посланичка питања.

Постављамо питање – како је сада одступила од примене Пословника и како сада пред само гласање на седници која није била за то најављена, а по досадашњој пракси нису могла да се постављају питања, ми имамо постављање посланичких питања?

Друго питање је упућено председнику Владе, господину Александру Вучићу. Наиме, као што смо јуче видели, Тужилаштво за организовани криминал је одустало од даљег процесуирања Млађана Динкића, па постављамо питање – ко штити Млађана Динкића? Коме треба Млађан Динкић? Зашто је Млађан Динкић толико јак у Србији? Какве везе Млађан Динкић има са Александром Вучићем када исти не може да буде процесуиран?

Сам Александар Вучић је у Народној скупштини носио робијашко одело Млађана Динкића називајући га највећим лоповом. Сам господин Вучић је помињао да је криминал и корупција главна одредница – ево, господин колега посланик има ту слику – помињао је да је борба против криминала и корупције главни задатак његове владе, а онда добијамо случај „Динкић“, добијамо случај да Млађан Динкић не може да одговара. Онда молим посланике владајуће већине да никада више, када се буду јављали за реч, не помињу период пре њихове власти, зато што они системски покривају све што је учињено пре њихове власти и узимају те кадрове. Па благајник и шеф кабинета Млађана Динкића Ивица Којић је сада шеф кабинета Александра Вучића.

Следеће питање бих упутио Министарству правде, Републичком јавном тужиоцу и шефу ВБА. Пошто се овде у Народној скупштини доста говорило о разним аферама, шпијунима итд., видим да је то био хоби великог броја народних посланика и генерално ми волимо паушално да причамо о таквим стварима, мене занима, ми смо овде постављали питање везано за Момчила Перишића, шта је са кривичном пријавом коју је Управа безбедности тадашње Војске Југославије после хапшења Перишића поднела и против Александра Димитријевића, генерала, начелника Управе безбедности, и његових најближих сарадника Гајић Бранка, Билинац Благоја и Марковић Велисава. Та кривична пријава је по гашењу војног правосуђа нестала, па бих молио да Републички јавни тужилац, Министарство правде и ВБА уђу у траг тој кривичној пријави и да нас обавесте шта се са истом дешава.

А зашто је поднета? Па ево како се успоставила сарадња између највиших органа државе и страних обавештајних служби, у овом смислу америчких. Поменути Димитријевић, са својим сарадницима, замеником, генерал-мајором Гајићем, Билинац Благојем, пуковником, начелником Оперативног одељења, и Марковић Велисавом, пуковником, начелником Аналитичког одељења, и заједно са још неким старешинама и

цивилима, у периоду од 5. новембра 1997. до маја 1998. године сачинио је платформу за контакте са представницима Америчке обавештајне службе ЦИА и Војнообавештајне службе ДИА и однео је на потпис начелнику Генералштаба Момчилу Перишићу.

По тој платформи одржано је 10 састанака у Београду, у Улици Андре Николића број 21. С америчке стране били су Бредли Кноп, начелник Кабинета директора ДИА, Ернест Фиштер, војни изасланик САД у СРЈ, Шон Фицпатрик, представник ЦИА у амбасади САД у Београду, Дејвид Роузман из централе ЦИА, Дејв Џејмсон и други.

Контакти су вођени строго затворено и, између осталог, ми смо Американцима предали податке о организационо-формацијској структури обавештајно-безбедносних снага Војске Југославије и њиховом делокругу, надлежностима и задацима. Значи, читава формација Војске Југославије у целини. Терористичке делатности на просторима бивше СФРЈ, посебно КиМ и БиХ, политичко-безбедносна ситуација на КиМ, мере државних органа на спречавању терористичких акција уз ангажовање јединица МУП, обећање да јединице Војске Југославије неће бити употребљене, стање у Црној Гори итд., итд.

Свих 10 састанака је документовано по датуму, времену и месту одржавања. Описаним радњама именовани су тајне војне податке и документа саопштили или предали представницима Америчке обавештајне службе, прикупљали за њу податке и помагали њен рад, чиме су проузроковали тешке последице за безбедност Војске Југославије и војну моћ земље, чиме су извршили кривично дело шпијунаже из члана 128. став 5, у вези става 1. ОКЗ.

Дакле, овде постоји директна документација и ја имам ту поменуту платформу, сачинио ју је начелник тадашње Управе безбедности Аца Димитријевић а потписао начелник Момчило Перишић. Са овим је био упознат и укључен тадашњи шеф РДБ Јовица Станишић. Када ће се процесуирати лица која су издала ову земљу?

Још једно питање, за крај, за Александра Вучића...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Време вам је истекло, да оставимо за следећи пут.

Хвала вам пуно, колега Ного.

Реч има народни посланик Предраг Јеленковић.

Изволите, др Јеленковићу.

ПРЕДРАГ ЈЕЛЕНКОВИЋ: Поштовани председавајући, поштоване колегинице и колеге, питање упућујем Министарству просвете, науке и технолошког развоја. Да ли се размишља о све чешћим захтевима ђака, наставника и родитеља да се у образовни систем, и то од основне школе, уведе предмет медији и образовање? Медији и образовање не као део постојећих предмета грађанског васпитања или информатике, већ као посебан предмет.

Медијска писменост је претходних пет-шест година постала предмет бројних дебата и неких истраживања које смо у задње време могли да видимо и овде приликом презентације у Београдском медијском центру. Често се помиње медијска писменост и у контексту европских интеграција, односно као врло важан фактор на пољу демократизације развоја грађанског друштва у Србији. У свету највећу пажњу медијској писмености поклањају Аустралија, Канада, Велика Британија, Јужна Африка, скандинавске земље, Израел, Русија, а у нашем најближем окружењу је Црна Гора, која је већ тај предмет увела као изборни предмет у гимназијама.

Бројна истраживања, као што рекох, у последње време говоре о томе колико је важна медијска писменост за образовни систем сваке земље. Тако смо имали прилику пре пар недеља у Београдском медијском центру да чујемо истраживање које је рађено за регион, где су биле обрађене земље Албанија, БиХ, Македонија, Црна Гора и Србија. Наравно да се ту дошло до неких закључака у смислу потребе едукације на ову тему, као и основних фактора који никако да се отклоне не би ли овај предмет ушао коначно, односно не би ли медијска писменост ушла коначно као обавезни предмет у образовању.

Још једно истраживање које је почетком 2016. године на ту исту тему урађено је једно од најопсежнијих истраживања у Србији за сада, а то је истраживање које је рађено у 18 нишких средњих школа. Истраживање је спровео Филозофски факултет Универзитета у Нишу и „Медија и реформ центар“ Ниш. Наиме, 3.700 испитаника, ђака завршних разреда, матураната и матуранткиња, њихових родитеља и наставника је анкетирано. Општи закључак је да се све три испитане категорије никада нису среле са програмима медијске писмености.

На крају, сви заговорници медијске писмености, од аналитичара, уредника медијских кућа, наставника, професора универзитета, невладиног сектора, односно невладиних организација које се баве овом темом, сложни су у једном, а то је да свакако треба почети са медијским образовањем и временом га усавршавати и прилагођавати новим условима. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Јеленковићу.

Реч има народни посланик Радослав Милојичић.

Изволите, колега Милојичићу.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала, господине председавајући.

Даме и господо народни посланици, нисам планирао ово питање, али ево питање за председавајућег – зашто нема ниједног посланика СНС? Да не наступа својим играчким умећем негде Томислав Николић на тргу, па су отишли да га гледају, пошто смо видели у претходном периоду да је он врло склон тим играма и да то врло добро изгледа, нажалост по земљу Србију? То је прво питање.

Друго питање озбиљно, да пређемо на озбиљне теме, пошто сваког дана имамо или последице штетних одлука СНС или свакога дана СНС направи, донесе или уради нешто чега се сви грађани Србије, сем гласача СНС, стиде, на данашњи дан, нажалост, пре годину дана се десила акција „Резач“, па ДС поставља питање шта је са том акцијом.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Само реците коме, извињавам се.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Министру полиције, господину Стефановићу.

Дакле, 80 људи је ухапшено, приведено, малтретирано. Ти људи који имају породице, свој интегритет, име и презиме, су ухапшени као да су најгори криминалци, као да су најгори шверцери дроге, као што је Звонко Веселиновић кога премијер Александар Вучић држи уз себе да му решава конфликте у СНС.

То су озбиљни људи. Неки су били председници општина, неки су били министри, неки су се бавили озбиљно својим послом. Сви су приведени уз позорницу ТВ камера. Директан пренос је ишао на разним програмима о хапшењу тих људи.

Годину дана после тога, нема ниједне речи о томе. Тим људима је замрзнута имовина. Ти људи су блаћени. Ти људи не могу да се појаве нигде у јавности, због тога што им је СНС неправедно, тврдим, урадила, само да би Александар Вучић подигао свој рејтинг и да би СНС представила лажну борбу против лажног криминала и лажне корупције, уместо да се бави правом борбом против криминала и корупције и да похапси прво Звонка Веселиновића, Николу Петровића и остале криминалце, он је хапсио, видите, гле чуда, људе који су били или су још увек у ДС, како би се политички осветио. Све је то урађено уз снимање ТВ камерама и директним преносима за новогодишње и божићне празнике. То је срамота и то се није дешавало ни 1945. године у земљи Србији.

Постављам питању министру полиције, који је био сав срећан тог дана покваривши тим људима и њиховим пријатељима и њиховим породицама не само Нову годину, него им покваривши живот – шта се дешава са тим? Шта се дешава са акцијом „Резач“? Шта се дешава са осамдесеторо ухапшених? Зашто не добију ослобађајућу пресуду? Зашто против њих нису покренути поступци? То је служило само за замајавање народа пред новогодишње и божићне празнике, како народ не би размишљао о томе да нема за новогодишњу и божићну трпезу, већ да гледа ружичасте телевизије са лажним криминалцима и лажним хапшењем. Постављам питање министру полиције, шта се са тим дешава?

Друго питање, постављам министарки Зорани Михајловић, да ли је могуће да у 2016. години, у Крушевцу имамо гетоизацију ромске популације. Ромско насеље „Марко Ороловић“ у Крушевцу је ограђено зидом од 160 метара и три метара висине. Није остављен противпожарни пут, није остављен пут којим могу да прођу кола хитне помоћи или возила

полиције, што није у складу ни са законом. Демократска странка се већ 27 година залаже за равноправност, без обзира на верску, политичку и националну припадност. Ко је дао грађевинску дозволу? Ко је платио? Ко је финансирао изградњу тог срамног објекта? Зашто су СНС-у грађани ромске популације грађани другог реда? Демократска странка се оштро противи гетоизацији ромске популације у 2016. години. Да ли је то можда присећање младости Александра Вучића и Томислава Николића, шта су радили деведесетих, па то желе да раде и 2016. године, што је, наравно, недопустиво.

Треће питање постављам министру одбране, али видим да због времена нећу завршити, господину Ђорђевићу – шта је са платним разредима у Војсци Србије? Да ли ће се укинути ти платни разреди? Да ли министар зна да 80% припадника Војске Србије има зараду која је мања од просечне зараде у Републици Србији? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Милојичићу.

Реч има народни посланик Саша Радуловић.

Изволите.

САША РАДУЛОВИЋ: Прво питање иде председници Народне скупштине. Чули смо малопре од представника СНС-а да друге посланике назива политичким луфтигузима па је питање за председницу Народне скупштине – да ли то урушава достојанство Народне скупштине? Да ли је то увреда? Зашто дозвољава такав речник у Скупштини? Када се каже да је Скупштину претворила у отирач извршне власти, онда кажњава посланике, а с друге стране дозвољава овакав говор у Скупштини. Ово је, наравно, забрањено Пословником, чланом 107.

Значи, посланици не смеју на овакав начин да се обраћају другим посланицима, шири се некултура на овакав начин, а у ствари највише говоре о себи, односно не вређају друге посланике, на такав начин их не могу увредити, али вређају достојанство Народне скупштине и вређају све грађане Републике Србије кад им упућују овакве поруке.

Друго питање за председника Владе Републике Србије. У „Њузвику“ смо прочитали један интервју чланице или бивше чланице маркетиншког тима СНС који је радио из разних просторија које на располагање дају симпатизери СНС из којих се систематски блате грађани Републике Србије зарад страначких интереса. Имали смо детаљан опис тога како те екипе раде, популарно их у народу зову ботови, на који начин блате друге људе, како реагују када треба да прикрију криминал и корупцију која се тиче било кога из власти, детаљно описани сценарији.

Питање за председника Владе – да ли је то та Србија у коју верује, да ли је то оно што нам доноси будућност са његовом влашћу, да блати грађане преко организованих ботовских бригада?

Треће питање за председника Владе Републике Србије. Јуче је на једној конференцији за медије као представник Владе на Владиној

конференцији коментарисао кандидовање појединих људи, односно најаву кандидатуре за председника Републике. Саша Јанковић, омбудсман, најавио је да ће се кандидовати за председника Републике и то је председник Владе прокоментарисао као злоупотребу положаја, односно да политичке поруке шаље са државничких функција.

Питање за председника Владе – зар не види иронију у овоме да он као председник Владе даје политичке изјаве које никакве везе немају са радом Владе? Коментарише друге који користе своје слободно право; право сваког грађанина је да се кандидују за било коју политичку функцију у држави. Такође, да ли ће опоменути министра полиције који је дао веома сличну изјаву где је као министар полиције коментарисао кандидатуру једног грађанина Србије за председника Србије на наредним изборима? Исто питање и за министарку Михајловић, пошто је урадила исту ствар.

Значи, практично од конференције до конференције за медије које организује председник Владе константно блати политичке противнике, блати све који могу да угрозе и који ће на крају угрозити и оборити га са власти, злоупотребљава своју функцију, говори о стварима које никакве везе немају са радом Владе Републике Србије. Коментарише људе директно, вређа их на најгрубљи могући начин. Назива их разним именима и онда се прави као да је жртва у овом целом поступку. Контролише медије, користи ове бот бригаде, односно организује их на различитим местима по Србији који шире блато, блате људе, провлаче их кроз таблоиде и на такав начин води политику у Србији. Зар председник Владе не види колико је ово погубно за Србију?

Четврто питање се тиче кандидата СНС за председничке изборе. Председник Републике је најавио да ће објавити да ли се кандидује за нови мандат до Божића. Није прошло ни 10 минута након те изјаве у којој је председник Републике такође казао да очекује да ће имати подршку СНС, да нон-стоп разговара са премијером, односно са председником Владе о томе. Десет минута после те конференције за медије излази председник Владе који каже, да ће СНС одлучити о кандидату за два до три месеца. Па је питање, да ли председник Републике разговара са председником Владе? Да ли се консултују и да ли ће, односно када ће председник Владе престати да малтретира грађане Србије и објави им на које изборе идемо и ко је кандидат СНС за председника?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Пошто се, колико видим, нико од председника, односно овлашћених представника посланичких група не јавља за реч, дајем паузу до 14 часова. Захваљујем вам.

(После паузе – 14.00)

ПРЕДСЕДНИК: Поштовани народни посланици, сагласно члану 27. и члану 87. ст. 2. и 3. Пословника, обавештавам вас да ће Народна скупштина данас радити и после 18 часова, због потребе да што пре

размотримо амандмане на акте из дневног реда ове седнице и донесемо их гласањем.

Прелазимо на 1. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О СИСТЕМУ ПЛАТА ЗАПОСЛЕНИХ У ЈАВНОМ СЕКТОРУ (појединости).

Примили сте амандмане које су на Предлог закона поднели народни посланици.

Примили сте извештаје надлежних одбора, као и мишљење Владе о поднетим амандманима.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника, отварам претрес Предлога закона у појединостима.

На члан 1. амандман, у истоветном тексту, поднели су заједно Вјерица Радета, Зоран Красић и Никола Савић, заједно посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић, заједно посланици Посланичке групе Демократска странка, заједно Дејан Шулкић, Милан Лапчевић и Горица Гајић и народни посланик Саша Радуловић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Марко Ђуришић.

Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала, председнице.

Поштовани министре, први закон је Предлог закона о систему плата запослених у јавном сектору и оно што је суштина овог закона и наредна три, која треба да дискутујемо, јесте померање рока, рока после доношења других закона који би требало да обезбеде спровођење овог закона конкретно, а у суштини да доведу до бољег живота грађана Србије.

Уместо да добијем одговор зашто није урађен овај посао у року који је сама Влада одредила, готово иста ова Влада, у мање више истом саставу, у фебруару ове године, ми смо данас добили предлог закона о три тачке које говоре о одлагању за шест месеци, односно годину дана.

Сада, конкретно, ово је Закон о платама у јавном сектору, који је, када је доношен овде, министарка Кори Удовички, наравно, хвалила, пошто је она била предлагач тог закона, објашњавајући како иза тог закона стоји велики, двогодишњи рад, пребројавање запослених у јавној управи, који ће коначно да уведе ред у јавном сектору.

Наравно, гле чуда, од тог обећања и од тога нема ништа. Дошао је дан када треба закон да крене са применом, како је било предвиђено – 1. јануар 2017. године, и сада Влада, готово иста, додуше, надлежна министарка, у овом случају је друга, долази и каже – извините, треба нам још годину дана. Ниједне једине речи зашто то није могло да се уради у ових претходних 10 месеци. Који је то проблем био? Ако се две године радило на закону, као што је речено у фебруару, шта је био проблем

да се до краја ове године усвоје потребни закони и крене са применом тог, иначе лошег закона?

Наравно, уместо да добијемо те одговоре, наставља се са кампањом из Владе, са празним причама и обећањима. Сада је хит, који је министарка имала, везано на тему запослених у јавном сектору, како ће тај број бити у току 2017. године смањен за 5.000. То грађани морају да знају, не значи да ће 5.000 људи мање радити у јавном сектору, зато што природним одливом од неких преко 700.000, колико је претходна министарка, после две године бројања, успела да изброји у јавном сектору, преко 15.000 људи годишње, како се то каже, природним одливом престаје да буде запослено.

Значи, уместо 15.000 који ће отићи у пензију, да преведем на обичан језик, 10.000 нових ће бити запослено у 2017. години, нових искључиво кадрова СНС-а, партијских људи, нажалост, најчешће неспособних за свој посао и зато имамо све неефикаснији рад управе, све неефикаснији рад јавног сектора, све неефикаснији рад јавних предузећа, где незнање, рецимо, само у „Електропривреди Србије“ дневно ових дана кошта грађане преко милион и по евра, јер Србија мора да увози струју. Грађани треба да знају да Србија данас увози струју зато што не може да се ископа довољно угља на Колубари да би могле да раде термоелектране у пуном капацитету.

То су све чињенице. И ми уместо да расправљамо о тим стварима везане за живот грађана, имамо овај рок. Баш ме занима да ли ћемо макар у овој начелној расправи добити од министарке, министара, ко год буде овде присутан, одговор на то зашто посао који је Влада преузела на себе није одрађен, који су то разлози да се данас тражи рок од још годину дана.

Ми смо предложили да се овај члан закона брише, да се Влада суочи са последицама свог нерада, а најбоље суочавање биће избори, где ће, сигуран сам, ова Влада отићи у прошлост. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Никола Савић.

Изволите.

НИКОЛА САВИЋ: Даме и господо народни посланици, поднео сам амандман на члан 1. Предлога закона о систему плата запослених у јавном сектору.

Овим својим амандманом сам тражио да се овај члан брише. Једноставно, сматрам да је Влада и владајућа већина имала сасвим довољно времена да уради све предвиђене радње како би се испоштовали ови рокови који су предвиђени у овом закону. Ово тим пре што знамо да је овај закон донет током ове, 2016. године и ово је можда једна од ретких ситуација где се један закон два пута мења у једној те истој години и ево видите још увек смо у 2016. години, а ми вршимо измене и допуне овог закона.

Једноставно, сматрам да није постојао нити један разлог да се врше измене и допуне овог закона, а то што Влада није испоштовала оно што је требало да испоштује, то је пре свега њен проблем. Једноставно, грађани не би смели никако да трпе због тога што Влада није одрадила свој посао онако као што треба.

Видите сада, ово је можда и један од најбољих показатеља да вам не може помоћи ни спајање од неких 30 тачака, као што имамо ситуацију на овом заседању, где сте око 30 тачака спојили све у једну јединствену расправу како би, наводно, доносили што брже законе и што више отаљавали посао, али видимо како то радите, један те исти закон мењате у једној те истој години. Чак и ова предложена решења у овом закону не верујем да ће вам помоћи, јер мислим да, имајући у виду динамику коју поштујете и како радите, и ови закони неће вам бити довољни него ћете морати вршити још неке измене. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има Зоран Живковић, подносилац.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Хвала лепо.

Јавности ради, ко не зна, тема овог закона је да се једна обавеза Владе помери за годину дана, обавеза Владе коју нико није наметао, ни одвратни ММФ, ни непријатељска Светска банка, ни агресорски НАТО пакт, ни Европска комисија, ни Боже дај, нико жив, него је Влада сама себи ставила у задатак да уреди питање плата у јавном сектору. Чак ни опозиција није имала те притиске, чак ни тада ванпарламентарна опозиција није имала те намере. Влада је у неком тренутку решила да ће да реши тај проблем и наравно, десило се оно што се дешава иначе кад се то ради тако преко колена и на брзину да се дошло до сазнања негде почетком децембра ове године да година има 12 месеци, да је децембар последњи месец, тај несрећни дванаести, да има 31 дан и да Влада неће моћи да обави ту своју самонаметнуту обавезу.

Користим и оних пет минута вишка.

Потпуно је, с друге стране, отворено питање да ли платни разреди имају смисла, да ли тај закон има било каквог смисла ако не обухвата цео јавни сектор, а то значи и јавна предузећа, а то значи и агенције, а то значи и јавне установе.

Друго је питање да ли има смисла да неко може себи да да за право да оцени милиметарском прецизношћу или апотекарском вагом колико ко ради, па да се каже за исти платни разред – гарантујемо да је иста плата зато што исто раде. То је, напросто, немогуће.

Наравно да треба да постоје неке полазне основе, наравно да треба да постоје нека мерила, неки принципи, неки стандарди који би требало да обезбеде да администрација, било да је то класична бирократија, било да је то администрација или људи ван администрације у другом делу јавног сектора, у јавним предузећима, да они сигурно раде свој посао, да не

долазе на посао да им прође време, да не долазе на посао као што је једна трећина њих зато што их је неко довео јер су лепили добро плакате или добро ботовали или било шта што се дешавало од лепљења плаката до данашњих дана или их је неко довео зато што су неспособни за било који други посао па дај да га ставимо у јавну службу, по принципу који је описао Бранислав Нушић у својој драми „Госпођа министарка“.

И то је ситуација која је врло једноставна. Таквих људи, наравно, има и у парламенту, али то није битно. Њихове плате, наше плате су мање важне, пре свега зато што их нема превише.

Уређивање плате у јавном сектору има смисла када се прво дође до ситуације да дефинишемо шта је то јавни сектор. Да ли је то и емисиона, ове, како се зову преносне мрежа ЕПС-а који зарађују, чујем, милионе и милијарде, милионе у еврима, милијарде у динарима, па онда часте неки фонд за лечење деце са пет милиона динара, што је иначе кад преведете на српски мање од 40.000 евра, а нико нам не каже где су оне друге паре који они зарађују не знам чиме, тиме што вуку струју.

То није питање министру. Знамо, министар није кривац за то, понекад и министри могу да буду невини, него је питање шта зарађује та фирма да се хвали својим великим приходима, а да онда један нула, нула, нула, нула, један промил тога уз ТВ камере за мало директан пренос или ванредна конференција за штампу преда неком фонду и покаже своју хуманост.

Имамо пуно других примера да ли у администрацији сви људи раде исто без обзира колико седе на послу и како им се зове радно место. Из мог искуства могу да вам кажем да једна трећина ради, једна трећина не ради и једна трећина смета. И то није од јуче, и то није од ове Владе, напредне; и неке друге владе, и неки други режими су имали такву администрацију, али ово је дефинитивно најгора. Немојте сад ви ту што седите из администрације да се препознате у томе. Ја се надам да ви не мислите о себи тако нешто, него мислим на оне друге који и вама сметају да радите свој посао.

Има пуно примера шта се дешавало. Рецимо, град Ниш је новембра 2000. године имао 813 људи у својој администрацији и није порастао за ових 12 година до данашњег дана. Данас има 2.300 људи у својој администрацији.

Бирократија Владе Србије илити администрација Владе Србије је марта 2003. године бројала око 28.000 људи. Данас је то 76.000 људи. Природно повећање је било да се ту дода број људи који су тада 2003. године били у Министарству одбране, не Војске, него службеници, и у Министарству иностраних послова и на царини, јер су то тад биле надлежности државне заједнице, а не Републике Србије. Значи, реално повећање је пет-шест хиљада, суштинско повећање је скоро пута три. То је

реалност. Због тога не треба ући у било какво равнање плата, уравниловку, док се не реши суштина.

Било је питање, и не само питање него је дефинитивно речено да треба да се смањи укупна бирократија и у јавним предузећима, и у локалној самоуправи, и покрајинској администрацији и у републичкој, за 70.000 људи. Неки дан чујемо министарку да је то дато „одокативно“ и да треба да се смањи само за пет хиљада. И то знате где? У здравству и образовању. Па то, да неко не зна шта радите, на први поглед види да не радите добро. Јадна је земља где смањујете људе у образовању.

Тужна је земља где смањујете људе у здравству. Нисте укинули ниједну агенцију, а хоћете да уништите и тако крхко образовање и тако крхко здравље ове нације.

Ја ћу у наредним амандманима да прочитам образложење зашто сам на све тачке дневног реда и све чланове поднео амандман „брише се“. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Још од предлагача Дејан Шулкић и Саша Радуловић.

ДЕЈАН ШУЛКИЋ: Захваљујем.

Чланови Владе, уважене колеге, реч је о измени закона којим се регулише систем плата у јавном сектору где су оснивачи аутономна покрајина и локалне самоуправе, и наравно, друге структуре када су у питању организације које је основала Република Србија и безбедносне структуре итд.

Као разлог зашто се тражи продужетак рока јесте немогућност да се у овом року који је прописан законом, да се донесу закони који су предвиђени. Ниједан разлог није наведен због чега и ко је одговоран зашто се овај рок мора продужити. Неко је рекао у начелној расправи, од представника предлагача, да је боље продужити рок него донети лош закон. Слажем се, али је од тога боље изабрати добар тим који ће у примереном, у што краћем року испунити законску обавезу и у крајњем случају потребу грађана.

Поставља се питање да ли је уопште нешто рађено на овом закону. Било би добро да је у образложењу за доношење овог закона о изменама и допунама закона нешто о томе речено, да се каже – тај тим је радио, урадио је толико посла, недостаје, има неколико непознаница које у овом тренутку није могуће решити и то би можда већ могло и да се разуме. Затим, да ли је вођена суштинска расправа? Кад кажем суштинска, мислим једна слободна расправа у којој су учествовали представници запослених и наравно, локалних самоуправа и аутономне покрајине.

Што се тиче нормативног рада ове Скупштине, а самим тим и Владе која нам шаље предлоге, ја бих окарактерисао или дефинисао два метода по којима смо имали нормативне интервенције. То је метод тзв. изузетка и метод тзв. продужетка. Имали смо неколико закона којима се

изузимају примене одређених одредаба и стечених и гарантованих права и законом и општим колективним уговором на 2017. годину, а применом методе продужетка, као што је случај са овим законом сада, Влада практично тражи додатни рок за испуњење законске обавезе.

Стварни разлози мислим да су политички. Овај закон је донет почетком 2016. године и тада је процењено да би овај посао требало да се заврши до краја 2016. године, односно до 1. јануара 2017. године. Претпостављам да је добро процењено, али знамо да смо у 2016. години имали ванредне парламентарне изборе, знамо да је Скупштина почела са разматрањем законских предлога тек у септембру месецу. Дакле, то сигурно нису разлози који би могли да се ставе на терет људима који су радили на припреми овог закона.

Такође, и овај закон о изменама и допунама закона се доноси у предизборним неким приликама и верујем да ће судбина испуњења ових рокова такође бити као и са законом који се мења.

Такође, један од разлога зашто се продужава рок јесте да можда, ако је тачно да је већи део закона припремљен, јавност Републике Србије, а посебно запослени на које се односи овај закон, не треба да угледају светлост дана пре предстојећих избора председничких, а можда и ванредних парламентарних.

Дакле, ово је једна лоша пракса, госпођо министарка. Ми смо водили једну полемику у септембру, кад се тицало измене Закона о финансирању локалних самоуправа, дакле говорили смо такође о локалној, на неки начин индиректно, и о покрајинској државној администрацији. Кад говоримо о задовољавању потреба грађана, па ваљда мислимо и на запослене у државној управи, и аутономној покрајини, и у локалној самоуправи, и у органима и организацијама које су оне основале. Ваљда су и они грађани који су запослени на одређеним пословима, имају одређене дужности а, с друге стране, имају и одређена права.

На овакав начин мислим да се прикрива стварно стање ствари у администрацији, како државној, покрајинској и локалним администрацијама, где се прикрива можда и број. Тенденције, посебно су тенденције важне да знамо, квалитет образовања и наравно квалитет, односно знање и способности запослених.

Вама је, министарка, вероватно јасно колико је, и свима, а можда вама и највише, ефикасна државна управа, локална самоуправа, аутономна покрајина важна за напредак друштва. Са оваквим мерама мислим да нити Влада, нити Народна скупштина Републике Србије дају допринос томе. Не само да се обара квалитет рада, када донесете закон којим забрањујете запошљавање у 2017. години, ви шаљете поруку оним запосленима који немају нити звања, нити знања за обављање тих послова да су безбедни у 2017. години и да њихово незнање нико неће моћи да

провери, да неће имати конкуренцију у младим људима који су способнији и квалификовани да обављају те послове.

Што се тиче последица, па неизвесност, на овакав начин, која се односи на запослене у државној управи, локалној самоуправи, покрајини и свим организацијама које су основале, такође је једна последица и наравно доприноси одржавању постојећег стања. На који начин ми то постижемо? Забраном, изузецима и одлагањем.

Имамо забрану запошљавања у 2017. години и на једној страни говоримо да не можемо да омогућимо запошљавање, без обзира што потреба постоји, зато што би то угрозило макроекономску стабилност. Ако узмете у обзир, госпођо министарка, око 400 помоћника председника општина и градоначелника, што је могућност по закону и, с друге стране, преко 8.000 одборника и чланова већа, који имају различите нивое принадлежности, а то је алтернатива по закону… Дакле, могућност која се у све већој мери конзумира, издваја се из буџета, то вам је у бруто износу око 20 милиона евра на годишњем нивоу.

Са друге стране шаљемо поруку да није могуће примити младе стручњаке у државну, покрајинску и локалну администрацију. Систем изузетака, јесте, имали смо већ на претходној седници да смо изузели у 2017. години запослене од награђивања и, наравно, од примања одређених која су гарантована, нека законом а нека колективним уговорима.

Што се тиче одлагања, доношење овог закона такође представља једно одлагање и подупире неизвесност кад се ради о положају запослених у државној управи. Зато сматрам да Влада Републике Србије треба да испоштује рок да до 31. децембра 2016. године донесе закон, ако је тачно да је већи део посла одрађен.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала вам. Време сте потрошили.

Реч има народни посланик Саша Радуловић.

САША РАДУЛОВИЋ: Даме и господо, поштовани грађани Републике Србије, говорим о Закону о платама. Практично, овим законом Влада признаје да није урадила посао у претходних годину дана и помера рокове. То је практично све што се овим законом предвиђа. Иначе, сам Закон о платама је дубоко погрешан. Начин на који је уштеда остварена у јавном сектору је дубоко погрешан и то урушава јавни сектор.

Суштина проблема је следећа. Да би партократија задржала своје партијске кадрове у јавном сектору, терет плаћања њиховог нерада пада на све остале у том јавном сектору. Дађу вам један пример. Замислите да негде ради 100 људи и заиста обавља тај посао, рецимо, неки дом здравља, и онда ту угурате још 10 партијских кадрова који ништа не раде, и то су углавном административни послови на којима добијају јако добре плате. Да би се финансирало тих 10% више, свима онда треба смањити плату за 10% да би се буџет поштовао и одржала макроекономска

стабилност. Значи, ово је начин на који се смањује дефицит и ово је начин на који се, под наводницима, уводи ред у јавни сектор.

Шта је потребно урадити? Једноставно, систематизација радних места, мерила радног учинка, треба пописати, тј. увести неки елементарни ред, па да видимо ко где ради, на којим пословима и након тога је онда увођење реда у било који део јавног сектора прилично једноставан.

Значи, дубоко погрешан начин на који се смањује дефицит, дубоко погрешан начин да се било шта ради у држави. Један једини циљ стоји иза свега тога, а то је очување партијских кадрова са купљеним дипломама у јавном сектору. Цену плаћају наставници, лекари и медицинске сестре. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Горан Ћирић.

ГОРАН ЋИРИЋ: Посланици ДС су поднели, такође, амандман на овај члан. Јасно је, и моји претходници су говорили о суштини овог закона. Суштина овог предлога закона је померити рок и једноставно одложити нешто што је било најављено као важна реформа у нашем друштву. Око тога можемо да се сложимо да треба урадити важне кораке, посебно у јавном сектору, а овде се говори о људима који дају свој велики допринос нашој држави.

Оно што је суштина и оно што је видљиво из предлога овог закона јесте да та привременост показује и отвара једно питање – да ли је Влада уопште била спремна за тај корак, пошто је могла да предвиди да ће бити потребан одређен период за извршење? Она је нама дала тај предлог. Ми смо поверовали у те рокове, у ту спремност и овде је већина изгласала тај закон. Сада се појављује са предлогом – ето, нисмо успели да урадимо за овај период који смо вам обећавали, дајте нам нови период од годину дана. Шта то може да значи? Може да значи да нема реално политичке спремности и политичког капацитета да се прихвати оно што се обећава, а то су реформе у друштву, мада има апсолутну већину.

Заиста мислим да у том смислу пребројавања гласова Влада може да изгласа сваки закон. Дакле, политичког капацитета има. Шта онда може да буде следеће? То је питање капацитета институција које треба да спроведу овако предложене законе, а онда смо и са вама, госпођо министарка, разговарали о томе на који начин се и код неких других законских пројеката сусрећете са проблемима и у локалним самоуправама, а онда је питање – да ли се сусрећемо са тим истим изазовима и у самим министарствима, и у самим институцијама које треба да спроводе ове законе? Ко је опет одговоран за то, за капацитете институција које се лагано урушавају и које очигледно показују недовољан ниво ефикасности у свему овоме? Дакле, и један и други проблем је огроман проблем за све нас и за читаву нашу државу.

Оно што карактерише привременост сваког решења је почетак и крај тог решења. Очигледно је да се, заиста могу да читам из сета ових предлога закона, све ово доноси у сврху припрема за изборе, предстојеће изборе, не само председничке, него вероватно и парламентарне, и да се избегавају, условно речено, тешки потези, потези који ће суштински реформисати државу и који ће у неком тренутку погодити један добар део људи, а то у изборној години није пожељно.

Онда се питамо – где водимо државу на тај начин што имамо три године узастопно практично парламентарне изборе и да из године у годину доносимо решења која одлажу нека суштинска решења, што значи да тих решења нема и питање је онда шта ћемо и наредних година, ако обећавамо да ћемо за две године урадити ово или оно, а онда нема тих суштинских решења?

Имамо те примере привремених решења. То је привремено смањење плата и пензија. Исто то привремено решење за пензионере, за упослене у јавном сектору, а онда доносимо овакав предлог закона о томе да видевши да то више није привремено решење, него прераста у трајно, поново проглашавамо неким привременим решењем и најаву саме реформе платних разреда у јавном сектору. Ту смо поменули и област безбедности, поменули смо Војску и неке друге секторе и то је оно што заиста забрињава све нас.

Мислим да оно често помињано, и малопре смо чули, област здравства и област образовања, да једноставно имамо велики проблем дисконтинуитета у налажењу и давању прилика оним најталентованијим, посебно у области здравства, где је потребно десетак година да добијемо специјалисте који ће одржати систем здравства и одржати здравље ове нације, а наравно и образовања, о коме смо најчешће овде говорили.

Очекујем одговор од вас овлашћених министара. Није било до сада одговора на све примедбе које су и моје колеге посланици дали. Мислим да је важно да чујемо ваше мишљење о томе – да ли заиста постоји суштинска спремност за улазак у реформске процесе или смо стално на том становишту да одлажемо те процесе из године у годину, а имали смо прилике да то видимо у последње скоро три-четири године?

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Изволите. Посланик Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем. Само да ово спортско друштво „бежанија“ изађе и да ме не ометају.

Даме и господо народни посланици, сматрам да амандман треба одбити из два разлога. Амандман су између осталог предложиле две економске громаде, Родни и мој колега пољопривредник. Први је говорио о партократији иако је усред министарства оснивао партију, а оснивачи су били његови најближи сарадници, па када је он говорио о партократији то је за мене превише дирљиво.

Други је рекао да је ситница пет милиона динара. За њега можда јесте ситница јер је човек навикао да од државе за један виноград, сасвим мали узме за једно поподне 62,5 милиона динара и то су два кључна разлога због чега овај амандман не треба прихватити. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Министар Антић.

АЛЕКСАНДАР АНТИЋ: Захваљујем.

Колегиница Ана Брнабић ће имати пуно прилика да искоментарише све ове амандмане који су отприлике слични – „брише се“, тако да ћу дати само два коментара на дискусије претходника, које су везане за мој сектор.

Пре свега, када су „Електромреже Србије“ у питању, реч је о једном од најбољих предузећа које је у протекле четири године по разним основама – дивиденде, порези, доприноси – у буџет Републике Србије уплатило око 197 милиона евра.

Јавно предузеће, односно сада Акционарско друштво „Електромрежа Србије“ је и ове године пословало изузетно добро. Своје је дивиденде уплатило у буџет Србије, пет милиона динара који су уплаћени за лечење болесне деце су само један од, да кажем, знакова или сигнала да је реч о једној друштвено одговорној фирми и мислим да то треба поздравити, а не извргавати било каквој иронији.

Када је у питању „Електропривреда Србије“, ЕПС обезбеђује неопходну количину електричне енергије за грађане Србије. Колега Ђуришић то врло добро зна. Постоји један огроман број дана у години у којима ЕПС извози струју, постоји један број дана када је и увози.

Оно што је кључно је да је нето ефекат ове године плус 55 милиона евра, а то је 85% изнад плана и реч је о једној од бољих година. Ове године производња електричне енергије је 1,4% преко плана и 2,47% преко остварења у 2015. години.

Ми угља имамо довољно. У овом тренутку на депонијама имамо милион и 550.000 тона угља.

(Председник: Време. Хвала.)

Једини проблем који имамо, колега Ђуришићу, јесте изузетно низак ниво Дунава и Ђердап нам лоше …

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

(Марко Ђуришић: Реплика. Рекао је: „Ђуришићу“ два пута.)

На то баш не; на низак ниво Дунава, то што је он рекао ваше име, то је нешто лепо. Нема ништа увредљиво у вашем имену.

На члан 1. амандман су заједно поднели посланици Посланичке групе Двери.

Изволите. Бошко Обрадовић.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштована председавајућа, поштоване колеге народни посланици, поштовани грађани Србије, помаже Бог свима.

Ја бих желео да укажем на идеју овог амандмана Српског покрета Двери, који наравно покушава да исправи одређене недостатке које константно у нашем државном систему изазива актуелна власт. Први проблем јесте зашто нема овог закона о уређењу плата у државној управи, већ морате сада да продужавате рок када ћете тај закон уопште донети и исправити то што сте неспособни да на време урадите оно што сте планирали?

Дакле, ни пет година власти СНС није било довољно да уредите не само платне разреде него уопште овај систем плата у јавном сектору. Не знам да ли вам треба још колико година или деценија да бисте почели да уређујете ствари. Мада, за део тога, за платне разреде председник Владе је рекао овде у Народној скупштини да он то не може да уради или не уме да уради, што и даље говори о томе да просветни радници као најобразованији слој становништва у овој држави има испотпросечне плате у односу на просек плата у Србији.

Сада опет кажете да ћете нешто да урадите за наредних шест месеци, али наслушали смо се ми ваших предизборних обећања од којих никада ништа није било. Ми вас питамо нешто друго – да ли ћете ви да урадите оно што ми овде предлажемо вама, а то је анализа запослених у јавном сектору? Колико је страначког запошљавања? Колико је запослених напредњака у „Телекому“, ЕПС, државној администрацији, у локалној самоуправи?

Тек када се уради та анализа, може да се уређује систем плата у Србији. Док нема те анализе јасно је да ви желите да задржите страначки паразитски систем и да даље запошљавате напредњаке по уговорима о привременим и повременим пословима упркос забрани запошљавања.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има Бранислав Недимовић.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Поштована председавајућа, поштована господо народни посланици, мислим да је јако важно још неколико ствари подвући.

Пре свега, Закон о платама у јавном сектору је донет. Овде се одлаже доношење два акта. Један се односи на плате које су на локалном нивоу, а други у јавним службама. То је прва ствар. Значи, Закон о платама у јавном сектору постоји.

Друга ствар, која је јако важна, потпуно је готов, ако сте били ту током расправе у начелу и о томе смо причали, 7. децембра јавна расправа везана за Закон о платама на локалном нивоу. Представници синдиката су тражили да се још један састанак одржи и због тога се пролонгира овај рок. Мислим да је јако важно што је уважен апел

синдиката и мислим да ће странке социјалдемократске оријентације то разумети зашто смо у овом делу направили овај искорак.

Што се тиче Закона о платама у јавним службама, исто тако посао је увелико започет и могу само да вас обавестим да у претходном периоду, од како је почела рационализација радних места на локалном нивоу, седам и по хиљада радних места је угашено на локалном нивоу. Мислим да је то јако важно рећи из једног простог разлога, да не би дошло до замене теза. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Посланик Радуловић, о амандману.

САША РАДУЛОВИЋ: Тачно је. Због грађана Србије, да не би дошло до замене теза, постоји лош Закон о платама. Тај лош закон се сада само котрља даље. Продужавају се рокови, а ништа се на суштини не ради, јер да је нешто на суштини урађено било би у образложењу овог закона, па би знали у јавном сектору где колико људи ради, па би могли да направимо неку анализу, биле би неке систематизације радних места, нешто би било. Овако, немамо ништа од тога. Имамо само причу о томе како ће бити, и тако четири и по године. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Има реч Милан Лапчевић.

МИЛАН ЛАПЧЕВИЋ: Лепо је то што смо чули од министра Недимовића, да је јавна расправа о систему плата на локалном нивоу завршена, а да је кренула јавна расправа о платама у јавним службама.

Поставља се једно логично и оправдано питање, на вашу констатацију да је смањен број запослених у јавном сектору и на локалу за седам и по хиљада, а министарка Брнабић је изнела податак да око 33 хиљаде људи мање ради у државном сектору, да коначно добијемо тачне податке колико људи је запослено у јавном сектору комплетном, колико људи ради у локалној самоуправи, колико људи ради у државној управи, да бисмо могли уопште да пратимо и да дајемо вредносне оцене да ли је то што ви говорите тачно, пошто постоје подаци од пре седам, осам или десет година, постоје подаци од пре три године, да видимо колико тачно људи ради у државној управи, у јавном сектору комплетном и на нивоу локалне самоуправе.

Сигуран сам да министарка Брнабић зна те податке и било би од великог значаја да нам изнесе тачан податак колико људи је запослено у државној управи Србије, пошто је јуче, колико сам прочитао, одржан састанак радне групе за одређивање максималног броја запослених у комплетном јавном сектору, где је речено да ће до краја 2017. године бити урађен тачан план колико људи може да ради у ком делу јавног сектора, на основу анализа. Сада се и ту поставља једно логично питање – а зашто је тек јуче конституисан тај савет и шта се радило, ако не више од тога, а оно бар од кад сте ви министар, последњих пет месеци? Да ли је могуће да за пет месеци нисмо могли да направимо никакву анализу и да бар имамо

оквирне податке колико људи ради у појединим деловима јавног сектора и колико људи, према некаквим стандардима, треба да буде запослено у неком делу јавног сектора?

Такође сте изнели став да ће највећи број људи остати без посла у делу просвете, здравства, у социјалним службама и у локалним самоуправама. Уопште нисте помињали да има вишка у државној управи.

Да ли је могуће, госпођо министарка, да нисте приметили у вашем министарству, у другим министарствима Владе Републике Србије, да има вишка запослених? Како је то могуће да увек има вишак запослених у локалним самоуправама и у неким другим секторима, али никад нема вишка у државној управи, у министарствима? Где год да одете, у било које министарство, гарантовано вас код сваког министра, помоћника, заменика, државног секретара, саветника, чека бар по једна до две секретарице. Како је могуће да ту нема вишка, а има вишка у локалним самоуправама? Како је могуће да има вишка у просвети, у здравству, а сведоци смо огромних редова у свакој здравственој установи? Сваке године нам из државног сектора, од запослених лекара, оде више хиљада људи у иностранство, а опет говоримо о томе да има вишка у здравству. Ко ће те људе да лечи?

Коју поруку шаљемо младим људима ако кажемо да и поред тога што су очигледни редови и очигледно да нам је здравство оронуло, да очигледно морате да проведете цео дан чекајући преглед код лекара, када људи одлазе из те службе у иностранство, ви кажете да и даље има вишка, шта онда млади људи који завршавају факултете могу да очекују? Која је порука њима? Немојте уопште да рачунате да ћете се икада запослити у државном здравству.

Мислим да је јако важно да нам кажете тачне податке колико људи ради у државној управи и колико је то вишка, колико сте то људи смањили, да бисмо просто могли да пратимо ваш рад, да знамо да ли је заиста ова Влада рационална, да ли води рачуна о државним трошковима, да ли је смањила број људи или је можда претходно запослила своје партијске кадрове, па по основу природног одлива говори о смањењу броја запослених?

ПРЕДСЕДНИК: Време сте потрошили. Захваљујем.

Реч има министар Ана Брнабић.

АНА БРНАБИЋ: Хвала.

Мени је драго сада да сам чула како је некада изгледала државна управа, са свим тим секретарицама и вишковима. То није државна управа у коју сам ја ушла и то није стање какво сам ја затекла, али добро, сигурна сам да је тако било некада, и ја сам исто чула све те приче.

Овде је пуно урађено и наравно то сви знају. Ствар је политичке борбе да ли то сви хоће да признају или неће, али је коначно прва Влада, претходна Влада премијера Вучића која је избројала државне службенике, које ми се чини да нико до сада није избројао, али и то је исто

сада предмет подсмеха – да ли сте их избројали, па, избројали смо, 478.683. У последње две године овај број је смањен за 23.600 људи, што на локалу, што у државној управи, много више у државној управи него на локалу, кад смо већ код тога.

Што се тиче уговора ПП, дакле, о запосленима на одређено и неодређено, Комисија је одобрила укупно од децембра 2014. године на неодређено 8.146 људи и 453 на одређено.

Поред овога, у последњих пет месеци смо завршили све функционалне анализе министарстава, урађене су и хоризонталне и вертикалне анализе 94 институције на основу којих се сада ради на акционим плановима за интерну реорганизацију у оквиру здравства, социјале и просвете, па ћу причати још додатно.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 1. амандман је поднео посланик Маријан Ристичевић.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић. Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Влада је у праву. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Изволите, посланиче.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Рекох – Влада је у праву. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала вам пуно.

На члан 1. амандман је поднела посланик Гордана Чомић.

Реч има народни посланик Гордана Чомић. Изволите.

ГОРДАНА ЧОМИЋ: Захваљујем.

Предлог измена и допуна закона пред нама, надам се да је потпуно јасно грађанима Србије, јер због њих водимо ову расправу, јесте да је Влада донела Закон о платама, да се обавезала пред нама да ће донети друге прописе, један који се односи на плате у локалној самоуправи, други у јавним службама и да Влада није успела да то испуни и због тога каже – дајте нам још годину дана. Ја кажем – ево вам још два месеца.

Влада у образложењу каже да је оно што предлаже, још годину дана, дефинисано као реалније и потпуније. Ако је 7. децембра готов један закон, ако сте све завршили, зашто је реалније годину дана него два месеца?

Зашто ја подносим овакав амандман? Због тога што је ова парадигма како хоћемо да мењамо и да управљамо, а не умемо да меримо. Знате како то изгледа? Као да дођете код шнајдерке и да кажете – види, фин шантунг, светло плави, да ли можете костим да ми направите? Она каже – може, како не, да вас измерим. Не треба, али да ми стоји као саливено. Тако радимо све и због тога је важно да се о томе разговара.

Нити смо знали када смо доносили плату, Закон о платама, на основу чега смо измерили да нам је доста 31. децембар, нити сада знамо зашто сматрамо да нам је доста 31. децембар 2017. године. Кажем вам – ево вам два месеца, натерајте себе да измерите све што треба за ова два месеца. Иду избори разних врста, натерајмо заједно себе да завршимо посао до 1. марта 2017. године.

Како меримо, и знам за податак од 478 хиљада, као и за разна мешања података о броју, али, ево, не можемо да сазнамо да ли је господин Миша Вацић запослен у Канцеларији код директора Марка Ђурића или није, четири дана не можемо да сазнамо. Народни посланици добацују – није. Ето, то вам говорим, нико не би да мери, сви би да кроје. Не бива користи од тога.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднео народни посланик Душан Павловић.

Изволите.

ДУШАН ПАВЛОВИЋ: Ја сам предложио у овом амандману да се закон односи не само на чланове који су запослени, за запослене у државној администрацији, већ и на оне запослене који су запослени у привредним друштвима које је основала Република Србија, као и на запослене у јавним медијским сервисима.

Због чега сам то предложио? И ови који су запослени у привредним друштвима које је основала Влада Србије, односно Република Србија, као и у јавним медијским сервисима су подједнако зависни од буџета, као и сви они који су обухваћени овим законом.

Наиме, ако било која од ових институција има финансијски проблем, тај проблем решава се буџетом Републике Србије. Дакле, ако јавни сервис западне у проблем па има велики губитак, одакле да се надомести тај губитак? Из буџета Републике Србије.

Дакле, исти разлог због ког стављамо цео јавни сектор, дакле целу државну администрацију и под надзор једног закона и покушавамо да на неки начин систематизујемо радна места, да направимо каталог радних места да би контролисали ниво плата. Из истог тог разлога морамо да радимо исту ствар и у јавним предузећима, јер су губици који тамо настају далеко већи од губитака који настају у државној администрацији и локалној самоуправи. Исто може бити с јавним медијским сервисима. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман су заједно поднели посланици Посланичке групе ЛСВ.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман, у истоветном тексту, поднели су заједно Зоран Красић, Милорад Мирчић и Мирослава Станковић Ђуричић, заједно Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић, заједно посланици Посланичке групе ДС, Зоран Живковић и Саша Радуловић.

Значи, то су све предлагачи.

Зоран Красић. Изволите.

ЗОРАН КРАСИЋ: И чланом 2. предлога закона такође се мења рок из члана 40. закона.

Само да наставим расправу, јер то је све једна те иста тема. Мислим да централно питање ових промена јесте да се средствима из

иностранства финансира читав низ промена у нашој државној управи. Тако да, то можемо рећи из иностранства финансирана реформа. Неке институције су дале паре да се ми трансформишемо, реформишемо. Тако је било и 2006. године, прву реформу су спровели Балиновац и Млађан Динкић, 6. јуна 2006. године. Јесте, шта да вам радим. Они су први пребројали државне службенике, увели нове називе, тада смо добили намештеника, овај што је намештен да ради за мале паре.

Сада, први део ове реформе је завршен 2015. године, то су ови прописи о запосленима у државној управи у јавном сектору. Када смо дошли до плата, кренуло се, ту је НАЛЕД. Ево НАЛЕД шта каже – НАЛЕД каже у свом извештају, хвали Владу Републике Србије, да је 29. фебруара 2016. године усвојила Закон о систему плата запослених у јавном сектору, онда хвале, хвале, хвале. Поздрављају, и они исто дају извештај о напретку, као што и ови из ЕУ, па и они хвале Србију; она је напредовала у реформама, тако стоји.

Могу они од оног овлашћеног слободно, и шта каже?, НАЛЕД нам каже овако – члан 37. став 1. закона прописује да ће Влада у року од шест месеци од дана доношења закона уредбом прописати радна места у надлежности Владе, након чега ће се објавити званични општи каталог радних места. И наш проблем и јесте тај општи каталог. Ко сноси одговорност за општи каталог? Влада и Министарство локалне управе и државне управе? Они су закачили на свом сајту, други круг консултација, договора итд., итд.

Сад немојте да прозивамо целу Владу, морамо да прозовемо Министарство које није завршило свој посао, ако идемо овим приступом шта пише у закону. Али како је тај закон добро написан, само ћу да вас подсетим да ми практично расправљамо о изменама и допунама закона којим се налаже доношење закона. То је невероватна ствар. Ретки су случајеви, испаде као да је ово темељни закон, а ови други су онако, специјални закони који извиру мало из Устава, мало из овог темељног закона.

Сад, пазите која је ту заврзлама. Влада као предлагач, нама, Скупштини, даје текст где ми сами законом кажемо донећемо још један закон. Знате, ту мало ту нешто није у реду. Не нешто, него све није у реду. Ми смо дошли у ову ситуацију и сада можете да извлачите различите закључке шта је позадина, шта је ово, шта је оно. Позадина су паре за реформу које су дошле из иностранства. Оне су потрошене. Дошле су и 2006. и 2009. године. Видите да стално, мало-мало па ратификујемо неки споразум са Банком за развој, Банком Савета Европе, за трансформацију, за ово, за оно, за побољшање, за лепу управу, за добру управу, за ово, за оно. Ето, то је наш проблем.

Да се сада вратим на оно што је централни проблем. То је што из једног погрешног концепта закона из 2006. године идемо у још гори

концепт и ако сада слушам ове људе који су били у локалу на власти до пре месец, два, три, који су имали личних искустава са тим проблемом плата, видим да се ви крећете сви у једном истом систему, а тај систем не гарантује ни ефикасност, нити је то јефтин систем, нити је брзо примењив систем. То је једноставно развлачење нечега што може да донесе врло штетне последице.

Ми смо предложили ове амандмане, тражили смо да се бришу ова два члана, да бисмо упозорили, јер те трансформације, те реформе које се финансирају, које нам спроводе овде и које имају супервизора у виду америчке фирме која држи наш сајт овде, па НАЛЕД, па још неке комисије итд., па то је наша катастрофа. Сви се они ту уграђују, а ево, видели сте, сада је НАЛЕД послао да имамо министра да испегла, што би рекао Антић. Да би се то испеглало, да би се изашло из те ситуације.

Ја не кривим Владу, кривим само Владу што мора да подлегне тим притисцима. Зар је дотле дошло да су нам потребне паре из иностранства да се напише програм како да се нешто трансформише и да се напише три, четири, пет закона или седам, осам подзаконских аката? Па у Србији постоје људи који то знају да напишу.

Видећете у наставку овог дневног реда, ми имамо два или три закона са лошим преводима. Имате оне законе које нико не може да схвати када чита, Закон о тржишту капитала, ко то може да схвати. То не могу да схвате ни ови што раде у Комисији за хартије од вредности. Лош предлог. Е, то је наш велики проблем. И ми немамо ту јасност.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Марко Ђуришић.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Када је доношен овај Закон о систему плата запослених у јавном сектору, ми смо указивали на пропусте у том закону и предлажемо већ неко време измене и допуне тог закона.

Наравно, посланичка већина то није усвојила и у овом предлогу закона који је дошао из Владе нема тих измена. То су измене које говоре о томе да се другачије дефинише јавни сектор, односно да у то уђу и запослени у јавним предузећима чији је оснивач Влада, АП, локалне самоуправе, као и да се промене оне одредбе које умањују права запослених. Ништа од тога у овом предлогу Владе нема.

Једино што је Влада променила, то је да у прелазним и завршним одредбама рокове које је сама одредила, понављам, када је закон доношен, сада продужава за време које је више него дупло дуже од времена које је сама одредила у фебруару ове године, без иједне речи објашњења зашто то није урађено и зашто треба сад толико много времена, толико више у односу на први предлог. Можда је у ствари суштина зашто ми ово одлажемо у следећем.

Ја сам, наиме, сада овде читао излагање претходне министарке, која је образлагала овај закон у фебруару. Она је, између осталог, рекла

како се овим законом уређује задржавање затечене плате уз одређивање начина постепеног усаглашавања затечене зараде са висином будуће плате према новом систему, наравно у складу са буџетом, а то треба да почне да се дешава у 2017. години. Као што говори како ће овај закон омогућити када се донесу пратећи закони и награђивање запослених и вредновање њиховог рада. И свега тога нема! Све се то одлаже сад за још годину дана.

То показује праву слику политике Владе Републике Србије. Никаквих реформи суштинских нема. Ми доносимо законе који се не спроводе, зато што или су лоше написани, или подразумевају доношење неких подзаконских докумената или других закона који се не донесу у одређеном периоду. Најбоља слика тога су ова заседања на крају сваке календарске године. Тада имамо брдо закона којима се померају рокови. Онда се то све споји као сада у једну расправу, где ви једноставно не можете да укажете на све оно лоше што Влада није урадила у претходних годину дана, и поред свих великих обећања, великих речи, велике борбе за реформу, за унапређење јавне управе, и лажне слике о наводном смањењу броја запослених.

Ја сам поставио питање и нисам добио одговор код расправе о буџету. Ви говорите о смањењу броја запослених, а смањене су и плате, па како је онда могуће да се за 2017. годину из буџета одваја 20 милијарди динара више за плате запослених него што је било у буџету за 2012. годину? Тада је било 202 милијарди предвиђено за запослене у буџету за 2012. годину, а сада се предвиђа 20 милијарди више, 222 милијарде. Како је могуће са мањим бројем запослених и смањеним платама да ми имамо 10% више у буџету пара за плате запослених? На то нисам добио одговор.

Ви сте спомињали, тј. министар ми је тада одговарао, поређење са 2014. годином. Ја питам – са 2012. годином да ли ту постоји континуитет? Ви узмете неку тачку у времену које вама одговара у ових пет година и онда се мерите на њу, а грађани треба да знају и да вас мере према ономе што радите у последње четири и по године, а то је лоше по грађане Србије. Сигуран сам да ће се овим изборима који долазе то променити.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Зоран Живковић.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Рекао сам у првом излагању шта суштински не ваља у овом закону, али не ваља ни методолошки, а то је да нам је закон поново наметнут, као и остали, као кукавичје јаје, ноћ пред седницу, без могућности да се озбиљно прочита, а камоли да се реагује на неки бољи начин.

Зато сам на све амандмане који гласе „брише се“, и то је једино хигијенско средство против оваквог начина комуникације са Парламентом, дао следеће образложење: „Злоупотребом поступка предлагања закона, без могућности да се народни посланици упознају са предложеним текстом, а то је једини начин да се о предлозима води компетентна расправа, актуелни режим најгрубље урушава све принципе парламентаризма. На тај начин,

осим што се поништавају још увек крхки демократски принципи парламентарног живота, уништава се свака могућност да се Србији обезбеди просперитетна будућност која је једино могућа уз поштовање Устава, закона и демократских начела савремене цивилизације.“

Закони донети оваквом процедуром не доносе никакво добро нашој држави и грађанима. Имате очигледан пример – Закон о одлагању рокова. Који је смисао тог закона? Ко је крив што се одлажу ти рокови? Опозиција? Саша Јанковић? Поплаве? Пад неког руског авиона, не дао бог? Не, ви сте криви. Ко је крив? Постоји објективна одговорност, а то је да је увек крив онај ко је на челу једне институције, а у овом случају то је Влада Србије.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има министар Бранислав Недимовић.

Изволите.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Поштована председавајућа, поштована господо посланици, да не бих понављао цифре које су везане за број људи који је отпуштен у оквиру рационализације локалног сектора, ја ћу само рећи једну ствар, једино хигијенски исправно средство за борбу против нагомиланог државног апарата, који је последица 15, 20 и 30 година, јесте управо ово што ради Влада Републике Србије, а то је да се уђе у процес, да се бори са овим и да се на крају покуша ова држава ставити у контекст државне управе на одрживе ноге. Ви то знате, јер сте били део тога, знате како то функционише и знате како је преко ноћи вишеструко увећан број чиновника.

Ја сам дуго година учествовао у овом процесу и знам колико су ти процеси болни. Године 2009. је био један покушај рационализације, био сам градоначелник тада једног града, 45 људи смо отпустили тада и свели се у оквире, али тада нису сви урадили тако. Тада није било никакве санкције ни за кога. На крају се испоставило да смо нас неколико, који смо желели да трансформишемо тај сектор, желели да направимо резултате, испали не знам ни ја шта. Мислим да мера и одлучност за борбу са овим деценијским проблемом мора једном да да резултате. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има Саша Радуловић, као предлагач.

САША РАДУЛОВИЋ: Хвала.

Ништа од тих деценијских напора, нажалост, пошто их има само у причи, а у пракси апсолутно ништа од тога. Грађани Србије знају да су се странке на власти претвориле у бирое за запошљавање, да не постоји други начин да се дође до радног места у јавном сектору, осим преко странака. Овај закон то показује зато што никакви критеријуми не постоје за начин на који примамо људе у јавни сектор. Немамо никакве анализе кога имамо у јавном сектору, који људи напуштају, који се запошљавају. Значи, када немате анализу, онда причате у ствари напамет.

Могао бих и ја да говорим напамет о тим стварима, међутим, једноставно покушавамо да вам кажемо да морате да изађете са подацима, конкретним подацима, да изађете тачно са бројем запослених по свим министарствима, по свим службама у целом јавном сектору. Као што каже министар финансија, ту је око 550.000 људи, па још кад додамо неких 150.000 и више од тога у јавним предузећима, државним фирмама, комуналним предузећима, дођемо до укупног броја запослених у јавном сектору.

Значи, ту је угуран партијски паразит, партијски кадрови са купљеним дипломама. То је оно што нас кошта. Ми немамо вишка лекара, немамо вишка наставника, немамо вишка медицинских сестара, немамо вишка ни радника у комуналним предузећима који заиста раде на терену, ми имамо вишка канцеларијских партијских кадрова који не раде ништа, добијају плату и за ту плату практично раде партијске послове. То је централни проблем и Влада нема очигледно интереса да дирне у тај проблем који убија Србију.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Комленски, о амандману.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Уважена председавајућа, ја ћу потрошити део времена за амандман, да вам укажем на повреду Пословника, и то члана 107, од претходног …

ПРЕДСЕДНИК: То не може. Морате по амандману.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Морам да инсистирам код вас да реагујете на овакав начин на који је господин Живковић говорио о паду руског авиона. То је такав безобразлук и неваспитање у овом тренутку, на такав начин се понашати је апсолутно непримерено, из овог дома да оде такав глас. Не могу да себе доведем у ред, најежио сам се, мука ми је од таквог понашања више. Молим вас да примените одговарајуће мере. Ово стварно нема смисла. Са таквом ствари се данас играте.

ПРЕДСЕДНИК: Који члан сте рекли?

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Члан 107.

ПРЕДСЕДНИК: Члан 107.

(Зоран Живковић: Реплика.)

Не може на повреду Пословника.

Чули сте, молим вас. Чули сте да је посланик рекао да то не жели, да хоће повреду Пословника. Немојте.

(Зоран Живковић: То сте га ви натерали.)

Не, заиста, нећете ме увући у ту игру, да скренемо с расправе и да се сада бавимо другим темама. Шта сте рекли, рекли сте. Добили сте реакцију. Молим лепо. Пазите сви шта се изговара у овом дому. Не, нема проблема, имамо времена колико хоћете до Нове године, али ћемо причати о томе. Немам времена да причамо о свему.

Реч има народни посланик Владимир Орлић, о амандману.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Захваљујем, госпођо председнице.

Позивам да се не прихвати из више разлога, и слободно ово схватите као један заједнички одговор на све ове амандмане, свих предлагача у истоветном тексту, на шта год да се односи по питању овог закона. Више разлога је у питању.

Пре свега, закључујем да сами предлагачи нису превише заинтересовани за своје амандмане. По пет минута, па после по два и у свакој реплици за коју се евентуално неко овде огребе, извините на изразу, прича се о свему и свачему. Не прича се о самим амандманима. Ако они сами нису за њих заинтересовани, не зашто бисмо се ми онда трудили да било шта на ту тему усвојимо. То је прва ствар.

Друга ствар, постојао је можда само један предлог, да будем коректан докраја, а шта уопште значи ово брисање и шта се заправо ту предлаже и због тог једног који је био иоле коректан, да кажем, пошто се односио на идеју да се онда по хитном поступку нађу нека решења и усвоје неки закони, није реално, и то стоји у самом образложењу текста закона. Значи, није реално.

Што се осталих тиче, никакав одговор не нуде на питања, шта онда због предлажу са своје стране. То је разлог број два.

Рецитације испоручене овде данас нећу ни да коментаришем, вероватно ћемо их слушати још пуно током ове расправе, али желим на самом крају да се осврнем на два образложења која су потписали народни посланици када су предали ове своје амандмане.

На једном месту један предлагач каже да изгледа није у могућности да води компетентну расправу, а други предлагач каже да није у могућности да даје сврсисходне амандмане. Ако они сами кажу да све ово што они данас нама овде представљају нити је сврсисходно нити је компетентно, мислим да се одговор намеће сам – да се не прихвати.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Маја Виденовић.

Изволите.

МАЈА ВИДЕНОВИЋ: Хвала, госпођо председнице.

Дакле, Закон о систему плата у јавном сектору би требало да буде један од закона којим се уводи ред и праведан систем код великог броја запослених који раде на сличним пословима. Међутим, овај закон, односно измене и допуне које су у пакету са свим осталим законима, пре од интенције увођења реда и увођења праведног система могу да се зову закони који говоре о томе да ми или, под један, не умемо да планирамо, односно ова Влада не уме да планира, или умемо да планирамо али не умемо да реализујемо оно што смо планирали, или можда горе од тога, умемо али не желимо, не постоји политичка жеља.

На крају године, и ове године, и ово је само један од закона, као и Закон о јавним медијским сервисима, као и пре две недеље, када смо

говорили о буџету и пратећим законима, где је поново продужавана забрана запошљавања, и тада сам говорила, а подсетићу вас на ово само због тога што је министар финансија у реплици рекао нешто што је потпуно различито у односу на ово са чиме нас је министарка данас упознала, апелујући да се не продужава забрана запошљавања до краја 2017. године, чиме се онемогућава свим оним младим људима који су негде студирали и вредно радили, усмерени да раде негде у јавној управи, таквим стањем им се поручује да оду из земље, да уписују курсеве немачког језика, ако су лекари, Влада им поручује да за њих нема места, образложење Владе, тај невероватни цинизам је био – да, забранићемо запошљавање за још годину дана због тога што је то допринело фискалној консолидацији, те је та порука да је фискална консолидација, та неправедна штедња, значи вашу неспособност плаћају најбољи и најмлађи, мислим да је страшно цинично, реплицирајући мени, министар Вујовић, разумејући наводе о којима сам говорила, рекао је да надлежно министарство, а то је ваше министарство, поштована министарка, са детаљним анализама касни, да оне постоје само за неколико министарстава – ако се не варам, ви сте рекли да постоје за сва министарства, па вас молим за појашњење – и да је то један од разлога зашто је потребно да се продужи забрана запошљавања, чиме се онемогућава свим оним младим људима да нађу своје запослење, с једне стране, а са друге стране се на десетинама позиција у буџету предвиђају уговори о делу који су један од начина на који је могуће да се спроведе партијско запошљавање.

Питам вас – да ли постоје детаљне анализе за сваки сектор и за свако министарство, као што сте ви рекли, или не постоје, као што је рекао министар финансија? Не само да не постоје, већ ће и због објективног кашњења вашег министарства да трпе грађани.

ПРЕДСЕДНИК: Изволите, министре.

АНА БРНАБИЋ: Хвала вам.

Прво, пар ствари само. Да нема реформи може да каже само неко ко не зна шта су реформе. Да у овој Влади нема реформи, то може да каже стварно само неко ко не зна шта су реформе.

Што се тиче смањења броја запослених, у овој расправи критикујете да нисмо довољно смањили, а у расправи о буџету да немамо системских реформи него да само смањујемо и само тако имамо уштеде. Дакле, или је ово или је оно што је било пре две недеље.

Током 2016. године 7,5 милијарди динара је мање одвојено за трошкове запослених него 2015. године. Што се тиче анализа, анализе су негде завршене, негде су у току и оно што је важно напоменути је да комисија и даље ради као контролни механизам. Дакле, постоји запошљавање када постоји потреба и та потреба се образложи и онда постоји запошљавање.

Што се тиче здравства, чини ми се да је то више пута у Скупштини поменуто и од министра просвете и током расправе о буџету, а оно што је важно напоменути што се здравства посебно тиче то је да идемо на смањење немедицинског особља и на повећање медицинског особља. Тако да чини ми се да смо бројкама јасним одговорили, а паушалне тврдње – е нису направљене уштеде, сад се више троши него што се трошило... Ја не знам, ево вам бројке, мислим, те бројке могу да вам дам па да их проверите и сами. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има посланик Бошко Обрадовић.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Наравно, разумем зашто ове законе бране нови министри у Влади Републике Србије, јер шта би рекли они који су већ пет година на власти зашто досада ништа од овога што овако лепо причају народу нису урадили.

Дакле, СНС односно постојећа владајућа коалиција има два правца деловања. Први је, уопште не доноси законе које је предизборно обећала, на пример закон о испитивању порекла имовине свих политичара и тајкуна. Други закони, које доносе, попут овог, јесу они закони који су неприменљиви, односно које не стижете уопште да примените зато што сте неспособни да се око тога организујете и онда на крају године доносите продужење рока примене закона. Тиме је јасно да заправо само одлажете примену закона и не видим онда смисао донетих закона које сте уопште у међувремену донели.

Има нешто још важније од тога, а то је да видимо ми, госпођо министарка, ту вашу анализу. Да ли можете ви да нам, молим вас, доставите анализу од 5. октобра 2000. године до данас стање у државној администрацији. Ко је запослен? По ком основу запослен? На које радно место и шта се десило посебно у последњих пет година од када сте ви на власти? Како је то запошљавано по уговорима о привременим и повременим пословима?

Сами сте признали, девет хиљада новозапослених у међувремену. Јесу ли све то чланови СНС? Дајте нам анализу. Ко је запослен? Где је запослен? Или рецимо Аеродром Београд, од 450 на 1.800 запослених. Да нису све то опет чланови СНС-а?

Чули сте још једно питање – како је могуће да сте смањили број запослених и да сте смањили плате а да имате већа издвајања у буџету за плате у односу на 2012. годину? Хоћете да вам објасним како је могуће? Тако што сте од 2012. године напримали све чланове СНС-а до 2015. године, а онда сте 2015. године почели да смањујете друге запослене у државној управи а оставили запослене напредњаке по уговорима о привременим и повременим пословима. Дакле, то је веома једноставна анализа. Отпуштате друге запослене у државној администрацији, а остављате страначки запослене војнике СНС-а.

ПРЕДСЕДНИК: Реплика, Верољуб Арсић.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Јако занимљива дискусија господина Ивана Пернара. Јер, он када говори о запосленима у органима државне управе, вероватно мисли на државне управе оних који раде у Србији, или у Хрватској, ја то не знам.

Ја бих волео да се достави тај списак ко је запослен у државној администрацији од 5. октобра 2000. године све до дана данашњег. Само ћемо наћи највише чланова бившег режима.

И сада, кад сте на власти зато што је неко добио некакав посао, треба да водите рачуна шта ћете да урадите. За господина Пернара запослени у државној управи су бројеви, ништа више. То није човек. И за стечајне управнике број запослених није човек, него број, чиста бројка, поготово оних који ниједан стечај нису завршили осим ликвидацијом. За њих су запослени бројеви. Они немају име и презиме, они немају породице, они не треба никог да издржавају. То смо видели и на приватизацијама и на стечајевима, да су само бројеви. Стотине хиљада људи у приватизацијама, десетине хиљада људи у стечајевима. И онда се појаве овде и воде једну демагогију како они, тобож, брину о запосленима и питају одакле већи износ плата.

Па јесмо ли малопре донели закон да се повећава износ плата за поједине запослене у органима државне управе? Да л' се повећавају пензије? Па, повећавају се. Али они ће увек да говоре демагошки – бројеви, бројеви. Грађанин Србије, сваки појединачно, има име и презиме.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала. Време за реплику...

Реч има народни посланик Срђан Ного.

СРЂАН НОГО: Члан 107, достојанство Народне скупштине.

Ја мислим да сте ви морали да реагујете, госпођо Гојковић, с обзиром да верујем да потпредседник Парламента, који често председава седници, зна имена народних посланика и да просто не дозвољавате да вашег колегу и заједничког колегу, или свог колегу у сваком случају, омаловажава а да ви не реагујете.

Такође, сматрам да на омаловажавање морате по члану 104. свакако да му дате реплику. Директно се обраћао претходном говорнику, вређао га, измишљао његово име. Ја знам и јасно ми је да колега Арсић не располаже знањем, али нисам до сада знао да не располаже ни васпитањем.

ПРЕДСЕДНИК: Да ли ћемо гласати о повреди?

(Срђан Ного: Не.)

Не? Захваљујем.

Нађо Јовановић има реч.

Изволите.

НЕЂО ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем се, председнице.

Могу са разумевањем да прихватим указивање да је јавни сектор, пејоративно речено, пренапрегнут што се тиче броја запослених. Али, ако ћемо да правимо анализу због чега је толики број запослених у

јавном сектору, онда се та анализа не може везивати само за један временски период. Уназад пет година, по мени значајнији период је период од 15-16 година, период од 20, 35, па и 40 година.

Али, ако фокусирамо причу на први талас великог броја запослених у јавном сектору, то је управо након 2000. године, када је дошло до руинирања привреде и огроман број запослених који су радили у привредним субјектима, и то великим привредним субјектима, остајали су, нажалост, без посла. Остајали су без посла они који су, могу рећи, тако страдали у стечајним поступцима. Зашто страдали? Због тога што су остали на улици без парчета хлеба, они који су кроз поступке ликвидација остали без посла и где су могли да нађу евентуално запослење, односно да регулишу радноправни статус, једино у јавном сектору.

Тада је јавни сектор почео да се попуњава по мени апсолутно несразмерно у односу на оно што је требало да буде, али је у социјалном смислу речи то био једини могући начин спасавања армије незапослених људи управо из руиниране привреде.

Међутим, указивања на то да се радило о партократији нису истинита. Барем је Ужице град који потврђује да то није истина. Године 2012, када је прекомпонована власт и када је уместо владајуће структуре у којој је била СПС са ДС прекомпонована власт тако што је створена нова коалиција, и то СПС и СНС, веровали или не, нико, апсолутно нико није отпуштен, односно никоме није престао радни однос ко је био из претходног периода без обзира из које странке је дошао, без обзира да ли има страначко обележје или не, без обзира да ли је симпатизер неке странке или није.

У Ужицу је била ситуација када је 62 људи који су у јавном сектору радили чак осам до девет година на одређено време, затим по уговорима о повременим и привременим пословима, и то време се стално продужавало како би се људи заштитили у социјалном смислу, имали одређену сигурност, одређену безбедност, нова коалиција СПС и СНС није дозволила да ти људи изгубе посао због тога што имају страначки предзнак. Не, напротив, ти су људи остали да раде.

Лично сам био ангажован, и док сам био у Министарству правде, да се то и реализује и оствари, како би у неком социјалном смислу речи егзистенције тих људи и њихових породица биле заштићене.

Међутим, да ли је то добро, да ли је то рационално? Није добро и није рационално. Није, зато што смо свесни чињенице да јавни сектор има превелики број запослених и да он мора бити рационализован. И добро је да се сада трасира пут ка рационализацији тог јавног сектора.

С једне стране, несумњиво је тачно да постоји одређени притисак ММФ-а и Светске банке. С друге стране, наша свест да јавни сектор мора да буде рационализован мора да буде подигнута на виши ниво. Наша свест да они који су у јавном сектору вишак морају да пређу било у

приватни део предузетништва или приватни сектор који подразумева ревитализацију привреде, оснивање производње, односно ревитализацију производње је управо начин како решити овај проблем.

Ми имамо далеко већи проблем и мислим да је министарка тога свесна, да смо ми таоци Закона о буџетском систему и Уредбе о ограничавању запошљавања у другом правцу, а не у овом правцу на који се указује, да не можемо да запослимо лица, на то сам указивао пре неки дан кад сам говорио, која имају одређене стручне референце које су неопходно потребне и које су дефинисане одређеним законским решењима, одређеним законима које смо ми овде усвојили. Поменуо сам Закон о спорту. Поменуо сам спортске инспекторе. Град Ужице не може да запосли спортског инспектора управо због законске регулативе која је актуелна, која је важећа. Није то само Ужице, то је 70-80% локалних самоуправа у Србији.

На том проблему треба радити да би се што пре решио, како би они који су законом обавезани да буду радно ангажовани могли бити радно ангажовани, јер у противном имамо непримењиве законе. У противном имамо законе који никад неће ступити на снагу; не никад, него ко зна за које време. Ту је проблем, а не проблем на који се указује искључиво ради политичког маркетинга. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

(Горан Ћирић: Реплика.)

Спомињана је СНС па нисам давала реплике. Посланик Јовановић је користио време групе, а не реплику.

(Горан Ћирић: Али је споменута ДС.)

Сваки пут кад се спомене нека странка, то није елемент за реплику.

Реч има народни посланик Драган Весовић.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, госпођо председавајућа.

Уважени господо министри, обраћам се госпођи министарки Брнабић. Дакле, госпођо министарка, није све онако како говорите. Ја сам на једној седници пре вама причао о неким стварима; или нисте хтели да ме чујете или нисте имали вољу да ме чујете. Дакле, закон је исти; промењен је рок његовог трајања, зато то опозицији смета.

Када кажете да стање више није како сте затекли, кажем вам, можда не знате, госпођо министарка, пре 20 дана на седници у граду Краљеву формиран је кабинет градоначелника – седам особа партократски запослених. Хоћете имена? Хоћете странке? Нема потребе. Проверите у Краљеву, чекам вас.

Још једна ствар. Колега је рекао – један НАЛЕД министар. Не, два НАЛЕД министра. Да ли је зато од онога што сте нам узели паре из буџета сада град морао да плати и таксу од 250.000 НАЛЕД-у? Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Саша Радуловић, па амандману.

Изволите.

САША РАДУЛОВИЋ: Било је јако дирљиво слушати представника СНС-а и представника СПС-а како говоре о томе како нема партијског запошљавања и како је, тобоже, то ствар прошлости. Нажалост, грађани Србије живе у реалности коју су јој приредили они који су на власти. Партијско запошљавање уништава Србију, па кад се пробуде из тих својих бајки које су писали или браћа Андерсен или брат Грим, у овој реалности у којој ми сви други живимо не постоји начин да се дође до радног места у јавном сектору ако то не иде преко неке странке.

За оно што је министарка говорила, па онај који заиста не зна ништа о томе шта су реформе, може да каже да се у Србији спроводе реформе. Све што се спроводи у Србији је да Влада завлачи руку у џепове грађана, привреде и на тај начин смањује дефицит. Нигде се у држави не штеди. Да се не би све то завршило на препуцавању и реченицама једни кажу једно, други кажу друго, дајте податке, дајте анализу, пошто је то централна ствар коју вам замерамо. Причате напамет. Нема података и говорите о томе како ће бити боље, како ствари иду у добром правцу. Оно што видимо је да Србија пропада док ви те ваше бајке пласирате грађанима.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Захваљујем.

Реч има народна посланица Маја Гојковић, по амандману.

Изволите.

МАЈА ГОЈКОВИЋ: По амандману.

Дакле, амандман на члан 2. говори о томе да треба да бришемо основни текст предлога закона, у коме се говори, у члану 2, да се 1. јануар 2017. године замењује 1. јануаром 2018. године и односи се на полицијске службенике, професионалне припаднике Војске Србије, запослене у органима у чијем су делокругу безбедносни и обавештајни послови; замењују се речима, опет, 1. јануара 2018. године, односно од 1. јула 2017. године, и то се односи на запослене у органима и организацијама аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе.

Дакле, све ово претходно што смо чули нема никакве додирне тачке са овим амандманом, али очигледно је то тема која заслужује већу пажњу оних који су и радили на томе низ година, да не кажем деценију и више, да ми дођемо до овог проблема и да имамо прекомерно запослена лица у органима, пре свега локалних самоуправа, али и у АП Војводине.

Апсолутно се слажем са оним посланицима који су досада говорили о овом амандману „брише се“, па су искористили прилику и тражили од министарке Ане Брнабић да изађе пред нас са тачном бројком колико је то људи који раде у локалним самоуправама и колико је то људи који раде у систему Републике Србије, мислим искључиво на јавни сектор.

Само бих молила министарку да нам, кад буде била у могућности, изађе са тим бројкама, да нам тачно да пресек по годинама, кад год хоће, од деведесетих, може и од 2000. године, марим ја, и од 2002, 2003.

године, али да имамо потпуни пресек у задњих 15-20 година, како се овде договоримо. Посебан акценат бих дала, јер сам из Новог Сада и мене изузетно интересује, годинама не можемо да дођемо до бројке колико је људи запослено од 2000. године до 2016. године у АП Војводини. Тачан број да добијемо коначно.

Кад год смо овде постављали питања, без обзира да ли смо били у опозицији или смо били посланици који су подржавали владајућу већину, никада, из неког разлога, нисмо могли да добијемо овај број. И то је фасцинантно.

Нећу да ударам ниско и да тражим да се тачно кажу имена тих људи и да видимо да ли су се они бавили политиком, дакле којој тачно политичкој партији припадају. Иако ја знам одговоре, мислим, две партије до плус једна, све је јасно. Али ти људи данас нису криви због тога што су они који су водили Војводину 15-16 година изгубили изборе и нико их неће отпустити, само да коначно сазнамо колико је људи запослено у АП Војводини, у Скупштини Војводине, у некадашњем Извршном већу, Влади Војводине итд. у ових 16 година.

И ако тражимо бројке, не треба да тражимо бројке за неку локалну самоуправу. Хајде да се не играмо и да тражимо бројке само у последње три-четири године, када је дошло до промене власти у многим локалним самоуправама, него да добијемо… Ако хоћемо озбиљно да разговарамо о овом проблему, онда да разговарамо озбиљно, а не политикантски, па да тражимо колико има запослених у последње две године у граду том и том зато што је СНС, него покажимо озбиљност тако што ћемо да тражимо пресек запослених у свим органима власти, од локалне самоуправе, АП Војводине и, наравно, Републике Србије, нико не бежи од тога.

А ово све досада што смо чули је чисто политикантство – колико је запослено у две године, у три године... Па нико нам у Србији неће веровати да ми озбиљно желимо да сазнамо тај број, него хоћемо само да се препуцавамо и кажемо колико је у последње две, као да је проблем настао у последње две, три или четири године. Не, овај проблем је настао откако смо почели сви ми заједно овде да запошљавамо људе по партијској линији.

Кабинет? Па у кабинет се увек доводе људи за које сматрате да су најспособнији и који су, наравно, људи од поверења тог човека који има право на кабинет. Немојте да причамо да ће неко у кабинет да доведе непознатог човека са улице. То не постоји. Морате да имате поверење. Ти кабинети су сви мали – четворо, петоро, шесторо, зависи од тога колико важан посао ради. У мом кабинету ради једна или две особе по систематизацији. Све остало је непопуњено.

Значи, дајте озбиљно да разговарамо. И зашто се рок помера за годину дана, чули смо. Дакле, није суштина у томе. А по амандману

очигледно нико неће да разговара, већ би само разговарали зашто се рок помера са седамнаесте на јануар 2018. године. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Милан Лапчевић.

Повреда Пословника? Који члан?

МИЛАН ЛАПЧЕВИЋ: Повреда Пословника. Чланови 41. до 44, чл. од 70. до 81. и чл. од 124. до 127.

Питање за председницу Парламента, да нам објасни како је могуће, а образложићу у чему је повреда Пословника… Ови чланови које сам цитирао се односе на формирање сталних радних тела у Скупштини Србије, на начин одлучивања у тим сталним радним телима и на њихову надлежност. Радна тела Народне скупштине су одбор…

ПРЕДСЕДНИК: Изричем вам опомену због злоупотребе Пословника.

Реч има народни посланик Горан Ћирић, по амандману.

ГОРАН ЋИРИЋ: Поштована председнице Парламента, дакле, ви сте очигледно у двострукој улози. Малопре ми нисте дали право на реплику када је посланик СПС-а јасно, пред свима нама овде, поменуо ДС и говорио у вези овог амандмана који смо дали.

Овде се ради о одлагању рокова и уређења платних разреда за људе који раде у безбедности, у Министарству унутрашњих послова, у Војсци и, наравно, говорили стално о неизбежним темама – двехиљадита година као прекретница, као да смо имали државу која је перфектно функционисала до 2000. године, у којој је све било решено, па и у области безбедности и војске, а онда се 2000. године уништила та сјајна држава, дошли су неки људи који су је уништили.

Рећи ћу вам пар података који говоре управо супротно. И овде седе неки министри који су били на овој другој страни после 2000. године. Бруто друштвени производ 2000. године, који је наследила тадашња влада, износио је око седам и по милијарди евра. Данас износи 34 милијарде евра. Дакле, укупан јавни дуг у БДП-у је учествовао са 202%. Је ли то та сјајна ситуација и та сјајна привреда у којој су сви ови људи и у војсци и у полицији и у другој области о којима се овде ради у амандману били у тако сјајном статусу?

Када користите ово право из клупе и када говорите о томе и ако ми уђемо са вама у дуел на овај начин, гледајући се равно у очи, онда промените своју улогу, наравно попнете се горе, не дозвољавате нама, ако уђемо у сукоб мишљења или дуел, на један пристојан начин, онда дођете на место председавајућег и не дозвољавате право посланицима опозиције на оно што им припада по Пословнику, а то је реплика, јер је било јасно свима нама у сали, сем вама, а мислим да би требало да задржите коректан однос према сваком посланику у овој сали.

ПРЕДСЕДНИК: Нећу дати опомену, него нисам споменула ниједну странку, апсолутно ниједну. Слободно можемо да полемишемо. Вратићу се ја, али...

Нећо Јовановић. По амандману, молим вас.

НЕЂО ЈОВАНОВИЋ: Нећу користити реплику, наравно.

Тешко је чињенице приказати као патетику. То је немогуће. Ја сам говорио искључиво језиком чињеница и никако другачије. Нисам ни у ком случају довео ни једну једину странку у негативан контекст, нарочито не странку претходног говорника. Говорио сам о чињеницама које се везују за локалну самоуправу из које ја долазим.

Морам да питам све нас овде, па и грађане Србије који нас гледају сигурно у великом броју – да ли постоји странка, не од послератног периода него и пре тога, која је имала имунитет на партијско запошљавање? Да ли постоји странка која је тај имунитет на било који начин смањивала како би се ослободила партократије? Да ли постоји странка која је уназад можда 30-40 година боловала од партократије? Постоји то много, само треба да се препознају, а сигуран сам да се многи у томе препознају.

Оно што је овде суштинско је да нису криви ти људи који раде у јавном сектору. Па где ће да раде, где да их запослимо? У који привредни сектор, у који привредни субјект, у коју производну халу када су све опустошене или уништене? Где?

Када сам говорио о томе да смо задржали људе, нисмо се бавили чињеницом ко носи обележје ове или оне странке, шта му пише на челу, говорио сам истину. Па иста та ДС која је била са нама у коалицији од 2008. до 2012. године је такође штитила неке људе из претходног периода. Због чега говоримо о томе, да се вртимо у зачарани круг, ко је колико запошљавао? Па сви су запошљавали и нико од тога не може да буде амнестиран. То су чињенице.

Али суштинско питање целе ове дискусије јесте зашто се нико од 2000. до 2008. године, тада није СПС нигде била у владајућим структурама, није бавио чињеницама повећања броја запослених у јавном сектору. Зашто тада нико није вршио анализе? Зашто тада нико на основу добијених анализа није правио одређене програме како да реши одређена питања? Не, нажалост, није. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Срђан Ного. Изволите.

СРЂАН НОГО: По амандману, само што је много тога речено па бих волео да покушамо да се сложимо око две ствари, а мислим да је то нешто што је заједничко за све дискусије досада речене. Једну је изрекла председница Парламента Маја Гојковић као народни посланик, а другу уважени претходни говорник.

Најпре, претходни говорник је рекао једну чињеницу за коју ја мислим да неспорна и да можемо сви да је прихватимо, а то је да је, нажалост, приватни сектор у Србији у великом проблему и да је привреда

уништена. Да не улазим у разлоге колико то дуго траје и ко је за то крив, можемо рећи да, нажалост, привреда у Србији није на задовољавајућем нивоу и да због тога не даје могућност људима да се запошљавају. То је тачно.

Такође је тачно да људи који раде у јавном сектору, па чак и ако су запослени преко политичких странака, нису за то криви. Јер, нажалост, странке су одавно постали заводи за запошљавање и ти људи и немају избора и не можемо ни на њих сваљивати тај терет, али констатација првог проблема јесте да нам је лоша привреда и лоше нам је стање у привреди и то је велики проблем Србије. То сви, ја мислим, можемо да прихватимо.

Друга ствар. Мени је драго да је председница Парламента подржала нашу иницијативу, коју смо упутили надлежној министарки, да нас упозна са свим тим анализама, односно да видимо шта можемо урадити на две тачке, стање запослених у државној администрацији и локалним самоуправама и целокупном јавном сектору, свим јавним предузећима и државним установама 5. октобра 2000. године, као и 2012. године, када СНС преузима власт, и данас, као треће неко пролазно време, и на основу тога можемо да извршимо неке анализе.

Да не би било политичког препуцавања, мислим да су то онда чињенице на основу којих можемо да разговарамо, али нас нарочито у овом тренутку занима стање у последње четири и по, пет година, из два разлога. Први разлог јесте да сте већ пола деценије на власти и сасвим је логично да нас занима шта ради актуелна влада и какав је актуелни тренд, а чули смо да не дајете одговор на питање – ако се смањују плате и ако се смањује број запослених, како расту издвајања у буџету у номиналним износима за плате запослених?

И друга ствар. Када се јуче одустали од гоњења Млађана Динкића, специјални тужилац, кога сте ви поставили, ви не можете више да се позивате на период од 5. октобра 2000. па до 2012. године, јер испада да нико није крив за уништавање привреде и економије ове земље. И онда је неморално да се СНС позива на нешто што је она наследила јер ви амнестирате Млађана Динкића.

ПРЕДСЕДНИК: Ајмо полако на рокове и на амандман. Молим све посланике полако да ипак идемо ка амандману. Ка амандману.

Верољуб Арсић, као овлашћени, по амандману.

(Верољуб Арсић: Реплика.)

По амандману. Сви су тражили, сви су помињали странке, нећу да уђем у то. Молим вас.

(Верољуб Арсић: Спомињао је да СНС...)

Сви су то изговарали једни другима, јако сам сконцентрисана и молим вас.

(Милан Лапчевић и Горица Гајић: По Пословнику.)

Не, нема. Ви сте изрекли своју намеру да кажете нешто шта је било на одбору. Пропустили сте то. Полако, само полако.

Саша Радуловић по амандману.

САША РАДУЛОВИЋ: Ми смо у Посланичкој групи Доста је било били просто одушевљени излагањем посланице Гојковић, која се, изгледа, после пет година сетила да би било одлично да имамо анализе запослених у јавном сектору и ми здушно подржавамо посланицу Гојковић, која се тога сетила.

Наравно, сетила се мало политикантски, јер је говорила о Војводини, али нећемо јој замерити, она и не зна како изгледају једнаки аршини. Тако да подржавамо тај предлог.

Молим вас, министарка, и молимо целу Владу да што пре одговорите на захтев посланице Гојковић, да нам доставите те анализе запослених у јавном сектору.

Оно што нам је јако битно кад говоримо о тој смени генерација у јавном сектору, годишње се пензионише неких 30.000 људи, тако да практично тај партијски кадар упада преко …

(Председник: Хајмо по амандману. Нисам поставила посланичко питање.)

Та анализа нам је јако, јако битна. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала вама.

Дакле, да се вратимо на амандман, иначе прелазим на други.

Ко ће од вас двоје?

(Саша Радуловић: То је тачно што сте рекли.)

Не, не, нисам поставила питање, него сам тражила да ми се да број запослених у АП Војводини.

(Саша Радуловић: Не знате шта су једнаки аршини.)

Добро. Немојте викати на мене.

(Саша Радуловић: Ја не вичем. Ја говорим.)

Ви шапућете.

Изволите. Милан Лапчевић. Реците, али немојте, пошто не могу да вам одузимам време, само казне да изричем.

МИЛАН ЛАПЧЕВИЋ: Мислим да сте повредили Пословник, члан 109, који говори о опоменама које се изричу народном посланику у случајевима да је пришао говорници без дозволе, да је говорио пре него што је добио реч, да је поред упозорења председника Скупштине говорио о питању које није на дневном реду итд.

Ви сте ми изрекли опомену а нисте ме ни упозорили, нити је било који став из овог члана испуњен да ми дате опомену, нити сте ме саслушали у чему је повреда Пословника. Дали сте ми одмах опомену.

Мислим да сте прекршили члан 109. и молим вас да…

ПРЕДСЕДНИК: Нисам. Ви сте прекршили. Дакле, позивали сте се на нешто што није непосредно учињено.

МИЛАН ЛАПЧЕВИЋ: Ви сте ми изрекли…

ПРЕДСЕДНИК: Хвала вам.

(Милан Лапчевић: Нисте ме упозорили.)

На члан 2. амандман су заједно поднели посланици Посланичке групе Двери.

Изволите. Срђан Ного.

СРЂАН НОГО: Као што се види из нашег амандмана, ми нисмо критиковали продужавање рокова, него смо сматрали да тим роковима треба да претходи нешто друго, да управо треба да претходи ова анализа о којој ми овде, ево, расправљамо и на којој инсистирамо. Ја се надам, пошто сте и ви прихватили нашу иницијативу, уважена председнице, да ће шансе за њену реализацију бити драстично веће.

Шта је суштина? Овде се овај члан, односно овај амандман односи на припаднике Војске, полиције и службе безбедности. Ми имамо један велики проблем и могуће је да ове реформе... А кад чујем реч реформе, ја после ових 16 година реформи могу да кажем као грађанин Србије – Боже, сачувај нас реформи. И немојте више никакве реформе да нам спроводите, јер од реформи нема ништа горе.

Изгледа да су реформе и смањење запослених у јавном сектору дали резултате само у војсци, јер је војска потпуно девастирана и потпуно уништена. И сада имамо ситуацију да нам је у последње две године преко 1.000 припадника, ионако мале и ослабљене војске, напустило своју службу; штавише, министар се хвали тиме да они, када се врате из међународних мировних операција са одређеним средствима, напусте војску и покрену свој бизнис, јер то је, ето, инвестирање и улагање у Србију; што је потпуно сулудо, очигледно је промашио чега је он министар.

Мислим да не схватате геополитичке промене и безбедносну ситуацију у региону. Мислимо да треба сагледати поново и број полицијских службеника и професионалних припадника Војске и запослених у органима који имају делокруг безбедносних и обавештајних послова, тако да сматрамо да нам ту треба тај већи рок да би се донели други системски закони који би регулисали ову материју.

Такође, сматрамо да треба драстично поправити материјални положај лица која раде у овом сектору. Због лошег материјалног положаја, понављам, угрожена је одбрана Србије и имамо велике безбедносне изазове, тако да се заиста надам да ће ови људи који професионално и одговорно раде свој посао бити испоштовани у закону и да неће бити потребе да српска војска протестује и тражи остварење својих права.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Владимир Ђукановић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ЂУКАНОВИЋ: Хвала, уважена председавајућа.

Нисам баш могао некако да схватим какве везе има амандман са овим шта је испричано, али, знате, морам да констатујем да је малопре мој уважени колега, иначе са Правног факултета, рекао једну невероватну ствар, везану за нешто да је власт ослободила Млађана Динкића. Колико знам, тужиоци раде, али овде имамо ситуацију око војске.

Сад неко каже – војска је девастирана. Слажем се да је била девастирана и скандалозно је да су се најбољи могући официри пензионисали у 40. години, и то они који су имали ратно искуство, а ви сад имате први пут ситуацију занављања и технике и свега, и људства, на крају крајева, у војсци, и издвајања већег новца за војску.

Према томе, не могу да се сложим, извините, годинама нисмо купили ништа за нашу војску, сад први пут купујемо „мигове“. Нисмо годинама ништа улагали у оклопно пешадијско наоружање, купујемо први пут тенкове. Па извините, како можемо да кажемо да је војска девастирана? Колико видим, војска обнавља своју технику и улаже се у њу.

Тако да није поента само нападати власт чисто ради нападања, него некада морате да имате и аргумент, а морате, наравно, некада нешто и да знате о томе. То вам је иста та прича као малопре ово са Динкићем. Мени је то скандалозно, али, ја се извињавам, то је одлука суда. Ако ви мислите да треба сада да позовемо судију или тужиоце и да му кажемо – извини, тако ћеш да судиш или некога да оптужиш, мислим да су та времена после 1945. године прошла. Можда би неко волео то да врати, али, богу хвала, надам се да се тако нешто никада више неће вратити у нашу земљу. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Изволите. По амандману?

(Срђан Ного: По амандману, ако не може реплика.)

Не може.

СРЂАН НОГО: По амандману.

Јасно ми је да није лако разумети, мора много да се чита и да се буде у материји да бисте могли да анализирате и разумете, тако да нема везе, ту сам да појасним колеги све што му није јасно.

Ми подржавамо улагање у војску, али имамо велики проблем што су припадници војске у стању да не могу да прехране своје породице. Значи, имате подршку да се набавља опрема, али имали бисте такође и подршку да повећате зараду људима који раде у систему одбране, зато што припадници Војске Србије не могу да прехране своје породице и то је један велики проблем.

Господине који сте говорили пре мене, колега Ђукановићу, морате знати да је велики број људи, 1.500 до 2.000 у претходне две године напустило Војску Србију. То су егзактне чињенице, то су подаци којима треба да баратате. Па ви сте у том одбору, требало би да знате те ствари.

А што се тиче како утичете на пресуде, па ви сте бирали господина Ненадића. Је л' га Ђорђевић, шеф БИА, поставио на то место? О

чему причате? Па наравно да утичете на судске поступке у Србији. Ја вас оптужујем за то директно, Српску напредну странку.

(Владимир Ђукановић: Реплика.)

ПРЕДСЕДНИК: Само моменат. Нисам дала реплику ни када сте се ви обраћали њему, можете по амандману. Морам исте аршине да имам.

Арсићу, имаћете прилику да водите део седнице.

Свако има неки лични печат, ја сматрам да није за реплику.

Изволите, по амандману.

ВЛАДИМИР ЂУКАНОВИЋ: Кратко ћу, мада ми је поменуто презиме, али нема везе. Како год, ево, кратко ћу.

Прво, није тачно да нису повећане плате у војсци. Први пут после ко зна колико година су повећане плате у војсци, и то је оно што нећете да кажете. Ал' знате, проблем је кад се не разумете у економију. Да бисте негде неком повећали зараду, плату, ви морате то да зарадите. Не можете из чиста мира или да дижете кредите да бисте негде неком давали плату.

Слажем се ја, ми смо уништени као земља, потпуно смо били уништени као земља, али је негде неко почео да развија ту привреду. Први пут имамо наменску индустрију која, не памти се, за три или четири пута у односу на 2012. годину има већи извоз наоружања. Негде се улаже у војску, негде се улаже, наравно, и у плате, на крају крајева, наших официра. (Председник: Хвала.) Проблем је, наравно, што ти људи, слажем се, имају породице, али знате, и тај патриотизам који је њима у срцима је нешто што је заиста лепо. (Председник: Хвала.) И ти људи не иду у тај позив само ради плате, него пре свега да би бранили земљу. Мислим да то морамо да разликујемо. Хвала вам. (Аплауз.)

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Саша Радуловић, по амандману.

САША РАДУЛОВИЋ: Интересује ме, кад се пробуди колега Ђукановић, како онда Србија изгледа после тога.

ПРЕДСЕДНИК: Не, није било у микрофон.

На члан 2. амандман је поднео Маријан Ристичевић. Изволите.

(Чују се коментари: Ајмо напоље, брже, брже.)

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Влада је у праву. Хвала. (Аплауз.)

ПРЕДСЕДНИК: Хвала, посланиче.

На члан 2. амандман је поднела Гордана Чомић. Изволите.

(Чује се: Затворите врата!)

ГОРДАНА ЧОМИЋ: Било је у овој скупштини да је опозиција излазила и да су они који су остали викали – затворите врата за њима. И ништа од тога није било добро, ни по власт ни по опозицију. Немојте понављати...

ПРЕДСЕДНИК: Молим вас, по амандману, посланице.

ГОРДАНА ЧОМИЋ: Покушала сам, али власт виче – затворите врата! И, ако хоћете сви заједно, вас педесетак, да расправљате са мном, може.

ПРЕДСЕДНИК: Посланице, молим вас, ако можете о амандману.

ГОРДАНА ЧОМИЋ: Радо, али они воле да причају са мном.

ПРЕДСЕДНИК: Знам, ви сви врло пажљиво слушате шта причају други.

ГОРДАНА ЧОМИЋ: Ја све слушам, а они добацују.

ПРЕДСЕДНИК: Нарочито посланика Маријана Ристичевића.

ГОРДАНА ЧОМИЋ: Ја чак и то слушам.

Дакле, овде је реч једино о роковима и дебата коју смо овде имали показује једну јасну ствар, да још увек имамо проблем са намерама.

Министри из Владе, имаћете с тим проблем кол'ко год да будете министри. Овде је важно рећи – ја сам имао добру намеру да се то уради, па није успело, па шта да радимо.

Не кажем ја да то раде министар Недимовић и министарка Брнабић, кажем вам да се то види у расправи којом се коментарише амандман где вам ја кажем – не може годину дана, ево вам два месеца. Једном да почнемо да меримо одговорност.

Кад-тад ће неко од министара прихватити амандман неког од посланика који ће казати – не можеш да добијеш за добру намеру још годину дана, не може да ти се дозволи да се дође за годину дана и да се оправда – али ми смо 'тели. Јер сад продужавамо за годину дана зато што смо нешто 'тели пре годину дана па смо рекли – 31. децембар 2016. године. Тада нисмо мерили имамо ли све потребне параметре да се уради каталог и... Не, него – десиће се.

Зашто тражим да се то деси за два месеца? Зато што се то иначе ради у системима где се лоше управља, при чему не мислим лоше као дисквалификацију, вас двоје, Влада или било ко, него је механизам управљања лош и онда морате да имате некакав механизам притиска да натерамо све нас који, ја мислим, имамо довољно капацитета да променимо ту ситуацију, да је променимо набоље.

Због тога је мој амандман – не можемо да добијемо целу годину и да се видимо 20. децембра 2017. поново. Послови су одмакли, обећања су дата. Одустаните од намера и да кренемо да разговарамо о пословима који имају рокове и због којих мора неко бити одговоран ако лоше процени рок. Само се о томе ради зашто сматрам да је два месеца овој влади више него довољно.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 2. амандман је поднео Душан Павловић. Изволите.

ДУШАН ПАВЛОВИЋ: Захваљујем. Поштовани грађани Србије, поднео сам веома сличан амандман оном претходном.

Дакле, због чега доносимо овај закон и шта је заправо цела поента овог закона о систему плата у јавном сектору? Са једне стране је праведност. Дакле, сви који раде у јавном сектору требало би за исти посао да добијају исте плате. То је циљ који је потпуно у реду. Ово министарство, Министарство локалне самоуправе је, мислим, прошле године направило Каталог радних места у јавном сектору и то је у реду.

Е сад, друга ствар због чега се овај закон доноси јесте да треба да се ограничи или да се на неки начин контролише и маса плата која се исплаћује у јавном сектору, због тога што то може да угрози јавне финансије. Али како можете да контролишете укупну масу плата у јавном сектору ако сте из овог закона изузели радна места у јавним предузећима и у Јавном сервису? Додуше, Јавни сервис је, компаративно гледано, мали. Јавна предузећа су огроман део јавног сектора, а управо ту има највише злоупотреба.

Предложио сам овим амандманом да се прошири овај систем плата и на запослене у јавним предузећима, јер управо ту долази до највећих злоупотреба. Иако нису оне једине.

Ми смо овде у дискусији такође указали на то да не може овај закон да разреши проблем који се понавља из године у годину, а о коме смо причали овде претходних сат времена, вероватно, а то је партијско запошљавање.

Даћу вам један кратак инсерт из ревизорског извештаја за 2015. годину и питао бих после министарку – да ли мисли да овај закон може да реши тај проблем? Ради се о пропустима у раду у Дому здравља у Нишу.

Током 2015. године нађено је да је Дом здравља у Нишу имао 44 немедицинска радника више него што је дозвољено, а ревизор је закључио да свим запосленима у овој здравственој организацији касни једна плата. Да ли мислите да без јавне систематизације радних места, која се не покрива оваквим законом, заиста можете да решите проблем који партијско запошљавање у јавном сектору ствара за јавне финансије? Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има министар Ана Брнабић. Изволите.

АНА БРНАБИЋ: Само бих рекла да цела поента секторских закона који ће се донети током 2017. године према овом закону о систему плата треба да обезбеди да имамо коначно начело „иста плата за исти рад“, у смислу коефицијената. Да, мука да се среди цео систем била је већа него што смо очекивали, јер је, између осталог, мислим да сам поменула то и овде, анализама показано да се у претходном периоду увело више од 750 додатних коефицијената за плате, тако да имате једну шуму плата у којој апсолутно не знате ко је за шта плаћен, како плаћен током свих ових

година. Тако да, јесте, то је један од разлога због којег реформа траје дуже него што је иницијално очекивано.

Али Предлог закона је завршен, завршена је чак и јавна расправа, коју сада свакако можемо да продужимо зато што још увек имамо разговоре са синдикатима и изузетно нам је стало да видимо како да станемо на пут тим стално додатним коефицијентима како бисмо могли да имамо транспарентност и упоредне плате у овом систему. Маса плата се, наравно, контролише преко буџета и контролише је и Комисија за додатна запошљавања, и у односу на масу плата се дозвољава додатно запошљавање.

И коначно бих рекла, само да се опет вратимо на целу проблематику, колико је тешко увести ред у овај сектор, а чини ми се да га уводимо корак по корак. И ово што је тражено од Министарства да имамо пресек броја људи у јавној управи и јединицама локалне самоуправе од 2000. до 2013. године – нема података. Тек смо кренули од 2013. године да правимо регистре и ажурирамо податке. Тако да ће бити проблем.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала вам. Време.

На члан 3. амандман, у истоветном тексту, поднели су заједно посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић, заједно посланици Посланичке групе Демократска странка, посланик Зоран Живковић и посланик Саша Радуловић.

Зоран Живковић има реч. Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Дакле, да поновим. Злоупотребом поступка предлагања закона без могућности да се народни посланици упознају са предложеним текстом, а то је једини начин да се о предлозима води компетентна расправа, актуелни режим најгрубље урушава све принципе парламентаризма. На тај начин, осим што се поништавају још увек крхки демократски принципи парламентарног живота, уништава се свака могућност да се Србији обезбеди просперитетна будућност, која је једино могућа уз поштовање Устава, закона и демократских начела савремене цивилизације. Закони донети оваквом процедуром не доносе никакво добро нашој држави и грађанима.

То је тај методолошки део. Наравно, и овај амандман има за циљ да озакони кашњење министара, што присутних што оних што су били пре њих, у доношењу важног закона који је обећан грађанима Србије и посланицима свих боја у овом парламенту, са очигледним претходним сазнањем да је то немогуће да се уради и неће бити урађено ни до краја следеће године.

Ја сам спреман да се кладимо, министре. Пошто питате – шта..? Ја сам спреман да се кладим у нешто што је примерено односу министра из власти и посланика који ће тад бити у власти, на крају следеће године.

Али, пре тога, ја вас молим, министарка Брнабић, да нам кажете ту тајну како је ишло, пошто то знате, ви сте истраживали годину дана, две године, кроз НАЛЕД, па и данас, дакле како је ишло запошљавање у јавном сектору, пре свега…

(Председник: Посланиче, будите љубазни, ви сте тражили да се брише објављивање у „Службеном гласнику“ у року од осам дана…)

Тако је, то је саставни део, а сад ми одузимате време.

(Председник: Не одузимам вам време. Морате да говорите о амандману.)

Значи, само кажите... Разлог томе је што је ово силовање парламентаризма... Него, кажите ви нама како се…(Искључен микрофон.)

(Зоран Живковић: … Вршило запошљавање у републичкој администрацији од 2000. године до данас?)

ПРЕДСЕДНИК: Тако је.

Да ли жели реч Саша Радуловић? Изволите.

САША РАДУЛОВИЋ: Хвала.

Око броја запослених у јавном сектору, за министарку, јако се лако решава тај проблем ако, рекли сте од 2013. године, одраније немате податке, упутите један допис свим службама, свим деловима државне управе да вам доставе те податке пошто их сигурно имају, исплаћивали су плате. Можете једноставно да дођете и до броја запослених сваке године и до броја о привременим и повременим пословима, уговорима о делу….

(Председник: Посланиче, мислим да сте погрешили амандман.)

Министарка је говорила о овоме, немојте да ме прекидате.

(Искључен микрофон.)

(Саша Радуловић: Практично, можете доћи до свих података ако то желите. Престаните да силујете расправу. Пустите нас да говоримо.)

ПРЕДСЕДНИК: Жао ми је Србије ако ви будете водили овај парламент.

(Саша Радуловић: Прогледаће после вас.)

Је л' то алузија на моју кратковидост или шта?

(Саша Радуловић: То је алузија на вашу неспособност да водите Скупштину...)

Изричем вам опомену зато што ометате рад Парламента и вичете на председавајућег. (Аплаудирање.)

Реч има народни посланик Марко Ђуришић. Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Па овај члан 3. је, на који смо ми дали амандман да се обрише, измењен. Значи, ни Влада сама није успела да напише добар закон од три члана, где помера рокове, и онда у последњем члану – ступање на снагу, сетила се Влада да не може да стигне у законском року од осам дана да се прогласи овај закон, пошто ће бити усвојен мање од осам дана до Нове године, а треба да почне да важи пре Нове године како

не би кренуо да важи закон од 1. јануара 2017. године, како је Влада донела у закону који је усвојен овде у фебруару.

И онда се овде прихвата амандман посланика који је сасвим сигурно добио ту инспирацију од стране Владе да се измени и поправи пропуст Владе и да тај закон ступи на снагу наредног дана, односно од дана објављивања у „Службеном гласнику“. То говори поново, још једном, о својој конфузији и неспособности ове владе.

Дакле, знало се када је донет овај закон, да не цитирам шта је све министарка Удовички говорила, како ће сад не знам шта све да се уради и тај рок од 10 месеци, оно што је најважније да ће доношењем овог закона, чије сада одлагање Влада помера за још годину дана, бити омогућено награђивање и оцењивање запослених у јавном сектору.

Е, сада тога нема, наставља се уравниловка. Наставиће се са партијским запошљавањем, јер иду још једни избори па треба купити неколико хиљада гласова. И то је поента овог закона.

(Председник: Бићете љубазни да објасните амандман.)

Зато сматрамо да овај закон не треба да се донесе ни у једном од три члана, колико је ова влада успела да стави у Предлог закона.

ПРЕДСЕДНИК: Будите љубазни, о амандману.

Реч има Александра Јерков.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Захваљујем.

Овај члан, чије брисање ми предлажемо, говори о томе када закон треба да ступи на снагу. И сами сте увидели своју грешку и предложили, неко од посланика владајуће коалиције вероватно је на ваш наговор предложио да се овај члан промени, а ми не желимо да закон икада ступи на снагу и зато смо и предложили брисање овог члана, као и преостала два члана овог лошег, неправедног закона.

Не желимо да он икада ступи на снагу због тога што не само да не уводи ред у плате у јавном сектору, како ви у Образложењу тврдите, него овај закон показује две ствари: прво, да уводи једну страшну неправду међу плате у јавном сектору, а друго, да ни ви сами нисте били у стању да спроведете оно што је министарка Удовички, ваша претходница, нама обећала када је овде доносила основни предлог закона, чије се сада измене предлажу.

Ми смо и тада говорили да је закон неправедан. Никаквог реда у платама у јавном сектору неће бити док се тај закон не буде односио на јавна предузећа, где и настаје проблем са платама у јавном сектору. Он не настаје ни у војсци, ни у полицији, ни у просвети, где је, узгред, плата и даље 10.000 динара нижа од републичког просека а више од 80% запослених у просвети има високу стручну спрему, тако да овај закон, овако како сте га ви предложили, не уводи никакав ред, он прави неправду, и зато ми предлажемо да он не ступи никада на снагу.

Још сте нам остали дужни, госпођо Брнабић, одговор на питање – да ли ви не говорите истину када кажете да је урађена функционална анализа или истину не говори министар Вујовић када каже да она није урађена? Мислим да је то веома важно, јер ви овде нама представљате да баратате некаквим прецизним подацима. Он је то рекао пре мање од месец дана у овој скупштини, а ви се представљате да знате прецизне податке. Ако анализа није урађена, за шта је он оптужио вас и ваше министарство, онда је нејасно откуд вама тако баш сви ти прецизни подаци. Ако није урађена, онда нам се извините због тога што сте нас лажно обавестили о томе да је урађена.

Закон је лош, неправедан и не желимо да икада ступи на снагу и зато предвиђамо брисање овог члана.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има министар. Изволите.

АНА БРНАБИЋ: Мени је потпуно јасно да постоји овде група у Скупштини која не жели да овакав закон ступи на снагу. То је мени потпуно јасно и стога да је требало да чекамо до 2013. године да неко уведе ред у овај систем у јавној управи. Мислим, шта је спречавало да се тада зна колико је људи запослено, који треба да раде, каква је структура запослених, што се не ради функционална анализа, што се не ради вертикална анализа? Ништа. Па претпостављам да је супер функционисати у систему у ком се ништа не зна и у коме никад ништа не може да се анализира, као што је био систем до 2013. године, на основу чега сада ми генерално да се бавимо тим системом 20 година уназад, не би требало да се бавимо ни једним другим послом у Министарству државне управе и локалне самоуправе већ анализом шта се дешавало раније.

Ми ћемо се бавити оним шта ће се дешавати од сада па у будућности, али нећемо се бавити оним, у овом тренутку свакако нам неће бити приоритет шта се дешавало у прошлости, зато што водимо реформе и те реформе се воде за будућност. То је мој одговор.

Што се тиче функционалних анализа, нисам сигурна о чему је причао министар Вујовић, тако да не могу да се позивам на то шта је колега причао. Проверићу свакако, па ћу вам се јавити, а ја сам вам дала довољно јасно и детаљно образложење за оно што се у овом тренутку ради у Министарству.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Да подсетимо јавност да говоримо о амандману на члан 3. Предлога закона о изменама и допунама Закона о систему плата запослених у јавном сектору. Овај члан свакако треба да се брише, али ћемо ми, за разлику од свих колега који су досада говорили, ствари да поставимо на другачији начин.

Нећемо питати колико има запослених у јавном сектору, колико је ко запошљавао, ми се не бавимо демагогијом. Запошљавали су сви који су били у прилици, питање је само да ли су запошљавали стручне људе, или су запошљавали људе чија стручна спрема не одговара одређеним пословима, или су доводили људе са лажним дипломама, или су доводили људе који су се само појављивали на списковима а никад и на радном месту.

Наша питања се односе, заправо суштинско питање је – зашто још увек нису урађени платни разреди? То је проблем који се решава већ годинама и који у кампањи сви обећавају, али у реалном животу нико не решава.

Ових дана смо расправљали о неких 27 тачака дневног реда, а данас имамо амандмане на 15 предлога, а од тих 15 предлога 13 су предлози за измене и допуне. То говори о неозбиљности предлагача, о неозбиљности Владе и неозбиљности скупштинске већине, која само доноси законе да бисмо испунили тамо неке нормативе ЕУ, а у суштини се доносе непримењиви закони. И ово је један од таквих примера.

Ми и даље желимо да питамо – зашто се продужава забрана запошљавања у јавном сектору? За разлику од свих вас који мислите да треба да се деле отказ, и вас госпођо Брнабић, јер сте већ најавили да ће 5.000 људи добити отказ, знате, људи нису ствари које могу да се померају тек тако. Чињеница јесте да има доста запослених у јавном сектору, али опет се враћам на почетак оног питања, не ради се ту само о броју, него и о квалификацији.

Нама се министри овде жале да не могу да реше проблем бесправне градње јер им недостаје грађевинских инспектора, не могу да се реше проблеми који настају у продавницама јер нема тржишних инспектора, не могу да се реше проблеми Пореске управе јер нема пореских инспектора, и то све јесте чињеница. Значи, ви забраном запошљавања и таквим законима заправо кочите функционисање система, кочите функционисање органа који би требало да раде свој посао и од којих би требало ваљда сви да живимо боље, не само у материјалном смислу, него просто да коначно почнемо да живимо у уређеној држави, што Србија није.

Колико год се ви упињали да причате да јесте, није. Јер да јесте, ми данас не бисмо од 15 закона имали 13 измена и допуна. Хајде једанпут нек неки министар са екипом сарадника седне и нека уради стварно предлог неког закона, да га овде донесе, да га озбиљно расправљамо, да се усвоји и да траје бар колико траје мандат Владе. Ово је веома, веома неозбиљно.

Такође, желимо да вас питамо – зашто је продужен рок за смањење плата у јавном сектору? Ви хоћете у јавном сектору стручњаке, хоћете високообразоване људе. Када ово кажем, говорим о онима који су заиста високообразовани, а не о онима који су на волшебан начин дошли до

дипломе. Ако је неко заиста високообразован, стручан, моралан, добро ради свој посао, онда ме не занима из које је странке дошао, занима ме само како ради тај посао који треба да ради.

Али тај посао мора и да се плати. Знамо ми у каквој држави живимо и не очекујемо да сви имају плату као Душан Бајатовић и Јоргованка Табаковић, али мора стручност да се плати. И било би боље, министре, да се у том смислу мало бавите овим ресором на чијем сте челу, а пустите те отказе, отићи ће тих 5.000 људи у пензију, немојте да правите нове социјалне случајеве. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: По амандману, посланица Јерков.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Послужићу се истим изразима које је министарка искористила. Знате шта је супер, госпођо Брнабић? Супер је што ви овим законом изједначавате плату спремачице у дому здравља са платом спремачице у школи, а плата спремачице у јавном предузећу остаје већа него плата директора школе.

Е зато је неправедан овај закон и зато ми не желимо да икада ступи на снагу, јер никакав ред ви не уводите, како се хвалите, ви само правите неправду, уводите у закон и уништавате могућност да било када та неправда буде разрешена. Ништа нисте урадили по том питању, само сте направили гору ситуацију. И то знају сви грађани Србије и због тога ми не желимо да закон ступи на снагу.

ПРЕДСЕДНИК: Посланик Владимир Орлић. Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала лепо. Позивам да се ни ово не прихвати, пошто се односи на члан који неизоставно мора да буде у закону, а то је члан који говори када закон ступа на снагу.

И уопште не сматрам као релевантан разлог за то ни оно што каже неко ко сам за себе тврди да није компетентан да води расправу, ја се са тим слажем, али то није разлог да овог члана нема.

Не слажем се ни са тим да неко после пар дана закључи да закон има само три члана, а тврдио је да није стигао да га прочита, као што не сматрам ни да не треба да ступи на снагу никада, као што нећу сада ни онима који се тим техникама и препорукама служе да препоручим да предложе нешто боље кад се пробуде. Нећу, јер знам – спавали или не спавали, подједнако су им добри предлози. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК: По амандману, посланик Радуловић.

САША РАДУЛОВИЋ: Посланик Орлић никад ништа друго и не говори него ово. Можда нас заиста не интересује шта посланик Орлић мисли. Ми разговарамо са Владом која брани закон и очекујемо од Владе неке одговоре, а посланик Орлић може своје мишљење да задржи за себе.

ПРЕДСЕДНИК: Нисте добили реплику, али добро.

Изволите, посланиче. Право на реплику.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала, госпођо председнице. Хтео сам сада да замолим вас да у ова два минута, а неће бити пуна два, сигурно, (неће бити, неће бити) водите рачуна да ли ћу ја било чије име да поменем. Ја тврдим да нећу, ал' кажем вам да водите рачуна зато што знам да ће пошто-пото да загребе за микрофон онај који је реплику изазвао и да тврди да сам га поменуо и да има право на реплику иако нема. Он ће да тврди да му је неко право угрожено, да је нешто страшно он овде ускраћен.

Е, ви водите рачуна да ли ћу било чије име да поменем, а ја ћу да кажем следеће.

Неко ко данас тврди да нам субвенције нису потребне, 2013. године тврдио је да су субвенције предузећима добре и потребне зато што неко ко хоће да уложи мора да има добар разлог да би уложио у Србију, неко ко данас тврди све супротно, и нисам рекао како се зове ал' верујем да свако може да погоди на кога мислим, тај исти је 2013. године тврдио да Фонд ПИО треба укинути, а данас је у стању да предлаже да му се нешто додатно помаже, вероватно кад га укинемо онда му треба помоћи...

Значи, 2013. године тај исти је тврдио да сва предузећа која се налазе у реструктурирању треба бацити у стечај. Данас вероватно тврди да то никада није рекао, баш као што данас тврди да никада није тврдио да Железару треба укинути а 5.000 људи бацити на улицу.

На кога сам ја мислио ја знам, а за ваше асоцијације не одговарам. Хвала лепо.

(Саша Радуловић: Тражио сам реч, председнице Скупштине.)

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 3. амандман је поднео посланик Србислав Филиповић.

(Саша Радуловић: Тражио сам реч.)

Влада и Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу прихватили су амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије…

(Саша Радуловић: Тражио сам реч, председнице Скупштине.)

Изричем вам опомену, посланиче Радуловићу. (Аплаудирање.)

Извињавам се вама.

Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Посланик Србислав Филиповић има реч.

СРБИСЛАВ ФИЛИПОВИЋ: Хвала, председавајућа.

Захваљујем се Влади што је прихватила мој амандман и хоћу само две реченице да кажем.

Видимо да би неки да се кладе, а неки би да раде. Влада Републике Србије и ми бисмо да радимо, коцкари нек' се коцкају, али не више са будућношћу Србије. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 3. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч?

(У сали коментари: Напоље! Брже, брже. Излази вани!)

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, од удружења тренера ја ћу свакако тражити лиценцу за кондиционог тренера.

Захвалан сам Влади што није прихватила овај амандман, али морам рећи две ствари о амандману. Ми немамо вишак радника, него вишак нерадника. Највећа клетва у привреди је – дабогда ти Родни био стечајни управник, а највећа клетва у јавном сектору – дабогда ти стечајни управник био министар. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 3. амандман је поднео народни посланик Душан Павловић. Изволите.

ДУШАН ПАВЛОВИЋ: Ја сам поднео амандман који такође скраћује рок. Дакле, само да грађане информишем, Влада је поднела амандман да овај закон ступа на снагу осам дана од дана објављивања у „Службеном гласнику“, а онда је вероватно уочено да ће то бити прекасно, да ће ући у 2017. годину, па је онда скратила рок прихвативши амандман претходног говорника.

Иначе, има још један посланик који је такође предложио скраћивање рока, али је погрешио за један дан па је рекао да закон треба да ступи на снагу један дан након објављивања у „Службеном гласнику“. Ја сам предложио да ступи на снагу истог дана када се објави у „Службеном гласнику“.

Шта нам показује скраћивање рокова? Показује да Влада није баш добро осмислила целу ову ствар, да није добро темпирала време и да је могло спровођење закона да уђе у велики проблем.

Једна од ствари која такође није добро темпирана јесте и та чувена комисија која води рачуна о томе где је било вишка запошљавања.

Да ли могу министарку да питам, ако има само минут времена – где могу да се нађу подаци те комисије која води рачуна о томе где је у јавном сектору дошло до вишка запошљавања? Ја бих волео да видим податке о њеном раду. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић, по амандману.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо, мој колега професор је рекао једну неистину. Дакле, није усвојен мој амандман, него амандман господина Филиповића.

Мој уважени колега професор прича о партијском запошљавању, а његов лидер када је постао министар прво је запослио њега. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Пошто смо завршили претрес о свим амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и у целини.

Прелазимо на 2. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНИ ЗАКОНА О ЈАВНИМ МЕДИЈСКИМ СЕРВИСИМА (појединости).

Примили сте амандмане на Предлог закона о измени Закона о јавним медијским сервисима који су поднели посланици.

Примили сте извештаје надлежних одбора, као и мишљење Владе.

Пошто је Скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника, отварам претрес Предлога закона у појединостима.

На члан 1. амандмане, у истоветном тексту, поднели су посланик Бранка Стаменковић, посланик Зоран Живковић, заједно посланици Наташа Јовановић, Вјерица Радета, Александра Белачић и заједно посланици Посланичке групе ДС.

Реч има Зоран Живковић.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Јавности ради, ради се о закону чија је идеја да се продужи глоба коју грађани Србије плаћају за Јавни сервис од четири милијарде динара за следећу годину, а да би могле да се преносе ванредне конференције за штампу и све друге специфичне емисије које су део радне терапије која се спроводи да бисмо имали бољу владу него што је Влада на нервној бази коју данас имамо.

Амандман који сам поднео има магичну реченицу – „брише се“, а разлози су потпуно нови, јер, злоупотребом поступка предлагања закона без могућности да се народни посланици упознају са предложеним текстом, а то је једини начин да се о предлозима води компетентна расправа, актуелни режим најгрубље урушава све принципе парламентаризма. На тај начин, осим што се поништавају још увек крхки демократски принципи парламентарног живота, уништава се свака могућност да се Србији обезбеди просперитетна будућност, која је једино могућа кроз поштовање Устава, закона и демократских начела савремене цивилизације. Закони донети оваквом процедуром не доносе никакво добро нашој држави и грађанима.

Овде је ситуација доказана на четири милијарде начина.

Значи, док су биле неке нормалне владе, рецимо та прва постпетооктобарска, прва одлука те владе је била да се смени тадашњи шеф Службе безбедности, а друга одлука да се укине такса на бројило којом се плаћала ТВ претплата. И није било ТВ претплате док су биле нормалне власти. Ко је то све после уводио, дизао, спуштао...? Тако је, тако је. Три године није била такса, јер постоји начин да се то финансира. Ако не зна

актуелно руководство, нека доведе магичне умове из ТВ „Пинк“, ТВ „Хепи“ и других телевизија које наводно само профитно послују.

ПРЕДСЕДНИК: Време.

Наташа Јовановић има реч.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Госпођо председнице, СРС је тражила да се овај члан брише због тога што је и председник наше посланичке групе приликом подношења експозеа од стране премијера Вучића рекао да је за Владу Србије, што ви нисте урадили, најбоље да се износ од четири милијарде динара, колико дајете РТС-у и РТВ-у, преусмери на неопходна социјална давања за оне који су данас у Србији најугроженији, а не за медијски, такозвани јавни сервис, који нам не даје право, како њихов слоган каже, да знамо све.

Наиме, грађани Србије треба да знају да директор РТС-а, који подноси извештај о свом раду не вама, господо из Владе, и ту сада није министар Антић који је пре неколико дана донео неку статистику и покушао да брани РТС, ваљда и од себе самог и од чланова Владе, јер је сам премијер рекао да није задовољан њиховим радом, дакле они се најбахатије понашају под руководством Бујошевића и за то подносе рачун очигледно само својим западним менторима и појединим страним амбасадорима.

Ако РТС, госпођо Гојковић, данас у Србији, када су деца гладна, када су људи без посла, када немамо довољно за образовни систем, за школе, за високошколске установе, за припаднике најугроженијих и представнике појединих и националних групација и мањина у овој земљи, ако он потроши 800.00 евра годишње на иће и пиће, што би код мене у Шумадији рекли, дакле на јело, на разне ђаконије, онда треба да се запитате да ли ви таквим даљим срљањем и давањем новца онима којима треба да кажете лепо да буду на тржишту као и друге телевизије у овој земљи, као и други медијски сектор који се за то бори, могу и даље тако да раде.

Очигледно је да могу, јер им ви то дозвољавате. Ви сте законом и овим чланом који тражимо да се брише, нама дали образложење да, ето, потребно је још годину дана да Влада Републике Србије, касније ће и колегиница Радета и друге колеге да причају о ових 150 динара, колико ће грађани да плаћају и даље у 2017. години за финансирање РТС, како треба још мало да се превазиђе та ситуација. Та ситуација је требало да се превазиђе да ставите РТС под контролу и парламентарни надзор, на начин на који сте изабрали регулаторно тело, о коме је било речи и данас и избору два члана, који такође контролише РТС, да тај програм буде уподобљен државним и националним интересима, што наравно није.

Сам премијер се бунио да је у некој вести био, не знам, у ком минуту, мада су њему сви медији отворени, и он може како хоће, па и на РТС. Али највећа опозициона странка и наш председник, који се после 12 година, победио је сам Хашки трибунал, вратио у Србију, није добио један једини термин, и друге колеге посланици највеће опозиционе СРС.

Према томе, ми сматрамо да је последњи тренутак да се тргнете и да схватите да треба да престанете са финансирањем телевизије која је све само није национална и не спроводи медијску политику која је у интересу државе и народа; заправо, на такав начин се финансирају Бујошевић и остали који служе Западу и интересима који су у супротности са виталним државним и националним интересима.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Саша Радуловић.

САША РАДУЛОВИЋ: Грађани Републике Србије знају да је премијер Александар Вучић обећао да ће укинути претплату на РТС. И, наравно, претплату је врло брзо заменио таксом, којој сада овим изменама закона у ствари продужавамо рок да се ово даље настави. Значи, још један од примера обећања која нису испуњена, односно урађено је управо дијаметрално супротно од онога што је премијер обећао.

Наравно, РТС треба да се финансира из буџета. Нама је потребан јавни сервис, али уз то мора да иде одговорност. Та одговорност полази од увођења реда у самом РТС-у. Морамо да урадимо и систематизације радних места, да урадимо и оцену на који начин се троше паре. Морамо такође да видимо какав се програм емитује, да имамо елементарне фер односе у политици на пример за време избора у предизборној кампањи, значи, неке основне ствари што се тиче реда у РТС-у морају бити уведене, како би онда порески обвезници могли да финансирају РТС.

Овај начин преко рачуна за струју је дубоко погрешан. Не финансира се РТС на исправан начин. Потребно је променити начин финансирања. Ово како се сада ради треба једноставно укинути. Покрет ДЈБ, као што посланица Гојковић каже, када дођемо на власт, укинућемо и претплату и таксу, РТС ће се финансирати из буџета, али ће бити уведен ред и знаће се тачно на шта се новац троши.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Владимир Ђукановић.

ВЛАДИМИР ЂУКАНОВИЋ: Хвала, уважена председавајућа.

Ја сам фасциниран количином незнања које се овде малопре манифестовало. Прво, сам предлагач каже – ми смо укинули претплату. Ја се извињавам, а како се онда финансирало? Па, финансирало се из буџета. Је л' тако?

Прво морамо да направимо разлику између државне телевизије и јавног сервиса. Ви сте доносили закон да то буде јавни сервис. Јавни сервис финансирају грађани, и то најдиректније. Државна телевизија је нешто што се финансира из буџета Владе.

Е сад, немам ништа против, само немојте да обмањујете грађане. Да л' се финансирало из буџета или из неке таксе и претплате, опет грађани финансирају, тај буџет пуне грађани из пореза. Према томе, како год окренете, грађани финансирају Телевизију.

Можда ви желите да је укинете. Можда ви имате жељу да укинете РТС. Немам ништа против. Ево, на референдуму можда грађани да гласају да укину РТС. Ја морам да признам, врло сам разочаран њиховим програмом. Лично мислим да им је програм, посебно информативни, прилично лош. А иначе су углавном све ваши кадрови.

А сад, како сте ви то финансирали, како сте обезбеђивали РТС? Па тако што сте све своје партијске кадрове тамо позапошљавали, а с друге стране сте оне бивше, из Милошевићевог периода, отпустили, па су сви људи добили радне спорове, па смо морали да им платимо вишемилионске накнаде, зато што сте то радили тако као што су радили хајдуци. Ем сте и директора РТС-а пребили и запалили ту исту телевизију... Према томе... Па, тако је , срам вас било! Срам вас било!

(Председник: Посланиче. Посланиче …)

(Зоран Живковић: Смирите овог дебелог тамо!)

ПРЕДСЕДНИК: Само немојте ви да говорите како ћу водити седницу.

Ви се мени обраћајте, молим вас.

Јавите се поново ако ћете наставити дискусију.

ВЛАДИМИР ЂУКАНОВИЋ: Ја вас молим, председавајућа, оне који заговарају насиље и батине да опоменете.

Према томе, што се тиче Радио-телевизије Србије изаберите и кажите грађанима – грађани, хоћете ли да се укине РТС или хоћете да га имамо? Ако хоћете да га имамо, онда постоје два начина финансирања – или да га грађани директно плаћају или да га плаћамо из буџета, то је онда државна телевизија, а опет то грађани финансирају, јер грађани пуне буџет.

Што се тиче неке друге телевизије која је овде поменута, па у ваше време ви сте правили ту телевизију. Безмало сте монтирали прилоге на тој телевизији. Има један посланик из опозиције који се чак хвали да је правио ту телевизију. О чему ми причамо овде? Па ви сте креатори таквог програма који је данас на тој телевизији.

Према томе, заиста нема никаквог смисла да нападате и пљујете оно што сте ви створили. То је заиста ружно. И мислим да је према тој телевизији неправедно, јер ако је неко направио ту телевизију и винуо је у небеса, између осталог, то сте били ви и ваши кадрови. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има министар Вукосављевић. Изволите.

ВЛАДАН ВУКОСАВЉЕВИЋ: Дакле, овде имамо једно претходно питање које је мање-више јасно, а то је – да ли је овој земљи потребан јавни сервис или није? Сад ту постоје опречна мишљења, али оно што је неспорно, гледано из угла Министарства културе и информисања, јесте то да је Јавни сервис држави Србији потребан. Јавни сервис мора бити и финансиран из неких извора, и ту је посланик Ђукановић у праву, финансирају га грађани овако или онако.

Смисао овога је врло једноставан, или ће грађани финансирати директно, по неким калкулацијама, цену од око 350 динара под овим условима или ће плаћати 150, а остатак ће се намиривати на овај начин. То је врло једноставна логика.

Ове примедбе које смо чули овде односе се у већој мери на уређивачку политику. То није тема овога о чему ми данас причамо овде.

Уређивачка политика се формира и контролише на други начин. Ево, подсетићу вас да Радио-телевизије Србије и Радио-телевизија Војводине једном годишње подносе Народној скупштини извештај ради разматрања и одлучивања, а Савету регулатора ради информисања, дакле извештај о раду и пословању за претходну годину, са извештајем независног овлашћеног ревизора. Тако да постоје механизми који су предвиђени законом о томе како треба и ко може да контролише и уређивачку политику и рад, унутрашњу структуру Јавног сервиса. А ово о чему ми данас говоримо, ако се добро разумемо, јесте како је он финансиран, ко га финансира и по којој цени.

Дакле, посланик Радуловић, ако се не варам, малопре је рекао, он тако сматра, да је овој земљи потребан Јавни сервис. Ви сте изнели другачије становиште да је потребно комерцијализовати. То је тема, можда. То је тема која се може разматрати у наредној години или неки други пут, али у овој ситуацији, када смо у прилици да одлучујемо и морамо да одлучимо на који ће начин бити финансиран Јавни сервис следеће године, ми не видимо боље решење од овога. Штавише, на претходној седници је посланица Чомић поднела један амандман, тај амандман је овде прихваћен – да се рок продужи са годину на две…

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Саша Радуловић.

САША РАДУЛОВИЋ: Хвала.

Да поновим још једном, пошто је био покушај извртања онога што сам рекао. Наравно, Србији је потребан јавни сервис. Не говорим о томе што је министар говорио, него посланик Ђукановић. Значи, Србији је потребан јавни сервис. Питање је како га финансирати.

Мислимо да је погрешно да се то ради из претплате, из таксе. Потребно је финансирати из буџета тако што ће се у буџету тачно предвидети колико, да не може Влада да одлучује од буџета до буџета да ли ће или неће дати новац, а са друге стране потребно је увести ред у јавни сервис. Значи, да имамо јасне податке о систематизацији радних места, колико је људи потребно, какав програм хоћемо, какве ствари се финансирају. И ту улазимо, наравно, у питање саме програмске шеме и шта ради РТС, јер то одређује и трошкове РТС-а.

То је оно што грађани очекују. Кроз ту одговорност онда треба порески обвезници да финансирају даљи рад РТС-а. Имали смо толико прилика да видимо астрономске цене уговора које РТС потписује са разним

другим буразерским фирмама. То је нешто што грађани не желе да финансирају. Никаква транспарентност не постоји и због тога и говорим о овоме. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

(Наташа Сп. Јовановић: Реплика.)

Коме? Немате право. Желите ли о амандману?

(Наташа Сп. Јовановић: Не.)

Немате право на реплику, али може о амандману.

Реч има народни посланик Немања Шаровић, по амандману.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Ја бих управо у вези са овим што је рекао министар. Он прича о некаквим механизмима. Није поента да ли постоје механизми или не, него да ли су ти механизми целисходни и да ли су делотворни. То што ће неко у име РТС-а поднети извештај једанпут годишње не значи ништа, апсолутно ништа.

Јавност је упозната с тим да је немогуће доћи до тога колике су плате на РТС-у. Не говорим о платама обичних људи који их заиста зарађују, него о платама оних који су ведете сваког режима. О њима говорим. Према томе, све што се плаћа из буџета Републике Србије, из џепова грађана мора бити јавно, мора се знати на шта који динар иде. На РТС-у то не постоји. Прво питање на које ви треба да одговорите – да ли ми уопште имамо јавни сервис? Ви нама постављате питања да ли је потребан или не. Реците нам да ли га имамо или не. По нашем мишљењу, немамо га. Је л' РТС јавни сервис? Да ли РТС функционише у складу са професионалним етикама? Не. Да ли РТС функционише у складу са неким нормалним принципима? Не.

Српска радикална странка је друга по величини у Народној скупштини Републике Србије; не позивају нас ни на једну дебату. Зову којекакве аналитичаре, самозване, квазианалитичаре. Где су то они проверили своју друштвену тежину? Нигде. На којим изборима? Ко је њих прогласио да су богомдани да долазе и да они шире памет и своје мишљење? Кога занима њихово мишљење? Због тога имамо изборе. Због тога имамо институцију.

Радио-телевизија Србије не поштује Народну скупштину Републике Србије. Пре неколико дана прекинут је директан пренос, оно што је била основна тековина демократије, да би пустили ватерполо утакмицу која је одиграна претходног дана. Што је нису пуштали претходног дана? Што је нису пуштали на РТС 1, било где друго? Шта то може бити важније од седница Народне скупштине, Народне скупштине која одлучује о животу грађана…

(Председник: Уживо је било преноса.)

… Која доноси законе у складу с којима ће грађани морати да живе, а немају прилику ни да сазнају шта се то прича овде у Народној

скупштини. Према томе, овакав РТС нам не треба, не треба ни грађанима Србије.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Наташа Михајловић Вацић.

Изволите.

НАТАША МИХАЈЛОВИЋ ВАЦИЋ: Хвала, председавајућа.

Мислим да овакав амандман не треба усвојити из једног простог разлога. Залагање за укидање телевизијске претплате или таксе, зовите је како хоћете, превазиђено је и као инструмент политичке борбе. Залагање за укидање таксе је директно залагање за укидање Јавног сервиса или за враћање Јавног сервиса у државно власништво. То би, по мом скромном суду и мишљењу, био јединствен пример у Европи двадесет првог века да се на тај начин укида Јавни сервис. Хвала.

(Наташа Сп. Јовановић: То није овај закон.)

ПРЕДСЕДНИК: А ви сте баш причали о амандману?

Реч има народни посланик Жарко Корać.

ЖАРКО КОРАЋ: Захваљујем.

Пошто сам радио на том закону, 2001. и 2002. године, постоје комерцијалне телевизије и постоји јавни сервис. Не треба оволико шума да уносимо у ову расправу. Разлике у ставовима су у реду, али не треба говорити ствари које нису тачне. Значи, постоје комерцијалне телевизије и постоји јавни сервис.

Како јавни сервис изгледа у којој европској земљи, о томе можемо расправљати. Он углавном није успео. У Енглеској је Би-Би-Си јавни сервис. Он се тамо плаћа из пореза који сваки грађанин Енглеске крајем године плаћа, из тога се издваја део.

Идеја јавног сервиса је да се финансира из јавних прихода у том смислу да га сваки грађанин плаћа, јер онда он не зависи од државе, односно од Владе. То је идеја, да политички буде независан.

Уважавам примедбе људи који кажу да је, нажалост, превелики утицај државне политике. То је расправа око програма. Комерцијална телевизија нема услове пословања као што има јавни сервис. Комерцијалне телевизије имају много више пара од реклама, имају одобрену много већу минутажу. Јавни сервис има мање, зато што он има и друге приходе. Њему су комерцијалне делатности само допунске.

Ја, који сам дуго радио у школском, образовном и дечјем програму, морам са жаљењем да кажем да данашња телевизија то нема, и то је моје лично жаљење што Јавни сервис тај део нема. Али Јавни сервис треба зато да има програм – класична музика, образовне емисије, школске емисије, дечје. Комерцијалне телевизије то не раде, јер се не исплати. Према томе, треба сачувати Јавни сервис, али је овде сасвим друго питање, легитимно – да ли је та телевизија тренутно онаква каква треба да буде?

И само још ово. Какав год био Јавни сервис, он још увек има више професионалаца него друге телевизије. Према томе, немојте тако

олако причати о Јавном сервису. Лично мислим да је Србији потребан, али да су тамо потребне неке промене, и то такође мислим. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднела народна посланица Гордана Чомић.

Влада и Одбор за културу и информисање прихватили су амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије, па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Реч има народни посланик Гордана Чомић.

ГОРДАНА ЧОМИЋ: Захваљујем.

Мој предлог је, уместо идеје предлагача да се за годину дана продужи, да се продужи за две године. И добро је што сте прихватили то. То је почетак суочавања с реалношћу. То је увек здраво. Сада имамо две године на располагању за Радио-телевизију Србије и Радио-телевизију Војводине и свесни смо да нисмо довољно урадили у року који је прописан законом да се заиста реши све оно што имамо као примедбу на рад Радио-телевизије Србије и Радио-телевизије Војводине.

Зашто кажем да је то добро? Зато што постоји редослед ствари у решавању проблема друштва које се мења. Прво знаш шта хоћеш, а онда знаш како то хоћеш да изгледа.

Ако хоћемо да разговарамо о уређивачкој политици РТС-а и РТВ-а, прво морају да буду финансирани. Прво мора Министарство и сви ми који смо заинтересовани за медијске слободе и добар програм Јавног сервиса да знамо да је један проблем решен на одређени рок довољно дуг да се сви други бавимо другим темама.

Зашто сматрам да је то суочавање са реалношћу? Зато што је ово, ја не знам, четврти или пети пут да кажемо – дај нам још годину. Али сада први пут ја мислим да започиње дијалог у коме ћемо, надам се, од Министарства и од Владе чути – а шта радимо у тој години? Шта радимо до марта? Шта радимо до јуна? Шта радимо у овој години ако буду расписани избори? Шта радимо ако не буде свих избора? Шта радимо на јесен? Кад сами себи дамо рок да дође извештај РТС-а и РТВ-а и да разговарамо о уређивачкој политици?

Ја нисам опозиција Србији, ја сам опозиција Влади и ово је доказ да ћу, шта год мислила о уређивачкој политици једног и другог јавног сервиса, бранити њихово право да постоје, јер постоји закон за који смо гласали, у коме смо казали да треба да постоје. Ако се суочимо са реалношћу на такав начин, од тога може бити само добра по јавне сервисе, по уређивачку политику, по Владу и по све нас који знамо, из туђих примера, како иде освајање права и слобода у друштву које се мења.

Прво, права мањина. Прво око тога друштво да постигне сагласност, јер је то важно да престане дискриминација и да разумемо да смо сви једнаки, онда иду медијске слободе, јер је то најосетљивије, право

на слободно јавно изговорену реч, право на критику, право на дијалог, обавеза на дијалог, онда иде правосуђе и тек на крају, на жалост моју, иду друга права која су Уставом гарантована људима, право на рад, право на слободу кретања, право на имовину и сва остала права која су нама у Уставу записана.

Ако смо ово још једно одлагање тако разумели, онда има наде да ћемо бити задовољнији програмом РТС-а и РТВ-а. Ово није седница на којој говоримо о уређивачкој политици, али можда ће да буде седница на којој ћемо разумети да морамо да слушамо једни друге када говоримо о уређивачкој политици и да медији нигде нису власништво, приватно, државно, како год хоћете, било које политичке странке, и да закони једнако важе за комерцијалне медије и за јавне сервисе. То се овде често заборавља. Правила за комерцијалне телевизије су једнака. Не може да лупета шта год хоће на комерцијалној телевизији зато што је приватна телевизија. Правила су иста у истим тим законима за које смо ми гласали.

Ако се у свему томе будемо разумели, надам се да ћемо онда на крају друге године од данас имати и одрживо, свима јасно и од свих прихваћено решење за финансирање и за важење Закона о Јавном сервису. Мени је драго да ћу бити део тог решења, као што желим свако добро свима који буду радили на томе у месецима пред нама.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има министар Вукосављевић.

ВЛАДАН ВУКОСАВЉЕВИЋ: Дакле, ево да одговорим на питање. Ви сте поставили питање да ли ми имамо јавни сервис, па сте одговорили – не. Ја мислим да сте престроги. Мислим да имамо јавни сервис, не само у погледу форме, него и у погледу садржине.

Јавни сервис, значи, последња ствар коју ћу ја да чиним сада овде да будем адвокат уређивачке политике овог јавног сервиса, нити да заступам њихове интересе и ставове, али ако покушамо да будемо, гледано из мог угла, мало објективнији, видећемо да Јавни сервис емитује доста садржајан и богат програм из области културе и на Првом програму и на Другом програму, и на оном Трећем каналу, и програм из области уметничке музике и џеза, и емисије из националне историје, из књижевности и из историје уметности и тако даље и тако даље. То је један аспект. Значи, то постоји. То је чињеница. У то се може свако лако уверити.

Када је реч о информативном програму, јасно је да постоје незадовољства са различитих страна, али овај систем у коме ми обитавамо функционише тако – ова скупштина бира чланове РЕМ-а, РЕМ бира чланове Управног одбора, Управни одбор контролише рад Јавног сервиса.

Ми можемо, ја ћу се сложити са вама или са било ким ко то буде афирмисао, направити посебну скупштинску расправу о томе да ли је тај систем добар, али овде говоримо о томе шта бисмо добили уколико бисмо на неки начин прекинули финансирање Јавног сервиса за следећу годину.

Управо усвајањем овог амандмана ми смо створили услове, барем формално гледано, да за две године, не за две године, за неколико месеци, надам се чак веома брзо, доношењем, усвајањем нове медијске стратегије и отварањем дијалога управо у овој скупштини, ми можемо да унапређујемо услове за рад и за контролу рада Јавног сервиса.

Ја сматрам да сте ви престроги кад оцењујете да ми немамо јавни сервис. Ми га имамо, јер јавни сервис, рецимо, РТВ испуњава своју законску мисију и кроз доста садржајан програм на језицима националних мањина, и информативни и културни итд., итд., да не набрајам.

Када је реч о финесама и разликама, задовољству или незадовољству, рецимо, радом информативне редакције и заступљености политичких странака или овога или онога, што сте ви афирмисали поред осталог, то свакако да јесте вечна тема, јер ако се осврнемо уназад видећемо да никада опозиција, ко год био из опозиције, у последњих петнаестак година није био презадовољан уређивачком политиком …

ПРЕДСЕДНИК: Хвала вам, министре. Морамо да поштујемо време, да не бих одузимала Влади време.

(Немања Шаровић: А нама – сец.)

Па није баш тако.

Добро, ајде, јесте.

Мирко Крлић. Изволите.

МИРКО КРЛИЋ: Хвала, госпођо председавајућа.

Ја бих само хтео да похвалим Владу и похвалим министра што се амандман опозиције прихвата у овом тренутку, зато што то доживљавам, као неко ко се годинама бавио овим послом, као покајање. Знате, смисао покајања је... Нико не тражи безгрешност, него покајање.

У време када су се лупале табле РТС-а, када се у Војводини сасвим другачије гледало на оно што долази из Републике, а данас чини заједницу информисања, јако је важно да управо овако данас разговарамо. Самим тим, похваљујем и прихватање овог амандмана и наравно заједничку идеју да информисање буде онакво како највише одговара грађанима Србије, без обзира да ли живели у Војводини, у централној Србији, у Београду или на Косову и Метохији. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Владимир Ђукановић.

ВЛАДИМИР ЂУКАНОВИЋ: Ја ћу кратко. Потрудићу се да се више можда не јављам по овоме, али неке ствари да се рашчисте везано за овај амандман. Добро је што сте га прихватили, али неке ствари да овде рашчистимо.

Прво, када неко прича о финансирању РТС-а па каже да би требало Влада из буџета да га финансира, немам ништа против, али ви морате тачно да кажете грађанима да је то онда државна телевизија.

(Посланици опозиције добацују.)

Ја бих замолио ако може без добацивања, ако није проблем.

Зашто? Онда морате да се сагласите с тим не да РЕМ поставља Управни одбор РТС-а, него Влада да постави директора РТС-а. Управо тако, зато што је то онда Владина телевизија. Значи, Влада би поставила директора и не бисте могли тек тако да одлучујете ко су чланови РЕМ-а па да онда РЕМ поставља РТС. Зато што то Влада онда директно финансира.

Према томе, немојмо да се играмо с тим зато што сте ви донели Закон о Јавном сервису. Јавни сервис се финансира од стране грађана. Управни одбор РТС-а бира независна институција. Скупштина бира ту независну институцију. Немојте да се играте с тим и да кажете – хоћемо само да Влада из буџета. Јер онда Влада има право да утиче чак и на програмску шему, а богами има право онда и да постави директора, јер је то њена институција. Мислим да то није добро решење.

С друге стране, овде се каже да РТС изађе на тржиште. Па немам ништа против, али знате, ако хоћете да сачувате културу, а с обзиром на то да РТС производи одређени програм, који, сложићете се, тешко може на тржишту да конкурише у сфери с овим старлетама, разним другим ријалитијима, што сте ви, иначе, измислили, ви сте аутори тога, ја нисам баш тако сигуран да би РТС могао ту да опстане. Јер не можете џез, класичну музику итд. да ставите да то на тржишту буде конкурентно са, не знам, „Великим братом“ или осталим ријалитијима што сте нам ви овде донели. И онда се зна да би РТС у тој ситуацију потпуно пропао. Ви морате да очувате културу, а то можете заиста једино на овакав начин.

Да ли се мени допада информативни програм РТС-а? Мислим да је он јако лош, али опет је то захваљујући вашим кадровима, који су и даље задржани тамо и нико их није пипнуо, за разлику од вас, који сте метлом почистили апсолутно сваког када сте дошли на РТС. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Зоран Красић.

ЗОРАН КРАСИЋ: Ако смо још увек на амандману који је поднела госпођа Гордана Чомић, ја позивам Владу да преиспита свој став. Мислим да је овај амандман лош и да није добро што је прихваћен, а ево сад ћу да вам кажем због чега.

Само водите рачуна да не побркате, ово је у овом закону члан бр. 2, а имамо нешто слично, члан 3, ал' то нема везе са чланом бр. 2.

Члан 62. гласи: „Од 1. јануара 2016. године до 31. децембра 2016. године Јавна медијска установа Радио-телевизија Србије и Јавна медијска установа Радио-телевизија Војводине делимично се финансирају из буџета Републике Србије за обављање основне делатности.“ Делимично се финансира из буџета Републике Србије. То је решење за 2016. годину. Ви сте прихватили да делимично финансирате и 2017. и 2018. А шта је други део? Други део је онај други закон. Из овог закона не следи други закон. Водите рачуна шта радите.

Реформу овог сектора кренуо је потпредседник Жарко Корач 2003. године, па га тада нису схватили ни његови из ДОС-а. Нису га

схватили. Па је онда настављена касније, кроз РРА, па смо добили сад ово што смо добили. Шта смо добили? Медијски јавни сервис европске Србије. Е па не може да буде он такав, не може да буде европске Србије. Србија треба да буде српска, а не европска. И зато вам је такав програм, и зато имате Бујошевића. Да питате овде некога ко је за то да Бујошевић буде директор, пет људи ако би дигло руку. Да питате оне уреднике тамо, двоје-троје би дигло руку. Неко вам га је наметнуо, као што је наметнуо и концепт закона и све ово.

Осим медијског јавног сервиса европске Србије имате и онај додатак – РТС, својина свих грађана Републике Србије. Је л' тако? Је л' је својина свих грађана Републике Србије? Није. Чија је својина? Једне уже кружоке око директора. Имате све и свашта тамо, али немате ни објективно, ни непристрасно, ни квалитетно информисање. Имате „Бољи живот“ 765. пут у репризи. Да ли ми можемо да задовољимо наше потребе за информисањем? Код овог јавног сервиса не.

И трећа, најважнија ствар, коју сте заборавили, 10 милиона евра је уложено у дигитализацију. Дигитализација је омогућила да, у зависности од подручја, преко оног уређаја Д2 добијате РТС, оне који имају националну дозволу, локалну и регионалну. Је л' тако? Преко тога добијате бесплатно, ништа не плаћате. Коме иду паре од кабловских телевизија? Ви нас доводите у непријатну ситуацију да причамо о такси од 150 динара због ових снимателља, тонаца и других који примају минималне плате. Кад се каже РТС, сви мислите на оне тамо водитељице, што дају по 80.000 само за фризуру месечно. Није то РТС и није то интерес грађана Републике Србије.

Запамтите, постоје и кабловске телевизије. Како је могуће да друге телевизије ништа не наплаћују и имају програме 24 сата? Како је могуће да нека комерцијална телевизија има тридесет и нешто канала? Ништа не наплаћује. Ту је „Здравко Хербико“ 80 милиона годишње, је л' тако? А где је РТС? Он се учаурио, њему је битно шта ће да му каже Давенпорт, шта ће да каже Дуња Мијатовић, да л' може мало да повикне на свој статус, да закука за новинаре, да распореди новинаре у удружења и да синхронизовано делују. Зашто? Ма није РТС Радио-телевизија Београд од пре 30 година. Тад је била неки прозор у свет, данас није прозор у свет. Чему служе? Служе нечему чему је пре 50 година служила француска РТВ. Затворени систем, сви морамо да их поштујемо као да су бели медведи.

Имамо Јавни сервис. Па имамо га на папиру. Да л' га суштински имамо? Немамо га. Зашто га немамо? Не задовољава потребе грађана. Не задовољава потребе грађана. Како може да задовољи потребе грађана кад ћете пре тамо да видите Вукадиновића него у Скупштини. Пре ћете да видите неког Анђелковића... Ко је тај Анђелковић, људи моји? Који су то аналитичари? Зоран Стојиљковић је више био на РТС-у него у Агенцији за борбу против корупције.

О чему ви причате? То је јавни интерес грађана Србије? Ма ко је тај који тумачи јавни интерес? РЕМ? Гордана Суша некада? И она група тамо што се скупила? Не! Ово питање мора да се отвори и мора да се реши. Да би се ово питање решило, нема продужења рокова, нема 150 динара. Ма колико су то симболична средства, нема. Да би пале маске, да бисмо добили РТС који одговара свим грађанима Републике Србије.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Гордана Чомић.

ГОРДАНА ЧОМИЋ: Захваљујем.

Само да додам техничку измену правописне врсте у амандману. „Службени гласник РС“, од Републике Србије, да уштедим техничку редакцију на Одбору...

ПРЕДСЕДНИК: Да, уместо слова П, слово Р.

ГОРДАНА ЧОМИЋ: Јесте. Ради се о тајпу који је случајно унесен. Јасно је да се ради о Републици Србији.

И само да додам да се заиста живо надам да ћемо имати дебату и да ћемо кроз дебату о медијским слободама, о уређивачкој политици медијских сервиса, и Србије и Војводине, коначно одустати од тога што тако пажљиво негујемо међу нама, што нам чини штету, а то је осветнички дух међу нама. Не освете, него сарадње.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Саша Радуловић.

САША РАДУЛОВИЋ: Ми смо против продужења овог рока зато што се тиме практично подржава одржавање нереда.

Из буџета су свакако за РТС предвиђена средства, тако да имају довољно времена да се уведе ред, да бисмо након тога могли ребалансом буџета да предвидимо средства.

Чули смо интересантну интерпретацију посланика Ђукановића који је рекао – ако се РТС финансира из буџета, значи да је Владин. То онда подразумева да је, у ствари, новац у буџету Владин новац. Па да објасним посланику да је новац у буџету новац грађана Републике Србије, да грађани плаћају порезе, као што је грађанима наметнута и ова такса за РТС. И не постоји Владин новац, Влада нема никакав новац, само располаже новцем пореских обвезника.

Према томе, казати када се нешто финансира из буџета да то онда значи да ће Влада да именује директоре и ради остале ствари говори о елементарном непознавању ситуације и у ствари ко је суверен у свему овоме. Значи, грађани плаћају порезе, Влада нема никакве паре.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Бошко Обрадовић.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Српски покрет Двери подржава овај амандман и свако финансирање Јавног медијског сервиса из буџета, јер сматрамо да је од великог националног значаја да имамо нашу државну телевизију. Ми уопште немамо проблем са тим изразом „државна телевизија“. Ми не видимо како такав јавни медијски сервис може да буде ослобођен од везе са сопственом државом.

Наравно да његово финансирање није од стране Владе, како рече посланик Ђукановић, него од стране пореских обвезника, грађана Србије који пуне буџет одакле се финансира РТС, и тај део није споран, као што и одређени програми РТС-а, о којима можемо да дискутујемо, у већини случајева нису спорни, као што велики број запослених на РТС-у, а посебно оних са ниским примањима, камермани и сви други који тамо раде веома тежак, озбиљан и сложен посао имају веома ниска примања, нису спорни.

Спорна је уређивачка политика Информативног програма Радио-телевизије Србије и о томе овде већина нас говори. Спорно је то што је РТС, односно његови уредници, служио свим режимима у последњих 26 година. И данас служи интересима СНС-а.

И добро је министар Вукосављевић осликао како то изгледа. Да, Скупштина бира РЕМ, али не Скупштина, господине министре, него владајућа већина у Скупштини. Па онда тај РЕМ бира Управни одбор РТС-а, па тај управни одбор РТС-а контролише РТС, што значи владајућа већина контролише РТС, ја сам тако разумео ваше излагање.

Како то ми овде у Скупштини можемо да га контролишемо? Како опозиција може да га контролише? Хоћете ли да вам наведем конкретан пример? Ја сам шеф Посланичке групе Двери, ми смо постали парламентарни након недавно одржаних ванредних републичких избора пре осам месеци, ниједном за осам месеци ниједан представник Двери, па ни ја, није учествовао ни у једној емисији на РТС-у, вашем јавном медијском сервису, који ви овде браните. Од чега га браните? Од истине о томе да цензурише опозицију, да Информативни програм служи... онако како је служио Тадићевом режиму, е тако сада служи вашем режиму. Па те слугерање на челу РТС-а су идеалне слуге, ви сте их само преузели као добре слуге нових господара и дошло је време да се о томе проговори.

ПРЕДСЕДНИК: Само да не вређамо људе који раде у Јавном сервису. Нема смисла.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Не, не, искључиво уреднике, госпођо председавајућа. Ја говорим о уређивачкој политици, а не о људима.

Дакле, уређивачка политика РТС-а је слугерањска и служи свим режимима, како у претходном тако и у овом…

ПРЕДСЕДНИК: Не знам, то некако иде уз људе а не уз политику.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Добро.

Дакле, мој закључак је следећи: за нас није спорно да се финансира РТС као јавни медијски сервис и да производи садржаје који нису комерцијални и који су потребни, од културно-образовних програма, историјских програма, породичних програма и свега онога што не можемо да видимо ни на једној другој телевизији на којој доминирају ријалити шоу програми. То није спорно. Спорна је информативни програм, који служи владајућем режиму, и претходном и садашњем.

Шта ми овде можемо да учинимо да обезбедимо услове да се чује глас опозиције на РТС-у? Ако нико из опозиције од водећих опозиционих политичких странака, сви смо то овде изјавили, не може уопште да се појави на РТС-у, није био Војислав Шешељ, није био Саша Радуловић, нисам био ја, није био нико из опозиције, и шта сад да радимо? Је л' то јавни медијски сервис, господине министре? Ево, ви будите поштени па узмите сада реч и реците – то није јавни медијски сервис, мора опозиција да добије своје место у јавном медијском сервису, и да проверимо ваше поштење.

ПРЕДСЕДНИК: Министар Вукосављевић, реплика.

ВЛАДАН ВУКОСАВЉЕВИЋ: Само кратко да се осврнем на неке претходне опсервације, дакле да ли имамо медијски сервис. Понављам да имамо и понављам да не браним никакву уређивачку политику. Ми овде говоримо о формату јавног сервиса.

Посланик је истакао примедбе и опсервације да то нико не гледа, да гледамо „Бољи живот“ и тако даље. То је ствар укуса, мање-више, и о томе се такође може дебатовати. Међутим, рејтинзи показују да је тај програм укупно гледано високо вредновани од стране наших гледалаца. У највећем броју случајева програми РТС-а, различити програми, врло се високо вреднују по сондажама. Та ствар је неспорна, лако и јасно доказива. Према томе, ситуација није толико трагична.

Оно што се овде види као фил руж, као нека заједничка тачка, може се наслутити и закључити да је присутно незадовољство, и то из различитих праваца, уређивачком политиком информативног програма РТС-а. Али молим вас, господо, ми не можемо, ајде да се сликовито, народски изразим, да кољемо вола због килограма меса.

Ми не можемо да обуставимо или спречимо или угрозимо финансирање Јавног сервиса за следећу, или за 2018. годину, зато што нисмо задовољни делом уређивачке политике информативног програма. Ето прилике да се у наредној години овде ова Народна скупштина, уз различите алате и могућности итд. договори око тога како установити боље или ефикасније алате и механизме за надзор и контролу квалитета уређивања информативног програма. Нисам запазио, осим код посланика Красића у једном делу када је говорио о неким серијама и тако даље, да постоје крупне примедбе на остатак програма. Дајте само да разликујемо о чему говоримо.

Понављам, рејтинзи су високи. Проверите. Дакле, не можемо да поредимо комерцијалне телевизије са Јавним сервисом. Немају исту јавну улогу и немају исту јавну одговорност. Ако хоћемо да све ставимо на тржиште, таква би нас дебата далеко одвела.

ПРЕДСЕДНИК: Време, хвала.

Реч има народни посланик Немања Шаровић.

Изволите.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Дакле, министар је добро рекао једну ствар, то да Влада бира РЕМ, РЕМ бира Управни одбор, Управни одбор руководство РТС-а, али кад се мало поједностави, то значи у ствари да Влада бира руководство РТС-а. И ви имате РТС онакав какав је.

И та ваша реченица да не можемо да кољемо вола због кило меса је потпуно бесмислена. Шта то значи? Нико није задовољан уређивачком политиком, али имамо лепе емисије о џезу. Па да не бисмо угрозили лепе емисије о џезу, е сад нећемо да дирамо РТС него ћемо им дати четири милијарде. Е па не, управо је супротно.

Дакле, управо је супротно. Уређивачка политика и то што неко мисли да је света крава и да је независан, знате, та болест да свако овде мисли да је независан, а да с друге стране тражи финансирање од грађана Републике Србије а мисли да нема обавезу да поднесе рачун представницима истих тих грађана у Народној скупштини Републике Србије, е то је скандал.

И то што ви причате о РТС-у и даље као о јавном сервису, он то није, он не испуњава критеријуме да би се тако могао назвати.

Што се тиче другог тзв. јавног сервиса, Радио-телевизије Војводине, па они су још гори. Шта је то што треба да се деси да на пример лидер друге по снази странке у Републици Србији, СРС, буде позван на ту телевизију? Да не говорим о било коме другом од нас, који ваљда тек после тога треба да дођемо на ред. Шта је то што треба да се деси?

Не може јавни сервис игнорисати стварност. Не може игнорисати грађане Србије. Грађани Србије су дали свој суд и рекли колико ко има времена.

И још једна ствар, кажете како ћете организовати посебну расправу о РТС-у у Народној скупштини Републике Србије. То, драги министре, показује да ви још увек не схватате како овај дом функционише. Нажалост, тако како ви мислите и како би требало, тако не функционише. Никад та расправа неће бити организована. Волео бих да буде, али неће бити.

И још једна ствар. Када говоримо о уређивачком програму, ви кажете лепе емисије о џезу. Што више џеза, то мање опозиције, што више џеза, то мање расправе о темама од којих живе грађани Србије и које су им заиста битне. Емисије о џезу и многе друге ствари, свака њима част, али се од реприза „Камионџија“ и лепих емисија о џезу не живи.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Чедомир Јовановић.

Изволите.

ЧЕДОМИР ЈОВАНОВИЋ: Господине министре, врло лоша одлука. Ви нисте одговорности за тај невероватни положај у коме се нашао РТС, али овај амандман само подржава политикантство које је угушило земљу. Значи, ми овде отворено треба да говоримо о чињеницама. Буџет

РТС-а је планираних 80 милиона евра. Држава даје 35 милиона, 25 милиона стиже од претплате, остало су приходи РТС-а. Зашто је РТС сад у таквом положају да га једни линчују, описујући га као телевизију жутог Бујкета, а други овде из опозиције наводе примере којима се тако нешто демантује?

Није РТС то тражио. Значи, сада се плаћа цена Вучићеве одлуке из 2012. године и обећања које је било неодрживо, да ће се укинути телевизијска претплата. Колика је она данас? Сто педесет динара. Да је телевизијска претплата 300 динара, а била је опција до 800 о којој је говорио РТС, РТС би финансирали грађани земље и онда бисмо ми имали право да поставимо нека питања која се овде постављају.

С обзиром на то да ви одржавате овакав однос, значи ви сте прописали колика ће бити претплата, не РТС, онда сада из буџета треба да се додаје новац. Тачка на политикантство. Ако желимо да имамо добар национални сервис, то кошта, у овом тренутку 80 милиона евра. Па добро, оквирно, тих 80, условно, милиона евра по пројекцијама може да се добије кроз претплату или може да се да из буџета. Ако се то да из буџета, као што се то ради у Енглеској, онда и ми треба да будемо Енглези. Нисам сигуран да имамо способност за тако нешто.

И тачно је, ако Влада плаћа РТС, што је рекао Жарко Корач, из тога индиректно произлази и Владино право да утиче на његову уређивачку политику. Неодрживо је са становишта модерне демократије да ми у Парламенту расправљамо о информативном програму, али с обзиром на то да одржавате овакво стање и наредне две године, онда се стварају претпоставке за тако нешто.

Лично нисам склон том линчовању. Изабрали смо врло компликован модел, па сада то није ни Владина телевизија, слажем се, нека буде ваша, финансирајте је 100%, преузмите одговорност. Када кажем ваша, мислим Владина. Нека Влада постави главног уредника ако мислимо да тако можемо да функционишемо.

Ако желимо неким другим путем да идемо, којим смо раније кренули, онда дајте да кажемо да није РТС сам себе довео у овај положај, него је то последица одлуке која је донета након неких предизборних обећања. Укинућемо претплату, то смо сви увек говорили, па смо се довијали, наплаћивали претплату преко бројила, па ако неко има два бројила у кући, онда не знаш шта да радиш, плаћаш оба, па нећеш да плаћаш итд. Значи, са том демагогијом морамо да раскрстимо. Добра телевизија кошта. Национални сервис је потребан, он има врло јасне пројекте самофинансирања, под условом да му тако нешто омогућимо. Овај амандман само одржава лоше стање. Неће ту бити користи од тога.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има министар, реплика.

ВЛАДАН ВУКОСАВЉЕВИЋ: Дакле, делимично се слажемо, само дајте да крајње разголитимо целу ту ситуацију, јер сматрам да сте ви у праву када кажете да би било добро да грађани финансирају рад Јавног сервиса. Да би грађани финансирали рад Јавног сервиса, требало би да издвоје у овом тренутку, према неким калкулацијама, 5% плус-минус ћу да погрешим, око 330 до 350 динара. У односу на 150, разлика је велика.

О томе да ли је 350 динара много или није много за грађане Србије било је прилике да се у овом високом дому разговара у протеклим годинама неколико пута. Процењено је, ви сте политичар, то је политичка одлука, да је претпостављених 350 динара тренутно, имајући у виду различите околности, можда превелики износ. Ја са резервом могу да приступам таквом ставу, или ви, није битно ко, али генерално је процењено тако. Дакле, не могу и бабе и жабе. Не може народ, односно грађани Србије да буду оптерећени са 350 динара, што им је много, и да неко други онда не плаћа Јавни сервис. Ово је компромисно решење.

Ако грађани Србије плаћају из свог џепа 150 динара, неко мора да надокнади разлику до 350. И ми смо овим продужењем рока и усвајањем овог амандмана створили предуслове да имамо формат релативно стабилног финансирања у наредне две године, што не спречава доношење других решења у посматраном периоду, и кроз нову медијску стратегију и кроз договоре и гласања, као и рад ове скупштине у наредном периоду.

Ствар није, да тако кажем, закуцана, само је створен формални оквир да ствари функционишу. Поновићу, ја не види треће решење. Или ће грађани плаћати 350, ако се одлучи да је то разумно и прихватљиво у овим економским условима, или ће држава да плаћа пола од тога. *Tertium non datur,* каже се. Нема трећег решења у овој ситуацији.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Зоран Красић.

ЗОРАН КРАСИЋ: Па ево, када се крене са овом дискусијом, видите како се изгуби садржина. Сада да вас вратим на почетак. Речено је до 31. децембра делимично финансирање из буџета, и крај. Од 1. јануара 2017. године нема ни динара из буџета за РТС. То је одредба првог закона. Други закон је за грађане. Нећемо тамо, не мешамо то.

Е сад да вам објасним једну ствар. Зар је могуће да смо ми деведесете године имали јавни сервис а да нисмо били свесни да имамо јавни сервис? Зашто? Деведесете године Радио-телевизија Београд је била институција у односу на овај РТС. У сваком погледу је била институција: и као просветитељска, и као културна, и као образовна, и као дечја, забавна, филмска, спортска, шта год хоћете. Високи стандард у односу на ово данас.

Е сад, пошто је овде била велика дијалектика прошлих недеља о аналогном и дигиталном, сада ви нама делујете аналогно. Променио се свет, сад је свет дигиталан. Сад имамо да је Расим Љајић потрошио десет милиона евра па је извукао из РТС-а „пренос и везе“, је л' тако?, па је

направио посебно јавно предузеће, па сада на девет чука у Србији имате предајнике, па има онај пренос – дигитално итд. И сад кад сте ви у вашем селу, ви укључите преко оног Д2 и имате седам, осам, десет, петнаест, двадесет канала шта је у понуди. У тим каналима можете да имате „Националну географију“, географија, можете да имате нека путовања, можете да имате историју, можете да имате цртане филмове... Имате и ове, хвала богу, ихаха, музичке, какве хоћете, имате и рокенрол, имате и џез. Можете да бирате шта год хоћете на каналу – локалног, регионалног, или овог националног емитера. Ништа вас не кошта. Ал' вас кошта 150 динара РТС. Зашто када је он један од двадесет пет у понуди?

Намерно не причам о овим кабловским, јер ово је крађа. Замислите која је замена тезе. Месечно дајете 1.500 динара за кабловску и сви сагласни, а за 150 динара за РТС револуција се диже овде. Делује мало ненормално, ово дајете за један месец као за годину дана. Али ви сте направили то. Не ви конкретно, него људи из РТС-а и људи који су четири пута овде постављали концепте шта је то јавни интерес, шта је то јавни сервис. Али знате ли како се постављало то питање? Директива та и та каже тако и тако.

Ма чекајте, људи, то не може да заживи. Не. Ми идемо у ЕУ, а ако хоћемо у ЕУ, мора та директива. Па следећа директива, па ова директива, па оглашавање, па минутаже, па ово, па оно... Све то убачено, али је убачен и онај РЕМ, некада онај РРА. Па све и свашта је било тамо. Па је тамо било погађање – коме ће Авала да припадне, па коме ће овај канал, па коме ће ова фреквенција, па шта ће ово, па шта ће оно? И? Добили смо монструм РТС. Ја се извињавам људима који раде у РТС-у, али монструм. Мислим на руководство, они су хоботница.

И ви кажете – не можемо да причамо о информативном програму. Па је л' ви знате, некада је, по старом закону, Управни одбор РТС-а бирала Народна скупштина. Није га бирао нико други него Народна скупштина. Па су били програмски савети, па уређивачки одбори, па се на тацну мерило колико ће која странка да буде присутна у медијима. Сада? Сада имате временске прогнозе на шеснаест и по секунди ујутру, сад имате државне секретаре, више не иду министри, сад иду државни секретари. Ви сад имате оне пи-арове; то је оно на индиго, све исти, поглед, Би-Би-Си школа. Имате тамо једног новинара, да не причам какав је, он је Би-Би-Си стручњак. Он не зна да прича у камеру, али РТС га представио као Би-Би-Си стручњака. Ми смо прихватили Би-Би-Си тип новинарства и сад је све код нас оно – какав ми је стајлинг, како ово, како оно. Мислите да је неки јавни сервис...

Па још четири телевизије имају извештаче из сваког места у Србији. Па погледајте Јутарњи програм. РТС иде из Шапца, иде овамо, идемо онамо, а иде и Пинк из Шапца и из других места. Пинк се чак и проширио – и БиХ, и Црна Гора, Македонија, баш их брига, они шибају,

раде. Да л' су они можда бољи јавни сервис од РТС-а? Само нека мало промене дикцију и нека добију праве новинаре који знају да направе репортажу. Само то. А ви мислите да се то учи само на РТС-у? Па погледајте шта има тамо. Али Пинк нас ништа не кошта, Хепи нас ништа не кошта. А што бисмо ми сад били задовољни са РТС-ом?

Знате на шта ми личи РТС? Као кад бирамо чланове Савета Народне банке. Једини критеријум – он има факултет. И сада ми треба да имамо велико одушевљење, да падамо у несвест од одушевљења јер имамо гаранцију – он има факултет, има 10 година радног стажа... И то је једина ствар која их препоручује.

Ви чините велику штету. Не конкретно ви, немојте погрешно да ме разумете, али у лутању овог концепта од 2003. године до данашњег дана, овај наш РТС се уништава, он доживљава страшну ерозију. Бранити овакав РТС и причати да је то јавни сервис какав треба да буде је погрешно. Запамтите, медијски јавни сервис европске Србије нека буде српске Србије. Е, то није. То је највећи проблем.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има Милорад Мијатовић, реплика.

МИЛОРАД МИЈАТОВИЋ: Молим вас, реплика зато што је речена једна ствар која није тачна. Лепо бирана реч – није тачна. Наиме, емисиону технику из РТС-а није изнео Расим Љајић, изнели су претходни министри, конкретно Млађан Динкић, односно Јасна Матић. То је чињеница која се мора овде нагласити.

Ја не бих даље говорио око неких ствари, да ли се неком свиђа или не свиђа Јавни сервис, да ли је он довољно стручан, информативан или није. Знате, ако говорите о нечему, онда морате бити утемељени. Ја хоћу Јавни сервис, Радио-телевизију Србије и Радио-телевизију Војводине европски оријентисану, утемељену сазнањем и хоћу да имам што мање ријалити програма. Желим такву телевизију и као грађанин Србије спреман сам за ту телевизију да платим.

Да ли је 150 динара много или мало, спреман сам да платим и 350 динара, јер хоћу квалитетан телевизијски програм Јавног сервиса, а то је оно што желим да нагласим. Желимо ли европску Србију, морамо имати и европске телевизије. То је оно што морамо да знамо и за шта су грађани Србије, бар онај део грађана Србије који је окренут ка ЕУ, веома заинтересовани, а таквих грађана је веома много. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Јесте ли још увек код повреде Пословника?

(Немања Шаровић: Да.)

Немојте да нагађам. Хоћете, нећете?

Реч има Немања Шаровић. Изволите.

Повреда у чему и ко?

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Повредили сте, госпођо Гојковић, ви, члан 104. Пословника Народне скупштине, тиме што сте министру дали право на реплику.

Цитираћу члан 104. Гласи: „Ако се народни посланик у свом излагању на седници Народне скупштине увредљиво изрази о народном посланику који није члан исте посланичке групе, наводећи његово име и презиме или функцију, односно погрешно протумачи његово излагање, народни посланик на кога се излагање односи има право на реплику.“ Народни посланик. Министар то право нема. То је био члан 104.

Члан 116. каже: „Одредбе овог пословника о реду на седници Народне скупштине примењују се на друге учеснике на седници Народне скупштине.“ Одредбе Пословника о реду на седници су од члана 105. па надаље, а право на реплику регулише се чланом 104.

Дакле, не може се члан 116. применити на члан 104. ни под којим условима. Дакле, министар у складу са чланом 158. став 7. Пословника о раду Народне скупштине има право да се јави једанпут. Ево, цитирам и то: „Предлагач закона, односно овлашћени представник предлагача закона има право да о сваком амандману говори до два минута, с тим да укупно трајање претреса у појединостима по овом основу не може бити дуже од три часа“. Господин министар је то право искористио. Је л' тако? Тако је. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: А све је у складу са чланом 27, тако да нисам повредила Пословник. Молим вас да ви не водите седницу, не би било добро за дијалог између министара и посланика.

(Немања Шаровић: Да, желим да се Народна скупштина изјасни о томе.)

Реч има Верољуб Арсић. Изволите.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Од времена посланичке групе.

Даме и господо народни посланици, ја сам пажљиво слушао све ове дебате око нашег јавног сервиса. Потпуно могу да се сложим са тим да он због значаја и улоге коју има не може да живи само од комерцијалне делатности, мада има и делимично се финансира од тога, и највише је напада у ствари било због тога, зато што се доношењем оваквих закона угрожава независност националног информативног сервиса.

Молио бих прво колеге посланике који о томе дискутују да коначно предложе одржив механизам за финансирање Јавног сервиса. Заиста бих волео, зато што сам чуо само критике на уређивачки програм информативног дела Јавног сервиса, али нико није предложио како на најбољи могући начин финансирати РТС.

Е сада, сви ми можемо да будемо незадовољни, задовољни, а када је независност угрожена – да ли када је једна страна задовољна а друга незадовољна, или кад су сви задовољни или кад су сви незадовољни? Ево, ја имам разлога да кажем да смо и ми из СНС-а

незадовољни начином уређивања Информативног програма Радио-телевизије Србије. Рецимо, морате да се сложите да је свакако добра вест када премијер Србије има састанак са председником Руске Федерације и да би то требало да буде прва вест на нашем националном информативном јавном сервису. А знате ли кад је била? Нешто мало пре временске прогнозе и спортског прегледа. Толико о томе.

Ови који добацују „страшно“, њих само да подсетим да преноса Скупштине није било од убиства премијера Зорана Ђинђића до септембра 2003. године. Значи цео мај, цео јуни, цео јули, цео август грађани Србије нису знали шта ради Народна скупштина и посланици у њој. Тако да су они на најбруталнији начин угрозили независност Јавног сервиса и ставили га искључиво у политичке сврхе.

ПРЕДСЕДНИК: Посланик Чедомир Јовановић.

Изволите. По амандману?

ЧЕДОМИР ЈОВАНОВИЋ: Хвала вам, госпођо председнице.

Господине министре, овде сад ми не судимо о добрим намерама. Ви сте у праву кад кажете – океј, ово је решење којим ми покушавамо да санирамо постојећу ситуацију. Али ово није одрживо. Ми смо политичари, ми морамо да доносимо ефикасне одлуке. Овим се само пролонгира та одлука.

Два принципа постоје. Један је – паре из буџета, Влада поставља председника и управни одбор, а тај председник и управни одбор бирају генералног директора. То је модел Би-Би-Сија. Други је модел финансирање кроз претплату и кроз систем независних институција се долази до руководства јавног сервиса. Трећи пут не постоји.

Овим решењем, тачно је, али то опет није избор РТС-а, то је наша процена, РТС из таксе у овом тренутку од 150 динара планира за наредну годину 40 милиона евра, готово 25 из буџета и 20 милиона својих прихода. Можда сте погрешили када сте проценили да људи неће да плате 300 динара претплату, да би онда добили апсолутно јавни сервис за који знају да на њега власт не може да утиче, чак и када власт можда то не жели. Да сам ја данас власт, ја бих се определио за финансирање из буџета и преузео одговорност, али онда то не био јавни сервис, независна институција, него би била Владина кредибилна институција.

То су две паралелне вредности о којима можемо да разговарамо. Овим се само одложила одлука.

Чињеница је да је овде свако незадовољан информативним програмом РТС-а, па може да се дође до оног чувеног закључка да ту ипак постоји нека равнотежа. Али бих ипак људе који воде тај сервис склонио из ове ситуације. Они на њу нису утицали осим што су рекли да не могу да функционишу без 80 милиона евра буџета, а у овом тренутку то је више од два пута мање од буџета Хрватске радио-телевизије и 50% мање од буџета, рецимо, словеначке телевизије. Тако да знамо ко је..., а ту су трошкови

мање или више, ако изузмемо плате, фиксни – опрема, међународна права и тако даље. Значи, то што ради РТС у овим околностима ипак заслужује респект овде у Парламенту. Не говорим о уређивачком програму, просто о преживљавању.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Захваљујем, колега Јовановићу.

Реч има колега Саша Радуловић.

Изволите.

САША РАДУЛОВИЋ: Хвала.

Морам и министра да вратим на оно што је рекао. Значи, не постоји Владин новац. Не постоји државни новац. Кад се плаћа из буџета, не плаћа Влада, нити плаћа држава, него плаћају порески обвезници, грађани Републике Србије. Према томе, потпуно је свеједно да ли се плаћа претплата од 150 или 300 динара или се плаћа ПДВ, акцизе и тако даље у буџет, па из буџета и једно и друго плаћају грађани.

Значи, овде је питање како финансирати РТС и није питање да ли то ради Влада па да онда Влада именује директора или кога већ, него и једно и друго су грађани. Ми мислимо да грађани треба да финансирају РТС из буџета, значи из свих осталих буџетских прихода, односно пореза, које грађани свакако плаћају, али да се у склопу тога у РТС уведе ред, да тачно знамо колико кошта програм, да тачно знамо која је програмска шема, јер она одређује и трошкове. И кад то урадимо, онда РТС може бити финансиран из буџета.

Независност се остварује тако што се у закон уведе формула по којој се одређује колико РТС-у треба дати новца сваке године, формула на коју онда ни Влада ни Скупштина не може да утиче а да не мења Закон о медијском сервису. Тиме се постиже независност, па да не фингирамо сада независност тако што, ако грађани плаћају претплату или таксу кроз рачуне за струју, тобоже остварујемо неку независност, а у ствари само смо натурили једну огромну администрацију једне мале таксе и извлачимо практично новац из џепова грађана Србије, који они свакако плаћају кроз порезе. Значи, треба да буде финансирана из буџета и, ако нам треба новаца, рецимо, ради се о тих неких 60 милиона евра, онда се он предвиди тако што се, рецимо, смањи бацање новца, на пример, на Петрохемију од 105 милиона евра, која је много већа него цео РТС.

Значи, Влада уведе ред, не бацамо новац на неспособне партијске кадрове у јавном сектору, не бацамо новац на неспособна јавна предузећа и онда има новца да се финансира и јавни сервис, али онај који је у интересу грађана Србије и у који је уведен ред.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, господине Радуловићу.

Реч има професор Жарко Кораћ. Изволите, професоре.

ЖАРКО КОРАЋ: Хвала.

Само бих рекао неке чињенице, пошто се сада овде води један тако широк разговор. Прво, Европа, а овде има странака које су против одласка, легитиман став, у Европску унију, противе се томе, значи Европа не дозвољава да се финансира из буџета. Ако мени не верујете на реч, изађите на сајтове. Бугарска је то имала једно кратко време, била је опомената. То је једна доста идеалистичка идеја да сваки грађанин било тиме кад плаћа порез, било на неки други начин финансира јавни сервис.

Да ли је то добро, да ли је то лоше, само ћу навести један пример. Аустрија, кад је ушла у ЕУ, имала је само једну једину државну телевизију – ОРФ. Зачудо, није имала приватне телевизије. Она је натерана да промени закон. Данас Аустрија има, наравно, много комерцијалних телевизија.

Једна од ствари на путу европеизације, односно на путу уласка у Европску унију, која се гледа, јесте како изгледају медији, гледа се и како изгледа телевизија.

И сада нешто колегама из опозиције. Разумем гнев у односу на информативни програм РТС-а, али молио бих да не пуцате у сопствену ногу. Неке комерцијалне телевизије не само да не приказују опозицију, него воде кампању против опозиционих странака. Будите јако опрезни са хваљењем комерцијалних телевизија. Не кажем све комерцијалне телевизије, али неке најгледаније воде директно кампању дифамирања опозиционих странака. Према томе, само ви оставите информисање политичко-комерцијалних станица. Па може и тако да се… Не кажем све, молим вас, апсолутно не мислим да су све комерцијалне телевизије у Србији такве, али неке од најгледанијих јесу.

Аргумент који је истакао министар има неку тежину. Програм РТС-а јесте гледан, и то је последње што хоћу да кажем. Мени недостају, типично је за наше расправе да се не базирају на чињеницама. Требало је неко да донесе, то је РТС могао да уради са великом лакоћом, да овде направимо једну анализу – колико имају процентуално програма озбиљне музике, колико имају процентуално образовних емисија, колико имају процентуално других емисија које су некомерцијални програми и које не раде комерцијалне телевизије па да водимо један логичнији разговор овде.

И једну ситну примедбу. Ово управо преноси та телевизија за коју неки предлажу да се практично укине, додуше нико то није отворено рекао. Ево вам преноса, ове камере и ови људи што раде, они раде на том РТС-у. Према томе, РТС управо преноси ово и нас гледају грађани Србије. Немојте преламати преко колена судбину РТС-а. Он има свог смисла. Оно што ми расправљамо овде је како да буде што независнији, и финансијски и у смислу програма, али то је за један озбиљан разговор, то није за преламање преко колена.

Мој став сам рекао, против сам укидања Јавног сервиса, али видим много проблема. Главни проблем је, пошто нема довољно пара, почео је да се комерцијализује годинама и Јавни сервис. Нажалост, сад повремено имају и емисије које не бих никада очекивао на РТС-у, зато што једноставно нема новца. Запослени су доста лоше плаћени, касне им плате и онда они почињу сами да праве неки комерцијални програм, који заправо није ни замишљен да буде код њих.

Јавни сервис овакав какав је, начет, осакаћен, слабо финансиран, бедне плате запослених, још увек врши неку функцију у нашем друштву коју нико други нити хоће да врши, нити ће вршити. Према томе, треба га задржати.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, професоре Кораћ.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић. Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, професоре, немојте бити нервозни. Ви сте професор на Факултету политичких наука. Прво сте ми окренули леђа, сада гестикулирате.

Даме и господо, ја сам дирнут. Чуо сам да се неке комерцијалне телевизије боре против опозиције, рецимо N1, ал' да будемо искрени, ајде да видимо шта је имала опозиција до 2012 године. Замислите да је господин Ђукановић био тада директор РТС-а. Да ли би то било изводљиво? Тешко.

Дакле, ја слушам те жалопојке у директном ТВ преносу како опозиција тврди да их нема на РТС-у. Значи, уколико има телевизијског преноса и уколико је расправа о амандманима, где се опозиција најчешће јавља, како то да их нема у РТС-у кад су у директном преносу?

Број два. Био сам дирнут, такође, кад је овај из села „Стечајевци“ открио да порески обвезници пуне буџет. Додуше, он га не пуни, барем не наш, ни амерички, али је тај проналазак мене дирнуо до суза. Готово да је пронашао рупу у саксији и зато саветујем опозицији да погледају шта је опозиција имала до 2012 године, а шта они имају сада.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Бошко Обрадовић.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Не видим нити један разлог да било ко овде импутира нешто што не стоји, што нико из опозиције није рекао, а то је да престане финансирање Јавног медијског сервиса. Напротив, овде смо уложили низ амандмана да се и повећа и на сваки други начин сигурно обезбеди финансирање Јавног медијског сервиса из буџета.

Све наше напомене ишле су искључиво у правцу квалитета информативног програма, у ком опозиција није заступљена на одговарајући начин. И ту је ствар врло једноставна. Господин Чедомир Јовановић може да буде задовољан РТС-ом, јер је он гост на РТС-у у договору са Александром Вучићем као лажна опозиција, али…

ПРЕДСЕДНИК: Нећу дозволити да вређате. Не знам ја каква сте ви опозиција, ал' не можете да вређате посланике, нити посланичке групе.

(Бошко Обрадовић: Шта је била увреда?)

Шта је било? Не каже се шта је било, него молим, шта сте рекли. У мом свету се говори – молим, извините и тако даље.

(Бошко Обрадовић: Шта је била увреда?)

Увреда. Ја не дозвољавам. Без обзира да ли је неко у опозицији или у владајућој већини, нема увреде.

Хоћете ли да говорите о амандману?

Нешто сам флексибилна. Два сата нико ништа није рекао о амандману. Забринућу се. За себе, не за вас.

Да ли ћете о амандману или ћете наставити да вређате колеге посланике?

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Хвала, председавајућа.

Дакле, да бих појаснио своје мишљење када говорим о једном катастрофалном информативном програму Радио-телевизије Србије, у коме, понављам, није гостовао ниједан лидер опозиције, ни Војислав Шешељ, ни Саша Радуловић, ни Бошко Обрадовић, за осам месеци од завршених избора. То није нормално.

Али, да бисмо били праведни, треба да поменемо информативну уређивачку политику, примера ради, Радио Београда, која је потпуно другачија, која је врло коректна, врло објективна, која је врло непристрасна. Тамо заиста постоје емисије у којима можете да видите и парламентарну, па и ванпарламентарну опозицију. Е то је, господине министре, прави пример уређивачке политике. А ви сте пали на мом испиту поштења. Али ја, као сваком студенту, вама дајем и нову шансу.

Дакле, да ли ви смете да изговорите јавно, пред грађанима Србије, да није нормална уређивачка политика РТС-а у којој ниједан лидер опозиције осам месеци не може да се појави ни у једној емисији? Је л' то толико тешко изговорити, господине министре? Ако ви нисте спремни да изговорите то, па ја онда сумњам у ваше добре намере. Коју ћете ви медијску стратегију да направите? Шта ћете ви да предложите Скупштини ако нисте спремни да најочигледнију истину изговорите – да то није нормално? Да то није нормално ако три највећа лидера опозиције не могу да гостују на Радио-телевизији Србије ни у једној емисији, нити у једној емисији? Шта је то, како се то зове?

ПРЕДСЕДНИК: Без обзира на вашу духовитост повремено, кад кажете највећи лидери, морате да говорите о амандману. Два сата смо причали све и свашта.

(Бошко Обрадовић: Добро.)

Потрошили сте сви време група.

(Бошко Обрадовић: Захваљујем, председавајућа.)

Немам ништа против, ал' мало о амандманима да би неко разумео чиме се ми вечерас бавимо.

Реч има народни посланик Чедомир Јовановић, реплика.

ЧЕДОМИР ЈОВАНОВИЋ: Госпођо председнице, нема потребе да ме штитите од критике. Парламент за то служи. Да ли је увредљива или не, па то је карактеристика онога ко се таквом критиком служи.

Ја сам разумео да овде нико не оспорава значај улоге независног медијског сервиса. Само указујем на проблем који се пролонгира, а решења нема. И бојим се да ћемо доћи у ситуацију у коју смо довели све медије који су локални. Применили смо ад хок правило да општина, односно град не могу да буду оснивачи локалног медија, дали смо их на тржиште и тако убили медијске куће са традицијом од по 60-70 година у читавој Србији. За то је Парламент одговоран. Не грађани, не запослени у локалним медијским кућама, него овај парламент који је усвојио једно лоше решење.

Исто се сада дешава са РТС-ом. Не сумњам у добре намере. Чак ми се и допада ситуација у којој постоји тако велика сагласност између наводно политичара који се налазе на потпуно супротстављеним позицијама. Жути Бујке и ја, фрустрирани у истој мери у којој некога другог фрустрира програм који, рецимо, овде помињу представници опозиције, цитирајући неке наводе који су карактеристични за комерцијалне телевизије.

Океј, нема потребе, не осећам се увређеним, баш ми је задовољство што је изражена очигледна разлика између мене и господина из Двери.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Душан Павловић.

ДУШАН ПАВЛОВИЋ: Говорићу о амандману у смислу образлагања због чега је он споран. Хоћу да говорим о две ствари које су се чуле овде неколико пута у задњих сат и по времена. Прва је, ако могу да реплицирам и да питам министра, министар је рекао да постоји спор или дилема око тога треба ли да имамо јавни сервис или не. Министре, ко је у овој скупштини на другој страни те дилеме? Ко тврди да не треба да имамо јавни сервис? Ко?

(Драган Весовић: Радикали.)

Радикали тврде да не треба да имамо јавни сервис? Ја то нисам чуо. Говоримо о томе какав јавни сервис треба да буде. Чекајте, не можемо сада да прелазимо преко тога тек тако.

Када говорите о карактеру Јавног сервиса, не доводите у питање његово постојање. Нико у овој сали, ниједна странка, ниједан појединац није у данашњој дискусији довео у питање постојање јавног сервиса. Ниједан. То је прво.

Друго, господин Кораћ је, који је нажалост отишао, тврдио да неко у овој сали говори о комерцијализацији Јавног сервиса. Па ко је то

поменуо? Дакле, никаква комерцијализација не долази у обзир. Зато и треба да буде јавни сервис. Дакле, молим вас да се више не вртимо укруг са тезама које нико није заговарао у овој сали у данашњем дану. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Не више од два минута, пошто сте више пута реплицирали. Правила су незгодна.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић. Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, за разлику од професора, ја њему нисам окренуо леђа, он мени јесте. Ја сам пажљиво слушао његову дискусију, а пажљиво сам га и гледао десет година. Он се као ко бајаги ваљни аналитичар десет година није скидао са централних телевизија, а мене као председника странке није било. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднела народни посланик Ана Стевановић.

Желите ли реч? (Да.)

Реч има Ана Стевановић.

Изволите.

АНА СТЕВАНОВИЋ: Захваљујем се, председнице.

Овде смо видели и чули неколико дискусија о томе да ли нам треба јавни сервис или не. Апсолутно се слажем да нам треба и сагласно колеги Павловићу кажем да нам овакав сервис какав јесте не треба.

Господин министар је нагласио да нам треба неко тело које ће процењивати суштину и садржину медија. Ми имамо, као што сви знате, РЕМ, водили смо и расправу о кандидатима за чланове Савета РЕМ-а. Како ми можемо да очекујемо да ће Јавни сервис вршити своју функцију и бити објективан, бити правовремен, бити истинит, ако ми у том телу имамо људе који чак не знају да наброје медијске законе?

На Одбору за културу имали смо разговор са кандидатом за члана Савета РЕМ-а који је ишао дотле да је чак тврдио да РЕМ као регулаторно тело нема ту обавезу да врши надзор над радом емитера, иако се то наводи и у Закону о електронским медијима, већ је тај извештај поистоветио са извештајем о оглашавању. Онда како можемо да очекујемо да ће Јавни сервис бити објективан, како ће правовремено да информише грађане, ако неко ко је у том телу тврди да ово тело нема ту обавезу да контролише садржај? Ми управо говоримо о садржају.

У свом амандману, који сам поднела, који је врло контроверзан, можда сте и погледали његову садржину, поднела сам га управо зато да бих инсистирала да се пронађе адекватан пример из савременог медијског менаџмента који ће бити примењив за Јавни сервис. Цео живот сам у медијима. Цео живот учим у медијима и била сам увек фасцинирана када су ми неки од највећих стручњака из медија рекли, везано за финансирање медија, једну српску изреку, која каже – вежи коња где ти газда каже.

Шта то значи? Онај ко даје новац, ко финансира медије, он се и те како пита, нажалост, о уређивачкој политици, а то не сме да буде тако када је у питању јавни радиодифузни сервис, јер тада долазимо до манипулације медијима, долазимо до манипулације грађанима и на тај начин онемогућавамо грађанима да буду правовремено информисани и да донесе интелигентне политичке одлуке. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Владимир Орлић.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала, госпођо председнице.

Позивам да се не прихвати, иако овде није било детаљнијег образложења шта је предложено. У образложењу које смо добили стоји да је предлог такав какав јесте зато што предлагач сматра да би требало Јавни сервис финансирати искључиво из такси. Е сад, ако то подразумева, тако пише, ниво таксе који постоји није одржив. Ако подразумева виши ниво да би био одржив, то значи поскупљење. Сматрам да то није исправно, иако је ово другачије образложење у односу на оно које смо данас слушали усмено, да кажем, са исте стране која упорно инсистира на томе да треба да буде скроз кроз буџет, ни то није добро.

Колега Кораћ тренутно није ту, али он је навео зашто, и ја се са тим слажем, то заиста и јесте став наших пријатеља из Европе, али мене, даме и господо, не чуди инсистирање на ономе са чим се Европа не слаже од стране удружења које се лажно представља као покрет, јер њихов политички став, не знам да ли сте то знали или нисте, јесте да се суспендују европске интеграције. Мени је то логично, али се не слажем, па да се не прихвати. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Ана Стевановић.

АНА СТЕВАНОВИЋ: Захваљујем се, председнице.

Ми смо првенствено за то, стоји у Закону о јавним медијским сервисима да држава треба апсолутно да изађе из медија. Постоји безброј разлога због чега то тако треба да буде. Дакле, где год имате на било који начин уплив државе, апсолутно можете рачунати на то да ће доћи до манипулације, да ће доћи до политичких и финансијских злоупотреба медија.

Оно што сам ја својим амандманом предложила јесте да се примене апсолутно савремени принципи медијског менаџмента, да можемо да учимо и од земаља ЕУ, и од Америке, од кога год хоћете. На пример у Шведској, даћу само један пример, њихови грађани имају огроман степен поверења у јавни сервис. Због чега је то тако? Зато што знају да је јавни сервис независан. Они се апсолутно информишу на основу јавног сервиса. Да ли се било ко од нас информише искључиво на основу јавног сервиса? Наравно да не.

Не знам да ли сте читали извештај Института друштвених наука, објављен је пре неких десетак дана, у ком се каже да Јавни сервис не

испуњава улогу у информисању грађана. Они имају неколико врло корисних, врло добрих аргумената. Кажу да је начин извештавања Јавног сервиса врло удворички и сличан деведесетим, да постоји апсолутна пристрасност кад год се извештава о активностима премијера или припадника владајуће странке.

Такође, Институт друштвених наука је рекао да се максимално злоупотребљавају актуелне политичке функције током предизборне кампање и током извештавања. Тако да, молићу да се сви њихови аргументи уваже, то су аргументи које бих ја употребила да браним и које ћу употребити када браним свој амандман, као и кад браним апсолутно право на слободне медије, јер без слободних медија нема слободног друштва, а то је оно што нам свима апсолутно треба.

Знамо сви да нам се приближавају избори који ће бити следеће године и не желим да се питам на шта ће личити Јавни сервис и извештавање, такође и присуство других странака и њихових представника у ситуацијама када имамо апсолутно коришћење и злоупотребу Јавног сервиса у политичке сврхе. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Владимир Орлић.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала, још једном.

Иако смо добили додатно образложење морам да останем при закључку који сам већ изнео, дакле, да је уопште тема ово сада ко је колико заступљен и какви су садржаји, какав је однос према политичким актерима, чисто за случај да јесте, није лоше знати да је на основу међународног истраживања, које су радили Репортери без граница, Србија напредовала по питању медијских слобода и да смо данас слободнији у том смислу од многих земаља у окружењу, и то нека вам буде одговор на тему садржаја.

Дакле, по том питању стојимо боље и од европских земаља из нашег окружења, а то свакако сви добро знамо, нема везе са овим, јако ми је драго што је дато образложење отишло у страну, дакле, није више оно које смо слушали од представника одређених политичких група, није више ни оно које смо добили у овом предлогу овде.

Амандман, нажалост, гласи само тако како гласи, па морам да кажем да не може да се прихвати.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Ана Стевановић.

АНА СТЕВАНОВИЋ: Захваљујем се, председавајућа.

Само још једном да реплицирам колеги и да поновим још неке аргументе који сведоче у прилог тези коју сам управо изнела. Дакле, поменула сам већ извештај, који, нажалост, нисмо видели, а који је требало да уради РЕМ, о надзору над радом пружалаца медијских услуга током медијске кампање. Дакле, РЕМ је имао обавезу и по Закону о електронским медијима, као и по сопственом статуту, да овај извештај преда и учини га јавним. Избори су били пре осам месеци, а ми тај извештај још нисмо видели, иако имам поуздане информације да је тај извештај увелико готов.

А због чега га нисмо видели? Зато што је тај извештај показао да је супротно свим правилницима које је РЕМ претходно издао долазило до масовне злоупотребе и коришћења актуелних политичких функција у предизборне сврхе. Поменућу извештај који је радио Биро за друштвена истраживања, односно БИРОДИ у коме смо сви јасно могли да видимо проценте и заступљеност политичких партија током предизборне кампање. Мислим да и грађани Србије, као и они који чак врло мало прате медије, могу да буду врло свесни ко је највише злоупотребљавао своју политичку функцију на којој се налази, ко злоупотребљава политичку функцију данданас, јер тај неко ни не излази из политичке кампање, односно предизборне кампање …

ПРЕДСЕДНИК: Будите љубазни, о амандману барем нешто. О извештају БИРОДИ засад не расправљамо, молим вас.

АНА СТЕВАНОВИЋ: Наравно. Тачно је, не расправљамо о њему, али он управо говори о томе да на Јавном медијском сервису ниједан представник опозиције не може да се појави. На јавном дифузном сервису доминира искључиво само представник једне политичке партије, који масовно и грубо крши политичку функцију на којој се налази.

ПРЕДСЕДНИК: Молим вас, о амандману.

Молим све учеснике у расправи да говоре о амандману.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, ја не разумем да неко кука да политичких странака нема на телевизији, а још нису ни регистровали политичку странку. Они и немају политичку странку. То је једно.

И број два. Прозивање тамо неког, како неко политички злоупотребљава свој положај, тај неко нема мајку у Агенцији за борбу против корупције. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе Двери.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Бошко Обрадовић.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Управо смо поднели овај амандман да бисмо показали да нам је стало до сигурног дугорочног финансирања Јавног медијског сервиса у неколико наредних година или, како је наведено овим амандманом, до 2020. године. Дакле, ми немамо тај проблем да схватамо значај јавног медијског сервиса.

Ми имамо проблем са одсуством било какве политичке визије од стране владајуће странке СНС. Јер, ако кажете да никада нећете смањити пензије па их онда смањите, ако кажете да неће бити таксе а онда уведете таксу као претплату за РТС, то значи да ви немате политику, односно да кршите своја предизборна обећања.

Немамо ми проблем ни са тим да у перспективи сви грађани Србије путем претплате финансирају један независни јавни медијски сервис. Али зашто би они то радили када тај јавни медијски сервис није независан, када нема независну информативну политику, односно уређивачку политику за информативни програм?

Примера ради, наведите ми један једини разлог зашто би бирачи Српског покрета Двери плаћали претплату за Радио-телевизију Србије када у Информативним програмима Радио-телевизије Србије никада не могу да виде представнике политичке опције за коју гласају. Ако не могу да виде свог представника ни у једној политичкој емисији на РТС-у зашто би плаћали претплату? Зашто? Они хоће да плате претплату за јавни медијски сервис који је објективан према свим политичким опцијама.

Кад кажем објективан, је л' имате ви, напредњаци, 50% на изборима? Ево, нека имате 50% информативног програма, ал' не можете да имате 100% информативног програма. Дакле, ево ми имамо, колико, 1%, али да имамо 1% на информативном програму РТС-а, а немамо ни 1%. Јер за осам месеци ниједном нисмо гостовали на Радио-телевизији Србије. А колико пута је гостовао Александар Вучић, колико пута су гостовали представници СНС-а и колико минута се у Дневнику Радио-телевизије Србије појављује Александар Вучић?

Дакле, врло је једноставна ствар – нећемо да плаћамо претплату и таксу за напредњачки јавни медијски сервис. Хоћемо независан медијски сервис, на коме може да се чује глас опозиције, а онда смо спремни да платимо једно такво објективно и непристрасно новинарство.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

Реч има Марко Ђуришић. Изволите,

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала, председнице.

Ми смо поднели амандман и предложили да уместо рокова који говоре о одређеним датумима, а видимо да је и Влада одустала од свог предлога од годину дана и отишла на две године, није прихватила предлог на четири године, значи налазимо се, кажем, на једној пијаци, ставимо речи – „до престанка разлога за делимично финансирање из буџета Републике Србије за обављање основне делатности“. Дакле, зато што је то суштина о којој треба да разговарамо. И о томе се, чини ми се, води расправа у претходна два сата.

Значи, овај члан који се мења сада, који је прво требало да важи годину дана, сада ће, изгледа, да важи још две године, и суштински одустаје од уведеног прокламованог Јавног сервиса Србије који је независан у односу на Владу и на извршну власт, и треба да се финансира искључиво од претплате коју плаћају сви грађани Србије. То је суштина закона.

И није истина, ја се не слажем са аргументима који кажу да руководство РТС-а нема везе са тим. Имало је годину и по дана, од јула 2014. године, када је закон усвојен, до почетка ове године, да се припреми за увођење претплате, да смисли начин, да направи кампању због чега грађани треба да им верују и плаћају претплату. Оно ништа од тога није урадило. И онда је дошла Влада и направила једно соломонско решење. Тад је речено – ево, годину дана плаћаћете претплату само 150 динара, а остатак пара даћемо из буџета.

Прошло је годину дана и ништа се опет није радило и опет смо на истој тачки – како ћемо даље. И пошто нико нема решење, нико ништа није урадио, ми сад то продужавамо, прво, предлогом Владе, оригинално, за годину, а сада за још две године, без приче како ћемо да изађемо из овога. Значи, да ли ћемо јавни сервис да направимо онако како треба, ако треба да постоји јавни сервис, независан од извршне власти, или ћемо да направимо државну телевизију, која ће се плаћати из буџета и која ће директно одговарати Влади.

Али не, Влада наставља и пролонгира ово стање. Зато што јој, очигледно, политички одговара. Јер ми овде водимо дискусију... Незадовољни смо ми из опозиције јер, наравно, нико никад не може да се појави у информативном програму РТС-а, ни у редовним информативним емисијама (Дневник и остале емисије) ни у овим другим емисијама које би требало да развијају политички дијалог. А с друге стране, представници СНС-а су незадовољни јер се Вучић није појавио ни у једном дневнику за ове четири и по године у првих 10 минута него у других 10 минута. Једном, од 1.500 дана, и то наводе као пример да РТС не извештава како треба и треба да буде државна телевизија.

Ми немамо тај дијалог. Имали смо, а када је усвајан Закон и Медијска стратегија тада су била пуна уста великих речи, а сад је министар само провукао то – нажалост, министар који је тада био више није министар – мени је то било јако интересантно, да ћемо усвајати нову медијску стратегију ускоро. Значи, све оно што је онај претходник најављивао као најбоље решење, дугорочно, како ће то да поправи медијску сцену Србије, како ће то да спречи цензуру и аутоцензуру – не. Значи не ваља, на шта смо и указивали да не ваља. Сада ћемо имати нешто ново. Кад? Не знамо.

Очигледно је министар нашао овде, и владајућа већина, да кажем, једно добро решење тако што су уместо годину дана сада предложили две године да раде тај посао, а могу да вам кажем да је требало да узмете наше решење, зато што је наше решење неограничено, јер говори о престанку услова због којих смо дошли у ову ситуацију.

Наша намера је била да усвојимо овакво решење па, када дође нека друга, одговорнија влада, да створи те услове у најкраћем року и обавеже и РТС да ради на томе, да води кампању да грађани знају зашто плаћају ту претплату и да је плаћају зато што је то њихов интерес. То значи

да имају добар и културни програм, и образовни програм, и информативни програм у коме су заступљени ставови свих политичких снага у Србији. А тога данас нема и, како сада стоје ствари, са оваквим изменама овог закона о медијском сервису, неће га ускоро ни бити.

ПРЕДСЕДНИК: Министар има реч.

ВЛАДАН ВУКОСАВЉЕВИЋ: Неколико речи о медијској стратегији. Не знам шта сте тачно имали на уму, али медијска стратегија је истекла 1. јануара 2016. године, тако да се намеће потреба за доношењем нове медијске стратегије. Не знам шта вас збуњује у тој простој чињеници.

Претходна медијска стратегија, уважени посланице, трајала је од 2011. године до 2016. године, што значи да је 1. јануара 2016. године истекла. Дакле, истекао је рок. Неопходно је доношење нове медијске стратегије. Општепознате околности, у које сте упућени, лако ће вам објаснити да су ове године били избори, неке околности итд. Ми ћемо донети медијску стратегију у веома кратком у року од свега пар месеци од данас. И даље не разумем шта вас збуњује у томе, па од тога правите неку ситуацију која је последица неке политичке завере или лова у мутном.

Стратегије нема, треба да је буде. То је просто, врло просто.

Сад ме ви не слушате, а искористили сте прилику што сте у директном ТВ преносу да износите оцене које су у неку руку комичне или последица несхватања јасне ситуације. Што се тога тиче.

Што се тиче вашег амандмана, знате како, ви сте добили овде образложење. Једноставно, у законима овог типа мора да постоји неки рок. Ви уносите максималан степен неодређености – до престанка важења разлога. То је иста ствар. Ово је конкретније и односи се на две године, а током трајања две године може се изменити ако наступе неке нове околности или престану да важе разлози.

Ваш амандман је апстрактнији и неодређенији, самим тим мање прецизан и самим тим мање логичан и добар. Ствар је врло једноставна.

Малопре сам само хтео да кажем, ако је сада то прилика, за једну оцену, да не персонализујем, да је неко овде изневерио, пао на неком моралном испиту.

(Председник: Време. Завршите реченицу.)

То није добра порука, драги уважени посланице, да уводимо категорије ко је на чијем моралном испиту пао. Овде не говоримо о уређивачкој концепцији РТС-а, него о сасвим другим стварима.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала, министре.

Реч има народни посланик Марко Ђуришић.

Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Наравно да говоримо, јер уређивачка политика сваког медија зависи од извора финансирања. И приватни медији имају одређену уређивачку политику, која је у интересу власника тих

медија. Не би смела да буде једино у интересу, пошто и они обављају делатност од јавног интереса, али је дозвољена одређена мера интереса власника.

Суштина јавног сервиса јесте да су сви грађани власник и да треба да буде у интересу свих грађана. Ми немамо то. Влада је променила суштину закона управо овим чланом, обезбеђујући значајан део средстава из буџета и тиме се поставила као власник јавног сервиса, Влада, извршна власт, тако се и понаша и зато имамо уређивачку политику пре свега информативног програма какву имамо, где нема представника опозиције.

Упалите сада Дневник у пола осам увече, видећете како изгледа Дневник, колико времена имају представници власти а колико времена имају представници опозиције. У овом преносу, који можда иде а можда и не иде, не знам, не могу да гледам преносе, седим овде у сали, тај пренос се плаћа из буџета Скупштине Србије сваког месеца. Значи, то је комерцијални и не би смео никад да се прекине ниједним другим програмом, што РТС ради. Значи, не би смео да се прекине.

Критикујем Владу управо што нема јасног концепта да ли хоће јавни сервис или хоће државну телевизију. Ви сада ово користите и слушамо нападе на уређивачку политику РТС-а – једном премијер није био у првих 10 минута, страшно, а што је био 1.499 дана, нема везе, а што нико од представника опозиције никада није био у 1.500 дана, то нема везе. Е па и те како има везе и треба о томе да разговарамо.

Не видим оправдање да ви мени 27. децембра 2016. године кажете – истекла је медијска стратегија 1. јануара. Па ко је крив што није донета медијска стратегија годину дана? И шта је гарант да ћете ви донети то како кажете? Ја ћу вам рећи – и наредне године ће бити избори. Значи, за неколико месеци ће поново бити избори и поново нећете донети медијску стратегију.

А вама медијска стратегија и не треба, јер медији у Србији не постоје. Значи, погашени су локални медији или покуповани од стране функционера СНС-а, колико год то вама било смешно. Погледајте на шта личе локалне ТВ и радио станице. Па искључиво као сервиси СНС-а. И то је резултат медијске стратегије коју сте ви спроводили не до 1. јануара, него до данас, 27. децембра, а спроводићете очигледно још јако дуго, јер нам следе избори и нећете ви то донети у наредних неколико месеци као што сте рекли.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман су заједно поднели Дејан Шулкић, Милан Лапчевић, Горица Гајић.

Реч има народни посланик Дејан Шулкић.

ДЕЈАН ШУЛКИЋ: Захваљујем, председнице.

Ми смо поднели практично истоветан амандман као и колегиница Чомић. Амандман је прихваћен, тако да о томе не бих нешто посебно дискутовао.

Али о чему се у ствари овде ради? Господине министре, сви се слажу, и ви као представник Владе и представници владајућих странака и опозиције, да нешто није у реду и да нешто треба радити, али некако, ако могу тако да кажем, то политичко пимпловање и пребацивање можда од посланика, мање од вас – па дајте, ви предложите како то треба да се уради, и сами сте сада дискутовали о стратегији. Дакле, то је ваша дужност, ако се слажете да нешто није у реду, да предложите шта треба да се уради и то што пре да се уради.

Зашто смо предложили овај амандман? Зато што је и ово привремено решење, само што смо га са годину дана продужили на две године. Да ли ћемо у том дужем року нешто урадити, да ли можете то да кажете, осим што ћемо добити стратегију, и да ли ће та стратегија бити излазна стратегија за ову ситуацију у којој се налазимо? Шта ће се дешавати?

Даље, увек ће неко бирати органе управљања јавног сервиса и увек ће то бити већина на неки начин, да ли ће то радити директно Влада у неком концепту финансирања, или ће то радити Регулаторно тело, Скупштина посредно преко Регулаторног тела, то ће радити скупштинска већина. Дакле, ништа се ту ново неће десити, али треба више радити на правилима како тај сервис треба да функционише и да се уведе систем одговорности. А правила подразумевају, о томе су говорили неки посланици, и меру издвајања из буџета, дакле врсту трошкова, меру трошкова, број запослених и тако даље.

Па највиши представници власти после Бразила нападали су запослене за дневнице и тако даље. Погледајте, данас се говори о руководству РТС-а, информишите се колике су плате људи који раде у монтажи, који раде на сличним пословима. Јако ниске плате, понижавајуће.

И што се тиче садашњег стања, садашње стање је…

(Председник: Прекорачили сте време; два минута 11 секунди. Захваљујем.)

Само једну реченицу, молим вас.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднео народни посланик Душан Павловић.

Реч има народни посланик Душан Павловић.

ДУШАН ПАВЛОВИЋ: Поштовани грађани Србије, почећу са следећом констатацијом. У петак у начелној расправи говорио сам овде на исту тему, дакле говорио сам о РТС-у, о такси, о финансирању и о томе под којим условима треба да се финансира. Дакле, понављам још једном, Јавни сервис треба да се финансира, питање је само под којим условима, односно шта заузврат он треба да нуди. Говорио сам укупно око шест-седам минута; на пола мог излагања РТС је прекинуо пренос и пустио рекламе. То је чињеница око које нема спора.

(Чују се гласни коментари у сали.)

Е сад да вам кажем шта сам предложио у овом члану. Предложио сам да РТС, ако хоће да добије додатну количину средстава, заузврат треба да омогући транспарентно пословање.

Мој амандман се састоји од три додатна става, који кажу: „Јавни сервиси имају обавезу да у року од шест месеци од усвајању овог закона усвоје систематизацију радних места коју ће објавити на својој интернет презентацији“. Морамо да видимо колико људи тамо ради, да ли можда постоје неки сектори у јавном сервису где има више запослених него што их треба, а у неким случајевима да има, рецимо, мање запослених него што треба. Јавни сервис је јавна ствар, па то треба да буде јавно.

Други став: „Јавни сервиси су дужни да у року од шест месеци од усвајања овог закона изврше попис имовине, те свих дуговања и потраживања од трећих лица (укључујући и Републику Србију)“. Морамо да знамо са чиме јавни сервис располаже. Када погледате биланс стања то се у њему не види. Види се укупна количина вредности имовине, али не видите колико јавни сервис заправо поседује вредности.

И трећа ствар: „Јавни сервиси су дужни да у склопу објављивања годишњих извештаја“, биланса стања и биланса успеха, „на својој интернет презентацији објављују скениране оригинале свих уговора потписаних са правним лицима који за предмет имају како услуге које су примили, тако и услуге које су пружили“. Дакле, пружају неке услуге или потражују неке услуге од трећих лица.

То је права транспарентност. Ако јавни сервис жели да буде финансиран, а треба да буде финансиран, онда мора да послује овако одговорно и транспарентно. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, уважени професоре, који је овог тренутка мени окренуо леђа и журно напушта салу, морам рећи да не разумем овај амандман, с обзиром на то да се предлагач жали да га није било на телевизијама, у јавном сервису. Без обзира што се ја политиком бавим од 1990. године, ниједном нисам био на РТС-у иако ми је странка била најмање пет или шест пута парламентарна, за разлику од професора, који уопште нема политичку странку.

Дакле, они су ушли у Владу, у Министарство, у Министарству су направили удружење и сад преко тог удружења жели да се поврати, иако се десет година није скидао са Радио-телевизије Србије и осталих централних телевизија као политички аналитичар, а код њих од аналитичара до политичара је веома кратак период.

Такође не могу да разумем да се жали, за петак ваљда, када је његов говор нешто мало скраћен. Ради пуне истине, уважени професор

требало је да каже да мој говор који је ишао иза њега уопште није био емитован. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Саша Радуловић.

Изволите.

САША РАДУЛОВИЋ: Хвала.

Да се вратим на суштину амандмана, пошто је очигледно посао овог посланика да скреће са теме и напада Посланичку групу Доста је било, трудећи се да не помене наше име, и као то је онда у реду и не добијамо реплике.

Значи, суштина је транспарентност. Ми сматрамо да јавни сервис треба да буде финансиран од стране грађана Републике Србије. Мислимо да то треба да буде из буџета, и то по формули којом дефинишемо тачно колико РТС треба да добије новца. Међутим, за то је потребна потпуна транспарентност, да тачно знамо колико имају запослених, систематизацију радних места, да знамо такође ко добија новац, коме плаћају услуге, колико и тако даље? Пуна транспарентност.

Значи, без тога заиста говоримо напамет о стварима које су јако битне, где тражимо од грађана Републике Србије да одвајају новац за финансирање сервиса који је у њиховом интересу.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Љубиша Стојмировић.

Изволите.

ЉУБИША СТОЈМИРОВИЋ: Поштоване колегинице и колеге, па ја мислим да не треба прихватити овај амандман, али колегама које се труде да на овај начин утичу на нешто, дајем савет нека заврну рукаве, победе на изборима, освоје власт, па онда нека мењају и све комплетно.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Радуловић.

САША РАДУЛОВИЋ: Ја се захваљујем на овом непотребном савету. Да поновим, тражимо потпуну транспарентност; ради се о новцу грађана Републике Србије. Ово са изборима нема никакве везе и овакве дискусије су неозбиљне.

Значи, мора да буде потпуна транспарентност ако неко тражи новац грађана Републике Србије. И, наравно, јавни сервис треба да буде финансиран из буџета, али под условом потпуно јасних рачуна, потпуне транспарентности.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, ја имам предлог и волео бих да је предлагач предложио да ми то гурнемо у стечај и да Радио-телевизију Србије пребацимо приватној фирми стечајног управника. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 2. амандмане су поднели, у истоветном тексту, народни посланици Бранка Стаменковић, Зоран

Живковић, заједно Немања Шаровић, Вјерица Радета и Дубравко Бојић и заједно посланици Посланичке групе ДС.

Од овлашћених, Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Амандманом смо тражили да се брише овај члан, као и претходни. Ево већ дуже траје расправа о овом предлогу закона о изменама Закона о јавним медијским сервисима и нико нас од учесника у овој расправи није убедио да Јавни сервис овакав какав је заслужује да се финансира из буџета Републике Србије.

То што се представља јавним сервисом није никакав јавни сервис. То је телевизија која користи националну државну фреквенцију, а која је у служби Давенпорта, Скота и владајућег режима и мислим да то нико не може да оспори.

Овде су се чули коментари колега, наравно нећу никога да помињем јер не желим да изазивам реплике, који су се жалили како нису дуго били на РТС-у, а ја подсећам да у време предизборне кампање једино српски радикали нису били ни у једној емисији. Сви остали су били, и ови што их је Скот довео у Скупштину, а неки чак и пре него што су поднели кандидатску листу.

Често чујемо да се и премијер Вучић жали како га нема довољно на РТС-у, а он, човек, прави специјалне емисије, специјална емисија „Око“, специјални „Упитник“, дакле, он је тамо у серијама као Касандра и не видим никакву разлику између ових и њих што се тиче Јавног сервиса.

Желимо да подсетимо Јавни сервис да за две и по године, откада је Војислав Шешељ дошао из Хага, ниједну емисију није имао на Јавном сервису, од 12. новембра 2014. године када је дошао, па ни 31. марта ове године када му је изречена ослобађајућа пресуда по свим тачкама оптужнице. У том периоду РТС је правио пет или шест емисија у којима се говорило о Шешељу, у којима се говорило о његовој пресуди, сви су могли да буду присутни, сви су могли о томе да говоре, али не и Шешељ. Говорили су којекакви адвокати, којекакви аналитичари и квазианалитичари, професори – уважени, неуважени, не знам ко све није био, само није било Војислава Шешеља да прича о томе како је он то победио Хашки трибунал.

То је што се тиче нас српских радикала, какогод нас схватили и разумели, то је нама један од основних разлога због којих тврдимо да РТС не сме да се финансира из џепова грађана Србије.

Говорићемо и о овом другом предлогу закона, али сад говоримо о буџету. Чиме је то РТС заслужио да се финансира из буџета и да се зове јавним сервисом? И то да му се још продужава? Дакле, Вучићу је пало на памет да каже – продужићемо им још за годину дана. Па онда вам је рекао – продужите за још једну годину; ви продужили. Па докле ће на тај...?

Да, министре, то тако функционише, знамо ми. Нисмо ми од јуче, знамо да је то тако. Али то није у реду и то није интерес грађана Србије, то је суштина. Зато смо и предложили да брисањем и једног и другог члана фактички овај закон нестане из правног промета и да јавни сервис више не добија...

Знате, пре неки дан је била емисија где се причало о председничким кандидатима и једна од оних Оља Бујкетових, беше Оља Ковачевић, неко од гостију каже да ће Војислав Шешељ бити у другом кругу избора, а она каже: „Молим? Војислав Шешељ? Смете ли да се кладите?! Само што жена није отворила кладионицу. Каже – запамтићу шта сте рекли па ћу вас звати после избора.

Је л' то јавни сервис? Шта ме брига за кога навија, али она не сме на тај начин да се обраћа са јавног сервиса.

Е зато не смеју добити ни један једини динар. Због Оље једне, Оље друге, Бујкета и осталих. Жао ми је ових људи који раде малтене за минималац, њих је највећи број. Шачица је тих који управљају, који и њима не дају плату и који не раде у интересу грађана Србије. Једна апсолутно и потпуно антисрпска телевизија.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Дужна сам да вам прочитам обавештење РТС-а где кажу да су неистинити наводи једног посланика да су преко његовог говора пуштали рекламе. Имају извештај режије – нема реклама током скупштинских преноса, никада их није ни било. Дужна сам, због јавности, да прочитам ово њихово саопштење, јер смо читаво поподне посветили њиховом програму.

Значи, нема реклама током скупштинских преноса, спонзори не инвестирају у нас, очигледно.

Реч има народна посланица Маја Виденовић.

МАЈА ВИДЕНОВИЋ: Ово је други амандман који смо поднели на овај кратак предлог измена и допуна закона.

Данас смо имали прилику да, разговарајући о Предлогу закона о измени Закона о јавним медијским сервисима, говоримо о свему само не о ономе што је суштина. Ми имамо дубоко неразумевање око тога шта би јавни сервис требало да представља, шта је јавни сервис, која је његова улога и која је улога свих нас, која је улога извршне или било које власти у односу на јавни сервис.

Много опасније од тога што мислим да имамо потпуно неразумевање у односу на то шта је то јавни сервис, колико би требало да га чувамо, помажемо, радимо све да он буде независан, јесте намера, тенденција коју смо данас имали прилике да чујемо, од колега народних посланика Српске напредне странке примарно, која се огледа у неколико теза које су много опасније од пуког неразумевања.

Прво смо данас имали легитимне политичке идеје да апсолутно не би требало ни Парламент да бира чланове Регулаторног тела

за електронске медије, него – што их, лепо, не поставља Влада. То је тенденција која се наслања на све оно како се понаша извршна власт. Морам да вас обавестим, колега који је то рекао тренутно није ту, али начин на који ми бирамо чланове РЕМ-а је буквално малтене да их Влада кроз овај проточни бојлер... Оно урушавање институција, урушавањем процедура које се огледају у начину на који смо бирали чланове РЕМ-а је управо то. То је управо партијско постављање од подобних људи из Владе Републике Србије.

Друга невероватна теза – победите, господо, на изборима па онда имајте јавни сервис какав вам одговара – јесте опасна теза која такође има своју потврду и у овом предлогу закона.

Данас смо имали жалопојке колико је премијер био или није био или јесте у одређеним прилазима на централном дневнику РТС-а, некакав дневник од пре пет година, да није у оној секунди по осећају СНС-а када би требало.

Данас смо разговарали о свему само не о суштини. А суштина је да две и по године након усвајања овог закона константно имамо политику пролонгирања, која има за последицу неколико ствари. Дакле, одредбе Закона о јавним медијским сервисима се већ готово трећу годину не примењују.

Онда смо имали изјаву премијера који је рекао, његово предизборно обећање, да ће укинути претплату. Због тога смо донели, министре, морам да вас подсетим – ви тада нисте били министар али наслеђујете стање за које сте одговорни, и оно што пројектујете када говорите о медијској стратегији морате да имате у виду све оно што се десило од тада – онда смо имали Закон о привременом уређивању начина наплате таксе, који је практично lex specialis, јер је потпуно супротан Закону о јавним медијским сервисима. Имамо ту тенденцију да се континуирана контрола Владе над Јавним сервисом наставља. Па имамо невероватно лицемерне изјаве о томе да кажемо – да, смањили смо таксу на 150 динара, а остало плаћа Влада.

Не плаћа Влада, то такође плаћају грађани Србије. Ово вам говори неко ко је био редовни платиша претплате за РТС. Ја мислим да је то добар модел и мислим да је наш заједнички интерес, не наш, него сваке грађанке и сваког грађанина да имамо квалитетан, независни јавни сервис. Не само због потребе објективног и правовременог информативног програма, него то је једини простор где можемо да чујемо нешто више, нешто од образовног садржаја, нешто од културног садржаја. То је интерес сваке грађанке и грађанина и то је, ако хоћете, интерес демократског друштва, да има слободан и независан јавни сервис.

На крају, морам да се осврнем на заиста прилично срамно и лицемерно образложење да ви нећете да пребацујете на грађане и, ето, Влада ће да донесе одлуку о томе који ће бити износ такси, иако је то

апсолутно кршење Закона о јавним медијским сервисима, зато што је 150 динара оптимално, и имајући у виду економску ситуацију грађана то радите у истом тренутку када им смањујете плате, пензије и повећавате порезе.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Бранка Стаменковић.

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ: Хвала. Ја сам поднела два амандмана на овај предлог закона, оба у истоветном тексту – „брише се“. Зашто? Зато што сматрам да решење за проблеме Јавног медијског сервиса које ми имамо не можемо више тражити у продужавању рокова. Крајње је време да неко седне, засуче рукаве и нађе решење за проблеме који нису од јуче, који постоје одавно. Пет година је ова владајућа већина имала на располагању да крене да решава те проблеме. Уместо да то уради, она само продужава рокове задржавајући статус кво. Зашто? Зато што јој одговара статус кво, а нарочито ако узмемо у обзир чињеницу да су пред нама једна до две, а можда и три предизборне године, те самим тим задржати финансијску контролу над Јавним медијским сервисом овој владајућој већини више одговара него да решава проблеме. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Зоран Живковић.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Имамо две теме. Једно је финансирање, а друго је уређивачка политика.

Око финансирања. Ове четири милијарде плус шест милијарди колико се скупи од ТВ претплате, скоро три и по милиона бројила пута 150 динара је око шест милијарди, и требало би да постоји могућност да саме телевизије зараде још једно две милијарде, то му дође око 12 милијарди. То је око сто милиона евра. То уопште није мала пара. То је једна ствар.

Треба финансирати из буџета, јер је то природније, нормалније, једноставније. Тиме се не обезбеђује нити смањује слобода информисања грађана, али се обезбеђује материјална сигурност ових људи који ту раде, и камермана, којима се деси, рецимо, да им дође неки лудак па им се дере што комуницирају са режијом у току живе емисије. Не дао бог да се то деси.

Влада Србије мора да буде гарант објективности РТС-а, звао се он државна телевизија или јавни сервис. Влада Србије. А да направимо неко независно тело које ће то гарантовати, заборавите; за то је потребна традиција. Овде Влада мора да буде гарант за то. Према томе, ако мислите да телевизија треба да буде објективна, Влада, председник Владе, министар информисања треба да каже – ја гарантујем, моја је обавеза, моја част и мој образ је да то треба да буде како треба.

Коначно, погледајте амерички филм *Network*, „ТВ мрежа“, из 1976. године, па ће вам бити много јасније о томе шта се дешава, али дефинитивно телевизија ће бити нормална и објективна…

(Председник: Имате само две минуте.)

... Још једна реченица... када се виде дуел емисије власти и опозиције...

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Немања Шаровић.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Ево, министре, ви сте још једанпут могли да видите колико је РТС моћан. РТС изда саопштење и одмах добије право на реплику и да се директно чита у Народној скупштини, а ми шта год да говоримо, колико год саопштења да пишемо ми на РТС-у не можемо да се појавимо. То је разлог због кога ми протестујемо.

РТС није јавни сервис, они са јавним сервисом немају никаквих додирних тачака. Дакле, ви знате ко уређује РТС. Постоје и друге телевизије које су комерцијалне, али је велика грешка говорити да они могу да раде шта хоће. Не могу, они користе националну фреквенцију. То је јавно добро и ко год га користи мора такође у складу са професионалном етиком то да ради, али је свакако одговорност РТС-а, који добија огромну количину новца из буџета, неупоредиво већа и зато смо се највише на њих обрушили.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има министар Вукосављевић. Изволите.

ВЛАДАН ВУКОСАВЉЕВИЋ: Само кратко, на неке од претходних ставова.

Ето, не бих желео да вам делим лекције, нисам позван то да радим, али користити изразе да је нечије објашњење срамно и лицемерно, то је незгодан дискурс. Када се та ствар вама врати као бумеранг, онда се вајкате. Према томе, ако ћемо да гајимо културу говора, културу дијалога, полемике и неслагања, онда бих ја апеловао – ништа друго, само апелујем – да изразе типа срамно, лицемерно користите релативно рестриктивно, јер нас то никуда неће одвести у међусобном дијалогу. То је само апел.

Не знам како сте дошли до закључка да ја браним уређивачку концепцију РТС-а. Овде се залажемо само за јасан принцип финансирања минимума одрживог стања у наредном посматраном периоду, а то како се спроводи, ко и како уређује програм Јавног сервиса, уважени посланице, регулисано је прописима који постоје у овој земљи. Народна скупштина бира регулаторно тело, које бира управни одбор, о томе смо већ говорили. Ми можемо да играмо само на терену и са правилима која постоје, а да ли су та правила добра, о томе можемо заиста и треба да отворимо једну дебату. Дајте да сад овом приликом, када треба обезбедити минимум финансирања, не користимо то време, јер је илузорно да говоримо зашто су прописи овакви какви су сада, јер то није тема. (Аплауз.)

(Немања Шаровић: Реплика.)

ПРЕДСЕДНИК: Нема реплике, добили сте одговор министра.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Само да одговорним уваженом министру.

Ви нас убеђујете како неће бити потребно чак ни годину дана, него ћете донети те законе у краћем периоду, рекли сте неколико месеци.

(Владан Вукосављевић: Стратегију.)

Не, рекли сте за ове законе везано за финансирање.

Али ево, да се вратимо на другу ствар, колико ви знате и колико ваша влада зна шта ради говори то да ви подносите закон у коме продужавате за једну годину, а онда прихватате амандман опозиционог посланика где то продужавате за две. Дакле, на амандман од два члана ви имате један прихваћен. То показује да ви мењате мишљење како ветар дува. Нема ту стратегије, нема плана. Данас стојите иза решења да је годину дана, сутра – ма може и две. Могли смо и три онда, што да не?

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Владимир Орлић.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала лепо.

И ови предлози, баш као и они претходни који подразумевају брисање члана закона у ком се говори о ступању на снагу, сматрам да не треба да се прихвате и нема то никакве везе са прихватањем амандмана од опозиције кад су добри. Шта год да је добро, треба да се прихвати и ја се са тим слажем.

Дакле, с овим везе нема, баш као што нема везе ни са тим који су предлагали неки да све финансирање иде буџетски, па онда да не иде никако буџетски него само кроз таксу, па су на крају дошли до треће варијанте и сад опет причају о томе да треба буџетски, а предлажу да се обрише комплетан закон који каже – делом из буџета. Нити има везе, а понајмање има везе са онима који сами за себе тврде да нису у стању да воде компетентну расправу. Ја се слажем, нису, ал' то није разлог да ово прихватимо. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 2. амандман је поднео Душан Павловић.

ДУШАН ПАВЛОВИЋ: Веома сам амандмански активан.

Овде сам поднео промену у којој тражим да овај закон ступи раније на снагу, јер сам подразумевао да ће се и мој претходни амандман прихватити, у коме се захтева транспарентност. Наиме, Влада је предложила да закон ступи на снагу један дан по објављивању у „Службеном гласнику“, а ја сам предложио да ступи на снагу истог дана када се објави у „Службени гласнику“, да би јавни сервис добио више времена да се што пре припреми за увођење принципа транспарентности, односно за сву документацију, све уговоре које ће да постави на сајт да би грађани који плаћају тај јавни сервис могли да виде шта плаћају. Тако да сам мислио да би било добро да се има један дан додатног времена. Нажалост, као ни претходни амандман, ни овај није усвојен.

Хоћу само да поновим још једанпут принцип на коме леже и овај и претходни амандман. Грађани плаћају својим новцем јавни сервис, без обзира на то да ли га плаћају кроз таксе или кроз порезе, који онда иду у буџет па се онда из буџета плаћа јавни сервис. То је потпуно небитно. Грађани плаћају јавни сервис и јавни сервис је дужан да тим грађанима онда поднесе извештај о томе како троши тај новац. То исто треба да ради наравно и Влада, наравно и локалне самоуправе, сви који користе новац грађана да би им обезбедили некакву услугу.

Наш основни проблем у овој земљи је што сви корисници државног буџета, односно новца пореских обвезника не одговарају, не подносе грађанима одговарајући извештај о томе како троше тај новац. То је главни проблем. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Маријан Ристичевић.

Изволите, посланиче.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, уважени професоре у бекству, ја ћу да гласам за овај амандман, али уваженом професору нисам крив. Прошли пут се забунио и рекао једну неистину – како се то каже, сл... – да су за време преноса преко њега ишле рекламе.

Од 1998. до 2000. године, то старији посланици знају, једини посланик који није имао тон био сам ја. И то 27 пута. Има овде старијих посланика који се сећају. Поштовани гледаоци, ви који сте се касније укључили у програм, обично је спикер прекривао мој тон док сам био посланик од 1998. до 2000. године.

Али професору Павловићу морам да укажем на следеће, да уколико будем гласао за његов амандман, а он тражи да се правилником обезбеди представљање парламентарних странака, они нису странка, њих неће бити, па уколико ја будем гласао, он је професор Факултета политичких наука, уважени професор, онда ће бити крив што га нема, а он је сам предложио да то буде представљање парламентарних политичких странака, а они су само изборна листа и удружење грађана. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Министар Вукосављевић.

ВЛАДАН ВУКОСАВЉЕВИЋ: Само кратко. Случајно сте можда упали у један суптилни парадокс. Ево о чему се ради.

Дакле, шта је смисао амандмана који опозиција предлаже на неке законе? Да подсети Владу или оне који о томе одлучују да су можда нешто пропустили да запазе, да постоје нека гипкија решења, неке финесе које су пропуштене. Када се то прихвати као такво, ви се вајкате, а када се то одбије, онда се опет вајкате и кажете – ви ан блок одбијате све наше амандмане и обесмишљавате институцију давања амандмана.

Само сам хтео да кажем да нема ништа лошег у томе, начелно и принципијелно, да се неки амандман прихвати јер је оцењено да представља за нијансу-две спретније решење од онога што је било

првобитно замишљено. Ви се с тим начелом сигурно дубоко, интимно слажете, претпостављам, али га критикујете, што је тај суптилни парадокс о коме ја говорим.

ПРЕДСЕДНИК: Наташа Јовановић.

Изволите.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Господине министре, ви сте у праву. Није ништа лоше у томе да престанете да финансирате антисрпски РТС.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 2. амандман су заједно поднели посланици Посланичке групе Двери.

Реч има народни посланик Бошко Обрадовић.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Хвала, председавајућа.

Ја пре свега желим да изразим своје велико задовољство што РТС, који је за неколико минута демантовао посланика опозиције, господина Павловића, ниједног тренутка није демантовао да осам месеци после избора ниједан лидер опозиције није гостовао ни у једној политичкој емисији на РТС-у. Нешто не чух тај деманти од стране РТС-а, што значи да све време говоримо истину и да је то заиста провладин и режимски јавни медијски сервис.

Са друге стране, што се тиче конкретног амандмана, у образложењу Владе којим се одбија овај амандман стоји: „Амандман се не прихвата из разлога што би се ступањем на снагу закона осмог дана од дана објављивања у 'Службеном гласнику Републике Србије' померила исплата јануарске рате, чиме би се могло довести у питање обављање основне делатности јавних медијских сервиса.“

Дакле, не овим амандманом, већ вашим деловањем, вашим кашњењем, вашом неспособношћу се доводи у питање финансирање Јавног медијског сервиса, а овим амандманом се испуњава основна ствар објављивања у „Службеном гласнику“ и дана ступања на снагу овога закона. Дакле, овим смо само желели да покажемо колико ви напредњаци у свему касните и најчешће сте и много више назадњаци него напредњаци.

У том смислу министру бих само, за крај, скренуо пажњу да нисам говорио ни о каквим моралним испитима, већ о испиту поштења. Јер ако министар који је задужен за културу и информисање не може да смогне храбрости да каже да не постоји јавни медијски сервис који је објективан ако на њему не може да гостује ниједан лидер опозиције, онда тај министар не знам како може да буде министар културе и информисања, и шта ми од њега можемо да очекујемо у новој медијској стратегији када не сме, ево трећи пут га питам, да каже да је необјективан и да је некоректан јавни медијски сервис у коме лидер опозиције не може да гостује за осам месеци после избора.

Пали сте на том испиту поштења, господине министре.

(Душан Павловић: Реплика.)

ПРЕДСЕДНИК: Како реплика?

У члану 2. Предлога закона реч „наредног“ замењује се речју „осмог“.

Можете о амандману?

Па сад, на свако помињање имена, то је игра коју играју опозиционари између себе – рекао је овај пре мене, па онда реплика.

Да ли желите о амандману?

ДУШАН ПАВЛОВИЋ: Добро је, председавајућа, што то право ускраћујете представницима опозиције, а представницима владајуће већине увек дајете реплику на помену имена или странке. То је заиста добро.

Ако уредништво или управа РТС-а заиста тврди да није прекинула моје излагање у петак пустивши рекламе, а онда након тога и директан ТВ пренос ватерполо утакмице, молим их да ме позову у неки информативну емисију да о томе попричамо уживо. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Ово што сте изрекли за мене је једнако као што сте рекли да су нас прекидали рекламама. Тако да ми је задовољство.

Реч има Звонимир Ђокић. Изволите.

ЗВОНИМИР ЂОКИЋ: Хвала вам.

Поштоване колегинице и колеге народни посланици, предлажем да не прихватимо предложени амандман, као што су и представници Владе рекли, јер би се ступањем на снагу оваквог амандмана свакако померила исплата јануарске рате и то би све пореметило даље.

Међутим, зашто сам се јавио? Ја сам веома стрпљив и трпељив када слушам овакве амандмане колега. Нормално, ви имате право да тако нешто и предложите и да браните то што предложите, међутим, о чему се ради? Када предлог дође од такозваног представника *new way* политичког шарлатанства, хајде, српски ћу то рећи – новог таласа политичког шарлатанства, који предлаже амандман само да би извео своју политичку пропаганду а не да би побољшао закон, али се све то види када се боље изанализирају његови амандмани где се све своди на то да се један датум помери, рецимо, са првог на петнаести, или са петнаестог на тридесет и први, или ће нешто што је требало да траје годину дана трајати шест месеци... Значи, потпуно бесмислено.

Циљ је обесмислити предлог закона али добити шансу да се о томе прича, да се вређају друге странке, као што је и овом приликом вређао представнике СНС-а. Онда до чега долазимо? Долазимо до тога да се злоупотребљава ова скупштина. Злоупотребљава се говорница. Уопште, обесмишљава се расправа.

Да скратим, предлажем да овај и сличне амандмане типа „брише се“ не прихватимо. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Пошто смо завршили претрес о свим амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Наташа, молим вас...

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и у целини.

Прелазимо на 3. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНИ ЗАКОНА О ПРИВРЕМЕНОМ УРЕЂИВАЊУ НАЧИНА НАПЛАТЕ ТАКСЕ ЗА ЈАВНИ МЕДИЈСКИ СЕРВИС (појединости).

Примили сте амандмане које су на Предлог закона о измени Закона о привременом уређивању начина наплате таксе за јавни медијски сервис предложили посланици.

Примили сте извештаје надлежних одбора и мишљење Владе о поднетим амандманима.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника, отварам претрес Предлога закона у појединостима.

На члан 1. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици Зоран Живковић, Саша Радуловић, заједно Наташа Јовановић, Вјерица Радета и Петар Јојић, заједно посланици Посланичке групе Двери, заједно посланици Посланичке групе Демократска странка и заједно Дејан Шулкић, Милан Лапчевић и Горица Гајић.

Реч има народни посланик Зоран Живковић.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Ако неко гледа ово преко Јавног сервиса да зна да је тема ове измене закона да се такса за ТВ претплату, чији рок плаћања истиче 31. децембра ове године, продужи до краја следеће године. То је оних 150 динара које плаћате, драги гледаоци, гледали – не гледали, а ако имате више бројила, за свако бројило по 150.

То је једна јако лоша мера и ја сам се против тога борио још одавно, тамо још 1996. године на неким зимским протестима тражио сам укидање те таксе и, већ сам рекао данас и поновићу, на првој седници Владе скоро прва, друга одлука те владе Зорана Ђинђића била је укидање ТВ претплате. И док је Србија имала нормалну владу, ТВ претплате било није, то значи најмање до марта 2004. године.

Нема потребе да се на тај начин опорезују грађани Србије. Имамо поред Јавног сервиса још неке друге, важније ствари, или бар исто тако важне, као рецимо Народни музеј, па не плаћамо претплату за Народни музеј. Па неке галерије, па неке друге културне институције. Треба финансирати из буџета, са тачно одређеним износом. Ту нема после погађања, јер кад се донесе буџет и тамо пише десет милијарди или пет милијарди или не знам колико, рецимо десет милијарди за РТС, то је закон и нико не сме да ускраћује то право које је утврђено буџетом.

А, понављам још једном, слобода изражавања, професионалност постиже се тако што позовете представника власти,

рецимо премијера и некога из опозиције да причају у живој емисији, што се није десило у последњих пет година и бојим се да се то неће ни десити.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Бошко Обрадовић.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Хвала, председавајућа.

Наравно да треба да се брише било какво плаћање претплате од стране грађана Републике Србије, јер се тиме само испуњава аманет његовог височанства Александра Вучића… (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДНИК: Не сме да се вређа.

Рекламе су, вероватно, прекинуле.

Молим вас, јавите се.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Покушавао сам заиста да се мало нашалим из разлога што не бих желео да ја будем легитимни наследник предизборних обећања и идеја СНС-а, јер су СНС и Александар Вучић јасно рекли у своје време, вероватно сте то и заборавили, да неће бити претплате за РТС. Онда сте, наравно, вратили претплату за РТС, али је не зовете претплата него је зовете такса. Е сад смо сви ми као мало глупи и не схватамо ту фору.

Дакле, овде је ствар веома једноставна. Који је смисао таксе за Радио-телевизију Србије ако на Радио-телевизији Србије не могу да се виде представници опозиције, ако нема сучељавања власти и опозиције, ако нема директних ТВ дуела? Дакле, врло једноставно питање – да ли је могуће да у последњих пет година Александар Вучић није гостовао ни у једном директном ТВ дуелу? Која је то врста слободе медија? Је л' то медијска цензура или како се то зове? Што бисмо ми то плаћали? Што бисмо ми плаћали, пазите, директне преносе ванредних конференција за медије Александра Вучића, које трају 50 минута? Не пада ми на памет да икада платим претплату за РТС да бих гледао ванредне конференције за медије Александра Вучића.

Извините, што РТС не преноси ванредну конференцију за медије Двери – не 50 минута; пет минута, два минута, 30 секунди, колико смо ми, као што ви кажете, мањи од вас по подршци у бирачком телу? Али не може 50 минута Вучић на РТС-у, а нула минута Двери. То не може. Зато мора да се брише било каква претплата, јер бирачи Двери неће да вам плаћају да гледају Александра Вучића. Неће. То значи – кад обезбедите објективност на РТС-у, онда нам се јавите, онда ћемо да платимо и већу претплату да би тај РТС био независан и самосталан у својој уређивачкој политици.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Дакле, „ТВ претплата, као што сам и обећао грађанима Србије, биће укинута, јер ја не припадам оном типу људи који је 12 година обмањивао грађане Србије и бавио се само маркетиншким триковима. То је наша обавеза, од које нећемо одустати.“ Ово је рекао

Александар Вучић 23. маја 2013. године, сви медији пренели, грађани се обрадовали, бар један намет биће им скинут, иако је то било тих 500 динара. Две и по године касније јавила се поново претплата, али Вучић каже – није претплата; ја сам одржао реч, сада уводим таксу.

Замислите, драги грађани, не плаћате ви претплату, плаћате таксу. Није то исто, нема везе што су паре исте. Истина, сад је нешто мањи износ од оног који је плаћан раније. Али не ради се о износу, ради се о принципу. Ово је једно од многих обећања које Вучић и напредњаци нису испунили и грађани то, наравно, знају.

Али овде је још нешто интересантно. Да ли је могуће да вам је толико тај такозвани јавни сервис прирастао за срце да два пута опорезујете грађане да им дају паре: једанпут из буџета, јер и то су паре које грађани уносе у буџет, други пут директно, плаћањем ове таксе? И још, мало је било до краја године како је Вучић обећао, сад каже – продужавамо још годину дана. Можда ћете, министре, усвојити неки амандман да продужите и ово, боље него да опет излазите са изменама и допунама закона.

Али мени је интересантно због чега ви из Владе нисте прихватили овај наш амандман да се овај члан брише, односно да се укине плаћање те таксе. Ви сте рекли, између осталог, да је ово финансирање продужено „с циљем отклањања околности које би могле да доведу у питање рад јавних медијских сервиса и обављања њихове основне делатности, која је у функцији остваривања јавног интереса“. Извините, да ли је могуће да би они били угрожени када не би добијали ову таксу, а добили су паре из буџета? Како би то били угрожени? Шта би им било угрожено? Шта су они то урадили, шта су то ново набавили, купили?

Ево, планирали сте посебна средстава за Радио-телевизију Војводине. Дакле, и то дајете да се прави зграда за Радио-телевизију Војводине. Да ли су они можда од тих пара које добијају повећали плате највећем броју људи који у РТС-у раде за минималац?

Шта ће бити угрожено, да ли ботоксирање оне Оље Јовићевић или фенирање Оље Ковачевић? Оне су те, и још пар њих, које добијају огромне паре на име зараде. Како су је зарадили, то само Бујке зна, а и ви, богами, који им дајете паре.

Ми смо позвали грађане Србије пре више месеци да не плаћају претплату, односно ову таксу. И онда сте се ви досетили да то лепо иде заједно са рачуном за струју, па онда договорили са ЕПС-ом, или како се зове ово јавно предузеће које шаље те рачуне – са Антићем, да, ова два министра се договорили – и онда ако неко не плати месец, два или три ту таксу, добија опомену из Дистрибуције да ће бити искључен зато што не плаћа струју.

Како може, министре Антићу, некоме да се прети да ће му бити искључена струја зато што неће да плаћа Јавни сервис? Ево, заиста, молим вас, грађани једва чекају одговор на то питање. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Избрисаћу листу да би министар могао да одговори на питање.

Пријавите се, министре, одмах.

Посланици, немојте са пријављивати док се министар не пријави.

Реч има министар Александар Антић.

АЛЕКСАНДАР АНТИЋ: Па ево, мени је драго када ухватим да постоје велике сличности и паралеле између СРС и господина Живковића. Као што сте ви сада позивали грађане да не плаћају рачуне за струју, тако је и господин Живковић то радио деведесетих година. И то је била генијална политика која се грађанима сјајно вратила.

Оно што морам да кажем, пре свега, ова влада води једну одговорну политику, ова влада покушава за јавни сервис да обезбеди неопходна средства за функционисање и да обезбеди минимум средстава уз мере штедње које важе и за остала јавна предузећа у Републици Србији а у складу са законима који важе и за остала предузећа.

Објективно, ми те циљеве остварујемо. У остваривању тих циљева видели смо да не постоји довољно средстава да би се испунила апсолутна функција јавног сервиса и зато смо донели привремену таксу о додатном финансирању јавног сервиса кроз наплату таксе која иде преко рачуна за наплату електричне енергије.

Планирали смо то до краја 2017. године. Прошле године смо планирали годину дана. Имали смо амандман народног посланика који смо разумели врло озбиљно и као таквог смо га прихватили. Дубоко верујем да све ово што ми радимо већина грађана апсолутно разуме. Ово овде што ми данас имамо је политизација и покушај политизације једне стране дела опозиције која је у своје време давала далеко већи износ средстава за функционисање тог јавног сервиса, или дела опозиције који би то сигурно радио да је у позицији да врши власт.

(Зоран Живковић: Реплика.)

ПРЕДСЕДНИК: Нема реплике, рекао је истину.

Реч има народни посланик Дејан Шулкић.

(Зоран Живковић: Како ви судите?)

ДЕЈАН ШУЛКИЋ: Хвала.

(Зоран Живковић: Како те није срамота?)

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, изричем вам опомену. Због тога што нисте добили реч, вређате и министра и мене. (Аплаудирање.)

(Зоран Живковић: Ви лажете, а не ја.)

Изричем вам још једну опомену, јер сте наставили да се исто понашате. (Аплаудирање.)

(Зоран Живковић добацује.)

Реч има народни посланик Дејан Шулкић.

Покушајте, ако вам дају ваше колеге из опозиције.

ДЕЈАН ШУЛКИЋ: Ако можете време само...?

ПРЕДСЕДНИК: Ја сам вам дала реч. Додаћу 40 секунди.

ДЕЈАН ШУЛКИЋ: Хвала, госпођо председнице.

Поднео сам амандман којим се…

(Зоран Живковић добацује.)

ПРЕДСЕДНИК: Шта сте рекли?

(Зоран Живковић: Шта те брига?)

„Шта те брига?“ Још једна опомена. (Аплауз.)

Вратићу вам време, само да чујем овај репертоар.

(Зоран Живковић: Шта је? О чему се ради?)

„Шта је, о чему се ради?“ Даље?

(Зоран Живковић: Ко сте ви да судите...?)

„Питам ко сте ви да судите.“

(Зоран Живковић: На шта то личи?)

Посланиче, немојте…

(Зоран Живковић: На две лажи сте ми дали опомену. На лаж министра и на вашу.)

Добро.

Хоћете ли, молим вас, да будете љубазни?

Значи, у складу са чланом 110, пошто сам вам изрекла неколико опомена, одузимам вам реч. (Аплауз.)

(Зоран Живковић: Јесте ли то сами смислили?)

Не, Пословник. Ненад Константиновић, аутор Пословника.

(Зоран Живковић: То је срамота што радите.)

Ја сам само применила то.

(Зоран Живковић: Пустите ви њега…)

Морам да примењујем одредбе Пословника.

Реч има народни посланик Дејан Шулкић. Изволите.

ДЕЈАН ШУЛКИЋ: Хвала.

Госпођо председнице, поднео сам амандман којим се брише члан где се предвиђа продужетак рока за наплату таксе од 150 динара. Већ код амандмана на претходни предлог закона објаснио сам да се залажемо, како рече министар, да грађани то плаћају преко буџета. Свеједно је да ли је у виду таксе или са буџета, дакле да буде са буџета 100%, директно издвајање грађана нула. Уместо субвенција неким пропалим менаџерима и кабинету министра без портфеља, сматрам да та средства могу да се преусмере у буџетска издвајања за рад Јавног сервиса.

Разлози за то што је уведена ова такса од 150 динара јесу уређивачка независност и институционална аутономија. Тога нема, дакле нема разлога да такса и даље постоји, водећи рачуна о економском амбијенту, економској снази обвезника. Економски амбијент, односно економска снага обвезника је слабија него што је била. Дакле, и то је разлог зашто треба укинути.

Што се тиче тренутне ситуације, она није последица незадовољства грађана Јавним сервисом. Тренутна ситуација јесте последица девијације политичког система, за који нису одговорни нити грађани, нити Јавни сервис; за то је одговорна власт.

Даље, што се тиче утицаја на Јавни сервис са повећаним издвајањима са буџета поставља се питање на који начин власт остварује утицај на приватне, односно комерцијалне телевизије уколико нема буџетска издвајања.

И даље, господине министре, ви о томе не можете да одлучујете као инокосна функција, али можете да се заложите на Влади да рекламирање јавних предузећа, рецимо ПТТ издваја огроман новац за рекламирање на Пинку, или можда неким другим телевизијама, можда у одређеној мери буде преусмерено, ако не може у потпуности због ограничења времена које је резервисано за комерцијални садржај, да буде преусмерено на РТС. Можда ће се на тај начин обезбедити додатна средства, па се неће морати издвајати оволико новца из буџета, а поготово то неће морати да буде на рачун грађана у виду таксе од 150 динара. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Иначе, због посланика који имају неку дилему, посланик Живковић ми је рекао у обраћању: „Иди се лечи“, што је стварно… Немам коментар, осим да му одузмем реч.

И ја сам човек. Према томе, веровали или не, посланици који одобравате такво понашање, стварно имам неку границу испод које не могу да идем. Ја ћу се лечити, није проблем, али тако посланици не могу да говоре на седници.

Реч има Весна Ракоњац.

ВЕСНА РАКОЊАЦ: Хвала.

Уважена председавајућа, поштовани министри са сарадницима, уважене колеге посланици, свака држава која држи до себе држи и до свог јавног сервиса. Зато овај амандман не треба прихватити, а колико могу да чујем од представника опозиције, по њиховом понашању и говорима може се закључити – е, сад нећу ни онако како ја хоћу. Значи, њима апсолутно ништа не одговара.

Што се тиче информативног програма Јавног сервиса, ни позиција није задовољна, па према томе нека независност ипак постоји.

Мени је жао што сте одузели право на реч господину Живковићу, јер сам у једној дилеми. Не можемо да чујемо како он то може да уђе бесплатно у музеј и галерију, када знамо да се у свим озбиљним државама, па и у нашој, сваки улаз у галерију, музеј плаћа. Према томе, или их не посећује, или има неку посебну протекцију за те посете. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Да ли се неко од овлашћених јавља?

Реч има народни посланик Саша Радуловић.

САША РАДУЛОВИЋ: Хвала.

Предлаже се брисање овог члана. Говорили смо већ о томе. Такса је практично претплата. Прочитаћу још једном оно што је већ прочитано овде, али је јако важно за грађане Републике Србије, пошто морамо да успоставимо одговорност политичара када нешто обећају, да после тога што обећају и испуне.

Значи, 23. маја 2013. године, Александар Вучић је рекао: „ТВ претплата, као што сам и обећао грађанима Србије, биће укинута, јер ја не припадам оном типу људи који је 12 година обмањивао грађане Србије и бавио се само маркетиншким триковима. То је наша обавеза, од које нећемо одустати.“

Нема већег маркетиншког трика од тога да оно што је била претплата сад назовете таксом. Ово је још једно захватање у џепове грађана Републике Србије. Такса је требало да буде привремена. Она треба да истекне на крају 2016. године и да је нема у наредној години. Овим законом се такса продужава, тако да ће бити ту и 2017. године и може се очекивати да ће је даље и наставити.

Значи, уместо да се уводи ред у јавном сервису или било ком другом јавном предузећу, уместо тога Влада увек непогрешиво посеже у џепове грађана и привреде, узима новац од њих тамо и тиме спроводи своје назовиреформе. Није реформа узимати од грађана, реформа је увести ред у јавни сектор.

Оно што захтевамо од РТС-а је да уведе потпуну транспарентност, да нам тачно објави како троши новац, да објави све уговоре, систематизацију радних места унутар РТС-а, тамо има доста партијског вишка нагураног, не би ли РТС могао да задовољи ону улогу коју су му наменили грађани Републике Србије, то објективно информисање, РТС то не ради поготово у политичком делу. Ја нисам био на РТС-у од избора до данас. Ми смо четврта по снази посланичка група у Скупштини.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Наташа Јовановић.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Госпођо председнице, да се вратим на овај амандман да СРС тражи од Владе да прихвати да се не плаћа ова, господине Антићу, сада популарно такса, а била је претплата. Што би наш народ рекао, није шија него врат.

Е сад сам се поново јавила, зато што сте ви ту.

Дакле, пре неколико дана вас је Немања Шаровић питао да му кажете колико износи на рачуну за струју, пошто сте ову таксу од 150 динара везали за рачун за струју, такозвана ангажована снага. Она се плаћа од 2001. године. Уведена је у „Електропривреди Србије“ када су ови досовци, ове досманлије дошле на власт. Ви сте, колико знам, тада били у опозицији као припадник Социјалистичке партије Србије Слободана Милошевића, кога су испоручили у Хаг, а касније је он тамо и убијен.

Дакле, сетите се тог времена, пошто правите дигресију па кажете – неки су у овом периоду радили ово или оно.

И друго, да одговорите, пошто ово прати јавност Србије, како сте дошли на ту фантастичну идеју, поред тога што сте увели ову таксу да је наплаћујете људима, али и да наплаћујете онима који никако не могу да прате Јавни сервис, а то су људи који имају више бројила у оквиру домаћинства где се баве, рецимо, узгојем стоке.

Да ли мислите да ће краве да дају квалитетније млеко ако на том бројилу у објекту где се врши њихов узгој наплаћујете 150 динара, или у 50.000 напуштених војвођанских кућа или у централној Србији и широм целе Србије, где има неколико стотина хиљада таквих бројила на објектима где реално не постоји могућност и не би требало да наплаћујете? Не треба уопште, али објасните ми, молим вас, како сте дошли на ту идеју и, ако можете, колеги Шаровићу за ову ангажовану снагу која се наплаћује 15 година на рачуну.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Ја сам вам заправо тражила реплику на министрово излагање, али очигледно сте ми то право ускратили, а самим тим сте ми ускратили и могућност да интервенишем по Пословнику, јер сте у међувремену дали реч другом народном посланику. Врло, онако, згодно урађено, али користим ово време посланичке групе да одговорим на заправо непримерену дискусију министра Антића.

И прошли пут сам министра Антића упозорила да он не може да се понаша као народни посланик, да треба да буде свестан чињенице да је он министар.

Господин Антић каже да су радикали и Зоран Живковић, ето, он је приметио, у нечему исти. Господин Антић је члан Социјалистичке партије Србије, која је била иста са Коштуничиним ДСС, са Живковићевим, односно Тадићевим ДС, односно Вучићевим СНС. Постоји ли неко са ким нисте исти само да бисте били министар, господине Антићу, и само да бисте били део власти? И ви се усуђујете да кажете Посланичкој групи Српске радикалне странке – која може бити најгора, али увек своји, увек доследни, увек заступамо исте интересе и никада се не повинујемо ни дневној политици, ни некаквим личним интересима, ни било шта – ви нама да кажете да личимо на вашег...

Знате, Живковић је из оне странке што сте са њима потписивали повељу о братимљењу, о некаквом историјском миру или шта већ. Министре Антићу, ви сте очигледно врло неспособан министар и у неспособној влади, зато што сте планирали, када сте овај закон доносили, да ће бити довољно годину дана да грађанима узимате таксу за РТС и сад после годину дана сами кажете – нисмо добро проценили. Промашити за годину дана, а та година дана значи још узимати грађанима Србије из џепа по 150 динара, значи да сте неспособан човек.

ПРЕДСЕДНИК: Верољуб Арсић.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Даме и господо народни посланици, наслушао сам се прилично занимљивих теорија, од тога да је нешто мало смањена претплата. Није мало, него више од три пута. Била је 500 динара, сада је 150 динара и циљ ове владе је да постепено идемо ка томе да се потпуно укине такса за финансирање Јавног сервиса.

Међутим, никако не могу да схватим какве везе има такса са тим да ли представници опозиције имају своја политичка запажања на нашем јавном сервису. Сада када погледам како они дискутују овде у Скупштини, ја апелујем према Јавном сервису да их што више пушта, што чешће, јер што их буде више пуштао, што их буде више грађана видело какви су заиста и шта причају, лакше ћемо да их победимо на изборима.

(Зоран Красић добацује.)

ПРЕДСЕДНИК: Шта кажете? Не знам шта добацујете.

Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, прво желим да се извиним на понашању и ових који излазе, професора у повлачењу. Мораћу да уведем посебне вежбе за ове који су овако окренути леђима, неке стајаће вежбе.

Извињавам се због понашања мог колеге пољопривредника. Нисмо ми сви пољопривредници такви. Ови у покушају су такви какви јесу, али је изречена од његове стране једна велика неистина.

Речено је да у Влади Зорана Ђинђића није било ТВ претплате. То није тачно. Дакле, 2. јула 2002. године Законом о радио-дифузији враћена је ТВ претплата. Предлагач је био Жарко Корач, потпредседник тадашње владе. Уведена је претплата која је износила 210 динара, или 3,5 евра, што је по данашњој вредности негде око 450 динара, што је три пута више него што је сада предвиђена такса

Дакле, мој колега пољопривредник је изрекао једну грубу неистину. После тога направио је инцидент. Морате га разумети, ово је време претакања вина. Нема сунчаног времена и због тога је мало нервозан.

ПРЕДСЕДНИК: Владимир Ђукановић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ЂУКАНОВИЋ: Хвала, уважена председавајућа.

Овде пре свега имамо једно потпуно непознавање закона и бркање тога шта је такса а шта претплата. Најпре, ову таксу не уводи држава, нити њену висину, него РТС. И то је огромна разлика.

Овде смо чули малопре да би држава требало да одреди како ће да послује РТС. Ја се извињавам, ми сада имамо класичан пример оних који би да укидају Јавни сервис зато што, ако држава утиче како ће РТС да послује и шта ће РТС да ради, то онда више није јавни сервис, онда је то под контролом државе.

Ја не могу чудом да се начудим какве овде предлоге људи дају. Ако хоћемо да укинемо таксу... Иначе, такса је у висини паклице цигарета, 150 динара, чак и мање од паклице цигарета, то је цена коју ми плаћамо за РТС. Значи, ако хоћете то да укинете и да скроз то држава финансира, онда кажите грађанима да ће Влада преузети ту телевизију и да је то Владина телевизија зато што се финансира из буџета грађана Републике Србије.

Ако нећете то, пошто је законом одређено да РТС може до 500 динара, то значи до 500 динара, не може преко да одреди ту таксу, али ако нећете да држава финансира ово што сад иначе чинимо, баш да не би грађани плаћали више, онда кажите грађанима да хоћете да им РТС уведе до 500 динара, односно да такса буде можда 500 динара. Изаберите. Немојте да лажете грађане. Значи, РТС може да се финансира, рекао сам, на два начина – или скроз из буџета, онда је то скроз државна телевизија, или да га грађани финансирају. Треће је да угасите РТС.

Што се тиче нашег односа и РТС-а према СНС, па то је катастрофа. Ви кад идете у емисије РТС-а то је три на један – водитељка плус два или три опозициона представника и ви. И тако је редовно.

А што се тиче неких који се жале да нису позвани, ево ја се придружујем апелу колеге Арсића и молим Радио-телевизију Србије што више да их позивају, зато што су они најбољи пример зашто грађани не треба да гласају за њих. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Даћу реч даље посланицима. Апелујем на вас да пробате да говорите о амандманима, као што нећете, наравно.

Реч има народни посланик Немања Шаровић.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Јављам се поводом овог предлога, пошто већ Влада, како кажу, финансира из буџета, да то буде Владина телевизија. Ми немамо ништа против и нека се зове Радио-телевизија Александар Вучић. Где ће бољи предлог, зашто да не? Ево, ми смо за то.

Шта год финансира Влада из буџета нека буде Владино. Па нек буду Владине болнице. Замислите, клиника Александар Вучић, па Уставни суд да се зове уставни суд Александар Вучић, па факултет – факултет Александар Вучић, универзитет – универзитет Александар Вучић. То показује на који ви начин понижавате институције. Нисте ви у стању да градите институције, јер мислите ако Влада даје новац – онда је то Владино. И то би било…

ПРЕДСЕДНИК: Хвала. Потрошили сте време посланичке групе, као и овлашћеног представника. Тако да можете сад само о амандманима. Захваљујем се. Врло сте љубазни.

Реч има овлашћени представник Верољуб Арсић.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Искористио бих право на реплику, због спомињања председника СНС.

(Председник: Ето, представља странку. Ви то врло добро знате, него вичете на мене онако реда ради.)

Па то и јесте проблем овде, зато што једна мањина у овој скупштини константно терорише већину, што се заиста није дешавало.

Знате, ако бих рекао: „Александар Вучић је то урадио“, они би ме напали из све снаге. Али не разумем... У ствари разумем њихову опседнутост Александром Вучићем, разумем. Александар Вучић је председник Владе који иза себе има резултат. Неки су били министри, немају ништа иза себе, имају затворена предузећа. Неки су били председници влада; који су њихови резултати?

У сваком случају, можда ће историја сваком од нас да суди шта је ко урадио, да ли ће нека установа да добије по данас актуелним политичарима неко име. Вероватно хоће, али сам потпуно сигуран да ниједна установа, ниједна улица неће добити име Немања Шаровић.

ПРЕДСЕДНИК: Ето сада. Немања Шаровић.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Дакле, господине Арсићу, да ли ће нека улица добити име по мени не знам, али се свакако надам да неће још дуго, јер ви знате који је услов за добијање улице, ја нисам спреман да тај услов испуним.

Друго је овде питање. Ви стално нападате опозицију, кажете терорише вас опозиција, и право да вам кажем, неки од вас заиста делују као жртве. Неки од вас су и јавно говорили на медијима да су жртве, па да су лагали због тога што су лаж сматрали моралном обавезом. Сад се намеће питање, господине Арсићу, коме да верујем. Вама данас или вама пре неколико година? Да ли сте ви и сад жртва, да вас можда, или некога од ваших колега и сад неко тера да лажете јер сматрате да је то ваша морална обавеза према Александру Вучићу?

Овде је питање моралног кредибилитета, а посао опозиције мислим да управо и јесте да критикује, што ми радимо, а ваш је проблем безидејност. Ви нисте у стању да се аргументима обрачунате са опозицијом, квалитетним законима или на било који други начин. Уосталом, да ви имате боље идеје, ви бисте били тај и ви бисте били ти који инсистирају од Радио-телевизије Србије да буде што више дуела, да нас понизите, да нас растурите, да виде грађани Србије колико сте супериорни, колико знате, колико су вам добри предлози.

Зашто ви бежите од тога ако се поносите својим ставовима? Зато што је ситуација управо супротна. Немате ви идеје. Малтене на сваки члан закона прихватили сте и сами писали амандмане. Закон од два члана, ви прихватате амандман и то је нешто што се стално понавља. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Хвала, господине Шаровићу.

Затварамо круг реплика и идемо даље.

На члан 1. амандман је поднела народна посланица Гордана Чомић.

Реч има народна посланица Гордана Чомић. Изволите.

ГОРДАНА ЧОМИЋ: Захваљујем.

Логично је било да и на овај предлог закона поднесем амандман у истоветном тексту, односно и по тону и наративу ове расправе и по ономе чему смо сведочили протеклих година, једну и две и по године, јасно је да нам недостаје и идеје, и времена и да нам недостаје дијалога да би се проблем како финансирати јавне сервисе заиста решио.

Без обзира на то да ли је оправдање „нисам рекао такса, рекао сам претплата“, да ли је „имали смо изборе па смо изгубили шест месеци“, дакле уместо оправдавања и објашњавања време је да се суочимо са реалношћу и да видимо колика је огромна дубина проблема које имамо у покушају да сви дођемо до слободе медија, да дођемо до јавног интереса који би био финансиран одрживо, који би са уредничким саставом, уређивачком политиком био остављен на миру, а и непрекидан део друштвеног дијалога о томе шта је јавни интерес, шта је то што сви ми који гледамо Радио-телевизију Србије и Радио-телевизију Војводине треба да имамо да бисмо имали задовољену глад, жеђ за информацијама – правим информацијама, правовременим, пристојним, тачним, благовременим, осветљеним са више страна. То раде успешна друштва.

Ова расправа показује да ми не желимо или не умемо да будемо успешно друштво, да ми једноставно нећемо да уложимо ни мрву добре воље да чујемо оног другог ко прича било шта, да саслушамо и да користимо ишта осим ругајућег речника.

Наравно да се то пресликава у медије. Медији су огледало друштва. Наше друштво није структурисано, немате јавну сцену, немате критичке сегменте унутар друштва који би водили рачуна да се једном дефинисан јавни интерес одржава у дефиницији, да се о томе води дебата.

Ми смо становништво, а не друштво. И зато смо неуспешни, и хоћемо да митским, да ругајућим, да поричућим стигнемо до успеха. И без обзира на то што нам то не успева, а ми и сведоци и учесници, на вербалном нивоу опстајемо у томе.

Мој амандман је био – хајде да једни другима дамо, са свешћу о томе какав нам је проблем, довољно времена да се помакнемо из жабокречине, митског, претполитичког, аутодеструктивног, ругајућег дискурса у друштву и да почнемо да разговарамо. Треба ли нам јавни сервис? Колико то кошта? Како то можемо да урадимо? Да ли је икоме у Србији у интересу да нема јавног сервиса? Легитимно, нека каже ко је. Да ли је икоме у интересу да се за годину дана видимо и лажемо опет, као што смо се лагали прошле године, као што смо се лагали претпрошле године, као што се лажемо у току ове расправе о томе да ли је такса или је претплата?

Детињаста фаза друштва једном мора да се заврши. Одговорност за то да се пређе у одрасло доба је једнако на онима који имају моћ за управљање јавним пословима и на онима који су ту да пазе и воде

рачуна да се та моћ употребљава како треба: јавно, транспарентно, у дијалогу, око којег имамо свест да мора да траје.

Ја не знам да ли ћемо ово решити за две године. Не знам. Али знам да је ова седница важна да неки од нас промене своје мишљење о томе колико ће нам бити удобно да будемо моћни у друштву које је становништво, и које је претполитичко и митско.

То може да траје, али нема развоја. А колико смо спремни да уложимо у то да буде дијалога, да буде развоја и да за две године од данас, па за четири године од данас, видимо разлику набоље? О томе се овде ради, о слободама, и зато ова расправа тако дуго траје.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, госпођо Чомић.

Пре него што дам реч наредном говорнику, напомињем да су Влада и Одбор за културу и информисање прихватили овај амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије, па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Реч има народни посланик Марко Ђуришић.

Изволите, колега Ђуришићу.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала, председавајући.

Овај закон се зове Закон о привременом уређивању начина наплате таксе за јавни медијски сервис. Привременом! Мислим да је Влада, уз Предлог измена и допуна овог закона, прво требало да предложи и брисање речи „привременом“, јер очигледно није привремено. Влада је дошла са предлогом да то привремено, после годину дана, траје још годину дана, а сад је прихватила амандман да траје, у ствари, две године.

И поред свег уверавања из Владе да ће то бити решено у наредне две године, ја сам сигуран да неће уколико ова влада буде у мандату те две године. Значи, неће бити и опет за две године, без обзира на оптимизам колегинице Чомић, нећемо решити ово питање ако буде ова влада. Једини разлог за оптимизам видим у изборима и у томе да ће доћи нека друга влада.

Овај закон је иначе *lex specialis*, зато што ставља ван снаге неколико одредаба Закона о јавним медијским сервисима. Али очигледно да то посланици већине не знају, па смо малопре чули како висину таксе за јавни медијски сервис уређује Управни одбор и то пише у Закону о јавном медијском сервису. Али у овом закону, који иначе има 12 чланова и донет је 29. децембра 2015. године, у члану 9. има једна једина реченица која каже: „Висина таксе јединствена на целој територији Републике Србије утврђује се у месечном износу од 150 динара.“

Значи, не утврђује више Управни одбор, ни у 2016. години, а сад када продужимо важење овог закона ни у 2017, ни у 2018. години и суспендујемо тај закон овим лекс специјалисом. И то је ваш манир.

Зато смо ми против оваквих закона, зато и тражимо да се не гласа о оваквим законима, и предлагали смо амандмане да се овакви закони не прихвате. Значи, Влада води лошу политику, нема ни један једини одговор на проблеме. Не уме да реши.

Донела је ову одлуку као привремено решење да се такса, а не више претплата, наплаћује поново уз рачун за испоручену електричну енергију, али тако да практично више не можете да се ослободите плаћања, без обзира на то да ли имате електрично бројило у викендици, на неком помоћном објекту, на гаражу. Не можете формално да се ослободите. И прво се наплати такса, а онда иду трошкови за испоручену електричну енергију.

И то је проблем са целим овим законом. Било би боље да никад није донет и да данас после годину дана његове примене никад нисмо добили овакав предлог Владе да он важи још годину дана, а нажалост, овим усвојеним амандманом важиће још две године. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Ђуришићу.

Реч има народни посланик Владимир Ђукановић. Изволите.

ВЛАДИМИР ЂУКАНОВИЋ: Ово ми је крајње занимљиво. Уважени колега критикује амандман своје колегинице из опозиције, а Влада прихвата амандман опозиције.

Ово је потпуно невероватно шта ми данас слушамо, али 12 година сте имали прилике да уредите финансирање РТС-а и нисте то урадили. Имали сте бесмислену претплату која је била готово ненаплатива. Сада, пошто пледирате да дођете на власт, ја верујем ви ћете победити, ја вас питам, а питају вас и грађани Србије – а како ћете решити финансирање РТС-а? Ја нисам чуо решење с ваше стране.

Значи, било би добро да нам кажете како ћете ви то да финансирате РТС, односно од чега ће да се финансира РТС. Хоћете ли на тржиште? Нисам сигуран да могу да опстану са програмом који производе. Хоћете ли да Влада финансира? У реду, али онда Влада поставља директора.

Малопре смо чули једну крајње малициозну опаску, па кажу онда и због директора болнице, извините, онда Влада има право да постави директора РТС као што постави директора болнице. Према томе, немојмо да будемо тако малициозни.

Слажем се са предлагачем амандмана у свему ономе што је рекао, мада, морам заиста да се увек направим да разумем шта уважена колегиница говори, јер то је, овако, мало и филозофски, али било би лепо да је исто тако говорила када је, рецимо, дошло до промене на Радио-телевизији Војводине.

Међутим, имали смо потпуно другачију ситуацију. Тада су сви они који су смењени проглашени да су они заправо апостоли независног новинарства, а сви они који су дошли после њих, то су неки ригидни

типови који једноставно нису смели ни да буду новинари. Можда их је требало стрељати, лустрирати, тако сте се понашали према неистомишљеницима. И то су урадили 5. октобра.

Знате, ако хоћете демократски дискурс, онда уважите и супротно мишљење. Нису сви новинари чланови НУНС-а, нити су сви новинари чланови неког другог удружења. Има неких који нису уопште чланови ниједног удружења, а ваш проблем је тај што ви искључиво као новинаре сматрате оне који су у Независном удружењу новинара Србије, једном сорошевском удружењу које тако покушава да креира јавно мњење, искључиво како је њима по вољи.

Према томе, ако се залажете за демократски дискурс и за неки демократски дијалог, онда уважите да постоји и неко ко другачије размишља у односу на вас и да ово што иначе радите, а 12 година нисте решили ни финансирање РТС-а и ни РТВ-а, ипак препустите некоме ко то мало боље зна. Узгред, закон се и доноси да грађани не би плаћали већу таксу, него да буде само 150 динара. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

За реч се јавио колега Јово Остојић, али морам да вас обавестим да ваша посланичка група нема више времена.

То је то. Хвала.

Следећи се за реч јавио колега Саша Радуловић. Изволите.

САША РАДУЛОВИЋ: Хвала.

Колега Ђукановић опет понавља као да Влада има неке паре па Влада финансира РТС, па ако Влада буде из свог буџета финансирала РТС, мисли посланик Ђукановић, онда има право да поставља директора РТС-а.

Да обавестим посланика, да научи једном за сва времена, да Влада нема никакве паре. Влада нема ни динара, нити држава има динара…

(Председавајући: Обраћајте се мени, молим вас, колега Радуловићу. Немојте директно.)

Имају само порески обвезници, грађани који плаћају порезе и тим порезима се онда плаћају и болнице и школе па се плаћа и РТС.

Према томе, не постоји дилема око тога да ли претплата, такса или буџет, све иде из џепова грађана, колега Ђукановићу.

А надамо се, такође, да ће се услишити ваше преклињање …

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Извињавам се, колега Радуловићу, молим вас да се обраћате мени, не директно посланику. Поштујте Пословник, ништа друго. Хвала. Изволите.

САША РАДУЛОВИЋ: Хвала, председавајући, што аршине подешавате према говорнику.

Значи, било би јако лепо када би овај апел који је колега Ђукановић упутио свима био услишен, да се ми појавимо на РТС-у и стварно уништимо своје политичке каријере, али биће да је обратно. Биће да се СНС боји, односно да се Александар Вучић боји наступа опозиције на

телевизији, због тога и не можемо на РТС. Због тога ја нисам био на РТС-у, на Првом каналу, од избора до данас.

Ова смешна подметања као гледају сваки дан на РТС2, па то није РТС, то није оно што финансирају грађани Републике Србије кроз таксу или буџет, јер је то плаћено од стране Скупштине. То значи да ови преноси морају да иду, тако да, молим вас, услишите преклињање колеге Ђукановића.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реплика, Владимир Ђукановић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ЂУКАНОВИЋ: Слажем се, наравно, то су народне паре и ту нема никакве дилеме, једнако као кад је држава плаћала и стечајне управнике. Па знате, у 16 предузећа будете стечајни управник и будете рекордер и примите једно 22 милиона динара. Можда је то требало ипак отићи за РТС, а не за таквог стечајног управника. Притом, грађани имају очекивања да им спасете предузеће, а ви им упропастите предузеће. Е видите, то је оно што је скандалозно.

И немојте да они причају о народним парама, зато што су крчмили народне паре – у томе је разлика – запошљавали своје супруге, кумове, куме и тако даље.

Према томе, јесу то народне паре, као што се финансирају и болнице, али ја овде говорим о ономе како је то фино у закону дефинисано. Ако хоћете да грађани плаћају мању таксу, онда морамо ово да прихватимо. Ако нећете да држава даје из буџета Радио-телевизији Србије, такса ће бити већа. Јер сте хтели јавни сервис. У томе је разлика. Значи, јавни сервис подразумева да грађани плате то.

Немам ништа против, али ако хоћете ово друго што кажете, да Влада финансира, тј. да народне паре из буџета које су порески обвезници дали, онда морате да прихватите следећу чињеницу – да онда нема управног одбора, нити РЕМ-а, нити не знам чега, него Влада постави директора, јер је то њена институција. И немојте онда да се жалите, евентуално, на уређивачки програм.

Ја нисам присталица тога, ја сам ипак за независну институцију која ће изабрати управни одбор, а наравно, молим РТС да што више позива дотичног господина, зато што, кад год се појави, рејтинг му падне бар за 2%. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ђукановићу.

(Саша Радуловић: Реплика.)

Пошто смо далеко отишли од теме и амандмана, идемо даље.

(Саша Радуловић: Реплика.)

Реч има народна посланица Гордана Чомић. Изволите.

(Саша Радуловић: Реплика.)

ГОРДАНА ЧОМИЋ: Захваљујем.

(Саша Радуловић: Реплика. Дали сте господину Ђукановићу реплику. Па како тако? Дајете тамо, а не дајете опозицији. Исти аршини, господине председавајући!)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народна посланица Гордана Чомић. Изволите.

(Аплаудирање и коментари: Браво, браво!)

ГОРДАНА ЧОМИЋ: Захваљујем.

Са подсећањем да је тренутно на дневном реду продужење рокова закона којим се привремено уређује, и да је колега народни посланик мене питао зашто не говорим о Радио-телевизији Војводине, ја сам вам на располагању, ако хоћете да кршимо правила дневног реда, да говорим и о насиљу, и о лажима, и о пљачки, и о полицајцима у цивилу на Радио-телевизији Војводине, о кршењу новинарског кодекса, о безакоњу одржавањем седнице управног одбора.

О свему томе сам вам на располагању кад то буде на дневном реду. Сада није. Сада је на дневном реду продужавање рокова. О прогону новинара такође, о претњама новинарима, о лажима коме ће „хвалити“ длака с главе или не такође сам на располагању да вам одговорим, као што сам на располагању да вам одговорим и о томе шта је било у Радио-телевизији Војводине или Телевизији Мост 5. октобра 2000. године. И ту сам вам на располагању.

Али то све није тема, тако да сте, нажалост, дали допринос мојој тужној тврдњи да нема ни воље, ни знања, ни способности за дијалог. Али ја вам свеједно стојим на располагању за онај дан када те воље буде било, јер ја од ње нећу одустати. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Ђорђе Милићевић): Захваљујем, госпођо Чомић.

Реч има министар Александар Антић.

АЛЕКСАНДАР АНТИЋ: Ја ћу пробати укратко, пре свега због грађана Србије, да неке ствари појасним, пошто овде имамо једну класичну замену теза дела посланика опозиције.

Пре свега, овим законом нико не уводи таксу. Такса постоји у складу са Законом о јавним медијским сервисима и она је дефинисана кроз тај закон као једини вид финансирања јавних сервиса. Управни одбори Радио-телевизије Србије и Радио-телевизије Војводине 2015. године су донели одлуку да та такса треба да износи максимално 500 динара.

У децембру 2015. године ова влада, да би заштитила грађане Србије, узимајући у обзир њихов социјално-економски положај, доноси овај лекс специјалис и овим специјалисом дефинише да та такса може бити максимално 150 динара и опредељује да ће разлика бити дотирана из буџета Републике Србије.

Значи, овај закон дефинише две ствари: 150 динара као максимум, а не 500 динара, с једне стране, а с друге стране начин наплате таксе, односно смањивање трошкова наплате таксе кроз то што се она наплаћује кроз рачун.

Морам да кажем, није истина да било ко плаћа ТВ претплату за штале, помоћне објекте и слично. Овај закон јасно дефинише на које објекте се наплаћује и дефинише ко има право да буде ослобођен. Морам да кажем да је око 180.000 мерних места ослобођено плаћања те таксе.

И коначно, морам да кажем колеги Ђуришићу, ми смо нашли један врло добар модел по коме смо ефикасни у наплати таксе, за разлику од онога што је постојало од 2005. до 2013. или 2014. године, када је укинута, када није наплаћено 400 милиона евра таксе и када је Радио-телевизије Србије …

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, истекло је два минута.

Господине Радуловићу, јавили сте се по амандману? Изволите.

САША РАДУЛОВИЋ: Овај амандман, наравно, не треба прихватити. Влада га је прихватила зато што је све накарадно окренула.

Да поновим још једном. Држава и Влада немају своје паре, тако да, када се плаћа из буџета, а делом се РТС финансира из буџета, то није новац Владе да би онда Влада могла да размишља о томе да поставља директора или не. Тако да је то мало бркање лончића које константно чујем од колеге Ђукановића и он не престаје са тим. Значи, Влада нема паре, држава нема паре, имају порески обвезници и они плаћају РТС, као што плаћају и таксу која је пре била претплата.

Ово што је рекао министар је стварно интересантно. Значи, Влада је заштитила грађане Србије тако што им је завукла руку у џеп и узела по 150 динара. То је интересантан концепт и ја сам сигуран да ће то грађани јако добро разумети.

Имам један предлог и за Владу и за министре. Уместо да завлачите руку у џеп грађана, да уведу у ред неко јавно предузеће, да смањи губитке. Подсетићу министра, 47 милијарди динара је предвиђено у буџету за 2017. годину за плаћање гаранција јавним предузећима која не могу да враћају своје дугове. Дакле, 47 милијарди динара! У последње три године 95 милијарди је отишло на исте ствари. Према томе, Влада не уводи ред, него завлачи руку у џепове грађана и привреде.

И још једном, што се тиче Ђукановића, који је очигледно опседнут стечајем, да вам кажем – увешћу вам стечај СНС-а у априлу.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Радуловићу, то није имало апсолутно никаквих додирних тачака са амандманом и ја вас молим да се бираним речима обраћате у Народној скупштини и не вређате достојанство Парламента.

(Владимир Ђукановић: Реплика.)

Господине Ђукановићу, имате основа за реплику, а и господин Антић има основа за реплику. Ако дозволите, најпре министар Антић па онда ви.

Изволите, господине Антићу.

АЛЕКСАНДАР АНТИЋ: Заиста разумем да је демагогија део политичке утакмице и, колико схватам, она често може да буде део политичке борбе опозиције, али господин Радуловић би морао да зна мало више од овога о чему прича. Значи, морао би господин Радуловић да зна шта је Закон о јавним медијским сервисима и да зна колика је цена таксе коју су утврдили управни одбори Радио-телевизије Србије и Радио-телевизије Војводине да би овако полемисао са мном.

Када би знао да је то 500 динара, а да је ово лекс специјалис, господине Радуловићу, онда би схватио да смо ми са ових 150 динара заиста сачували грађане од узимања додатних пара за функционисање Јавног сервиса. Тако да ми нисмо завукли било коме руку у џеп, него смо управо сачували грађане од тих додатних 350 динара који су важили претходних десетак година. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Шаровићу, изволите. Повреда Пословника.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Господине Милићевићу, повређен је члан 104. Повредили сте га ви тиме што сте министру Антићу дали да говори о тој демагогији, а он је у складу са чланом 104. дужан да демагогију спакује у два минута. Не може два пута по два, него у она два минута по сваком амандману целокупна демагогија да се спакује.

Члан 104, морамо да га читамо док не науче, председавајући, каже: „Ако се народни посланик у свом излагању на седници Народне скупштине увредљиво изрази о народном посланику“, дакле министру може да каже шта год жели, „који није члан исте посланичке групе, наводећи његово име и презиме или функцију, односно погрешно протумачи његово излагање, народни посланик на кога се излагање односи има право на реплику. Ако се увредљиви изрази односе на посланичку групу...“ може председник посланичке групе и тако даље.

Члан 158. Пословника о раду Народне скупштине, став 7. каже да предлагач закона, односно овлашћени представник, који побеже сад из сале, господин Антић, има право да о сваком амандману говори два минута, с тим да укупно трајање претреса по том основу не може трајати дуже од два сата. Дакле, два минута за министре.

Министри су већ превише привилеговани тиме што у начелној расправи могу да се јављају колико хоће. И то је неприродно, имајући у виду да су они овде гости, али немојте им онда давати и у расправи у појединостима више од права која имају. Посланици имају много мање. Ми имамо 27 минута. Дајте, поштујте пословник који сте донели.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Шаровићу.

Наравно да поштујемо Пословник. Сматрам да нисам повредио Пословник тиме што сам омогућио господину Антићу као представнику предлагача додатна два минута с обзиром на то да му се посланик у малопређашњем излагању директно обратио. Ви сте правник и јако добро знате да се генерално Пословник примењује и односи на све учеснике у расправи, и на представнике предлагача и на народне посланике.

Да ли желите да се Скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника? (Да.) Захваљујем.

Не можете сада добити реч по Пословнику јер, дајући објашњење, нисам могао да повредим Пословник, а рекли сте да желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника.

Дајем право на реплику господину Ђукановићу. Изволите.

ВЛАДИМИР ЂУКАНОВИЋ: Хвала, уважени председавајући, да сам коначно дошао на ред.

Пошто нам неко прети да ће нам уводити стечај, морам да цитирам Његоша: „Тврд је орах воћка чудновата, не сломи га ал' зубе поломи“. Тако је то што се тиче Српске напредне странке. Знате, и кад се попне на брдо, миш остаје миш. Ако ћемо и Богишића да цитирамо, „Што се грбо роди, време не исправи“. Значи, не могу они који не постоје, који су некакав грађански покрет, да иду на добро организовану политичку организацију. Просто, то не иде и могу само да сањају.

Ја ћу још једном поновити: имамо ми мана, наравно, зато што није докраја спроведена правна држава, јер да јесте, он би био у затвору. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Ђукановићу, тај посао ипак треба да раде надлежни органи и надлежне институције.

Реплика, овлашћени представник Српске напредне странке Верољуб Арсић. Изволите.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Даме и господо народни посланици, нећу цитирати Његоша него ћу да кажем једну народну пословицу– паметан човек се учи на туђим грешкама, а неко други на својим.

Е сад, није први пут да се Српској напредној странци прети стечајем. Претили су то и неки други овде, и то од 2009. до 2012. године. И знате како се то завршило? Морали су да чекају четири године да њихова листа прође цензус и поново да буду у Народној скупштини.

Ја сам потпуно уверен да, ако неко жели да се прогласи стечајним управником Српске напредне странке, прво мора да је победи на изборима, а да води рачуна, кад се избори распишу, да после избора још четири године не чека да уђе у Народну скупштину.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Сматрам да смо се превише удаљили од теме и сада ћу, сходно члану 112, направити краћу паузу од пет минута да бисмо се вратили на расправу о амандманима. Захваљујем.

(После паузе – 20.00)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Ђорђе Милићевић): Настављамо са радом. Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела народна посланица др Ана Стевановић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народна посланица Ана Стевановић. Изволите.

АНА СТЕВАНОВИЋ: Захваљујем, председавајући, и додајем да је страховито неодговорно да се након две и по године од доношења Закона о јавним медијским сервисима одредбе овог закона и даље не примењују, зато што ми по други пут, односно Скупштина по други пут пробија рокове које је Влада Републике Србије сама прописала сматрајући их довољним за постављање новог система наплате путем такси.

Подсећам да је у међувремену донет и Закон о привременом уређењу начина исплате такси за јавни медијски сервис који је у директној супротности са Законом о јавним медијским сервисима и који уноси додатну несигурност у медијску правну област.

Оно што је мени овде врло проблематично и врло опасно јесте да ово решење говори о односу Владе према Јавном сервису и Владиној жељи да га претвори у свој партијски сервис, стављају јавни интерес у однос зависности према Влади кроз перманентно буџетско финансирање.

Малопре сам у свом излагању поменула колико је опасно да држава има било какав удео и да финансијски подржава медије, зато што је то директан пут у условљавање медија, у политичко и финансијско злоупотребљавање медија, а то нас ни на који начин не може одвести ка слободном друштву.

Подсећам да у друштвима у којима владају турбулентне околности, у нестабилним друштвима какво је ово наше друштво, сваки уплив у медије за последицу има директну манипулацију грађанима.

Дакле, медији представљају у сваком друштву основно средство информисања преко кога се грађани информишу. Захваљујући коме треба да донесу интелигентне и промишљене политичке одлуке. Таква ситуација је апсолутно немогућа у ситуацији, у околностима када само једна политичка партија, када Влада конкретно, контролише медијски јавни сервис који треба да буде основни медијски сервис грађана и основно средство преко кога грађани могу да добију објективне, правоверне и истините информације. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Душан Павловић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Душан Павловић. Изволите.

ДУШАН ПАВЛОВИЋ: Захваљујем.

Поштовани грађани Србије, тема је још увек не да ли желимо да финансирамо јавни сервис него шта грађани морају да добију заузврат. Неопходно је да се то сваки пут понови због тога што посланици владајуће већине непрекидно тврде како неко хоће да укине јавни сервис. То једноставно није тачно.

Већ смо причали о томе на који начин јавни сервис треба да враћа услугу за коју га сви грађани Србије плаћају. Дакле, он мора заузврат у свом информативно-политичком делу да пружи слику Србије онако како она заиста изгледа у самој Србији или барем у овом парламенту. Дакле, није нормално да од сто процената политичко-информативних емисија премијер Вучић, министри и посланици владајуће већине добијају 99% , да 1% добијају припадници такозване конструктивне опозиције, а да сви остали који у бирачком телу имају далеко већу популарност од оне која се приказује на јавном сервису немају никакав простор.

Ја сам предложио да се направи један правилник по коме би се јавни сервис обавезао на који начин ће представљати политичке организације и политичке странке које су присутне у Парламенту у својим политичко-информативним емисијама. Ако неко, дакле, има 5% у Скупштини, он би требало да добије 5% места у политичко-информативним емисијама. Мислим да је то фер за онај новац који грађани Србије плаћају за јавни сервис. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По амандману, народни посланик Владимир Орлић. Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала, господине председавајући.

Позивам да се не усвоји. У образложењу које смо добили од Владе мислим да је јасна прича зашто.

Даље, ово што смо чули малопре као образложење нема везе са самим амандманом, то треба приметити. Друго, и оно мало што је покушао да каже о амандману, изгледа да је предлагач свој амандман промашио, ал' то не чуди, зато што је, враћам се на образложење Владе, промашио и комплетан закон. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: О амандману народни посланик Саша Радуловић. Изволите.

САША РАДУЛОВИЋ: Ми разумемо да владајућа већина мисли да је промашено, да све политичке странке које су заступљене у Скупштини имају пропорционалну заступљеност у информативним емисијама, наравно када је њихова заступљеност 100%. Према томе, могу и да причају овакве ствари.

Ми ћемо победити на изборима и овакве ствари никада нећемо радити, пошто је једнака медијска заступљеност, односно једнаке шансе за политичке опције јесу предуслов демократије, а медијски мрак је у ствари и она ствар која убија Србију и дозвољава да имамо овакво стање какво имамо, где грађани...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Радуловићу, ја вас молим да се вратите на амандман. Очигледно не желите. Захваљујем.

О амандману најпре народни посланик Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, мој уважени колега професор, који је опет у бекству, промашио је; уопште није говорио о овом амандману, говорио је о неком другом. И опет је тражио да политичке странке буду равноправно заступљене, иако он нема регистровану политичку странку, а десет година се није скидао са централних телевизија. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: О амандману народни посланик Владимир Ђукановић. Изволите.

ВЛАДИМИР ЂУКАНОВИЋ: Хвала, уважени председавајући.

Ево, грађани Србије, драго ми је да сте чули, неко је рекао да они неће никада то да раде као што се данас ради. Значи, они ће да уређују РТС. У томе је кључна разлика између нас и њих.

Узгред, а ево, ви ме, министре, исправите, директор РТС-а је господин Бујошевић. Говорили су да је то апостол независног новинарства, величали га 5. октобра због његове књиге, да је то један сјајан новинар, независни новинар. Па жалите се њему што вас нема тамо, ако вас нема. Немојте да се жалите нама. Ми немамо никакве везе са тим. Чак се ми жалимо на програм РТС-а, а ви новинару кога толико цените, кога сте дизали у небеса, жалите се њему и маните се више СНС-а и ове владе која не жели да утиче на програмску шему и на рад РТС -а. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По амандману, народни посланик Саша Радуловић. Немате основа за реплику, а по амандману можете.

САША РАДУЛОВИЋ: То, да продате ту причу грађанима Србије да не утичете на РТС, заиста је смешно. Значи, Александар Вучић директно уређује све медије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: С обзиром на то да је поменут председник СНС-а, право на реплику има господин Владимир Орлић.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала, господине председавајући.

Ево нас опет у реплици, је л' тако? Лепо, и хвала на томе. Зашто ми можемо да говоримо по праву на реплику, то је више него јасно. Зато што неки овде немају шта друго да кажу до да причају о председнику Владе и о СНС-у. И зато ми константно добијамо основ за реплику.

(Док посланик говори у сали се чују гласни коментари.)

Зашто ти неки други не добијају основ за реплику? Зато што осим примитивног урликања, које чујемо и сада, никада не могу ништа друго да ураде. Дакле, њима нико никада име не помене, ни странку им не помене, између осталог јер странке ту и нема. Постоје ту нека удружења грађана која се лажно представљају као покрети, али странака ту и нема, ако ћемо искрено.

Даље, питање неког стечаја, управљања итд., данас је лепо рекао господин Арсић, овлашћени представник за ову седницу – они који су толико поносни на ту реченицу треба да знају, ако нису знали, ево данас да знају, нису је они измислили, и треба да знају да је последица употребе те реченице да се у Народној скупштини не буде много, много година.

Ја нећу да кажем да то сад представља одређену лошу срећу, да не кажем баксуз, јер ја сујеверан у том смислу нисам, али можда, само можда, за окружење онога ко се тим стварима користи и тај податак буде од одређеног интереса. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Повреда Пословника, Срђан Ного.

СРЂАН НОГО: Члан 107. Пословника – достојанство Народне скупштине Републике Србије.

Мислим да сте били дужни да упозорите претходног говорника да народни посланици говоре речима и језиком, а не имитирају никакве звуке животиња. Мислим да је то био ваш задатак, председавајући. Из владајуће већине очито немају аргументацију, па измишљају разноразне неистине, а на крају и вређају посланике опозиције, јер им је то изгледа једино што им је преостало, с обзиром на то да нису у стању на други начин да одговоре у Скупштини.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Сходно члану 104. став 3. омогућио сам право на реплику и нисам приметио да се господин Орлић непримерено обраћао осталим колегама и колегиницама посланицима.

Повреда Пословника, Владимир Ђукановић.

ВЛАДИМИР ЂУКАНОВИЋ: Члан 103. и члан 104.

Били сте дужни да опоменете када се неко не држи дневног реда и када се не држи амандмана, а притом износи неистине. Овде је речено, драги грађани Србије, да господин Вучић директно утиче на господина Бујошевића, што је стравична неистина. Ако неко жели да вређа достојанство господина Бујошевића, апостола независног новинарства доскора за дотичну господу, онда то нека иде да му каже у лице. Немој да обмањују грађане Србије. Српска напредна странка има велики проблем са Радио-телевизијом Србије, бар што се тиче информативног програма.

Према томе, оваква лаж, били сте дужни да га опоменете зато што, ем вређа достојанство директора РТС-а, ем износи стравичну неистину, чиме се обмањује читава јавност. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Ђукановићу, сматрам да нисам повредио Пословник, јер сам управо због изреченог омогућио реплику господину Орлићу.

Да ли желите да се у дану за гласање Народна скупштина изјасни о указаној повреди Пословника? (Не.)

Повреда Пословника, Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, рекламирам чл. 103, 106. и члан 107.

Господине председавајући, и сад присуствујете очигледном ометању слободе говора, то је члан 106. став 3.

Ја сам могао да опростим док сам ја био у питању, али су непрестано данас, кад год сам се јавио за реч, из ове посланичке групе људи скакутали, излазили, отварали врата, стајали, окретали леђа. Све су то начини на који се омета нечија слобода говора. То је њима прешло у навику и док је колега из опозиционе странке рекламирао повреду Пословника, колега посланик који нон-стоп мени окреће леђа је добацивао, при томе је у непосредној близини стајао, врпољио се, кршио, ломио руке, да ли врача, да ли гата, не знам шта ради, али је то очигледан начин угрожавања слободе говора, који је зајемчен чланом 106. Пословника, а и Уставом.

Зато вас молим, не тражим да се о овоме гласа, али да убудуће поведете рачуна и с времена на време овом нервозном посланику, који ме и сад омета, скренете пажњу да, уколико не може сам да се смири, потражи одговарајућу помоћ у одговарајућој установи. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, посланиче Ристичевићу.

Сматрам да нисам учинио повреду Пословника, јер не могу предвидети шта ће народни посланици говорити, али зато сте ви ту да укажете на то.

Да ли желите да се Скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди? (Не.)

Повреда Пословника, Срђан Ного. Изволите.

СРЂАН НОГО: Члан 27.

(Ана Стевановић: А реплика на вређање посланика?)

(Народни посланици ДЈБ добацују: Јеси ли чуо вређање, човече?)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Толико дуго сте народни посланици да сте могли да изучите Пословник и да схватите да повреда Пословника има предност увек наспрам реплике.

А када смо код реплике, немате основа за реплику, јер не можете ићи репликом на повреду Пословника. То је немогуће.

Изволите, господине Ного..

СРЂАН НОГО: Члан 27.

Ви се старате о примени Пословника, господине председавајући, и у вези са тим члан 103. Два претходна посланика који су указивали на повреду Пословника… (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Ного, управо зато што се старам о примени Пословника не можете да укажете на повреду Пословника на коју је већ указано. На те чланове је указано.

И зато настављамо са радом.

На члан 2. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић, заједно народни посланици Немања Шаровић, Зоран Красић и Томислав Љубеновић, заједно народни посланици Александра Јерков, Горан Ћирић, Радослав Милојичић, Горан Јешић, Балша Божовић, Маја Виденовић, Наташа Вучковић, Томислав Жигманов, Весна Марјановић, Душан Петровић и Верољуб Стевановић, заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, др Драган Весовић, проф. др Миладин Шеварлић и заједно народни посланици Дејан Шулкић, Милан Лапчевић и Горица Гајић.

Да ли неко жели реч по амандману? (Да.)

Реч има народни посланик Саша Радуловић, по амандману.

Изволите.

САША РАДУЛОВИЋ: Председавајући, ово је невероватно што радите, грађани гледају. Значи, ускраћујете опозицији да говори, серијски дајете позицији да говори, ускраћујете реплике и понашате се заиста крајње неприхватљиво.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Молим вас да говорите о амандману који је поднет. Изволите. Ако желите да говорите по амандману, добили сте реч. Изволите.

САША РАДУЛОВИЋ: Говорим. Очигледно вас је страх, односно добили сте налог да не могу да говорим. Значи, биле су реплике и требало је да одговорим на њих. То сте све дозволили, дозволили сте најгрубље увреде.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Да ли желите да говорите о амандману, господине Радуловићу? Ово није амандман.

САША РАДУЛОВИЋ: Значи, најгрубље увреде дозвољавате и не дајете право на реч.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Изгледа да не желите.

Реч има народни посланик Зоран Красић, о амандману.

Изволите.

ЗОРАН КРАСИЋ: Е, напокон. Само да објасним једну ствар, о чему се ради. Када се уводи такса на електрично бројило, онда је то јавни приход, по Закону о буџетском систему. Е сад, шта то значи? Свако ко има бројило плаћа таксу, и то је независно. Други део овог закона каже – то ћемо наменски да усмеримо ка овим јавним сервисима.

Шта то значи у пракси? У пракси је могуће да такса за бројило иде и за лептире, узгој лептира, а наменска средства за јавни сервис могу да се обезбеде и на други начин. То у преводу значи да су и овај закон о привременом уређењу начина наплате таксе за јавне медијске сервисе и Закон о јавним медијским сервисима у супротности са Законом о буџетском систему, конкретно са члановима 14, 17, члан 2. тачка 14), јер такса може да дође само за пружање одређене јавне услуге.

Такса на бројило је за пружање неке јавне услуге везано за електропривреду, али овде очигледно није. Неко ће да се бави пред Уставним судом тим стварима, не улазим у те ствари.

Пошто је ово привремени закон и речено је од 1. јануара до 31. децембра, у сумрак важења тог закона погоди нас као из ведра неба амандман Гордане Чомић и ово се продужи још две године. Непотребно.

И на крају само још једна реченица. Нама нисте прихватили амандман, а министар саобраћаја је пре петнаест дана хтео да умре због тог члана.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Красићу.

(Зоран Красић: Што је жива?)

Реч има народни посланик Бошко Обрадовић, по амандману.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштовани господине председавајући, наравно да је најважније да сагледамо због чега је Влада Републике Србије у свом образложењу одбила овај амандман. Каже се да би то могло довести у питање рад јавних медијских сервиса и обављање њихове основе делатности, која је у функцији остваривања јавног интереса.

Шта је основна делатност јавног медијског сервиса, која је у функцији остваривања јавног интереса, ако није слобода медија, ако није сучељавање власти и опозиције, ако није парламентарна дебата, односно дебата свих учесника у политичком и парламентарном животу Србије? Какав је то јавни интерес да на РТС-у никада не видите ниједног опозиционог лидера? Чији је то јавни интерес?

То ничији јавни интерес није. То је искључиво интерес власти. И ви онда нама тврдите да Александар Вучић нема никакав уплив на јавни медијски сервис. Па добро, који је разлог што јавни медијски сервис, господине Ђукановићу, господине Арсићу, господо министри, не позива ниједног опозиционог лидера на РТС? Који је то разлог? Шта је разлог ако није Вучић? Шта је разлог?

Хајде, господо напредњаци, откријте нам тај разлог. Значи, није Вучић забранио да се на РТС-у појаве опозициони лидери. Ко је? Да није Бујошевић?

(Блажа Кнежевић: Иди па га питај.)

Па одлично. Хајде да решимо коначно ту мистерију. Не само на РТС-у, на РТВ-у. На Радио телевизији Војводине од када су је преузели напредњаци ниједан опозициони лидер такође не може да се појави. Може

ли на „Пинку“? Може ли на „Студију Б“? Може ли на било којој телевизији под контролом СНС-а? А све поменуте телевизије су под контролом СНС-а. И после зашто нема директних телевизијских дуела, зашто нема сучељавања власти и опозиције?

Наравно, има. Изашао је Александар Вучић на дуел једном од најјачих опозиционих лидера у Србији, Јелени Карлеуши. То је његова мера дуела и учествовање у ријалити шоуима. То је Маријан Ристичевић, Александар Вучић у Народној скупштини Републике Србије. Дакле, „Фарма“ је мера политике СНС-а.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Владимир Орлић, право на реплику.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала, господине председавајући.

Биће и ово кратко, не мора да буде предуго.

Чули сте шта се десило. Право на реплику, ако неко није приметио. Поново је нови ДОС послао свог пиона на СНС и председника Владе. Опет, што би рекао народ, кренули бициклом на Русију.

Значи, ми смо се већ овде бавили питањем где неко, очигледно несрећан својом позицијом у оквиру новог ДОС-а, може себи да пронађе простор. Хајде да се мало пресаберемо, да видимо шта смо досад утврдили. Утврдили смо да не може да буде заједнички председнички кандидат иако он то стварно силно жели и уредно се нуди. Практично се нуди као на тацни, нико га не зарезује два посто. То не може да буде. Утврдили смо, такође, да не може да буде ни шеф изборног штаба, мада се и за то нудио. Не може јер не може да контролише ни себе, а камоли друге. Сви знамо шта ради, шта је урадио и данас и малопре, па опет он то ради изнова. Дакле, контроле ниоткуда.

Нудили смо већ да буде обичан пион, приметили да ту постоји таленат. Изгледа да није задовољан понудом. Нудили смо већ да можда буде дежурни кампањски певач. Ако нешто ради, ако нешто вежба, припрема се и тренира, е по свему што смо видели у овој сали, то је то.

Међутим, слушам нешто малопре па ми паде на памет. Изгледа да се препоручује и за дублера одређеној естрадној уметници, па ако је случајно нови ДОС планирао званичну улогу дублера одређене естрадне уметнице, немамо ништа против да му то буде и званична улога у коалицији. Ево, могу и званично да га зову Дива. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По амандману, народни посланик…

(Бошко Обрадовић добацује.)

Не познајем кафанске певаче са Ибарске магистрале, верујте ми. Ја не препознајем. Заиста не знам. Не препознајем.

Реч има Марија Јањушевић, повреда Пословника.

Изволите.

МАРИЈА ЈАЊУШЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Повређен је члан 106. став 3: „За време говора народних посланика или других учесника у претресу, није дозвољено добацивање, односно ометање говорника на други начин, као и сваки други поступак који угрожава слободу говора.“

У овом случају смо имали хорско добацивање и додатак уз посланика који се прво овде директно обраћао, али тако вешто да заради похвалу оног који заправо надгледа, нажалост, и рад читавог овог тела, Александра Вучића. Дакле, добићете похвалу, зарадили сте је.

Али вас молим, вама се обраћам, дакле ником директно, да под хитно вратите ред овде. Извињавам се свим грађанима Србије што ово морају да гледају док разговарамо о томе како се њихов новац троши управо на овакве преносе.

Жао ми је што не могу да вас замолим да чешће дајете реплике владајућој странци, јер све оно што посланици овде изговоре пре свега говори о њима самима, о њима лично. Са те стране немојте мислити да грађани немају очи и уши, престаните да потцењујете интелигенцију и свих нас посланика из опозиције и свих грађана Србије. Хвала вам на томе.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем и ја вама. И добро је да грађани имају и очи и уши.

Сматрам да нисам повредио Пословник.

Да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника? (Да.) Захваљујем.

(Маријан Ристичевић: Реплика.)

Ви сте реплику тражили?

(Бошко Обрадовић: Зашто?)

Можете по амандману.

(Маријан Ристичевић: Реплика.)

Јесте ли директно поменути?

(Маријан Ристичевић: Јесам.)

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, да нисам поменут именом и презименом, да нисам поменут у негативној конотацији, ево још једног ометања, не бих ни замерио, чак не замерам што је колегиница испред мене искористила повреду Пословника за реплику. Овде сам поменут у негативној конотацији по питању медија.

Ја не бежим ни од једног ТВ дуела, не бирам телевизије. Од 90. године, од кад сам основао странку, дакле није требало црква да ми оснује странку него сам је основао сам, ниједном нисам гостовао уживо на РТС-у, сем кад су били преноси Народне скупштине, а и тада сам био ускраћен. Онај ко је мене поменуо гостовао је на РТС-у и кад није имао политичку странку већ је само глумио политичку странку. Био је радо виђен гост, чини ми се, код Оливере Ковачевић (је л' се тако зове?).

Дакле, за разлику од њега, кад је и ван Парламента имао право да гостује на РТС-у, ја то право до данас нисам остварио.

Ја сам од поменутог колеге чуо и како треба штампати новац. Верујем да ће на следећој седници предложити да то радимо фото-копиром, можда у чачанској библиотеци. Овог пута је решио да уреди Јавни сервис и ја предлажем колегама посланицима да све учине али да не допусте да „мали Пернар“ уређује РТС на начин на који хоће да емитује и штампа новац. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

(Бошко Обрадовић: Реплика.)

Немате основа за реплику. Не знам зашто се стално препознајете, али немате основа за реплику.

На члан 2. амандман су заједно поднели народни посланици Немања Шаровић, Зоран Красић и Момчило Мандић.

На основу члана 163. став 2. Пословника Народне скупштине, Одбор за уставна питања и законодавство одбацио је овај амандман, а одбачени амандмани не могу бити предмет расправе, о њима се не гласа. Члан 163. став 4. Пословника.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Душан Павловић.

Реч има народни посланик Душан Павловић. Изволите.

ДУШАН ПАВЛОВИЋ: Захваљујем.

Грађани Србије, ја сам предложио овај амандман да се закон усвоји пре него што је Влада предложила да се усвоји. Наравно, све под претпоставком да се усвоје амандмани које сам ја поднео, како на овај тако и на онај претходни закон који се тиче јавног сервиса.

Да подсетим, то су били амандмани који се тичу транспарентности правилника о томе да се уведе пропорционална заступљеност политичких странака у политичко-информативне програме и предлажем, за разлику од Владе, која је предложила да овај закон ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном гласнику“, да овај закон ступи на снагу истог дана када се објави у „Службеном гласнику“, да би се што више времена дало јавним сервисима да припреме сву могућу документацију, припреме правилнике о пропорционалном заступању политичких организација и странака у њиховим програмима.

Још једном хоћу да кажем да је овакав приступ који овде излажем заснован искључиво на идеји да грађани плаћају – било кроз таксу, било кроз порезе – Јавни сервис и да је принцип транспарентности и пропорционалности у заступљености оно што Јавни сервис мора да има као обавезу ако жели да буде јавни сервис и ако жели да га грађани ове земље финансирају. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Господине Обрадовићу, ви сте се јавили по амандману, је ли?

(Бошко Обрадовић: Да.)

Изволите. Наравно.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Господине председавајући, с обзиром на то да никад ми из опозиције нећемо добити право на реплику, наравно, остаје нам да се још јавимо по амандману.

Ја заиста не могу да разумем зашто се господин Маријан Ристичевић осетио увређеним што сам га назвао Александром Вучићем у Народној скупштини. (Посланици наглас коментаришу.) Нити могу да разумем зашто би се Александар Вучић нашао увређеним што сам га назвао Јеленом Карлеушом …

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Обрадовићу, је л' то по амандману?

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Овај амандман и те како има смисла и ми га подржавамо, из простог разлога …

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Има смисла везано за Маријана Ристичевића?

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Има смисла, ево сад ћу да вам објасним зашто. Зато што...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Немојте да ми објасните. Ја вас питам да ли желите да говорите по амандману. Ако желите, ја ћу вам надокнадити време.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Ви трошите моје време, је л' то поента вашег упада у моје време? Имате ваше време, немојте отимати моје време.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Ма забога, зашто бих вам отимао?

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Шта то радите, господине председавајући? Вратите моје време, молим вас.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Вратићемо, изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Па крадете нам време на РТС-у, крадете нам време у Народној скупштини, крадете нам животе, пљачкате плате и пензије…

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Обрадовићу, врло прецизно вас питам – да ли желите да говорите по амандману?

(Бошко Обрадовић: Од почетка желим да говорим по амандману.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Од почетка – да ли желите да говорите по амандману? Изволите.

Пријавите се. Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Господине председавајући, пошто приводимо крају ову расправу везано за Јавни медијски сервис и РТС, још једном желимо да истакнемо наш став из опозиције којим сматрамо да је било каква претплата илити такса или како год да назове СНС нову пљачку грађана Србије недопустива до тренутка док на РТС-у грађани не могу да виде своје политичке представнике из опозиције.

Врло једноставна ствар. Зашто би бирачи опозиције плаћали таксу а никада на РТС-у у политичким емисијама не могу да виде своје политичке заступнике? Нема смисла.

Дакле, нека само СНС плаћа таксу, јер је само СНС присутна на РТС…

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: И ово је све по амандману?

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Апсолутно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Овај закон ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“ и све оно што сте ви рекли везано је за овај амандман?

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Тако је. Дакле...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Нажалост, није, господине Обрадовићу. Ја вас поново питам – да ли желите да говорите о амандману?

(Бошко Обрадовић добацује.)

Захваљујем.

(Маријан Ристичевић: Реплика.)

Имате право, поменути сте поново. Изволите.

Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, овај професор ми се задихао па морам да водим рачуна о његовом здрављу.

Даме и господо народни посланици, ја бих можда волео да имам енергију Александра Вучића. Ја нисам Александар Вучић. Ја се никад на њега нисам позивао. Можете прегледати све преписе стенограма и видећете да се никада нисам позвао на председника Владе, па ни кад је био потпредседник Владе.

Дакле, ја сам Маријан Ристичевић и немам енергију коју има Александар Вучић. Можда бих ја волео да имам ту посвећеност, ту енергију. Ја је немам, али нисам заслужио да ме неко прекрштава у 58. години, кад неко сада ретроактивно жели да ми буде кум. Дакле, крштен сам са 30 дана, кад се неко није ни родио.

Не треба, нисам заслужио да ме прекрштава нико, а посебно не особа која је далеко млађа од мене и физички то није била у могућности да уради када сам ја имао 30 дана. Можда је он покушао да прекрсти Ивана Пернара. Можда је њега успео да прекрсти, али ни он ни Иван Пернар више не могу да прекрсте мене. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По Пословнику, народни посланик Срђан Ного.

СРЂАН НОГО: Уважени председавајући, члан 104.

Ви врло занимљиво примењујете овај пословник, морам да признам, тако да дајете, рецимо, представницима власти право на реплику врло широко, а онда представницима опозиције никако.

Овај члан јасно предвиђа у ставу 1: „Ако се народни посланик у свом излагању на седници Народне скупштине увредљиво изрази о народном посланику који није члан посланичке групе, наводећи његово име и презиме или функцију“ итд., итд.

Пазите, да сте ви мени рекли „Срђане Ного Александре Вучићу“, ја бих се увредио, али ваљда посланицима владајуће већине ако их упоредите с Александром Вучићем то није увреда. Односно, нека се изјасне. Ако њих вређа да их неко пореди, ето, да су као Александар Вучић, ја то поздрављам, али не видим да је човек имао право на реплику.

Молим вас, господине Милићевићу, није увредљиво поменут. Дозвољавате им и реплику, дозвољавате да указују на повреду Пословника, на чланове који су били указани, да злоупотребљавају повреду Пословника, па просто нама макар дајте исто – када нас спомену, да можемо да дамо реплику. Ниједном нисмо увредили господина Ристичевића, нити смо покушали да му променимо име и презиме, већ смо само упоредили да је његово понашање у Скупштини исто као понашање Александра Вучића у обављању функције, каква год била.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Ного, то на шта се указали кроз повреду Пословника, ви сте управо учинили. Кроз повреду Пословника реплицирали сте народном посланику.

Када сте већ позвали на члан 104, став 3. каже да о коришћењу права из става 1. и става 2. овог члана одлучује председник Народне скупштине, односно председавајући у конкретном случају.

Ја сматрам да нисам повредио Пословник.

Вас питам – да ли у дану за гласање желите да се Народна скупштина изјасни? (Не.) Захваљујем.

По амандману, народни посланик Владимир Ђукановић.

ВЛАДИМИР ЂУКАНОВИЋ: Хвала.

Па све смо чули, само нисмо чули решење како неко мисли да финансира Радио-телевизију Србије. Слушали смо свакакву демагогију, али никаквог нема решења. И то је одлика колега прекопута, да критикују. Заправо, то се своди на критизерство. А кад нема решења...

Знате, неко је споменуо овде једну певачицу. Хтео је, заправо, да каже да је господин Вучић, да му је то ниво у неком дуелу. Па знате шта? Може чак и бити. Макар та певачица не учи напамет говоре и не учи напамет и не чита у својим наступима као неки овде, него ипак дође и слободно нешто каже. Али како год, пошто они кажу да нема дуела, молим само да прво одреде ко је лидер опозиције па да се изађе са њим на дуел, ако већ неко, пошто вас има ко зна колико... На крају крајева, кад господин Вучић дође овде, ви први побегнете. У томе је разлика.

(Председавајући: Господине Ђукановићу, хајде само да се вратимо на амандман.)

Наравно, бежите главом без обзира и сваки пут будете повлашћени. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Господине Ного?

Повреда Пословника, изволите.

СРЂАН НОГО: Члан 106, мора да говори о тачки дневног реда. Не видим да је долазак Вучића на дуел у Скупштину била намера овог амандмана, тако да је уважени колега Ђукановић очигледно погрешио приликом образлагања. Могуће да је то био неки ранији амандман, али просто хајде да унапредимо Радио-телевизију Србије па да уведемо и емисију Владимира Ђукановића на РТС, мислим да би сви то здушно поздравили, и да се зове „уради сам“.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Ного, не знам да ли сте приметили, али управо сам опоменуо колегу Ђукановића да се врати на дневни ред. Чини ми се да то нисте чули.

Сматрам да нисам повредио Пословник. Да ли желите да се Скупштина у дану за гласање изјасни? (Не.)

Повреда Пословника. Хоћете ли најпре ви или колега Владимир Орлић? Ко?

Повреда Пословника, народни посланик Владимир Ђукановић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ЂУКАНОВИЋ: Члан 107, достојанство Парламента. Зато што сте малопре чули, приликом рекламирања повреде Пословника, једну грубо неизречену истину, односно грубо изречену неистину, заправо, извињавам се...

(У сали посланици наглас коментаришу.)

У реду, могу још мало да аплаудирају.

... А то је заправо тражење, односно захтев да ја као будем са емисијом на РТС-у. Узгред, уважени колега је био мој гост. Тада се није гадио да дође код мене у емисију.

Ја немам амбицију да радим никада на РТС-у, нити бих икада у животу на то пристао, зато што просто не видим себе тамо, али неки би и те како волели тамо да уређују, као што смо чули у овој дискусији. Волели би да буду уредници, па чак можда и монтажери на РТС-у како би, наравно, та телевизија радила њима у прилог. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Ђукановићу, сматрам да нисам учинио повреду члана 107. Пословника Народне скупштине Републике Србије јер, малочас сам о томе говорио, нисам у могућности да детаљно пропратим шта народни посланици говоре. Али зато сте ви ту да укажете на неистине, уколико су изречене.

Да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника? (Не.)

По амандману, народни посланик Саша Радуловић. Изволите.

САША РАДУЛОВИЋ: Хвала.

Таман сам кренуо да причам по амандману и онда смо сви били шокирани тиме што се Ристичевић одрекао Вучића, и онда сам мислио да нећу моћи да говорим. Срећа, дали сте реч Ђукановићу па сам могао мало да се саберем. Међутим, од њега смо чули сад како Вучић храбро долази, па надам се да ће храбро доћи сад у четвртак, пошто имамо посланичка питања и да неће побећи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Радуловићу, вратићу вам време. Амандман гласи...

Надокнадићу време, то сам желео да кажем, зато што желим да опоменем колегу Радуловића, не говори по амандману.

Амандман гласи – Члан 2. мења се и гласи: „Овај закон ступа на снагу даном објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“.“

Добићете реч по амандману. Изволите.

САША РАДУЛОВИЋ: Хвала, председавајући. Не знам како се тога нисте сетили малопре кад је говорио колега Ђукановић или колега Ристичевић, али очигледно сећате се увек тих правила кад говоримо о опозицији.

Питање како финансирати јавни сервис, то је поменуто више пута, па да поновим, пошто смо рекли више пута, међутим, позиција се прави као да не разуме оно што је речено. Значи, РТС треба финансирати из буџета, значи од пореза који плаћају грађани Србије, и то тако што ће се уштедети новац на субвенције, на давања јавним предузећима...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Радуловићу, још једном вас најљубазније молим да говорите о амандману.

САША РАДУЛОВИЋ: То би био одговор. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Очигледно ви не желите вечерас да говорите о амандману, а узгред речено, поменули сте и господина Ђукановића и господина Ристичевића, тако да обојица имају право на реплику.

Ви, господине Ристичевићу, желите реплику? Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Не знам из ког разлога колега помиње моје име. Очигледно жели да истренира свог колегу професора, који упорно напушта просторију док ја говорим и тиме крши Пословник.

Наиме, поменут сам два пута од стране уваженог колеге посланика, који треба да зна да продужење седнице изискује да порески обвезници морају додатно да издвајају новац да би се ова седница одржала. Поред нас, овде је Служба која ради, овде су камере, све то кошта и неко ко упорно говори да ми завлачимо руке у џеп пореских обвезника управо то чини и управо давањем права на реплику продужава то време.

За разлику од њега, ја нисам побегао ни од пореске службе САД, а ни од ове, за то имам уверење, али га молим да убудуће приштеди,

да ми који плаћамо порез не морамо да плаћамо све његове грешке, укључујући и ово право на реплику. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, народни посланик Владимир Ђукановић. Изволите.

ВЛАДИМИР ЂУКАНОВИЋ: Хвала, уважени председавајући.

Да ли ће у четвртак или неће бити овде господин Вучић то ћемо да видимо, али верујем да неко не би ни волео да он дође овде. Јер тај неко ко то прижељкује, чули смо, а неки су изгледа овде у Скупштини видели како храбро бежи.

Тако да не бих се ја баш на његовом месту радовао уколико би му дошао господин Вучић. А дубоко верујем да ће му приредити ту жељу да по ко зна који пут буде поражен у директном сучељавању. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има представник предлагача, министар Владан Вукосављевић. Изволите.

ВЛАДАН ВУКОСАВЉЕВИЋ: Хвала, председавајући.

Само накратко да се осврнем на неке од ствари које су овде речене. Дакле, више пута је поновљено питање шта је то јавни интерес који остварује медијски сервис. Да вас подсетим, Закон о јавним медијским сервисима наводи 19 тачака врло опширно објашњавајући шта је то јавни интерес који остварује јавни медијски сервис.

Резерве које су овде изнете, под условом да су тачне, да је то сучељавање политичких странака и равноправно учешће у политичком дијалогу је тек један део једне од 19 тачака. Значи, јавни интерес који остварује јавни медијски сервис вишеструко превазилази оно што је овде наведено као најважнија ствар. Све под условом да је то тачно.

Према томе, молим вас да се, ако је икако могуће, држимо суштине. Овај начин финансирања, уз услов да је та теоретска поставка тачна, да то грађани плаћају било на овај или онај начин, то је тај исти новац, било да се обоји овако или онако, то је, рецимо, тачно, ствар је методологије, која је битна, наравно, али то није сада тема. Може бити тема, али ми говоримо овде или треба да говоримо о нечем другом.

Овде је реч о опстанку јавног медијског сервиса и опстанку јавног интереса, а то што сте ви наводили безброј пута да је суштинска ствар у јавном интересу то да ви или неко други буде равноправно заступљен, ствар је за дебату, све под условом да сте у праву, али то је тек један мали фрагмент, мали фрактал укупног јавног интереса који јавни медијски сервис треба да остварује.

И завршићу овим, господо. Ми смо на терену опстанка јавног медијског сервиса, финансирали га овако или онако. Подсетићу да укупан фонд, у збиру, кроз рекламе, кроз буџет, кроз таксу износи једва нешто више од 70 милиона евра. Хрватска свој јавни медијски сервис финансира са 220 милиона евра, а малена Словенија са 120. У томе је суштина.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

(Бошко Обрадовић: Реплика.)

Немате основа за реплику. Добијате одговор на питања која су постављена, дакле ниједног тренутка нисте поменути.

Господине Радуловићу, ви желите по амандману? Изволите.

САША РАДУЛОВИЋ: Само тако и могу.

Министре, то је, наравно, тачно. Међутим, ви морате да узмете у обзир овај други део о чему говоримо. Морате да видите које је стање тамо. Значи, мора систематизација радних места, морају пописи имовине, морају да се погледају уговори, има штетних уговора. То мора да се сагледа. И онда кад се то сагледа, знаћемо колики је новац потребан и ми мислимо да то онда треба платити из буџета.

Значи, не имати нови намет за грађане, било да се зове такса или претплата, сасвим је свеједно. Грађани свакако плаћају порез. Из тих пореза треба то финансирати…

(Председавајући: Господине Радуловићу...)

Па дозволите, ако министар, председавајући, говори о овоме …

(Председавајући: Па ја желим.)

… Да можемо да имамо нормалну дискусију о томе…

(Председавајући: Ја заиста желим да вам дозволим, али ви не желите да говорите о амандману.)

…Али не да стално упадају Ристичевићи са њиховим циркусом у Скупштини. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Ви заиста немате воље да говорите о амандману.

Да вас подсетим још једном – пошто, изгледа, морам – амандман гласи: „Члан 2. мења се и гласи: „Овај закон ступа на снагу даном објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“.“

Пошто смо завршили претрес о амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и у целини.

Прелазимо на 4. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНИ ЗАКОНА О УРЕЂЕЊУ СУДОВА (појединости).

Примили сте амандмане које су на Предлог закона поднели народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета, мр Марко Миленковић, Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, др Драган Весовић, проф. др Миладин Шеварлић, мр Александра Јерков, Горан Ћирић, Радослав Милојичић, Горан Јешић, Балша Божовић, Маја Виденовић, Наташа Вучковић, Томислав Жигманов, Весна Марјановић, Душан Петровић, Верољуб Стевановић, Бранка Стаменковић, Зоран Живковић, Гордана Чомић, Дејан Шулкић, Милан

Лапчевић, Горица Гајић, Александра Чабраја, Срето Перић, Милорад Мирчић, Љиљана Михајловић и др Владимир Орлић.

Примили сте извештаје Одбора за уставна питања и законодавство и Одбора за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу, као и мишљења предлагача, народног посланика др Александра Мартиновића, о поднетим амандманима.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника Народне скупштине, отварам претрес Предлога закона у појединостима.

На члан 1. амандмане, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и мр Марко Миленковић, заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић, заједно народни посланици мр Александра Јерков, Горан Ћирић, Радослав Милојичић, Горан Јешић, Балша Божовић, Маја Виденовић, Наташа Вучковић, Томислав Жигманов, Весна Марјановић, Душан Петровић и Верољуб Стевановић, заједно народни посланици Дејан Шулкић, Милан Лапчевић и Горица Гајић, народни посланик Александра Чабраја, народни посланик Бранка Стаменковић и народни посланик Зоран Живковић.

Реч има народни посланик Марко Миленковић. Изволите.

МАРКО МИЛЕНКОВИЋ: Даме и господо народни посланици, поднетим амандманом на Предлог закона о измени Закона о уређењу судова предлажемо брисање члана 1, јер не постоји ниједан оправдани разлог да се мења члан закона о изменама и допунама овог закона из 2016. године, који је одавно у прелазним и завршним одредбама основног текста закона. Ако се прочита текст члана који се мења, њега је немогуће пронаћи у закону. Ако се прочита преглед одредбе која се мења, ситуација је још компликованија, а када се прочита образложење, види се да предлагач има озбиљне проблеме које не може да реши овим предлогом закона.

Не можете из године у годину да одлажете прелазак надлежности из Министарства правде на Високи савет судства и да то одлагање оправдавате чекањем коначног става Уставног суда и одговора да ли је то преузимање надлежности у складу са Уставом или није.

Законодавни процеси из области уређења судова морају брзо да се решавају системским решењима, а не овако да се проблеми гурају под тепих на годину дана и да као владајућа већина чекате да их решава Уставни суд. Препрека је увек било и биће их. Ко вам брани, уколико је проблем већ уочен, да седнете и напишете квалитетне и озбиљне измене закона? Овако оптерећујете ефикасност Народне скупштине и поново ћемо, вероватно, за мање од годину дана расправљати о овом предлогу закона.

Србија нема времена да чека, грађани су вам дали поверење, изабрали су вас да будете власт и оправдано сада траже боље услове за живот и нова запослења.

Не можете само да кажете, овде у образложењу – очекујемо да се реши у наредних годину дана проблем уставности преноса надлежности пред Уставним судом. На медијима кажете да очекујете бољи стандард 2018. године. Грађани немају времена да ви и даље очекујете. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Миленковићу.

На члан 1. амандман је поднела народна посланица Гордана Чомић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандмане, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици …

(Срђан Ного: Председавајући, јавио сам се за реч.)

Али нисте били у систему.

(Срђан Ного: Јавио сам се, наш амандман је био.)

Колега Ного, прочитао сам амандман на члан један, је л' тако? Мислите на тај амандман, у истоветном тексту.

Питао сам да ли неко жели реч, јавио се колега Марко Миленковић. Након њега нико није био у систему, верујте ми.

(Срђан Ного: Јавио се колега из СРС, па сам се ја јавио.)

Да не би било да имамо двоструке аршине, ево, вратићемо.

Ево, на своју одговорност вратићу, с обзиром на то да се у тренутку пријавио велики број народних посланика који је поднео амандман. Не желим да вам одузмем два минута, али нисте се пријавили.

Најпре народни посланик Срђан Ного.

СРЂАН НОГО: Занимљиво, испада да се сви из опозиције нису пријавили. Ево све колеге око мене кажу да су се пријавиле. Али добро, није битно. Да се осврнемо на овај законски предлог, односно на наше амандмане на исти.

Ми захтевамо брисање и овог амандмана и повлачење целог овог законског предлога. Као што знате, правосудни систем у Србији је под великим притисцима и жртва је како политике, али не само политичких притисака него разни други центри утичу на рад правосуђа и спутавају га у његовој независности и слободном обављању своје функције, па тако имамо и финансијске притиске, притиске разних привредних друштава и интересних појединаца. Наравно, и притиске од стране власти и политичких странака.

Сматрамо да је један овакав законски предлог управо наставак рђавог континуитета који владајућа већина већ пет година спроводи. То је још једна ствар коју сте усвојили као праксу деловања од неких ранијих власти. Скандалозно је да је субјективни осећај једног лица, у овом случају председника посланичке групе владајуће већине, довољан да се ангажује

целокупни законодавни механизам. Значи целокупни апарат, и да ми овде седимо и да расправљамо о овом предлогу закона шта би било када би било, да чекамо одлуку Уставног суда, прејудицирамо одлуку Уставног суда, односно прејудицира је предлагач. Сада целокупни законодавни механизам треба да се изјашњава о овом предлогу зато што је то воља председника посланичке групе владајуће већине.

Где ћете већи доказ мешања у рад правосуђа и правосудног система када народни посланик који је председник посланичке групе владајуће већине доноси један предлог који би требало да одложи примену закона зато што он очекује да ће се нешто десити у будућности и прејудицира како ће Уставни суд да поступи?

Мислим да је то скандал и да је то прави доказ како СНС притиска правосуђе. Није то једини, има и оних 650 судија чије исписнице нисмо видели, чули смо и како Ђорђевић, шеф БИА, утиче на правосуђе, ево сада и Мартиновића који утиче на правосуђе.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Представник предлагача, Александар Мартиновић.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Пре свега, господине Милићевићу, мислим да би коначно био ред да они који су поднели амандмане говоре о тим амандманима.

Немогуће је да који год закон дође на дневни ред и о ком закону да се говори да се изговарају исте реченице, да се по 50 пута помене име председника Владе Александра Вучића, да се каже 150 пута Српска напредна странка је урадила ово или оно, да се спомиње БИА, Александар Ђорђевић.

Какве то везе има са овим амандманом? Какве то везе има са Предлогом закона? Какве везе имају овај предлог закона и амандмани који су поднети на њега са некаквим притисцима на правосуђе? Је л' ви уопште знате шта је предмет овог предлога закона?

Будући да је покренут поступак пред Уставним судом за оцену уставности одредаба Закона о уређењу судова којима је предвиђено да послове правосудне управе 1. јануара 2017. године преузима Високи савет судства од Министарства правде, је л' тако?... Е сад, пошто климате главом и кажете да је тако, да ли знате у чему се састоје послови правосудне управе? Послови правосудне управе не састоје се у решавању појединачних судских предмета, то би требало да знате. Послове правосудне управе врши Министарство правде и они никакве везе немају са конкретним поступањем било ког судије у било ком конкретном судском предмету. Искључена је могућност, кад се врше послови правосудне управе, да Министарство правде или да било који орган извршне власти на било који начин утиче на било који суд у Републици Србији.

(Председавајући: Колега Мартиновићу, време.)

Само да изговорим још две реченице.

(Саша Радуловић: Прошло је време, не може)

Ево, Саша Радуловић каже да је прошло време. Јавићу се касније.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем. Јавићете се касније.

Предлагач амандмана има реч, народна посланица Александра Чабраја. Изволите.

АЛЕКСАНДРА ЧАБРАЈА: Захваљујем, председавајући.

Најпре заиста желим да вас уверим да је немогуће, можда сте ви погрешили, можда је систем погрешио, али ми смо се заиста јавили за реч. Дакле, надам се да бар то није спорно.

Желела бих само једну кратку напомену у вези са овим данашњим током седнице. Ми смо спојили овде 27 тачака у једну тачку дневног реда. Ми говоримо сада, рецимо, о четвртој тачки дневног реда и видимо да се већ троши време. Дакле, остаје веома мало времена. Изгледа да ми овде нећемо проговорити ни реч – ево сад говоримо о уређењу судова – о порезима, о акцизама, о тржишту капитала. С обзиром на ову обједињеност расправе, ми нећемо стићи ни реч да проговоримо о томе. Толико о томе.

Прелазим на амандман. Дакле, предложила сам да се овај предлог брише, због тога што он подразумева одлагање преношења надлежности са Министарства на Високи савет судства. Због чега би се ово одлагало? Тиме се продужава неуставни и доминантни утицај извршне власти. А на који начин? Па чека се одлука Уставног суда. Како се бирају судије Уставног суда, управо смо имали прилике ових дана да видимо. Дакле, овде се све слаже. Сада ћемо продужити овај рок и сачекаћемо неку одлуку Уставног суда. Зашто бисмо ово радили, осим ако неко нема идеју о томе да зна каква ће бити та одлука? Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има представник предлагача, Александар Мартиновић.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Због ових посланика који константно плаше јавност како, наводно, сад ми из Српске напредне странке хоћемо нешто страшно да урадимо правосуђу и да вршимо неки страшан притисак...

Дакле, послови правосудне управе састоје се у следећем: праћење рада судова, прикупљање статистичких и других података о раду судова; давање сагласности на правилник о унутрашњој организацији и систематизацији радних места у суду; надзор над поступањем у предметима у прописаним роковима и поступањем по притужбама и представкама; предлагање дела буџета за расходе за судско особље и за одржавање опреме и објеката, као и расподела ових средстава; предлагање дела буџета за инвестиције, пројекте и друге програме за рад правосудних органа; старање о смештајним условима, опремању и обезбеђењу судова; надзор над финансијским и материјалним пословањем судова и Високог савета

судства; уређење и развој правосудног информационог система; развој и спровођење капиталних пројеката и других програма за правосудне органе, постављање и разрешење судских вештака и тумача.

Е сад, кажите ми, у овим таксативно набројаним тачкама које обухватају послове правосудне управе, где се крију речи – Александар Вучић, Српска напредна странка и утицај извршне власти било ког министарства на било који суд у Републици Србији када поступа у било ком конкретном судском предмету?

То само потврђује да ви о судовима и о надлежностима Министарства правде у односу на судове појма немате. Ви сви говорите једну те исту причу, који год закон да дође на дневни ред – удри по Александру Вучићу, удри по Српској напредној странци, слажи што више, кажи како ми радимо..., не знам ни ја, нешто лоше по државу Србију и по грађане Србије. За вас су најбоље седнице општег типа. Какви закони, какви амандмани?

Молим вас, господине Милићевићу, закажите једанпут седницу без дневног реда, са једном тачком дневног реда – разно, пошто они једино о тачки разно знају да причају и једино се у тачку разно разумеју.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Биће тешко, господине Мартиновићу. Захваљујем.

Предлагач амандмана има реч, народни посланик Дејан Шулкић. Изволите.

ДЕЈАН ШУЛКИЋ: Захваљујем, председавајући, на разумевању. Кратко ћу говорити.

Ја се залажем да се овај члан брише, зато сам поднео амандман. Реч је о још једном законском продужетку и, уз ову аргументацију коју је изнео господин Мартиновић, да не полемишемо, довољно је само да имамо у виду надлежност Министарства у овом тренутку, што се тиче организације и систематизације, с једне стране, и с друге стране, која се тиче ефикасности судова, која је потребна овом друштву, то није спорно али нешто с тим не иде добро.

Што се тиче поступка пред Уставним судом, он може да буде преседан, да се и убудуће у одређеним тренуцима, када то некоме буде одговарало, власти или опозицији, ко год да буде, покрећу поступци и да онда тражимо да се из тог разлога сачека окончање поступка пред Уставним судом. Дакле, није добро да буде преседан.

Што се тиче утицаја извршне власти на суд, није посао извршне власти да се бави утицајем на судске власти, али такође није ни посао, ни задатак, ни дозвољено извршним властима да у име полицијских органа, да у име тужилаштава, да у име судова унапред износе податке ко је крив, којим доказима се располаже, да ли се зна убица певачице, да ли се знају батинаши који су у мају 2015. године тукли младеж у Великој Плани,

где има и мртвих душа, и ко је фалсификовао потписе у суду у Великој Плани.

Дакле, неко треба тиме да се бави. Очигледно да начин на који сада то функционише... Прво, то је могуће да се деси, а с друге стране, нема одговорних, односно нема одговорности. Ако је могуће да се деси такав случај и ако нико не одговара, нешто није у реду и потребно је ове надлежности пренети како закон предвиђа, а боже мој, ако Уставни суд, који је сада изабран, буде ефикасан, можда ће већ у јануару то решити. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем се, председавајући.

По амандману, реч има народни посланик Нењо Јовановић.

Изволите.

НЕЊО ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем се, председавајући.

Кад се посматра образложење предложених измена и допуна закона о коме расправљамо, тј. Закона о уређењу судова, сви ови амандмани који су поднети имају отприлике заједнички циљ, а то је да се фактички укаже на нешто што није суштина образложења.

Зарад истине, односно само чињеница, ја морам да укажем на нешто што грађани треба да знају. Финансијски аспект између Министарства правде и Високог савета судства је дефинисан знатно пре 2012. године. Зашто? Знатно пре 2012. године део надлежности Министарства правде је пренет на надлежност Високог савета судства. Говорим о финансијама и располагању финансијама из буџета.

С друге стране, што се тиче послова правосудне управе, тачно је да је разграничено шта је посао правосудне управе у односу на надлежност Високог савета судства. Лично, као адвокат и као правник, сматрам да ништа од овога не треба да буде пренето на Високи савет судства и да Високи савет судства треба да расправља само о персоналним решењима, ни о чему више. На тај начин би се обезбедила независност Високог савета судства у односу на правосуђе. Све остало треба да буде регулаторно од стране Министарства правде.

Међутим, пошто ми правници треба да знамо једну чињеницу која је неспорна, да увек постоји у правним поступцима, и у парничном, па чак и у кривичном, претходно питање, овде се може тумачити управо као претходно питање одлука Уставног суда. Зашто претходно питање? Па због тога што од тог питања зависи како ће се даље развијати процес преношења надлежности од Министарства правде ка Високом савету судства. Опет, зашто претходно питање? Па зато што ће се тим претходним питањем решити све дилеме, све недоумице које сада муче и Високи савет судства и Министарство правде.

Морам да подсетим да у Високом савету судства ради велики број лица, извршилаца који су прешли из Министарства правде у Високи савет судства. Шта ћемо да радимо у случају да одлука суда буде таква

каква се очекује? Па ти људи морају да се врате негде да раде, не могу остати без посла. Не могу бити без било чега што се везује за њихов радноправни статус. Њихов радноправни статус мора да буде регулисан.

У том смислу и у том духу треба посматрати овај предлог закона и мислим да амандмани указују на нешто сасвим друго, а то је сумња у пристрасност, непристрасност, избор судија, што није уопште суштина предложеног закона. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Јовановићу.

По амандману, народни посланик Срђан Ного. Изволите.

СРЂАН НОГО: Ипак бих се осврнуо на излагање претходних колега. И то је став, што је рекао уважени претходни говорник, али око тога бисмо могли нашироко да дискутујемо. Ми морамо сада да се концентришемо на оно што је званични предлагач предложио.

Господине Мартиновићу, ми смо јасно у образложењу амандмана ставили да сматрамо да је прекршен члан 47. Јединствених методолошких правила за израду прописа, зато што се ви у Образложењу позивате на очекивану одлуку Уставног суда. Али не постоји већ сад одлука Уставног суда па да је потребно да се врши то усклађивање. Овако сте поставили нешто што није формалноправно утемељено.

Али да се вратимо на оно кључно, што је рекао и претходни говорник и што сте и ви потенцирали. Ми имамо сумњу у вашу пристрасност. Штавише, и ово што сте нам ви цитирали... Ми знамо шта су послови правосудне управе. Подсетићу вас да су овде недавно били представници Министарства правде и ми смо им поставили питање које се тицало разрешења одређених судских вештака. Из Министарства правде нам је одговорено да они нису надлежни за разрешење судских вештака. То значи да у Министарству правде људи не знају шта је њихова надлежност. Ево, молим вас, онда ви, господине Мартиновићу, научите државног секретара Министарства правде, господина Илића, шта је његова надлежност, пошто он очигледно то не зна. Научите и министарку правде Нелу Кубуровић, око разрешења судских вештака. Лепо им то, молим вас, поновите и прочитајте да се људи баве својим послом.

Понављам, ви утичете на рад правосудних органа. Ја нисам речју у свом амандману поменуо Александра Вучића, али да, ево сада помињем, и Александар Вучић и Српска напредна странка директно утичу на рад правосуђа. Конкретно, у овом закону је спорно што долази од вас. Зашто то није иницирало Министарство правде него мора представник владајуће већине из Народне скупштине?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Представник предлагача, Александар Мартиновић. Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Па, пре свега, по Уставу и по Пословнику право предлагања закона припада не само Влади него и народним посланицима. Је л' тако? Тако је. Као што ја имам право да предложим закон, тако имате и ви. Ја у томе не видим ништа спорно.

Оно што бих ја волео да чујем као одговор то је у ком конкретном судском предмету је Александар Вучић или било ко из СНС вршио притисак на суд да донесе пресуду или одлуку у корист Александра Вучића или неког из СНС-а. Најлакше је тако паушално рећи – Александар Вучић врши притисак на правосуђе. Шта то значи? Морате да кажете – извршио је притисак на тог и тог судију у том и том судском предмету тако што му је урадио..., одвео га у подрум, дао му 100 евра, претио му да ће добити батине или нешто слично. Дакле, волео бих да чује цела Србија кад се то десило, у ком судском предмету, под којим околностима и тако даље.

Још једну ствар сте превидели да кажете. Ја сам у образложењу зашто не прихватам амандман на члан 1. лепо рекао – ако Уставни суд одлучи да није сагласан Уставу тај члан Закона о уређењу судова, од њега мора да се одустане, односно ако одлучи да јесте, у том случају треба спровести прелазак надлежности са Министарства правде на Високи савет судства. Нема ту никаквог притиска. Само сам пошао од једне разумне претпоставке. Ако је покренут поступак за оцену уставности те одредбе Закона о уређењу судова, па разумно је да се сачека одлука Уставног суда. Јер, као што је рекао и господин Јовановић...

(Председавајући: Захваљујем, господине Мартиновићу.)

... Шта у случају да одлука Уставног суда буде позитивна и да се прихвати да је одредба закона неуставна …

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

По амандману, народна посланица Александра Чабраја.

АЛЕКСАНДРА ЧАБРАЈА: Захваљујем, председавајући.

Мени би само било јако интересантно да замолите предлагача да објасни како, зашто, којом методом је успео у моје образложење да учита име Александра Вучића, којег ја уопште нисам споменула. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По амандману, народни посланик Саша Радуловић. Изволите.

САША РАДУЛОВИЋ: Хвала.

Ово је било фантастично објашњење како нема утицаја на правосуђе. Наравно, ствари не раде тако како би посланик Мартиновић хтео да прикаже. Утицај на правосуђе иде разним страначким каналима. Грађани то јако добро знају, тако да нећу даље образлагати. Значи, утицај на правосуђе је стравичан и цену тога плаћамо свакодневно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има представник предлагача, Александар Мартиновић. Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Па ја мислим да грађани Србије сад могу да виде у чему је разлика између вас из такозване европске, грађанске, како се већ зовете, опозиције и нас из СНС. Када прозовемо вас, ми конкретно кажемо – били сте стечајни управник у том и том предузећу, закључили сте тај и тај штетан уговор, добили сте толико и толико пара. Ви се на то љутите.

А ја вас питам, у тој маси, како ви кажете, стравичних примера утицаја Александра Вучића на српско правосуђе да ми наведете један једини пример. Ја могу да вам наведем колико хоћете примера где сте ви били стечајни управник и где сте са својом сопственом фирмом закључивали уговоре о пружању, како ви кажете у том уговору, рачуноводствених услуга – у Ковачици, Фабрика шећера „Димитрије Туцовић“, не могу да набројим свих 15 или 16 друштвених предузећа у којима сте били стечајни управник и у којима сте, али апсолутно у сваком предузећу имали закључен уговор са својом сопственом фирмом. И зато вас је Агенција за лиценцирање стечајних управника казнила још 2011. године, када Александар Вучић и СНС нису били на власти.

У томе је разлика између вас и нас. Ви говорите паушално, а ми вам наводимо конкретне чињенице. Ево, ја вас сада питам, кажите ми један судски предмет, број предмета, име судије, о чему се ради у том судском предмету на који је Александар Вучић вршио притисак. Ево, кажите ми, само један једини случај. (Аплауз.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реплика, Саша Радуловић. Изволите.

САША РАДУЛОВИЋ: Захваљујем се.

Значи, серија неистина које је изрекао. Даћу конкретне примере: „Асомакум“ са братом, пребијање брата и брата Синише Малог на Паради поноса, афера „Хеликоптер“, све спорне приватизације које су на крају завршиле у фиоци. Све оно чиме се хвалио, на све се утиче. Моја тужба против њега која не може да му буде уручена две године, бежи од судова. Питање за Вучића би било – што беж*и*те? Значи, сваки предмет, где год се човек окрене, иста ствар.

А читава прича о тим стечајевима, ја сам поносан што сам у тим стечајевима штитио интересе запослених, штитио интересе поверилаца који су знали тачно шта се ради, а те приче о фирмама су заиста смешне и то ћете на крају морати на суду да објасните.

Грађани Србије јако добро знају шта се ради у правосуђу. Јако добро знају да су различити аршини за партијске челнике и све остале грађане Србије. Привилегована мањина, партијски паразит који уништава Србију на сваком кораку. Од запошљавања, преко судства, преко субвенција које делите, корупција је у свакој пори друштва. И ви имате образа да се јављате.

Значи, ја сам радио против свих лупежа који су крали. За све постоје судске одлуке, те одлуке корумпиране Агенције за стечајеве судови

су укинули. Ви то знате, то зна и Александар Вучић који вам је дао тај материјал, зна јасно да говори лажи. Међутим, то га не спречава да их говори и да обмањује грађане Србије са том и таквом политиком. Е па у априлу вам долази на наплату и спровешћу вам стечај свима. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Повреда Пословника, народни посланик Немања Шаровић.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Господине Милићевићу, повређен је члан 106. Ви сте као председавајући у складу са чланом 27. били дужни да опоменете Александра Мартиновића. Зашто? На дневном реду је Предлог закона о измени Закона о уређењу судова. Александар Мартиновић је два минута набрајао које су те заслуге и који су то квалитети Саше Радуловића због којих је Александар Вучић њега предложио за министра.

То је лепо чути, добро је чути, али сте ви били дужни то да прекинете. И онда сте омогућили и Саши Радуловићу да два минута говори колико не ваља Александар Вучић и који су све разлози што је он пристао да за таквог човека уђе у Владу и да буде његов министар. Према томе, не ваљају, тачно, ево добацују посланици – не ваљају ни један ни други, ја се слажем. Али те њихове препирке, расправе бивших пријатеља, бивших блиских сарадника, бивших такозваних и наводних експерата …

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Шаровићу, улазите у реплику.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Не, ја објашњавам само како сте повредили Пословник и шта сте све дозволили, а не смете да дозволите, господине Милићевићу.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Слажем се, господине Шаровићу. Не смем да дозволим ни да ви у овом тренутку кршите Пословник, а рећи ћу вам и зашто.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: И молим да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о овој повреди Пословника.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Изјаснићe се, наравно. Захваљујем.

Али желим да вас подсетим само, сходно члану 103, да ви можете указати на повреду Пословника, али одмах након непосредно учињене. Нисте након излагања господина Мартиновића, већ сте сачекали излагање господина Радуловића. Захваљујем.

Најпре, представник предлагача народни посланик Александар Мартиновић. Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Па ја већег лупежа и преваранта од Саше Радуловића нисам срео. (Аплауз.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Мартиновићу, ипак, молим вас, да бирамо речи. Молим вас да бирамо речи.

(Народна посланица Бранка Стаменковић прилази столу председавајућег.)

Молим вас да се удаљите да бих могао да водим седницу.

Захваљујем.

Господине Мартиновићу, изволите. Ви знате да ја нисам плашљив човек. Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Потпуно вас разумем, господине Милићевићу. Није лако водити седницу Народне скупштине када имате појединце који се понашају потпуно супротно Пословнику и супротно здравом разуму, али шта да се ради, мора човек да делује и под таквим околностима.

Дакле, ја само желим да кажем мојим колегиницама које ми добацују да ја некога вређам – Саша Радуловић је рекао за све нас да смо лупежи, паразити, битанге и да ће он над нама да спроведе стечајни поступак.

Е сад, ја се само надам, господине Радуловићу, да нећете опет ангажовати фирму „Е-бизнис сервис“ када будете спроводили тај стечај, који се, узгред, никада неће десити, јер вам грађани Србије никад за то неће дати прилику. Али, ево, ја вас питам поново – у ком судском предмету је вршен притисак од стране било кога од СНС на било који правосудни орган у Републици Србији?

Што се тиче одлука које се односе на вас, постоји одлука Агенције за лиценцирање стечајних управника из 2011. године којом сте кажњени са сто хиљада динара, управо из ових разлога које сам наводио, зато што сте са својом сопственом фирмом као стечајни управник закључивали уговоре о пружању књиговодствених услуга. Па онда имате одлуку Управног суда, па после одлуке Управног суда имате поново одлуку Агенције за лиценцирање стечајних управника.

Причате о субвенцијама. Када сте били министар привреде, ви сте рекли да је то одлична идеја, да је то једини начин како можемо да привучемо стране инвеститоре у Републику Србију.

И кажите ми, господине Радуловићу, који сте ви стечајни поступак позитивно решили по раднике?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Мартиновићу.

Превише смо се удаљили од теме.

(Саша Радуловић: Реплика.)

Господине Радуловићу, ја сам мало и преплашен. Мораћу, сходно члану 112, да направим паузу од минут и онда да наставимо по дневном реду. Верујте ми.

(После паузе – 20.25)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Ђорђе Милићевић): Настављамо рад.

На члан 1. амандман је поднела народна посланица Гордана Чомић.

(Саша Радуловић: Реплика.)

Немате основа за реплику. Направили смо паузу да би се наставило са радом.

На члан 1. амандман је поднела народна посланица Гордана Чомић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандмане, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Срето Перић, Вјерица Радета и Милорад Мирчић, заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић, заједно народни посланици мр Александра Јерков, Горан Ћирић, Радослав Милојичић, Горан Јешић, Балша Божовић, Маја Виденовић, Наташа Вучковић, Томислав Жигманов, Весна Марјановић, Душан Петровић и Верољуб Стевановић, народни посланик Бранка Стаменковић и народни посланик Зоран Живковић.

Реч има најпре народни посланик Срето Перић. Изволите.

СРЕТО ПЕРИЋ: Даме и господо народни посланици, на основу члана 153. и члан 154. Устава могло би се поставити питање да ли Високи савет судства има и може да има у надлежности ово што је предвиђено Законом о уређењу судова. Али, у сваком случају, господин Мартиновић као доктор правних наука није требало да буде тај који ће предложити закон о изменама и допунама Закона о уређењу судова, зато што успоставља једну лошу праксу.

А шта је ту лоша пракса? Па прошли пут, односно 21. јануара 2016. године Високи савет судства је поднео захтев Народној скупштини да одложи примену овог закона од 1. јуна до 1. јануара 2017. године. И сада да је то учинио Високи савет судства, то би било другачије. Нема ниједног разлога да се сад ово ради и да се помера, поготово што се може десити у наредном периоду да се неке одредбе неког закона некоме и не допадну па се може покренути иницијатива за оцену уставности тог закона и да онда суспендујемо важење тих одредаба тог закона. Мислим да то није у реду и није смело да се уради.

Имамо још једну, ја бих рекао, аномалију. Предлагач је рекао да овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања, а онда се подноси амандман и каже се – закон ће ступити на снагу наредног дана од дана објављивања. Вероватно из разлога што је овај предлог поднет 6. децембра па се рачунало да ће бити раније усвојен, а пошто смо дошли до 27. децембра а овај закон још није усвојен, онда бисмо дошли у једну правну празнину.

И досада се дешавало да су неке статусне промене, односно запослени су губили радни статус, па кад су се реорганизовали неки државни органи приликом промене, приликом неке грешке, имали су право на накнаду или надокнаду...

(Председавајући: Захваљујем, колега Перићу.)

... И за све оно што су били оштећени они су били обештећени у неком поступку. И овде се то могло десити. Значи, ово није у реду.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Срђан Ного. Изволите.

СРЂАН НОГО: Предлажемо брисање овог члана закона и понављамо да СНС утиче на правосуђе.

Ја морам да одговорим колеги Мартиновићу, с обзиром на то да је колега Мартиновић поставио питање, а тиче се његовог закона. Значи, амандман...

Молим вас, колега Милићевићу, немојте да слушате наредбе председника посланичке групе владајуће већине.

Значи, ми захтевамо брисање овога члана из истог образложења као у 1. ставу, јер сматрамо да је лош и да је доказ утицаја СНС-а на правосуђе.

И, на директно питање господина Мартиновића ја ћу да му одговорим. Он жели да уђе у ЕУ, је л' тако? Е, па Савет Европе …

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Ного, желите ли да говорите о амандману?

СРЂАН НОГО: Ја говорим о амандману.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Не говорите о амандману.

СРЂАН НОГО: Молим вас, господине Милићевићу, вратите ми време.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Ного, вратићу вам време, али вас питам пре тога – да ли желите да говорите о амандману који је поднет?

СРЂАН НОГО: Да.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Изволите.

СРЂАН НОГО: Идемо из почетка.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Надокнадићемо време.

СРЂАН НОГО: Сматрамо да овај амандман нема упориште и да је супротан члану 47. Јединствених методолошких правила за израду прописа и да је сам овај закон један велики скандал за правосуђе, јер се на основу воље једног човека покреће цео законодавни механизам по принципу шта би било кад би било и прејудицира се одлука Уставног суда.

Понављам, правосуђе је под великим притиском. И сам овај закон је доказ да је правосуђе под великим притиском. Господин Мартиновић када образлаже, уопште не прича о закону, него упућује изазов да му из опозиције кажу – очекујте још један телефонски позив, господине Мартиновићу, и мене да увредите. Судија Вучинић, Никола Петровић и Аца Ђорђевић преко Степановића притискају судију Вучинића да се изузме... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Какве то везе има, господине Ного?

Два пута сам вас питао, господине Ного, да ли желите да говорите о амандману. Очигледно не желите.

Овлашћени представник СНС-а, односно најпре представник предлагача, народни посланик Александар Мартиновић. Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Ако можете да ми одговорите на једно претходно питање. Могу ли ја сад да кажем да су Двери финансиране од стране Душана Петровића и Саше Драгина још пре четири, пет, шест и ко зна колико година преко такозваних СТАР пројеката? Могу ли да кажем да су финансиране преко извесне госпође Јасмине Вујић, која ради у…

(Председавајући: Господине Мартиновићу…)

Мислим, смем ли да причам у духу у ком причају ова господа која кажу да се члан 2. брише?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Мартиновићу, приметили сте да сам у више наврата покушавао колегу Нога да усмерим да говори о амандману.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Није спорно. Значи, господине Милићевићу, ако та правила важе за њих, ваљда важе и за мене.

(Председавајући: Изволите.)

Ако они кажу да је Александар Вучић неко ко врши притисак на правосуђе, смем ли ја да кажем како су Двери настале и ко их је финансирао? Финансирала их је Демократска странка, преко такозваних СТАР пројеката. Финансирале су их одређене стране службе, финансирале су их одређене амбасаде. По том задатку су и послати овде у Народну скупштину, да би глумили наводно српске патриоте и највеће Србе које је икада човечанство видело.

(Марија Јањушевић добацује.)

Дакле шта, и ви сте највећи Србин?

(Председавајући: Ајмо сада да се мало вратимо на амандман.)

Е, сада да се мало вратим на амандман.

Не разумем када неко каже – због једног човека се покреће цео законодавни механизам. Па и због вас би се покретао цео законодавни механизам да сте предложили неки закон. Дакле, ви имате иста права у Народној скупштини као и ја, као и свих 250 народних посланика. Само да вас обавестим, изгледа да нисте читали образложење Предлога закона и образложење зашто се не прихвата ваш амандман. Ја сам као народни посланик, а то право имате и ви, покренуо поступак пред Уставним судом и Уставни суд је тај предлог прихватио. И поново вам кажем, разумно је…

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Мартиновићу.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Ја, господине Милићевићу, имам неко време ваљда и као представник предлагача.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Два минута, као и министри.

Оног тренутка када имате основ за реплику, имате два минута.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Имам ваљда неко време као предлагач?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Не, имате два минута.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Значи, имам исто време као и подносиоци амандмана.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Да, по два минута.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Мислим да не тумачите Пословник на исправан начин.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Извините, члан 158. Завршите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Само једна реченица.

Дакле, разумно је очекивати, ако се покрене поступак пред Уставним судом, а Уставни суд прихвати предлог за покретање поступка, да се сачека са преношењем послова правосудне управе са Министарства на Високи савет судства...

(Председавајући: Захваљујем, господине Мартиновићу.)

... Јер то не подразумева само преношење послова, него прелазак државних службеника из Министарства правде који се баве тим послом у Високи савет судства.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем. Надокнадио сам вам време које сам одузео кроз дијалог који смо водили.

Реч има народни посланик Немања Шаровић, повреда Пословник. Изволите.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Морам, господине Милићевићу, да протестујем. Ви сте заиста толико брутални, већ после 55 секунди прекорачења прекинули сте господина Мартиновића. Посланике владајуће коалиције можете да едукујете о посланичким правима, али ван ове сале. Организујте неки курс. Било је, колико се сећам, неко саветовање везано за нове посланике. Имајући у виду да се господин Мартиновић редовно ресетује, претпостављам да је он у сваком мандату нови посланик.

Повредили сте члан 158. Тај члан каже да, уколико предлагач закона, односно овлашћени представник има право да говори..., а то је по амандману два минута. Да ли је то много, да ли је то мало, ја мислим да је то и превише, али то би неко ко је шеф посланичке групе морао да зна. Ако не зна, ваше је да га прекинете, као што представнике опозиције прекидате након неколико секунди, а сваки министар је причао 20, 30, 40... Ево Мартиновић је сада направио рекорд – 55 секунди.

А ваш дијалог, пошто ви оправдавате то тиме да сте наводно надокнадили време које је потрошено у дијалогу, ви сте дијалог са њим и ту едукацију, закаснелу, започели тек на два минута и 20 секунди, и то је већ било време када сте ви одавно морали да га прекинете.

Према томе, господине Милићевићу, позивам вас да водите у складу са чланом 27, дакле да поштујете Пословник, а што је много битније, да га примењујете на идентичан начин и према посланицима владајуће коалиције и према нама из опозиције. Они очигледно имају више права. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Управо то и чиним, господине Шаровићу. Нисам једном прекинуо господина Мартиновића, већ два или три пута. Водили смо дијалог много дуже од времена које сте ви споменули. Само сам надокнадио у та два минута време које смо потрошили кроз дијалог.

Да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника?

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Да, желим, господине Милићевићу.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Александар Мартиновић, повреда Пословника. Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, указујем на повреду члана 27. и не тражим да се гласа.

Мени никаква едукација од господина Шаровића није потребна. Он је вероватно ту едукацију прошао код Драгана Ђиласа, у неком од управних одбора јавних предузећа у Београду.

Али мене то не занима. Само желим да укажем на једну чињеницу коју можете да проверите у вашем електронском систему.

Посланичкој групи СНС остало је, ако се не варам, сат и по да говоримо по амандманима. Дакле, могу да узмем и време посланичке групе и нема потребе да ме сецкате на свака два минута када говорим, јер имам и време које има моја посланичка група. Е сад, то што је Посланичка група СНС највећа у Народној скупштини па то некоме смета, некоме боде очи и неко не може да поднесе ту чињеницу, то је његов проблем. Само вам кажем, математички, колико ми имамо времена.

То што су они потрошили своје време, то је њихова ствар. Ми наше време нисмо потрошили. По мојој рачуници, а ви проверите да ли сам у праву, имамо сат и 35 минута. Нека имамо сат и 20 минута, али у сваком случају имамо неко време, то је екстра време, које можемо да користимо у расправи по амандманима.

Е сад, овде је поднето много амандмана. Прича се о свему и свачему: о Александру Вучићу, о „Хеликоптеру“, о Андреју Вучићу, о жандармима... Прича се о свему и свачему и ја морам да узмем мало и од времена посланичке групе. Нерадо то чиним, али морам то да урадим да бих подносиоцима амандмана показао колико ништа не знају, колико се не разумеју у послове правосудне управе и колико не разумеју колики ће бити велики проблем за државу ако Уставни суд оцени да је мој предлог за покретање поступка за оцену уставности оправдан па државни службеници у међувремену из Министарства правде прећу у Високи савет судства… (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Мораћу да вас прекинем да не би опет посланици опозиције казали како имам двоструке аршине за посланике позиције и посланике опозиције.

Господине Мартиновићу, моје је, најпре, да вам упутим питање – да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника? (Не.)

Ви свакако имате време Посланичке групе СНС, али вас молим, зарад евиденције, да на самом почетку кажете да ли се јављате… Ја сам мислио да сте се јавили као представник предлагача, а не као народни посланик.

(Немања Шаровић: Ако ми не дате реплику, онда по Пословнику.)

Не можемо се играти – час по Пословнику, час реплика. Молим вас.

(Немања Шаровић: Пословник.)

Желите повреду Пословника?

(Немања Шаровић: Ако ми не дате реплику, онда по Пословнику.)

Не можете добити реплику на повреду Пословника.

Изволите.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Господине Милићевићу, повређен је члан 104, који каже да, уколико се народни посланик у свом излагању на седници Народне скупштине увредљиво изјасни о народном посланику који није члан исте посланичке групе… Александар Мартиновић је у свом претходном излагању рекао како сам ја завршио некакву едукацију у управним одборима Драгана Ђиласа. Ја никада нисам био члан ниједног управног одбора Драгана Ђиласа…

(Председавајући: Господине Шаровићу, ви управо чините…)

Дозволите само да завршим.

Дакле, ви…(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Управо чините оно на шта указујете да се не сме чинити…

(Немања Шаровић: Апсолутно не.)

Позивате се на члан 104.

(Немања Шаровић: Да ли могу да завршим?)

Не, не.

(Немања Шаровић: Имам право два минута да образлажем.)

До два минута.

Дакле, не можете користити повреду Пословника да бисте реплицирали колеги Мартиновићу, у конкретном случају.

(Немања Шаровић: Ја сам само објашњавао како сте ви погрешили и како сте право на реплику мени ускратили. То је повреда Пословника.)

(Немања Шаровић: Дозволите да вам објасним.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Не, немате.

(Немања Шаровић: Како да вам објасним ако не наведем ситуацију у којој се…?)

Не можете никако да ми објасните, из једног простог разлога, јер немате право на реплику на повреду Пословника.

Колега Мартиновић је указао на повреду Пословника. Не можете добити реплику, а није вас повредио.

(Немања Шаровић: Ако је повреда Пословника, онда је све дозвољено.)

Указали сте. Захваљујем.

Овлашћени представник СНС Верољуб Арсић. Изволите.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Искористио бих право на реплику, господине председавајући, због... гомиле...

(Жагор у сали.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Арсићу, ви сте добили реч.

Изволите.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: ... Због гомиле неистина које су изнете овде. Значи, најлакше је да кажете – премијер је звао овога судију и утиче на овог судију, утиче на овог судију. Од лажи је тешко бранити се. Тешко се брани од лажи, тешко се брани од неистина.

Можда сам ја, како уважени колега каже, неваспитан. Можда сам и незналица. Ево, највећа сам незналица на свету, највећа незналица, али све што сам рекао за овом говорницом била је истина, а то што ви говорите су најобичније лажи. (Аплауз.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Ного, изволите.

СРЂАН НОГО: Господине Милићевићу, имам право на реплику и на Мартиновића и на Арсића. Значи, ускратили сте ми једну реплику. Идемо редом.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Дозволите, дозволио сам право на реплику. Имате два минута. Изволите.

СРЂАН НОГО: Господине Мартиновићу, Двери нису биле никада финансиране од лица која ви помињете, али зато, пазите сад, СНС је била финансирана од стране Демократске странке. Господин Ненад Ковач звани Неша Роминг, човек који је био благајник Бориса Тадића, финансирао је СНС. Кум Николе Петровића.

Идемо даље. Ви помињете ЦИА. Ево, данас сам постављао питање како је Војска и тадашњи РДБ, односно одређени људи како су били уплетени у сарадњу са истима, и где је кривична пријава која је нестала када је угашено војно правосуђе? Хајде, помозите да се то рашчисти и ишчачка. Послушајте посланичко питање од данас.

Али је занимљиво да Вилијем Монтгомери поново успоставља сарадњу између МУП-а и Војске са ЦИА 2001. године. Вилијем Монтгомери, који је саветник Српске напредне странке. Ми немамо никога из ЦИА који је нама саветник, господине Мартиновићу.

Даље, ви 'оћете у ЕУ. Савет Европе у званичном извештају каже да је правосуђе у Србији под снажним утицајем извршне власти.

(Александар Мартиновић: Ко каже?)

Савет Европе. То је за вас меродавно. Ако већ не верујете мени, а ја сам вам поменуо, чули сте за одређене случајеве, „Асомакум“, брат Александра Вучића. Чули сте за судију Вучинића. Да ли ће мени нешто да се деси зато што сам то рекао? Одговоран је Ђорђевић директно. Чули сте за 650 судија који никад нису показали исписнице из СНС-а.

Чули сте да директор БИА преко своје бивше адвокатске канцеларије заступа пословне банке у великим преварама, подноси фалсификоване анексе уговора за које зна да су на суду доказани да су фалсификати! То подносе ти адвокати! Е, то ви рашчистите! Стефановић, Ђорђевић, Петровић. То вам је утицај на правосуђе.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Ного…

(Наташа Сп. Јовановић: Пословник.)

Право на реплику, народни посланик Александар Мартиновић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Ја сам сад у великој дилеми када је у питању идеолошка оријентација Двери.

Дакле, не разумем – јесте ли ви сад за ЕУ или сте против ЕУ? Кажете не ваља српско правосуђе; ко то каже? каже Савет Европе. Питате ко вам је из ЦИА у председништву Двери. Па Јасмина Вујић. (Аплауз.)

(Чују се коментари: Тако је!)

Па замислите какве безбедносне провере треба да прође неко да би радио у свемирском програму САД. Значи, гледају му десето колено, шта је био, чиме се бавио, ко је, шта је, одакле је. Дакле, ево вам жене која ради за ЦИА.

Питате ме како сте финансирани. Душан Петровић, пре њега Саша Драгин, СТАР пројекти..., ево су код Маријана уговори..., стотине и стотине хиљада евра су уложене у пројекат звани „Двери“.

Коме сте кукали у изборној ноћи да вас уведе у Парламент, сећате ли се? Тражили сте стране посматраче. Али не стране посматраче…

(Марија Јањушевић: Дајте тај анкетни одбор.)

Што вичете толико, госпођо? Чујем добро. Мало сам ћорав, не видим, али још увек чујем.

Дакле, сећате л' се чију сте помоћ тражили у изборној ноћи? Не руских посматрача. (Аплауз.) Знате ли чију су помоћ тражили? Тражили су помоћ посматрача ОЕБС-а. Истог оног ОЕБС-а чији је представник на Косову и Метохији био Вилијем Вокер...

(Председавајући: Захваљујем, колега Мартиновићу.)

... Коме сада Шиптари хоће да подигну споменик.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Колегинице Јовановић, ја вам се извињавам још једном. Малочас сам схватио да сте питали по ком основу. Заиста нисам схватио да сте се јавили по повреди Пословника. Свакако бих вам дао реч.

Изволите, имате реч.

Повреда Пословника, народна посланица Наташа Јовановић.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Господине потпредседниче, ја сам народни посланик.

Што се тиче вашег вођења седнице морам да вам укажем на неколико неправилности, пошто видим да покушавате и у овим тренуцима да останете сталожени и прибрани. И чувајте концентрацију, пошто ће ово дуго да потраје, дубоко у ноћ, до сутра и тако.

Најпре сте повредили члан 27. и то је основ свега, руковођења овим заседањем.

Знам да не можете да будете неко ко предвиђа ситуације и не можете да уђете у мозак господина Мартиновића, у његову главу па да знате да ли је он у тренутку када стисне тастер овлашћени представник овог предлога закона или је народни посланик који користи и крцка то време посланичке групе.

Ваше је било, господине Милићевићу – и ја вас заиста сада упозоравам, иначе ћемо се сваког пута јављати – да питате по ком основу се господин Мартиновић јавља. Он може да говори до два минута и никако преко тога, а то што његова посланичка група има време, па знате шта, ми имамо овде ситуацију и да његов колега из посланичке групе, кога ја видим као новог калифа уместо калифа, подноси амандман на предлог његовог закона, значи није добро... И то је добро да влада конкуренција међу вама и да господин Орлић има такве амбиције, али молим вас, водите рачуна и питајте га лепо у тренутку када се јавља док траје расправа по овом закону по ком основу се јавља, јер видим да и ви нисте човек који може да предвиђа такве ситуације.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Јовановић. Потпуно сте у праву. О томе сам малочас и говорио. Зато што нисам схватио да се колега Мартиновић јавио као народни посланик а не као представник предлагача. Слажем се.

Да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника? (Да.)

Колега Верољуб Арсић се најпре јавио као овлашћени представник СНС-а. Реплика. Изволите.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Даме и господо народни посланици, е сад смо управо дошли до тога ко говори истину а ко не говори истину.

Споменута је афера „Асомакум“. Па је л' нису похапшени ти који су целу ту аферу направили, који су у црно завили многа предузећа? Какве везе они имају са Андрејом Вучићем? Никакве. Али најлакше је да се

изађе и каже – ево, брат премијера је то урадио. Иако сви знају, кривци постоје, имају имена, презимена, докази постоје.

Знате, у судском поступку судија има дискреционо право да повери поверење неком сведоку више, али материјалном доказу мора да повери апсолутно поверење, јер је материјални доказ материјални доказ, нешто што не можете да промените.

Е сад, колега Мартиновић рече уз чију помоћ су ушли овде велики заступници Србије, грађана Србије, Срба. Тачно, уз помоћ америчког амбасадора. Тачна је и та прича ко је стварао покрет који се сад представља за велику патриотску снагу у Србији.

И немојте да ме вучете за језик да говорим шта је било поред стадиона „Чукаричког“, ко је с ким седео, ко је какве коверте делио и коме је давао. Немојте да ме вучете за језик. Немојте да ме вучете за језик, неће да вам буде добро баш.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Сходно члану 104. став 3, сада ћемо да затворимо круг реплика и да наставимо по амандманима.

По амандману, предлагач амандмана народна посланица Бранка Стаменковић. Изволите.

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ: Хвала, председавајући.

Мој амандман на члан 2. гласи – „брише се“, као што је гласио и на члан 1. такође – „брише се“. Због чега? Због тога што је овај предлог закона потпуно бесмислен и ништа не решава.

Не поричем да постоји проблем, имамо проблем, али овај закон га неће решити.

У чему је проблем? Посланик Мартиновић, предлагач закона, врло добро зна да основни проблем са овим законом није у роковима за спровођење одређених одредби, већ у чињеници да су те одредбе супротне нашем Уставу. На ово упозорава Венецијанска комисија још од 2006. године, када смо тај Устав донели, и упозорава да ми Поглавље 23 нећемо моћи да затворимо док не спроведемо ове одредбе, а да ове одредбе ми не можемо да спроведемо док нам је Устав овакав.

Уместо да заложи свој политички ауторитет да се покрену промене Устава како бисмо могли да имплементирамо ове одредбе јер ће нам оне гарантовати независност судства, а нама треба независно судство због нас, а не због ЕУ, посланик Мартиновић прави се потпуно невешт и продужавањем рокова одржава статус кво, који одговара владајућој већини, а то је да судство остане зависно од политичких уплива и да суштинских промена не буде, да до њих никада не дође. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По амандману, народни посланик Срђан Ного. Изволите.

СРЂАН НОГО: Подржавам амандман колегинице из покрета Доста је било. Сматрамо да је правосуђе у лошем стању и, ево, цитирамо неког ко би могао да нам буде релевантан узор за владајућу већину. Александар Вучић је данас такође критиковао правосуђе, због Млађана Динкића. Значи, оно што ја тврдим тврди и Александар Вучић.

Молим вас, само да илуструјем да ја не говорим паушално. Значи, ми имамо проблем са правосуђем у Србији и просто, ево, покушавам да нађем заједнички додир са владајућом већином...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Ного, ми се вечерас уопште не разумемо. Покушавам све време да вам укажем да морате да говорите о амандману који је поднет на члан 2, који гласи – „брише се“, а члан 2. каже: „Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“.

Поново вас питам, добронамерно, да ли ви желите да говорите о овом амандману? Изволите.

СРЂАН НОГО: Колега Милићевићу, мислим да сам више пута поновио да сматрамо да цео овај закон треба повући. Тако је, треба да се брише, не треба да ступи на снагу. Да ли ви разумете оно што ја говорим, ево, већ два сата?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: А да ли ви разумете да је оно што сте сада управо рекли прича за расправу у начелу, а сада говоримо о члану 2?

СРЂАН НОГО: Хајде да не уђемо у реплике, молим вас. Значи, да ја искажем...

Ево шта је још ту са овим законом проблематично. Већ осам година, последњих, свакога месеца 35.000 евра... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Не могу да вам дозволим. Видите да сам вам искључио микрофон из једног простог разлога, јер ви никако да раздвојите расправу у начелу од расправе у појединостима, односно по амандманима.

По амандману, народни посланик Владимир Орлић.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала, господине председавајући.

И ово ће бити кратко; и треба и мора да буде.

Дакле, сматрам да не треба да се прихвати ни овај предлог са брисањем, баш као ни они претходни. Нити смо у писаном образложењу, нити сада у усменом образложењу чули било какав ваљан разлог зашто би, забога, тако требало урадити. Ви сте интервенисали када је реч о овим неискреним патриотама, и на то ја нећу да се обазирем.

Када је реч о предлагачу који је овде образлагао, позивајући се на европске институције, поглавља и преговоре, то је све обична фарса. И да се ми око тога разумемо, то је јасно свакоме ко, рецимо, оде на сајт предлагача и тамо види да се напрасно, пре пар дана залажу за суспензију европских интеграција. Њих то, да се разумемо, не занима. А ово да се не усвоји. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По амандману, народна посланица Бранка Стаменковић. Изволите.

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ: Колико времена имам?

(Председавајући: Само тренутак, 10 минута и 12 секунди.)

Хвала.

Колега Орлићу, тј. да се директно не обраћам, колега Орлић тврди да се ја искључиво позивам на нешто што ЕУ и Венецијанска комисија од нас захтевају. Морам да кажем да сам, припремајући се за обраћање у овој скупштини по овом амандману, прегледала стенографске белешке претходног скупштинског сазива, када је прошли пут продужаван овај рок, као што се сад опет тражи да се продужава овај рок. Тада је министар Селаковић, високи функционер СНС-а, овде, у овом дому, и то је проверљиво у стенографским белешкама, рекао исто ово што сам ја сад рекла – да ове законске одредбе ми морамо да имплементирамо да бисмо могли да затворимо Поглавље 23, јер те одредбе гарантују независност правосуђа. С друге стране, ми не можемо да их имплементирамо због тога што су оне противне нашем Уставу.

Мене занима зашто се предлагач овог закона прави невешт па сад кобајаги подноси неку уставну иницијативу а зна шта ће да одговори Уставни суд, зашто свој политички ауторитет у ових последњих пет година, он и његове колеге нису уложили у промену Устава да се овај проблем реши – не зато што ЕУ од нас то захтева, него зато што нама треба независно правосуђе? Не због ЕУ, због нас нам треба независно правосуђе.

У том смислу овај предлог закона не само да сматрам бесмисленим начином да се овај проблем реши, него и неискреним и лицемерним. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По амандману или...?

Реплика на директно помињање, народни посланик Владимир Орлић. Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала лепо.

Даме и господо, разумем да понекад у наступу узбуђења због жучне полемике неко пропусти да чује нешто и испрати до краја. Дакле, чисто за случај да се нисмо разумели, ево видите како добронамерно наступам, не сматрам да је било каква лоша намера, него просто неразумевање.

Хајде још мало прецизније, није спорно ни шта каже министар Селаковић у било ком тренутку, није спорно ни шта каже Венецијанска комисија, ни шта пише у Акционом плану. Шта сам ја оспорио? Мотивацију, причу предлагача амандмана да му је тобож стало до европских институција, до европских интеграција, до тога шта пише у било ком поглављу. Ту причу сам оспорио и рекао сам – то је неискрена прича, то је обична фарса. Зашто сам то рекао? Зато што се политичка организација предлагача амандмана, знате већ сви врло добро, то је оно

удружење грађана које се лажно представља за какав покрет, пре пар дана определила да више није за интеграције. Шта су рекли? Они су за то да се, цитирам – суспендују европске интеграције.

Где су то рекли? Ево, свако лепо може да оде док ја ово сад причам, да провери веб-сајт те политичке организације, чланак под насловом „О евроинтеграцијама“ од 11. децембра текуће године – ауторски текст, спољна политика, ЕУ и тако даље, и тако даље, потписао тај ауторски текст као ауторско дело народни посланик поменутог удружења које се прави да је покрет, игром случаја неки потпредседник тамо. И ево шта он каже: „Наш план“, њихов план, „подразумева једногодишњу суспензију нових интеграција...“ и тако даље.

Зашто су они направили такав план више је него јасно, да би се политички приближили, да би се идентификовали са неискреним патриотама... Иначе, за вашу информацију, то вам је исто што и лажне патриоте само лепше казано. Имао сам обавезу да ово пренесем, обећао сам једној водитељки. Дакле, све што они кажу а позивају се на европско обична је фарса. И то је неискрено у целој причи, даме и господо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Орлићу.

Колегинице Стаменковић?

(Бранка Стаменковић: Реплика.)

Говорило се о представнику предлагача, ви нисте једини представник предлагача.

(Бранка Стаменковић: Може по амандману?)

По амандману може. Изволите.

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ: Управо сам хтела да се захвалим, прво на промоцији предизборне идеје покрета Доста је било у покушају да се обједине здраве снаге које још постоје а која су нека опозиција у Србији не би ли се супротставили тренутно владајућој већини. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Колега Радуловићу, по амандману желите? Изволите.

САША РАДУЛОВИЋ: Ја се захваљујем представницима СНС што читају наш програм и што нас промовишу на телевизији. Желим вам још више времена да проведете читајући наше програме, али посао би вам био да се бавите законом, а тиме се не бавите. И практично ниједну реформу не спроводите. Све чиме се бавите је покушај... Да подвучем – покушај вређања и омаловажавања.

(Председавајући: Колега Радуловићу...)

Међутим, то не иде. То много више говори о вама него о било коме другом. Хвала вам још једном...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Радуловићу, добили сте реч по амандману. Амандман гласи: „Члан 2. Предлога закона брише се.“ А члан 2. Предлога каже: „Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“. Захваљујем.

На члан 2. амандман су заједно поднели народни посланици Срето Перић, Вјерица Радета и Љиљана Михајловић.

Одбор за уставна питања и законодавство, на основу члана 163. став 2. Пословника, одбацио је овај амандман, а одбачени амандмани, према ставу 4. истог члана, не могу бити предмет расправе и о њима се не гласа.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик др Владимир Орлић.

Предлагач и Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Владимир Орлић. Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Даме и господо, желим само да се захвалим Одбору, а богами и предлагачу. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Пошто смо завршили претрес о амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и у целини.

Прелазимо на 5. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ТРЖИШТУ КАПИТАЛА (појединости).

Примили сте амандмане које су на Предлог закона поднели народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета, Весна Николић Вукајловић, Јово Остојић, Срето Перић, Марина Ристић, Милорад Мирчић, Љиљана Михајловић, Момчило Мандић, Марко Миленковић, Томислав Љубеновић, Никола Савић, Мирослава Станковић Ђуричић, Немања Шаровић, Александра Белачић, Дубравко Бојић, Миљан Дамњановић, Божидар Делић, Наташа Јовановић, Петар Јојић, Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, Драган Весовић, проф. др Миладин Шеварлић, Маријан Ристичевић, мр Александра Јерков, Горан Ћирић, Радослав Милојичић, Горан Јешић, Гордана Чомић, Балша Божовић, Маја Виденовић, Наташа Вучковић, Томислав Жигманов, Весна Марјановић, Душан Петровић, Верољуб Стевановић, Зоран Живковић и Саша Радуловић.

Примили сте извештаје Одбора за финансије, републички буџет и контролу трошења јавних средстава и Одбора за уставна питања и законодавство, као и мишљење Владе о поднетим амандманима.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника Народне скупштине, отварам претрес Предлога закона у појединостима.

На члан 1. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици заједно Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић, заједно мр Александра Јерков, Горан Ћирић, Радослав Милојичић, Горан Јешић, Гордана Чомић, Балша Божовић, Маја Виденовић, Наташа Вучковић, Томислав Жигманов, Весна Марјановић, Душан Петровић и Верољуб Стевановић и заједно Зоран Красић, Вјерица Радета, Весна Николић Вукајловић, народни посланик Зоран Живковић и народни посланик Саша Радуловић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Зоран Красић. Изволите.

ЗОРАН КРАСИЋ: Напокон.

Господине Милићевићу, ја бих вас замолио да нам кажете колико још ми уопште имамо времена за ову расправу у појединостима, пошто сте ово све спојили, па бисмо хтели мало да испарцелишемо, имамо још 13 закона, да се не би десио онај скандал као прошли пут, да сте за четири закона само читали имена подносилаца амандмана. Ако није проблем, ево ја ћу да наставим о амандману, а ви ту израчунајте да бисмо ми знали колико имамо да поделимо, јер имамо важније законе у наставку.

(Посланици коментаришу у сали.)

У праву си, ја знам да сам паметан. То је општепозната ствар.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Изволите ви по амандману. Изволите.

ЗОРАН КРАСИЋ: Хвали ме човек, како да га увредим? Не могу да га увредим, твој земљак.

Зашто смо поднели амандман на 1. члан ? Зато што све што се овим предлогом закона у члану 1. мења, то већ постоји. Значи, то већ постоји. Овај члан се односи на дефиниције. Значи, сви ризици који постоје на финансијском тржишту су већ дефинисани: кредитни, финансијски, робни и тако даље и тако даље. Тако да је ово непотребно да се мења.

Али морамо да кажемо зашто се мења. Мења се оном немуштом терминологијом, јер овај основни текст закона, па и ове измене и допуне су неуспели препис, превод који је врло лош. Врло лош. Али ни ове измене неће да направе неку штету Републици Србији. Зашто? Зато што ово тржиште готово да не постоји. И одмах да вам скренем пажњу, ово није закон само о хартијама од вредности, него о финансијским инструментима. Овде се вежбају ови нови наши брокери, дилери и тако даље, рачунају да…

(Председник: Време.)

... Немамо времена.

ПРЕДСЕДНИК: Време, хвала.

Подносилац Срђан Ного.

СРЂАН НОГО: Ми смо предложили брисање овога члана, као и свих осталих чланова овога закона, из простог разлога. Прво, што мислимо да не постоји тржиште капитала у Србији. То је један велики проблем. Друго, доношењем једног закона и самим регулисањем и интервенисањем на тржишту капитала ви не можете да покренете тржиште капитала и не можете да покренете ни привреду, нити привредне циклусе, већ то морате мерама економске политике. Тако да, самим тим, бесмислени су и разлози у образложењу овога закона и просто морамо реаговати, морамо вам одговорити на начин на који се ви односите према опозицији, односно уопште према законодавном телу Републике Србије.

Ево, мењамо овај закон други пут за годину дана. Ви га доносите по убрзаном поступку и стављате са двадесет седам тачака дневног реда, а чак и то тржиште које не постоји не желите да уредите на мало целовитији начин. Наравно, има ту разних интереса којима не одговора да се то уради већ желе да берзанско тржиште остане неразвијено, па тако, рецимо, банке, пре свега пословне банке у иностраном власништву, имају велики интерес да ова правила игре остану нерегулисана и да стање остане овако како јесте и просто ви забијате главу у песак.

Тако да доносите одређене измене које можда и нису толико лоше, али не регулишете на целокупан и целовит начин, и због тога смо ми против овог члана, односно овог закона.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Саша Радуловић, подносилац.

САША РАДУЛОВИЋ: Хвала, председавајућа.

Скупштина ради од десет сати. Запослени су дошли већ у осам. Кршимо Закон о раду, четрнаести сат рада за запослене у Скупштини. И није питање посланика, него питање људи који овде раде оволико времена. До ког члана сте мислили, односно до ког закона имате пролазно време данас да држите расправу?

ПРЕДСЕДНИК: Да ли желите да говорите о амандману или желите да забављате народ?

САША РАДУЛОВИЋ: Захтевам да престанемо да кршимо Закон о раду и права и прекините расправу... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДНИК: Хвала вам пуно. Значи, прекршили сте Пословник и причали сте о ономе за шта нисте добили реч. Жао ми је, али потрошили сте своје две минуте, ваше право.

Неко од предлагача да ли је још преостао? Није.

Живковић не може.

На члан 1. амандман је поднео Маријан Ристичевић.

Изволите, посланиче.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Мислим да је Влада у праву и с обзиром на то да се мом колеги Роднију приспавало, ја ћу овде да одустанем од образложења.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман, са исправком, поднео је Владимир Ђурић.

Да ли је он ту? Не.

На члан 2. амандмане, у истоветном тексту, поднели су заједно Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, Иван Костић, Драган Весовић, Миладин Шеварлић, посланици Посланичке групе Демократска странка, посланици Посланичке групе Српска радикална странка Зоран Красић, Вјерица Радета, Јово Остојић, и Зоран Живковић и Саша Радуловић.

Реч има народни посланик Срђан Ного.

СРЂАН НОГО: Захтевамо брисање и овога члана закона јер, понављам, да сте имали добру намеру, ви бисте донели свеобухватнији закон који би дуже био у процедури. Овако желите само да усагласите овај закон други пут за годину дана са директивама ЕУ, а и даље ће нам остати исти проблеми које имамо на тржишту капитала. Свима је познато да се ревизорски и финансијски извештаји у Србији купују, да су непоуздани и да корупција цвета, и ништа се не ради да се ови лоши обичају сузбију.

Већински власници могу да раде шта хоће и ни на који начин не штитите мањинске акционаре. Сама Комисија за хартије од вредности, о којој смо пре неки дан расправљали, у ствари недавно, не ради ништа да би заштитила мањинске акционаре. Такође, овим предлозима измена закона ви се не осврћете на то питање, зато што дозвољавате да се управо тржиште капитала не развија, да не постоји.

Јер, да сте желели, ви не бисте дозволили монополе који се праве захваљујући политици, било да су домаћи, било да се иностранн, да се читава предузећа, односно сва акционарска друштва концентришу у власништву једнога лица, да се они несрећни људи који имају акције, а сви знамо како су прошли од Це маркета, преко АИК банке, најновији пример, раније исто БЕКО, а ево сада и БИП и многи други, остављају на милост и немилост и просто не поштујете приватну имовину.

Нема тржишта капитала у Србији. Овај закон служи само да се замажу очи ЕУ, односно да испуните неки њихов налог, али и они сами нису заинтересовани да се ово уради, зато што и њима одговара да пљачкају овај напаћени народ, да те стране компаније из те Европске уније износе ресурсе из ове земље на легалан и илегалан начин, материјална добра која ми стичемо.

Хајде да донесемо један закон који би штитио мањинске акционаре, који би штитио обичне људе у Србији, који би штитио грађане Србије. Овде таквих ствари нема и не постоје.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Зоран Красић.

ЗОРАН КРАСИЋ: Ја морам по амандману.

Амандман на члан 2. обухвата све од члана 73. па до 90 и неког члана. То су све инсајдерске информације, које могу да буду посед оних који делују на финансијском тржишту.

Е сад, конкретно чланом 2. Предлога закона врши се измена у члану 73, то је примена, и то само у делу да се ова заштита или забрана злоупотребе инсајдерских информација односи и на спот уговоре, изведене уговоре. Али то већ постоји. То све постоји, знате...

Међутим, овде је направљена једна много већа грешка. Сад ћу да вам кажем, мени је на ту грешку указао министар саобраћаја, а грешка се огледа у следећем. Сви појмови употребљени у овом закону у мушком граматичком роду обухватају мушки и женски род лица на која се односе. То нам рече министар саобраћаја, да је то стандард, да без тога не сме ниједан закон у Србији да постоји. Ко је наредио? Наредио Повереник за равноправност полова. И у 15 закона ми убацимо овај члан. И ова иста Влада каже – ма таман посла, не долази у обзир.

На овом примеру показујем како функционише та влада. Та влада функционише тако што нема система, нема комуникације. Шта може у неким законима, у другима је забрањено. Ја не знам, овде би морали надлежни органи некако да изврше посредовање између министара који дођу да представљају Владу, да се на јединствен начин прихвати ово што је пре недељу дана прихваћено.

ПРЕДСЕДНИК: Време, хвала вам.

Реч има народни посланик Саша Радуловић.

САША РАДУЛОВИЋ: Још једном, председавајућа – кршите Закон о раду и права запослених у Народној скупштини. Прекините седницу, преко 14 сати људи раде.

ПРЕДСЕДНИК: Само ви наставите да радите, не бришите ништа. Служба је организована да ради.

Реч има народни посланик Ђорђе Комленски.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Захваљујем, председавајућа.

Наравно да овај амандман треба одбити. Мени је потпуно јасно зашто Посланичка група Двери не разуме потребу за даљом регулацијом овог закона кад је у питању тржиште капитала, јер за њиховог шефа посланичке групе тржиште капитала је следећа чињеница, а то је да 21 одборник у Скупштини градске општине Чачак своју накнаду од 16.000 динара мора шефу Посланичке групе Двери у готовом да преда после сваке седнице, што је у просеку 336.000 динара по свакој одржаној седници. Поред тога, имају налог да сваку седницу опструишу; од једне направе четири седнице, па то изађе и на милион и по динара...

(Председник: Молим вас, посланиче, о амандману.)

И управо из тог разлога ова посланичка група не схвата шта значи регулисање тржишта капитала, како се новац стиче на тржишту

капитала, јер то њима апсолутно не одговара и из тог разлога и предлажу овакав амандман. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има министарка Ана Брнабић. Изволите.

АНА БРНАБИЋ: Хвала.

На почетку бих само хтела да објасним, због грађана Србије, да ово о чему се прича овде и што се помиње у образлагању амандмана, да се овде доносе измене и допуне закона да би се замазале очи, да би се додатно направила атмосфера за малверзације итд., хоћу стварно, без даље дискусије о овоме, да кажем о чему се овде ради – да се у овом предлогу измена и допуна закона у ствари пооштравају казнене одредбе како би се спречиле било какве малверзације и злоупотребе на тржишту.

Такође, да се даје више ингеренција Комисији за хартије од вредности како би се поново и на тај начин спречиле злоупотребе на тржишту и ојачало тржиште капитала у Србији. Тако да, стварно је беспредметно да причамо да је нешто потпуно супротно ономе што је очигледно у овим предлозима измена и допуна Закона.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 3. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици заједно Посланичке групе Двери, заједно Посланичке групе Демократске странке и заједно Зоран Красић, Вјерица Радета и Срето Перић, Зоран Живковић и Саша Радуловић.

Реч има народни посланик Зоран Красић.

ЗОРАН КРАСИЋ: Само бих вам скрену пажњу да представник Владе уопште не прича о амандману, прича о лепим очекивањима. Али ја ћу о амандману на члан 3. Овде се предлаже брисање нечега што већ постоји. Шта је разлог? Значи, све ово што се убацује то већ постоји у ст. 1, 2, 3, 4. и 5. Погледајте ове одредбе које се мењају, видећете, оно што је прежврљано, то је сада написано само крупним словима.

Зашто се ово мења? Зато што је скоро изабрана Комисија за хартије од вредности, на предлог наравно већине, али има и ужи предлог, а то је министар финансија. Јер, у програму рада ове владе је речено да ће да се оснажи финансијско тржиште, да ће држава да иде са много већом количином тих финансијских деривата и тако даље, али ове одредбе се не тичу државе и хартија од вредности које издаје држава. Може се рећи да се пре свега тиче ове две берзе, једне финансијске и једне робне берзе. И, потпуно непотребна промена.

Шта се мења? Оно што се прежврља сада се допише. Зашто? Зато што је у питању један нови превод. И комплетна Комисија за хартије од вредности, од оног чувеног Миљка, кренула је са лошим преводима и ми имамо тај закон који тешко ко може да разуме, а поготово га не разумеју ови у Комисији за хартије од вредности. Какво је стање у Комисији за хартије од вредности имали сте прилике да чујете пре месец дана када сте бирали оне чланове, а добили сте сви и оне елаборате о заслугама.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала. Време.

Захваљујем, посланиче, добили смо.

Реч има Саша Радуловић.

САША РАДУЛОВИЋ: Хвала.

Закон о раду забрањује послодавцу да држи запослене дуже од 12 сати, експлицитне одредбе Закона о раду. Председница Скупштине то игнорише и искључује микрофоне… (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДНИК: Искључујем микрофон само онима који потпуно промаше амандман на предлог закона о којем дискутујемо.

Реч има Бошко Обрадовић, предлагач амандмана.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Уважена председавајућа, чим сте ви морали да се вратите значи да је интервенисао неко с врха и рекао да су ствари измакле контроли и да хитно треба да се уведе ред, да Мартиновић не буде овако црвен као што тренутно изгледа.

Но, да се вратимо на амандман и члан 3. овога закона. Мени је најинтересантније образложење Владе Републике Србије због чега је одбијен овај амандман, који су између осталог предложиле и Двери, па каже: „Истовремено, на овај начин онемогућило би се усклађивање са правном регулативом ЕУ, односно Директивом 2014/57/ЕЗ и Уредбом 596/2014/ЕУ, а тиме се испуњавају обавезе предвиђене Споразумом о стабилизацији и придруживању.

Ето, ја заиста волим када ви овако лепо напишете да сви закони које ви доносите јесте заправо спровођење директива из Европске уније, најразличитијих обавеза које сте преузели када вам је ЕУ честитала победу у другом кругу председничких избора три сата пре затварања биралишта 2012. године и сада ви, наравно, морате све те директиве да испуните. Не интересује вас ни српско тржиште капитала, ни наш домаћи економски интерес, ни интерес грађана Србије, очито је да је вама кључна директива Европске уније.

Дакле, нека Срби и грађани Србије нестану. Нека држава Србије нестане. Нека сви ми осиромашимо. Нека нас стране банке опљачкају. Нека стране фирме не плаћају порез у Србији на остварену добит. Нека буду задовољне само стране банке и стране фирме и нека све друго пропадне у Србији, али директиве ЕУ се морају поштовати. Је л' тако, госпођо министарка?

Свето писмо за Српску напредну странку су директиве Европске уније. Кад се пробудите ујутру, ви морате путем факса да добијете наредбу шта ћете радити тога дана и ви радите по директивама ЕУ. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Горан Ковачевић.

ГОРАН КОВАЧЕВИЋ: Ово је наставак објашњења које добијамо од једне посланичке групе, која у ствари и не зна о ком се амандману ради. Претходно су дискутовали о амандману који се тиче акцијског капитала и малих акционара, а то је други закон, није овај.

У овом члану је добро што су прочитали шта Влада каже, јер не знају у ствари о чему се ради.

Овде се ради о заштити учесника на тржишту, односно да спот уговори за робу постају заштићени инсајдерским информацијама. И то је у реду што постоји у Европској заједници, али то постоји на свим финансијским, како примарним тако и секундарним тржиштима.

Брисањем овог члана финансијско тржиште, ту сте у праву, јесте у проблему у Србији, било би још више нестабилно. Инсајдерске информације које су последице времена иза нас биле би још ригорозније. Зато је овај предлог, у ствари, предлог којим регулишемо и штитимо и мале акционаре и друге учеснике на финансијском тржишту.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Реч има народни посланик Александра Томић. Изволите.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: По амандману, председавајућа.

Поштовани министри, колеге посланици, допунила бих излагање колеге посланика из наше посланичке групе.

Када говоримо о европским директивама, треба да подсетимо и јавност и грађане Србије да су Споразум о придруживању и стабилизацији са Европском унијом потписали они са којима је предлагач седео у клупи на изборној листи када је улазио у ову скупштину.

Према томе, оно за шта се ми залажемо као Српска напредна странка и Влада Србије је тај европски пут и настављање оног пута који је у интересу свих грађана Србије. А овим чланом 3 желимо да покажемо да механизми у регулисању тржишта морају да постоје, да правила морају да постоје и да држава једноставно мора да контролише све оне активности на тржишту које би штетиле не само грађанима Србије него уопште привреди Србије. Морају да буду дефинисане.

Због тога је чудно што предлагач тражи да се овај члан закона брише. Просто, у овом тренутку и у сваком следећем, кад год буде био предлог „брише се“, треба једноставно игнорисати уопште овакав начин опхођења према грађанима Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 3. амандман је поднео посланик Маријан Ристичевић. Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо, пошто се ова моја спортска екипа разбежала, мислим да је Влада у праву. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 4. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици заједно Посланичке групе Двери, заједно Посланичке групе Демократска странка, заједно Зоран Красић, Вјерица

Радета и Марина Ристић, народни посланик Зоран Живковић и народни посланик Саша Радуловић.

Реч има народни посланик Срђан Ного.

СРЂАН НОГО: Сада долазимо до дела закона који регулише забрану трговине хартијама на основу инсајдерских информација. И то је пракса свуда у свету, али ја постављам питање – за протеклих шест година важења претходног закона ко је у Србији икада ухваћен и суђен, и процесуиран за дела на основу трговине хартијама на основу инсајдерских информација? Јер у пракси је то био изузетно чест случај.

Значи, много је било примера да се на основу инсајдерских информација повлаче одређене пословне одлуке и пословни потези. У претходних шест година ми немамо случај да је било ко ухваћен и процесуиран за једно такво дело. Поздрављамо даље прецизирање ове одредбе, само што је проблем што стално одредбе остају мртво слово на папиру.

Постављамо питање и зашто се изузима из трговине хартијама од вредности које издаје Народна банка и држава Србија, јер је погрешно, свуда у свету се нормално тргује са таквим хартијама, јер се на основу секундарне трговине формирају управо и цене и инструменти којима се тргује.

Закон би био бољи да смо били свеобухватнији, али овде је очигледно био у питању конкретан налог Европске уније и конкретан интерес Европске уније. Ми, нажалост, никада ништа не радимо у интересу грађана Србије. Ма колико год се посланици владајуће већине љутили, али је то пракса и то треба разобличити. Просто, ви радите у интересу ЕУ, односно, радите само оно што вам се наложи, а не размишљате о широј слици и о интересу грађана.

Опет кажем, ви немате тржиште капитала и о чему ми уопште причамо? У Србији не постоји тржиште капитала. Тачка. То је просто јасно. Не може да се тргује зато што, ем што је упропаштено, ем што је дозвољено да се сва имовина концентрише у рукама малог броја појединаца, да л' су домаћи, да л' су странци.

ПРЕДСЕДНИК: Горан Ковачевић има реч.

ГОРАН КОВАЧЕВИЋ: Тачно је да финансијско тржиште у Србији јесте у тешкој кризи и то је последица тога што немате финансијске деривате којима можете да тргујете на том тржишту. То није последица лошег функционисања ове владе, већ једноставно тешке економске ситуације.

Делимично могу да се сложим са вама да ови закони које сада, данас, доносимо уређују оно што није било уређено пре шест година и да је сигурно постојало безброј инсајдерских информација које су утицале на финансијско тржиште. Можемо да имамо различите политичке ставове, али суштинско питање је а зашто тражите да нешто што је данас боље, и ви

кажете да је боље, вероватно ће бити боље, што није постојало, треба да се брише. Политички став је у реду, схватам да треба да се брише, али да се не би брисало, да би било боље, ја не могу да гласам за ваш амандман.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Верољуб Арсић.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Даме и господо народни посланици, мене не чуди што се овај амандман оволико, да кажем, брани од неких посланика. Постоји више врста хартија од вредности; имате дужничке хартије од вредности, имате власничке хартије од вредности. Али они су уопште против хартија од вредности.

Знате, имате примарну емисију хартија од вредности, имате секундарну емисију хартија од вредности, односно секундарну трговину на тржишту хартија од вредности. Они би хтели да буде све примарно, да „Топчидер“ ради пуном паром и да када грађани добију плату одмах трче у банку и из банке код дилера да купују на улицама евре. Колико? Од једне плате два-три евра. То је њихов план и такву нама они Србију обећавају.

ПРЕДСЕДНИК: Можете по амандману. Изволите.

СРЂАН НОГО: Мислим да сам заслужио право и на реплику, да појасним, пошто ме очигледно претходни говорник није добро разумео, али добро. Члан 104, уколико погрешно протумачи.

Ја сам указао, господине Арсићу, управо на то да је овде проблематично што се не развија и та секундарна трговина хартијама које издаје Народна банка и држава. Тако да ме нисте слушали, али добро. Нисам видео да ли сте били у сали, па тек толико да појаснимо.

А друго, шта бисте рекли Александру Вучићу, када смо имали разговор овде у Народној скупштини... (Председник: Посланиче...)

... Он је сам рекао да се апсолутно слаже око примарне емисије и да је то добра ствар, али ми је рекао директно шта би било са Србијом и да би му из ЕУ направили хаос када би он то радио, иако је то добра ствар. Молим лепо.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Верољуб Арсић.

Можете ли по амандману, пошто нисам дала реплике?

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Па, ево, знате шта, председавајућа, оне ствари које су проверљиве доказују нам да ли неко говори истину или не. А ја сам управо оптужен да нисам био у сали док је колега говорио, а седео сам овде, нисам се мрднуо. Према томе, нека грађани сами процене ко говори истину а ко не.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 4. амандман је поднео посланик Маријан Ристичевић. Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Нема професора Павловића, утече, не знам. Захваљујем. Влада је у праву.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 5. амандмане, у истоветном тексту, поднели су заједно посланици Посланичке групе Двери, заједно Посланичке групе Демократска странка, заједно Зоран Красић, Вјерица Радета, Никола Савић, посланик Зоран Живковић, посланик Саша Радуловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 6. амандмане, у истоветном тексту, поднели су посланици заједно Посланичке групе Двери, заједно Посланичке групе Демократска странка, заједно Зоран Красић, Вјерица Радета и Мирослава Станковић Ђуришић, Зоран Живковић и Саша Радуловић.

На члан 7. амандмане, у истоветном тексту, поднели су посланици заједно Посланичке групе Двери, заједно Посланичке групе Демократска странка, заједно Зоран Красић, Вјерица Радета и Немања Шаровић, Зоран Живковић и Саша Радуловић.

На члан 8. амандмане, у истоветном тексту, поднели су посланици заједно Посланичке групе Двери, заједно Посланичке групе Демократска странка, заједно Зоран Красић, Вјерица Радета и Александра Белачић, Зоран Живковић и Саша Радуловић.

На члан 8. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Родни неће у дуел, отишао да спава. Нема потребе да образлажем, мислим да је Влада у праву.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 9. амандмане, у истоветном тексту, поднели су посланици заједно Посланичке групе Двери, заједно Посланичке групе Демократска странка, заједно Зоран Красић, Вјерица Радета и Дубравко Бојић, Зоран Живковић и Саша Радуловић.

ЗОРАН КРАСИЋ: Амандман на члан 9, то је у ствари на члан 85. изворног текста, а наслов изнад тог текста гласи – Манипулације на тржишту.

Закон о тржишту капитала донет је 2011. године, па је претрпео једну измену 2015. године, а ову измену предлажете, између осталог, зато што је донета и једна уредба тамо у ЕУ 2014. године. Значи, ово што је било 2014. године у ЕУ вероватно је укључено у ову измену од 2015. године, а можда и није. Можда је моћ манипулације у међувремену напредовала па вас је неко упозорио да треба и то да обухватите. Али то није толико битно.

Битно је да се у основи свих ових промена налази ССП. Он је у овој згради усвојен 9. септембра 2008. године. То је важан датум, јер тада је кренуо правно-политички, па и економски суноврат Републике Србије.

И наша је срећа само што још дуго тржиште капитала неће да заживи у оном обиму као што је неко желео. Мислим на обим трговине, на финансијске деривате итд. И то спасава Србију да она може да опстане, јер

очигледно ближи се дан када ће сви они који кажу да Србија треба да иде према ЕУ грдно да се варају и да се кају.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 9. амандман је поднео Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Ако се ови спортисти не врате, Влада је у праву. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 10. амандмане, у истоветном тексту, поднели су посланици заједно Посланичке групе Двери, заједно ДС, заједно Зоран Красић, Вјерица Радета и Миљан Дамјановић, Зоран Живковић и Саша Радуловић.

На члан 10. амандман је поднео Маријан Ристичевић.

Посланиче, ја знам да се увек јавите. Желите ли реч, ваш је амандман?

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем. Мислим да је и по овом амандману Влада у праву, а ових спортиста нема. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 11. амандмане, у истоветном тексту, поднели су посланици заједно Посланичке групе Двери, заједно ДС, заједно Зоран Красић, Вјерица Радета и Божидар Делић, Зоран Живковић и Саша Радуловић.

На члан 12. амандмане, у истоветном тексту, поднели су посланици заједно Посланичке групе Двери, заједно ДС, заједно Зоран Красић, Вјерица Радета и Наташа Јовановић, Зоран Живковић, Саша Радуловић и Маријан Ристичевић.

Изволите, посланиче.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем. Мислим да су ови моји нашли другог тренера. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала. На члан 13. Амандмане, у истоветном тексту, поднели су посланици заједно Посланичке групе Двери, заједно ДС, заједно Зоран Красић, Вјерица Радета и Петар Јојић, Зоран Живковић и Саша Радуловић.

На члан 13. амандман је поднео Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Само да нису отишли у коцкарницу. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 14. амандмане, у истоветном тексту, поднели су посланици заједно Посланичке групе Двери, заједно ДС, заједно Зоран Красић, Вјерица Радета и Томислав Љубеновић, Зоран Живковић и Саша Радуловић.

На члан 15. амандмане, у истоветном тексту, поднели су посланици заједно Посланичке групе Двери, заједно ДС, заједно Зоран Красић, Вјерица Радета и Момчило Мандић, Зоран Живковић и Саша Радуловић.

На члан 16. амандмане, у истоветном тексту, поднели су посланици заједно Посланичке групе Двери, заједно Посланичке групе Демократска странка, заједно Зоран Красић, Вјерица Радета и Марко Миленковић, Зоран Живковић и Саша Радуловић.

Реч има народни посланик Марко Миленковић.

МАРКО МИЛЕНКОВИЋ: Даме и господо народни посланици, поднетим амандманом на Предлог закона о измени и допуни Закона о тржишту капитала предлажемо брисање члана 16, јер не постоји ниједан оправдани тржишни разлог за измене и допуне овог закона, који је донет 2011. године а измењен 2015. године.

Овде суштина није садржај Владиног образложења за неприхватање овог амандмана и покретање привредноказненог поступка против лица које врши повреде Закона о тржишту капитала, већ се овде заправо ради о још једном предлогу закона који се нашао пред нама као резултат вашег пута у ЕУ и насилног усклађивања наших закона са прописима ЕУ. Па чак и сада у овом предлогу закона не испуњавате у потпуности, већ само делимично испуњавате обавезе произашле из ССП, чиме нам недвосмислено указујете да овај предлог закона није коначан већ ће се његове измене и допуне поново наћи пред нама.

Управо због таквог односа према тржишту капитала настао је овај амандман, којим Посланичка група СРС покушава да утиче на вас да одустанете од бесмисленог пута у ЕУ, која води експлоатациону политику према малим државама гледајући их као обично тржиште за своју робу без могућности реципрочног излаза, а сви знамо колика је разлика између наших јабука, крушака, грожђа, осталог воћа и пластике коју једу у ЕУ без мириса и укуса, али нам не дају извоз измишљајући бесмислене услове.

Наш амандман је заправо последица вашег циља који желите постићи усвајањем овог предлога закона, а то је већа заштита инвеститора и либерализација тржишта. И, када је у питању заштита инвеститора и гарантовање капитала, ту СРС додаје да истовремено мора да се заштити и српски радник, јер на њему почива и ова држава и ово друштво. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 17. амандмане, у истоветном тексту, поднели су посланици заједно Посланичке групе Двери, заједно ДС, заједно Зоран Красић, Вјерица Радета и Милорад Мирчић, Зоран Живковић, Саша Радуловић и Маријан Ристичевић.

Реч има Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: С обзиром на то да за ову вежбу немам екипу... Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 18. амандмане, у истоветном тексту, поднели су посланици заједно Посланичке групе Двери, заједно ДС, заједно Зоран Красић, Вјерица Радета и Љиљана Михајловић, Зоран Живковић и Саша Радуловић.

На члан 18. амандман је поднео Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Ако их неко види, нека каже да ћу им делити укоре.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 19. амандмане, у истоветном тексту, поднели су посланици заједно Посланичке групе Двери, заједно ДС, заједно Зоран Красић, Вјерица Радета и Весна Николић Вукајловић, Зоран Живковић и Саша Радуловић.

На члан 20. амандмане, у истоветном тексту, поднели су посланици заједно Посланичке групе Двери, заједно ДС, заједно Зоран Красић, Вјерица Радета и Јово Остојић, Зоран Живковић и Саша Радуловић.

На члан 20. амандман је поднео Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо, њима је, изгледа, доста било. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 21. амандмане, у истоветном тексту, поднели су посланици заједно Посланичке групе Двери, заједно ДС, заједно Зоран Красић, Вјерица Радета и Срето Перић, Зоран Живковић и Саша Радуловић.

Реч има народни посланик Зоран Красић.

ЗОРАН КРАСИЋ: Госпођо председавајућа, добио сам обећање од Милићевића, који је пре вас био, да нас обавести колико је још времена остало за завршетак ове расправе у појединостима да бисмо могли да планирамо време за следеће законе, па нисам добио одговор. Ето, ја да искористим овај амандман, па да ми, ако можете, одговорите на ово питање.

ПРЕДСЕДНИК: Могу да питам Службу, пошто ја не водим евиденцију.

Пошто смо завршили претрес о амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и у целини.

Прелазимо на 6. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПРЕУЗИМАЊУ АКЦИОНАРСКИХ ДРУШТАВА (појединости).

Примили сте амандмане које су поднели народни посланици на Предлог закона на о изменама и допунама Закона о преузимању акционарских друштава.

Примили сте извештај надлежних одбора и мишљење Владе.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника, отварам претрес Предлога закона у појединостима.

На члан 1. амандмане, у истоветном тексту, поднели су Зоран Живковић, Саша Радуловић, Маријан Ристичевић, заједно Зоран Красић,

Вјерица Радета и Никола Савић, заједно посланици Посланичке групе Двери и Посланичке групе Демократска странка.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

С обзиром на то да се нису вратили... Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Срђан Ного.

СРЂАН НОГО: Нисам разумео овај амандман, али добро. Идемо даље.

Што се тиче овог закона, ми предлажемо брисање овог члана, као и свих осталих чланова. Прво, саопштавајући свој политички став да је некоректно да се направи овакав дневни ред, да спојимо двадесет седам тачака у једном врло кратком року, а двадесет седам тачака које немају никаквих међусобних додира и веза, тако да просто сматрамо да сам предлагач дневног реда и сам подносилац, односно Влада Републике Србије није била ни добронамерна, нити је радила у интересу грађана Србије.

Такође, што се тиче овог закона, читав овај закон указује на једну веома опасну ствар, а то је да се припрема продаја преосталих великих предузећа и банака у државном власништву, односно који имају капитал државе Србије. Због тога ми сматрамо да треба повући један овакав закон, односно треба да се бришу одредбе овог закона.

Шта је још остало грађанима Србије? Само ти последњи ресурси што нису уништени, упропаштени и распродати у последњих 16 година. Сад је очигледно време да се стави она тачка или онај шлаг на торту и да се последњи ресурси попут Аеродрома, попут Комерцијалне банке, попут свих преосталих виталних предузећа распродају и продају. То никако не ваља. Такође, подсећам да овде треба да постоје мањински акционари, да се штите мањински акционари …

(Председник: Овде се ради о органима управљања.)

Ето толико, генерално, о целом закону. Не бих се даље јављао за амандмане.

ПРЕДСЕДНИК: Добро, не може генерално цео закон, него овај члан.

Реч има народни посланик Зоран Красић.

ЗОРАН КРАСИЋ: Јесте, чланом 1. Предлога закона врши се одговарајућа измена у члану 2. основног текста закона у погледу нечега што се називају појмови, и ту сте у праву. Додаје се 6а. Набрајају се органи, потпуно непотребно. То је већ постојало у закону.

Морам да скренем пажњу да се просто јавља један манир. Рецимо, у том члану 2. тачка 8) даје се дефиниција Централног регистра, депоа и клиринга хартија од вредности, и то потпуно супротно у односу на члан 262. Закона о тржишту капитала, а онда у тачки 9) даје се дефиниција Комисије за хартије од вредности и, наравно, потпуно супротно члану 215. Закона о тржишту капитала. Тако да ове измене и допуне треба тумачити,

пре свега, као један слободан литерарни састав, где се стварно врши једна коренита, само једна врло значајна промена кад је у питању преузимање ових акционарских друштава, где се повећава проценат тог капитала и тако даље, процена те имовине.

Међутим, и овај закон стварно отвара неке дилеме. Он је од 2006. године мењан – мењан је 2009. године, па 2011. године. Добар део преузимања послова се завршио. Има још неколико који би требало да се заврше, очигледно.

У неким следећим члановима показаћемо о чему се ради, ал' ја никако да добијем одговор на питање колико нам је још времена од оних десет сати остало, јер су нам много важнији ови закони о ПДВ, о пореском поступку, о акцизама, па не бисмо хтели да трошимо време на овај закон.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Владимир Орлић.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Позивам да се не прихвати, свакако.

Баш је прикладно образложење које је навела Влада, да нису пружени никакви убедљиви разлози за евентуално прихватање. Како нису писмено, тако нису ни сада усмено. И свакако не сматрам да су образложења, ни прича о обједињеном дневном реду, ни начелна расправа, а понајмање нека продаја Аеродрома..., ма, у принципу, све оно што би се код нас рекло – како мали Перица замишља посао посланика у Хрватској, то каже мали Пернар. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Шта кажете Красићу?

(Зоран Красић: Да ли постоји иједна реч о амандману?)

Реч има народни посланик Александра Томић.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Због јавности госпођо председавајућа, до сада је стајало да је акционар циљног друштва ималац акција у смислу закона којим се уређује тржиште капитала. Сада оваквим предлогом, изменама и допунама, отклоњена је потпуна непрецизност што се тиче ових одредби и због тога постоји тај 6а члан, који каже да су органи управљања директори, односно одбор директора, надзорни одбор, извршни директори, односно извршни одбор, односно извршни и управни одбор код банака. Значи, потпуно је детаљно описано који су то управљачки органи.

Због тога заиста не разумем потребу предлагача да овако нешто брише. Стога овакав амандман сигурно не треба прихватити. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Реч има министар Брнабић.

АНА БРНАБИЋ: У интересу грађана Републике Србије који нас гледају овде и прате, молим вас да будемо стварно одговорни у односу на оно шта причамо.

Овде сте поменули, причајући о амандману на овај закон, Аеродром и како Република Србија уништава даље ресурсе у Србији. Стварно се надам и хоћу да верујем да народни посланици знају да је промет Аеродрома у последњих пет година више него дуплиран.

(Зоран Красић: Ко је то поменуо?)

Народни посланици који су причали о свом амандману.

Дакле, 2012. године смо имали 3,3 милиона путника, 2015. године 4,8 милиона путника. Хајде, молим вас, да причамо о чињеницама и да овде не изврћемо истину руглу.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала. Немојте да утичете на министарку.

На члан 2. амандмане, у истоветном тексту, поднели су Зоран Живковић, Саша Радуловић, Маријан Ристичевић, посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Мирослава Станковић, посланици Посланичке групе Двери и Посланичке групе Демократска странка.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Колега пољопривредник ми је отишао да ореже, зимско, виноград. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Зоран Красић.

ЗОРАН КРАСИЋ: Само да отклонимо једну забуну. Уопште нисам помињао ни аеродроме, ни камионе, ни авионе. Молим вас, немојте ви мене да стављате у исти кош. Водите рачуна. Ја сам врло прецизан.

Пошто амандман на 1. члан и амандман на 2. члан имају своју логички везу, само вам скрећем пажњу да сте у члану 1. избрисали текст: „Када цивилно друштво нема управни одбор у складу са законом којим се уређују привредна друштва, одредбе овог закона о правима и обавезама управног одбора сходно се примењују на одговарајуће органе друштва прописане законом којим се уређују привредна друштва.“

И то је потпуно јасно све. Ако нема управни одбор, ако има надзорни одбор, ако има неке друге алтернативне органе, на њих се примењује и није било потребе да се мења.

Молим вас, немате потребе да изврћете моје речи. Врло прецизно причам, а што се тиче заједничког деловања, па ова лица која сте сада убацили чланом 2 су већ обухваћена тим законом. Нема ту никакве промене. Ово су само литерарни састави да би се умножио број тих чланова, да би се евентуално дошло до нечега да ми не причамо о врло важним законима.

Ово јесте важан закон, али су за грађане много важнији закони о акцизама, ПДВ, о пореској администрацији, о јавној својини. Ја још нисам добио одговор на питање – колико је још времена остало до краја расправе у појединостима о свим тачкама дневног реда?

ПРЕДСЕДНИК: Добиће. Знате да је посланик Радуловић отерао запослене. Рекао им да раде само 12 сати. Шта да радимо, сигурно имате евиденцију. Уђите на мерење времена, сви то раде, погледајте. Само ми фали да још мерим време посланицима.

На члан 3. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, Саша Радуловић, заједно Зоран Красић,

Вјерица Радета и Немања Шаровић, заједно Посланичка група Двери и заједно посланици Посланичке групе Демократска странка.

На члан 4. амандмане, у истоветном тексту, поднели су посланик Зоран Живковић, Саша Радуловић, заједно Зоран Красић, Вјерица Радета, Александра Белачић, заједно Посланичка група Двери и посланици Посланичке групе Демократска странка.

На члан 5. амандмане, у истоветном тексту, поднели су посланик Зоран Живковић, Саша Радуловић, заједно Зоран Красић, Вјерица Радета и Дубравко Бојић, заједно Посланичка група Двери и посланици Посланичке групе Демократска странка.

На члан 5. амандман су заједно поднели посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић, Здравко Станковић.

Реч има Марко Ђуришић.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала.

Ми смо интервенисали са два амандмана на овај закон, не тако што смо предложили брисање свих чланова него смо желели овом једном важном закону да дамо неке предлоге, и ова овде интервенција би требало, према нашем мишљењу, да осигура бољи положај малих акционара.

Влада је одбила овај амандман дајући једно дуже образложење, вероватно најдуже на одбијање свих амандмана у овом закону, али сматрајући да решење које она нуди боље штити мале акционаре, што ми сматрамо да није тачно.

Чињеница је да о овом закону у начелној расправи није речена, ја мислим, ни једна једина реч, ево, ја сам покушао да схватим чему хитност код овог закона, који иначе није мењан од 2011. године, и зашто сада овде доносимо по хитном поступку каже – ради усклађивања са изменама и допунама Закона о тржишту капитала у циљу спречавања штетних последица на тржишту капитала, а све ово има за циљ развој културе корпоративног преузимања и побољшања стабилности и развој финансијског тржишта.

Значи, врло озбиљни разлози, али ниједан од њих није за хитан поступак, поготово не да водимо ову расправу, после целог дана, негде пред 11 увече, а са свешћу да нас чекају врло важни закони које ће грађани Србије сасвим сигурно боље да разумеју.

Сматрамо да је боље наше решење које смо предложили, да став 4. практично не треба да се нађе у овом предлогу измена и допуна како је то Влада предложила, како овде у образложењу каже – да би том изменом закон пружио већу заштиту малим акционарима, који су ионако остављени на милост и немилост, који су до сада можда имали једину заштиту пред судовима, а усвајањем ових измена и допуна више им и та заштита неће бити могућа. Хвала.

На члан 6. амандмане, у истоветном тексту, поднели су посланик Зоран Живковић, Саша Радуловић, заједно Зоран Красић, Вјерица Радета и Миљан Дамњановић, заједно Посланичка група Двери и посланици Посланичке групе Демократска странка.

На члан 6. амандман је поднео Маријан Ристичевић. Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо, само да се негде знојави воде не напију. Хвала.

(Марко Ђуришић: Јавио сам се по амандману.)

Посланик Маријан Ристичевић једнако има права као и ви.

Тако је.

Марко Ђуришић. Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Па, наша идеја са предлогом овог амандмана није била да причамо шале и пошалице, него да озбиљно интервенишемо, и сматрамо да је овај члан 7. штетан и да је боља формулација она како данас постоји у закону, и да се овим изменама неће смањити него, напротив, отвориће се врата додатним малверзацијама и могућим злоупотребама.

Оно што прво сматрам да није у реду јесте да за одбијање амандмана добијемо једно, како је неко говорио овде, копи-пејст образложење. Наиме, на готово све амандмане на овај закон образложење за неприхватање је да се не прихвата из разлога наведених за неприхватање амандмана на члан 1. Предлога закона који је поднео народни посланик Зоран Живковић, и то се понавља за сваки од ових поднетих амандмана који говоре да се одређени члан брише.

Мислим да то није начин и да је морао предлагач закона да образложи зашто су решења измена оригиналног закона боља, сврсисходнија и целисходнија, како год хоћете, од онога што сада Влада предлаже. То се није десило и то додатно обесмишљава ову расправу.

Значи, ми сада треба овде да претрчимо преко ових амандмана, да се усвоји овај важан закон који није мењан шест година, и да без ијединог образложења шта је намера предлагача, шта су измене и како ће се то одразити на живот грађана, ми прећемо преко свега и наставимо даље. Сматрамо да је то лоше и жао нам је што смо дошли у ову ситуацију.

ПРЕДСЕДНИК: Службе да ми кажу, ви седите назад, на који члан се јавио Марко Ђуришић.

На члан 6? Ту где су подносиоци Живковић, Саша Радуловић и ове посланичке групе?

Нисам вас питала.

Да? А Маријан Ристичевић на амандман иза?

Тако је. Значи, посланик Ђуришић је тражио реч пре него што сам и прочитала. Нема проблема. Значи, два амандмана; посебно Ристичевић, а посебно Ђуришић.

На члан 7. амандмане, у истоветном тексту, поднели су Зоран Живковић, Саша Радуловић, заједно Зоран Красић, Вјерица Радета и Божидар Делић, заједно Посланичка група Двери и посланици Посланичке групе Демократска странка.

Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Ми смо поднели амандман и на овај члан, као што смо и на све чланове пре и после овога, зато што је став Посланичке групе СРС да Закон о преузимању акционарских друштава није требало мењати. Овај закон је већ мењан.

Суштина је и када је био доношен овај закон да смо ми мислили да овакав закон уопште не треба да постоји у правном систему у Републици Србији, односно да не треба доносити овај закон, јер је из овог закона проистекло много малверзација, много криминала, и изменама које нам данас предлажете ништа се од тога неће померити у позитивном смислу. Дакле, ово је апсолутно губљење времена и Народне скупштине и Владе Републике Србије, и сви ови закони, већ смо о томе говорили, мењају се више пута и показују да ви доносите законе за које унапред знате да су неприменљиви, да ће морати да се мењају, да продужавате рокове.

Дакле, ово све говори о једном неозбиљном односу према обавезама које имате према држави и према грађанима Републике Србије. Ваши закони и сви ови данашњи, и овај члан 7. о којем говоримо, само су испуњење захтева који вама налажу из Европске комисије. Пола овога, верујте, и не разумете ни зашто доносите, ни зашто мењате, ни када ћете поново да мењате, али је заиста интересантно ово што сте написали у образложењу да су сви наши амандмани ….

ПРЕДСЕДНИК: Време. Хвала вам.

На члан 8. амандмане, у истоветном тексту, поднели су Зоран Живковић, Саша Радуловић, заједно Зоран Красић, Вјерица Радета и Наташа Јовановић, заједно посланици Посланичке групе Двери, и посланици Посланичке групе Демократска странка.

Наташа Јовановић има реч.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Овај закон када је донет уопште није у правном смислу на адекватан начин, сходно тржишту капитала у нашој земљи и постојећој привредној ситуацији, извршио нормирање и овај члан о коме се говори у амандману који сам поднела у име Посланичке групе СРС, а то је добровољна понуда за преузимање, сада је измењен и он се односи на обавезност, односно необавезност објављивања понуде за преузимање капитала.

Закон када је донет, и зачетак целог овог процеса 2006. године, колико ме сећање служи, имао је за циљ да се неспособне управе из наших привредних друштава истерају на такав начин и оно што се десило је да су потпуно уништени мали акционари у Србији.

Ја ћу, пошто немам пуно времена, рећи да је такав случај са компанијом „Аутосаобраћај“ у Крагујевцу, јер се циљно ишло на то да се, због немогућности да држава која је преузела део капитала, конверзијом и Града и Владе Републике Србије то предузеће са вишедеценијском традицијом спасе од уништења сада налази у стечају без могућности да преко 1.000 радника, односно неколико хиљада људи, мојих суграђана и чланова њихових породица наплати накнаду штете због изгубљених акција и због такве небриге Владе Републике Србије.

Тако да је читав закон у целини једна обична фарса, јер су многи правници у овој земљи и професори Правног факултета дали веома критичан осврт и на овај члан и на целокупан текст овог постојећег закона.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 9. амандмане, у истоветном тексту, поднели су Зоран Живковић, Саша Радуловић, заједно Зоран Красић, Вјерица Радета и Петар Јојић, заједно Посланичка група Двери и заједно посланици Посланичке групе Демократска странка.

Реч има народни посланик Зоран Красић.

ЗОРАН КРАСИЋ: Чланом 9. се мења рок из члана 12. основног текста закона и више неће бити један дан, него два радна дана.

Ето, то је та цела промена. И онда се поставља питање како сте напокон сазнали да су потребна два радна дана. Толико вам је година било потребно да схватите да за један дан не може, него да је потребно два дана, а целокупан поступак који је трајао два месеца пре тога је апсолутно транспарентан; све знају људи.

Е, ово је добра прилика, само да вам скренем пажњу, овај члан почиње овако: „Понуђач је обавезан да у року...“ А шта ако је понуђачица? Зашто нисте обухватили понуђачицу? Ја вама у сваком закону предлажем оно што сам научио од министра Зоране Михајловић, а то је – сви појмови употребљени у овом закону у мушком граматичком роду обухватају мушки и женски род лица на која се односе. Ви нисте хтели да усвојите то, а пре седам дана Зорана Михајловић падала у несвест, рекла – то мора да буде у сваком закону и, ако то није у сваком закону, нема ништа од ЕУ.

Сада ја видим овде да ви имате тешку свађу у Влади, ви сте се поделили на понуђаче и на понуђачице.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 9. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, да уштедимо време. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 10. амандмане, у истоветном тексту, поднели су Зоран Живковић, Саша Радуловић, заједно Зоран Красић, Вјерица Радета и Томислав Љубеновић, заједно посланици Посланичке групе Двери и посланици Посланичке групе Демократска странка.

Реч има Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Члан 10. који мењате односи се на члан 13, који говори о подношењу захтева за одобрење објављивања понуде за преузимање и њених измена.

Сад се, ви овде мењате 15 дана у 15 радних дана, седам дана у десет дана, један радни дан у два радна дана, заиста поставља питање шта вам значе ове измене. Шта се то десило да сте ви приметили да је рок од 15 дана требало претворити у рок од 15 радних дана? Шта је то било толико битно за оволико година колико постоји закон да вам је тек сад пало на памет да овако круцијалне измене уносите у закон, да додајете радни дан, уместо само дан, односно 15 дана?

Заиста, и да нисмо били тог става да треба брисати све ове чланове, овај члан 10. би био, у најмању руку, смешан, потпуно непотребна измена. Дакле, да смо хтели да само на неки начин уредимо овај ваш предлог, овде бисмо на исти начин интервенисали.

Али, малопре почех па сада да завршим. Како је могуће да ви на сваки амандман одговарате истим образложењем – да га не прихватате из разлога због којих није прихваћен амандман Зорана Живковића?

Јесу наши амандмани сви исти, али морали сте бар да испратите наше амандмане, Живковићеве амандмане и не знам ко је још подносио такве амандмане, па да видите да нам није ни иста намера, ни исти циљ, ни исти разлози. Не можете ви да процењујете и да нас поистовећујете.

ПРЕДСЕДНИК: Време, хвала.

На члан 10. амандман је поднео Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Мислим да имамо динамику. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 11. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, Саша Радуловић, заједно Зоран Красић, Вјерица Радета и Момчило Мандић, заједно Посланичка група Двери и заједно посланици Посланичке групе Демократска странка.

На члан 12. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, Саша Радуловић, заједно Зоран Красић, Вјерица Радета и Марко Миленковић, заједно Посланичка група Двери и заједно посланици Посланичке групе Демократска странка.

Реч има народни посланик Марко Миленковић. Изволите.

МАРКО МИЛЕНКОВИЋ: Даме и господо народни посланици, госпођо председник, није ваљда државна тајна информација о томе колико нам је још времена преостало у овој обједињеној расправи?

Ви сте власт; ми вас молимо, уколико није проблем, уколико не тражимо превише, да нам дате ту информацију да бисмо прилагодили наша излагања, само је то разлог.

Поднетим амандманом предлажемо брисање члана 12, јер не постоји ниједан оправдани тржишни разлог за било какву измену овог закона. Ако имамо у виду да је закон донет 2006. године, да су измене овог закона биле 2009. и 2011. године и да је увек измена овог закона доносила нове афере, став СРС је да Народна скупштина као законодавно тело треба најпре да се бави регулисањем области друштвеног живота, од којег ће шири слојеви грађанства имати директну и брзу корист, а не да се поново бавимо усклађивањем наших законских прописа са законима ЕУ, који грађанима неће донети ништа добро.

Регулисање ове материје о акционарским друштвима свакако треба да дође на ред, али су за то потребне правно доследне институције и људи са интегритетом који ће поштовати законске одредбе, где неће доћи до преузимања акционарских друштава од стране тајкуна, јер онда све губи свој смисао.

Интересантно је да се Влада у образложењу за неприхватање овог амандмана позива на то да у нашем образложењу амандмана нису наведени разлози који упућују на основаност и оправданост решења наведеног у тексту амандмана, што евидентно, очигледно није тачно, јер управо се у објашњењу предложеног амандманског решења позивамо на правно техничко сређивање норме, на непостојање потребе да се важећи Закон о преузимању акционарских друштава мења, јер увек када је мењан, мењан је из потребе да неки тајкун, назовипривредник, дође у посед акционарског друштва. Наводимо даље бојазан, у тексту појашњења амандмана, да не дође до нове афере. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала, посланиче. Ваша посланичка група је потрошила време и овлашћеног и остало.

Када будемо у кризи са временом што се тиче амандмана, скренућу пажњу. Имамо времена, не бините ништа.

На члан 13. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, Саша Радуловић и заједно Зоран Красић, Вјерица Радета и Милорад Мирчић, заједно Посланичка група Двери и заједно посланици Посланичке групе Демократска странка.

На члан 14. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, Саша Радуловић, заједно Зоран Красић, Вјерица Радета и Љиљана Михајловић, заједно Посланичка група Двери и заједно посланици Посланичке групе Демократска странка.

На члан 15. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, Саша Радуловић, заједно Зоран Красић, Вјерица Радета и Весна Николић Вукајловић, заједно Посланичка група Двери и заједно посланици Посланичке групе Демократска странка.

На члан 16. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, Саша Радуловић, заједно Зоран Красић,

Вјерица Радета и Јово Остојић, заједно Посланичка група Двери и посланици Посланичке групе Демократска странка.

На члан 16. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић. Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Ја ћу да сачекам ове моје спортисте. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 17. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, Саша Радуловић, заједно Зоран Красић, Вјерица Радета и Срето Перић, заједно Посланичка група Двери и посланици Посланичке групе Демократска странка.

На члан 17. амандман је поднео Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Мислим да је Влада у праву.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 18. амандмане, у истоветном тексту, поднели су посланик Зоран Живковић, Саша Радуловић и заједно Зоран Красић, Вјерица Радета, Марина Ристић, заједно Посланичка група Двери и посланици Посланичке групе Демократске странке.

На члан 19. амандмане, у истоветном тексту, поднели су посланик Зоран Живковић и Саша Радуловић и заједно Зоран Красић, Вјерица Радета, Никола Савић и заједно Посланичка група Двери и посланици Посланичке групе Демократске странке.

На члан 20. амандмане, у истоветном тексту, поднели су посланик Зоран Живковић, Саша Радуловић и заједно Зоран Красић, Вјерица Радета, Мирослава Станковић Ђуричић и заједно Посланичка група Двери и Демократска странка.

На члан 20. амандман је поднео Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 21. амандмане, у истоветном тексту, поднели су посланик Зоран Живковић, Саша Радуловић и заједно Зоран Красић, Вјерица Радета, Немања Шаровић и заједно Посланичка група Двери и Демократска странка.

На члан 21. амандман је поднео Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

И овде мислим да је Влада у праву.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 22. амандмане, у истоветном тексту, поднели су посланик Зоран Живковић, Саша Радуловић и заједно Зоран Красић, Вјерица Радета, Александар Белачић и заједно Посланичка група Двери и заједно посланици Посланичке групе Демократска странка.

На члан 22. амандман је поднео Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Ја бих можда водио полемику, али ми је проф. Павловић отишао. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 23. амандмане, у истоветном тексту, поднели су Зоран Живковић, Саша Радуловић и заједно Зоран Красић, Вјерица Радета, Дубравко Бојић, заједно посланичка група Двери и заједно посланици Посланичке групе Демократска странка.

На члан 23. амандман, са исправком, поднео је Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Ја бих полемисао, али је професор отишао на неки концерт, колико чујем. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 24. амандмане, у истоветном тексту, поднели су Зоран Живковић, Саша Радуловић и заједно Зоран Красић, Вјерица Радета, Миљан Дамјановић, заједно Посланичка група Двери и посланици Посланичке групе Демократска странка.

На члан 25. амандмане, у истоветном тексту, поднели су Зоран Живковић, Саша Радуловић и заједно Зоран Красић, Вјерица Радета, Божидар Делић, заједно Посланичка група Двери и посланици Посланичке групе Демократске странке.

На члан 25. амандман је поднео народни посланик Александар Мартиновић. Влада и Одбор за привреду, регионални развој, трговину и туризам и енергетику прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије, па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

На члан 26. амандмане, у истоветном тексту, поднели су Зоран Живковић, Саша Радуловић и заједно Зоран Красић, Вјерица Радета, Наташа Јовановић, заједно Посланичка група Двери и посланици Посланичке групе Демократске странке.

Реч има народни посланик Наташа Јовановић.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Овај закон, као што сам рекла у малопређашњем јављању, има много недостатака и он је направљен у складу са директивама ЕУ, што није добро, зато што је ваш пут у ЕУ суноврат за Србију, јер наша предузећа и тржишта капитала, и пре свега наша привреда не могу да одговоре таквим оштрим захтевима који долазе од стране земаља чланица ЕУ.

Ова комисија за коју смо ми тражили у члану 26. да се брише јесте комисија која може да констатује начин на који је дошло до преузимања акционарског друштва, односно дела капитала, међутим, остаће нерешена многа тешка, системски нерешена питања. Сада када погледамо из ове перспективе, а ту има и посланика који су од доношења првих закона о привредним друштвима и закона о предузећима, сећа се колега Красић, из 1996. године, тај закон је на бољи начин регулисао ову област него када сте кренули да усклађујете законе са правилима ЕУ.

На крају крајева, сећамо се и оног фамозног момента, па ко жели да се подсети нека види, када је министар финансија, у то доба досовски министар Божидар Ђелић поскочио пред Оливером Ковачевић, са она три пољупца, да сте добили статус кандидата, а у ствари тада је почела пропаст и српске привреде и државе Србије уопште.

ПРЕДСЕДНИК: Нисте говорили о амандману.

Реч има народни посланик Верољуб Арсић.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: По Пословнику.

Хтео сам да рекламирам члан 283. Пословника: „Народни посланик је дужан да учествује у раду Народне скупштине.“ Зашто то? Зато што се поједини посланици из Посланичке групе Демократске странке и Доста је било стално подсмевају премијеру Александру Вучићу, који често изјављује да ради по 12 и више сати.

Ми радимо тек непуних девет сати; они су већ напустили Скупштину. Ако не могу да издрже осам и више сати да раде као народни посланици, питам се како би тек водили државу.

Не тражим да се Скупштина изјасни о томе.

ПРЕДСЕДНИК: Нисам повредила Пословник, радимо 13 сати. Почели смо јутрос од гласања. Да, да.

На члан 27. амандмане, у истоветном тексту, поднели су Зоран Живковић, Саша Радуловић и заједно посланици Посланичке групе Двери и заједно посланици Посланичке групе Демократска странка.

Пошто смо завршили претрес о амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и у целини.

Прелазимо на 7. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНИ И ДОПУНИ ЗАКОНА О ЈАВНОЈ СВОЈИНИ (појединости).

Примили сте амандмане које су на Предлог закона о измени и допуни Закона о јавној својини поднели посланици.

Примили сте извештаје надлежних одбора и мишљење Владе о поднетим амандманима.

Пошто је Скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника, отварам претрес Предлога закона у појединостима.

На члан 1. амандман, у истоветном тексту, поднели су посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Момчило Мандић, заједно посланици Посланичке групе Двери, заједно посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић, Здравко Станковић и заједно посланици Посланичке групе Демократска странка.

Реч има Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Опет имамо исту ситуацију, опет тражите продужење рока. Ми опет мислимо да овај закон није требало доносити, да је ово неозбиљно, да ћете ви и после усвајања овог предлога да ставите и ово као један од усвојених закона, као што сте то радили када сте доносили ово што сада мењате.

Ви кажете да не прихватате наш амандман из разлога „што се Предлогом закона продужава рок за подношење захтева за упис права јавне својине аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе и својине јавних предузећа и друштава капитала и њихових зависних друштава.“

Ви нас нисте убедили да овај рок нећете поново продужавати, јер немамо образложење зашто је дошло до тога да овај рок из постојећег закона није поштован.

Такође, питање за Владу – зашто кад већ знате, ако знате, да ћете морати мењати неки закон, зашто не пратите, пошто ви све законе мењате, свуда продужавате рокове, зашто не наложите службама да вам то уредно прате па да не дођете у вакуум као што смо ево сад са овим законом, где су рокови истекли 6. октобра 2016. године, а данас је 26. или који децембар, 27. децембар? Дакле, бар толико водите рачуна. Чим донесете, чим Скупштина усвоји закон на ваш предлог, одмах дајте службама и кажите – пошто ми знамо да је ово закон реда ради, пошто ми знамо да се ово неће примењивати, водите рачуна, на време нас алармирајте да нас тамо они посланици не прозивају да не водимо рачуна и не радимо свој посао.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала. Време.

Реч има народни посланик Марко Ђуришић.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Наравно, ово је још један у низу истих закона – продужење рокова који су истекли или треба да истекну, без образложења зашто се то десило и ко је за то одговоран.

Овде конкретно, у овом закону од три члана, говори се о продужењу рока у којем аутономна покрајина, јединице локалне самоуправе, односно јавна предузећа и друштва капитала имају право до краја следеће године, значи нови рок у коме могу да подносе захтев за упис права јавне својине.

Понављамо питање на које немамо одговор – колико је то јединица локалне самоуправе завршило овај посао; о којем броју јединица се ради које нису то урадиле? У Образложењу закона нема ни једна једина анализа у колико случајева ће се ово дешавати, због колико општина, односно јединица локалне самоуправе се ово ради, колико јавних предузећа није у потпуности или није уопште ово урадило и колики је посао урадила АП Војводина.

Без тога, наравно, не можете да добијете нашу подршку за продужење овог рока. Јер, која је гаранција да за годину дана – не дај боже да ова иста Влада управља Србијом, дођете и тражите ново продужење? И која је гаранција да ће се у наредних годину дана овај посао завршити?

Ништа у овом закону и не говори о хитности. Реченица којом ви тражите: „Недоношење овог закона по хитном поступку могло би да проузрокује штетне последице по рад органа и организација“... Које? Које штетне последице? Имовина је имовина Републике Србије. Да ли ће се локалне самоуправе уписати на њу и искористити своје право у крајњој линији не прави никакву штету, сем тим јединицама локалне самоуправе, односно јавним предузећима.

Зато сматрам да је било боље да овакав закон никада није дошао на дневни ред Скупштине.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднео посланик Маријан Ристичевић.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Ја сам хтео ово да расправим са господином Радуловићем, али он јуначки утече. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 2. амандман, у истоветном тексту, поднели су заједно Зоран Красић, Вјерица Радета и Марко Миленковић, заједно посланици Посланичке групе Двери, заједно Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Здравко Станковић и Ненад Константиновић и заједно Посланичка група Демократска странка, Зоран Живковић и Бранка Стаменковић.

Реч има народни посланик Марко Миленковић.

МАРКО МИЛЕНКОВИЋ: Даме и господо народни посланици, поднетим амандманом предлажемо брисање члана 2, јер је став СРС да не постоји ниједан оправдани разлог за било какву измену овог закона.

Ако имате у виду да је закон донет 2011. године, да су измене вршене 2013, затим 2014. године, да предлажете његове измене сада, зар не мислите да је било и превише времена да се испуне законом прописане одредбе? Сада ћете се ви вероватно позвати на наводе из Образложења за доношење закона, а то је да велики број наведених субјеката није поднео захтеве за упис права својине у јавној евиденцији о непокретностима и правима на њима и тиме нису остварили право на упис својине, те вам је потребно да се продуже рокови јер су истекли 6. октобра 2016. године.

Е сад питам ја вас – ако су ти субјекти аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе, које су углавном под вашом надлежношћу, зашто их нисте натерали да досада поднесу захтеве за упис права својине? Ко је одговоран? Вероватно нико. Ако пензионер не плати рачун за струју који прелази 200 динара, износ од 10.000 динара, ви ћете ићи да му исечете струју, а овде ћете због очигледних пропуста општинских функционера, по систему нико није крив, ослободити кривце.

Интересантно је да се Влада у образложењу за неприхватање овог амандмана позива на то да је целисходно да се локалним самоуправама омогући захтев за упис у накнадном року. Можда бисмо разумели да предлажете продужење рока за два-три месеца и да се тај посао који су

били дужни да ураде одради. Овако, ви даље подстичете њихову неодговорност, нерад. Изгледа да они који воде покрајину и локалне самоуправе у Србији имају свакаква права, док грађани Србије плаћају и на мосту и на ћуприји.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Срђан Ного.

СРЂАН НОГО: Сматрамо да је рок од пет година за упис права јавне својине од стране аутономне покрајине, односно локалне самоуправе сасвим довољан и сасвим примерен, те да нема потребе да се тај рок даље продужава. Зато сматрамо да треба обрисати овај члан, односно да овај закон није ни био потребан.

Постављамо једно питање – да ли је могуће да, на пример, једна јединица локалне самоуправе са свим ресурсима којима располаже, значи и буџетом и свим што јој стоји на располагању, није у стању да за пет година упише право својине?

То је врло занимљиво питање, поготово што је у већини локалних самоуправа идентична власт по вертикали. Као у Републици, тако сада и на територији АП Војводине, а тако и по великој већини локалних самоуправа СНС врши власт. Ја постављам питање – докле ће грађани бити жртве неспособних кадрова који управљају локалним самоуправама, који управљају покрајинском администрацијом?

Додуше, покрајинском администрацијом ви управљате тек пар месеци па ту могу да разумем да не сносите одговорност јер је сносе неки претходни који су ту били, али за јединице локалне самоуправе ви апсолутно сносите одговорност. Како је могуће да пет година не може да се упише право јавне својине? Зашто стално продужавање рокова? И шта онда раде ти људи у јединицама локалне самоуправе?

Мени је драго да се неки министри у Влади слажу са мном и климају главом, али ми морамо да укажемо ко не ради одговорно свој посао. Хајде да заменимо..., није спорно, ево, продужимо им тај рок, али све који нису извршили обавезу у предвиђеном року хајде да заменимо, да неко одговара. Да кажемо – добро, смењени су и разрешени су ти, ти, ти и ти, зато што су лоше радили свој посао и зато што смо због њих морали да донесемо овакав закон.

Морали смо да донесемо јер неко у систему државе односно локалне самоуправе и покрајинске администрације није радио посао, и он ће одговарати, а ми смо морали да донесемо закон због његовог нерада. Када ви прозовете те људе због нерада, апсолутно заслужујете аплауз и онда разумем овакав закон. Овако, апсолутно докле више да траје та агонија неспособних лица? Наравно, не можете ви за све да одговарате, али морамо да признамо да сада сносите сву одговорност за власт у Србији.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Марко Ђуришић.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Наравно, Влада није прихватила амандман којим смо тражили брисање члана 2. овог закона, али је занимљиво образложење. Каже: „Наведени субјекти нису завршили поступак евиденције имовине коју користе због великог броја непокретности, као и због нерешених имовинскоправних питања на истима, те је целисходно да се овим субјектима омогући подношење захтева за упис у накнадном року, до 31. децембра 2017. године.“

Да ли сада ово значи да ће се убрзати решавање имовинскоправних питања? На који начин и којим ће се конкретно мерама Владе то убрзање десити, сем лепе жеље и климања главом министара који сада климају главом како ће то да се деси?

Ми немамо овде закон који који треба да гарантује да ће се решавање имовинскоправног проблема који постоји и који је успорио и онемогућио да се испуни овај рок од пет година, значи да ће се сада то убрзати. Које су то мере Владе? Ми то нисмо чули овде ни у начелној расправи а ни сада у расправи о амандманима, јер су представници Владе решили да се на овај закон бране ћутањем. И ћуте на све оне примедбе које говоримо и које смо говорили онолико мало колико смо имали времена у начелној расправи, а тако и сада по амандманима.

Значи, пет година нешто није урађено, истекао је рок 6. октобра ове године, чини ми се. И зашто се сада хитно, у минут до 12, даје нови рок од годину дана? Које су то гаранције да ће се тај рок испоштовати? Који су се то услови променили да би се тај рок испоштовао? Ништа од тога немамо, него имамо само можда добру жељу Владе да се тај посао заврши, али овако како се кренуло, сасвим сигурно тај посао неће бити готов ни за годину дана.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има министар. Изволите.

АНА БРНАБИЋ: Хтела бих да кажем да сте на та питања која сте овде поменули добили три пута одговор, али нема везе, можда сва три пута нисте били у сали, па ево и четврти.

Дакле, 2016. године Републичка дирекција за имовину успоставила је програм аутоматске обраде података за вођење јединствене евиденције непокретности у јавној својини као веб-апликацију у оквиру информационог система ове дирекције и од тада се убрзало пријављивање, регистрација имовине.

Поред тога, рекла сам и више пута, што мислим да је посебно важно, да смо имали још гору ситуацију са матичним књигама – седам година рок. И добра вест коју сада могу да поделим са Скупштином јесте да ћемо то завршити до 1. јануара 2017. године у свим, осим у неких десетак јединица локалне самоуправе, где ћемо посебно... Матичне књиге. Коначно, после седам година.

Тако да је то једна паралела између закона који нису могли да буду урађени седам година и стално се продужавао рок. Ми смо рекли, ево за тај, да се више неће продужавати рок и завршили смо посао.

Тако да ће то да се деси и са овим законом и ту ћемо имати свакако пуну подршку Сталне конференције градова и општина у оквиру *Exchange 5* пројекта ЕУ, тако да би требало да се заврши, али се пуно радило на томе 2016. године, а коначно су завршили нешто што се много дуже чекало, тако да ћемо завршити и ово.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Верољуб Арсић.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Даме и господо народни посланици, видим да се многе колеге чуде, као да је овај проблем од јуче. Неко каже пет година; не уме да сабира, односно да одузима: 16 мање 12 је четири. Али нема то везе. На крају, чуди ме да и колега који је правник каже да треба да нарушимо независност и самосталност локалне самоуправе, која је гарантована Уставом.

А који су то проблеми који се тичу уписа непокретности у јавној својини? Као што смо чули и од министра, прво, реч је о томе да овај посао деценијама није урађен. И неко очекује да нерад који је био деценијама реши за неколико месеци. Ако је макар један предмет неко ко ово критикује узео у обраду, да ради, да прегледа – ево, не може да ради, нема капацитета – могао би да се упозна са свом проблематиком која настаје још од 1944. или 1945, када је прво било одузимање имовине, па онда дељење локалним самоуправама, па касније друштвеним предузећима, па су друштвена предузећа то давала својим синдикатима, па синдикати радницима, па радници продавали општинама и тако даље и тако даље.

Оно што је у целој тој причи најчудније јесте то да се нико није књижио, није постојао земљишнокњижни власник, а имао је уредне уговоре и одлуке да је власник. Е сад то све треба једна локална самоуправа да ресетује четрдесет и више година уназад да би могла да заврши овај посао.

Тако да критике, оне озбиљне прихватам, наравно, али неозбиљне критике, као што је један колега сад рекао, који је иначе правник по струци, не могу да прихватим; вероватно су продукт његовог незнања.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Марко Ђуришић.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Драго ми је да се министарка укључила, али поновили сте причу коју јесте рекли када је била начелна расправа. Ви сте причали о матичним књигама, које уопште нису тема. Не знам зашто правите ту паралелу. Зато што, ваљда, желите да се похвалите да је тај посао после седам година завршен.

Ево, ја ћу да вас похвалим што је завршен после седам година. Од тих седам, четири и по године сте ви на власти, ваша политичка опција; не ви лично, али ваша политичка опција. Па сад ако хоћемо да делимо

одговорност, да видимо колика је чија одговорност, зашто тај посао није завршен раније и колико се пута продужавао рок...

Значи, понављам, овде кажете да због нерешених имовинско-правних питања није обављен овај посао. Како ћете то убрзати? Потпуно се слажем са овим што је колега Арсић рекао да је то један галиматијас, да је то јако компликовано решити. Нисам сигуран да и у року од годину дана те ствари могу да се реше. Мислим да је овој измени Закона требало прићи озбиљније, видети шта још треба урадити кроз неке друге законе да би се овај процес убрзао.

Ви кажете – сад постоји веб-апликација. Онда бисте могли да нам кажете колика се имовина налази у тој веб-апликацији којој сада општине треба да се пријаве да би остварили право уписа својине. Али ништа од тога ви нама не говорите, него одете на матичне књиге и најбоље, видим, знате каква је ситуација била у општини Трстеник. Не знам како сте од свих општина баш ту општину нашли и зашто волите толико да се бавите њом, али добро.

Понављам, не можете овако да очекујете подршку без конкретних података – шта се очекује, зашто овај рок од годину дана, шта ће све бити урађено да би се ово испоштовало. Овако, само са вашом добром вољом, то није довољно и неће бити остварено. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има министарка Ана Брнабић.

АНА БРНАБИЋ: Хвала вам.

Само још једном, пошто претпостављам да сте видели већ и у ранијим наступима да свакако волим да пред грађанима Републике Србије и пред вама, поштованим народним посланицима, увек када могу, похвалим одличне локалне самоуправе.

Трстеник је један од тих примера који је мени лично, у мом ресору показао шта може да уради одговорна локална самоуправа. Почетком новембра имали су 1,5% матичних књига пренесено у електронски облик. Председник општине се заложио да се то заврши и данас имају 70%. Тако се води одговорна локална самоуправа. Исто тако, имамо и локалну самоуправу Сврљиг, о којој сам причала, која је такав посао завршила 2012. године.

Разлог зашто причам о матичним књигама када причамо о јавној својини је управо да покажем да Влада Републике Србије завршава послове који нису завршавани годинама. И то је аргумент који ће да каже да том логиком идемо и завршаваћемо и друге послове. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 2. амандман је поднео посланик Маријан Ристичевић. Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем. Не могу да полемишем са празним столицама.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 2. амандман је поднела Гордана Чомић.

На члан 2. амандман су заједно поднели посланици Посланичке групе ЛСВ.

На члан 2. амандман су заједно поднели Дејан Шулкић, Милан Лапчевић и Горица Гајић.

На члан 3. амандмане, у истоветном тексту, поднели су заједно Зоран Красић, Вјерица Радета, Милорад Мирчић, заједно Посланичка група Двери, заједно Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић, Здравко Станковић и заједно Посланичка група ДС.

Реч има Зоран Красић. Изволите.

ЗОРАН КРАСИЋ: Користим прилику да поздравим све представнике локалне самоуправе, аутономних покрајина, јавних предузећа што овај посао нису завршили и, ако да бог, да не заврше ни у 2017. години. Зашто? Ми смо поднели три амандмана да срушимо по шести пут овај закон. Ово је лош закон.

И само вас подсећам, крећемо у 2017. годину, има разних прича да би Србија могла да прода неку своју драгу имовину неким нама мрским странцима који су нас бомбардовали. „Фала“ овим локалним органима што ништа нису укњижили; докле год нису укњижени, не може да буде располагање.

Закон је лош. Е, сад да вас подсетим да се јавио један изнимак Европске уније зван Млађан Динкић; он је једне године прокњижио непокретности и подигао наводно имовину Републике Србије да би показао суфицит и да би био најуспешнији министар финансија у Европи те године. Али следеће године лупи нас велики дефицит и јуче га ослободише одговорности, он је сад чист као бебица, не сме нико ништа да му каже.

Значи, још једанпут, поздрављам представнике аутономне покрајине, локалних самоуправа, јавна предузећа што ништа нису уписали, јер да су то уписали, како су неки дрчни, они би већ одавно раскрчмили оно што су наши чукунчукундедови на разне начине стицали и на разне начине је долазило у државну својину.

Нама треба попис комплетне државне имовине. Е, то кад будете рекли да ћете да урадите, имаћете моју подршку.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала. Време сте потрошили.

Реч има Марко Ђуришић.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Наравно, ми смо предложили брисање и последњег члана у овом закону, који предвиђа ступање на снагу овог закона, зато што сматрамо да је ово лош закон који неће донети оне планиране ефекте. Продужава се рок потпуно арбитрарно за годину дана, без било какве озбиљне анализе која нам гарантује да ће тај процес бити могуће завршити за годину дана.

Понављам, сви они разлози који су наведени у одбијању претходних амандмана говоре о томе да су по овом питању бројне локалне самоуправе биле неактивне а да ми и даље не знамо који је то број, као и да

постоје бројна нерешена имовинскоправна питања која онемогућавају да се изврши пребацивање имовине само пуким продужавањем овог рока, који је иначе истекао, да поновим ако неко није обратио пажњу на то, још у октобру ове године, а ево Влада је дошла овде на сам крај године да заједно са преко 20 других тачака дневног реда расправљамо о томе.

Нема механизама у овом закону, нема измена, допуна или неких нових закона који ће омогућити да се овај процес заврши у наредних годину дана и бојим се, без обзира на то какви буду резултати за наредних годину дана, колики део посла ће се завршити – ми то сад можемо само да нагађамо, јер уопште не знамо о ком броју завршеног посла се ради – који део посла је пред нама, уколико постоје проблеми неактивности, уколико постоје проблеми имовинскоправних питања или сличне ствари, да ћемо или поново продужавати овај рок или ће се дефинитивно одустати од преноса имовине на локалне самоуправе, јавна предузећа и Аутономну Покрајину.

ПРЕДСЕДНИК: Бошко Обрадовић има реч, па министар.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Заиста се и на овом закону може констатовати једна ствар која ме је дуго мучила, а то је зашто се избори расписују на сваких годину дана, зашто сваких годину дана имамо нову владу и министре.

(Председник: Посланиче, о амандману.)

Управо о амандману, зашто смо против ступања на снагу овог закона; покушавам да образложим то на један сликовит начин.

Дакле, зашто Српска напредна странка бежи од одговорности да нешто што је обећала није урадила за пет година своје власти, као што је случај са пописом имовине...

(Председник: Посланиче, зашто да закон не ступи на снагу осмог дана од дана објављивања? А потпуно се брише тај члан.)

Ево зашто. Дозволите да објасним. Па не можете знати шта желим да кажем.

(Председник: Ма знам.)

Зато што сваки министар, као у овом случају Ана Брнабић, може да каже да Влада креће од ње и она нема појма зашто је одговоран онај министар пре ње што није то урадио.

(Председник: Морамо о закону.)

Значи, имали сте веома једноставну могућност, да за пет година нешто урадите. Нисте то урадили… (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, само о амандману, молим вас. Вежбали смо од 10 ујутру до сада. Сад морамо о амандманима, у овом преосталом делу седнице.

Не, нема проблема, правићемо пресек око пет ујутру.

Него, посланиче, о амандману.

Ништа не сумирамо. Имамо времена још до краја.

Може, јавите се.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Дакле, ако ми бришемо ступање на снагу овог закона, да ли ја говорим о амандману ако кажем да је разлог за брисање ступања на снагу овога закона зато што је ово лош закон? Зашто је ово лош закон? Зато што се тиме бежи од одговорности за оне који су на власти пет година.

Дакле, зашто не пописујете имовину већ пет година? Зато што је непописана имовина најбољи простор за корупцију на нивоу и Аутономне Покрајине и јединица локалне самоуправе. Свака непописана имовина је простор за корупцију. Станови, различити пословни простори у власништву јединица локалне самоуправе и све друго што је јавна својина а нисте пописали, наравно, аутоматски стоји на располагању за различите коруптивне радње локалних властодржаца.

Дакле, да ли се у одлагању пописивања имовине крије ваша заштита коруптивних радњи на локалном нивоу, то је питање. Пошто ми сумњамо да је то у питању, зато сматрамо да не треба ићи на проширење овог рока и давати вам шансу да ви заправо одлажете попис имовине и дозвољавате тиме наставак коруптивних радњи. Не знам шта ту није јасно.

Јер, да сте ви желели да спречите коруптивне радње, ви бисте ту имовину пописали. Ви пет година не пописујете ту имовину, из чега једино могу да закључим да тиме штитите корупцију.

Српска напредна странка на сваких годину дана организује нове изборе, бира нову владу и нове… (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДНИК: Реч има министар.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Поштована председавајућа, поштовани посланици, у вези с овим амандманом, којим се покушава да у правном систему не егзистира један овакав акт, мислим да треба рећи неколико ствари.

Јако је важно да у систему јавне својине јасно буду уписани сви облици којима је дато право на основу Закона о јавној својини да је имају; пре свега мислим на државу, на Аутономну Покрајину и на локалну самоуправу. Али о чему је, у ствари, овде реч?

Много се провлачило и кроз расправу у начелу и по амандманима који су разлози зашто се продужава овај рок. Мислим да овај закон заслужује једну дубљу анализу и мислим да је јако важно разговарати на ову тему из простог разлога, поставити питање да ли локалне самоуправе имају пун капацитет да могу да попишу сву имовину.

Ја ћу вас подсетити, било је ту неколико речи о томе, какве све врсте својине постоје, па ту имате читаву правну рашомонијаду, да не кажем један купус, галиматијас, или како год хоћете реците то, где је уписано све и свашта у различитим облицима сусвојине, грађења на земљишту у јавној својини објеката који нису у јавној својини и обрнуто,

грађења објеката који су у јавној својини на земљишту које је неког другог порекла.

Тако да мислим да ће нама у будућности у ствари бити потребан један нови закон о јавној својини, а до тада морамо да пустимо у систем ово решење да би локалне самоуправе које то нису успеле даураде успеле да реше овај посао. И не само локалне самоуправе, много већи посао нас чека везано за јавна предузећа. Озбиљан посао, али биће нам потребно и много више прописа да променимо овај систем.

ПРЕДСЕДНИК: Време, министре. Хвала.

Посланик Звонимир Ђокић има реч.

ЗВОНИМИР ЂОКИЋ: Хвала.

Поштована председавајућа, поштоване колегинице и колеге народни посланици, ево, видите и у овом случају, када се типичном представнику новог таласа политичког шарлатанства прохте да говори о свему и свачему, он управо устане, јави се и почне да брани овакав амандман, који каже „брише се“. Значи без аргумената, без чињеница и тако даље. Зашто? Зато што је политика коју представља управо заснована на демагогији и на фразеологији.

(Председник: Посланиче, молим вас, о амандману.)

Зато сам се сада и јавио, иначе се не јављам када чујем тако... Волим да чујем и ваше мишљење, али када прећу сваку меру ти амандмани типа „брише се“, онда стварно треба да седимо овде целу ноћ и да слушамо овакве ствари. Онда стварно некоме буде мука да то слуша.

Нормално је да сам против тога да се усвоји овај амандман и у потпуности подржавам ово што је министар сада рекао. Нема даље шта да се каже.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала вам, посланиче.

Пошто смо завршили претрес о свим амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и у целини.

Прелазимо на 8. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О АКЦИЗАМА (појединости).

Примили сте амандмане које су на Предлог закона поднели народни посланици, као и Одбор за финансије, републички буџет и контролу трошења јавних средстава.

Примили сте извештаје надлежних одбора и мишљење Владе.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника, отварам претрес Предлога закона у појединостима.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Ђорђе Милићевић): На члан 1. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран

Живковић, народни посланик Саша Радуловић, заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић и мр Иван Костић, заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Весна Николић Вукајловић, заједно народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић и заједно народни посланици Александра Јерков, Горан Ћирић, Радослав Милојичић, Горан Јешић, Гордана Чомић, Балша Божовић, Маја Виденовић, Наташа Вучковић, Томислав Жигманов, Весна Марјановић, Душан Петровић и Верољуб Стевановић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народна посланица Вјерица Радета. Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Да, предложили смо да се брише члан 1. овог закона. Ради се о Предлогу закона о изменама и допунама Закона о акцизама. Овај закон је донет 2001. године, и то не би требало да буде нека значајна информација, али је значајна чињеница да је од тада до данас ово двадесета измена овог закона. И то опет говори о томе какав су однос све те власти од 2000. године до данас имале према овом закону. Наравно, свима је био циљ да се напуни буџет од акциза и само су гледали како и на који начин да кроз овај закон дођу до неких средстава да би могли да се хвале мањим дефицитом, евентуалним суфицитом и тако даље.

Интересантно је, и написали смо то у образложењу, сваки пут када се расправљало о Закону о акцизама, па изменама и допунама тог закона, ресорни министри су се хвалили да је закон који Народној скупштини предлажу рађен по највишим европским стандардима, па нама сада није јасно како вам се опет десило да су вам опет заказали европски стандарди. Је л' проблем у европским стандардима или у вашем путу ка Европи? Чини нам се и једно и друго.

Дакле, мислимо да је ово лош закон, да је ово опет закон који доносите реда ради и опет ћемо за неколико месеци имати измене и допуне овог закона, зато што радите неозбиљно, зато што сте неодговорна влада и зато што трошите време народних посланика и грађана Србије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Марко Ђуришић. Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Има више разлога зашто овај члан 1. не треба мењати. Први разлог је што је, изгледа, и Влада користила онај времеплов који користи овде скупштински одбор, па је негде ставила у наслов овог закона да је он промењен и 2055. године.

Значи, овде се наводи кад је све мењан овај закон, па каже 2014, 2015. и каже „Службени гласник“ број 103/55. Значи, да је промењен 55. године, па бих волео да знам какве су то промене 55, у будућности, урађене. То говори како је овај закон писан лоше.

А сам члан 1. и ова измена је потпуно нелогична, јер се њоме мења члан 1а, који има наслов – Значење појединих израза. И сад тај члан 1.

дефинише одређене изразе, али нигде не говори о одређеној врсти акцијских производа. Само се овом изменом уводи да је произвођач акцизних производа и лице које врши прераду, пржење, паковање, као и друге са њима повезане радње које се врше у сврху производње кафе.

Значи нигде нема, у другим ставовима овог члана не наводе се други акцизни производи – ни дуван, ни алкохол, ни електрична енергија. Ништа, то су све општи појмови. Овој промени како је Влада предложила није место у овом члану и ја не знам шта је резултат тога; овај закон је могао и без члана 1. да прође.

Значи, имате овде једну суштинску, нетачну чињеницу – пише да је закон мењан 55. године, неких 39 година у будућности, и друга је конкретно навођење производње кафе – томе није место у навођењу општих појмова. Погледајте како изгледа члан 1а. То су све општи појмови, нигде се не спомиње ниједан акцизни производ.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Бошко Обрадовић. Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Хвала, председавајући.

Да бих био потпуно прецизан, ево да вам прочитам образложење због чега се заправо брише члан 1. измена и допуна Закона о акцизама.

„Подносилац амандмана“, тј. Посланичка група Двери, „сматра да лица која врше прераду, пржење, паковање, као и друге са њима повезане радње које се врше у сврху производње кафе не треба да се третирају као произвођачи акцизних производа. Предлагач закона жели“, Влада, „да изједначи положај увозника кафе са домаћим произвођачима и да“, самим тим, „створи једнаке услове за учеснике на тржишту.“

Ми смо против тога. Сматрамо да не треба да имају једнаке услове на тржишту увозник кафе и домаћи прерађивач, односно произвођач кафе. Зашто?

„Предлагач амандмана сматра, на основу досадашњег искуства са носиоцима власти после 5. октобра 2000. године“, каже се даље у образложењу амандмана, „да је изједначавање услова између домаћих произвођача и увозника у већини случајева имало за резултат преузимање тржишта од стране увозника.

У горенаведеним радњама које се врше у сврху производње кафе ангажује се домаћа радна снага домаћих произвођача (и њихових подизвођача и добављача), на основу које се остварује већи прилив у буџет по основу пореза на зараде него што је то у случају увозника готових производа од кафе.

Изједначавањем положаја увозника тиме што се уводе акцизе домаћем прерађивачу кафе, део поменутог прилива у буџет по основу пореза на зараде се одлива ка буџетима земаља из којих се увозе готови производи од кафе.“

Дакле, шта Влада овде ради? По ко зна који пут од 5. октобра 2000. године Влада стаје у заштиту страног увозника, односно уопште увозника, односно страних фирми, односно страних произвођача, а на штету домаћег произвођача и прерађивача. Просто је невероватно да ће, када год може и у сваком случају, Влада пре стати иза странца него било ког домаћег привредника.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Владимир Орлић, по амандману. Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала, господине председавајући.

Опет кратко и опет нема потребе да буде другачије. Позивам да се не усвоји, између осталог зато што ово питање акцизе има везе и са стањем на тржишту укупно и што последица треба да буде и да се смањи нелегално тржиште у овој сфери. То није тешко закључити. Поред тога, свакако је реч о оним приходима од акциза. Али знате шта, то што није тешко закључити, ипак подразумева одређено повезивање материје, а ја то заиста не очекујем од подносиоца амандмана.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар Бранислав Недимовић.

Изволите.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Поштовани председавајући, поштовани посланици, мислим да је јако важно о овој теми пар речи рећи, пре свега зато што је циљ да се, ако постоје неки делови кафе који се нађу у сивој зони, и они могу потпуно успоставити кроз систем акциза.

Друга ствар, мислим да је баш место овде, у овом делу закона, да се говори о акцизама на промет кафе, пре свега зато што је овде реч о уводним одредбама, где се одређује предмет на шта се врши утврђивање акциза. Исто тако јако важно је рећи да се овде под утицај акциза стављају сви они који учествују у промету, а не само приликом увоза кафе.

Ова материја биће комплетно примењена од 1. јануара 2018. године. Имамо неке своје међународне обавезе које морамо да утврдимо, али није то. Ја знам за шта ћете ви сада да се ухватите, али је нама јако важно да комплетан систем егзистирања кафе као производа буде обухваћен и да сви учесници на тржишту имају потпуно једнак статус.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 1. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо, ја сам се спремио за оштру полемику, али ми се професор нешто брзо уморио. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Срђан Ного, по Пословнику.

СРЂАН НОГО: Члан 107. Пословника – достојанство Народне скупштине.

Као народни посланик опозиције морам да кажем да сам осетио да је повређено моје достојанство јер колега Ристичевић дисквалификује опозиционе посланике. Има нас у сали. Да ли то значи да му нисмо довољно инспиративни да се упушта у дијалог и дискусију са нама? Слободно, колега Ристичевићу, има нас у опозицији, немојте да вас то што неких нема спречава да учествујемо у дијалогу.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Ного, повреду Пословника могу да учиним ја и не видим чиме сам учинио повреду Пословника.

Колега Маријан Ристичевић има легитимно право да поднесе амандман и легитимно право да на свој начин брани амандман који је поднео. То је његово легитимно право.

(Бошко Обрадовић: Држимо те за реч. Ово је ушло у стенограм.)

Он је говорио о амандману који је поднео. Је ли тако?

На члан 1. амандман су заједно поднели народни посланици Александар Стевановић, Татјана Мацура, др Ана Стевановић, Владимир Ђурић и мр Јасмина Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић, заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Јово Остојић и заједно народни посланици Александра Јерков, Горан Ћирић, Радослав Милојичић, Горан Јешић, Гордана Чомић, Балша Божовић, Маја Виденовић, Наташа Вучковић, Томислав Жигманов, Весна Марјановић, Душан Петровић и Верољуб Стевановић.

Реч има народна посланица Вјерица Радета. Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Предложили смо брисање и члана 2, зато што мислимо да овај закон не треба да се мења, посебно не на овај начин, и знамо да се оно што причате да ће бити последица доношења овог закона по овом предлогу заправо неће десити – ни када је у питању промет кафе, ни када је у питању промет других акцизних роба.

Ви сте у овом члану 2. предвидели промену члана 6. и написали: „Обвезник акцизе је произвођач, односно увозник акцијских производа“, па између осталог: „свако лице које стави у промет у Републици Србији акцизне производе супротно одредбама овог закона.“

Е сад да вам кажем нешто што ја мислим да ви знате и што знају и надлежни органи – тренутно најактуелнија продаја на улици акцизних производа је продаја дувана.

Наравно, ми српски радикали никада нисмо мислили да су извор сиве економије и црног тржишта ти људи који продају на улици. То продају људи да би преживели и ми смо увек имали разумевања за њих.

Али се увек поставља питање – како дође тај дуван до тих људи и када ћете, уместо што комунални инспектори иду по улици и одузимају тај дуван па га онда после дају тамо оном његовом иза другог ћошка да га продаје за њега (не знам да ли знате да се то ради, а верујте, ради се), да откријете праве шверцере и када ћете заиста озбиљно да се позабавите овим послом?

И нешто интересантно сам приметила код шверцера дувана. Једини које не дирају комунални инспектори су они. Ја сам лично препознала тројицу који су ми куцали на врата у време изборне кампање...

(Председавајући: Захваљујем.)

... Молим вас... и тражили сигуран глас. Они слободно продају.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар Бранислав Недимовић.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Поштовани председавајући, поштовани посланици, мислим да је овде јако важно указати јавности на то о чему се конкретно ради у погледу овог предлога за измену закона, пре свега у погледу обвезника ко је дужан да плаћа акцизу.

Ми смо увели једну нову категорију. То је у ствари категорија оних лица која ставе у промет било који производ који је подложан плаћањима акциза, који то најчешће раде на нелегалан начин. Не само што ће бити санкционисан путем прекршајне или кривичноправне санкције, него још једна ствар, биће му наплаћена и акциза на ту робу коју је покушао да стави у промет. На овај начин исправљамо један недостатак који је постојао у претходним одредбама. На све ове санкције које иду биће му плус наплаћене акцизе. Мислим да је то јако добро и као мера санкција, а с друге стране добро је и за буџет Републике Србије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео Одбор за финансије, републички буџет и контролу трошења јавних средстава.

Представник предлагача на седници Одбора за финансије, републички буџет и контролу трошења јавних средстава прихватио је амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије, па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има подносилац амандмана, односно представник предлагача Александра Томић. Изволите.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Захваљујем, председавајући.

У складу са излагањем министра по претходном амандману, а у складу са чланом 2, Одбор је хтео да да свој пун допринос у томе да разради све варијанте одузимања робе у случајевима када одређена лица поседују такозвану акцизну робу без адекватне документације и на Одбору је госпођа Ана Брнабић прихватила овај предлог. Стога мислимо да је то у суштини јако добро решење, којим се покрива и законска обавеза по закону

о администрацији и уопште државним органима који треба да спроводе ову врсту закона. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић. Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Да не би било забуне, да будем прецизан, ради се о полемици коју сам хтео да имам са групом која ме је својевремено опсовала, пљунула, окренула леђа, а сада побегла. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман су заједно поднели народни посланици Александар Стевановић, Татјана Мацура, др Ана Стевановић, Владимир Ђурић и мр Јасмина Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. Амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић, заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Срето Перић и заједно народни посланици Александра Јерков, Горан Ћирић, Радослав Милојичић, Горан Јешић, Гордана Чомић, Балша Божовић, Маја Виденовић, Наташа Вучковић, Томислав Жигманов, Весна Марјановић, Душан Петровић и Верољуб Стевановић.

Реч има народни посланик Зоран Красић. Изволите.

ЗОРАН КРАСИЋ: „Изузетно, уколико се ради о производима који се у целини или делимично састоје од супстанци које нису дуван,“ Ђорђе, „али који у погледу других критеријума одговарају тим производима...“ Значи није дуван, а одговара дувану, пушта дим. Тако је одређено шта су дуванске прерађевине.

Али мени је просто невероватно, зар је могуће да у 2016. години, и то пред крај, ми сазнајемо за пржену кафу, ми сазнајемо да обвезник акцизе може бити не само произвођач и онај ко ставља у промет, него и онај који по трећем критеријуму нелегално врши промет, и то сазнајемо, запамтите – 2001. године два пута је промењен закон, 2002. два пута, 2003. два пута, 2004. три пута, 2005. два пута, 2007. само једном, 2009. два пута, 2010. једном, 2011. два пута, 2012. два пута, 2013. једанпут, 2014. два пута, 2015. године два пута (Извини, Марко, ово 55 је 2015. година, нисмо још у 2055. години) и, на крају, ми сада, на крају 2016. године закључујемо и вршимо неке промене.

Зар је то могуће? Шта се то десило? Појавила се супстанца и неки дим који није цигарета а треба да се акцизно опорезује. То би морао неко да објасни, као што би господин Недимовић могао да објасни и где су те плантаже домаће кафе која се производи код нас.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Красићу.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић. Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Ја сам хтео ово да расправим са највећом економском громадом, господином Радуловићем, највећим после мог колеге пољопривредника Живковића, али као што видите, он је побегао.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман су заједно поднели народни посланици Александар Стевановић, Татјана Мацура, др Ана Стевановић, Владимир Ђурић и мр Јасмина Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. Амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић, заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Марина Ристић и заједно народни посланици Александра Јерков, Горан Ћирић, Радослав Милојичић, Горан Јешић, Гордана Чомић, Балша Божовић, Маја Виденовић, Наташа Вучковић, Томислав Жигманов, Весна Марјановић, Душан Петровић и Верољуб Стевановић.

Реч има народна посланица Вјерица Радета. Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Члан 4. се односи на члан 14. основног закона, који иначе објашњава шта се сматра кафом у смислу овог закона, врло интересантно, и додајете став који каже: „Под производњом кафе у смислу овог закона сматра се прерада, пржење, паковање, као и друге са њима повезане радње које се врше у сврху производње кафе.“ Дакле, ништа спектакуларно, ништа ново, али опет немамо оно што је заиста интересантно везано за кафу и опет, наравно, говоримо о шверцу.

Од када је овај закон ступио на снагу, односно када је први пут донет, као што су малопре неки почели да вичу „Уа!“ кад сам поменула ко без икаквих проблема продаје шверцовани дуван на улици, тако морам да подсетим и на шверц кафе, на неке који су и данас познати у свом крају под надимком Сантос. Бата Сантос, знате ко је, ко је купио и телевизију од „сантос“ кафе. Ко не зна да се ради о бившем министру Гашићу? Да, о њему говорим, наравно.

Дакле, ви кажете да нећете да прихватите амандман из разлога „што се предложеним изменама уређује да се од 1. јануара 2018. године на другачији начин уреди опорезивање акцизом кафе“ у смислу овог закона.

И где ви у члану 4. видите тај основ који сте, господине Недимовићу... Јесте ли питали Вујовића када сте пошли овамо? Где вам је основ у члану 4. овога што сте написали у образложењу? Тога нема.

Дакле, ви сте онако реда ради написали неки одговор народним посланицима, као што је и закон због-здола написан.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Радета.

На члан 4. амандман су заједно поднели народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић и мр Иван Костић.

Реч има народни посланик Бошко Обрадовић. Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Хвала, председавајући.

Највише, морам да признам, волим образложења Владе Републике Србије зашто се одбијају амандмани опозиције, јер ту се веома лепо може прочитати по чијим наредбама и директивама ви радите и због чега се доносе овакви закони, који су против интереса домаћих произвођача а, наравно, у интересу страних фирми и увозничког лобија.

Наравно, основна бесмислица овог закона је да се доноси по хитном поступку а почиње да важи тек за годину дана, од 1. јануара 2018. године, али то је већ нешто што је уобичајено када сте ви у питању. Ви иначе доносите законе који се никад не примењују и чије се примењивање непрестано одлаже.

Али занимљиво је шта кажете овде зашто радите све ово што радите. Кажете да проширујете обухват обвезника акцизе на кафу на начин да се опорезивање акцизом кафе врши, осим при увозу, и онда када се у Републици Србији врши прерада, пржење, паковање, као и друге са њима повезане радње које се врше у сврху производње кафе.

Досадашњи начин опорезивања – е ово је онај хит – акцизом кафе само при увозу стављен је као примедба Европске комисије у оквиру билатералног скрининга за ПГ16 – Опорезивање. Предложеним законским решењем изједначиће се положај увозника кафе са домаћим произвођачем кафе и створити једнаки услови на тржишту.

Што не кажете одмах, господине Недимовићу, шта је у питању? Значи, директива из ЕУ. Мора да буде заштићен његов увознички лоби, односно њихове стране фирме, не може наш домаћи прерађивач и произвођач кафе да има било какву предност на тржишту. Значи, хајде да уништимо све што је домаће, да цвета све што је страни економски интерес. Све што је домаћи економски интерес да буде једноставно згажено.

Да би ваши ментори из ЕУ били задовољни вашим радом, ви морате да радите за њихове фирме. И то је поента читаве економије. Страни економски интерес напред, домаћи …

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Обрадовићу.

Реч има народни посланик Владимир Орлић. Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала лепо.

И опет кратко, јер опет нема разлога да буде другачије. Позивам да се не усвоји.

Што се тиче опаске да се нешто што је садржано у образложењу које смо добили од Владе не поклапа са садржајем законског

предлога, заправо да, ово што гласи на другачији начин уредити опорезивање акцизом, то се налази баш у овом овде члану. Јер ово што је предложено као дефиниција управо подразумева све оно што није подразумевала до сада, и то се лепо види када се погледа оно крупним словима, да не може да се промаши, шта је ту ново у односу на оригинално решење. То је једна ствар.

А друга ствар, било какву крупну тему, попут приче о ЕУ, предлажем да оставимо за неки други пут, кад предлагач амандмана буде одморнији. Не иде му ни иначе; можете мислити како то тек звучи вечерас. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар Недимовић. Изволите.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Поштовани председавајући, поштовани посланици, па малопре су се чуле неке тврдње да се ово ради по нечијем налогу, да неко то тражи. Један је основни разлог зашто ми мењамо закон у погледу акцизе на кафу. То је, пре свега, борба против сиве економије. То је основни и први разлог. То радимо због државе Србије, радимо због грађана Србије и радимо због тога да би буџет Републике Србије на квалитетан начин био пуњен.

Чињеница је, исто тако, да ми имамо своје правне обавезе и да је 2008. године потписан ССП и да је Србија кренула путем европских интеграција; од тога не треба бежати. Нама је, исто тако, интерес да ускладимо своја понашања у складу са оним што у Европи егзистира као нормално понашање у овој области. Али, понављам, први и основни разлог јесте борба против сиве економије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

(Бошко Обрадовић: Реплика.)

Немате основа за реплику.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, ја ћу то решити са господином Радуловићем у ТВ дуелу. Наравно, ако буде смео.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 4. амандман су заједно поднели народни посланици Александар Стевановић, Татјана Мацура, др Ана Стевановић, Владимир Ђурић и мр Јасмина Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

Реч има народни посланик Марко Ђуришић. Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Када је доношен буџет Републике Србије, имали смо једну интервенцију која је предвиђала да се у буџету нађе приход од акциза за заслађена пића, односно пића и воћне сокове који су заслађени. Тада нас је обрадовала изјава министра да се он лично слаже са идејом да се заслађена пића додатно опорезују, односно да се на њих уведе акциза, с обзиром на то да је Светска здравствена организација прогласила светску епидемију гојазности и као једну од мера предложила владама да се опорезују заслађена пића као један од начина да се стане на пут овој епидемији.

Када смо добили овај предлог закона, били смо разочарани што нема те врсте нових акциза и пробали смо да, онолико колико нам то Пословник дозвољава, кроз амандман на овај члан 4. то предвидимо. Хајде да кажем, могу да се сложим да то ни правно није било могуће, с обзиром на то да овај члан 14. који се мења чланом 4. овог закона говори о кафи и производима који садрже кафу, али мислим да је пропуштена прилика да већ сада уведемо ту врсту опорезивања заслађених пића и пробамо да урадимо нешто да помогнемо да се гојазност у Србији смањи.

Подаци о гојазности у Србији су драматични: 21% грађана Србије болује од гојазности, а 31% је у предгојазном стању. Знамо да у великом броју случајева гојазност доводи до појаве дијабетеса и разних других обољења, и њихово лечење, ако кренемо да гледамо све кроз паре, значи лечење грађана Србије који су оболели од дијабетеса и других болести које су проузроковане гојазношћу, кошта много више, а улагањем у превенцију могли бисмо да смањимо.

Шеснаест земаља до сада је увело ову акцизу. Наш најближи сусед Мађарска је од 2013. године увела ову акцизу и њихови резултати су охрабрујући. За 20% је смањена употреба. Не само због ове акцизе, него се водила кампања, од пара које су се сливале у буџет увођењем ове акцизе, којом је промовисано коришћење здравих природних воћних сокова уместо ових заслађених и имају смањење од 20% коришћења ових заслађених сокова и газираних пића, а за 20% повећање природних воћних сокова. И, такође, појављују се и добри резултати и позитивни трендови у борби против гојазности.

Наравно, за Владу Србије ништа од овога, нажалост, није битно. Влада Србије нема намеру да води неку политику осим политике бриге о буџету. Оно што слушамо од министра који је вечерас овде са нама да брани овај закон, односно расправу у појединостима, он говори како нам је важно да имамо стабилан буџет, да се он пуни, да не знам ни ја шта, али, нажалост, не може политика да се своди на то да буџет буде у плусу, него да се кроз буџет спроводе политике које Влада зацрта и спроводи кроз програме који се налазе у буџету и за које се онда алоцирају одређена средства за финансирање тих програма.

Програма борбе против гојазности у Србији нема. Он је неопходан, и ја трошим ово све време, у овом тренутку, знајући и да мали број грађана гледа, али ово је вероватно последња прилика у овом сазиву, сасвим сигурно, до краја године када ћемо имати могућност да кажемо нешто на ову тему.

Мислимо да је ова тема важна и да је једини разлог због кога је Влада сада избегла да крене са овом акцизом очигледно разлог који је Владу убедио да то не уради пре нешто више од годину дана, када је била најава, а то је додворавање крупном капиталу. То је додворавање компанијама које у Србији имају производњу ових пића и имају одређену зараду, и наравно да је њихов интерес да се не уведе ова акциза.

Али мислим да је наш интерес да имамо здравије грађане Србије, да трошимо, у крајњој линији, мање пара на лечење оних болесних, па мислим да би много већа корист била и да је прихваћен овај амандман, као и да се нашло решење од стране Владе, која је могла да интервенише.

Ми имамо наш предлог закона; ако није знала како, могла је тај предлог закона да уврсти у овој свој предлог, да променимо, да уведемо, да се прикључимо борби против гојазности и да једном конкретном мером кренемо у решавање проблема који мучи потенцијално 700.000 грађана Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народна посланица Весна Ракоњац, по амандману.

Изволите.

ВЕСНА РАКОЊАЦ: Хвала, уважени председавајући.

Поштовани министри са сарадницима, не сумњам да је овде била добра намера, али то што ви желите да уведете акцизу на заслађена пића није прецизно дефинисано. Заслађена пића могу да буду заслађена и вештачким заслађивачима. Слажем се са вама да су течне калорије веома битне када је у питању гојазност, али мене брине нешто друго.

Брине ме то што сте осиромашили грађане Србије па морају да уносе намирнице које су богате калоријама а нутритивно су празне. Много велики унос белог брашна и уља, то је проблем, а не течне калорије.

С друге стране, воћни сокови такође имају шећера у себи, који утиче на гојазност, а деци треба препоручити не сокове него воће. Према томе, јасно се одредите и јасно дефинишите шта желите. Значи, када кажете, ако будете прецизни, онда ћете наићи и на добар одговор Владе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Народни посланик Марко Ђуришић, по амандману. Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Ја сам рекао на почетку да ми је јасно да овај амандман тешко да је могао да буде прихваћен, јер, једноставно, процедура нам није давала могућност да интервенишемо у другим члановима где је место правој интервенцији за увођење ове акцизе.

И наравно да ћемо се ми борити онолико колико имамо могућност. Ми у неколико, последња два-три редовна заседања на почетку предлажемо измене и допуне закона; посланичка већина досада није имала разумевања, надали смо се да ће бити код овог закона који је предложила Влада.

А о томе ко је крив за осиромашење грађана, па ја мислим да је сасвим јасно да је највеће осиромашење грађана наступило у последње четири године. Управо је тада стопа сиромаштва порасла са 8% на 12%, а стопа угрожених од сиромаштва са 12% на 25%, по чему смо први у Европи, по извештају Светске банке. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Ђуришићу.

На члан 4. амандман је поднела народна посланица Марија Јањушевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има Марија Јањушевић. Изволите.

МАРИЈА ЈАЊУШЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Ја ћу, због јавности, поновити. Дакле, предлагач закона, односно Влада жели да уведе акцизе и домаћим прерађивачима кафе као што ту обавезу, за сада, имају увозници.

Шта се практично дешава на нашем тржишту? Домаћи произвођач, поред тога што већ има ПДВ који мора да плати без обзира да ли је наплатио своја потраживања или не, да чека када ће ИДЕА да му се смилује са том валутом плаћања од 60 дана која некад дође и до 100 дана, значи мора да плати све могуће порезе, то из личног искуства знам, уколико има породиљу у својој фабрици, у свом погону, мора да плати све дажбине за њу, па да чека да му држава то рефундира када буде средстава, буквално тако се каже, дакле он сада мора да плати и акцизу.

Са друге стране, увозник, који свакако плаћа акцизу, сада је стимулисан да иде са дампинг ценом, да лепо за годину дана позатвара све те мале домаће произвођаче, којима ништа не вреди што Влада глуми да стимулише мала предузећа, породична предузећа и тако даље, они се гасе, тако да чак и порез на зараде, који такође пуни буџет наше државе, одлази у државе из којих долазе ти велики увозници.

Врло озбиљно питам све који се усуђују да кажу да овим смањују сиву економију – да ли смете да станете пред грађане Србије и тврдите да велике компаније, попут оне из Хрватске која овде продаје кафу, не продају на црном тржишту, не продају без плаћања ПДВ-а? Ја нећу да оптужујем, немам физички доказ, али када ви мени будете потврдили да сте исконтролисали сасвим одговорно да они то не раде, ја могу да поверујем да ова мера има у виду чак и ту сиву економију.

Што се тиче свега осталог што вечерас овде можемо да чујемо, ми не можемо да спречимо посланике да се овде понижавају уколико они то желе, али немојте мислити да грађани не гледају пренос и у ово време.

Има живота и ван ове сале, сретаћете се са грађанима, немојте се тако грчевито борити за нешто у шта и сами не верујете. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Посланичка група Двери нема више преосталог времена.

Реч има овлашћени представник Посланичке групе СНС, Верољуб Арсић, по амандману.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Од времена посланичке групе.

Немам придев којим бих описао овакво излагање када се брани један овакав амандман. Значи, економски тотално неписмено. Не разумеју ни шта пише у закону, а нису ни прочитали образложења и објашњења појединости закона и одредби које се мењају или допуњују.

Некима је то можда смешно, али битно је да се изађе са причом како се штите домаћи произвођачи, како они штите, а ми фаворизујемо увознике и тако даље. Досад је била политика, пореска и акцизна, да се, када је кафа била у питању, акциза на кафу плаћа приликом њеног стављања у промет ако то раде домаћи прерађивачи кафе. Ми домаће произвођаче кафе немамо; имамо прерађиваче. То би предлагач амандмана требало да зна.

С друге стране, онај који увози пржену кафу плаћа акцизу одмах на граници, односно на самој царини. Изменама овог закона предвиђено је да се и на сирову кафу плаћа акциза. Па шта хоћете? Шта хоћете да ми кажете, да је производња кафе велика прерађивачка делатност? У то ме убеђујете? Или да причамо ко све прерађује кафу, па кога браните? Је л' то желите? Вама је то смешно.

Е сад, економски неписмен не зна да се плаћа само на сирову кафу. У свакој фази обраде доплаћује се акциза. Нешто слично као порез на додату вредност. На тај начин се штите сви учесници на тржишту, да буду равноправни, што је можда секундарна последица. Примарна последица је да, ако неко обавља неку делатност, мора да плати порез. Свако. И нема везе да ли пржи кафу, да ли има месну индустрију, да ли било коју врсту прераде има.

Не можете ви да гледате само на једну прераду, па ови из увоза не могу да шверцују, а ови што прже кафу могу. Не, морају сви. И они који се не баве кафом а баве се неком делатношћу морају да плате порез и акцизу. А само економски неписмен човек може овакав амандман да напише.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

(Марија Јањушевић: Реплика.)

Немате основа за реплику, колега је говорио по амандману.

На члан 5. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић, заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета, Никола Савић и заједно народни посланици Посланичке групе ДС.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Зоран Красић. Изволите.

ЗОРАН КРАСИЋ: Ово је интересантан члан. И кад би он постојао у Предлогу закона и кад не би постојао у Предлогу закона – ништа се значајно не би десило. И ако усвојите амандман и ако не усвојите амандман – ништа се не би десило. Овде је промена само у шифри како се води у царинској тарифи.

Међутим, овде је друга ствар интересантна. Ми смо пре месец дана сазнали од предлагача закона, једног, да постоји нешто што се каже аналогно и постоји дигитално. Сад сам ја просто изненађен зашто нисте у складу са том терминологијом коју користите... Хтели сте да крварите пре месец дана. У тој вашој овај члан би гласио овако – акцизе на течност за пуњење дигиталних цигарета износе четири динара по милилитру.

Ја сам очекивао да ћете ту да направите промену, јер су ово оне такозване електронске цигарете; ове папирнате су аналогне. То је требало да преправите. Немојте сада... Ви мене једанпут убедите; кад прође месец дана, пуј-пике не важи; као да је важило само за ону седницу. Ја вас држим за реч шта сте рекли – стандард ЕУ. Мора стандард ЕУ да се примењује. То је прва ствар.

Друга ствар, да нисте мало заборавили неке ствари? Акцизе се уводе због робе и производа. Нема ту домаћи произвођач, страни произвођач. Нема. Производ и роба се оптерећује. И није свака роба погодна да буде оптерећена акцизама.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Красићу.

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо, ја сам мислио отишли на кратку паузу, али никад им доста није било.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 6. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић, заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета, Мирослава Станковић Ђуричић и заједно народни посланици Посланичке групе ДС.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Зоран Красић. Изволите.

ЗОРАН КРАСИЋ: Први део овог члана који сте предложили ја донекле и разумем, јесте неко прецизирање 1. става из члана 18, али за ову интервенцију у последњем ставу члана 18. стварно не могу да схватим о чему се ради.

Ја стичем утисак да све ово што радите са овом кафом – кафу ми, драга, испеци – ова пржена кафа, као да се нешто ваља иза тога. Просто

ми је невероватно да сте тек у 2016. години схватили да сирова кафа, кад дође из иностранства, мора да се пржи код нас, јер ми још немамо, хвала богу, тих плантажа за производњу кафе.

А сада убацујете нешто око акцизних маркица и ја мислим да ћете да погрешите. У Народној банци су погрешили – тамо у оној ковници, знате, у оној штампарији – иштампали неке наше пасоше и дали неким терористима, око 200-300... Је л' се сећате тога? То је велика афера, и ја чекам да ће да почне нешто са пуцањем на ту тему...

Водите рачуна да вас неко није преварио када вам је причао о овим акцизним маркицама за кафу и за ова паковања, пошто у последњем ставу вршите и ту епохалну измену. Водите рачуна да не погрешите. Она афера са шверцованим и фалсификованим пасошима још није завршена, а Американци то никоме не опраштају, да знате.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар Бранислав Недимовић. Изволите.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Поштовани председавајући, поштовани господине Красићу, ја апсолутно ценим ваше ангажовање у овој области. Ви сте се и бавили тим послом, кол'ко се ја сећам, а мислим да се добро сећам, поготово у сектору трговине, тако да вам је проблематика ових акцизних маркица јако позната.

Оно шта се иза брда ваља овде, мислим да је јако важно одгонетнути ту, како ви кажете, епохалну ствар, а то је да се иза брда ваља борба против сиве економије. Јер су акцизне маркице у ствари средство за праћење токова кафе као и за друге производе. Нама је циљ да станемо на пут покушајима проласка кроз сиве, црне зоне или нешто слично.

Тако да ја мислим да сте ви нас јако добро разумели у овом делу и потпуно вам је јасно да ће овде бити нулта толеранција на било какве покушаје за избегавање плаћања акцизе.

(Зоран Красић: Реплика! За срце ме је ујео.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Немате основа, господине Красићу. Знате и ви сами да немате основа.

(Зоран Красић: Прозвао ме је.)

Министар вас је похвалио.

На члан 6. амандман је поднео Одбор за финансије, републички буџет и контролу трошења јавних средстава.

Представник предлагача је на седници Одбора за финансије, републички буџет и контролу трошења јавних средстава прихватио амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има представник предлагача, народна посланица Александра Томић. Изволите.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Захваљујем, председавајући.

Овим амандманом Одбор је хтео да помогне у прецизирању лица која су дужна да врше обележавање акцизних роба, да не иде обележавање на нискоалкохолна пића испод 5% алкохола, а наравно да одређена појединачна паковања кафе буду директно маркирана. То је ово у складу са чињеницом коју је министар рекао, да је суштина борба против сиве економије, тако да се овом приликом захваљујемо министарки Ани Брнабић што је прихватила овај амандман. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 6. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић. Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо, моји политички противници са којима сам мислио да водим дебату су очигледно отпутовали. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 6. амандман су заједно поднели народни посланици Александар Стевановић, Татјана Мацура, др Ана Стевановић, Владимир Ђурић и мр Јасмина Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 6. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

Реч има народни посланик Марко Ђуришић. Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Сада се поставља питање на који члан се односи наш амандман. С обзиром на то да је Одбор интервенисао, извршио неке измене, онда је питање да ли уопште наш амандман има смисла.

Можда бих ја одустао када бих могао да испратим све оно што је Одбор радио, јер у припреми материјала до амандмана Одбора нисам могао да дођем.

Али шта је за нас била суштина, зашто да обришемо став 2. члана 6. Предлога закона? Зато што сматрамо да ова одредба да ће Влада утврдити врсту појединачног паковања кафе за крајњу потрошњу која ће се обележити контролном акцизном маркицом, једноставно, не може да се налази у овом члану. Значи, овај члан говори о контролној маркици, генерално о томе на које се производе ставља, како изгледа, ко штампа (Народна банка), али не говори на којој флаши треба да се нађе, да ли на паклици или не на паклици, паковању цигарета, дакле нема других акцизних производа, они се не спомињу у овом члану, сем кафе.

Као да је Влада сама себе лимитирала интервенцијом на оним члановима закона где је ова одредба требало да се нађе. Значи, Влада је

имала потпуно одрешене руке да промени сваки члан закона, или да га допуни, да предложи неки нови члан; ми као посланици немамо.

Наша замерка је да овај став, који треба да се нађе, не треба да се нађе у овоме члану, јер овај члан не дефинише како изгледају паковања за крајњу потрошњу на које се ставља маркица него само како та контролна маркица треба да изгледа.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Ђуришићу.

На члан 7. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић, заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић и мр Иван Костић, заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Немања Шаровић, заједно народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Реч има, најпре, народни посланик Зоран Красић. Изволите.

ЗОРАН КРАСИЋ: Па то је на члан 20 основног текста и ово што је дограђено ставом 3 је нешто што постоји. Један од посланика је пре мене и објаснио како то иде са кафом: прво се убере негде кафа, па дође на границу као сирова, па онда иде даље. Обрачунавање у том целом процесу се подразумева, и ту ништа није проблематично. У том смислу ова доградња... Ја не знам зашто сте доградили ово када то функционише.

Међутим, ово, баш инсистирате на овој кафи. Да вам само објасним једну ствар. Недимовићу, у праву сте, имам ја велико искуство. Акцизним маркицама не може да се победи сиво тржиште.

Милан Беко је две године у царинском складишту лепио шверцоване акцизне маркице; жалио ми се како су му прсти отпадали од лепљења. Има и сада таквих који лепе. Да ти не причам на цигарете ко шта све лепи и колико лепи.

Али то неће да заустави ни Закон о акцизама, нити Закон о ПДВ-у, нити Закон о пореској администрацији. Заведите ред прво у полицији. Јер ви у полицији... Имате код мене у Раковици, у Борској улици – наиђе жандармерија па ухапси специјалне полицајце, и једни и други у униформама. И једни и други дилују дрогу.

Е, затворите границе. Одрекли сте се царина, границе шупље ко швајцарски сир. Поведите рачуна ко има царинска складишта. Погледајте шта се десило са изменама Закона о унутрашњој пловидби и лукама. Свако може да точи гориво где год 'оће. И да вам не причам још неке ствари. То су мере против сиве економије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Красићу.

ЗОРАН КРАСИЋ: И ја вама захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Марко Ђуришић. Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: По мени се, да кажем, из потпуно нејасног разлога производи од кафе и кафа поново детаљно разрађују у члановима који говоре о неким општим акцизним производима.

Значи, члан 20. говори да обвезник има право на умањење обрачунате акцизе у висини износа плаћене акцизе на производе који су набављени од произвођача, односно увозника акцизних производа или их произвођач само производи, односно увози, а који се као репродукциони материјали употребљавају у производњи производа на који се плаћа акциза. Значи, ово је могло да се примени на кафу. Не разумем зашто је морало исто ово све да се напише, дода нови став који говори да има право на кафу, на повраћај, односно умањење акцизе када је у питању кафа.

Видим, мислим, овај предлагач се доста потрудио да јасно дефинише кафу, али по мени на потпуно погрешан начин. Уместо да опште норме које постоје и које се односе на све акцизне производе евентуално доради како би могле да се примењују на производњу и промет кафе, он сада у чланове убацује из неког разлога само кафу као акцизни производ и дефинише шта се са тим ради.

Из тог разлога смо предложили брисање овог члана, јер сматрамо да је потпуно непотребан, да је важећи члан 20, који говори о могућности да се врши умањење обрачунате акцизе, могао да се примени и на производе са кафом.

Тако да, наравно, ту се онда поставља и питање како ће се то радити, ко ће да ради тај обрачун, пошто стално слушамо како је Пореска управа преоптерећена и не може да одради неки део посла који би требало да одради, а сад, ево, додајемо један нови, потпуно беспотребно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Ђуришићу.

По амандману, реч има народни посланик Горан Ковачевић.

Изволите.

ГОРАН КОВАЧЕВИЋ: Требало је да дођемо до члана 20. основног текста да коначно рашчистимо шта радимо са акцизама за кафу. И овде се сад сви слажемо. Дакле, уводећи акцизу за кафу, односно појашњавајући њено функционисање, ми не правимо терет и не делимо домаће и стране произвођаче.

Ви сте у ранијим члановима имали јасно дефинисано да на непржену кафу имате акцизу од 80, а на пржену 100 динара. Ми не опорезујемо произвођаче, односно акцизним маркицама не дефинишемо разлику између домаћег и страног произвођача. Ми дефинишемо производ, то је килограм кафе.

Овде се јасно каже, овим чланом 20, да ћемо у принципу враћати, као и код система ПДВ-а, акцизу коју сте платили, односно конкретно код сирове кафе вратићемо прерађивачима и за тај износ ће цена крајњег производа бити умањена, само што ћемо, исто као и код ПДВ-а, учинити да имамо повраћај, односно акцизно функционисање.

И драго ми је што коначно схватамо, негде на средини закона, да ово није ново пореско оптерећење, у ствари само прецизирање механизма функционисања акцизне политике које се тичу кафе. Зато овај члан у ствари и не можемо да избришемо. Можда је могуће да смо пренормирали овај члан, али то свакако значи да је свима сада све јасно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 7. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Ја ћу да признам да је Влада у праву и да треба сузбити нелојалну конкуренцију. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Ристичевићу.

На члан 7. амандман су заједно поднели народни посланици Александар Стевановић, Татјана Мацура, др Ана Стевановић, Владимир Ђурић и мр Јасмина Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 7. амандман су заједно поднели народни посланици Милан Лапчевић, Горица Гајић и Дејан Шулкић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 8. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић, заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић и мр Иван Костић, заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Александра Белачић, заједно народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Реч има народни посланик Бошко Обрадовић.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Хвала, председавајући.

Ево, наравно, у образложењу Владе поново се открива права позадина и овог вашег закона, који, наравно, министар покушава да избегне, али ја сам ту да га увек подсетим на оно што овде лепо пише.

Каже: „Досадашњи начин опорезивања акцизом само при увозу стављен је као примедба Европске комисије у оквиру Билатералног скрининга за ПГ 16 – Опорезивање.“

Дакле, да није стављен као примедба, бисте ли стављали ове акцизне маркице и на све ово? Бисте? Нешто сумњам, господине министре, јер имали сте пет година власти СНС-а па не стависте.

Исто тако, наравно, може да се постави питање шта се ради у сфери дувана и свих других елемената сиве, црне и не знам какве економије којој никако да станете у траг, јер питање је ко се тиме бави. Ако се тиме баве, рецимо, људи блиски СНС-у, то нећете дирати. Је ли тако, господине

министре? А ако се тиме баве неки други људи, обични српски произвођачи, прерађивачи, онда ајмо њих додатно да опорезујемо, јер су стране банке и стране фирме заштићене као бели медведи. И они који се баве сивим и црним тржиштем а блиски су СНС-у заштићени су као бели медведи, а ајмо неку сиротињу или, како ми кажемо у нашем крају, боранију, да додатно опорезујемо, да се на њима иживљавамо и да глумимо борбу против сивог тржишта.

Па што се не борите против сивог тржишта тамо где су вама блиски актери те пљачке, сиве економије и свега другога што цвета и буја на нашим тржиштима?

И оно што је колега Красић рекао апсолутно подржавам. Нећете ви овим акцизним маркама ништа од овога што сте овде рекли – да ће промена акцизне политике на кафу да доведе до смањења нелегалног промета овог производа. Ту би требало више да ангажман дају одређене инспекцијске, полицијске и разне друге активности, које, наравно, нису разрађене онако како треба, јер очито некоме треба дозволити да се и даље богати на нелегалан начин.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Право на реплику, овлашћени представник СНС-а Верољуб Арсић. Изволите.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Даме и господо народни посланици, чујте ви њега: Да ли – каже – хапсите оне шверцере који су блиски СНС-у?

Па не могу да одолим да не кажем – ма прави Илија Чворовић, прави „балкански шпијун“. У свему види заверу, само је он поштен. Само, „орао је пао“, то је проблем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Па нема, јер сте ви изазвали реплику. Да сте говорили конкретно о амандману, не бисте дозволили да се господин Арсић јави и реплицира.

Изволите, господине Красићу, по амандману.

ЗОРАН КРАСИЋ: По амандману? Аха, добро онда.

Па ево, видите, ми смо сад сазнали да су ови из ЕУ рекли – не може да се плаћа акциза само при увозу. И онда су у члану 21а. избрисали став 2. Каже се овако: „Обрачунавање акциза на кафу врши се приликом увоза.“ Они су то избрисали, ови из Владе.

Е, али ви не знате да преговарате са овима из ЕУ. Требало је да кажете – ова одредба постоји јер кафа не успева у Србији. И они вам то нису уважили. Они и даље мисле да кафа расте у Србији. Ето, видите.

Шта је ЕУ? Антићу, ЕУ је отприлике овако – наш критеријум да уђете у ЕУ јесте да вам се поваде крајници и можете да будете тамо. А ви кажете – па здрави ми крајници. Он каже – нема везе. Морају да се поваде да бисмо ушли у ЕУ. Е, срећа наша што није ту Божа Ђелић, или онај Динкић. Они би рекли – и трећи крајник, само што пре да одемо. Ето, то је та разлика између вас.

Акцизна политика треба да буде према нашим интересима. Шта нас брига за ЕУ. Ја ћу да вам објашњавам тамо код цигарета, камо среће сви они из ЕУ да дођу код нас да пуше овде. Ем је јефтиније, ем можемо више да им продамо. Код нас је јефтинији алкохол, да можемо боље да их напијемо, да узмемо мало паре њима, да извучемо штету од оног бомбардовања. То је права економска политика, да се они прилагођавају нама, а не ми њима да се прилагођавамо.

'Оћете на наше тржиште? Наша правила. Извол'те, цални па дођи. А не – продадосмо све само да би нас они потапшали. НАЛЕД поздравља, НАЛЕТ, НУЛЕТ, како се зовете?, Недимовићу. Ви поздрављате, ви, невладина организација, ви поздрављате Владу што је донела законе.

(Председавајући: Време, господине Красићу.)

Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 8. амандман су заједно поднели народни посланици Александар Стевановић, Татјана Мацура, др Ана Стевановић, Владимир Ђурић и мр Јасмина Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 9. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић, заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Дубравко Бојић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Реч има народни посланик Зоран Красић. Изволите.

ЗОРАН КРАСИЋ: Ово што сте написали као литерарни састав има стварно смисла, али као норма је немогуће применити. Сада ћу да вам кажем зашто је немогуће применити.

Ако сте ви утврдили да је неко ставио у нелегалан промет, значи није овлашћен, неки акцизни производ, онда потпада под удар одговарајућих норми које предвиђају неку санкцију – одузимање робе, одузимање добити, одузимање користи и тако даље.

И то се до сада примењивало. И када се одузме роба, она се преко неког трећег прода, тај трећи плати акцизу, или неко купи па опет тај мора да плати акцизу, а овде су измислили неку трећу варијанту, да наплате акцизу од некога ко је потпуно нерегуларан. Када је неко потпуно нерегуларан, налази се у нечему што је криминал, он потпада под дејство и свих пореских прописа и кривичног прописа, а ви га на овај начин малтене легализујете. Он после тога може да маше оним папиром – ево, ја сам платио; платио сам акцизу; јесте да је било принудно, ал' сам платио.

Просто је невероватно да уводите овај трећи облик, после 15 година откад је донет закон. Зар је могуће да за 15 година ви нисте имали овакву ситуацију? Имали сте, и решавали сте те ситуације. Да не причам све како сте решавали.

Потпуно непотребна промена, али и даље нисам сазнао који је тај принципал за кафу. Сви ови наши што раде са кафама имају свог

принципала из иностранства. Да ли је то опет онај Грк? Ја једног отера, тамо 2000. године. Да се није он вратио?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 9. амандман је поднео Одбор за финансије, републички буџет и контролу трошења јавних средстава.

Представник предлагача је на седници Одбор за финансије, републички буџет и контролу трошења јавних средстава прихватио амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Реч има представник предлагача народна посланица Александра Томић.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Захваљујем, председавајући.

Овај амандман Одбора суштински детаљно даје како се обрачунава акциза у тренутку поступка контроле када се утврди да се одређена роба ставила у промет ван потребне документације.

Дефинисано је да је поступак контроле утврђен тако да акцизни производи који су супротни одредбама треба да подлежу одређеном обрачуну тих акциза без обзира на то да ли су, и ако би били одузети у том тренутку, или уколико немају потребну документацију, да се допуни, али да акцизе у одређеном степеновању морају бити плаћене.

С друге стране, захваљујемо се министру који је на Одбору овакав амандман прихватио. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 9. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић. Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо, штета је што мој колега пољопривредник није ту, зато што је он са подједнаким успехом шверцовао и бунде, и вино и кафу. Он би најбоље знао шта је спорно у овом закону.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 9. амандман су заједно поднели народни посланици Александар Стевановић, Татјана Мацура, др Ана Стевановић, Владимир Ђурић и мр Јасмина Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 10. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић, заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Миљан Дамјановић и заједно посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 10. амандман је поднео Одбор за финансије, републички буџет и контролу трошења јавних средстава.

Представник предлагача је на седници Одбор за финансије, републички буџет и контролу трошења јавних средстава прихватио амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман

у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Реч има представник предлагача народна посланица Александра Томић.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Захваљујем.

Ово је тај последњи амандман Одбора на овај закон који је представник Владе прихватио.

Говори о прецизирању рока у коме је потребно да обвезник измири своје обавезе према акцизама и донет је у складу са законом; уређује се поступак за који је задужена пореска администрација, на основу којег ће вршити ову наплату у том одређеном року.

Захваљујем се још једном Влади која је имала разумевања да практично заједнички прецизирамо све ове детаље. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 10. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић. Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Ја ћу да скратим, кад смо већ ухватили залет. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 10. амандман су заједно поднели народни посланици Александар Стевановић, Татјана Мацура, др Ана Стевановић, Владимир Ђурић и мр Јасмина Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 11. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић, заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Божидар Делић и заједно посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 11. амандман су заједно поднели народни посланици Александар Стевановић, Татјана Мацура, др Ана Стевановић, Владимир Ђурић и мр Јасмина Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 11. амандман су заједно поднели народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић и мр Иван Костић.

Реч има Срђан Ного. Изволите.

СРЂАН НОГО: Поново тражимо брисање става 2. члана 11, зато што, као у целом Закону о акцизама, ми се противимо увођењу акцизних маркица за произвођаче кафе и још једном понављамо идентично образложење.

Ово је интерес Европске уније. Европској унији је једноставније да неки „Нестле“ увезе сирову кафу, измеље је, направи мешавину, упакује и онда је пласира на тржиште Србије, тако да им је то супер. Али ми ваљда имамо интерес да ипак неки људи раде, имају плату,

имају зараду, неки предузетник или неко привредно друштво остварује неки профит и да се бави тим послом на територији Републике Србије. Ја мислим да је то интерес Србије.

Просто, Европска унија се бори за своје интересе, али је овде проблем што се ми не боримо за сопствене интересе.

Не бих могао да се сложим да је разлог за увођење фискалног реда, односно спречавање сиве економије у промету кафе, јер, као што су рекли претходни посланици, акцизним маркама се не бори против сиве економије, већ неким другим мерама и неким другим средствима. Просто, имамо један озбиљан проблем у овим одговорима које ви дајете на ове амандмане. То не стоји, зато што ви једно кажете у Предлогу закона, друго кажете у усменом образложењу, а треће напишете овде.

Ми морамо да потенцирамо. Интерес Европске уније је јасан, ви га дефинишете у образложењу закона, ви га дефинишете у образложењу амандмана, једино овако, усмено, у разговору, не смете да признате – да, Европска унија има интерес, она нас је натерала то да радимо, ми немамо никакав интерес.

Лично бих волео да су сви произвођачи домаће кафе у власништву српских привредних друштава. Нажалост, највећи произвођачи су отуђени у неком претходном периоду, али када ми поменемо да ми то не бисмо дозволили, владајућа већина, односно колега Ђукановић нас напада и каже да је то немогуће, да то није нешто чиме ће се бавити Српска напредна странка.

Ми имамо озбиљан сукоб два схватања политике и две политичке филозофије – ви у свему слушате интерес странаца, а ми се у свему боримо за српски економски интерес.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По амандману, реч има овлашћени представник СНС-а, Верољуб Арсић. Изволите.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Од времена посланичке групе.

Видите, ја као незналица и неваспитан знам да се акциза на кафу плаћа и без овог закона. Ови не знају. Они причају да би причали.

Е сад, овде се не уводи акциза на кафу, него се регулише начин обрачуна акцизе на кафу. И није у питању да Европска унија хоће тржиште у Србији; грешите. То незналица не зна. И не зна ни да прочита шта пише, што је најсмешније.

Значи, када се скину административне баријере на производе од кафе, наша кафа, због лошег начина обрачуна акцизе, може да буде шверцована на територији Европске уније. Да л' бисте ви то дозволили? Не бисте.

(Срђан Ного: Пропашће ЕУ.)

Видите са Милом Ђукановићем, он ће то најбоље да вам објасни.

Значи, и ти наши домаћи произвођачи кафе, због регулисане акцизне политике и начина обрачуна, могу да учествују и на њиховом тржишту. Иначе не би могли. То пише у закону, ништа више. А ви прочитајте закон како треба.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 11. амандман је поднела народна посланица Марија Јањушевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народна посланица Марија Јањушевић. Изволите.

МАРИЈА ЈАЊУШЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

На срећу, и даље се ради о кафи, па могу да се надовежем. Ја можда немам таква знања као поједини посланици који су овде седели 10-11 година док сам ја била у приватном сектору и, могу да вам кажем, била и директор предузећа. Али ако ја, на срећу или несрећу, будем овде 10-11 година, бићу далеко боља него што су они сада.

Захваљујем се на оном – орлови. То је нама комплимент. Ја не знам да ли је орао пао, али вам кажем – од орлића вам орао никад бити неће.

А сад мало и о тој Европској унији.

(Председавајући: Ако можемо само о амандману.)

Можемо, исто онако као и остали посланици, који се труде да причају да би трошили време. Ја трошим своје време и не видим разлог да ме прекидате.

Дакле, толико шизофрена ситуација да ми имамо привремене мере попут таксе за РТС и пензија које се привремено, а за стално, смањују, имамо законе које доносимо по хитном поступку а примењујемо их за годину-две – због чега? Због обавеза према Европској унији.

Сви врло добро знате да је крајњи услов који ћемо морати да испунимо одрицање 15% наше територије. И ово сада је толики злочин што се ради... Притом, још једна практична ствар из образложења. Дакле, ми се усклађујемо са правима из Европске уније. Притом…

(Председавајући: Колегинице Јањушевић…)

... Само да довршим.

Притом, те правне форме нису…(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице Јањушевић, три пута покушавам да вас усмерим да причате о амандману на члан 11.

(Марија Јањушевић: Причам о амандману.)

Не причате о амандману на члан 11, који гласи: „У члану 11. Предлога закона став 2. брише се.“ А текст Предлога закона, члан 11: „У члану 30. став 1. после речи „биотечности“ додају се запета и реч „кафе“.

По амандману? Изволите, пријавите се.

МАРИЈА ЈАЊУШЕВИЋ: „Брише се“ је једина права реч за оно што се овде нуди као законска регулатива.

Мени је врло жао што ми немамо могућност да избришемо ових 16 година, а не ове чланове закона које нам овде нудите. Али, верујте ми, последице неће сносити само грађани. Ви који мислите да ћете се извући, да ли ћете свој новац покупити па отићи напоље или ћете поново ући у неку нову… (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Ви дефинитивно немате намеру да говорите о амандману. Захваљујем.

Овлашћени представник Српске напредне странке, Верољуб Арсић. Изволите.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Даме и господо народни посланици, ја сам неписмен, али сам почео да радим са 20 година. И то баш у привреди, не у политици, и то у приватном бизнису. Али то ви не знате. Да знате, да сте заиста радили, знали бисте да читате законе. Тако да сам ја ово научио из реалног живота, из онога што је у привреди. Учио сам и док сам три године волонтирао овде као народни посланик.

(Марија Јањушевић добацује.)

Учио сам. Јесте. Па је време да ви почнете да учите. А кад у нешто нисам био сигуран, глупости нисам причао него сам ћутао.

Молим предлагача амандмана да, осим што напише „брише се“, што је потпуно легитимно, хоће да говори два минута, та два минута која има барем употреби на прави начин, а не да износи неистине, измишљотине и показује кол'ка је незналица.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 12. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић. Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: У циљу ефикаснијег рада ја ћу одустати од даљег образлагања овог амандмана.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 12. амандман су заједно поднели народни посланици Александар Стевановић, Татјана Мацура, др Ана Стевановић, Владимир Ђурић и мр Јасмина Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 13. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић, заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета, Петар Јојић и заједно народни посланици Александра Јерков, Горан Ћирић, Радослав Милојичић, Горан Јешић, Гордана Чомић, Балша Божовић, Маја Виденовић, Наташа Вучковић, Томислав Жигманов, Весна Марјановић, Душан Петровић и Верољуб Стевановић.

(Наташа Сп. Јовановић: Прескочен је амандман.)

Само тренутак, молим вас. У праву сте. Извињавам се.

На члан 12. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић, заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета, Петар Јојић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Реч има народни посланик Наташа Сп. Јовановић. Изволите.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Па нећемо да варамо, колега, у ситне сате, молим вас.

Дошли смо сада до повраћаја акцизе и, да смо били у праву ми српски радикали када смо предложили да се овај члан 12. брише и навели колико је пута од основног текста закона до сада промењен закон, говори један скандалозан случај.

Ја верујем да колега Арсић није ни чуо и, верујте ми, уважене колеге народни посланици, господо министри, да ја нисам у тренутку када смо подносили овај амандман сазнала у потпуности за случај који се десио у периоду од 2013. до 2015. године, а све је испливало на површину у априлу ове године.

Наиме, иако је донет закон који је промењен последњи пут 2015. године, као што га сада мењате крајем 2016. године, донет је нови правилник, тако да су предузећа, петнаест их је у Србији, која су имала повраћај акцизе, која користе гориво за индустријску производњу, морала да врате, због тога што им је то наложило Министарство финансија, огромне износе зато што је грешка у закону. Посебним правилником. Можете ви то да замислите?

Људи за то сазнају после две године, као из предузећа „Каолин“ из Ваљева, које се бави производњом производа за пречишћавање вода. У априлу ове године, у јеку изборне кампање, нема Владе, нема ничега, нон-стоп сте растрчани свуда, причате биће боље, и сад кажете људима – вратите по 90 милиона. Сада њихови запослени не могу да приме плате због тога, зато што је направљена катастрофална грешка.

Ето тако ви унапређујете привреду и тако поткрадате српска предузећа.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 12, мораћемо да поновимо, амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, ја мислим и овог пута да је Влада у праву.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 12. амандман су заједно поднели народни посланици Александар Стевановић, Татјана Мацура, др Ана Стевановић, Владимир Ђурић и мр Јасмина Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 13. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић,

заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Петар Јојић и заједно народни посланици посланичке групе ДС.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Зоран Красић.

ЗОРАН КРАСИЋ: То је члан који се односи на рефакцију акцизе. Све је већ постојало, уопште није било потребе да се дограђује овај члан новим ставом. „Право на рефакцију плаћене акцизе има лице – увозник акцизног производа који је тај производ извезао“.

Наравно, керозин и гориво, то је нека друга прича и тако даље. Али код акцизних производа ви то не можете ставити у исти кош као када је у питању нека друга роба. Ми имамо ситуацију да увеземо нешто што је сировина, полуфабрикат и тако даље, оплемени се овде па се извезе, па онда има неких могућности око царина, око ПДВ-а, ако је акциза, и акциза и тако даље, али не знам зашто сте уграђивали баш овако и потенцирали ово – платио као увозник, а има рефакцију ако то исто извезе.

Не видим економско оправдање за тај посао. Он је морао нешто да оплемени у међувремену. Он је морао да подигне вредност производа. Он је морао да наплати руке, да сведем на ово што сви могу да разумеју. А овако је дата ова формулација баш као да јој није место овде.

Ја у потпуности разумем економски интерес да неко жели нешто да састави овде, да прави овде да би освајао нека нова тржишта и тако даље. Све је то нешто нормално, али код акцизних производа, они нису подобни за ту врсту послова, осим – за забрањене послове.

Ја сад мало слажем коцкице – Дунав, па овде принципал за кафу …

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Красићу.

На члан 13. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Због ефикаснијег рада, ја ћу одустати од образлагања овог амандмана.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 13. амандман су заједно поднели народни посланици Александар Стевановић, Татјана Мацура, др Ана Стевановић, Владимир Ђурић и мр Јасмина Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 13. амандман су заједно поднели народни посланици Милан Лапчевић, Горица Гајић и Дејан Шулкић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 14. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић, заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Томислав Љубеновић и заједно народни посланици Посланичке групе ДС.

Реч има народна посланица Вјерица Радета. Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Члан 14. односи се на члан 40. овог закона и говори о рефакцији, односно враћању акциза лицима из претходног члана, и ви сте овде додали део који каже – рачун увозника акцизног производа са исказаном акцизом која је плаћена при увозу, односно јединствену царинску исправу којом се доказује да је акциза плаћена при увозу, као и доказ да су производи извезени.

Ви наш амандман да то бришемо не прихватате зато што кажете да лице из члана 39. основног закона остварује рефакцију акцизе на основу писменог захтева, уз доказ да је платио рачун произвођача акцизног производа и тако даље. Ми сад имамо ситуацију да је држава акцизе вратила за 35 предузећа и сад тражите од тих предузећа да акцизе врате.

На основу чега? Како сте то израчунали? Како сте дозволили да се акцизе врате? У нешто су уложене, нешто се десило, рецимо, у производњу, у нова радна места, у која се ви заклињете, и сада ти људи – шта? Ако их натерате да врате та средства, шта ће? Да дају отказе људима које су запослили на име тих средстава која су добили?

Дакле, ово је просто невероватно, не само овај члан него цео закон који говори о неозбиљности и неодговорности оних који, нажалост, управљају државом, и то на исти начин од 2000. године до дана данашњег. Да је то тако говори управо чињеница да овај закон о акцизама мењате 20 пута, сваки пут све горе и горе.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 14. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић. Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Због динамике коју смо постигли ја ћу да одустанем од даљег образлагања.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 14. амандман су заједно поднели народни посланици Александар Стевановић, Татјана Мацура, др Ана Стевановић, Владимир Ђурић и мр Јасмина Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 15. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић, заједно народни посланици Красић, Вјерица Радета и Момчило Мандић и заједно народни посланици Посланичке групе ДС.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народна посланица Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Настављамо. Члан 15. односи се на члан 40а став 1. И ту мењате опет одређене периоде и износе, и нисте нам ничим, ни у образложењу закона ни у образложењу министра када су говорили...

Заправо, овлашћени министар није ни био. Знамо ми да Влада може да овласти кога год хоће, али суштински онај министар који би можда могао нешто и да објасни и одговори на неко питање није се ни појавио, тако да ви нас нисте убедили да ће обрачунавање и плаћање акциза на цигарете заиста допринети у не знам којој мери пуњењу буџета, али сте на овај начин повећали цене цигарета.

Ми знамо да су цигарете, као и алкохолна пића и друге луксузне робе, најпогоднije за повећање акциза, и ми у принципу немамо ништа против тога да, када треба и када мора да се повећавају акцизе, то буде управо на тим робама, али мало често ово радите. Пре неколико месеци повећали сте цене цигарета и није добро да то радите опет.

Знате, не можете се борити против пушења тако што ћете повећавати цену цигарета, бар не у држави Србији у којој више од пола милиона, 600.000 људи ради за минималац и, нажалост, многи од тих људи су пушачи, свесни свих негативности цигарета и пушења, али не може држава да се на тај начин бори против дуванског дима, како се то популарно каже, тако што тим људима који раде за тако мале паре и којима је сваки дан …

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Време.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Добро. Наставићемо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 15. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Из истог разлога као и претходног пута, због динамике, одустаћу од образлагања овог амандмана.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 15. амандман су заједно поднели народни посланици Милан Лапчевић, Горица Гајић и Дејан Шулкић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 15. амандман су заједно поднели народни посланици Александар Стевановић, Татјана Мацура, др Ана Стевановић, Владимир Ђурић и мр Јасмина Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 15. амандман су заједно поднели народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић и мр Иван Костић.

Реч има народни посланик Срђан Ного. Изволите.

СРЂАН НОГО: Драго ми је да још снага држи господина Арсића, а надам се да је само привремено изашао из сале, једва чекам да наставимо дијалог.

Што се тиче овог амандмана, ви у образложењу зашто не прихватате амандман кажете: „Амандман се не прихвата, имајући у виду да се изменом наведеног члана Предлога закона врши даље постепено

усаглашавање са стандардима ЕУ у погледу постизања минималног нивоа опорезивања када је реч о опорезивању акцизом цигарета.“

Е видите, ми управо у образложењу зашто предлажемо наш амандман изражавамо једну бојазан. Није спорно, малопре је и претходна говорница, колегиница рекла да, ако већ морају да се подижу акцизе, најбоље да то буду производи попут дувана, који и штете здрављу, али шта ћемо са ситуацијом што су приходи у Србији далеко испод прихода у ЕУ? И шта ако то доведе, ми смо и у буџету имали једну расправу на ту тему, до пораста сиве економије?

Јер, просто, долазиће све више до избегавања и изврдавања закона и људи ће прелазити у сиву економију зато што, због намета и висине акцизе, а предвиђено је од 2017. до 2020. године да се достигне тај минимални ниво опорезивања са ЕУ, неће бити у прилици да плате дуван по ценама у ЕУ, зато што плате нису као плате у ЕУ. И ми можемо да дођемо до једне парадоксалне ситуације да нам се буџет мање пуни него што се пунио до сада. Да ли се водило о томе рачуна?

И, имамо исто једну хипотетичку ситуацију око тих акцизних маркица. Можда колега Красић зна нешто што ја не знам, па је онда у неком претходном случају упитао – шта ако добијемо неку ситуацију да буде угрожена ЕУ?

Као што је рекао Арсић, јер се он брине због ЕУ, шта ако ми кренемо да шверцујемо кафу у ЕУ, шта ако неко наштампа акцизне марке у Ковници новца, па их подели произвођачима дувана, на пример, са Косова, па се на тај начин, јелте, нелегално то пребаци и у ЕУ или било где?

Може и да се тргује акцизним маркицама; то је врло, врло незгодно, али можда Красић зна више од мене.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 15. амандман је поднела народни посланик Марија Јањушевић.

Изволите, колегинице.

МАРИЈА ЈАЊУШЕВИЋ: Председавајући, ја ћу се само сложити да на кафи није више толика зарада и слажем се да би те акцизе ипак требало преко дуванских производа, а да се од кафе више не зарађује. И највећи кафеџија, напредњак, прешао је на локалне телевизије да их купује и ствара овде медијски мрак.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: То баш има везе са амандманом.

Идемо даље.

На члан 15. амандман је поднео народни посланик др Драган Весовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 15. амандман је поднео народни посланик проф. др Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик др Миладин Шеварлић. Изволите.

МИЛАДИН ШЕВАРЛИЋ: Захваљујем.

Очекивао сам да ћемо чути пре свега колики је део ненаплаћених акциза по појединим врстама акцизне робе, што би била основа за било какву квалитетну расправу.

Иначе, у свим земљама са тржишном економијом проблем акцизне робе је увек актуелан и поента јесте да се што већи део прихода од акциза обезбеди у буџету, а он се не обезбеђује само по основу висине акциза, него и по обухватности роба које су предмет акциза. Зато приликом одређивања висине акцизе треба водити рачуна да ли ће обухватност бити смањена с већом акцизом, па ће прилив у буџет по основу акциза бити мањи него што би био с мањим акцизама по јединици производа а са далеко већом обухватношћу.

Наша земља има посебан проблем, јер практично нема границе која је контролисана, са КиМ; врло је слабо контролисана граница са Црном Гором, и отуда долази много акцизне робе која је предмет сиве економије.

Даље, овај члан 15. обухвата период 2017–2020. године, а већ у члану 20. каже се да ће 1. јануара 2018. године бити вршена нивелација акцизе по паклици цигарета уколико дође до пораста цена за 2%.

Према томе, будући да ће ова висина акциза по паклици цигарета сигурно бити ревидирана у овом периоду 2017–2020. године, поставља се питање сврсисходности овако формулисаног члана. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала вама.

На члан 16. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић, заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и мр Марко Миленковић и заједно народни посланици Александра Јерков, Горан Ћирић, Радослав Милојичић, Горан Јешић, Гордана Чомић, Балша Божовић, Маја Виденовић, Наташа Вучковић, Томислав Жигманов, Весна Марјановић, Душан Петровић и Верољуб Стевановић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Зоран Красић. Изволите.

ЗОРАН КРАСИЋ: Ово је члан којим се поприлично мења члан 40в основног текста закона и он је у вези са претходним чланом. Овде се не види историјат код овог члана 40а, али он постоји одавно и он јесте резултат притисака из ЕУ. Слично је и са овим 40в.

Морам само да вам скренем пажњу, овде се већ види да је предлагач закона у недоумици. И он се налази у својеврсном процепу између произвођача цигарета у Србији, то су странци који су на неки начин купили и једно ексклузивно право и држава има обавезу према њима, и нечега што је пут ка ЕУ, а ЕУ још није завршила са осветничким активностима према произвођачима цигарета. Јер дуго година траје велики спор, тежак преко десет милијарди долара, пред једним судом у Њујорку,

који се прогласио надлежним да реши по захтеву ЕУ, која тужи све произвођаче због нелегалне трговине и великих губитака на европском заједничком тржишту. И то се пресликава и код нас.

Е сад, овим чланом 40в даје се ипак нека гаранција да номинални износи акциза из претходног члана треба да се усклађују са растом такозваних потрошачких цена, то је некада у златно време растом цена на мало, а овде се код нас рачуна да је контролисана инфлација.. Само да завршим једну реченицу, да ће контролисана инфлација у једном дугом временском периоду бити, па, пројектована је на 2%, а молимо се богу, ако буде и 4%, биће добро.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, господине Красићу.

На члан 16. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Па ја не могу без колеге Радуловића, како га ја зовем Родни дел Бој, ово о усклађивању никако разумети. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 16. амандман су заједно поднели народни посланици Александар Стевановић, Татјана Мацура, др Ана Стевановић, Владимир Ђурић и мр Јасмина Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 17. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици Зоран Живковић, Саша Радуловић, заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Милорад Мирчић и заједно народни посланици Александра Јерков, Горан Ћирић, Радослав Милојичић, Горан Јешић, Гордана Чомић, Балша Божовић, Маја Виденовић, Наташа Вучковић, Томислав Жигманов, Весна Марјановић, Душан Петровић и Верољуб Стевановић.

Реч има народна посланица Вјерица Радета. Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Ово је заправо уређивање члана 40д, који говори о плаћању акцизе на дуван за пушење и остале дуванске прерађевине, и то од 31. децембра 2012. до 1. јануара 2016. године, када су акцизе повећане од 35% те 2013. године, до 43% ове године, што је 8% више, и додајете овде један члан који говори о изузецима од става 2, који је заправо основица за обрачун акциза ових које сам малопре прочитала.

У образложењу зашто не прихватате наш амандман да се ово брише преписали сте у потпуности овај додатак члана 40б, који сте, ево као новину, у овом закону о изменама и допунама закона предложили за усвајање. Дакле, ништа нам ново нисте рекли, ништа што би нас, евентуално, убедило да можда мислимо да можда нисмо добро поступили што смо предложили брисање сваког од ових чланова.

Али, што више идемо у образлагање једног по једног од ових амандмана, све смо уверенији да је ово заиста једини начин да вам

покажемо какав је наш однос према овом закону и уверени смо да је то заиста опште мишљење и опште расположење. Јер не можете ви само на овај начин, све дубље завлачењем руку у џеп грађана Србије, да стабилизујете стање у буџету, које је, колико год ви покушали да га представите као дивно и красно, заправо далеко од тога.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 17. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите, колега Ристичевићу.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, код образлагања и гласања о овим амандманима ја бих посланике који нису у кворуму када се образлажу њихови амандмани, или макар нису за време гласања, мислим да треба да изменимо Пословник за такве амандмане, заправо да се убудуће о њима не гласа.

На члан 17. амандмане су заједно поднели народни посланици Александар Стевановић, Татјана Мацура, др. Ана Стевановић и мр. Јасмина Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 17. амандмане, у истоветном тексту, поднели народни посланици Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић, заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Љиљана Михајловић и заједно народни посланици Александра Јерков, Горан Ћирић, Радослав Милојичић, Горан Јешић, Гордана Чомић, Балша Божовић, Маја Виденовић, Наташа Вучковић, Томислав Жигманов, Весна Марјановић, Душан Петровић и Верољуб Стевановић.

Реч има народна посланица Вјерица Радета. Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Ево, дошли смо до прелазних и завршних одредби и оне су заправо једини нови чланови у овим изменама закона.

Члан 18. конкретно говори о просечној пондерисаној малопродајној цени цигарета, дувана за пушење и осталих дуванских прерађевина за 2017. годину, што упућује да ћемо врло брзо имати поново измене и допуне овог закона. Оно што је колега Красић малопре говорио о предвиђеној инфлацији и тако даље, ви заправо овим законом негирате оно што у јавности причате.

Нисте, свакако, прихватили ни овај наш амандман. Нисмо ни очекивали да га прихватите, али опет је Влада показала да је заправо баш брига шта пишу народни посланици, зато што је опет у образложењу због чега се не прихвата амандман само преписан, у мало краћој верзији члан 18.

Ми заиста очекујемо озбиљнији однос Владе Републике Србије према Народној скупштини. Ако се народни посланици труде да поднесу одређене амандмане и да образлажу те амандмане, онда најмање што очекујемо јесте да нам Влада својим образложењем покаже да је бар

прочитала то што су народни посланици написали, а не тек тако да пређе преко тога рачунајући – имамо већину, неко ће већ гласати за то. То није добро, то нису добре поруке које шаљете грађанима Србије. И, верујте, нису срећни што им повећавате цену цигарета.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 18. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите, колега Ристичевићу.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо, мени је стварно жао што мој колега пољопривредник није ту да нам објасни просечну пондерисану цену, с обзиром на то да је за време „Сабље“ продао целу једну фабрику цигарета, Дувански индустрију Ниш. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 18. амандмане су заједно поднели народни посланици Александар Стевановић, Татјана Мацура, др Ана Стевановић и мр Јасмина Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 18. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић, заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Весна Николић Вукајловић и заједно народни посланици Александра Јерков, Горан Ћирић, Радослав Милојичић, Горан Јешић, Гордана Чомић, Балша Божовић, Маја Виденовић, Наташа Вучковић, Томислав Жигманов, Весна Марјановић, Душан Петровић и Верољуб Стевановић.

Реч има народна посланица Вјерица Радета. Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Члан 19. је такође нови члан у овим изменама и овде сте предвидели када ћете утврђивати прве износе просечне пондерисане малопродајне цене цигарета и минималне акцизе на цигарете, дуван за пушење и остале дуванске прерађевине.

У овом члану кажете да ћете тај посао извршити до 15. фебруара 2018. године, на основу података о укупној вредности свих цигарета и тако даље. Ми вас питамо – зашто је тај рок, да ли је било могуће да се то уради раније?

Наравно, не прихватамо ваше образложење због чега не прихватате наш амандман. Понављамо оно што смо од почетка расправе о овом закону говорили.

Шта је суштина? Суштина је да узмете још неки динар том народу који једва саставља крај с крајем. И свакако ниједан пушач неће прихватити ако кажете – па ако саставља крај с крајем, зашто пуши цигарете. Ето, то је ваљда један од начина да се изађе на крај са муком којом су притиснути грађани Србије. Понављам, оних 600.000 који раде за минималац и који се никако не уклапају у просечну цену о којој ви говорите на конференцијама и у јавности уопште.

Дакле, и овај закон и овај члан упозоравају, заправо, да је живот у Србији много другачији и тежи, и много скупљи од онога што гледамо на Јавном сервису, о којем смо на почетку дана говорили, и о његовој објективности и реалности.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 19. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић. Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Пошто се ради о минималним акцизама а мој колега пољопривредник није ту, немам с ким да се консултујем, нећу даље образлагати овај амандман.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 19. амандман су заједно поднели народни посланици Александар Стевановић, Татјана Мацура, др Ана Стевановић, Владимир Ђурић и мр Јасмина Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 20. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић, заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Јово Остојић и заједно народни посланици Александра Јерков, Горан Ћирић, Радослав Милојичић, Горан Јешић, Гордана Чомић, Балша Божовић, Маја Виденовић, Наташа Вучковић, Томислав Жигманов, Весна Марјановић, Душан Петровић и Верољуб Стевановић.

Реч има народни посланик Јово Остојић.

Изволите, колега.

ЈОВО ОСТОЈИЋ: Велико хвала, председавајући.

Посланици, овде је реч о амандману на члан 20. Предлога закона – да се брише члан 20. Предложено је решење измена тога члана и објашњење о предложеном решењу је следеће: „Амандман се подноси јер не постоји ниједан оправдани тржишни разлог за било какву измену овог закона. Ваљда имате у виду да је закон донет 2001. године, измењен 2001, 2002, 2003. два пута, 2004. три пута, 2005. два пута, 2007, 2009, 2010, 2011. два пута, 2012. два пута, 2013, 2014. два пута и 2015. два пута. Увек је усаглашаван са највишим стандардима ЕУ и стварно би било чудо да је нешто промакло мимо налога ЕУ.“

Не знам да ли се ишта у овој земљи може десити да ЕУ није упетљала своје прсте. Шта се може десити? Јесмо ли ми већ у ЕУ или ви сада тежите да одете у ЕУ? Колико је овде поднето амандмана? Колико сте прихватили? Зар је могуће да сви ови амандмани које ми подносимо, да ниједан не вреди ништа, а све које подноси владајућа коалиција, то је најбоље, па пошто је владајућа коалиција, гро се прихвата.

(Председавајући: Време, колега.)

Могу ли да завршим?

(Председавајући: Завршите слободно, још једну реченицу.)

Зар ви мислите да се нико више осим владајуће коалиције не разуме у ове чињенице о акцизама и сличним законима који су овде него само владајућа коалиција? Доћи ће на власт Радикална странка и видећете да ће бити боље.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 20. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите, колега Ристичевићу.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо, чисто да објасним, мени је одбијено 70 од 72 амандмана. Толико. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 20. амандман су заједно поднели народни посланици Александар Стевановић, Татјана Мацура, др Ана Стевановић, Владимир Ђурић и мр Јасмина Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 21. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић, заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Срето Перић и заједно народни посланици Александра Јерков, Горан Ћирић, Радослав Милојичић, Горан Јешић, Гордана Чомић, Балша Божовић, Маја Виденовић, Наташа Вучковић, Томислав Жигманов, Весна Марјановић, Душан Петровић и Верољуб Стевановић.

Реч има народни посланик Вјерица Радета. Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Знате на шта личе сви ови ваши предлози закона које сте стрпали у једну тачку – 27 разних предлога закона и одлука? Као да вежбате да видите шта би могло да се уради, или сте вежбали раније, јер у сваком од ових закона ви заправо само продужавате некакве рокове. Више пута сам рекла и опет ћу поновити, то говори заправо о неозбиљности Владе Републике Србије.

Немогуће је и не можете више да причате да је неко други за ово крив. Конкретно за овај закон о акцизама јесте, зато што је било 20 измена овог закона од 2001. године до дана данашњег. Али како сада ми вама да верујемо да ће и овај рок који сте предвидели, до 2017. године, такође бити рок који ће бити поштован? На образ? Немојте, министре, молим вас, немојте на образ. Ни на потпис не можемо да вам верујемо, а камоли на образ. Имамо лоше искуство и са министрима и са Владом.

Дакле, сад иде заредом неколико чланова овог предлога закона, а тако је било и са свим законима пре овог и са овим који нас још чекају у појединостима, ви заправо, шта да закључимо?, нисте ништа радили. Да сте ишта радили, ваљда би бар нешто од овога било завршено и не бисте морали да продужавате рокове.

Јесте ли ви уопште спремни да урадите нешто са овим новим роковима које предвиђате у овим предлозима закона? Лоши су вам закони,

а последице су лошег рада Владе. Ево, ниједан министар неће да каже да ли ће стварно ове рокове из ових предлога закона поштовати или ћемо за који месец, можда у неком другом саставу и сазиву, расправљати о изменама и овог и осталих закона.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала вам.

На члан 21. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите, колега Ристичевићу.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, још једном жалим што економска громада, мој колега пољопривредник, није ту, јер се он најбоље разуме у цигарете или пушење, зато што је за време „Сабље“ 2003. године успео да прода две фабрике цигарета за три путу мању цену. Он најбоље зна како су се усклађивале акцизе, зато што је обећао у наредних пет година унапред утврђену акцизу, а успут је продао и монопол, све пушаче на неколико година да нико други нема право да производи цигарете, осим купаца те две фабрике. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 22. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић, заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Марина Ристић и заједно народни посланици Александра Јерков, Горан Ћирић, Радослав Милојичић, Горан Јешић, Гордана Чомић, Балша Божовић, Маја Виденовић, Наташа Вучковић, Томислав Жигманов, Весна Марјановић, Душан Петровић и Верољуб Стевановић.

Реч има народни посланик Зоран Красић. Изволите.

ЗОРАН КРАСИЋ: Стварно неколико чланова има који, морам да кажем, од 1993. године сам у овој згради, вероватно за ове четири године док нисам био то се десило, али ја први пут видим да нешто што не припада закону већ, када погледате закон, то су оне самосталне одредбе које не улазе у текст закона, а то су обично прелазне и завршне одредбе из закона о изменама и допунама одређеног закона, оне су историјске одредбе, јер их је време превазишло и свака следећа измена и допуна, али да се оне мењају, као историјске, које су ван закона, ја вам кажем, то први пут видим.

И код овог закона о акцизама, видим да се и раније то дешавало, а видим и код овог закона о измени Закона о уређењу судова да је тих задњих неколико измена било и у делу оних самосталних одредби, које немате чак ни у пречишћеном тексту, па и редакцијски пречишћеном тексту. Па ево и „Службени гласник“, кад објављује, и овај сајт „Параграф“, те одредбе баци ван последње одредбе и каже – самостални, који више нису ушли... То се не мења, то је историја једног прописа. То је време завршено, немате потребе то да мењате.

У том смислу ја уопште не схватам ове чланове од 21. до 26. Шта желите на тај начин да покажете, мени уопште није јасно. Они не постоје, па не постоје у тексту закона који је на снази. Зашто бисте мењали нешто што је историја, нешто што је прошлост? Прошлост се не мења. Прошлост не може да се промени.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 23. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић, заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Никола Савић и заједно народни посланици Александра Јерков, Горан Ћирић, Радослав Милојичић, Горан Јешић, Гордана Чомић, Балша Божовић, Маја Виденовић, Наташа Вучковић, Томислав Жигманов, Весна Марјановић, Душан Петровић и Верољуб Стевановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 23. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите, колега Ристичевићу.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, жао ми је што колега Радуловић није ту, зато што се ради о подношењу пореске пријаве, да нам објасни све могуће недостатке с обзиром на то да је он пет пута успешније од Ал Капона успео да избегне плаћање пореза у САД. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 24. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић, заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић и мр Иван Костић, заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Мирослава Станковић Ђуричић и заједно народни посланици Александра Јерков, Горан Ћирић, Радослав Милојичић, Горан Јешић, Гордана Чомић, Балша Божовић, Маја Виденовић, Наташа Вучковић, Томислав Жигманов, Весна Марјановић, Душан Петровић и Верољуб Стевановић.

Реч има народни посланик Срђан Ного. Изволите.

СРЂАН НОГО: Опет, као и досада, подносилац амандмана, тј. Посланичка група Двери сматра да лица која врше прераду, пржење, паковање и са тим радњама повезане друге радње у циљу производње кафе не треба да се третирају као произвођачи акцизне робе. Предлагач закона жели да изједначи домаћег произвођача са увозницима, ради стварања једнаких услова на тржишту.

То је интерес ЕУ, али није интерес Србије, српске економије и српских фирми. И то је сва суштина на коју ми желимо да укажемо. Значи, нема никаквог спречавања шверца у Србији, нема никаквог спасавања ЕУ

од евентуалног шверца из Србије ка Европској унији, као што је неко хтео да представи.

Ајде да се вратимо на оно што сте дали у образложењу овога закона и оно што је прави разлог, усклађивање са директивама ЕУ и са налозима ЕУ. И то је једина истина. Не можете изврдавати. Мени је жао што нема колеге Арсића да још једном то покуша да појасни, да видим шта би ново могао да измисли, али, просто, чињенице су врло јасне.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Нема колеге Арсића, ту је колега Орлић. Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала лепо.

Позивам да се не прихвати, дабоме. Једна од мера, један од циљева који се покушава постићи, ми смо то рекли много пута, али нажалост, кад неко неће да чује и неће да разуме, ту изгледа никакве помоћи нема. Дакле, један од циљева јесте управо да се илегално тржиште стави ван игре. А што се тиче приче о Европи, кад будем чуо било какав коментар на ту тему од некога ко је у стању да нађе бар Европу на карти, ја ћу да причам и детаљније. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 24. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, ја жалим што две велике економске громаде, господин Живковић и господин Радуловић нису били овде да нам објасне све чари клопке које овај закон носи, а с обзиром на то да нису ту, ја ћу одустати од образлагања амандмана.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 25. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић, заједно народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић и заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Немања Шаровић и заједно народни посланици Александра Јерков, Горан Ћирић, Радослав Милојичић, Горан Јешић, Гордана Чомић, Балша Божовић, Маја Виденовић, Наташа Вучковић, Томислав Жигманов, Весна Марјановић, Душан Петровић и Верољуб Стевановић.

Реч има народни посланик Марко Ђуришић. Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала.

Поштовани председавајући, велики број посланика је поднео амандман којим тражи брисање члана 25.

Мислим да је бољи од сваког образложења онога што пише о члану 25. и онога што смо ми навели као разлог за брисање овај тренутак у коме водимо ову расправу.

Сада је двадесет до два. Ми се овде, као у роману Мекоја „Коње убијају зар не“, боримо ко ће дуже да остане, да ли ми који смо предложили амандмане или представници Владе који се смењују, летећи заједно са помоћницима који улазе и излазе, да видимо ко је издржљивији. А једини разлог за све ово што се дешава јесте што је председник Владе променио своју одлуку – до јуче је било да ће доћи, јер је последњи четвртак у месецу, да одговара на питања, али изгледа да је променио одлуку и ми сад морамо због-здола, на силу да завршимо ову седницу пре тог четвртка како питања Влади не би било.

Мислим да је ово унижавање Парламента, начин на који ми водимо ову расправу у ово доба ноћи, о питањима која су наводно важна за грађане Србије, јер, ево, слушамо како цео овај закон треба да искорени илегалну трговину кафом, да омогући боље пуњење буџета, суфицит и, не знам ни ја, сличне ствари, али не и бољи живот грађана. И једини разлог због кога ми сада седимо овде јесте то да председник Владе не би морао да дође у четвртак да од четири сата по подне одговара на питања посланика.

Ја мислим да ви, председавајући, треба да прекинете ову седницу, јер ово није такмичење у издржљивости него је ово парламент, који треба да говори и расправља законе, и треба да прекинете ову расправу. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Ја колико видим, нико од нас овде није уморан, можемо да радимо још 24 сата.

Реч има народни посланик Верољуб Арсић. Изволите.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Од времена посланичке групе.

Па видим да поједине колеге морају још нешто да науче о економији. Ја сам ту, на располагању сам им 24 сата дневно. Можда се некима и спава.

Не доносимо ми ове прописе због директиве ЕУ, него да уредимо свој фискални систем.

(Народни посланици добацују: Уууу!)

Ууу, јесте. И, уместо што добацујете, што не кажете одакле се исплаћују плате професорима и учитељима? Што не кажете одакле се исплаћују средства за лекаре? Што не кажете одакле нам путеви? Што не кажете одакле нам школе? Не добацујте, него се јавите. Одакле мислите да се то одржава? Одакле мислите да ти запослени добијају плате, него од пореских давања. Одакле?

И ове законе, и овај закон о акцизи, члан 25, који регулише како ће да се наплаћује акциза, доносимо због нас. И ако неко мисли да ће зато што ћемо да уведемо строжи начин контроле извршења закона кафа да поскупи, очигледно је у великом проблему. Зато што та разлика која се остварује на сивом тржишту не утиче на висину цене, него на оне који су прерађивачи да више зараде. Е сад, ако више волите прерађиваче, да они

више зараде, него наше докторе, професоре, учитеље, наше путеве, наше школе, наше предшколске установе, ви нападајте овај закон. Надам се да сте нешто научили.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Арсићу.

Реч има министар Антић. Изволите, министре.

АЛЕКСАНДАР АНТИЋ: Па, пре свега желим да истакнем то да се министри овде не мењају летећим изменама. Колега Недимовић је овде цео дан, а колегиница Брнабић и ја смо били, да кажем, на смену овде са њим такође у целости, што се за посланике, поготово из ових левих делова сале, не би могло рећи.

Заиста, желим да истакнем да се ми овде не такмичимо у издржљивости. Ми смо овде дошли да завршимо расправу у појединостима и, ако постоји разлог зашто смо ми у ово доба ноћи у овој сали, то је последица чињенице што је на све законе поднето 1.470 амандмана, од чега је 90% – брише се. То јавност Србије и грађани Србије треба да знају.

И када кажу колеге из опозиционих редова зашто не прихватамо те амандмане, па наравно да их не прихватамо, јер ниједан не нуди никакво креативно решење него само „брише се“, и сви су у функцији – „два минута, друже“. И то грађани Србије треба да знају.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, министре.

На члан 25. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите, колега Ристичевићу.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, мени је ово последњи амандман у овом закону и мислим да се овим законом доприноси уређењу државе, уређењу нашег тржишта, да држава може да живи од прихода које сама убере, да не троши пуно више.

Један од разлога зашто сам поднео ове амандмане управо је то што ја упорно браним своје амандмане желећи да опозиција дочека тај четвртак, да их видим све заједно како беже, као што су господин Радуловић и професор Павловић побегли од мене, али џабе се ја трудим. Представници опозиционих партија који су поднели амандмане не желе своје амандмане да бране него сад уживају у неким кафићима, а ја покушавам да их довучем до тог четвртка са жељом да видим још једном како беже пред одговорима председника Владе и чланова Владе.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 25. амандман су заједно поднели народни посланици Александар Стевановић, Татјана Мацура, др Ана Стевановић, Владимир Ђурић и мр Јасмина Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 25. амандман су заједно поднели народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић и мр Иван Костић.

Реч има Срђан Ного. Изволите.

СРЂАН НОГО: Једна мала лекција – како се пуни буџет Републике Србије. Па буџет Републике Србије у највећој мери пуне грађани и ми сада овде, вечерас, имамо и акцизе и ПДВ, који чине око 60 и преко 60 посто буџета, то су порези на потрошњу.

И не плаћа Влада Републике Србије, не пуни она те буџете него пуне грађани, грађани који купују све те производе, значи они су ти који финансирају тај буџет. Тако да, молим вас, немојте овде говорити демагогије.

Што се тиче... само секунд... стања око буџета, битна је ствар да се каже да ви изједначавањем увозника кафе и домаћег прерађивача кафе…

(Владимир Орлић: Који месец?)

... Значи, господине Орлићу, ја знам да се ви не разумете…

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Молим вас само да не добацујете.

Наставите колега.

СРЂАН НОГО: Па ви, господине председавајући, онда опомените народне посланике да не добацују.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, само изволите.

СРЂАН НОГО: Изједначавањем положаја увозника са домаћим прерађивачима део новца који би се слио у буџет од пореза на зараде које би домаћи прерађивачи имали…

(Верољуб Арсић: Ко?)

Господине Арсићу, па како ко? Зато што уништавате домаћег прерађивача. Зато што је лакше да се направи негде у иностранству нескафе и да се увезе овде у Србију, јер ће он економски све да растури, јер не може он да буде равноправан... Па ја бих више волео да господин из ваше странке и даље ради кафу и да је главни у Србији. Значи, ја бих га подржао. И ја критикујем посланике из моје странке што су њега узели као пример, јер то није уопште нешто за шта треба вас прозивати. Боље тај човек, и ја бих први стао у његову заштиту, него странци.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Ного, молим вас да говорите о амандману.

СРЂАН НОГО: Нисам ја крив што је Дарко Бајчетић узео 300 милиона евра…

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Молим вас, говорите о амандману. Нема смисла. Тражите толеранцију, а два минута не говорите о амандману.

Хвала. Идемо даље.

Реч има народни посланик Верољуб Арсић.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Реплика, господине председавајући.

(Срђан Ного: На основу чега?)

На основу имена Српске напредне странке.

Да покушам да објасним колеги. Значи, не мења се стопа акцизе која се наплаћује на кафу. Не мења се, остаје иста. Иста је акциза и за увознике пржене кафе и иста је акциза за оне који прерађују кафу у Србији. Данас је тако.

Ми овим законом регулишемо начин обрачуна већ постојеће акцизе на начин да ће злоупотребе и сива економија да буду сведене на мању меру. Е сад...

Значи колега се слаже да треба да пустимо да се шверцује све у Србији, он одмахује главом.

Па управо о томе причам. Значи, није се променила стопа. И даље се плаћа иста акциза, само је другачији начин обрачуна акцизе.

Не разумем какве то везе има са ЕУ? Ухватио се тога. Аман, људи. Значи, хоћемо да се наплати акциза на кафу, а не да онај ненаплаћени део заврши код оних који пре, прерађују и дистрибуирају кафу. То је сива економија. То је утаја пореза.

Ви се за то залажете, да се утаји порез.

(Срђан Ного: Није тачно.)

Па како није тачно? Управо то стално причате. Ухватили сте се и под изговором да усклађивање прописа са прописима ЕУ фаворизује увознике из ЕУ. Није тачно. Не фаворизује.

Постоји акциза. Значи, она се већ плаћа, људи. Не измишљамо ништа ново, само се на другачији начин обрачунава и исказује. У преводу би то било као нека акциза на додату вредност. Има право и на рефакцију, као и порез на додату вредност.

Немојте сада да, буквално због политикантства, износите неистине. Значи, ако је тако, то што причате, кажите – последице. Дозвољавамо да се и даље шверцује, то је последица. То је последица ваших дискусија.

Ја говорим истину. Или ви не знате шта говорите. Ја јако добро знам. Значи, досад се плаћала акциза, сада се плаћа акциза на кафу која се прво увезе, па се испржи, па се спакује и приликом стављања у промет плаћа се акциза. Је л' тако? Је л' могуће да један део кафе нестане између границе, пржионице, односно паковања? И те како је могуће. И ради се то. И немојте да се правите луди да се не ради. И ви њих штитите, који то раде.

Е сад се плаћа акциза на граници. И у целом процесу производње до коначног стављања у промет посебно се обрачунава акциза, с тим да онај ко је већ платио акцизу на набављену кафу обрачунава поново и тражи рефакцију на претходно уплаћену акцизу. Шта је ту спорно? Треба да цртам на табли? Изгледа да треба. Или алгоритме, шта? Не разумем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Колега Владимир Орлић. По ком основу, колега?

(Владимир Орлић: Реплика.)

Реплика на помињање странке?

(Владимир Орлић: Име.)

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Не бих ја ово, господине председавајући, уопште ни користио, него ми је жао да бар пар секунди не посветим, кад је већ поклон у виду реплике пао, да прокоментаришем и оно што смо чули малопре кроз причу онога ко је реплику изазвао, а и кроз оно што смо чули од стране људи са исте стране сале, мислим на комплетан тај нови ДОС.

Дакле, да неко нешто овде ич не разуме, то је више него јасно и ту је колега Арсић потпуно у праву. Ја се бојим да овде ни цртање на великој табли ни бојице ништа помогле не би. Зато остаје само да се прича о чему? О буџету. Да ли је можда неко пропустио да примети, било је то поприлично давно.

Али све ово је апсолутно у истом нивоу, у истој равни са оним што можемо да чујемо са те стране од других којима је врхунац домашаја да предлажу неке ствари на тему Деда Мраза. Што би се рекло – досманлисти, сви сте исти.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Пре него што дам реч министру Бранославу Недимовићу...

Немате право на реплику. Колега Арсић се држао амандмана. Ниједног тренутка није поменуо име, према томе... Па немојте сада да злоупотребљавате...

(Срђан Ного: Повреда Пословника.)

Изволите.

СРЂАН НОГО: Повреда Пословника, молим вас. Члан 104. прописује када имамо право на реплику.

Господина Орлића нисам поменуо ни у каквом негативном контексту, само сам поменуо његово презиме. Колико знам, никада се не дозвољава посланицима опозиције да само на основу тога што су поменути... Јер увек има образложење – нисте поменути у негативном контексту.

Господине Орлићу, ја нисам уопште помињао ваше име у негативном контексту.

Тако да сте дајући њему реплику злоупотребили то право које ускраћујете посланицима опозиције.

Колега Арсић, говорећи директно мени, на моје излагање, јављајући се после мене, обраћа ми се директно, без помињања имена али јасно – претходном говорнику, гледајући у мене, говорећи о мом излагању, тврди да сам износио неистине, да сам обмањивао, да не знам ни ја шта. Ја мислим да на основу тога и те како имам право на реплику да одговорим колеги Арсићу да не говори истину и да све то што ја говорим пише у закону, а ја не знам одакле он измишља све те ствари.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Сматрам да нисам повредио Пословник и објаснићу вам. Дакле, било је и помињање странке и погрешно протумачена дискусија господина Орлића. А за господина Арсића вам тврдим, пажљиво сам слушао... Молим вас, саслушајте ме. Значи, господин Арсић је три минута, и више од три минута говорио веома стручно, осврћући се искључиво на амандман. Значи, нема разлога да се љутите.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни?

(Срђан Ного: Да.)

Хвала. У реду.

На члан 25. амандман је поднела народни посланик Марија Јањушевић. Изволите.

МАРИЈА ЈАЊУШЕВИЋ: Захваљујем.

Ја се надам да сам сад напокон успела да разумем. Ми сад заправо додатно штитимо увознике, јер ће они део акцизе коју су платили да надокнаде кад том малом произвођачу наплате свој производ.

Али није важно, ја сам свакако Арсића већ два пута ухватила у лажи. Први пут кад је говорио да смо ми насилни, јер ја врло добро знам да то није истина. Рекао је, цела Србија је видела. То није тачно, слагао је то, па што не би и друге ствари.

Друго, рекао је да ја причам глупости. Ја сам...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице Јањушевић, молим вас, да ли нам је потребно у два ујутру да тако говоримо о колегама народним посланицима и да идемо ван теме и ван амандмана? Ја вас молим...

Наставите, само вас молим да говорите о амандману, ништа друго. Изволите.

МАРИЈА ЈАЊУШЕВИЋ: Захваљујем, председавајући, али ја нисам крива за то што је сада два сата, што имамо 27 тачака дневног реда и хиљаду и нешто амандмана. Увек очекујте, прави одговор с наше стране, очекујте отпор. Толико имам да вам кажем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, али нећемо дозволити било какво вређање било кога од народних посланика, било којој политичкој опцији да припада.

Реч има народни посланик Верољуб Арсић. Изволите.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Молим вас, два минута, право на реплику, због помињања имена и свега осталог.

Ево овако. Дискусија се своди на следеће, код мојих колега прекопута и колегинице – немојте да верујете својим очима, него верујте мени. Па цела Србија је видела шта се дешавало у Републичкој изборној комисији. Цела Србија! Значи, треба вама да верујем на реч, да не верујем шта је радио ваш шеф посланичког клуба? Па немојте тако.

Е сад, овде се опет на неки начин дезавуише оно што говорим. Јесте, имаће право на рефакцију или враћање акцизе, зато што ће да је зарачуна поново. Имаће право онај претходни. И увек ће претходни да има

право, кад прода – не последњем, крајњем потрошачу, него у низу, да ли прерађивача, да ли пржионицама – на повраћај више уплаћене акцизе. То се сада ради и са порезом на додатну вредност, није то ништа ново.

(Марија Јањушевић: Али плаћа потрошач.)

Па и сад плаћа потрошач. Ви, очигледно, нећете да укапирате. Значи, и сад плаћа потрошач, с тим да један део кафе неће да нестане између границе и крајњег потрошача. Неће нестати. Ви тврдите да тај нестали део развија мали бизнис, а ја вам кажем да је то злочин према онима који редовно плаћају порез! Па ви штитите оне који не плаћају порез! Ја то не могу да разумем. За вас је, значи, под изговором социјалне политике каква је вођена деведесетих година …

(Председавајући: Време је истекло, колега Арсићу.)

Завршавам ... дозвољавате шверц и на тај начин упропашћујете онај здрав део привреде.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

У систему имам колегу Марка Миленковића.

Јесте ли се случајно пријавили или...? Немате времена... У реду, хвала.

На члан 25. амандман је поднео народни посланик др Драган Весовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 25. амандман је поднео народни посланик проф. др Миладин Шеварлић.

Изволите.

МИЛАДИН ШЕВАРЛИЋ: Захваљујем.

Не бих могао да се сложим да под истим условима послују домаћи прерађивачи сирове кафе и прерађивачи сирове кафе у другим земљама Европе, јер, колико ми је познато, ниједна земља у Европи не производи кафу, него увозе сирову кафу и једни и други и прерађују. Зато мислим да је основано да се овај члан 25. брише или барем измени.

А друго, услови привређивања нису исти. На пример, колико наш увозник кафе плаћа камату на кредите? Колико плаћа прерађивач кафе камату на кредите које је узео за набавку опреме? А колика је на те исте кредите камата у земљама ЕУ? Јесу ли то разлике или нису?

Даље, где остају порези и доприноси на запослене у прерађивачким капацитетима, пржионицама кафе у Србији? Овде. Где остају порези и доприноси и коме остају у земљама ЕУ? Њима.

А ја ћу да вам укажем сада на једну другу чињеницу. Немам податке за 2016. годину јер још није истекла, али 2015. године у Србију је увезено 32.686 тона кафе, царинске тарифе 0901. Извезена је, односно реекспертована 1.121 тону, што значи да је нето увоз био 31.565 тона. То је евидентирано на улазу. Не може ништа да се прошверцује од тога, јер се следљивост папирологије може пратити. Постоји увозна царинска

декларација, зна се колико је рандман сирове кафе у односу на пржену кафу и тако даље, и тако даље.

Међутим, има један други проблем, о коме овде нико не води рачуна…

(Председавајући: Професоре, време је истекло.)

Али дозволите ми само једну ствар.

(Председавајући: Хајде, молим вас, само једну реченицу.)

Мислим да је то значајно за све нас.

(Председавајући: Само говорите.)

Хвала вам.

Међутим, према свим анализама, у Србији је 2015. године потрошено 38.200 тона кафе.

(Председавајући: Хвала вам пуно.)

Где је шест хиљада…? (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Верољуб Арсић. Изволите.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Ево овако, даме и господо народни посланици. Постављају се овде сад нека питања, од мојих колега чујем, и сад постављам ја једно питање – кад су у питању нелегалне пржионице кафе, коме се уплаћују порези и доприноси за запослене, а они раде? Па никоме. Никоме.

Е сад да вам објасним како то изгледа у реалном животу. Знате да може да се увезе пет тона кафе. Рецимо да приликом пржења губи 30%. То је три и по тоне, а прода се пет тона опет. Не знате? Убаци се пшеница или јечам. Е то раде.

Зато доносимо овај закон, да више не би могли да оштећују ни државу, ни потрошача ни да праве екстрапрофит.

(Марко Ђуришић: Пшеницу?)

Да, да, ставља се. И сад ови који заступају тезу да овај закон не треба да се донесе у ствари бране шверцере и лопуже. Који им је интерес? Можда су добри с њима.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Арсићу.

(Миладин Шеварлић: Реплика.)

Нема реплике. Није вас увредио човек, само је прокоментарисао амандман. Молим вас. Стварно немате, професоре...

(Миладин Шеварлић добацује.)

Професоре, стварно немате право.

Идемо даље. Хвала.

На члан 26. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић, заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић и мр Иван Костић, заједно народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко

Станковић, заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Александра Белачић и заједно народни посланици Александра Јерков, Горан Ћирић, Радослав Милојичић, Горан Јешић, Гордана Чомић, Балша Божовић, Маја Виденовић, Наташа Вучковић, Томислав Жигманов, Весна Марјановић, Душан Петровић и Верољуб Стевановић.

Реч има народни посланик Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Предложили смо и овај члан да се брише. Чуди ме, господине председавајући, да нисте реаговали малопре када нам је министар Антић замерио што подносимо амандмане где предлажемо брисање предложених чланова. Наравно, последица онога што нама ради Влада Републике Србије, између осталог, јесу и ови амандмани, јер ако ико живи гледа ову седницу, треба да подсетимо да смо ми у оквиру једне тачке расправљали 27 тачака дневног реда и да је једини начин да се одужимо Влади био, да ставимо до знања шта мислимо о овим законима управо подношење оваквих амандмана.

И непримерено је да министар Антић, који оде, дође, прошета, нама који седимо овде од јутрос каже да користимо време по амандману, како каже, „два минута, друже“. Можда је он негде био вечерас где се слуша „два динара, друже“ или је сад отишао да слуша „два динара, друже“ па ће опет да нам се придружи, али немојте, молим вас, заштитите, колеге смо. Ми уважавамо министре. Поготово, ево, Недимовића који седи овде. Није баш у току о чему причамо, али нема везе, присутан је. Али немојте да они нас на овај начин омаловажавају.

И није фер, пошто ћемо брзо завршити овај предлог закона, ово што се покушава да мора пржена кафа јер се, не знам, додаје јечам, пшеница и тако даље у кафу која се продаје грађанима. Некад је то могло кад се продавала непржена кафа, па кад су се неки, колега Арсићу, обогатили па направили цркве и тако даље – наравно, мислим на Бату Гашића, Бату Сантоса – па немојте сад, није фер да другима не дате да се обогате кад се он, човек, управо на томе обогатио.

(Жагор у сали.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Молим вас, немојте да добацујете.

Настављамо даље.

Хвала на овој сугестији. Иначе, изузетно поштујем и ваш допринос и оно што радите кроз ове дискусије, амандмане. Мислим да нисте протумачили на прави начин речи министра.

За реч се јавио колега Зоран Красић.

Немате више времена.

По Пословнику?

Наташа Јовановић. Изволите.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Уважени колега господине председавајући, ово није први пут, ми имамо заиста дугогодишње, да кажем вишедеценијско искуство у Парламенту и дешавало нам се да веома често

имамо овакве ситуације да радимо до касних сати – ја рекламирам члан 27 – и сада даље радимо.

Неко је рекао, у ствари колегиница Радета, није се нашалила, рекла је озбиљно – па кад се хвали премијер да може да ради целу ноћ, што да буде бољи од ње? Он, додуше, никада није остајао по целу ноћ у Парламенту, зна Арсић то, као и неки други, али ја вас молим да упристојите мало ову атмосферу.

Овде је стварно постала вашарска атмосфера. Нама то не смета, ми можемо да причамо у микрофон, грађани који гледају прате нас и чују. Господин Недимовић..., заиста, уз поштовање према вама, пратите, а колико сте укључени у тему, то заиста не могу да знам.

(Бранислав Недимовић: Хоћу све да знам.)

Јесте, хоће све зна. Али ова ситуација, и сами видите са ваше десне стране. Или замолите колеге да изађу на свеж ваздух, попију неки сок или воду... Наравно, није упутно да у касне сате, и то су ме замолили многи који раде, нећу да их именујем, малтретирамо ове људе који су остали, који су службеници, који раде друге послове – ту се кува кафа, тражи се доручак у ситне сате...

Молим вас, ако ми народни посланици треба да радимо, а радићемо нон-стоп, ако је то некоме тешко, само нека помисли и на мушкарце и на жене, није ту министар Антић, често помиње Ресавицу и Рудник, тамо раде људи у коповима нон-стоп, знате, и смене им трају и по 12 сати, и то са опремом из ко зна које године.

Према томе, или упристојите овај народ овде, народне посланике, да се понашају достојанствено, као што то приличи Народној скупштини, или направите неку паузу за њих, а нама омогућите да пристојно радимо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Мислим да нисам повредио Пословник, искључиво из разлога што... Наравно, јесте касно, али парламент је. И није ни лоше да у ово доба буде мало и живље, пошто су живе и расправе.

Да ли желите да се Скупштина изјасни у дану за гласање? (Да.)

Хвала вам.

Идемо даље.

Реплику има Верољуб Арсић. Изволите.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Па очигледно је да се у Србији само једна ствар не прашта. Макар и успех који гарантује човеку не богат, него независан живот, и то је у стању да се замери. Пазите, не богат, не виле и авионе, него да човек има једну породичну кућу, један аутомобил, да може да школује децу, да може да оде на годишњи одмор – то је независан живот коме тежимо сви. И ко то успе пре нас, ми ћемо да га мрзимо. Као и Бату Гашића у овом случају.

Нисам ја од таквих људи. И никада не износим нешто против неког човека за кога нисам сигуран да је нешто згрешио или урадио како не треба, а само зато што има одређен успех да га оптужим да је криминалац и шверцер, то никад нисам радио. Замолио бих и колеге да се уздрже од свега тога, поготово што је господин Гашић био члан Српске напредне странке кад је била у опозицији. Ви мислите да је стварно могао неко да крши закон, да буде члан Српске напредне странке пре него што је она дошла на власт? Нема шансе. Па затворили би га одмах. Немојте такве ствари.

Друга ствар, можете много тога и да пребацујете, али господин Гашић, ако је нешто урадио, нашу наменску индустрију је вратио на ноге. Обезбедио је на хиљаде радних места. Обезбедио је извозне аранжмане за државу. Почео је да реформише војску и модернизује војску. И ниједан министар одбране није био бољи од њега. Ако је то исто грех, ја не знам шта онда треба човек да уради, да ли да буде неуспешан, да ли да иде и да спава испод мостова да би га неко волео, ја то не могу да разумем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Време. Хвала.

Реч има народни посланик Марко Ђуришић. Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Овај члан 26. говори о примени одређених чланова закона које треба да усвојимо и говори да ће се ти чланови примењивати од 1. јануара 2018. године. Ту се, у ствари, види бесмисленост овог законског предлога, односно хитности, потребе да се хитно донесе овај закон за одредбе које треба да почну да важе тек за годину дана.

Поготову када се то стави заједно са другим законима који се доносе, где се ступање на снагу помера, чак се укида и оних по Уставу обавезних осам дана, него се каже – мора хитно, наредног дана. Значи, грађани и они који су заинтересовани за промене закона по правилу од стране ове владе имају један дан да се припреме за законска решења.

Е сада Влада, у овом случају, каже – годину дана. То би било добро, али је проблем што се оваква политика не спроводи у другим законима. Ми смо већ расправљали о неколико закона који ће ступити на снагу наредног дана по објављивању; и наредни неки закони који су на дневном реду имају ту одредбу.

Ја бих само молио министре да, кад усвајају законе у Влади, буду доследни, да усвоје један принцип. Тај принцип треба да буде онај који је у корист грађана, привреде и осталих. И као што су овде рекли да је на корист привреде, пре свега, да се упознају годину дана са одредбама закона и припреме, да се тако понашају и у другим случајевима, а не да нам доносе законе који ступају на снагу са важењем сутра. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Срђан Ного. Изволите.

СРЂАН НОГО: Занимљиво је слушати излагање једног посланика који је дуго посланик а показује невероватно незнање и, просто, услед тол'ког незнања мора да се служи неистинама. Не бих га помињао, али врло често се јавља за реч.

Е па видите, изрекао је тај човек невероватну ствар. Најпре, питао се где је овде Европска унија. Па ево у одговору Владе на амандмане стално се позивате на Европску унију. Влада стално говори – Европска унија, Европска унија, због Европске уније морамо, због ССП-а морамо... То је факат. Значи, човек није читао ни закон, није читао ни одговоре на амандмане, али воли да се јави за реч. А дуго је народни посланик.

Чули смо једну занимљиву ствар, да у Србију може да уђе акцизна роба а да се не плате акциза и ПДВ. Ја постављам питање – како? Чак и да та роба уђе, да изгори, наплатиће се акциза и ПДВ. Остају папирни трагови, људи. Остаје увозник. Значи, остају трагови. Ако она улази сада у Србију без плаћања акциза и ПДВ-а, ко зна који су то канали и томе не можете на овај начин стати на пут. А ви шта уводите? Једнократни порез какав је акциза 'оћете да наплаћујете два пута, да сада имате повраћај акцизе. Тако нешто могу да издрже само најјачи, само они који имају десетине милиона евра промета.

Постављам питање држави – колико се у овом тренутку дугује за повраћај ПДВ-а фирмама? Ви сад већ дугујете огроман новац, милијарде динара фирмама, јер не можете да извршите рефакцију, односно повраћај ПДВ-а. А кол'ко ћете сутра дуговати за повраћај акцизе?

А што се тиче указивања на шверц, то је друга ствар да ли долази до фиктивног раздуживања на граници са Косовом, Црном Гором, Босном и Херцеговином или Македонијом. Празан шлепер, само се десе папири, па се изврши повраћај ПДВ-а. Али ви то треба да уредите другим прописима. Овако свесно подржавате разне фантомске „Асомакуме“ да могу да пљачкају буџет. Али, овим то не решавате. Ви овим управо супротно решавате, због Европске уније, и ово је лоше.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Верољуб Арсић, по амандману.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Даме и господо народни посланици, неки људи имају дебео образ као ђон, а неки људи немају уопште образ. Износе овде лажи иако знају... Значи, не може неко да каже да не зна шта говори, јако добро зна шта говори; износи лажи. У народу има једна изрека – слаже а не трепне. Е то сам сад видео, сад сам видео то први пут.

Значи, спомиње Асомакум. Сви знамо да је то решено, знамо и ко су одговорни, похапшени су, нема никакве везе са братом премијера, али не, битно је да се спомене.

Е пазите сад ово – ту утакмицу могу да издрже најмоћнији, плаћа се више пута акциза... Па како издрже ПДВ, како то плаћају?

И да кажем, још једна велика неистина – држава никоме ништа не дугује по питању рефакције пореза на додату вредност. Али је најлакше да се каже – дугује; најлакше је да се оптужи, без икаквих аргумената. Шта га само штити? Уставна одредба да народни посланик не може кривично да одговара за изражено мишљење или давање гласа у Народној скупштини. Нека изађе са мном на конференцију то нека каже, да видим да л' сме.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Имамо повреду Пословника. Изволите.

Пријавите се, молим вас.

МИЛАДИН ШЕВАРЛИЋ: Захваљујем.

Члан 107. Овде је изречена једна нетачност – да се због тога што неко ко увезе 1.000 тона, примера ради, па кад препржи ту кафу, за 30% буде мања …

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Ово је реплика, не могу да вам дозволим, стварно, професоре.

МИЛАДИН ШЕВАРЛИЋ: Хоћу да кажем само о чему се ради, молим вас...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Ово је реплика, злоупотребљавате. Извињавам се.

На члан 26. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

(Срђан Ного: По амандману, имам два минута као овлашћени.)

Прешли смо на други амандман, извињавам се.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо, због ове генетски модификоване кафе...

(Срђан Ного: Ја се јављам, господине Маринковићу.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Само мало, ја се извињавам.

Настављамо даље. Реч има народни посланик Маријан Ристичевић. Нисте били у систему.

(Срђан Ного: Како нисам?)

Изволите, колега Ристичевићу, идемо даље.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Због ове генетски модификоване кафе, ја ћу да одустанем од даље дискусије по овом амандману.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 27...

Молим вас да не добацујете са места, искрено вас молим.

(Срђан Ного: Да ли сам сада у систему?)

Нисте у систему.

Молим вас да не добацујете, даћу вам опомену.

Идемо даље. Не желим да се расправљам.

На члан 27. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић и

заједно народни посланици Александра Јерков, Горан Ћирић, Радослав Милојичић, Горан Јешић, Гордана Чомић, Балша Божовић, Маја Виденовић, Наташа Вучковић, Томислав Жигманов, Весна Марјановић, Душан Петровић и Верољуб Стевановић.

Имам у систему господина Нога.

Изволите.

Реч има народни посланик Срђан Ного.

СРЂАН НОГО: Да ли може акцизна роба да уђе у Србију а да не уђе у царински поступак? Нисте ми то одговорили. То је кључна ствар. Неистине говорите и оптужујем вас да не говорите истину и да лажете и обмањујете грађане Србије овим законом и аргументацијом коју износите.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 27. амандман су заједно поднели народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Миљан Дамјановић.

На основу члана 163. став 2. Пословника Народне скупштине, Одбор за уставна питања и законодавство одбацио је овај амандман, а одбачени амандмани не могу бити предмет расправе и о њима се не гласа.

Пошто смо завршили претрес о амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, у појединостима и у целини.

Прелазимо на 9. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПОРЕЗУ НА ДОДАТУ ВРЕДНОСТ (појединости).

Примили сте амандмане и примили сте извештаје Одбора за уставна питања и законодавство и Одбора за финансије, републички буџет и контролу трошења јавних средстава, као и мишљење Владе о поднетим амандманима.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника Народне скупштине, отварам претрес Предлога закона у појединостима.

На члан 1. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић, заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Божидар Делић, заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић и заједно народни посланици Александра Јерков, Горан Ћирић, Радослав Милојичић, Горан Јешић, Балша Божовић, Маја Виденовић, Наташа Вучковић, Томислав Жигманов, Весна Марјановић, Душан Петровић и Верољуб Стевановић.

Реч има народна посланица Вјерица Радета. Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Читајући разлоге за доношење овог закона о којем смо почели сад расправу некако ми дође жао вас из Владе шта ви заправо морате да трпите и овде да преносите на скупштинску већину. Основни разлози за доношење овог закона, кажете, проблеми које би Закон требало да реши, односно циљеви који се Законом постижу су даље усаглашавање са прописима Европске уније, који уређују област итд.

Дакле, ви све што радите, радите по налогу ЕУ. А да ли је могуће да вам они бар кажу да урадите неки закон који ће потрајати бар до пролећних дана? Невероватно је, сваки час само мењате законе. Они оком, ви скоком. Дајте нешто мало у интересу грађана Србије, пустите ту ЕУ. Нити ће Србија ући у ЕУ, нити ће ЕУ ускоро бити. Гледајте од чега се живи и од чега народ живи.

Шта сте предвидели у овом члану чије смо брисање ми тражили? Овде се говори о пореским обвезницима, странцима који имају седиште у Републици Србији. Сада, између осталог, зашто ви мењате закон? Каже – сматра се да обвезник обавља делатност и када је врши у оквиру пословне јединице, писало је, а ви кажете: „у оквиру сталне пословне јединице“.

Пошто пре није писало привремене, подразумевало се да је стална. Шта вам сада, рецимо, значи ова измена? Тек да бисте нешто написали, тек да бисмо, ето, ми имали чиме да се бавимо овде.

Сталном пословном јединицом из ових претходних ставова сматра се организациони део правног лица …

(Председавајући: Време.)

Време? Добро, има времена, дуга је ноћ. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Биће, наравно. Хвала пуно.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић. Изволите, колега Ристичевићу.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, у циљу ефикаснијег рада, одустајем од дискусије по овом амандману.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Ђорђе Милићевић): Захваљујем, колега Ристичевићу.

На члан 2. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић, народни посланик Маријан Ристичевић, заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Наташа Јовановић, заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић и заједно народни посланици Александра Јерков, Горан Ћирић, Радослав Милојичић, Горан Јешић, Балша Божовић, Маја Виденовић, Наташа Вучковић, Томислав Жигманов, Весна Марјановић, Душан Петровић и Верољуб Стевановић.

Реч има народни посланик Зоран Красић. Изволите.

ЗОРАН КРАСИЋ: Па, господине Милићевићу, добро јутро, добро нам дошли. Јесте ли поранили?

Овај закон је донет 2005. године и више пута је мењан, да не помињем колико је пута мењан. Просто је невероватно да се сада отвара питање пословне јединице – стална пословна јединица, странац који обавља делатност овде и који је обвезник плаћања пореза на додату вредност. Зар је могуће да се тек у 2016. години закључило да је ово потребно на овакав начин регулисати? Имате седам-осам чланова где нешто мењате, а то све већ постоји. Све већ постоји.

И само да вам скренем пажњу да у процедури доношења постоји и закон Расима Љајића о пословном седишту, настањивању и услугама, тако нешто. И тамо се каже да је то кровни закон, дају се неки услови, али отприлике систем је да свака фирма из Аустрије и фирма из Србије – ми смо браћа. Можемо ми тамо да радимо, можете ви да радите, можемо ми тамо да радимо оно што ви кажете, а ви овде можете да радите шта год хоћете. Буквално речено. И мени уопште није јасно шта сте ово хтели да постигнете.

Наравно, касније ћемо ми да рашчивијамо неке одредбе, никад ви не грунете у првој одредби са нечим, то тамо завлачите негде у седмом-осмом члану. Али ми смо данас сазнали једну велику ствар – да се за неке робе акциза плаћа на граници, а за неке да се и касније плаћа акциза како се повећава степен обраде. А за те ситуације када се акциза само плаћа на граници, постоји ПДВ...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Да ли још неко жели реч по овом амандману? (Не.)

На члан 3. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић, заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Петар Јојић. И заједно народни посланици посланичке групе Демократска странка.

Реч има народни посланик Зоран Красић. Изволите.

ЗОРАН КРАСИЋ: Па кад смо код овог члана, овде промовишете пореског пуномоћника, али само да вам скренем пажњу. Ми на дневном реду имамо и Царински закон, измене и допуне. Тамо убисте пореског пуномоћника, тамо њега избацујете из закона. Па јесу ли под једним кровом писани ови предлози закона? Зар је могуће да истог дана у два различита закона у једноме дефинишете тај појам, убацујете га, а он постоји одавно у Закону о ПДВ, а тамо га бришете у Царинском закону.

Ето видите шта се ради. Све што је брзо, то је кусо. Овде се не види систем, то је највећи проблем.

И да завршим ону малопре причу. Значи, прописи о акцизама познају могућност да се акциза плати само на граници и да сви они касније у промету плаћају само ПДВ на оно што су уградили у коначни производ.

Нешто друго је овде у питању. Није овде борба против „дивке“, није овде како да опорезујете „дивку“ као додатак кафи. Нешто друго се ту ваља, много опасније.

Само да знате, у Србији је искуство, кад се овако нешто ради, на овај начин, са 126 гласова, а верујте ми, имам искуства, упозоравао сам и раније, и око Закона о уређењу судова и да вам не причам шта сам све упозоравао, и десило се баш онако како сам упозоравао – запамтите, овде ће да раде пиштољи. Ви ћете бити криви кад проради пиштољи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Красићу.

По Пословнику, народни посланик Наташа Јовановић.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Господине Милићевићу – на члан 27. и члан 158. став 4 – пошто сте се ви вратили, имате ту ротирајуће функције као у Савету безбедности, смењује се генерација на месту председавајућег... Очекујем да ћете ускоро и госпођу Радету да позовете горе да преузме улогу председавајућег; она и најбоље познаје овај пословник, има најдуже искуство. Били сте у обавези – и ту сте прекршили, ви лично, Пословник, још пре два сата, пре него што сте отишли – да ми кажете, јер сте рекли са места председавајућег да ћете да ме обавестите, и господин Смиљанић је климнуо главом, колико је још преостало укупног времена за расправу у појединостима. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Не мислим да сам прекршио Пословник. Направићемо у одређеном тренутку пресек па ћете добити информацију; тај део ради техничка служба.

Да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаном? (Да.) Захваљујем.

На члан 3. амандман су заједно поднели народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Срђан Ного. Изволите.

СРЂАН НОГО: Предложеним амандманом мислимо да се врши боље дефинисање обавезе страног лица да уведе пореског пуномоћника. Сматрамо да је то драстично боље решење.

Оно што забрињава у одговору који је Влада доставила јесте да се позивате на то да би то изазвало значајне трошкове пореској администрацији. Али зашто не унапређујемо пореску администрацију када је страно лице обвезник, већ искључиво када су домаћа правна лица обвезници пореских закона? Ту можемо да оштримо пореску администрацију, ту можемо да повећавамо број и капацитет и све ресурсе, али када су странци у питању и у односу према њима, пореска администрација не би требало да унапређује своје капацитете.

Мислим да је то спорно у овом образложењу. Сматрамо да нема разлике, да мало пооштримо, јер смо ми тим амандманом предвидели:

„Страно лице које врши опорезовани промет добара и услуга у Републици у обавези је да одреди пореског пуномоћника и да се евидентира за обавезу плаћања ПДВ, независно од износа тог промета у претходних 12 месеци.“

Да мало овде заоштримо пореску политику према страним привредним друштвима, јер превише имају погодности и лагодности у односу на домаћа правна лица и предузетнике. Просто, српски економски интерес једном мора да дође на прво место. Очигледно да је код Ђелића, Динкића и осталих у претходном периоду он био на последњем месту, али сам лично и тужан и разочаран што је и код разних који сада седе у Влади или код разних који сада седе у владајућој већини идентична политика и пракса.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић. Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: И по овом амандману, у циљу ефикаснијег рада, одустаћу од даље дискусије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. Амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић, заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Томислав Љубеновић, заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић и заједно народни посланици посланичке групе Демократска странка.

Реч има народни посланик Зоран Красић. Изволите.

ЗОРАН КРАСИЋ: Господине Милићевићу, пре седам сати сам вас питао колико има још до краја расправе у појединостима, пошто имамо још 15 закона. Ви сте ми обећали да ћете врло брзо да кажете, онда је дошао председник Народне скупштине, она то није чула и није хтела да каже.

Ја вас подсећам да смо и прошле недеље имали седницу Народне скупштине на којој је било два пута мање закона у обједињеној расправи и у расправи у појединостима и онда су се два сата читали подносиоци амандмана који нису могли да дођу на ред јер је истекло укупно 10 часова.

Да ли та одредба која је примењена прошли пут важи данас или не важи? Ако не важи, кажите да терамо до девет ујутру. Ако важи, кажите нам још колико минута је остало, јер, ево, 12 часова радимо, без прекида. Е, то је једна ствар.

А што се тиче амандмана, господине Милићевићу, па сад, ако прочитате члан 12. како гласи и прочитате овај члан 4. којим се комплетно мења члан 12, тешко да можете да нађете неку принципијелну разлику у тим текстовима. Па има неке ситне разлике – да се одреди место. Што би

било важно место када је Пореска управа јединствена за целу територију Републике Србије? Зашто би то толико било важно? Потпуно непотребно.

И досад сте примењивали члан 12. и нисте имали неких већих проблема у томе. Сви су били обвезници плаћања ПДВ-а под оним условима, ако су испуњени они услови. Сасвим је свеједно које је место, он је обвезник па је обвезник. Него сада се иде на неко филозофирање да бисмо доказали ЕУ како ми знамо то по бриселским методама да га искомпликујемо да ником живом не буде јасно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 5. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић, народни посланик Маријан Ристичевић, заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Момчило Мандић, заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр. Иван Костић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Реч има народни посланик Зоран Красић. Изволите.

ЗОРАН КРАСИЋ: Ово је нешто што је било проблем још и 2005. године, када се доносио закон а Млађан Динкић се заинатио и није хтео да прихвати. И ево. Није конкретно ово, али принцип је исти – пренос права располагања на електричној енергији, природном гасу и енергији.

И кад смо причали за неке сличне такве ствари које су биле предмет ПДВ-а, онда нам је речено – то мора тако, то је по европским стандардима. Сада опет долазе, мало промењени, али опет је ту Недимовић, пошто је и он био тада, кад је био са Коштуницом и са Динкићем. Е сад, ова реченица се мења и каже – очитавања, односно на други начин утврђивања стања, у складу са законом, електричне енергије, природног гаса и енергије. Сад више није пренос, сад струја није роба па својина, сад ово испада као услуга. Па јесте, али нисмо могли да убедимо ни Динкића, а тешко да можемо да убедимо и вас.

Овде постоји једна потреба – на власти сам, довољно је само да кажем ЕУ; није битно шта причам. Тако је било код Динкића, ево тако је и код његовог духовног оца, званог Душан Вујовић. Пошто је он направио Динкића. Он му је чак донео гитару из Америке, сећате се? И тако је Динкић почео да свира. Душан Вујовић је фантастичан џез гитариста, да знате. Не знате ви то? Ау, па с ким ја то имам посла?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Срђан Ного.

Изволите.

СРЂАН НОГО: Свакако да се усвоји овај амандман, односно да се брише овај члан закона.

Нормално је да је Душан Вујовић наставио да свира тамо где је Млађан стао, јер су сви заједно били у Г-17 плус. Сви су заједно били у Г-17 плус. Тешко је мени, и ту се слажем са послаником Арсићем, који каже –

ви сте ипак први пут у Скупштини, ви сте нови. Јако је тешко то похватати ко је где више био у којој странци, ко је из које странке прешао у коју странку и ко је с ким био овде у коалицији.

(Председавајући: Изволите о амандману.)

То је врло компликовано за мене, а могу да замислим како је тек компликовано за грађане Србије. Тако да се може рећи да сте сви заједно у истом… (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Ного, да ли желите да говорите о амандману на члан 5?

(Срђан Ного: Да.)

Пријавите се, изволите.

СРЂАН НОГО: У пола реченице сте ме прекинули. Свакако да говорим о амандману.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Нисте говорили о амандману.

СРЂАН НОГО: Дајем образложење. Значи, није више једнопартијски, него истоинтересни систем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 6. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић, заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и мр. Марко Миленковић, заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр. Иван Костић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић и заједно народни посланици Посланичке групе ДС.

Реч има народни посланица Вјерица Радета. Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: У члану 23, који се заправо мења овим чланом 6, од 21. тачке колико има овај 2. став, имате само једну једину измену и то је заправо суштина промене овог члана. Говори се о општој стопи ПДВ-а, која је 20%, и о посебној, која је од 10%. Опорезује се промет добара и услуга или увоз добара и онда набрајате чега. Овде је писало огревног дрвета, а ви сте сада додали – укључујући дрвене брикете и пелет.

Нисте прихватили, наравно, наш амандман. Ми нисмо предлагали брисање овог члана зато што не треба да се смањи ПДВ на ове производе, него једноставно што је то наш однос према овом закону, па онда се односи на све.

Али интересантно је због чега ви нећете да прихватите овај амандман. Кажете: „Наиме, процењено је да би смањење пореске стопе са 20% на 10% могло да доведе до повећаног интересовања за нова улагања у делатности производње дрвених брикета и пелета, узимајући у обзир да Република Србија располаже потребним капацитетима за обављање ове делатности.“

Је ли то располаже Република Србија тим капацитетима или располажу наши грађани, наши привредници који хоће да развију и да прошире ову производњу? Што би, наравно, било добро. Добро би било и

за потрошаче ових производа, а добро би било и за оне који би проширили своју производњу и који би евентуално запослили неке нове људе који би овде радили.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Радета.

Реч има министар Александар Антић. Изволите.

АЛЕКСАНДАР АНТИЋ: Заправо, у образложењу стоји једна потпуно добра формулација и заиста Република Србија располаже великим потенцијалом када је та област у питању.

(Вјерица Радета: Капацитет.)

Капацитет или потенцијал.

(Вјерица Радета: Капацитет или потенцијал? Није исто.)

Ја ћу заиста бити љубоморан. Критикујете ме цео дан, а кад ја говорим, ви причате са министром Недимовићем.

Дакле, укупан потенцијал Републике Србије, или капацитет, када су обновљиви извори енергије у питању, отприлике су негде око 5,3 милиона тона еквивалента нафте, од чега је 1,6, значи готово 30%, управо био-маса. Ми заиста стојимо на становишту да тај потенцијал био-масе треба да се искористи далеко боље и тако смањимо коришћење и гаса и осталих увозних енергената.

Заиста смо имали озбиљну расправу у Влади везано за овај амандман, и радили смо једну озбиљну анализу у три министарства – финансије, пољопривреда и енергетика. Решили смо да ово предложимо Народној скупштини верујући да заиста треба да упутимо једну врсту позива и привреди и нашим грађанима да више улажу у производњу брикета и пелета и да их више користе.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 6. амандман су заједно поднели народни посланици Ненад Чанак, Мариника Тепић, Олена Папуга, Нада Лазић и мр Горан Чабради.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 6. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

Реч има народни посланик Марко Ђуришић. Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Ми смо у овом амандману предложили оно што предлажемо више од годину дана као посебну измену и допуну Закона о ПДВ-у, а то је да се храна за бебе опорезује нижом пореском стопом од 10%. За ових годину и по дана, за коју наравно Влада и владајућа већина нису прихватили ову нашу иницијативу, чули смо разна образложења, од стране Владе пре свега.

Прво је било да је за овакву промену потребно много администрирања, да би морала пореска управа да се сада бави евиденцијом шта је то храна за бебе и да су могуће злоупотребе. Следеће образложење је

било да, и ако би се то усвојило, то не би дало ефекат и не би се смањила цена хране за бебе.

Последње, у овом образложењу амандмана који се не прихвата, наравно, објашњава како се прави храна за бебе, од чега и колико је то све опорезовано; па како је млеко опорезовано 10%, како је воће, месо, поврће опорезовано све том нижом стопом и да, у ствари, кад сами направите храну од свих тих природних састојака, ви сте држави платили само 10%, а не 20%. Него 20% плаћате само кад купите готову кашицу.

И уместо да Влада говори о суштини овога, то је оно што је министарка овде рекла за овај закон у начелној расправи, у то мало времена колико смо имали да говоримо, да се овим законом не решавају социјална питања а самим овим чланом који је Влада предложила даље образлаже да се решавају социјална питања, јер каже да ће смањењем стопе на брикете доћи до новог запошљавања и тиме, наравно, води се нека социјална политика, улази у контрадикцију. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Верољуб Арсић, по амандману.

Изволите.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Знате шта, даме и господо? Није ова влада утврдила да се храна за бебе опорезује по општој стопи. То је још од 2005. године тако. Што сад толико нас нападате? Што то нисте урадили док сте били на власти, тад? Ми смо сада друштвено неодговорни, а ви сте друштвено одговорни иако то нисте урадили кад сте имали прилику? Јако чудан начин размишљања, али добро.

Е сад, да објасним и ову контрадикторност око тога да ће ово пореско смањење да повећа запосленост. Па хоће, јер је циљ да се са минералних горива пређе на обновљиве изворе енергије. Знате?

Долазим из Пожаревца. То је град који има скоро најјефтиније грејање у Србији, ако не и најјефтиније. Али и дан-данас када је низак ваздушни притисак не можете да изађете напоље а да се не закашљете од дима који настаје експлоатацијом лигнита у индивидуалним котларницама. А то ћете гориво, господине министре, да опорезујете са 10%, које загађује човекову околину.

Како ће да се увећа запосленост? Па биће више пелетарница, биће занимљивије, интересантније гориво и јефтиније за грађане, чистије на првом месту. То је чиста економска рачуница. Нема ту ништа, никакве више математике и свемирске технологије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Народна посланица Весна Ракоњац, по амандману. Изволите.

ВЕСНА РАКОЊАЦ: Хвала, уважени председавајући.

Поштовани министри са сарадницима, поштоване колеге народни посланици, па ево, ја ћу се вратити на порез на додату вредност на храну за бебе.

Прво, категорија бебе је врло компликована; постоји новорођенче, одојче и мало дете. Ако бисмо радили такву класификацију и оно што је потребно од намирница за нормалан раст и развој деце, онда бисмо дошли у проблем, јер мало дете, у узрасту од 12 до 36 месеци, значи до три године, може потпуно, са нутритивног гледишта, да конзумира храну која је и за децу од пет, шест, седам и осам година. Значи, довешћемо децу у неравноправан положај, то је једно.

Друго, ако ме сећање не вара, ово је био предлог закона Божидара Ђелића, па је повучен из процедуре, па га је Млађан Динкић усвојио, односно ова скупштина на његов предлог, чини ми се, 2005. године. А где сте били 2001. године кад сте мајкама које роде треће дете ускратили право дечјег додатка без обзира на висину примања у породици? Тада су мајке које су родиле треће дете у најгорим годинама, од 1990. до 2000. године, остале трајно без тог права јер сте се сетили да уведете једнократну помоћ за прво, друго и треће дете.

Значи, тада вас нигде није било и тада нисте размишљали о наталитету и тим женама које су биле „мајке храбрости“ и које су у тим годинама рађале децу. Значи, и на то треба да вас подсетимо. А што се тиче самог закона на разне производе, као што је опрема за бебе, они ће бити потпуно регулисани законом из домена социјалне политике, а то је Закон о финансијској подршци породицама са децом.

И, оно што је веома важно, зарад грађана, оног тренутка када ступи нови закон, престаје да важи овај закон који је сада на снази, а то је повраћај ПДВ-а. Према томе, наши грађани не треба да се брину, биће све у најбољем реду, а ви размислите о поступцима којима сте се руководили у претходном периоду и какве сте грешке чинили. Тада је требало да размишљате и о наталитету, и о ПДВ-у, и о храни. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 6. амандман је на основу члана 157. став 6. Пословника поднео Одбор за финансије, републички буџет и контролу трошења јавних средстава.

Представник предлагача је на седници Одбора за финансије, републички буџет и контролу трошења јавних средстава, прихватио амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 7. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић, народни посланик Маријан Ристичевић, заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Милорад Мирчић, заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић. Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Само хоћу, чисто ради грађана, да кажем да ћу се, с обзиром на то да више није касно него рано, уздржати од дужег образлагања овог амандмана. Мислим да је ова влада у праву. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 8. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић, заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Љиљана Михајловић, заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Зоран Красић. Изволите.

ЗОРАН КРАСИЋ: Овај члан регулише да обвезник – или обвезница – нема право на одбитак претходног пореза по основу набавке, производње и увоза путничких аутомобила, мотоцикала... Е сад иде европско размишљање; они кажу да постоји мотоцикл са бочним седиштем, трицикл, четвороцикл, а ја мислим да је све то мотоцикл. Али, ето, ви сте нашли разлог да ово доградите.

Међутим, опет морам да се позовем на Зорану Михајловић и на Повереника за равноправност полова. Морали сте ове мушке да преведете у женске изразе и да кажете да се то подразумева. Прошли пут хтедосмо да изгинемо овде код Зоране, каже то је стандард, то мора, без тога не може да се иде до Брисела, а ви то сад игноришете.

И само једна лепа сугестија. У члану 23, кад сте дограђивали ово огревно дрво, ви сте рекли – укључујући дрвене брикете и пелет. Али у том члану нигде немате реч „укључујући“ кад су у питању друге робе. А што се тиче огревног дрвета, за које кажете да се плаћа ПДВ 10%, ако изузмете неколико складишта у Београду, ово друго нико живи вам није платио ПДВ. Сече ко где стигне, продаје ко где стигне. Одеш, наручиш, 'оћеш цепано на 20 цм, на 30 цм... Ма, дрмајте ви главом, прођите Ибарском магистралом па питајте пошто је дужни метар дрвета, питајте човека да л' је обрачунао ПДВ. Знате када ћете да га ухватите? Никада. Што пишете ове ствари овако, које немају везе?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Красићу.

На члан 9. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Маријан Ристичевић, народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић, заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Весна Николић Вукајловић, заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, др Драган Весовић и проф. др

Миладин Шеварлић и заједно народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненада Константиновић и Здравко Станковић, заједно народни посланици Дејан Шулкић, Милан Лапчевић и Горица Гајић и заједно народни посланици Посланичке групе ДС.

Реч има, најпре, народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, управо за добро јутро свима, ја ћу да скратим своје излагање по овом амандману. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народна посланица Вјерица Радета. Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Овим чланом 9. сте заправо предложили да се укине рефундација ПДВ-а за куповину хране и опреме за бебе.

Ово је с једне стране лоше, а с друге стране је проблем. Ви сте најавили, наравно, да ће уместо ове рефундације, која је иначе била много компликована, многи родитељи нису ни узели та средства зато што је требало толико папира и толико времена да потроше, и добро је да сте схватили да је то била, извините, али потпуна глупост, али не разумемо нешто друго. Зашто се не одважите више – откада је донет овај закон о ПДВ-у, ми српски радикали причамо о томе и залажемо се за то – и не кажете да се храна и опрема за бебе ослобађају пореза на додату вредност? Зашто се то једанпут не напише у закону? То је ваљда једино исправно, једино нормално.

Прича о формирању некаквих савета, популациона политика итд., а нешто од чега треба да се почне ви никако нећете да урадите. Још кажете да би прихватање нашег амандмана којим смо предложили брисање овог члана којим сте укинули право на ову рефундацију ПДВ-а онемогућило унапређење правног система Републике Србије.

Сад ја вас питам, господо министри – да ли то значи да сте у овом периоду, док смо имали овај члан који смо ми желели да бришемо, који је још увек део закона, ви на тај начин, тим чланом, заправо, угрозили концепт, како кажете, унапређења правног система Републике Србије?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Марко Ђуришић. Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Наравно, ово показује одсуство било каквог јасног плана за помоћ и подршку породицама са децом. Уместо да размишља и дође у Скупштину са предлогом закона о финансијској подршци породицама са децом и другим законима који ће променити драматичну ситуацију у Србији, Влада најављује, срећом само најављује своју меру, меру повратка ПДВ-а на храну за бебе и беби-опрему, коју је увела на велика звона, уз велику помпу 2012. године. И тада се није обазирала на коментаре да је то компликовано, да неће људи моћи да

остваре, да је превише администрирања, све ове аргументе које сада понављају зашто се то укида.

Могли бисмо да прихватимо укидање када бисмо јасно знали које су то друге мере које следе. Али, нажалост, ми у овом закону имамо само једну реченицу, која се понавља – да ће ово ступити на снагу када се усвоји нови закон о финансијској подршци породицама са децом. А судбина тог закона је тужна, зато што Влада две године пише тај предлог закона. Још увек не постоји предлог као нацрт који је упућен у јавну расправу, далеко је од Парламента, а ближе нам се избори и бојим се да нећемо дочекати скоро, уколико будемо, наравно, слушали само ову владу, овај предлог закона.

Тај предлог закона о финансијској подршци породицама са децом није мењан од 2009. године, а стање се за то време драматично погоршало. Није било добро ни раније, али је сада драматично лоше. И уместо да имамо неку конкретну политику, ми имамо само најаву овог. Уместо да имамо надоградњу, да имамо нове мере, да урадимо нешто више, ми само најављујемо – ово ћемо укинути, даћемо нешто, а шта, како и колико, нико данас не зна.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Ђуришићу.

Реч има народни посланик Срђан Ного. Изволите.

СРЂАН НОГО: Ми сматрамо да је ова измена скандалозна и сматрамо да овај амандман треба усвојити, односно треба избрисати овај члан закона. Сада ћу вам објаснити зашто.

Невероватно је да СНС игнорише демографске проблеме у Србији. Тридесет осам хиљада нас је мање; раније је било 35, ево сад смо још добили тај додатни негативни тренд да нас је 38.000 сваке године мање. То је највећи проблем који ово друштво има.

Ја мислим да мора да постоји консензус свих 250 посланика у овом парламенту ако нам је стало и до чега, а ја мислим да имамо сигурно заједнички тај консензус, да нема значајнијег и већег проблема, који превазилази и ове посланике, и ове наше политичке странке, и ову актуелну Владу и вероватно и следећих неколико влада. Ми морамо имати консензус да је демографски изазов и демографска зима са којом се Србија суочава највећи проблем који имамо.

Е, гледајте сад. Рефакција ПДВ-а, овако дефинисана, јесте била компликована, и ми смо је критиковали. Међутим, ви не нудите алтернативу. А шта је проблем? На исти начин као што је и садашње законско решење ви третирате овај проблем, и кажете да ће се уредити мерама социјалне политике и да треба разграничити пореску политику од социјалне политике.

Прво, то није тачно. Ми треба да унапређујемо пореску администрацију и да уводимо субјекте пореза. Али да не улазим у тај део. Социјална политика, господо драга, није нешто чиме треба да се унапређује

демографска зима, већ популациона политика. Ми морамо да мерама популационе политике унапређујемо положај свих породица, без обзира на социјално порекло. И када ово буду мере популационе политике, држава ствара одговоран оквир да кренемо да решавамо проблем демографске катастрофе Србије.

Због тога, невероватно је да СНС без икакве алтернативе сме да изађе са оваквим предлогом.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реплика, овлашћени представник СНС-а Верољуб Арсић.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Популациона политика је нешто друго, али популистичка политика, то смо сад имали прилику да видимо.

Значи, стално се говори како се укида рефакција пореза на додату вредност за беби-храну, опрему и тако даље. Али нико не каже кад се укида. Кад се донесе нови закон.

Још нешто. По новом закону, све породице с децом добијаће помоћ државе, без обзира на њихов социјални и економски статус.

(Срђан Ного: Како ви то знате?)

Ја вас не разумем. Ви кажете грађанима – више немате право на рефакцију, баците рачуне. Имају право. Имају право докле год не донесемо нови закон. Тако пише у члану 14. став 2. Значи, ништа се не укида. Предвиђено је укидање, али је условљено новим законом. И кад нови закон буде био у примени, тада наступа ова околност. Али треба да прочитате цео закон. Најлакше је да кажете – ето, Влада ништа не ваља, не води никакву политику итд.

Овде каже један посланик – 2009. године је донет закон, сада је ситуација много драматичнија. Ма, и 2009. године је отприлике била слична као и сад и закон је био лош, и 2012. године. То је једино што смо могли у том тренутку да понудимо грађанима Србије.

Хајде да се вратимо на 2014. годину, шта нас је задесило. Не можемо да се понашамо тако што ћемо главу да забијемо у песак и да се правимо да се око нас ништа не дешава да бисмо могли да причамо своју причу. Ја не могу чисто зарад политичких поена да прихватим да неко хоће да направи штету свом народу. То је популизам кад кажете – обрисали су вам закон, више не важи…

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Арсићу, време. Захваљујем.

Реч има Весна Ракоњац, по амандману. Изволите.

ВЕСНА РАКОЊАЦ: Уважени председавајући, поштовани министре са сарадницима, поштоване колеге народни посланици, ајмо из почетка.

Нисам мислила да мешам моју струку и да вам објашњавам корак по корак шта значи дечја храна и у коју категорију намирница спада. Спада у дијететске намирнице. Узмите Правилник о здравственој исправности дијететских намирница па ћете видети под категоријом дечје

хране шта се све сврстава. Ту је могућа злоупотреба. Управо због тога не може да се укине ПДВ на ове врсте намирница.

Са друге стране, ако толико бринете о популационој политици и здрављу деце, зашто не промовишете дојење као један од најбољих начина исхране деце? У свакој нашој ординацији, иако је забрањено, имате рекламне паное разноразних иностраних произвођача замена за хумано млеко. Зар то није прекршај? Зашто не размишљате о томе?

(Срђан Ного: Ко је на власти?)

Дозволите ми, ја вама нисам упадала у реч.

(Председавајући: Молим вас, говорите о амандману, немојте водити дијалог. Изволите.)

Са друге стране, беби-кашице и разне друге намирнице које су намењене, рекла сам, прво новорођенчету, одојчету и малој деци… Шта ћемо да радимо са дететом које има 36 месеци и један дан, објасните ми. Оно неће имати право на повраћај ПДВ-а, односно његови родитељи. То је неравноправни положај, то је дискриминација. Хоћете увозну тестенину да лишимо ПДВ-а само зато што се по категоризацији сврстава у дечју храну. Размислите мало о томе. Проучите мало литературу па онда причајте о нечему што је врло комплексно.

Трећа ствар где може доћи до злоупотребе је различита цена беби-опреме. Имате беби-опрему са пристојним ценама, са умерено пристојним и са врло непристојним ценама. Различит је ПДВ у односу на основну цену производа. Према томе, неко ће купити колица од 1.500 евра и подићи разлику ПДВ-а у тој вредности; неко скромнији купиће колица од, рецимо, 150 евра и подићи много мањи ПДВ. Е то не желимо да се деси.

Када је 2012. године промењен овај закон, то је била једина могућност да колико-толико изађемо у сусрет родитељима; ово спада у домен социјалне политике и бриге о деци и наталитету. А да је то толико битно, нордијске земље би имале огромну стопу природног прираштаја, а не негативну стопу. Према томе, није само то узрок смањеног наталитета. Можемо да се надгорњавамо до ујутру када је ово питање, немате аргумент.

Немате аргумент. Прочитајте Правилник о дијететским намирницама па ћете видети где се сврстава дечија храна, шта ту све потпада и какве злоупотребе могу…

(Срђан Ного добацује.)

У закону не пише... Мало проширите видике па можемо да разговарамо. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 9. амандман је поднео народни посланик Душан Павловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 10. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић, заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Јово Остојић,

заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић, заједно народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић, заједно народни посланици Милан Лапчевић, Горица Гајић и Дејан Шулкић и заједно народни посланици Посланичке групе ДС.

Реч има народни посланик Марко Ђуришић. Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Члан 10. ствара предуслове за престанак могућности рефундације ПДВ-а за куповину хране и опреме за бебе. Пошто не видимо јасну алтернативу у овом предлогу закона, и коју то другачију политику Влада мисли да води, ми смо предложили брисање и овог члана.

Морам да се осврнем на дискусију која нас је упутила на стручну литературу, да ми сад треба да проучимо неке дијететске производе и сличне ствари. Лепо је то, али мислим да је за ову расправу сасвим довољно погледати закон и дискутовати о ономе што пише у закону и ономе што Влада хоће да обрише. Влада хоће да обрише ту једну једину меру која је говорила о праву на повраћај ПДВ-а за бебу старости до две године. Значи, за бебу старости до две године, и то каже – у првој години старости до 40.000 динара, у другој години старости за 30.000 динара.

Ево, како ћемо сад? Посланица је говорила о томе како ћемо да дискриминишемо бебу, односно сад већ дете старости три године и један дан. Ево овај закон то ради, дискриминише. Негде је морала да се повуче граница, и овај закон је повукао ту границу.

Али ми не знамо шта мењамо. Имамо најаву брисања овога, а немамо најаву шта ће да се уради. Имамо најаву доношења закона. Најава траје већ две године и нема решења. Позивам вас, ако не знате како, узмите наш предлог закона о финансијској подршци породицама са децом.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Ђуришићу.

По амандману, народни посланик Срђан Ного, подносилац амандмана. Изволите.

СРЂАН НОГО: Опет, као и претходни амандман, овај члан закона ствара предуслов за укидање повраћаја ПДВ-а.

Пазите, био сам мало и охрабрен излагањем народног посланика господина Арсића, зато што сам прочитао у образложењу овога закона да законодавац предвиђа да надомести ову меру мерама социјалне политике, али господин Арсић је, вероватно знајући нешто што ја не знам, можда је он видео тај закон за који нико не зна да постоји, искрено сам се охрабрио због тога јер верујем у ту могућност с обзиром на то да је битан члан владајуће већине рекао да ће то бити мере популационе политике, а не мере социјалне политике. С тим могу да се сложим и то могу да оправдам.

Међутим, после њега нас народна посланица из исте посланичке групе поново враћа на мере социјалне политике када даје пример платежне моћи неке породице. Пазите, ми морамо да схватимо да

нема важнијег проблема од наталитета. Слажем се. Господин Мартиновић је у петак показао завидно познавање сајта Српског покрета Двери и наших активности када је користио наш сајт и нашу кампању против уџбеника о промоцији сексуалног образовања, па и вас упућујем да видите око пронаталне политике сајт нашег покрета и целокупну нашу ангажованост на том питању, јер породица је врло битна ствар код нас.

Значи, ту можете да дођете да погледате и да се информишете како ми предлажемо и како се у свету, целокупном свету, на који се и ви позивате веома често, боре за породичне вредности. Не можете стављати то као меру социјалне политике, већ као меру популационе политике. Без обзира на то што и Шведска и Норвешка имају те проблеме, морамо да кажемо да овде породице тешко живе и морамо да олакшамо људима који желе да имају децу и који добијају децу. То не сме да буде једина мера, али не смемо да игноришемо ту меру. Није никакав велики трошак за пронаталну политику, с обзиром на проблеме које има. Хајде да видимо како то да урадимо сви заједно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Зоран Красић.

ЗОРАН КРАСИЋ: Па добро, већ неколико амандмана постоји где се шири једна тема, али морам да вам скренем пажњу. Порез на додату вредност је нешто нељудско. То је систем који нема хуманости. То мора да се зна, јер се опорезује потрошња. Порез на додату вредност се не плаћа за ваздух и за поједине локације, где се шетате. Индустријски производи, пољопривредно-прехрамбени производи, све је у систему ПДВ-а.

Мислим да је добро решење што у овим изменама остају и даље неке повластице, могућност повраћаја. Што је нетипично за систем ПДВ-а, то мора да се каже. Ако се ово прелазно стање завршава тако да се враћамо на класичан систем ПДВ-а, онда мора да се нађе нека алтернатива, да ли у тој социјалној политици или, најисправније, друштвена брига о деци, где се надомештава овај трошак и даје много више, много више.

Мислим да у том смислу треба да се крећемо када причамо о ПДВ-у. Порез на додату вредност је нехуман систем. Сви су у ланцу потрошње порески обвезници. И тачка. Постоје те две стопе. Тачка. Понављам, можеш слободно да дишеш ваздух и да не плаћаш ПДВ, и неким ливадама да се шеташ које нису обухваћене, а друго је све обухваћено системом ПДВ-а. На све се плаћа ПДВ. Добро је што не нарушавате неки систем где сте дали право на повраћај…

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Красићу.

Реч има народни посланик Весна Ракоњац, по амандману.

Изволите.

ВЕСНА РАКОЊАЦ: Уважени председавајући, поштовани министри са сарадницима, поштоване колеге, ево да се вратимо поново на излагање мог уваженог колеге.

Популациона политика је нешто што је приоритет наше владе. Идемо корак по корак, мислим у добром правцу. Закон који следи, о финансијској подршци породици са децом, спада и у популациону и у социјалну политику једне државе. То морате да схватите. Значи, то је прво и основно.

Друго, не знам на који начин другачије да вам објасним да све остаје исто док се нови закон не донесе. Ваши представници седе у одбору којим ја руководим, то је Одбор за рад, социјална питања, друштвену укљученост и смањење сиромаштва. Овај закон ће свакако доћи на ред и прво ће ићи на Одбор. Према томе, нека га добро ишчитају, нека ставе своје примедбе па ћемо онда разговарати о нечему што нам предстоји.

А сада, мислим да је најбоље решење било 2012, када смо изашли у сусрет породицама које планирају децу, а ово је други корак, који је, мислим, још бољи. Према томе, дајте времена да сви заједно урадимо нешто добро за наше породице.

Али кад је популациона политика у питању, треба размишљати и шта је с оним младим људима који не остварују брачне заједнице па нам се граница рађања померила са 22 на 30 и 40 година код жена и мушкараца, шта се дешава са тим изгубљеним генерацијама и где су њихова деца која су већ сада требало да буду у првом, другом, трећем или четвртом разреду основне школе. А то је, нажалост, последица погубне политике која је вођена од 1985/1986. па до 2012. године. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 10. амандман је поднео народни посланик Душан Павловић.

Да ли се неко јавља за реч? (Не.)

На члан 11. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић, заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Срето Перић, заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић и заједно народни посланици Посланичке групе ДС.

Да ли се неко јавља за реч? (Не.)

На члан 11. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли се неко јавља за реч? (Да.)

Реч има народни посланик Марјан Ристичевић. Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Ради ефикаснијег рада, даме и господо, ја ћу одустати од образлагања овог амандмана. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 12. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић, заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Марина Ристић, заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран

Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић, заједно народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић и заједно народни Посланичког клуба Демократска странка.

Реч има народни посланик Марко Ђуришић. Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала, председавајући.

Па ево још један разлог зашто сматрамо да је најава укидања рефундације ПДВ-а за куповину хране и опреме за бебе, овако како је предвиђено овим законом, лоша и зашто се ми противимо томе.

У члану 12. се говори да право на рефундацију ПДВ-а за добра и услуге набављене до дана почетка примене Закона о финансијској подршци породици са децом којим се уређује једнократна исплата новчаних средстава на име куповине опреме за бебе може се остварити и тако даље. Али ви најављујете закон о финансијској подршци породицама са децом који предвиђа једнократну новчану исплату на име куповине само опреме за бебе, а ова рефундација која сада важи у закону је, каже, рефундација ПДВ-а за купљену храну и опрему за бебе.

Значи ви већ укидате цео овај један део трошкова за плаћени ПДВ на храну за бебе који је могао да се поврати и остављате само опрему за бебе, и онда ће се вероватно направити нека рачуница и исплатити али само за опрему за бебе, а не за храну за бебе. И уместо да прихватите амандман да се смањи стопа пореза на храну за бебе, па нек направи напор Пореска управа и дефинише шта је то по не знам ком правилнику, не, неће Пореска управа ничим да се оптерећује, видећемо касније у Закону о Пореској управи како то Пореска управа мисли да ради, ви овде најављујете укидање могућности повраћаја ПДВ за храну за бебе и то стоји у овом закону. Прочитајте га пажљиво.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Ђуришићу.

Реч има подносилац амандмана, народни посланик Срђан Ного. Изволите.

СРЂАН НОГО: Па иста је расправа коју водимо везано за последња три амандмана. Опет, похвалио бих, мислим да смо приближили ставове у усменом излагању представнице СНС-а која је последња говорила, међутим, морате да схватите да ми реагујемо на основу онога што пише, и када прочитамо Образложење закона, када прочитамо ваше намере, имамо разлога за забринутост.

Ево, претходни говорник је цитирао шта ви планирате. Ви планирате једнократну исплату новчаних средстава по том закону. Молим вас, ја вам кажем шта пише у закону и у Образложењу, и то је разлог за забринутост, а притом у овом тренутку немамо тај ваш предлог закона, већ само имамо да се позивате на мере социјалне политике.

Ми сматрамо да је то лоше. Али ако сте спремни за дијалог и конструктивну расправу, јер мислим да ово питање превазилази питање

наших политичких разлика и разлика ко којој странци припада. Ја то могу да поздравим, али је на вама та иницијатива јер ви вршите власт и ви сте владајућа већина. То није до нас.

Са наше стране имате пружену руку, али на основу онога што можемо да прочитамо, ми имамо разлога за забринутост.

Видите, ви сте отворили неке теме које такође мора тај будући закон о подршци породици, мислим да нам пре свега то треба, да отвори – и зашто се одлаже рађање, и зашто недовољан број жена дође, и зашто имамо велики број развода, односно зашто брак у Србији у просеку траје само тринаест и по година, и огромне статистичке проблеме који утичу на наше породице.

Ја ћу вам доставити индекс квалитета породичног живота који је урадио Лука Волонте, човек који је одржао поздравни говор када је СНС добила статус посматрача у Европској народној партији пре неколико година. Тај човек је урадио индекс квалитета породичног живота у 44 земље; ми смо ту на зачељу. То су озбиљни проблеми и ви сносите одговорност, већ пет година владате Србијом.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По амандману, реч има народна посланица Весна Ракоњац. Изволите.

ВЕСНА РАКОЊАЦ: Уважени председавајући, поштовани министре са сарадницима, поштоване колеге, стварно више не знам како да вам објасним да родитељи неће бити оштећени. Малопре када сам вам рекла прочитајте до краја, прочитајте до краја значи за куповину опреме за бебе; куповину, значи не само повраћај ПДВ, него куповину опреме за бебе, комплет. То је много више него повраћај ПДВ-а. То је једна ствар. Прво то.

Друго, законом о финансијској подршци породици са децом планирају се одређена новчана средства која ће породице са децом добијати у континуитету. Према томе, ту иде и надокнада за дечију храну и све оно што је потребно за нормалан раст и развој деце школског, предшколског узраста и даље до њиховог пунолетства. То морате да схватите.

Видећемо какав ће закон бити. Када добијемо закон, онда предложите амандмане на оно што вам се не свиђа, па ћемо онда разговарати о томе. Овако можемо да причамо до сутра. Битно је да родитељи у овом тренутку неће бити оштећени као што су 2001. године биле оштећене све мајке са рођеним трећим, четвртим и петим дететом јер им је трајно укинут дечији додатак зарад једнократне помоћи. Тада се нисте сетили да се буните и толико бринете. То је прошло онако глат.

Зашто сада то лицемерје? Једноставно, молим вас, ја сам вас пажљиво слушала. Оно што је најважније, ово је боље од онога што је било када није било повраћаја ПДВ-а. Ово ће бити сада боље од овога са овом компликованом администрацијом.

Треба да промовишемо дојење као један од најбољих начина исхране деце, а не да промовишемо разноразне замене и млечне формуле.

Треба да научимо наше мајке да спремају домаће кашице, код куће. Тако се најправилније хране бебе, а не инстант па да се бринемо да ли има пестицида или нема пестицида. А кад смо код тога, једне су норме за количину пестицида у сировини, а друга је норма, много строжа, у дечијој храни. Ту је дошло до раскорака који смо имали у претходном периоду; и никог не можемо да оптужимо, сви су радили по правилима.

Значи, једни су критеријуми за количину пестицида у воћу и поврћу за људску исхрану, а други су, много строжи, у дечијој храни. Онај човек није могао да сања да мора да узме намирнице са много нижим вредностима. Према томе, то су опасности које вребају и младе родитеље и младе мајке.

Треба да промовишемо здраву, правилну исхрану, а не деци да дајемо инстант храну. Треба да будемо мајке и да припремимо то у свом домаћинству, да буде оплемењено и љубављу и свим оним што је потребно за дете. Тако ћемо развијати позитивне навике код детета у исхрани. Тако ћемо избећи и гојазност. Тако ћемо научити децу да конзумирају воће а не воћне сокове, поврће а не инстант кашице. Али мајке треба да се прихвате варјаче и да спреме ту дечију храну. Е то је оно што ми треба да промовишемо на сваком кораку. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Немате... Имате минут и 38.

По амандману, народни посланик Срђан Ного. Изволите.

СРЂАН НОГО: Ја сам 2001. године био на првој години Правног факултета, не знам где сте ви били када се то дешавало и када су се закидале породиље. То је питање пре свега за вас, а не за мене.

Даље, све што сте рекли, нигде не пише. Значи, нигде не пише то у овоме предлогу. Како ја да знам шта је вама у глави? Ја заиста нисам видовит. Причам само на основу онога што пише, на основу онога што сте нам аналогно доставили. Да ли тога негде дигитално у вашим главама има, ја то не знам, али причам на основу документације, на основу закона и на основу ваших образложења. Молим вас лепо, схватите то.

И још једна ствар. Све се ја слажем што ви причате, али први корак јесте да људи у Србији немају да преживе. И ми морамо знатно да помогнемо све породице у Србији, нарочито оне које имају малу децу и које желе да имају малу децу. Овде се врло тешко живи. И многе мајке би много више времена посвећивале својој деци, и треба да посвећују, то су добре жене и боре се за децу, али знате у каквим условима раде – ако уопште имају посао – у робовским условима. Немојте да се правимо наивни. Жене које овде раде у Скупштини, замислите колико раде, 20 сати без престанка; кад ће да иду кући? Што о томе не мислите?

И како ми да верујемо овој влади када она промовише геј параду а не промовише породичне вредности? Па, молим вас.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По амандману, реч има народна посланица Весна Ракоњац. Изволите.

ВЕСНА РАКОЊАЦ: Мени најмање можете да спочитавате. Родила сам треће дете 2001. године и ја сам једна од тих мајки која је остала без додатка за треће дете.

(Народни посланици аплаудирају и говоре: Браво!)

Значи, деведесетих година, које су биле суманute, рађала сам прво, друго, и 2001. године треће дете. За све то време завршила сам факултет, специјализацију и ужу специјализацију. Значи, мајка, ако жели, она и може. Према томе, мени најмање можете да спочитавате за то.

А шта је нама у глави, ми то и презентујемо. Зато вам и кажемо – имајте поверења. А то што пише, прочитајте коначно до краја. У Србији се увек тешко живело. У Србији су увек породице тешко живеле.

Према томе, јасно и гласно пише – неће бити укинут повраћај ПДВ-а док не ступи нови закон на снагу. Прихватите то већ једном. Значи, у Србији се тешко живело, живи се тешко и данас, али живеће се боље са Српском напредном странком и овом владом.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 12. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић. Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, ја гледам чудесну алхемију. Део опозиције, не овај део који је гласан, где отприлике провејава да би они да се смање уплате у буџет ал' да се повећају исплате, да се емитују права али без обавеза. Та чудесна алхемија у ове ране јутарње сате подстакла ме је на то да кажем да тај део опозиције, свака част овом креативном делу, али овај креирани, спољa креирани део опозиције није у праву. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 12. амандман је, на основу члана 157. став 6. Пословника, поднео Одбор за финансије, републички буџет и контролу трошења јавних средстава.

Представник предлагача је на седници Одбора за финансије, републички буџет и контролу трошења јавних средстава прихватио амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије, па констатујем да је овај амандман постао састани део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 13. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић, народни посланик Маријан Ристичевић, заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Никола Савић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Реч има народна посланица Вјерица Радета. Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: У члану 13. говорите о члану 38, где 2017. годину замењујете 2018. годином. Значи, опет продужење рока. Али овде је интересантно из којих разлога. Лепо ја рекох пре више сати да се ви понашате као да се играте предлога закона или оног како мали Перица замишља Владу.

Ви овде говорите о обрасцу – на основу подзаконског акта уређен је посебан образац прегледа обрачуна ПДВ-а, Образац ПОПДВ, и шта он садржи није важно, углавном, тражите продужење годину дана ове одредбе зато што желите, како кажете, одложити почетак подношења прегледа, тј. продужити период за припрему обвезника ПДВ-а и у оквиру тог периода преиспитати садржину обрасца.

Дакле, ви сте донели образац на основу подзаконског акта и сад стављате тај образац у оптицај да вежбате мало, да видите... не разумемо заиста шта? Шта то треба да се преиспита? Ваљда сте водили рачуна да прво подзаконски акт буде у складу са законом, па онда из тог подзаконског акта да дође образац који је, опет, у складу с тим. И шта ви сад има да проверавате још годину дана, да преиспитујете садржину обрасца? Јесте ли ви доносили тај образац или вам га је неко доносио па га сада преиспитујете? Ако сте ви донели тај образац, ваљда знате, и требало је да знате пре него што сте га пустили у оптицај, да ли је то добро или није добро.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има подносилац амандмана, народни посланик Маријан Ристичевић. Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, ја ћу упорно, до последњег амандмана, макар у скраћеној верзији, покушавати то да образложим, за разлику од ових, господина Радуловића, господина Живковића, мог колеге пољопривредника, који, изгледа, имају преча посла и не бране своје амандмане. Мора да Џорџ Сорош има неку забаву. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 13. амандман су заједно поднели народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 14. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић, заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Мирослава Станковић Ђуричић, заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Реч има народна посланица Вјерица Радета. Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: У члану 14. говорите о примени овог закона, односно одређених одредаба овог закона. Одмах ћу да пређем на овај 2. став, где сте рекли: „Одредбе члана 9. овог закона“, а то је ПДВ на беби-опрему и на храну, „примењиваће се од дана почетка примене закона о финансијској подршци породици са децом којим се уређује једнократна исплата...“

Ово је заиста невероватно, да ви у закону пишете да ће се нека одредба примењивати до примене закона који још није ни видео Народну скупштину, не знамо да ли је Владу. Људи моји, па шта ви радите? Шта ви радите да пишете да ће се примењивати, до кад? Нити знате да л' ће се овај закон овако звати, шта ће он садржати, да ли ће бити икада донет. Ово не могу да верујем.

Још сте рекли да наш амандман не прихватате зато што су овим законом одређени оптимални рокови. Шта је то оптимално и који је то уопште рок ако се каже ово ће се примењивати до нечега што уопште не постоји? Још тражите од нас да вам верујемо, да верујемо на реч да ћете ви донети неки закон.

Кад год неко из Владе Александра Вучића каже „треба да нам верујете“, ја се сетим Вучићевих изјава да нико неће смањивати пензионерима пензију. Целу кампању је то причао; како се дочепа власти, први посао који му је био било је отимање дела пензије. И таквој Влади да верујемо да ће некада донети закон? Али правно …

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Време. Захваљујем.

Реч има подносилац амандмана, народни посланик Срђан Ного. Изволите.

СРЂАН НОГО: Толико помињано поверење, ви треба да верујете владајућој већини – то смо чули из уста посланика владајуће већине, а очигледно и из овог члана предлога закона, да ће се овај члан примењивати док не донесемо нови закон.

Видите, то је управо оно што улива неповерење. Примењиваће се закон док се не донесе неки закон који ће се ко зна кад донети, јер није још ни прошао Владу и не знамо садржину тог закона али треба да верујемо да ће то бити добар закон. Заиста невероватно. Како можемо да имамо поверење? Само на основу тих чињеница, односно на основу онога што сте изговорили у Скупштини ми апсолутно не можемо да вас сматрамо озбиљним, а камоли да имамо поверење.

Друго, можемо да се држимо једино онога што овде пише, а овде ништа од тога што ви кажете не пише. Овде пише – једнократна исплата. То је једина ствар. Морам да се држим онога што је написано у самом образложењу овог закона. Волео бих да имам нешто црно на бело на папиру, јер, схватите, писана ствар је оно што је релевантно. Ви још нисте то усвојили ни на Влади, нити смо ми видели како то изгледа негде у

јавности, нити је то ушло у Скупштину. Како онда можемо да причамо о закону?

Ви се позивате на – верујте Српској напредној странци. Како да верујемо? Ја бих волео. Понављам, ово надилази и Двери, и овај сазив Парламента, и мене лично, и све нас овде лично, и саму ову владу; то је изнад политике и изнад наших међусобних сукобљавања.

Међутим, све оно што ви радите је забрињавајуће. Знате, мере помоћи породици, па то је далеко и широко обухваћено. Мартиновић прати наш сајт, он може о томе да прича. Ево, имамо проценитеље непокретности па банке избацују људе, породице из домова и ми доносимо закон да олакша банкама. И ту је породица и породична политика, схватите. Немате представу шта значи породица.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Време, колега Ного.

Реч има министар Бранислав Недимовић.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Поштовани председавајући, поштовани посланици, мислим да је јако важно истаћи једну ствар, да је закон о финансијској подршци био на Влади и упућен према Скупштини у претходном сазиву, а онда је због избора тај закон био враћен. Једноставно, то је таква процедура; сваки пут када се распишу избори, сви закони који су у процедури буду враћени.

(Народна посланица Вјерица Радета добацује.)

Само да завршим, ја се извињавам, врло је важно, јер неколико десетина пута током расправе било је речено да тог закона нема. Тај закон би требало у првој половини 2017. године да буде поново у процедури.

(Народна посланица Вјерица Радета добацује.)

Данас га нема, ал' је било речено да га није ни било. Кажем, у овом тренутку га нема у процедури, али је био у процедури.

Има још једна важна ствар. Ако инструмент који се односи на једнократну подршку не буде у том закону наставио потпуно да егзистира, ова постојећа формулација „до тренутка док се не усвоји“, ако не буде било једнократне помоћи, и даље се наставља ова иста ситуација каква је била у претходним годинама. Ту нема апсолутно ниједне дилеме.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, министре.

Реч има народна посланица Весна Ракоњац, по амандману.

ВЕСНА РАКОЊАЦ: Само још једну реченицу. Да ли ви нама верујете или не верујете, то је ваша ствар. Грађани Србије верују влади Александра Вучића и Српској напредној странци. (Аплауз.) То су показали на изборима, процентуално десет пута више него вама. Према томе, ми верујемо народу, народ нама и одлично се слажемо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 14. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

Реч има народни посланик Марко Ђуришић. Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Ми смо тражили брисање става 2, о коме се и досада највише говорило, управо зато што је потпуно непотребан, према нашем мишљењу, јер говори исто оно што говори и члан 12, а то је, и то смо више пута овде чули, како ће право рефундације на повраћај ПДВ-а за храну и беби-опрему моћи да се оствари до доношења новог закона. Онда чак слушамо коментаре како, ево, ми не знамо шта пише у том закону, а тамо пише овако или онако.

Не знамо, зато што тај закон није био у овде у Скупштини, министре Недимовићу. Не знам одакле вама информација, јер ви у прошлом сазиву нисте били министар, нисте били ни посланик. Није тај закон овде дошао. Можда га је Влада послала трећег, шестог, не знам ни ја ког марта, пре него што је Скупштина распуштена. Можда тада. У том тренутку, сасвим сигурно, нико није могао да види.

Али ако је закон био написан, мислим да сте онда нама дужни објашњење – од 11. августа, када је формирана ова влада, до данас, 28. децембра, у четири ујутру, шта је то вас спречило да поново исти тај закон, који је Влада већ усвојила, прошла расправу и све то, значи пре четири и по месеца, пошаљете у Парламент заједно с овим законом овде, па да водимо неку компетентну дискусију, можда да гласамо за тај закон.

Тражимо овде четири месеца да се донесе закон. И Влада каже... Није рекла то што сте ви рекли. Рекла је – сад ћемо да формирамо нову радну групу па поново да радимо нови закон. Имам одговор од Министарства, од министра Вулина. Немојте ви мени да машете, имам одговор. И то је истина, а оно што ви говорите нису истине.

Шта вам је био проблем, ако постоји тај закон, у том облику, да га поново предложите?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Време. Захваљујем.

На члан 14. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић. Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, породице са децом заслужују заштиту државе, да их држава штити. Као што грађани штите своју државу, и треба да је штите.

Ови порески закони, Закон о акцизама служи за то да и наши најстарији, који се овде најчешће спомињу, имају право на достојанствену старост. А они заслужују следеће: заслужују веће пензије, али да се до њих дође већом производњом и генерацијском солидарношћу у тој већој производњи.

Пензије се производе. Веће пензије сви заједно морамо да произведемо. Наши најстарији нису заслужили да пензије примају по рецепту малог Пернара из Чачка, наштампаним новцем, који би их послао у редове за уље, брашно, млеко и који им би пензије свео на два евра. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 15. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић, заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Немања Шаровић, заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, др Драган Весовић и проф. др Милан Шеварлић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Реч има народни посланик Зоран Красић. Изволите.

ЗОРАН КРАСИЋ: Па да, ово је члан који каже да закон ступа на снагу 1. јануара 2017. године. С обзиром на све ове амандмане које смо поднели на претходне чланове, ово је потпуно логично. Зашто? Зато што сматрамо да није било разлога за промену овог закона, а поготово не на овакав начин како сте ви предложили.

Само да вам скренем пажњу на један детаљ. Ви очигледно радите ово све по налогу ЕУ, јер тамо се отварају нека поглавља па вас упозоравају према тим поглављима шта треба да се ради. Онда ви некритички идете у те промене, а овде и када наиђе нека озбиљна аргументација зашто се нешто ради или не треба да се ради, имамо отприлике тај одговор – директива ЕУ, процес интеграције и нешто што личи на то.

Ја морам само да вам скренем пажњу, ви сте у образложењу овог предлога закона написали једну реченицу где постоји, кажете, опасност од двоструког опорезивања. Опасност двоструког опорезивања или избегавање двоструког опорезивања постоји само кад је у питању порез на добит правног лица и, евентуално, код пореза на имовину. Код ПДВ-а не постоји та категорија. Значи, тај термин не постоји. Јер ако би се десило да је за једну исту услугу на два места плаћен ПДВ, онда постоји повраћај на домицилној територији. Али ви сте искористили и ту флоскулу, рачунајући да људи не знају о чему се ради, да прогурате ово …

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Красићу. Време.

На члан 15. амандман су заједно поднели народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Александра Белачић.

На основу члана 163. став 2. Пословника Народне скупштине, Одбор за уставна питања и законодавство одбацио је овај амандман, а одбачени амандмани не могу бити предмет расправе и о њима се не гласа, члан 163. став 4. Пословника.

Пошто смо завршили претрес о амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и у целини.

Прелазимо на 10. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПОРЕСКОМ ПОСТУПКУ И ПОРЕСКОЈ АДМИНИСТРАЦИЈИ (појединости).

Примили сте амандмане који су на Предлог закона поднели народни посланици.

Писаним путем амандман на члан 26. повукли су народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и мр Марко Миленковић.

Примили сте извештаје Одбора.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника Народне скупштине, отварам претрес Предлога закона у појединостима.

На члан 1. амандмане, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Дубравко Бојић, заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Зоран Красић. Изволите.

ЗОРАН КРАСИЋ: Овај уводни члан је врло важан, јер показује архитектуру зашто се ово мења. Ово се опет мења због нечега, а ја морам да вам скренем пажњу – и кад су се доносили ови прописи, ја сам тада упозоравао предлагача закона, у то време, какви ће проблеми бити ако се праве дупли порески органи и које све последице могу да буду. И тад ме нису слушали, а знам да ме и данас ви не слушате.

Али да вам само скренем пажњу, вама из Министарства који ипак нешто и знате. Ова категорија коју ви користите у закону, а то је изворни јавни приход јединице локалне самоуправе, тај термин не постоји. Зашто не постоји? Зато што ви не знате да постоји Закон о финансирању локалне самоуправе. Он каже овако – изворни приход...

Запамтите, ово све што радите у супротности је са Европском повељом о локалној самоуправи. Изворни приход је нешто што припада јединици локалне самоуправе. Она је слободна и да одреди, слободна је и да наплати. Не може да буде другостепени орган нека комисија при Министарству финансија. Улазите у оно што је локална самоуправа и што је загарантовано. То сам ја причао и оном Динкићу; није схватао, није желео да чује. А овом променом, где другостепени поступак из подручних јединица враћате наводно у Министарство финансија, направићете још већу штету.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Красићу.

На члан 2. амандмане, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Миљан Дамјановић, заједно народни посланици Посланичке групе Двери, заједно народни

посланици Посланичке групе Демократска странка и народни посланик Зоран Живковић и народни посланик Саша Радуловић.

Реч има народна посланица Вјерица Радета. Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Ради се заправо о члану 3. који се мења чланом 2. који смо ми желели да бришемо, а члан 3. каже: „Ако овим законом није друкчије прописано, порески поступак се спроводи по начелима и у складу са одредбама закона којим се уређује општи управни поступак, односно у складу са одредбама закона којим се уређује инспекцијски надзор.“

И да нисмо били мишљења да треба предложити брисање свих предложених чланова, свакако бисмо предложили брисање овог члана, зато што нема потребе, и једанпут сам овде расправљала већ о супсидијарној примени Закона о општем управном поступку и просто је непотребно да се у неком другом закону каже да ће се примењивати те одредбе које су, наравно, обавезујуће.

Ви не прихватате наш амандман, зато што кажете да се наведеном изменом врши усклађивање са Законом о инспекцијском надзору, који је почео да се примењује 30. априла 2016. године. Ако је ово заиста разлог због чега тражите ове измене, онда је питање, које смо већ постављали када су неки други предлози закона били у питању – шта сте радили од 30. априла 2016. године до данас? Да ли је у том периоду постојао правни вакуум? Да ли је надлежни државни орган могао ишта да ради у том периоду?

Дакле, ако није ово што питам да ли је, онда је ово непотребно. А ако инсистирате на овоме, онда значи да је држава била у проблему, да пола године нису могле функционисати одређене службе зато што није био уподобљен овај члан 3, којим то сада радите.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Радета.

На члан 3. амандмане, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Божидар Делић, заједно народни посланици Посланичке групе Двери, заједно народни посланици Посланичке групе ДС, народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић и народни посланик Маријан Ристичевић.

Реч има народна посланица Вјерица Радета. Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Ја једва нађох, гледајући овај члан 11. који се мења чланом 3, шта је то промењено, кад оно већ у првом реду: „Пореска управа, у оквиру послова државне управе, води првостепени“ – па сте онда прецртали 'и другостепени' – „порески поступак“. То је суштина промене овог члана.

Ми мислимо, и говорили смо и у начелној расправи о томе, да то не би било потребно чак и да нисмо мислили, опет понављам да нам не треба овај закон. Ви кажете да наш амандман не би могао бити прихваћен

зато што, уместо досадашњег другостепеног пореског органа образованог при Пореској управи, та надлежност другостепеног органа прописује се Министарству финансија као независном органу за решавање у другом степену у пореском поступку.

Извините, ко гарантује и у односу на кога је Министарство финансија независно, а у односу на кога је Пореска управа била зависна? И опет питање да ли сте ви трпели да се ради нешто незаконито, јер овим што нам сада објашњавате показујете, заправо, да нисте радили у складу са законом, да нисте имали независан орган који је радио као другостепени. Онда морамо да се питамо како је могуће да је Вујовић и данас министар ако ви сада откривате да је у оквиру Министарства финансија и Пореској управи рађено нешто што није у складу са законом. Ако нисам у праву за ово што сам рекла, онда је измена овог закона и овог члана апсолутно непотребна и сувишна.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Радета.

Реч има подносилац амандмана, народни посланик Маријан Ристичевић. Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо, с обзиром на то да је касно, боље рећи рано, ја ћу дати мој допринос и скратити ово образложење амандмана. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има подносилац амандмана, народни посланик Срђан Ного. Изволите.

СРЂАН НОГО: Заиста се поставља питање... Кроз цео закон се провејава та деволутивност, значи да се као другостепени орган више не узима Пореска управа већ Министарство финансија.

Врло је занимљиво, каже – Министарство финансија као независни орган, другостепени орган. Како је то могуће када је Пореска управа орган управе у саставу Министарства финансија? Врло је то дискутабилно и занимљиво. Значи, чему та законска измена? Не видим да је на неки начин било коме додатно заштићено право зато што је другостепени орган Министарства финансија. Могло је да остане и онако како је досада било. У најгорем случају, зашто не би сви управни акти државе били подвргнути управном суду? Наравно, мислим да је овде Пореска управа као претходно решење било боље. Али добро, ви сте тако изабрали. Можда налаже ЕУ, заиста тол'ко већ компетентан за ЕУ нисам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Верољуб Арсић.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Даме и господо народни посланици, кад неко каже да је то Закон о пореском поступку и пореској администрацији, сви помисле да је то закон који регулише порез. Није, ово је обичан управни закон који регулише наплату пореза. Ништа више.

Да ли…?

(Вјерица Радета: Коме ти то, Верољубе, објашњаваш?)

Да, објашњавам, јер сам чуо и неке ствари које баш нешто и не схватам. Зато хоћу нешто да рашчистим.

Да ли Пореска управа треба да решава у другом степену против решења својих организационих јединица? Ја мислим да не. Зато што организационе јединице раде на основу става и мишљења Пореске управе Републике Србије.

(Вјерица Радета: Од када то мислиш?)

Зашто то не би радило Министарство? И у многим другим управним поступцима многа друга министарства то раде. Није ово никаква врућа вода. Задирање у независност и самосталност локалне самоуправе – врло дискутабилно питање. Постоје изворни приходи, слажем се. Висина и начин опорезивања по јединицама локалне самоуправе одређени су Законом о финансирању локалне самоуправе, али да би то остварила локална самоуправа, она мора да примењује Закон о пореском поступку и пореској администрацији.

Е сад замислите да, рецимо, једна локална самоуправа другачије тумачи Закон о пореском поступку и пореској администрацији од комшијске локалне самоуправе. Је л' то јединство правних прописа и правних аката у Републици Србији? Јесте по закону, у спровођењу није. А исти се закон примењује за наплату и републичких пореза и локалних пореза на целој територији Републике Србије. Само локалне самоуправе имају ту слободу да у оквирима закона који им је одредила Република одређују пореске стопе, односно висину пореза коју ће да наплаћују.

Тако да ја не видим шта је ту толико спорно.

Па добро, значи, неко жели... Ево, ја ћу да дам један класичан пример због недостатка Закона о пореском поступку и пореској администрацији. Да је неки правни субјекат био предмет приватизације, да је пре приватизације био закон којим се регулисало повезивање радног стажа, донет је, чини ми се 2002-2003. године, да је то предузеће на време пријавило дуговање које има према Пензионом фонду и Фонду здравствене заштите, да је Република уплатила из буџета на рачун Фонда, али Пореска управа не контролише ту партију на рачуну Фонда и терети то исто предузеће као да му дугује порез.

Тако то изгледа када бирократија ухвати и неће да одступи и ако је у суштини то предузеће измирило преко буџета Републике Србије своје обавезе према фонду пензионом и здравствене заштите. То су ти проблеми на које наилазимо, и који су бирократске природе, и због којих овакав закон треба да се промени.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала вам.

На члан 4. Амандмане, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Наташа

Јовановић, заједно народни посланици ДС и народни посланик Зоран Живковић и народни посланик Саша Радуловић.

Реч има народна посланица Наташа Јовановић.

Изволите.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Господине Маринковићу, жалосно је што ми у ово недоба расправљамо о овако веома важном закону, зато што ови људи на које се односи овај члан и Закон о пореском поступку и администрацији у овом тренутку, претпостављам, нису будни.

Пошто овај члан о којем ја говорим регулише када престаје пореска обавеза, ја ћу да говорим о предузетничкој делатности и, да то схватите, говорићу из свог личног примера. Наиме, ја сам четири године предузетник, као власник агенције за маркетинг и консалтинг и порески сам обвезник; решењем Министарства финансија паушално се опорезује та моја делатност. Верујте ми да, пошто је ту мени позната госпођа из Министарства, са којом смо додуше и раније имали овакву комуникацију (ви не можете да говорите), није само случај код мене, већ и код многих мојих колега који се сличном делатношћу баве, нисмо добили коначно пореско решење од тренутка када смо регистровали нашу делатност.

Значи, од 2012. године ми аконтационо плаћамо наше пореске обавезе, што, признаћете, није ни пријатно ни лагодно. Сада сам у ситуацији, као и многи други људи, неки из других разлога, ја из разлога што сам изабрана на функцију народног посланика и не желим да будем у таквом сукобу интереса, да је та моја делатност тренутно замрзнута, али ја и у овом тренутку док разговарам са вама не знам која је, нити то зна мој књиговођа, преостала евентуална обавеза која није до краја поштована.

Зато не могу да оптужим пореске инспекторе, који су веома савесни и одговорни у Пореској управи, односно у Филијали у Крагујевцу, која је иначе централни део за многе друге градове, јер они једноставно чекају из Београда да им се компјутерски да комплетан обрачун да могу да ураде коначно решења.

Тако да је то један проблем којим би требало озбиљније да се позабавите, јер људи у пракси имају пуно проблема.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала вам.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Из истог разлога, зато што је превише рано, ја ћу да скратим образложење овог амандман. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала вам.

На члан 4. амандмане су заједно поднели народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић.

Реч има народна посланица Марија Јањушевић.

Изволите.

МАРИЈА ЈАЊУШЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Ми смо у ствари само хтели мало да поједноставимо ствари. Дакле, сматрамо да у случају престанка пореске обавезе из члана 23. став 1. Пореска управа не треба да доноси никакво посебно решење о престанку пореске обавезе. Када пореска обавеза престаје наплатом пореза, доношење решења о престанку пореске обавезе је неекономично и неефикасно, сувишно. У питању је увођење непотребног корака у пореском поступку, односно додатно непотребно оптерећујемо и раднике пореске администрације, трошимо и њихово драгоцено време и стварамо непотребне трошкове за утрошак материјала и достављање тих решења.

Што се самог закона тиче, с обзиром на то да у позадини имамо министра Вујовића, мене нимало не чуди да у Образложењу закона као партнере, да тако кажем, између осталих, на чију иницијативу је предложен овакав закон. Можемо да читамо: Привредна комора Србије, заправо Марко Чадеж, Америчка привредна комора, Британско–српска привредна комора, Немачко–српска привредна комора, Француско–српска привредна комора и Министарство привреде.

Мислим да је могла много шира да буде ова листа и да би самим тим и закон био врло квалитетан. На крају крајева, и министар Недимовић би сигурно имао о овоме још нешто да дода. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 5. амандмане, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Петар Јојић, заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић, заједно народни посланици ДС, народни посланик Зоран Живковић и народни посланик Саша Радуловић.

Реч има народна посланица Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Закон о пореском поступку и пореској администрацији, измене и допуне... Велика је штета, заиста, што о овом не расправљамо у неко нормално доба да нас понеко и чује, пошто људи неће читати стенограме, видеће само шта им доносите на крају у закону. Али зашто ово сада посебно наглашавам? Вратићу се само на нашу тврдњу да није требало мењати ни овај члан 3, зато што се не може сматрати да је неки орган у Министарству финансија независан а да је, опет, неки орган у оквиру Пореске управе зависан.

Али оно што је мени овде било интересантно јесте то што један посланик каже да се двадесет други пут мења овај закон. Двадесет други пут, бар седам или осам пута откада је тај посланик део владајуће коалиције и, згранут, вечерас каже – како можете ви...? Још се обраћа правницима, што он није. Он је зачуђен како ми не разумемо шта овде пише

и како ми можемо да мислимо да је нормално да у оквиру Пореске управе буде и другостепени орган за порески поступак.

Па да ли је могуће да је двадесет два пута мимо њега прошао овај закон где је ово писало и да се тек сада тога сетио, и то тако драматично? Крај света ако се ово не промени! Љутито што неко мисли да Министарство финансија није независно. Наравно да није независно, као што није ни тај другостепени орган који је био у Министарству, у Управи прихода. И није нормално да буде независан; мора да буде, пре свега, зависан од закона. Онај ко је на челу органа мора такође да буде зависан од закона, део Владе, мора да поштује принципе и политику те владе, а демагошке приче о некаквим независним Марсовцима, то вежите више мачку о реп, јер то, просто, не постоји у животу и никада неће.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Из истог разлога као и раније, ја ћу да скратим образлагање овога амандмана, да што пре завршимо. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 6. амандмане, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Томислав Љубеновић, заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, др Драган Весовић, проф. др Миладин Шеварлић, заједно посланици ДС и народни посланик Зоран Живковић и народни посланик Саша Радуловић.

Реч има народни посланик Зоран Красић.

Изволите.

ЗОРАН КРАСИЋ: Господине председавајући, ја бих вам скренуо пажњу на Образложење, страна број 5. Каже се овако: „Чланом 216. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, број 33/97 и 31/01 и „Службеник гласник Републике Србије“, број 30/10) изричито је прописано да се за решавање у другом степену не може утврђивати надлежност у оквиру органа који је у управној ствари решавао у првом степену.“

Значи, пропис који је последњи пут промењен 2010. вас обавезује да у 2016, а у 2016. је нови закон о општем управном поступку који уопште не третира ово питање, чак не даје ни дефиницију шта је другостепени управни орган.

Ево видите на шта сте се ви позвали. Буквално речено на пропис који не постоји више, који се не примењује. Нисте извршили

промену кад се тај пропис примењивао и кад је био на снази. И зато ја кажем да неки никада неће да схвате ову операцију, апсолутно никада.

Ето, то је вама основ за ово играње у 04.15 ујутру.

И сада да дођемо до овог члана 29. У ставу 9. ви изражавате страх од крађе идентитета код АПР-а. Привремено одузет ПИБ, па враћен ПИБ. Па чекајте, зар је могуће да та манипулација са ПИБ-ом до сада није била уопште предмет регулисања? Довољно је, све сам вам рекао.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 7. амандмане, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Момчило Мандић, заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић, заједно народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић, заједно народни посланици ДС, народни посланик Верољуб Стевановић, народни посланик Александра Чабраја, народни посланик Зоран Живковић и народни посланик Саша Радуловић.

Реч има народна посланица Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Говоримо о члану 55, који се, ето, као мења. Кажем „ето, као“ јер се суштински ништа не мења. У последњем ставу овог члана се говори да, ако у поступку доношења решења из ставова 1–3. овог истог члана утврди да подаци из пореске пријаве, пословних књига и евиденција не одговарају стварном стању, пореско решење о утврђивању пореза донеће се на основу процене пореске основице...

Али – изузетно, то је сад та измена – решење о утврђивању пореза Пореска управа може донети непосредним одлучивањем, када је основ за утврђивање пореза увид у податке из евиденција надлежних органа, без претходног изјашњавања обвезника о чињеницама које су од значаја за одлучивање.

Е сад, наградно питање – пошто је могуће, изузетно, да се решење о утврђивању пореза може донети непосредним одлучивањем, ко је тај непосредни „одлучивалац“? Наравно, знам да није добар израз, али намерно карикирам. Ко је та сила небеска која ће то да ради? Је л' из Министарства, које је независно? Је л' из Пореске управе, која је независна?

Један колега овде мисли да је зависна. Само никако да сазнамо ко ће сносити одговорност, бар зашто се последњих пет година, а очигледно се много дуже радило на незаконит начин, са органом у оквиру Пореске управе који није био независан, и како је могуће да то није оволико година примећено? Како је могуће да, у најмању руку, сада актуелни министар финансија не поднесе оставку кад му један од посланика из владајуће коалиције скреће пажњу да је, заправо, радио нелегално?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има Марко Ђуришић.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Овај члан је један изузетан члан и показује право лице ове владе – како она систематски уводи правну несигурност у правни систем Србије, уместо да ради обрнуто.

О чему се ради?

Имате један члан, 55, четири става која говоре о томе како се доноси пореско решење о утврђивању пореза. И онда се сада предлаже увођење новог става, који почиње речју – изузетно: „Изузетно, решење о утврђивању пореза Пореска управа може донети непосредним одлучивањем, када је основ за утврђивање пореза увид у податке из евиденције надлежних органа, без претходног изјашњавања обвезника о чињеницама које су од значаја за одлучивање“.

Значи, Влада прави систем који је непогрешиво против грађана, пореских обвезника, који је једино у интересу државе, односно Владе у намери да напуни буџет. Значи изузетно, не знамо у којим то изузетним случајевима може да се донесе пореско решење без тога да се изјасни обвезник о, како Влада сама овде каже, „чињеницама које су од значаја за одлучивање“. Потпуна катастрофа.

И образложење за неприхватање нашег амандмана. Влада образлаже зашто доноси овакво решење – да би се ускладио овај закон са Законом о управном поступку, који каже – не може без претходног изјашњавања да се донесе неко решење, осим ако то није регулисано законом. Овде се отварају врата да без изјашњавања пореског обвезника може да се донесе пореско решење у изузетним случајевима, који ће, нажалост, постати правило.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народни посланик Срђан Ного.

Изволите.

СРЂАН НОГО: Придружујем се излагањима колега из опозиције. Заиста нема никаквог јасног и нормалног разлога да се ово донесе, осим ако не постоји зла намера. Ово је заиста врло, врло опасна ствар и заиста не видим да једна оваква мера, један овакав став ви додајете а да нисте ближе прописали када и под којим околностима настаје та могућност да се донесе једно такво решење. Дајте неке ближе одреднице, јер овако се уводи једна озбиљна права несигурност и могућност арбитрарности. Значи, озбиљна могућност арбитрарности да по сопственом, слободном нахођењу Пореска управа донесе решење а да не дозволи пореском обвезнику да се изјасни о тим чињеницама.

То је, иначе, супротно и члану 6. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, који омогућује увид у чињенице. И ви сада овим доводите у колизију један исти закон. Ја не видим ниједан разлог да постоји једна оваква одредба и просто покушавам да замислим мозак који је могао да смисли овакву одредбу. Заиста, вероватно само, искључиво на штету грађана Србије, као могућност да се на неки нелегалан и нелегитимни

начин задире у џеп грађана. Сигуран сам на кога се ово неће примењивати. Ово сигурно никад нећете смети да примените ни на једно страно лице, нећете смети да примените ни против једног партијског тајкуна. Остаје обичан народ и остају неки незаштићени привредници.

Заиста апелујем на здрав разум. Или просто донесите неке ближе одреднице којим бисте врло рестриктивно ограничили ову норму или скроз повуците ову норму. Најбоље да је скроз повучете. Није без разлога цела опозиција аргументовано предложила да се један овакав члан брише. Зато што нема никаквог здравог оправдања, само зла намера. Заиста, зла је намера да ви, без изјашњавања, некоме донесете једно решење и онемогућите га да се изјасни о чињеницама. То је невероватно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 7. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо, поштовани председавајући, ја очекујем да ова моја спортска дружина дође на јутарњу вежбу, а образложење ћу мало скратити. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 8. амандмане, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и мр Марко Миленковић, заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић, заједно народни посланици ДС, народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић и народни посланик Маријан Ристичевић.

Реч има народна посланица Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Говори се заправо о члану 74. Ја сам опет лупом тражила измену, да видим шта сте ви то мењали, кад оно – а-ха. Говорите о томе која су средства обезбеђења наплате пореза из овог претходног става 1. Између осталог, јемство другог лица које је власник имовине на којој нема терета. Тако је стајало, а ви сте сада брисали „на којој нема терета“, па је онда средство обезбеђења за наплату пореза јемство другог лица које је власник имовине.

Како је могуће да вам је сметало „на којој нема терета“? Па то је ваљда та прецизност. Како ће бити гарант непокретност која већ има терет? Шта може непокретност са теретом да обезбеђује?

И онда још објашњавате да не можете прихватити амандман из разлога што се предложеном изменом врши неопходно прецизирање одредаба закона о пореској администрацији, како ли се већ зове, како би се

његова примена реализовала са што мање тумачења и на тај начин допринело бржем спровођењу пореског поступка.

Шта значи то „са што мање тумачења“? Ваљда правници користе законе и тумаче законе; зашто је проблем да се закон тумачи? Сад сте направили озбиљан проблем. И стварно, ево и као правник питам се како ово протумачити. Шта вам значи да кажете да средство обезбеђења наплате више није имовина на којој нема терета, већ било која имовина?

Дакле, негде сте просто ишли у неке измене, ваљда да вам што озбиљније делује закон, па је онда онако у неким члановима, и ово није први члан у ком сам овако нешто приметила, било је само – дај, ајде да има више чланова, да закон изгледа озбиљније, а закон неозбиљан као и Влада.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, с обзиром на то да је рано, ја ћу и овде скратити образложење амандмана.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 9. амандмане, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Милорад Мирчић, заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић, заједно народни посланици ДС, народни посланик Зоран Живковић и народни посланик Саша Радуловић.

Реч има народни посланик Зоран Красић.

Изволите.

ЗОРАН КРАСИЋ: Господине председавајући, похвалићу, рецимо, овај члан. Зашто? Зато што је ово први пут од 2002. године да ми имамо ову формулацију. Досада се то никада није дешавало у пореском систему Србије. Сад се први пут дешава, захваљујући Душану Вујовићу, и ми у члан 87а први пут у историји Србије, од Светог Саве, добијамо следећи став: „Решење Пореске управе о успостављању привремене мере из става 2. овог члана истовремено се доставља пореском обвезнику и организацији надлежној за принудну наплату, чиме постаје извршно.“ Ево, први пут је Србија сазнала да је привремена мера извршна. То је епохално.

Следећи став, такође захваљујући Душану Вујовићу, каже: „Организацији надлежној за принудну наплату доставља се и извршно решење Пореске управе о принудној наплати пореза и споредних пореских давања из новчаних средстава пореског обвезника.“

Да ово сада није уграђено, никада у Србији не би могле са рачуна да се скину паре и да се наплати порез. Ето, ја се просто кајем што смо ми поднели овај амандман. Нећу да га повучем; нека остане за историју забележено да је Душан Вујовић направио нешто епохално. Први пут смо сазнали како се врши ова принудна наплата пореза, преко којих органа и на

основу чега. Када сретнете Вујовића, ако још није поднео оставку, кажите му да то „непосредно одлучивање пореског органа“ не постоји као термин, нити у Закону о општем управном поступку нити у оним специфичностима за порески поступак.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 10. амандмане, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Љиљана Михајловић, заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић, заједно народни посланици Демократске стране, народни посланик Зоран Живковић и народни посланик Саша Радуловић.

Реч има народна посланица Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Члан 10. односи се на члан 88. и, управо оно што сам говорила о оном члану 7, говори – после достављања решења из члана 87 ... овог закона, пореском обвезнику није дозвољено да располаже предметима принудне наплате на којима је залога, односно хипотека успостављена.

Што сте онда малопре, два члана пре овога, рекли да није битно да ли непокретност има хипотеку или нема? Чланови малтене један поред другог су вам у колизији. Да л' сте уопште водили рачуна о овим стварима? Заправо, очигледно је да нисте. И не можете, кажете, да прихватите амандман из разлога што се предложеном изменом врши неопходно прецизирање одредаба Закона о пореском поступку и пореској администрацији како би се његова примена реализовала са што мање тумачења, опет.

Зашто ви не желите да се закони тумаче? Ми се залажемо, и ја као правник пре свега, заиста за прецизне, концизне законске одредбе, али сваки закон постоји и да би се тумачио. Свака законска одредба постоји да би се тумачила. Ево ја сад тумачим члан 88. у односу на онај члан о ком сам малопре говорила, члан 74, где сте рекли да бришете непокретност која има терет, а овде говорите да се не може извршити обавеза уколико постоји хипотека.

А поздравите Вујовића и реците му да је хипотека у ствари терет. Можда он не зна да су хипотека и терет на непокретност исто, па је једно написао у члану 74, а друго у члану 88. Нека замоли правнике у Министарству, сигурно има оних који су то некада добро радили, који су стварно завршили факултете, а не ове што сте ви довели са купљеним дипломама.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Молим и други пут. Како пипну диплому, тако „хвала“.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 11. амандмане, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Весна Николић Вукајловић, заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић, заједно народни посланици Демократске стране, народни посланик Зоран Живковић и народни посланик Саша Радуловић.

Реч има народни посланик Зоран Красић.

Изволите.

ЗОРАН КРАСИЋ: Ето, да није ове промене овог закона, нико у Србији не би знао да од дана пописа непокретности пореском обвезнику није дозвољено да располаже предметом принудне наплате. И не би се знало још да се та забрана уписује у прописани регистар непокретности.

Значи, све ово досада што су радили, а радили су ово, било је незаконито, то каже предлагач овог закона, јер очигледно ово што се сад уграђује није постојало у постојећем закону. Тако да можете да тражите и одговарајућа ванредна правна средства у поступцима који су до дана ступања на снагу ових измена и допуна овог закона урађени, јер је ово признање да је досада то све незаконито рађено.

И само још једна ствар. Предмет принудне наплате може да буде предмет залоге, али не може да буде хипотека, јер хипотека се успоставља само на непокретностима. Хипотека се успоставља само добровољно, а не насилно нити неком пореском присилом.

Очигледно, ја не верујем да су ове привредне коморе из иностранства тражиле да се оволико масакрира наш порески закон. Мислим да су њихове иницијативе искоришћене и злоупотребљене да се нешто друго заврши, да се по сваку цену обезбеди ефикасна наплата пореза.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 12. амандмане, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Јово Остојић, заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић, заједно народни посланици Демократске стране, народни посланик Зоран Живковић и народни посланик Саша Радуловић.

Реч има народна посланица Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: У члану 12. сте заправо интервенисали на члан 113. основног закона и један заиста јасан и прецизан став заменили с три потпуно нејасна и непрецизна става. Овај који је јасан и прецизан каже да се наплата пореза по основу секундарне пореске обавезе врши сходном применом одредаба овог закона којим се уређује наплата пореза.

Онда сад кажете није тако него: „Решењем о утврђивању пореза по основу секундарне пореске обавезе из става 1. овог члана налаже се лицу одговорном за секундарну пореску обавезу да утврђени порез измири у року из тог решења.“

Не, него ће из оног решења. Па нормално да мора да изврши у року који је написан у решењу. Неће ваљда тражити комшијино решење да види на који рок се односи па да у том року исплаћује. Ово је заиста неозбиљно. Неозбиљно, неодговорно, нејасно, непрецизно, како год хоћете.

Каже: „Принудна наплата пореза и споредних пореских давања по основу секундарне пореске обавезе, утврђених решењем из става 1. овог члана, врши се у складу са овим законом.“ Потпуно непотребно. Ево сад да не карикирам, али потпуно непотребно.

Ја сам уверена да би ова два присутна министра, да имају овлашћења, заиста прихватили овај амандман, јер је ово потпуна глупост. Немам други израз.

Заиста, кажите Вујовићу да у Пореској управи, односно у Министарству финансија ангажује оне које је затекао, оне који раде годинама, који су завршили уредно факултете, а ове што сте их испримали са купљеним дипломама нек примају плату док сте ви на власти али склоните их да вам не праве овакве брљотине и овакву комедију од предлога закона.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 13. амандмане, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Срето Перић, заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић, заједно народни посланици ДС, народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић и народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Да.) Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: У циљу ефикасног рада ја ћу да скратим образложење овог амандмана. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 14. амандмане, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Марина Ристић, заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић, заједно народни посланици ДС, народни посланик Зоран Живковић и народни посланик Саша Радуловић.

Реч има народна посланица Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Члан 124. је у питању, заправо једна незнатна, непотребна измена. Није никакав проблем ни ово што сте ставили у изменама, али није била никаква сметња да стоји оно што стоји у основном закону.

Ради се о томе да говорите да „у случају из члана 118. став...“, није важно, „као и контроле мењачког пословања, контроле приређивања игара на срећу и контроле евидентирања промета преко фискалних каса, поступак теренске контроле отпочиње без достављања налога за теренску контролу пореском обвезнику.“ Ви сте сада уместо „отпочиње“ написали: „врши се без достављања налога за теренску контролу пореском обвезнику.“

Дакле, може и једно, може и друго, али би било лакше и једноставније да сте оставили оно што је већ постојало, није сметало примени закона. Наравно, да би се нешто извршило, мора и да почне; ако је отпочело, свакако би се и вршило. Нисте написали заврши него врши. Дакле језички, граматички, никакве потребе није било за овом променом.

Тако да мислим да сте могли да усвојите овај наш амандман, који бисмо ми поднели и да нисмо хтели да вам на сваки члан интервенишемо предлогом да се бришу ти чланови. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 15. амандмане, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Никола Савић, заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић, заједно народни посланици ДС, народни посланик Зоран Живковић и народни посланик Саша Радуловић.

Реч има народни посланик Зоран Красић.

Изволите.

ЗОРАН КРАСИЋ: Па, наравно, све оно што се грбо роди, време га не исправи. Значи, главна ствар због које се врше ове измене јесте закон који није у примени. То је члан 216. Закона о општем управном поступку, који не важи 2016. године, где је речено „да се за решавање у другом степену не може утврђивати надлежност у оквиру органа који је у управној ствари решавао у првом степену.“

А нови закон о општем управном поступку ово не прописује, већ питање надлежности органа, првостепеног, другостепеног, Закон о општем управном поступку оставља материјалноправним прописима, а када је у питању ова област, не треба да се мења, кад је у питању Пореска управа, надлежност, јер не постоји та обавеза.

А пошто ово радите у следећих неколико чланова, ја само да вам скренем пажњу, морали сте паралелно са овим законом да нам понудите и предлог измена и допуна Закона о министарствима, јер сте ви на

овај начин неосновано ушли у надлежност Министарства финансија, која је прописана Законом о министарствима.

Ви овлашћење за ово немате у Закону о министарствима у оном члану који прописује надлежности Министарства финансија. Ви у том члану имате три става: први став Министарства финансија, други став Пореска управа и трећи став Царинска управа. Ви ову грешку коју радите овде пресликавате и на Царински закон.

И само да вас подсетим... А, прошло време.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, господине Красићу, што поштујете време. Хвала вам пуно.

На члан 16. амандмане, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Мирослава Станковић Ђуричић, заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић, заједно народни посланици мр Александра Јерков, Горан Ћирић, Радослав Милојичић, Горан Јешић, Гордана Чомић, Балша Божовић, Маја Виденовић, Наташа Вучковић, Томислав Жигманов, Весна Марјановић, Душан Петровић, народни посланик Зоран Живковић и народни посланик Саша Радуловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 17. амандмане, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Немања Шаровић, заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић, заједно народни посланици ДС, народни посланик Зоран Живковић и народни посланик Саша Радуловић.

Реч има народна посланица Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Лепо је Красић објаснио да је, уместо „другостепени орган“, морала да остане формулација „другостепени порески орган“. Сад нема потребе да понављам оно што је већ јасно речено, али овде имамо још један додатак. Говори се о жалби која не одлаже извршење пореског управног акта и онда – „изузетно“, тај „другостепени орган“, ми кажемо другостепени порески орган, свеједно, „може одложити извршење пореског управног акта којим је утврђена пореска обавеза против којег је изјављена жалба...“

И опет једна дилема, коју сам овде расправљала са неким колегама правницима – не може да стоји у закону да се ради о могућности изјављивања жалбе само ако је у питању решење којим је утврђена пореска обавеза, јер се може уложити жалба и ако није утврђена пореска обавеза. Мора увек да стоји да се по захтеву за доношење решења оставља могућност улагања жалбе.

Ово је једна непрецизност коју смо још неколико пута срели у различитим предлозима закона које добијамо од Владе Републике Србије, тако да сам се, ево, из тог разлога јавила, да још једанпут потцртамо и ово што тврдимо од почетка када је у питању другостепени порески орган.

Понављам, једино је у реду ово што сте прецизирали шта значи по хитном поступку. Рекли сте да је то у року од пет дана; могло је бити и три, и седам. О том року сада не говоримо, него говоримо да није било добро што је стајало тако паушално да се ради само о хитном поступку. Кад то прочитам, одмах се присетим хитних поступака у правосуђу, па онда један од тих хитних поступака не траје мање од пет година, али то је нека друга тема.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народни посланик Срђан Ного.

Изволите.

СРЂАН НОГО: Хвала.

У свему сам сагласан са колегиницом која је говорила пре мене, само морам да изразим констатацију – како то да све те непрецизности иду на штету пореских обвезника, никада на корист пореских обвезника, и никада на корист грађана него се увек некако та права сужавају грађанима и пореским обвезницима. То је врло индикативно и занимљиво.

Него, да вас питам, господине председавајући, да ли ви коначно можете да утврдите и дате народним посланицима одговор колико је још времена преостало по амандманима. С обзиром на то да ми толико дуго овде говоримо и радимо, мислим да би те стручне службе у Скупштини досад морале да буду у стању да ураде тај посао.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 18. амандмане, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Александра Белачић, заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић, заједно народни посланици ДС, народни посланик Зоран Живковић и народни посланик Саша Радуловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 19. амандмане, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Дубравко Бојић, заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић, заједно народни посланици ДС, народни посланик Зоран Живковић и народни посланик Саша Радуловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 20. амандмане, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Миљан

Дамјановић, заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић, заједно народни посланици ДС, народни посланик Зоран Живковић и народни посланик Саша Радуловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 20. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите, колега Ристичевићу.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Из истог разлога, што је рано, скратићу образложење. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала на ефикасности.

На члан 21. амандмане, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Божидар Делић, заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић, заједно народни посланици ДС, народни посланик Зоран Живковић и народни посланик Саша Радуловић.

Реч има народна посланица Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Говори се о члану 165. Сада овде има нешто врло интересантно. Ви из Владе кажете – по жалбама изјављеним против првостепених решења донетих у пореском поступку, односно у поступцима из члана, неког претходног, решава другостепени орган – министарство надлежно за послове финансија.

Зашто је ово нама интересантно? Зато што је уместо овога у основном закону стајало да решава министар или лице које он овласти. Кроз све законе где сте ви, и они пре вас, уместо „министарство“ писали „министар“, ми смо стављали амандмане да не може министар него министарство. И тада сте нас убеђивали да то што ми инсистирамо није у складу са Законом о министарствима, није у складу са Законом о Влади. Е сад ја вас питам – шта је у складу са тим законима? Да ли смо ми у праву када вам стално скрећемо пажњу да не може министар него министарство? Јесте ли ви ово коначно схватили па у овај закон то унели или се ово некако случајно десило?

(Бранислав Недимовић: Случајно.)

Случајно?

(Бранислав Недимовић: Извините.)

Е па не извините ја, него извините ви, што то није и у осталим законима, јер ово јесте добра формулација. Ово јесте добро решење, али је само питање како је то могуће да од десетине закона где нисте написали овако, само је у овом предлогу закона то исправно. Дакле, опет оно што сам говорила кроз неки од закона и неке амандмане, имате колизију унутар самог закона. Имате колизију закона које предлажете и који се овде доносе.

Дакле, шта је општи закључак? Не пишете законе, добијате законе вероватно на енглеском језику, немате добре преводиоце или немате добре лекторе и имамо овакве брљотине. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Народни посланик Срђан Ного.

СРЂАН НОГО: Желео бих да растумачим уваженој претходној говорници зашто је ово добро написано и зашто су исправно ставили – Министарство надлежно за послове финансија, а не као раније што су грешили. Зато што су ово оригинално написали, успели су нешто да напишу без директива Европске уније и без тековина ДОС-а. Тако да то можемо апсолутно да похвалимо. Коначно нешто што нема везе са ДОС-ом и што нема везе са Европском унијом. Сјајно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 22. амандмане, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Наташа Јовановић, заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, др Драган Весовић, проф. др Миладин Шеварлић и заједно народни посланици Демократске странке, народни посланик Зоран Живковић и народни посланик Саша Радуловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 23. амандмане, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Петар Јојић, заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић, заједно народни посланици Демократске странке, народни посланик Зоран Живковић и народни посланик Саша Радуловић.

Реч има народна посланица Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Овде су у питању казнене одредбе, додавање новог става: „Порески обвезник – правно лице које у Републици Србији врши промет добара, односно услуга у складу са пореским законом, а у Републици Србији нема седиште ни сталну пословну јединицу, односно има сталну пословну јединицу али промет добара, односно услуга врши ван своје сталне пословне јединице, казниће се за прекршај новчаном казном у износу од 100.000 до 2.000.000 динара...“

Сваки пут кад видим овакав распон казни ја се најежим. Овакав распон казни само отвара могућност злоупотреба, арбитрарности. Дакле, на један једини начин може да се направи овај прекршај. И ко је тај ко ће некоме да каже – ти ћеш за ово да платиш казну од сто хиљада, а ти тамо ћеш да платиш од два милиона? Ти ћеш да платиш сто хиљада зато што имаш плаве очи, а ти ћеш да платиш два милиона зато што имаш црне очи. Е, кад би тај био критеријум, још бисмо то и поднели, али се бојим да

ће бити – ти ћеш да платиш сто хиљада, нећеш платити два милиона, један милион ћемо да поделимо, теби остаје, мени добро, а држава ће у буџет да добије онај најнижи износ.

Немојте никада да идете са оваквим предлогом. Ако постоји прекршај, онда у главу, наравно, казна је толика, а не да ви остављате некоме могућност. Да је то бар могућност од, не знам, сто хиљада до триста, или од милион и по до два милиона, али распон од сто хиљада до два милиона динара, извините, али то може да се ради само са предумишљајем и злом намером да се ово максимално злоупотреби и да се они који буду примењивали ово и те како окористе.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Срђан Ного.

Изволите.

СРЂАН НОГО: Наравно да је оволики распон остављен да би се омогућила арбитрарност и да би се произвољно могле доносити одлуке, у зависности од тога колико сте блиски лицу које одлучује, односно колико сте били склони коруптивним радњама.

Ми имамо већ у пракси те примере како нека лица плаћају, односно не плаћају порезе, па можемо да питамо – када ће се наплатити порез од великих пореских дужника? Јер, гањате људе за смешне и ситне износе и притискате их и шаљете им извршитеље, док највећи порески обвезници и даље дугују. Знамо како, рецимо, Жељко Митровић плаћа порезе – добије новац од државе да плати порез за „Пинк“. То је јасно. Због тога постоје овакви распони једне овакве одредбе.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 23. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите, колега Ристичевићу.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

С обзиром на то да порески обвезник Саша Радуловић није ту, да немам противника с којим треба да водим дијалог, ја ћу скратити образложење. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 24. амандмане, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Томислав Љубеновић, заједно народни посланици Српског покрета Двери, заједно народни посланици Демократске странке, народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић и народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Да.) Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо, ја сам се упорно трудио да опозицији омогућим да се ово растегне до четвртка, међутим, они сами нису спремни да то учине. Ја овде завршавам образложење амандмана. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Срђан Ного.

Изволите.

СРЂАН НОГО: Само да укажем да се опозиција налази у сали, ту смо и ја се надам да ће Александар Вучић имати храбрости да дође у Скупштину у четвртак. Али не верујем, ипак је он кукавица.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Стварно ми није јасно шта вам овако нешто треба... Потпуно ван теме, потпуно ван свега.

На члан 25. амандмане, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Момчило Мандић, заједно народни посланици покрета „Двери“, заједно народни посланици ДС, народни посланик Зоран Живковић и народни посланик Саша Радуловић.

Реч има народни посланик Зоран Красић.

ЗОРАН КРАСИЋ: То је члан који каже да 1. јула 2017. године престаје надлежност Пореске управе у погледу овлашћења за решавање у другостепеном пореском поступку. То се не односи само на пореске приходе Републике, него се односи и на изворне приходе јединица локалне самоуправе, где је другостепени поступак био такође код Пореске управе. То сада све прелази у Министарство.

Други став каже да Министарство преузима запослене у Пореској управи ангажоване на овом другостепеном поступку. Трећи став каже да другостепени предмети, уколико не буду окончани до 30. јуна 2017. године, прелазе на решавање у Министарство, односно комисију која то треба да ради.

Ја видим велики проблем у том преласку и том преношењу, али, хвала богу, ми имамо и Закон о управним споровима, који такође омогућава да се све ово преиспита на једном другом месту, па можда да се и нешто промени.

Кад је у питању приход јединица локалне самоуправе, где оне имају самосталност, скрећем вам сада пажњу да то није у складу са стандардима локалне самоуправе, а подсећам вас да је Србија потписник те повеље и да ћете имати великих проблема, не само у овом вашем самоубилачком процесу према ЕУ него и генерално. Имаћете проблема и код Савета Европе, а имаћете проблема и на другим локацијама.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 25. амандман је поднео Одбор за финансије, републички буџет и контролу трошења јавних средстава.

Представник предлагача прихватио је амандман на седници Одбора за финансије, републички буџет и контролу трошења јавних средстава. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 26. амандмане, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић, заједно народни посланици ДС, народни посланик Зоран Живковић и народни посланик Саша Радуловић.

Реч има народни посланик Срђан Ного.

СРЂАН НОГО: Ја се извињавам, господине председавајући, у пет сати сте нам обећали пресек. Сада је пет сати и два минута. Молим вас, пробудите председницу Парламента и нека нам достави тај пресек да видимо докле смо стигли с амандманима.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Ја ћу је пробудити као што ће Александар Вучић да се уплаши од вас. Ето, тако.

(Аплауз.)

На члан 26. амандман је поднела народни посланик Александра Чабраја.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 26. амандман су заједно поднели народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Милорад Мирчић.

Одбор за уставна питања и законодавство, на основу члана 163. став 2. Пословника, одбацио је овај амандман, а одбачени амандмани, према ставу 4. истог члана, не могу бити предмет расправе и о њима се не гласа.

Пошто смо завршили претрес о амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и у целини.

Прелазимо на 11. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПРЕУЗИМАЊУ ОБАВЕЗА АКЦИОНАРСКОГ ДРУШТВА ЗА ПРОИЗВОДЊУ ПЕТРОХЕМИЈСКИХ ПРОИЗВОДА, СИРОВИНА И ХЕМИКАЛИЈА ХИП ПЕТРОХЕМИЈА ПАНЧЕВО ПРЕМА ПРИВРЕДНОМ ДРУШТВУ НАФТНА ИНДУСТРИЈА СРБИЈЕ АД НОВИ САД И ПРЕТВАРАЊУ ТИХ ОБАВЕЗА У ЈАВНИ ДУГ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ (појединости).

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Ђорђе Милићевић): Примили сте амандмане које су на Предлог закона поднели народни посланици.

Примили сте извештаје одбора.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника Народне скупштине, отварам претрес Предлога закона у појединостима.

На члан 1. амандман, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Александра Јерков, Горан Ћирић, Радослав Милојичић, Горан Јешић, Балша Божовић, Маја Виденовић, Наташа Вучковић, Томислав Жигманов, Весна Марјановић, Душан Петровић и Верољуб Стевановић, народни посланик Зоран Живковић и народни посланик Саша Радуловић.

Да ли се неко јавља за реч? (Не.)

На члан 1. амандман, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Љиљана Михајловић и заједно народни посланици Дејан Шулкић, Милан Лапчевић и Горица Гајић.

Реч има народни посланик Зоран Красић.

ЗОРАН КРАСИЋ: Ево, дошли смо и до овог, једанаестог закона. Само да вам скренем пажњу да је то закон којим се „уређује начин и динамика измирења обавеза Републике Србије...“ Уопште не знамо зашто постоји обавеза Републике Србије.

А онда у наставку кажете да постоји нешто што не може да се пребије између акционара. И сад с једне стране имамо акционара „Петрохемију“ – 54,89% власник Република Србија, има 9.665.000 акција. Други акционар „Фонд за развој“ – 13,63%, 2.400.000 акција. Трећи акционар „Србијагас“ – 13,38%, 2.355.000 акција. Следећи акционар НИС – 12,72%, 2.240.000 акција. „Електровојводина“ – 4,87%, 857.000 акција. Град Панчево са 0,51%, 89.000 акција. Значи, имамо те акционаре који дугују акционарима НИС, а ту је 56,15% „Гаспром њефт“, 29,88% Република Србија, 13,97% мањински акционари. И сад нас неко убеђује да Република јавним средствима треба да реши приватне проблеме акционара.

Истекло ми је.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Красићу.

На члан 2. амандман, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици посланичког клуба ДС, народни посланик Зоран Живковић и народни посланик Саша Радуловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Весна Николић Вукајловић и заједно народни посланици Дејан Шулкић, Милан Лапчевић и Горица Гајић.

Реч има народна посланица Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Предложили смо амандманом брисање и овог члана, зато што нема логике нити има оправданог разлога да Република Србија дугује Републици Србији, јер тако испада по овом што сте ви нама овде предложили. Суштина је да је ово све обавеза заправо пореских обвезника и да порески обвезници плаћају овај дуг „Петрохемије“. Али ми нисмо чули нешто друго што би нас интересовало – како је дошло до овог дуга, ко је одговоран што се појавио оволики дуг.

Ви сте овде у образложењу за доношење закона написали, богами, да је криво бомбардовање током 1999. године. Наравно, бомбардовање је криво за много зла која су се десила у Србији. Наравно да су НАТО зликовци и злочинци криви за многа зла што су се десила у Србији, али то су данас ваши пријатељи. Не знам онда ко су ти који су одговорни и криви зашто је дошло до овог дуга од 1999. године.

Не кажемо да није било и те, условно речено, одговорности. Биле су санкције, разумемо то, али шта се радило од 2000. године до дана данашњег? Је л' се тај дуг смањивао, је л' се повећавао? Зашто се то појављује опет као буџетска обавеза, опет обавеза грађана Србије? Понављам – без ичије одговорности. Ви то једноставно тако завршавате. Не само „Петрохемију“, него и све друго – појела маца. Буџет ће да плати све обавезе и тако то иде. Била „Железара“, па „Бор“, па „Петрохемија“, ко год хоће може да 'арчи, народ ће да плати.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици посланичког клуба ДС и народни посланик Зоран Живковић и народни посланик Саша Радуловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Јово Остојић и заједно народни посланици Дејан Шулкић, Милан Лапчевић и Горица Гајић.

Реч има народни посланик Зоран Красић.

ЗОРАН КРАСИЋ: Члан 3. само каже да ће 105.000.000 евра да се обезбеди у буџету Републике Србије. Ја не бих да се вратим у ону начелну расправу, ипак је ово расправа о амандманима, али бих вас замолио, господине Милићевићу, да обавестите све посланике, а нарочито оне који нису из Панчева, да, пре него што подигну руку, ови из Ниша размисле зашто Република Србија није преузела јавни дуг за „Електронску индустрију“, за „Нисал“, за „Машинску индустрију“, зашто нису преузете обавезе за „Прву петолетку“ из Трстеника, зашто нису преузете обавезе за „Змај“, зашто нису преузете обавезе за „Индустрију мотора и трактора“, зашто нису преузете на исти начин обавезе и за друга друштва, привредне субјекте, где такође раде или су радили људи, можда и много већи број људи него што је запослено у „Петрохемији“ Панчево. Једноставно,

Република Србија, када издваја било који динар за било шта, мора да буде и отац и мајка свима а не само некима.

А с обзиром на ову брзину и на овај стратешки значај, мене интересује, тамо су у руководству, својевремено, били неки Коштуничини генерали. Сећате ли се, господине Недимовићу, кад сте били активни из ДСС-а, ко је водио „Петрохемију“? Па генерали у пензији. Ко их је поставио? Па ниси ти. Ниси се ти ни тада питао, као што се ни сада не питаш. Поставио их неко.

Ко је правио те дугове? Ко то треба да плати? Зашто треба да плати становник Димитровграда то што је радио неки генерал у пензији?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Красићу.

По амандману, народни посланик Верољуб Арсић.

Изволите.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Даме и господо народни посланици, ја не бих да мешам бабе и жабе као што се то малочас радило. Друштвени капитал је друштвени капитал, који је у стечају и реструктурирању, управо је био набрајан, и не може да се пореди са државним капиталом. Е сад, за „Електронску индустрију“ Ниш кривите оне који су заиста за то одговорни, који су тако водили и приватизацију и стечај и све остало. Исто важи и за ИМТ, ИМР и све остало.

Даље, хајде мало да размислимо. Кад се говори о тих 105.000.000 евра, да ли ми то дајемо неком предузећу које не ради или које је губиташ? Или му дајемо ваздуха да измиривањем ових обавеза започне циклус инвестиција? Значи, неће бити неки проблем; за мање од месец дана имаћемо тачне билансе „Петрохемије“. А шта ћемо ако ти биланси покажу да има 50 или 60 милијарди добити у 2016. години? Шест милијарди, ја се извињавам. Израчунајте колико је то у еврима. Значи, остварује добит.

Зашто се преузима дуг? Да би „Петрохемија“ могла да започне свој циклус инвестиција и да повећа производњу и да повећа ту исту добит. Ништа друго није у питању.

Да ли држава то поклања? Не поклања, зато што пише да тај дуг мора да се врати држави. Значи, не отима се ништа од пензионера. Ал' најлакше, најлепше – отимамо од грађана, отимамо од овог, отимамо од оног. Па ето „Сартид“ смо упропастили. Ја сам увек говорио, та демагогија говори само о једноме – кад неко каже упропастили сте „Сартид“, и тамо раде радници, за њих су радници само број. Ништа више. Немају име и презиме, немају породице, немају ништа. Не постоје, осим као број, који се користи искључиво у политичке сврхе. Искључиво у политичке.

Ако неко мисли да је лако после 12-13 година тоталног разарања, коме су пре тога претходиле санкције и ратни сукоби, да све привредне субјекте може да покрене за две, три, четири, пет година, тај живи у некој утопији, у некој бајци. Није то ни лак посао, ни једноставно.

Па неки не могу једну фабрику да покрену за десет година, а овамо добацујете – па много је пет година. Па пробајте. Хајде, како ћете? Хајде да видим. Лако је да се каже направићу фабрику, а сачуваћу фабрику која има дугове, па прво мора да исплати те дугове, па да сачувате фабрику.

Значи, немојте тако. Оно што не пише у закону, немојте да представљате грађанима и да их плашите. Поготово …

(Посланици коментаришу у сали.)

Немојте да се нервирате. Нема потребе.

(Вјерица Радета: ... Да се крстим и левом и десном...)

Ма можете да се крстите и рукама и ногама.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Арсићу, говорите о амандманима. Добили сте реч по основу амандмана. Захваљујем.

Повреда Пословника, најпре народни посланик Наташа Јовановић.

Изволите.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Господине Милићевићу, повређен је члан 128. Пословника, јер народни посланици су дужни да своје идентификационе картице приликом изласка из сале понесу.

Мало погледајте, фокусирајте се. Попустила је концентрација. Сад ће пола шест, значи свиће зора, нисте обратили пажњу. Одређени народни посланици нису више заинтересовани за овај ток седнице, а ми и те како јесмо, јер смо врло озбиљно приступили разматрању свих ових закона. Господин Антић и господин Недимовић нас пажљиво слушају, као и господа из Министарства. Дајемо веома озбиљне аргументе.

Наравно, ви нећете да прихватите наше амандмане, али вас молим да заведете ред, без обзира на ово време. Као да је сад почетак. Ја се тако осећам, претпостављам и ви, орна сам за рад и све колеге српски радикали. Наставићемо даље и молим вас да буде као и увек ред у сали и да се води рачуна о томе ко је ту а ко није.

Друго, господине Милићевићу, да се држите речи и ви, то је друга повреда, члан 27, да се старате о примени овог пословника. Прошло је пет сати. Госпођа председник је рекла пре отприлике осам сати мени лично да ће у пет бити пресек. А то сте и ви рекли.

Молим вас, па тај ко је тако духовит, ко не зна ништа да каже ни о чему, а то је један господин који мало-помало – најпре, први пут га видим у животу, видела сам га можда на фотографији – добаци тако нешто паметно... Ја не знам, Мартиновићу, где пронађе ти овакве паметне да у пола шест ујутру овако паметно добацују. Ако их нисте научили и ти и господин Орлић да нешто паметно кажу, требало би да се покрију ушима и да ћуте.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Сматрам да нисам повредио на указане чланове Пословника, а ценим и поштујем вашу заинтересованост као и заинтересованост и вољу осталих колега и колегиница посланика за радом

и молим техничку службу да провери посланичке јединице и прикупи картице уколико су их посланици заборавили у посланичким јединицама.

Добићете пресек, убеђен сам да ће неко из техничке службе у међувремену доставити. Уколико вам је председница обећала, наравно да ћете добити ту информацију.

Реч има представник предлагача, министар Александар Антић.

АЛЕКСАНДАР АНТИЋ: Уважени народни посланици, ево у ове ране јутарње сате само неколико коментара везано за ово о чему је говорио господин Красић, али и претходници.

Дакле, „Петрохемија“ – стратешка компанија у Републици Србији, производња на нивоу 300.000.000 евра годишње, од тога преко 220.000.000 евра извоз. Дакле, и за привреду и за наше укупне спољнотрговинске билансе изузетно значајна. Понављам, једна стратешка грана, која, без икакве сумње, заслужује једну велику пажњу и Владе, и читавог парламента и друштва у целости.

Преузима се 105.000.000. Морам да истакнем да је укупан дуг „Петрохемије“ према „Нафтној индустрији Србије“ 254.000.000, илити нешто преко 31 милијарде динара. Реч је о вишемесечним преговорима који су довели до чињенице да ће ових 105.000.000 бити преузето у јавни дуг, око 71 милион бити отписан, 78 конвертован у капитал компаније.

То даје ветар у леђа и један потпуно нови живот за „Петрохемију“ и ја немам дилеме да ће народни посланици дизањем руке, односно гласањем за овај предлог Владе учинити једну важну ствар за будућност ове земље и, уколико овај предлог добије подршку, желим да се захвалим посланицима за подршку и за такву процену која је капитално важна за ову државу.

Ми знамо, и у расправи у начелу смо врло прецизно навели сваку годину у којој је настао дуг, са износима, и завршавам тиме да у мандату ове владе није направљен ниједан динар дуга и да је у ове две последње године компанија пословала позитивно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Антићу. Време је истекло. Захваљујем.

Што се тиче другог дела питања које је малочас постављено, управо сам добио информацију од техничке службе да ћемо имати времена за још 50 подносилаца амандмана.

(Зоран Красић: Реплика.)

Немате основа за реплику.

На члан 4. амандман, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици мр Александра Јерков, Горан Ћирић, Радослав Милојичић, Горан Јешић, Балша Божовић, Маја Виденовић, Наташа Вучковић, Томислав Жигманов, Весна Марјановић, Душан Петровић и Верољуб Стевановић, народни посланик Зоран Живковић и народи посланик Саша Радуловић.

Да ли се неко јавља за реч? (Не.)

На члан 4. амандман, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Срето Перић и заједно народни посланици Дејан Шулкић, Милан Лапчевић и Горица Гајић.

Реч има народни посланик Зоран Красић.

Изволите.

ЗОРАН КРАСИЋ: Господине Милићевићу, јесте да је рано ујутру, ја не дозвољавам никоме да скрнави мој амандман. Ако сам ја поднео амандман и нисам поменуо ни „Сартид“ нити било шта друго, не дозвољавам да се мени скрнави амандман, а да ми онда ви не дозвољавате да ја одговорим. Ја неке ствари нисам поменуо. То што неко спава овде, мисли, то је његов проблем. И водите рачуна, увек када неко буде лоше интерпретирао моје речи, ја ћу да се јавим.

Што се тиче члана 4, даје се нека динамика. Даје се динамика како ће Република Србија као гарант, односно да ће да преузме јавни дуг, сви грађани – зашто? зато што је акционар са 12,72% у „Петрохемији“ – да плати 105.000.000 евра НИС-у, где је такође акционар са 29,88% акција.

Молим вас, ово су акционарска друштва. Ово нису јавна предузећа, ово нису ни државна предузећа, ово нису ни друштвена предузећа. Свако предузеће, фирма која је приватизована било како, па чак и лоповски, а највећи број њих је лоповски, од 2001. године наовамо, морате да знате, без обзира на то што је имала статус друштвеног предузећа, имала је и државни капитал. Да није било државног капитала, како би Гаранцијски фонд стицао акције? Како, по ком основу, о чему причамо? Па сва предузећа у Србији су стратешка.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Красићу.

На члан 5. амандман, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици посланичке групе ДС и народни посланик Зоран Живковић и народни посланик Саша Радуловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман у истоветном тексту поднели су заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Марина Ристић и заједно народни посланици Дејан Шулкић, Милан Лапчевић и Горица Гајић.

Реч има народни посланик Зоран Красић.

Изволите.

ЗОРАН КРАСИЋ: Члан 5. дефинише измирење обавеза.

Сад ћу да вам укажем на једну ствар. Пре неколико година такође је било стратешко предузеће и одобрен је један кредит од 250.000.000 евра. Зашто? Да се направи најмодернија топионица. Да ли данас та топионица ради?

Ради? Па, зашто онда РТБ Бор има онда губитке?

Па тих 250.000.000 је узето да би се изашло из губитака. И сад су губици. И сад су субвенције. И сада се хватате за главу шта ћете са РТБ-ом Бор.

Ђинђић је својевремено, 2001. године предлагао шта? Кикирики да саде, је л' тако беше? И да праве столице. А онда је Млађан Динкић убацио те његове канадске партнере и ко зна шта се тамо десило.

Све је то стратешко у Србији. Кад треба да се „цалну“ паре, све је стратешко, без тога нема ништа. Прође неколико година, а онда кукулеле. А прође још неколико година, актери свега тога буду ослобођени било какве одговорности. Е, то је тај европски пут ове Србије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар Александар Антић.

АЛЕКСАНДАР АНТИЋ: Топионица РТБ Бор ради. Након те инвестиције имали смо један драматичан пад цене бакра на светском тржишту, са преко шест хиљада долара по тони отишло је на испод четири и по хиљаде, што је заиста кардинална чињеница која је утицала на рад свих светских трговаца бакром и топионица.

Сада када је цена бакра негде на нивоу 5.500-5.600, РТБ ради апсолутно позитивно, измирује своје обавезе према УППР. Оно због чега сам ја посебно срећан, сведоци смо да је у првим месецима РТБ платио своју текућу фактуру и за електричну енергију и за рудну ренту, реч је о износима који се мере у стотинама милиона динара.

Ја заиста разумем потребу да о овоме полемишемо и уопште не гледам на сат, али заиста очекујем далеко више разумевања управо из посланичке групе која сад ово оспорава, узимајући у обзир да је заиста реч о стратешким компанијама пар екселанс и где, поред тог привредног момента, ја очекујем и тај патриотски, јер је увек долазио из редова те посланичке групе.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 5. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

Реч има народни посланик Марко Ђуришић.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала, председавајући.

Ми смо предложили брисање ставова 2, 3. и 4. члана 5, који омогућују да НИС-у потраживања која држава исплаћује уступи неком трећем, правном или физичком лицу.

Оно што је занимљиво, када је одбила наш амандман, Влада је у образложењу написала практично суштину због чега ми не можемо да подржимо овај закон. А написала је да је овај закон лекс специјалис и пошто ова влада, нажалост, проблеме решава лекс специјалисом и том врстом закона, значи не прављењем једног предвидивог правног система у коме ће и грађани и инвеститори, и домаћи и страни, знати шта може да их

очекује, какве обавезе, него решава проблеме лекс специјалисима. Тако и овај сада проблем, нажалост, покушава да реши лекс специјалисом.

Ово јесте стари дуг и сигурно би решавање овога помогло „Петрохемији“ да лакше послује у будућности, али путем лекс специјалиса се не ради. Имали смо лекс специјалис, имамо га и данас за пројекат „Београд на води“, имамо лекс специјалисе у разним другим случајевима и то – што ми понављамо сваки пут кад такав закон дође овде – не ствара правну сигурност. Напротив, прави преседан и шаље поруку да постоје повлашћени и они други, и грађани и инвеститори, и да ова влада излази у сусрет колико год жели и хоће оним повлашћенима, а ови други су осуђени на несигурност.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Ђуришићу.

Реч има народни посланик Верољуб Арсић, по амандману.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Од времена посланичке групе.

Па, даме и господо народни посланици, ја морам да се сложим у једном делу дискусије са подносиоцем амандмана. Потпуно је у праву, ова влада решава проблеме. Решава проблеме, па нека решава и лекс специјалисом. За разлику од других, претходних влада до 2012. године, које су правиле проблеме па смо те проблеме наследили и треба да их решавамо.

Знате ли колико је кога брига, ако може да сачува радно место и егзистенцију своје породице, да ли је то лекс специјалис или други, општи закон? Баш га много брига.

Према томе, овај амандман треба да се одбије, закон треба да се подржи. Сачуваће радна места, сачуваће још једну фабрику и, на крају, неће бити оштећен ни буџет, ни грађани, за разлику од ранијих влада шта се све дешавало.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Амандман којим се после члана 5. додаје нови члан 5а и 5б поднели су заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Амандман којим се после члана 5. додаје нови члан 5а је народни посланик Мирослав Алексић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 6. амандман, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка, народни посланик Зоран Живковић и народни посланик Саша Радуловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 6. амандман, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Никола Савић и заједно народни посланици Дејан Шулкић, Милан Лапчевић и Горица Гајић.

Реч има народни посланик Зоран Красић.

Изволите.

ЗОРАН КРАСИЋ: Ради се о завршној одредби да овај закон ступа на снагу наредног дана од дана објављивања.

Е сад, лепе жеље, лепе приче, наслушали смо се у овој скупштини да вам не причам. И легитимно право је оних који подржавају власт да верују у то. Ја припадам опозиционој странци, ја не верујем. И никад нисам веровао онима који се позивају на ЕУ. Увек су рекли – то је у складу са захтевима ЕУ, ово није тај тип закона. Али кад се неко не позива на ЕУ, онда врти неку мантру о стратешком значају, па ето тако РТБ Бор је имао тако велики стратешки значај и они су направили тамо у центру Бора фонтану за зиму. То је једина фонтана у Србији која ради на антифриз. Гледате ме? Отидите, до минус 20 они имају фонтану. Иживљавали се са парама, куповали све и свашта, и доводили своје фирме до руба пропасти.

И тешко оним фирмама које је спасавао Млађан Динкић или они који следе његову идеологију и његову политику, а таквих је највише данас у Влади. Нису можда у првом реду, али они државни секретари, експерти, стручњаци за све и свашта... Ето, то ме искуство тера да подносим овакве амандмане.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 6. амандман су заједно поднели народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Мирослава Станковић Ђуричић.

На основу члана 163. став 2. Пословника Народне скупштине, Одбор за уставна питања и законодавство одбацио је овај амандман, а одбачени амандмани не могу бити предмет расправе и о њима се не гласа – члан 163. став 4. Пословника о раду Народне скупштине.

Пошто смо завршили претрес о свим амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и о појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, у појединостима и у целини.

Прелазимо на 12. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЦАРИНСКОГ ЗАКОНА (појединости).

Примили сте амандмане које су на Предлог закона поднели народни посланици.

Писаним путем амандман на члан 41. повукли су народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Наташа Јовановић.

Примили сте извештаје одбора.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника Народне скупштине, отварам претрес Предлога закона у појединостима.

На члан 1. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић, заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Немања Шаровић и заједно народни посланици Посланичке групе ДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић, заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Александра Белачић, заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојчић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, Драган Весовић и проф. Миладин Шеварлић и заједно народни посланици Посланичке групе ДС.

Реч има народна посланица Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Овај предлог закона о изменама и допунама Царинског закона, четврти по реду, такође је изнуђен од стране Европске комисије. Сами сте тако написали, да је то разлог због којег доносите овај закон, а онда сте објашњавали зашто сте га предложили по хитном поступку. Кажете – да би се Царински закон ускладио са другим прописима који су од утицаја на поступања царинских органа, као што су Закон о прекршајима, Закон о инспекцијском надзору, Закон о заштити података о личности и други.

И сад човек да не поверује да је могуће да је у правном саобраћају у Србији био царински закон који није био у складу са законом о прекршајима, о инспекцијском надзору, о заштити података о личности. Е сад, да смо вам ми случајно рекли да вам је закон у колизији с овим законима које сам набројала, ви бисте скакали у очи – ми не подносимо што сте ви напредни, што сте ви успешни и тако даље. А када ви то кажете, онда не зна човек како да реагује.

И ко нам гарантује да и ово што нам данас предлажете, што сте добили као налог ЕУ, односно Европске комисије, као што сте написали, није у супротности са другим правним актима, са другим законима? Дај боже да је у складу са Уставом Републике Србије, с обзиром на то да вама није страно ни да предложите и овде усвојите неуставне законе.

Дакле, ове примедбе су могле бити изнете уз сваки други члан који овде мењате, а овај ми је, други по реду, некако био најприличнији.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице.

На члан 3. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић, заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Дубравко Бојић, заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић и заједно народни посланици Посланичке групе ДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић, заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Миљан Дамјановић, заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного,

Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић и заједно народни посланици Посланичке групе ДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић, заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Божидар Делић, заједно народни посланици Посланичке групе Двери и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 6. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић, заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Наташа Јовановић, заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Реч има народни посланик Зоран Красић.

Изволите.

ЗОРАН КРАСИЋ: Поднели смо овај амандман само да бисмо скренули пажњу, на мангупски начин, јер се предлагач позива на закон о општем управном поступку који више не постоји у правном промету, а не позива се на важећи закон из 2016. године када дефинише ко је другостепени орган и ко одлучује о жалби. Значи, предлагач не зна који је закон на снази, који је закон у примени.

Али предлагач не зна још једну ствар. И код пореских прописа и код ових царинских прописа и првостепени и другостепени поступак се налазио, ако могу тако да кажем, код Пореске управе и код Управе царина само због ефикасности и због потребе учесника у поступку. Овако сте другостепени поступак преселили у Београд. Изгубићете ефикасност. И те како ћете изгубити ефикасност.

Пошто знам с ким имам посла, само се плашим шта ће бити по управним споровима, шта ће тек ту да се дешава. Јер, надам се да је остало још нешто мало честитих судија у Управном суду.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 7. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић, заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Петар Јојић, заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић и заједно народни посланици Посланичке групе ДС.

Реч има народна посланица Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Ово је члан који се заправо односи на члан 19. основног закона, а члан 19. говори о обавезујућем обавештењу о сврставању робе и пореклу робе. И онда је то, наравно, детаљно разрађено на захтев царинског органа, ради примене ООС, односно ООП у царинском поступку – лице коме је издато обавезујуће обавештење мора да докаже, па онда кажу шта и тако даље, па лице коме је издато обавезујуће обавештење које је престало да важи на основу става 8. овог члана може да користи то обавештење шест месеци од дана престанка његове важности и тако даље, да не читам све то, просто нема се времена толико.

Обавезујуће обавештење под условима прописаним у ставовима 9. и 10. овог члана може се употребити искључиво за одређене потребе, али се брише последњи став овог члана, који каже: „Против одлуке из става 1. овог члана подносилац захтева може изјавити жалбу министарству.“

И сад, питамо – зашто сте ово брисали? Да ли то значи да је ова одлука из тог 1. става првостепена и правоснажна, и извршна и коначна, да нема могућности да се уложи жалба на такву одлуку? Некако нам то није логично, а није богами ни у складу са Законом о општем управном поступку и зато смо предложили да се овај члан брише. Тако бисмо урадили и да нисмо брисали цео закон, а предложили смо у суштини брисање целог закона, зато што сте, ваљда, пошто сте два пута мењали овај закон, више испунили све захтеве ЕУ, нећете сваких месец дана да мењате законе...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 8. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић, заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Томислав Љубеновић, заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић и заједно народни посланици посланичке групе ДС.

Реч има народни посланик Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Ово се односи на члан 21. и на накнаду на услуге царинског органа. Цела промена овог члана 21. је нешто слично ономе што смо данас причали када смо причали о РТС-у, није претплата него такса, а сада није накнада него опет такса.

Не разумемо зашто за тако баналне ствари мењате прописе, а ништа се суштински није променило. Да ли се ово што се плаћа за услуге царинског органа зове такса или накнада, апсолутно је неважно. Много је важније ко то плаћа, под којим условима, колико се плаћа, тако да мислимо да није требало дирати ни у овај члан.

Додуше, овде сте брисали и последњи став члана 21, где сте рекли – Управи царина припадају накнаде по основу обављања услуга из става 2. овог члана, као и претходни по основу обављања делатности по основу уговора. Ако сте то сада брисали, онда питамо – из којих разлога и због чега Управи царина више не припадају те накнаде, односно коме припадају? Те накнаде постоје па постоје, наплаћују се па се наплаћују. Коме? Све директно у буџет? Све, од пензија до царина, од плата, само да се пуни буџет, да изгледа надувано и напуњено, а у суштини никакве вајде од тога. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има предлагач амандмана, народни посланик Срђан Ного.

Изволите.

СРЂАН НОГО: И те како велика је ствар заменити накнаду и таксу. У суштини, по грађане Србије је то исто. Мора да се плати, али битно је образложење. А у Образложењу имамо да је то усклађивање са прописима ЕУ, што је национални интерес Републике Србије. Таксе су национални интерес Републике Србије, зато што се усклађујемо са ЕУ.

Да ли постоји било шта што није у интересу ЕУ и било шта што ћемо ми урадити као јавни интерес Србије а да нема везе са ЕУ, јер 16 година смо на том путу у ЕУ и тај наш јавни интерес би се могао свести на ово – једно 600-700 хиљада људи мање, 800.000 људи без посла, десетине милијарди евра смо опљачкани и катастрофа и разарање горе и од санкција и од рата. Тако да апсолутно ЕУ нема алтернативу, и тај наш интерес од ЕУ – сачувај нас боже, ја не знам да ли нам се ишта горе у животу десило од тог пута у ЕУ.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По амандману, реч има народни посланик Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Врло кратко. Да се не прихвати, дабоме. Успеси ДОС-а којима су се управо похвалили свакако нису разлог да ово подржимо. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 9. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић, заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Момчило Мандић, заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Реч има народни посланик Зоран Красић.

Изволите.

ЗОРАН КРАСИЋ: Пре него што кренем с овим амандманом на члан 9, само једна реченица поводом члана 8. Џабе сте ово радили, јер ово је све у супротности са чланом 17. Закона о буџетском систему. Тако да и такса јесте јавни приход. Ова накнада је приход царине, па је просто несхватљиво да Влада буде надлежна да одреди висину и таксе и накнаде. Мало сте побркали ствари. Такса мора да се одреди законом.

Али не би био ово једини проблем. Што се тиче заштите личних података, уопште нисте имали потребе да уносите ову одредбу, јер Закон о заштити података о личности се непосредно примењује. Ви сте као неко ко барата тим подацима били пре свега дужни да донесете подзаконске акте којима ћете да примените Закон о заштити података о личности, односно да утврдите оне базе и оне евиденције, и да утврдите процедуре како ће ти подаци да се чувају од неовлашћеног коришћења, а то што сте преписали и рекли у овом закону применићемо и Закон о заштити података о личности потпуно је непотребно. Да је неко то контролисао, мало озбиљнији човек, он вам не би дозволио да ово упишете.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Срђан Ного.

Изволите.

СРЂАН НОГО: Само да укажем на то да је ово честа пракса да се доносе закони који нас обавезују на примену закона. Ово није никакав изузетак. За ових шест месеци мислим да је ово трећи-четврти закон. Чак смо читаве законе доносили који треба да наложе државним органима да примењују закон, тако да уопште не треба да нас изненађује што постоји једна оваква одредба.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 10. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић, заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и мр Марко Миленковић, заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Реч има народни посланик Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Овај члан односи се на члан 25, којим је прописана тајност података, и ово што сте додали у овом члану је заиста нешто апсолутно непотребно.

Када сам ово прочитала, питала сам се – сачувај боже, шта ће им ово? Говорите да ће царински орган, са подацима који су по својој природи, односно начину прибављања, тајни, поступати у складу са законима којима се уређује тајност података и заштита пословне тајне. Наравно да хоће.

Овде сте могли још и да напишете ако неко некога убије, одговараће на основу Кривичног законика. Што пишете нешто што је

регулисано другим законом? Зашто оптерећујете један закон неким нормама... да би, ваљда, изгледала овако дебела књига – закон? Није то суштина.

Ако имамо једну материју регулисану једним прописом, једним законом, онда нема потребе да сваки закон подсећа да ћемо примењивати онај други закон. Још кажете у 2. ставу: „Подаци који су у поседу царинског органа, а који су означени неким од степена тајности, могу се учинити доступним јавности у складу са законом којим се уређује слободан приступ информацијама од јавног значаја.“

Да, наравно, ово је тачно. Али овде је непотребно писати, пренормира се закон, компликује се, да онај тамо цариник, уместо да се бави оним што је ужа специјалност цариника, он мора да чита и ове неке ствари које немају везе са царињењем, које немају везе са оним што је суштина овог закона. А да се морају примењивати и остали закони који су на снази у Републици Србији, наравно, морају. И требало би сад из свих закона који се овде примењују, од прекршајног, кривичног, да набрајате све који се морају примењивати...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 11. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић, заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Милорад Мирчић, заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народна посланица Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Говорим о члану 29, о обавезама других државних органа у вези са царинском робом. Овај члан досада је имао три става и ви сте, из само вама познатих разлога, последњи став брисали. Покушавам да видим у образложењу што сте рекли да бришете овај став, што не прихватате овај амандман и што сте ово брисали. Наравно, ви кажете да овај закон не усклађујете само са законима ЕУ, зато што смо ми вама као генералну примедбу ставили кроз све амандмане да све што смо ових дана имали у расправи, и не само ових дана него откад сте преузели власт од оних који су пре вас ишли истим путем, ви министре, и онда и сада у истим колима, дакле све законе доносите зато што вам то наређује ЕУ, и онда тамо неки чиновник вам напише да треба да бришете став који каже: „Увозне дажбине плаћају се пошто се измире трошкови настали у вези са робом из става 2. овог члана (трошкови чувања, продаје и сл.).“

И опет је остало недоречено да ли ће те дажбине и даље да се плаћају. Ако хоће, пошто сте их овде прецртали, када, како, коме или се

неће плаћати или то опраштате, могу да чувају колико хоће итд., без икаквих обавеза? Опет оно суштинско питање, ако ово сада бришете и ако нигде ово нисте регулисали кроз овај закон, онда сте ви свесно радили нешто што сада процењујете незаконитим све ове године уназад.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 12. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић, заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Љиљана Михајловић, заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Реч има народна посланица Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Ради се о члану 47а – Утврђивање царинске вредности носача података, и сад опет круцијалне измене. У претходном, односно још увек актуелном закону стоји: „Програмском подршком из става 1. овог члана се не сматрају интегрисана кола, полупроводници и слични уређаји или производи који садрже таква кола или уређаје.“

Е, то више није „програмском подршком“, него је сада ваљда модерно да се каже: „носачем података из става 1. овог члана не сматрају се интегрисана кола“.

Исто тако у следећем ставу – подацима и програмским упутствима, тако је стајало, из става 1. овог члана не сматрају се звучни, кинематографски или видео-снимци или упутства, а сада уместо „подацима и програмским упутствима“ кажете – програмском подршком.

Дакле, може то овако у конверзацији да се примењује, али мора законски то да се мења, то једноставно није, тј. јесте терминологија неких савремених технологија, али ништа није сметало, нити је у неком заостатку у том смислу ни ово што сте раније писали – програмска подршка, чак можда шире обухвата тај термин и прикладнији је него овај „носач података“. Али, ето, вама рекли да треба да се мења закон, па ви онда кренули, хајде, мењај, да што више чланова буде промењено, без икаквог смисла и разлога.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 13. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић, заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Весна Николић Вукајловић, заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Реч има народни посланик Зоран Красић.

Изволите.

ЗОРАН КРАСИЋ: Поднели смо амандман да трајно жигошемо нешто што, по нашој процени, не би смело да се дешава. То се односи на члан 73. Ви сте променили тај члан и он сада гласи овако: „Лице које је допремило страну робу царинском органу захтева од тог органа царински дозвољено поступање или употребу те робе.“

Хајде, може да се схвати ова проста реченица, али наслов изнад тог члана каже: Одређивање царински дозвољеног поступања или употребе, и у основном тексту каже да то одређује царински орган. А ви то све мењате и кажете, ево, овако – овај ко је дотерао робу, он захтева како да се поступа. Бабе и жабе. Ко ово разуме, схватиће.

Какав ли је ово превод, ја не знам. Је л' ово Гугл преводилац можда? Ко је то радио? Ко вас превари, аман, за ово, бре? Ја бих вам наплатио казну што нас малтретирате у шест сати ујутру са оваквим стварима. Милићевићу, казну да наплатиш Влади.

Ја вам кажем искрено, мој Вучић кад би чуо шта сте ви написали, па он би вас побио, бре, све. Мој Вучић би вас побио. Кад је он код нас могао ово да научи? Ви сте њега преварили, бре, људи. Ви сте за овај дневни ред преварили Вучића. Ви нисте њега обавестили о чему се ради. Он, кад буде гледао ово, има да се крсти и левом и десном руком. Па због вас има да распише ванредне парламентарне изборе. Нема с ким да ради, бре.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Красићу.

Реч има подносилац амандмана народни посланик Срђан Ного.

Изволите.

СРЂАН НОГО: Овим чланом 13. мења се члан 73. Царинског закона ради терминолошког усклађивања са Царинским законом ЕУ и ми се ту негде нађосмо изгубљени у преводу. Нисмо лепо превели, али смо хтели да се ускладимо да Царинским законом ЕУ. И то је заиста дивно.

Можда би онда ову одредбу могао да нам растумачи министар Недимовић, који је, морам да га похвалим, цео дан овде са нама. Нас је овде у сали 27-28 посланика, он је, човек, ту цео дан са нама, ведар, насмејан, свака част, министре, иако морам да кажем да у ових 27 тачака дневног реда нема ништа што се односи на вашу надлежност. Тако да, требало би да искритикујете некога у Влади што су вас послали овде да будете са нама, али свака част. Онда најбоље да нам ви растумачите у име Министарства финансија шта су они желели да нам поруче овим усклађивањем, пошто видим да се цео закон доноси ради усклађивања са ЕУ и њиховим царинским системом ради приступања Светској трговинској организацији.

Ми смо пре нека два сата, негде око четири, чули забринутост због пестицида у храни, али смо тада заборавили да чујемо и забринутост због уласка генетски модификоване хране, коју ви здушно пропагирате и

желите да се нађе на трпезама наших грађана јер ми морамо да уђемо у Светску трговинску организацију, па ето још један разлог зашто морамо да будемо забринути за све што долази од владајуће већине.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По амандману народни посланик Владимир Орлић. Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Само да поновим још једном, пошто је исти случај као и у неколико наврата досада. Ништа од онога што смо ми чули као тобож неки разлог за прихватање амандмана везе са везом благе нема, тако да нема ни разлога да ми ово подржимо. То што неко не зна ни шта је Светска трговинска организација, ни ко је тамо члан, ни шта би уопште рекао, нека остане његов приватни проблем. Хвала,

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 14. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић, заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Јово Остојић, заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Реч има народна посланица Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Говори се о члану 103, заправо накнадној контроли декларација. Нећу сада, наравно, читати овај члан, него само последњи став, који сте додали уз овај члан: „На спровођење накнадне контроле од стране царинског органа сходно се примењују одредбе закона којим се уређује спровођење инспекцијског надзора.“

Намерно читам споро, да бих министрима скренула пажњу, па можда ми одговоре ако се разбуде, да сте у образложењу зашто не прихватате написали – амандман се не прихвата из разлога што се Царински закон не усклађује само са законодавном регулативом ЕУ, већ се врши усклађивање и са националним законима.

Молим вас лепо, кажите мени неукој, глупој, неиспаваној – с којим сте ви националним законом ову одредбу ускладили? Склепали, написали на основу неког акта Европске комисије. Послали из ЕУ, ви трапаво превели и онда образложење да је то у складу са неким националним прописом. Хајде, кажите са којим.

Је л' Вујовић за ово задужен? Јесте. Питајте Душана Вујовића, можда је ово из Украјине донео. Али није нама Украјина домаћи закон; нама су домаћи закони у Србији. Ми смо у Србији и нас не занимају ни украјински закони, где се он прославио, ни ЕУ, где се он прославио и где бисте ви. Али нећете сви зарадити ону велику пензију. Боље вам је да седите ту где јесте и окрените се земљи Србији. Седите ту и не размишљајте. Видиш колико ти је лепше овде него у ЕУ.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Срђан Ного.

Изволите.

СРЂАН НОГО: Значи, закључили смо да у сали нема никога компетентног ко би могао да нам каже шта је заиста прави превод овога што нам стиже из ЕУ, тако да морамо да тражимо негде одговор, вероватно од служби у Влади које се баве преводом закона, јер очигледно знамо да се усклађује с правима ЕУ, али не знамо с којим националним законима се усклађује.

То је јако, јако занимљиво, али сад би се наш уважени колега Арсић на све ово надовезао – ма каква ЕУ, ми све радимо у нашем интересу; ви све измишљате, измишљате да се овде нешто усклађује са ЕУ, измишљате да су смањене плате, измишљате да су смањене пензије. Тако да је вероватно то последица нашег умора и наше неиспаваности, али чим се будемо наспавали и пробудили, пробудићемо се у једној савршеној држави, коју је Александар Вучић створио за све нас.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По амандману реч има народни посланик Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала још једном.

Позивам да се не прихвати, из разлога које би са предлагачем амандмана поделио господин Арсић, да је случајно ту, да се случајно не бави неким послом у канцеларији. А рекао би му да овај инспекцијски надзор који се помиње може да се пронађе у року од неколико секунди, ал' треба не бити лењ и треба имати бар мало жеље да се бавиш нечим пре него што нешто кажеш, ил' након што кажеш, ал' просто да се бавиш нечим.

А на тему буђења, сигуран сам, господин Арсић би му рекао да се не труди. Спавао, не спавао, подједнако добре ствари предлаже. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Немате основа за реплику, немојте.

На члан 15. амандмане, у истоветном тексту, поднели су…

Повреда Пословника?

Пријавите се само, молим вас.

Изволите.

СРЂАН НОГО: Члан 106. Говорник говори о теми дневног реда, а ја нисам видео да је господин Арсић тема дневног реда.

Ако господин Арсић жели да се јави за реч, он ће свакако доћи. Што је и чинио целе вечери, нема потребе да ви будете његов адвокат.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Ного, ја покушавам да вас разумем, али, верујте ми, тешко ми иде. Господин Арсић није тема дневног реда, али ви сте поменули господина Арсића.

Да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о повреди Пословника? (Не.)

На члан 15. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић,

заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Срето Перић, заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић и заједно народни посланици Посланичке групе ДС.

Реч има народна посланица Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Члан 15. предлога овог закона је врхунац правне науке и ја бих заиста волела да, ако је икако могуће, упознам генија који је писао овај члан 15. Када вам будем прочитала шта пише у овом члану 15, онда ћу озбиљно да вас питам да ли је у овом министарству финансија остао иједан дипломирани правник који је уредно ишао у школу, завршио, добио диплому, тј. зарадио диплому полажући испите.

Замислите шта каже геније: „У члану 104. став 2. после речи „промет“ запета се брише.“ Замислите значајне измене Царинског закона! А нама стављате примедбе када кажемо да је амандман да се одређени члан брише.

Господо драга, поручите тим правницима... Ако је превођено, том преводиоцу одмах отказ. Ако је писано овде, онда тога који је купио диплому у неки шпајз, тамо нек седи, а дајте неком правнику да вам ради предлоге закона.

Ово је, господо, правно техничка редакција, која никада у свету и у животу није била предмет расправе у парламенту. Замислите, ми сад расправљамо у парламенту о изменама закона, о члану где сте тражили да се избрише запета, јер је она, заправо, овде написана као штампарска грешка.

Било би добро, министри, да и ви расправљате, односно да је овде дошао министар са којим можемо да расправљамо. Не постоји ниједан министар са којим бисмо о запети расправљали.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Време. Захваљујем.

На члан 16. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић, заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Марина Ристић, заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић и заједно народни посланици Посланичке групе ДС.

Реч има народни посланик Зоран Красић.

ЗОРАН КРАСИЋ: Још један проблем превода. Само да вам кажем нешто, ово нема у правилима Светске трговинске организације, нема ни у ЕУ. Ово је плод маште, одмах да вам кажем.

Када се пишу закони, онда се каже нешто је услов за, па када се пишу закони, нешто је разлог због чега се нешто ради. Овде је направљен микс, па је реч разлози промењена речју услови, па сада – услови због.

То је нешто ново. Да сам умро до пре пола сата, не бих знао да постоји ова могућност.

То је отприлике исто оно аналогно–дигитално, знате. Исто. Нама је Влада објаснила: кад је на папиру, то је аналогно, а када идете електронски, мејлом, то је дигитално. И ми тражимо да дигитално шаљемо амандмане; они кажу – е, не може.

Не постоји тај систем у Народној скупштини. Зашто? Све је овде везано за шпијунски центар ЦИА у Софији и када пукне систем овде, он је у ствари пукао у Софији, није овде. То је она USAID, она помоћ. Знате, они кад вам дају помоћ, обрали сте бостан. Њихова помоћ је као сир у мишоловци, и ви волите сир у мишоловци.

Ти се јави за реч. Ти си министар, јави се за реч, имаш право. Имаш и везу, нема никаквих проблема.

Значи, услови су за, разлози су због. „Услови због“ не постоји.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 17. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић, заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Никола Савић, заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 18. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић, заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Мирослава Станковић Ђуричић, заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Реч има народни посланик Зоран Красић.

Изволите.

ЗОРАН КРАСИЋ: Нешто слично са преводом. Каже се обично – царински орган оконча поступак. А овде сад, у новом овом жаргону – „царински орган раздужиће поступак“. Ето, то је та велика промена. Сад су они много паметни.

Сад ви мени објасните како ћете да раздужите поступак, како сте то замислили, када роба крене према Косову и Метохији. Имате ли решење у овом закону за то? Имате ви транзит, па улазна, па излазна, да не малтретирам у ове ситне сате. Имате ли неку одредбу за Косово и Метохију? Да ли је по Царинском закону Косово и Метохија саставни део Републике Србије? Да ли је то царинско подручје Републике Србије? Што ту нисте нешто направили у Царинском закону?

Да ли знате за нове царинске прелазе, Медвеђа – Косовска Каменица? Они се сликаше, у Бриселу беше и филм. Био је онај из

Прешева, и онај из Медвеђе, председници општина, на свечаном отварању. А код нас нема ниједне вести, као да се није ни десило. Ето, десило се. И „Дојче веле“ специјални прилог направио како Србија сарађује са Косовом и праве нов, интегрисани прелаз.

Што ме не гледате у лице него сте сви савили главу доле? Ви сте потписали Бриселски споразум, нисам га ја потписао. Ви се поносите Бриселским споразумом. Је л' вас пре неки дан хвалише ови из Демократске странке? Кажу – лепо је што нас водите у ЕУ. И предухитрили сте их, и они би потписали Бриселски споразум. Што нема ниједне речи о томе?

Тешка питања.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 19. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић, заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Немања Шаровић, заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Реч има народна посланица Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Ово је заправо измена члана 120. Спољни транзит, односно посебне одредбе, то је наднаслов, а наслов изнад овог члана је – Поступак транзита на подручју треће државе.

Сад имамо опет епохалну промену. У ставу 2, заправо после става 1. додаје се други став: „У случају из става 1. тачка 2) овог члана, поступак се сматра прекинутим“, тако је писало, „док се роба налази на територији треће државе“. А ви сте сада, уместо да се поступак сматра прекинутим, рекли да се поступак сматра „суспендованим док се роба налази на територији треће државе“.

У правном смислу и у смислу одредбе овог члана, односно овог става, немају исто значење термини „прекинути“ и „суспендовани“ поступак. Као правник мислим да се овде заиста ради о прекиду поступка, а не о суспензији поступка.

Ово није смело да се деси. Или опет проблем лошег превода са енглеског или опет неки лош правник. Ја више не знам у шта да сумњам. Сигурна сам апсолутно да ви све ово радите по налогу из Европске уније, као што све радите у Влади по налогу Европске уније. Рекох већ – они оком, ви скоком. То је јако лоше по државу Србију.

С друге стране, у оволикој експанзији купљених диплома, од председника државе до Јоргованкиног доктората, до разних службеника по службама… (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 20. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић,

заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Александра Беланчић, заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Реч има народни посланик Зоран Красић.

Изволите.

ЗОРАН КРАСИЋ: Још један члан где се бавимо Гугл преводиоцем. „Генерално обезбеђење“ сад је „заједничко обезбеђење“, оно што је некада било „и које Управи царине докаже“ сад се мења у: „или за које царински орган сазна“.

То је оно – баци руку у пола шест... Како је сазнао? Па, врабац подунавац пролетео па ми рекао.

Не може царински поступак тако да се регулише. То је један од врло ригорозних поступака. За све постоји писани траг, писани доказ. Овде код вас то све ћутуре може да прође, јер је то услов да ми уђемо у Европску унију.

Само да знате, немојте да журите. У овом четворогодишњем периоду обећање је да дођемо до пред врата ЕУ. Не тамо, далеко било. Тамо нема места, него до пред врата. Тако да немате потребе да журите. Чим оволико журите, ви снижавате своју преговарачку позицију, своју цену. А овако некритички да уносите лош превод у наш диван, предиван језик, где је све јасно – непотребно је. Нико неће да вас похвали.

Ви мислите да вас ови из Брисела озбиљно хвале? Ма не. Они вас про форме хвале. Знате зашто вас хвале? Ево, да вам објасним – много боље они знају нас него што ми знамо за себе.

Од 1941. до 1945. у Београду страдала само два окупаторска војника, а 25.000 Срба потказивало Немцима све. То исто имамо и данас. Када дође странац овде, сви се лепо отворе. Још ако донесе мало „парије“, весело. Потказују једни друге да чине штету, да комшији цркне крава. Они знају наш менталитет. Не наседајте на то. Одуприте се ако можете.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Срђан Ного.

СРЂАН НОГО: Овде где додајете овај став 8. непрецизно дефинишете, односно дајете већа овлашћења Влади, али не наводите које су то посебне околности када може привремено забранити употребу заједничког обезбеђења у спољном транзиту. Тако да мислим да би, као у следећем ставу, 9, где ипак имате неко прецизирање, то требало и на члан 8. прецизирати. Али овде се, наравно, све доноси у складу са усклађивањем правних прописа са прописима ЕУ.

Међутим, ту је кључни проблем што ми никада нећемо ући у ЕУ. То је за нас идеално и добро, али шта ћете ви, људи, да радите? Шта ће грађани Србије да раде и шта ће држава Србија да ради што пропадосмо на

том путу у ЕУ, у коју никада нећемо ући јер ће се ЕУ распасти, нити има намеру да се проширује? Тако да џабе све радимо, џабе кречимо.

Дужни сте одговор на питање које је малопре поставио посланик Красић – како се овај царински закон односи према територији Косова и Метохије? На све имате одговор, стално се јављате, ја се надам да ће се нека птичица у Посланичком клубу СНС јавити и по том питању па нам одговорити како Царински закон третира Косово и Метохију и ту територију.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има, по амандману, народни посланик Верољуб Арсић.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Па ево, сачекали сте. Мени се јако свиђају неке дискусије, знате. Распале они по ЕУ – те преписујете законе, те ово, те оно, а сви желе да имамо стандард, па чак и они, као што је стандард у развијеним земљама ЕУ.

Сад још нека ми неко каже да су земље ЕУ правно неуређене. Волео бих да ми то неко каже. Може и да каже, нека ми докаже. Значи, стоји то да су то уређене земље. Е сад, ваљда и Србија треба да буде уређена земља. То да л' ћемо ући у ЕУ или не, оставите то Преговарачком тиму, који тај поступак води, али закони који су добри и који гарантују правну сигурност свим грађанима и свима онима који желе да учествују у неком послу у Србији, не видим шта вам сметају. Или желите да будемо у хаосу, анархији, да немамо државу?

То ме чуди, поготово што такве дискусије има правник. Па дефиниција права је – зашто се закони доносе? па да се уреде неке области и да се људи не свађају. Ваљда је то циљ ове скупштине, а не шта год се нађе..., те је лош превод, те ово, те оно, те на Гуглу, те овако, те онако. И то још правници говоре.

Значи, ми нашу државу уређујемо по једном моделу не да бисмо били чланови ЕУ, него на првом месту зато што је то добро за наше грађане и за нашу државу. Да имамо одређену правну сигурност и доследност свега онога што се овде дешава. Само на тај начин можемо да омогућимо да се Србија економски развија, а да грађани имају заштиту државе; и то сви подједнако, а не као што је досад било, да су само они који су имали новца имали заштиту државе, а они који га нису имали били су лака мета за оне који реше да се дочепају неке њихове имовине, као што је то било, рецимо, у приватизацијама од 2001. до 2012. године.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар Александар Антић.

АЛЕКСАНДАР АНТИЋ: Наравно, врло је интересантно, претпостављам, и за овај амбијент и ако нас неко гледа, имати ове популистичке коментаре, али предложили сте, уважени колега, ваша посланичка група, 43 амандмана на овај закон. Поменусте ли ви у неком од амандмана Косово и Метохију? Не, сви ваши амандмани су „брише се“.

Ова влада се сваког дана бори да Република Србија буде присутна на Косову и Метохији у мери у којој је то могуће и да помогне људима који тамо живе, а ваши амандмани су „брише се“.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 21. Амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић, заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Дубравко Бојић, заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, др Драган Весовић и проф. Миладин Шеварлић и заједно народни посланици Посланичке групе ДС.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Срђан Ного.

Изволите.

СРЂАН НОГО: Бићу врло кратак, као што то воли да каже један посланик владајуће већине.

Па да, то наше уређење државе у складу са цивилизованим друштвом ЕУ је коштало да је 75% робе из увоза, и да смо предали сопствено тржиште, и да смо довели економију ту где смо је довели. Зато смо ми данас и заостали, сиромашни, зато што смо управо све препустили странцима.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народна посланица Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Овде се ради о члану 125. основног закона, о унутрашњем транзиту, појму унутрашњег транзита и начину кретања робе, тако је наслов и наднаслов овог закона, и у другом ставу се каже – кретање робе из става 1. овог члана може бити у оквиру поступка транзита, под условом да је таква могућност предвиђена међународним споразумом.

Е сад, овде је мала нејасноћа код ваше измене закона. Ово је, дакле, основни текст, али ви сад кажете – кретање робе из става 1. овог члана може бити у оквиру поступка унутрашњег транзита, под условом да је таква могућност предвиђена међународним споразумом.

Транзит је превоз робе из једног места у друго. Зашто сте сад овде убацили „унутрашњи транзит“ а очекујете да је предвиђен међународним споразумом, искрено, није најразумљивије. Није ни у вашем образложењу, јер ви само кажете да, поред тога што усклађујете закон са прописима ЕУ, усклађујете и са нашим прописима, па ево, молим вас, господо министри, протрљајте мало очи, пробудите се и кажите нам са којим нашим унутрашњим прописом је усклађен овај став 2. члана 125.

Такав пропис не постоји, али ако сте већ то написали, можда има негде нешто што ми не знамо, па будите љубазни да нам то објасните, јер је немогуће да нешто везано за унутрашњи транзит, значи за унутрашњи превоз робе од места А до места Б, мора бити регулисано међународним

споразумом. Или то заиста има везе са том вашом ЕУ, која нам овакве опасне ствари шаље.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Радета.

По амандману, реч има народни посланик Владимир Орлић.

Изволите

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала лепо.

Позивам да се не прихвати – слушао сам образложења – прво, зато што не сматрам релевантним образложењем да неко има нејасноће. Очекујем да има одређени предлог зато што му је врло јасно шта жели да постигне. То је прва ствар. А друга ствар, зато што, како смо чули, ту смо где смо – апсолутно не сматрам за било какав разлог реченицу те врсте од неког ко стварно не зна где се налази. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реплика, Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Ово је ваљда требало да буде увреда. Не знам ко не зна где се налази. Врло знам где се налазим, за разлику од овог господина. Нисам …

(Владимир Орлић: То се није односило на вас.)

Молим? Чекајте, није се односило на оно што сам ја рекла?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Не, није се односило на ваше излагање.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Добро, онда немам реплику, наравно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Па не можемо се играти.

По амандману, народни посланик Верољуб Арсић.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Даме и господо народни посланици, није крив Царински закон што сада имамо велики увоз из земаља ЕУ, већ је крив један господин који је био министар у влади Војислава Коштунице који се звао, чини ми се, Предраг Бубало. Е, тај господин је све фабрике затворио, и онда је, једноставно, закон понуде и потражње – кад немате фабрике, негде морате да набавите неку робу.

Е сад, кад је неко тако велики патриота, шта он тражи са политичком странком која је упропастила све фабрике у Србији? Значи све, апсолутно све. Приватизацију је радио господин Бубало, а пре њега Влаховић. Тако је. Па шта ћете онда с њима?

Како нисте с њима? Немојте тако. Немојте да кривите Царински закон што су нам фабрике затворене; кривите Демократску странку Србије, с којом сте изашли на изборе.

Е сад, ја увек кажем – с ким си, такав си. Значи, не видим разлику. И они су се представљали за највеће патриоте, али су зато упропастили Савезну Републику Југославију, па су упропастили Државну заједницу Србије и Црне Горе и на крају је Косово једнострано прогласило независност. Све под њиховом влашћу. И ви са њима, а зовете се патриотски блок. Ма немојте, молим вас.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Ного, реците.

(Срђан Ного: Молим вас, реплика.)

Поменуо је Демократску странку Србије; и колеге су имале дијалог на тему, то није... Да, расправа. Зашто вас вређа то што је поменуо Демократску странку Србије, ја и даље не разумем.

Не, нећемо се играти сад повредама Пословника.

Ево изволите, објасните. Добијате право на реплику, објасните.

СРЂАН НОГО: Одмах да се разумемо, господин који је говорио пре мене водио је директно дијалог са мном, обраћао се мени. Ја немам ништа против што он помиње Демократску странку Србије, она треба да одговара. И Демократска странка треба да одговара за оно што су они радили у том периоду, и лица која су тада била ту. Ево, господин Недимовић је био у тој странци, али није он одговоран за то шта је Демократска странка Србије радила у то време па не може се њему спочитавати, иако је он из истог места као и Бубало.

Ево, заједно господин Арсић и ја мислим да можемо да се сложимо око једне ствари, да та лица која су упропастила Србију, која су нам хаос нанела у поступку приватизације која је кренула с Агенцијом за приватизацију, са Бубалом, са Ђунићем, са Синишом Малим, рекао сам од Влаховића до Бубала, Динкића, па не знам ни ја до кога из СНС-а, морају да одговарају, да буду процесуирани. Да се поднесу кривичне пријаве и да се спроведу поступци до краја. А не да се, као у случају Млађана Динкића, обустави. Тужилац кога је поставио шеф БИА обуставља поступак. Па чак и премијер, односно председник Владе критикује те поступке. Критикује. Како, каже, нема одговорности Динкића и Карића? Ако њих нема, кога има? А ја сам овде прозивао Мирјану Лабовић, која је вештачила у случају Богољуба Карића, да је некомпетентна, да је купила диплому, и Министарство правде не реагује по том питању.

Ајмо онда, ако сте и ви сагласни, као што сам и ја сагласан, да неко мора да одговара за све што се нама десило у претходном периоду, за све те квазиприватизације, за све што је опљачкано и отето од овог народа и за целу ту ситуацију, да је 800.000 људи остало без посла и да смо ми данас у материјалном положају у коме се налазимо. Не може да остане паушално препуцавање у Скупштини, него мора да добије неки епилог и коначно морамо да успоставимо систем одговорности, јер овако неће бити добро ни вама, ни мени, ни било коме у Србији.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Имате право на реплику, поменута је СНС, као овлашћени представник СНС.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Видите сад ову замену теза. Ајмо сад редом. Наброја човек имена. Па Закон о приватизацији предложила су два мангупа – Влаховић и Бубало, и упропастили су сва предузећа зато што је вредност капитала цењена на основу књиговодствене вредности имовине. Је л' тако? Е сад, какве везе с тим има Агенција за приватизацију? Она спроводи закон. Битно је ко закон доноси и ко га предлаже.

То што сте ви сада на листи са послаником који је учествовао у доношењу тог закона, поставите себи питање шта тражите с таквим човеком. То што сте на листи са послаником који је ишао код Мишковића, вероватно да попије кафу, са ваше листе, тај исти који на међународним скуповима напада државу да је корумпирана... То се не ради. То може овде, али не може на међународним скуповима. И у овом мандату и тако даље.

Ваш циљ је био да уђете у Парламент, потпуно легитимно, али не може да важи – циљ оправдава средство. Значи, ви сте једноставно били спремни да се удружите и са ђаволом да бисте ушли овде, а могу да замислим с ким бисте били спремни да се удружите да бисте владали Србијом. А то с ким се сада дружите, само нас враћате у период да поново неки други Бубало и неки други Влаховић распродају ово мало државне имовине што је остало.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Хвала.

Реч има министар Бранислав Недимовић.

Изволите.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Господине председавајући, ја бих замолио пре господина Нога да говори истину.

Прво, Бубало уопште није из Сремске Митровице. Мислим да треба да се извините грађанима Сремске Митровице, да их не петљате са било ким. Мислим да је то јако важно. Тако да, молим вас, износите чињенице. Пола седам је, водимо расправу већ ко зна колико дуго. Претпостављам да сте се већ уморили, због тога вам је промакло то.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 23. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић, заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Божидар Делић, заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр. Иван Костић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић и заједно народни посланици ДС.

Реч има Зоран Красић.

ЗОРАН КРАСИЋ: Господине председавајући, требало је да кажете 22, али добро, ја ћу причати и о 22. и 23. Прескочили сте један, а то је повезано, да знате.

Ево само да вам кажем, у члану 22. остао је готово исти текст који је био, само што је избачена реч да је домаћа роба намењена извозу. Е, то што је избачено битно мења суштину сада ове одредбе и доводи у питање да л' то уопште може да се ради у слободним зонама.

А што се тиче овог члана 23, ја мислим да је ово писао директор Луке Нови Сад. Ово што сте уградили овде отприлике испада овако – као да се чува роба за шверц. Кад прочитате овај текст, само замислите у глави – ако бих хтео да сачувам робу за шверц у слободној зони или у царинском складишту, шта бих урадио?, и прва асоцијација биће вам ово што сте доградили.

Да ли је то тражила ЕУ?, вероватно је тражила. Тамо је легло највећих зликоваца. У Бриселу је седиште НАТО-а, који нас је бомбардовао, и у Бриселу је седиште ЕУ, која нам отима Косово и Метохију. Зар ви стварно очекујете да из Брисела дође нешто добро? Па они још нису завршили прљав посао. Последње што ће да буде овде, што траже од нас, то је инсајдер, који ће да потпише. Водите рачуна о томе.

Тешка питања, добро.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, уз извињење. Били сте у праву, амандман број 22.

Идемо даље.

На члан 22. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић, заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Миљан Дамјановић, заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић и заједно народни посланици ДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 24. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић, заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Наташа Јовановић, заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић и заједно народни посланици ДС.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Овај се члан односи на члан 195. основног закона, а то је допремање робе смештене у слободној зони или слободном складишту царинском органу. Потпуно, као што смо рекли у образложењу, беспотребна промена, која ништа неће да поправи или побољша овај предлог закона.

Овде имамо један став у основном члану 195, који је можда требало најпре да третирате а нисте, који каже: „На захтев заинтересованог лица, царински орган ће проверити да ли је роба која је смештена у слободну зону или у слободно складиште домаћа или страна роба.“ То је ова евентуална могућност злоупотребе о којој је малопре говорио господин Красић. А ово је идеална прилика, и сад сте ви остали само, колега Недимовићу, били сте у то време народни посланик у Народној скупштини, када смо донели закон, као и господин Арсић, о слободним зонама у Србији. Њих за сада има 14 и то је недовољно искоришћен потенцијал.

На оно Арсићево питање како ми можемо да створимо једну фабрику коју су заиста ови „жути“, чији сте ви следбеници, уништили, па, господине Арсићу, што не користите слободне зоне? Ево, ви сте из Пожаревца, Смедерево вам је испред носа, што се каже. Колико још потенцијала тамо има и слободних квадрата у том подручју и какво је то место. Кад говорим о томе, могу да причам о Слободној зони Лапово, и

Крагујевац, и Ужице; немам времена, врло је комплексна тема. Ево, изволите, доведите стране инвеститоре. Бојите се кинеског и руског капитала? Кинеске компаније, биле су ваше колеге са мном пре непуних месец дана у Суџоуу, једном од највећих индустријских паркова у Кини, спремне су да дођу у Србију и да инвестирају у слободне царинске зоне.

Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала пуно.

Реч има народни посланик Верољуб Арсић.

Изволите.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Право на реплику, више пута споменут.

Па видите, то и јесте проблем Србије и ових што стално причају како нама страни инвеститори не требају. Потенцијали Србије су много већи него што су њене потребе за том робом и услугама које се производе. Проблем јесте што су производне целине и ланци покидани. Нешто за време санкција, а највећи део за време приватизација до 2012. године, тако да смо остали не без производа, него немамо потенцијал да пласирамо оно што се направи. И онда је кренуло једно потпуно урушавање и зато су нама и потребни они који имају тржишта и који би хтели да инвестирају у Србију да би, наравно, остварили свој економски интерес, а и ми остварујемо свој економски интерес кроз упошљавање наших капацитета и ресурса које имамо.

Немам ништа против и нисам гадљив ни на један вид капитала који долази из било које земље. Само могу да кажем да се, рецимо, у Костолцу, који је на неких 11 или 12 километара од Пожаревца, који припада територији града Пожаревца, прави један потпуно нови блок, једна термоелектрана која је кинеске технологије, са кинеским кредитом, који је јако повољан, а могу да кажем да ће Србија изградњом те термоелектране имати најмодернију термоелектрану у читавој Европи.

Значи, ми желимо да сарађујемо са свима. То је наше право. Нећемо да одређујемо или да блокирамо ничији капитал. Наш је интерес да сарађујемо са свима. Проблем јесте само да створимо услове у држави да можемо да привучемо што више инвеститора и зато и доносимо ове законе.

И кад се нападају те приче око путева (Завршавам, колега Маринковићу, само мало.), када немате пут, немате саобраћајну инфраструктуру, нико не жели код вас да дође ни да улаже. Чак и они људи који су се родили у неким насељима која немају асфалтни пут, напуштају та насеља, а замислите како да доведете неког са стране ако немате пут, пругу или луку.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реплика, Наташа Јовановић.

Изволите.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Ви сте мене, колега Арсићу, помешали с неким. Реплицирате мени и говорите нешто што апсолутно нема везе с мојим излагањем. Чак сам говорила супротно томе о чему сте ви сада причали, а то је да нисте способни, и ова влада, да искористите потенцијале и могућности које се нуде овако на извол'те, јер нови кинески пут и пројекат на Балкану и Европи управо даје ту могућност о којој сам ја причала, а то је да се у тим царинским слободним зонама, преко компанија које би отвориле нова радна места, управо извози роба на тржиште у земље где они то већ чине, а Србија је за њих идеална због тога што није у ЕУ и, без обзира на то што они то никада отворено неће рећи, изузетно им је драго због тога. Захваљујући њима ми имамо и, јуче смо, је л' тако?, потврдили додатни зајам за Коридор 10, имаћемо и нову железницу и комплетну инфраструктуру, и захваљујући управо кредитима наших пријатеља, као што је кредит Азербејџана за довршетак Коридора 11... Немојте да вршите замену теза.

Шта је то стигло, молим вас, тако крупно и велико од ваших пријатеља са Запада? Већ сте им, попут Динкића, који је то урадио у Крагујевцу, дали по 10.000 евра за свако новоотворено радно место. Русија нас не уцењује на тај начин, својим понуђеним страним инвестицијама; исто тако ни наши кинески пријатељи. Према томе, кад се мени обраћате или било коме од српских радикала, баратајте чињеницама и оним за шта се ми залажемо, а то свакако није срљање у ЕУ и даља пропаст Србије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

(Верољуб Арсић: Реплика.)

Ја бих да будемо џентлмени и да затворимо овај...

(Верољуб Арсић: Кратко ћу.)

Молим вас, само кратко. Изволите.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Ако је ова влада неспособна да решава проблеме и да увуче инвеститоре у Србију, ево, шта је са „Сартидом“? Највећи проблем српске привреде. Решила је ова влада, ниједна друга.

Чини ми се да се ми у једној ствари само не слажемо. Ова влада жели да сарађује и са ЕУ, и са Руском Федерацијом, и са Кином, и са Америком, и са другим земљама, са свима онима који хоће да сарађују са нама. Док друга страна каже – не, само сарађујте са Русијом и Кином. Па нисмо ми у ситуацији да можемо баш толико да условљавамо. Можемо само да не дозволимо да будемо понижени, ништа више.

Значи, сарађиваћемо са свима, зато што је то, на првом месту, у нашем интересу. Нисам гадљив ни на један капитал који дође у Србију и отвара нова радна места. И маните се те приче – плаћено једно радно место 10.000 хиљада евра, и плата 200-300 евра. Тај новац, сваки динар који се уложи у ново радно место, више пута се мултипликује у промету и дохотку.

Можете слободно да се ударате по глави. Можда је боље да ударате у зид, али када раднику исплатите плату, ту се тај круг не завршава,

него тај радник иде и тај новац троши за нека добра или услуге, па и онај који продаје та добра, и онај који производи та добра, и онај који врши услугу такође зарађују за плату. И тако укруг. Они који не разумеју ту економску логику, не треба ни да се баве економијом.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народни посланик Жарко Мићин, по амандману.

ЖАРКО МИЋИН: Поштовани председавајући, даме и господо народни посланици, врло ћу кратко.

Сматрам да амандман не треба прихватити. Не бих се сложио с тим да не знамо да искористимо потенцијале које имају слободне зоне у Србији. Тако нешто смо управо урадили у Новом Саду и проширили Слободну зону у Новом Саду и управо зато у Новом Саду данас имамо две нове инвестиције, америчких компанија „Лир“ и „Делфи“, које већ запошљавају три хиљаде људи, а запослиће пет хиљада људи.

Мени је било велико задовољство што сам био део тима градоначелника Милоша Вучевића и морам да кажем да је председник Владе Александар Вучић јако пуно помогао у овој инвестицији. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

(Наташа Сп. Јовановић: Реплика.)

Може, океј. Изволите.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Ево и ви, колега из Новог Сада, добро је да сте се укључили у дискусију и да нас има више, да размењујемо аргументе. Дакле, 11 хектара слободног, опредељеног земљишта по Закону о слободним царинским зонама је на подручју Новог Сада. Нисам рекла да то није урађено уопште, али није довољно. Пре тога су „Делфи“, не заборавите, били у Рачи; пре него што је дошла „Јура“, је л' тако? Био је један стратешки уговор тадашње „Електро Раче“ са компанијом „Делфи“.

Што се тиче колеге Арсића... Господине Арсићу, да није било нашег председника да кроз конференцију за новинаре и обраћање јавности, три их је имао заредом, подигне то на највиши могући ниво што се јавности Србије тиче, ви бисте „Есмарку“ овако на извол'те дали Смедеревску железару. То је већ све било договорено. И у последњем тренутку сте под таквим притиском, а пре свега због чињенице да је он изнео податке на који начин би нас опљачкали… Кирби вас је на то наговарао, док је био... Значи, ми смо успели то да спречимо.

А наши кинески пријатељи, јер тамо сам била пре непуних месец дана, препознали су свој интерес на том новом кинеском путу и одлучили да управо у Србију уложе, баш због наших традиционално пријатељских веза, баш због ресурса које имамо, квалитетне радне снаге и због чињенице да је то само први пројекат и почетак у њиховим даљим инвестиционим улагањима за које ће се определити у наредним, верујем, не само годинама, већ деценијама.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има Верољуб Арсић.

Изволите.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Па ево, премијер Александар Вучић има довољно добрих резултата да подели нешто и са вама. Ево, поклањамо један део његових успеха вама. Не знам шта бисте радили без његових резултата.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 25. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић, заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Петар Јојић, заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић и заједно народни посланици ДС.

Да ли неко жели реч?(Да.)

Реч има народни посланик Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Овај члан 196. односи се такође на рад слободних зона и слободна складишта и конкретно говори о смештају робе у слободној зони или слободном складишту и каже да то складиштење није временски ограничено, али за одређену робу, из члана 191, став 1. каже – „која је обухваћена посебним мерама пољопривредне политике, могу се прописати посебни рокови смештаја.“

То, наравно, јесте логично и мора тако да буде, али ово морамо да повежемо са чланом 193, где сте предвидели да царински орган може прегледати робу и спровести друге мере царинског надзора над робом, то је раније писало, која улази, излази или остаје у слободној зони или слободном складишту.

Ви сте сад само написали да царински орган може прегледати робу, а избрисали сте да може спровести и друге мере царинског надзора над робом. То није добро. И, једноставно, не може човек да разуме зашто ви не желите да се спроводе све мере царинског надзора над робом која улази, излази или остаје у слободној зони или слободном складишту.

Наравно, и ово где је предвиђено да за обављање прегледа из става 4, заправо овог претходног става, биће лице које одреди царински орган и он предаје том органу или му ставља на располагање примерак превозне исправе којом мора да прати робу која улази или напушта слободну зону.

Али опет, и у контексту овог последњег става остаје питање зашто сте брисали могућност да се спроводи царински поступак мере царинског надзора над робом која улази или остаје у слободној зони или у слободном складишту.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 26. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић,

заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Томислав Љубеновић, заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић и заједно народни посланици ДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 27. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић, заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Момчило Мандић, заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић и заједно народни посланици ДС.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Члан 27. заправо се односи на члан 199. основног закона и говори о домаћој роби обухваћеној посебним мерама пољопривредне политике. Ова материја се регулише већ почев од члана 196. Ви овде говорите о поступцима који могу бити предузети без посебног одобрења, а односе се на мере за пољопривредне производе. Не знам зашто сте сада, уместо „ти поступци“, написали „та поступања“. „Та поступања“ није баш нешто у складу са српским језиком.

Када се говори о пољопривредној политици, односно пољопривредним производима и складиштењима на царини пољопривредних производа, када су у питању они производи који се из Србије извозе, онда би било добро, заиста, да се максимално усредсредите и да максимално користите слободну трговину коју имамо са Руском Федерацијом и онда вам ова складишта такорећи не би ни требала. Роба би само пролазила транзитом, али оним правим транзитом, а не оно малопре што сте рекли – транзит у унутрашњем саобраћају.

Све оно што се у Србији произведе и све што још може да се произведе, када би се држава више позабавила решавањем проблема српског сељака, све што би се произвело могло би се без икаквих проблема продати на руско тржиште и онда би свакако био у том случају примењен овај закон са овим кратким роковима када је у питању складиштење пољопривредних роба. Хвала вама.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 28. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић, заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Марко Миленковић, заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић и заједно народни посланици ДС.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Овај члан се односи заправо на члан 200. основног закона и говори о посебним условима страних роба и домаћих роба које се могу користити или употребљавати у слободним зонама и слободним складиштима. Овде у 1. ставу овог члана стоји да је то – осим у случајевима из чланова 198. и 199. овог закона. Онда ви, уместо тога да је то у овим посебним случајевима, кажете – у оквиру поступка и облика поступања из ова два члана. Заиста потпуно накарадна конструкција речи, а ништа не значи нити било шта мења суштински у овом закону.

Овај члан такође предвиђа, став 1. овог члана: „Не искључује употребу или потрошњу робе чије стављање у слободан промет или привремени увоз не би ли имало за нужну последицу примену увозних дажбина или мера у оквиру пољопривредне или трговинске политике, осим ако је одредбама које се односе на залихе другачије прописано. У том случају није потребно подношење декларације за стављање у слободан промет или привремени увоз, осим у случају када се количина робе отписује од квоте или тарифног максимума.“

Ми мислимо да ово није добро и да не треба и у овом случају да буде неопходно доношење декларације. Ништа не може да се нађе у слободној зони, увоз-извоз итд., у слободном складишту без одређене документације, без одређених декларација итд. То једноставно није за играње нигде у свету, па не сме и не треба да буде ни код нас, у нашим слободним зонама.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 29. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић, заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Милорад Мирчић, заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић и заједно народни посланици ДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 30. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић, заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Љиљана Михајловић, заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић и заједно народни посланици ДС.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Ово се односи на члан 203. основног закона, заправо на царинску вредност и обрачун царинског дуга, и ово је један од тих чланова који апсолутно није било потребе да се мењају, јер ово што сте променили ништа ни суштински ни формално не утиче на члан 203.

Прва два става ништа нисте ни дирали, а онда у последњем кажете – ако је роба била предмет уобичајеног поступања из члана 138...

декларант може да захтева, ако је такво поступање царински орган одобрио у складу са чланом 138..., да се износ увозних дажбина утврди на основу врсте робе, царинске вредности и количине робе, на основу које би се износ утврдио у време настанка царинског дуга..., и онда не знам зашто бришете „одређено у складу са чланом“, а пишете – „из члана 251..“?

Не знам зашто уводите неку нову моду, неку нову номенклатуру. Какав је проблем био у нашим садашњим прописима, формално, наравно? Има много проблема суштински у законима који се доносе последњих година или већ деценија у Србији, али заиста нема потребе да уводите неки новоговор, неке накарадне изразе. Иовако су вам лоши закони, још кад их овако гарнирате овим лошим изразима, онда се заиста човек запита о чему се овде ради.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 31. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић, заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Весна Николић Вукајловић, заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народна посланица Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: У питању је члан 204 – Поступање са домаћом робом која подлеже мерама пољопривредне политике.

Било је већ речи у претходним члановима о тој врсти производа и овде у 1. ставу је стајало да домаћа роба из члана неког претходног који то регулише, то је заправо онај 191, где нисмо имали неких примедби, овог закона, која подлеже мерама пољопривредне политике може се ставити у неки од поступака или се може одобрити њена употреба ако уносом у слободну зону или слободно складиште испуњава услове прописане за извоз такве робе.

Ово је било сасвим довољно и свеобухватно. Онда ви, опет, кажете у предлогу измена овог члана да за домаћу робу из члана 101 која подлеже мерама пољопривредне политике, која је смештена у слободну зону или слободно складиште, одређује се поступање или употреба који су предвиђени прописима према којима је та роба... Ово нико живи не разуме шта сте хтели да кажете. Ово је нешто склепано, не личи на реченицу ... због смештаја у слободну зону или слободно складиште.

И сад, стиче се утисак да ви заправо намерно пишете овако накарадно, овако склепано, да би могло што лакше да се манипулише одређеним одредбама, па онда да се тумачи неко овако, неко онако, јер не знам зашто једну концизну и прецизну законску одредбу мењати неким

буди бог с нама текстом, а суштински нисте ништа променили и рекло би се и не желите да промените.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 32. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић, заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Јово Остојић, заједно народни посланици Срђан Ного, Зоран Радојичић и др Драган Весовић, заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић и проф. др Миладин Шеварлић и заједно народни посланици Демократске странке.

Реч има народна посланица Марија Јањушевић.

Изволите.

МАРИЈА ЈАЊУШЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Драго ми је да се министар Антић вратио, пошто члан који је писала Влада у ставу 1. каже – брише се. Као и следећи члан о којем ћемо причати, где такође пише – брише се. Тако да министар већ два пута у недељу дана себе доводи у ситуацију да се извињава. Извињавали сте се ДС-у, а ја мислим да сада и Двери заслужују извињење.

Поготову што то „брише се“ није ништа лоше у политици, мислим да је врло делотворно –избришу вас као гумицом. Ви то сигурно знате боље од мене, јер још ако сте део неких интересних група и имате неке афере, кофере итд., онда свакако не можете…

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице, молим вас, говорите о амандману. Ово стварно нема смисла. Ово је Парламент, немојте тако да се понашате.

Реч има министар Александар Антић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР АНТИЋ: Уважени народни посланици, ово је сада извртање мојих речи. Апсолутно стојим иза тога што сам у претходном излагању рекао. У овом законском пројекту у коме Влада мења велики број решења, поједине формулације брише, а сви амандмани које сте ви уложили имају само једну формулацију и сви ваши амандмани су само – брише се. Ове остале примедбе заиста нећу да коментаришем. Узећу у обзир да је 07.05 часова и да сте уморни и опростићу вам због тога.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, министре.

На члан 33. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић, заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Срето Перић, заједно народни посланици Срђан Ного, Зоран Радојичић и др Драган Весовић, заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић и проф. др Миладин Шеварлић и заједно народни посланици Демократске странке.

Реч има народни посланик Срђан Ного.

Изволите.

СРЂАН НОГО: Доста се брише у овом закону. Ми предлажемо да се избрише оно што ви предлажете да се избрише, а најбоље би било кад би могло да се избрише и ових претходних пола деценије, па и ових претходних 16 година, па и ових претходних 26 година, али, нажалост, не може. Нажалост, не можемо да бришемо шта је било у прошлости, али можемо да се окренемо да правимо бољу будућност. Ја се надам да грађани Србије имају вољу за бољу у будућност, да што пре скину са власти ову владу, али добро, то је моје мишљење; наравно имам право на њега и надам се да ће се то убрзо десити.

Видите, либерализација трговине, спуштање, укидање царина, као и прецењени курс динара угасиће и велики део домаћих производних погона. То је кључни проблем Србије. Е сад, можда неко мисли, као што је уважени колега Арсић... Ево га, ту је, морам да га поменем да би могао да се јави, јер ја заиста волим да водим дискусију са њим. Можда он мисли да у Србији не дају подстицаје страним инвеститорима већ да страни инвеститори плаћају држави 10.000 евра како би могли да запосле неког. Можда он мисли да ти људи раде у тим фабрикама за неколико хиљада евра. Али не раде, нажалост. То постоји само у машти господина Арсића.

Упорно постављам питање – која се држава развила од страних инвестиција? Ви то не можете да ми кажете и не можете да ми дате одговор. Само домаћим инвестицијама, господине Арсићу. И ми треба да подстичемо домаће инвестиције, да подстичемо њихову могућност да технолошки напредују, да развијају сопствену производњу.

Мени је жао што нема ни колеге Ђукановића, који ме је недавно одушевио на тему аеродрома, говорио о ИМТ-у и показао како СНС не познаје шта је потреба реиндустријализације Србије, али добро. Ето, макар је ту господин Арсић; он ће сигурно све ове моје недостатке успети да ми разјасни, да ми протумачи, да ми образложи и сигуран сам да ћу пуно имати да научим из демагогије СНС-а.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народни посланик Верољуб Арсић.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Право на реплику, господине председавајући.

Знам ја колике су плате запослених, и код домаћих и код страних инвеститора. Оно што је проблем јесте што ви стално спомињете стране инвеститоре. Имају сви исте услове, и страни и домаћи. Проблем јесте што ми немамо довољно домаћих, не можемо да их створимо. Да ли треба држава да буде послодавац? Ја мислим да не. Показало се у систему који смо имали до деведесетих година прошлог века да то баш и није најсрећније решење. Значи, не може држава да буде послодавац.

Е сад, ако немате довољно домаћих индустријалаца, шта ћете да урадите? Па да позовете још неког да инвестира у вашу земљу.

Да ли ће Србија индустријски да се развија? Да, хоће. Потпуно сам сигуран у то, зато што сад јесу тешка времена, али морамо да почнемо проблем да решавамо. Што пре почнемо да га решавамо, пре ћемо и да га решимо и лакше ћемо да га решимо.

Почеће овде много озбиљније да се баве бизнисом и домаћи инвеститори. Шта је највећи проблем био досада? Што су се овде углавном бавили услугама. Значи, највећи инвеститор је био Мишковић, који је купио „Макси“, „Макси“ продао „Делезу“ и то су приказали као инвестицију од две милијарде евра, чини ми се тако нешто. Тиме се још и хвале.

Значи, није то инвестиција. Инвестиција су нова рада места. Новостворена вредност. То је процес и то не може да се реши ни за годину ни за две. Али смо почели да решавамо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Колегиница Јањушевић је у систему, али немате времена. Ваша посланичка група више нема време.

Па немате. Немате времена, то вам објашњавам. На наредно можете да се јавите. Хвала.

Реч има народни посланик Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Неколико речи везано за овај члан 218. на који се односи ова измена и говори о роби на коју се не плаћају увозне дажбине.

Питање за предлагача – зашто сте брисали став 1. који је важио, ево, од доношења овог закона колико је то већ, десетак година?

Увозне дажбине се нису плаћале, између осталог на, нову опрему која се не производи у земљи, која се увози за нову или проширење постојеће производње, модернизацију производње, увођење нове, односно осавремењавање постојеће технологије, осим путничких, моторних возила и апарата за игре на срећу.

Зашто сте ово сада брисали? Овамо се бусате, заклињете да хоћете да помогнете развоју домаће привреде; у ствари сте само спремни да дајете паре странцима. Тамо дајете по 10, 15, 20 хиљада за радно место, колико ко затражи, а овде укидате увозну дажбину на ове производе које би свакако осавременили нечију производњу, који би помогли некоме да почне нешто да ради, неки наш привредник из Србије. Наравно, говорила је Наташа, не сметају нама ни они који долазе из белог света, али не да долазе зато што им Вучић каже да је овде најјефтинија радна снага па им још да 10-15 хиљада евра по сваком радном месту и онда су они као нека инвестиција, као она у „Застави“, али о томе ћу по следећем амандману, то морам да вам испричам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 34. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, Саша Радуловић, заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Марина Ристић, заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић и заједно народни посланици ДС.

Реч има народна посланица Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Овај амандман се односи на изворни члан 281. Јесте то поступање царинског органа везано за права интелектуалне својине, али уговор са „Заставом“ могао би се и таквим назвати, јер је тим уговором Динкић који је, јуче или прекјуче, ослобођен свих оптужби, успео толико да оштети државу Србију, да је то запањујуће.

Још је више запањујуће то да садашња влада, Вучићева влада, која је дошла после те демократске владе у Србији, ништа није променила у том смислу. Знам, ви бисте одмах рекли да је то затечени уговор и да не може да се мења због тих страних партнера итд., али не знам колико јавност зна, ви министри ваљда знате, иако је тај уговор тајан (наравно, свака тајна се открије па се и та открила), да „Фијат“ за запослене у „Застави“ не даје ни један једини динар у буџет Републике Србије на име пореза и доприноса на зараде.

Зашто? Зато што је тим уговором, оно што је био вако сав зацрњен, договорено да се из буџета „Застави“ уплате та средства и сваког месеца два дана или дан пре него што се исплаћују зараде из буџета се „Застави“ уплати тај износ и они радницима исплате плате, а тај исти износ који су јуче добили сутра врате у буџет и окреће се то врзино коло, а они ни један једини петопарац на име доприноса и пореза не дају у буџет Србије ни дан-данас, а ви, Вучић и остали, ћутите, кријете ту државну тајну.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народни посланик Срђан Ного.

СРЂАН НОГО: Опет наш амандман „брише се“ на ваш предлог „став 3. брише се“. Само да констатујем да има доста тих силних брисања. И да кажем, ви овде, јелте, малопре одузимате могућност да се без царине увози технологија и опрема која треба да служи у производном процесу а не производи се у Србији, а сад фино овде код интелектуалне својине укидате право на жалбу, па баш лепо водите рачуна о интересу српске привреде.

Али хтео бих да истакнем једну битну чињеницу, коју ви упорно игноришете и не можете да схватите. Не знам да ли има смисла и да вам донесем неку литературу, пошто волим дискусије са вама. Да ли знате да у земљама ОЕЦД-а 20% бруто националног дохотка директно учествује држава? Једино ви кажете да треба државу скроз склонити из свих економских токова. То је потпуно сулудо.

Нико овде не говори да се треба вратити у време комунизма, али кад већ помињете ту СФРЈ, морате да знате да су тада постојали озбиљни привредни гиганти. Постојао је ИМТ, ИМР, ПКБ, „Прва петолетка“ и многе друге компаније које су биле светски гиганти оног времена, а тек су ратом, санкцијама и пљачкашком приватизацијом која је рађена по диктату те исте ЕУ управо да би се убиле те фирме, да би се спречила конкуренција не само на овом тржишту него на неким иностраним тржиштима, потпуно девастиране и упропашћена је индустрија Србије. То је суштински и кључни проблем.

И није да само „Фијат“ не плаћа од дажбина ништа Републици Србији; не плаћају ни многе друге компаније. Да ли ви мени кажете да је „Вип“ дошао овде да буде мобилни оператер и да прави толике губитке? Па колике губитке има? Хајде да погледамо завршне рачуне. Хајде да погледамо завршне рачуне гомиле тих страних компанија које су овде добиле повлашћени положај. Не само тих 10.000 евра, него гомилу других повластица. Сви имају негативне билансе, само износе новац из земље.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народни посланик Верољуб Арсић, о амандману.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Ја бих волео да видим како то они износе новац из земље. То је било могуће до 2012. године са једним, могу да кажем, законом који је написан за Мирослава Мишковића, Законом о девизном пословању, да би се амнестирало за све оне шпекулације које су рађене 2008, 2009. и 2010. године. Написан је, чини ми се, октобра-новембра 2011. године.

Е сад, како то воле неки да се хвале – доходак у земљама ОЕЦД-а је 20% у државном власништву. Верујте да ни код нас није мање. Погледајте само кол'ки доходак прави Електропривреда Србије. То су оне стратешке гране којих ниједна земља неће да се одрекне, немојте то да узимате као параметар.

Мени се јако свиђа тај концепт кад неко каже ИМТ, ИМР, „Змај“ итд. Није то требало да се уништи, али то није ни имало шансе да преживи у оном облику у каквом је постојало. Можете да одмахујете кол'ко год хоћете. Јосип Броз Тито није правио „Заставу“ да би извозио аутомобиле него да их не би увозио; није правио ИМТ и ИМР да би извозио тракторе него да их не би увозио, и „Змај“ исто тако, као пољопривредне машине, да не набрајам даље.

То тржиште које је припадало целој СФРЈ се распало. И то је почетак пропасти тих привредних гиганата. Зато кажем, могли су да се сачувају, али не у оном облику у коме ви мислите да је могло. То више није било одрживо и није било могуће.

Расправљати о привреди на један тако лак начин..., разумем, колега је млад човек, мисли да све може, али кад почне да решава проблем, онда ће да види како то заиста изгледа.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Колега Ного је у систему, али немате право, није вас споменуо. Веома коректно је дискутовао по амандману на оно што сте ви...

Хвала вам пуно на разумевању.

На члан 35. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић, заједно народни посланици Зоран Красић, Верица Радета и Никола Савић, заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић и заједно народни посланици ДС.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има Срђан Ного.

Изволите.

СРЂАН НОГО: Морао бих да укажем на то да су ИМТ и ИМР и те како имали шансу да преживе, у другом облику. Само Србији је потребно 400.000 трактора, и то је најбољи трактор за српске услове, а да не говорим да може да се извози, рецимо, на тржиште Африке, где је био и те како присутан.

(Владимир Орлић: Је л' то по амандману?)

То јесте по амандману. Све је ово по амандману, господине Орлићу, немојте да се забрињавате. Господину Арсићу не смета, не знам зашто се ви буните и зашто се нервирате. Ми, просто, водимо једну конструктивну расправу. И заслужили смо, с обзиром на то да смо ту 24 часа. Мислим да је ово само на корист грађана Србије.

Ја бих вам поставио питање – да ли знате како се развила, рецимо, јапанска „Тојота“ и како је она настала? Такође, да ли знате како се развијала Јужна Кореја? Ако то знате, свака част.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Ја вас молим да се вратите на амандман. Пустио сам ово прво, око ИМТ-а, било је сасвим у реду... Хвала.

Владимир Орлић. По ком основу?

(Владимир Орлић: Право на реплику, чули сте име.)

Амандман.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Ја ћу ово време свакако да искористим да упутим на оно што је требало да чујемо по амандману а нисмо. Ви заведите као реплику или не морате, није важно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Бићу коректан, да буде по амандману, молим вас.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Нема никаквих проблема.

Дакле, није прихватљиво да неко сматра да је самим тим што седи у сали Народне скупштине заслужио да се на њега не примењује Пословник и да Пословник не поштује, па самим тим и не предлаже и не образлаже оно што би требало да ради у овој сали.

Дакле, бити у овој сали јесте и дужност и обавеза, али понашати се у складу са местом народног посланика иде са тим руку подруку, да не кажем у пакету. Ко тога није свестан, потпуно је промашио када је изразио жељу да се бави послом народног посланика. Мада, ако ћемо искрено, промашио је и све остало. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 36. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић, заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Мирослава Станковић Ђуричић, заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, др Драган Весовић и проф. др Милан Шеварлић и заједно народни посланици ДС.

Реч има народна посланица Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Ради се о члану 288, продаји царинске робе, прописивању услова и начину продаје. Прописано је ово било и постојећим законом, да се продаја царинске робе врши после испуњења услова утврђених овим законом, по правилу јавном продајом, и да царински орган може без јавне продаје одмах продати лако кварљиву робу и живе животиње задржане у складу са чланом 298.

Ви сте овде нешто мењали, али ово је свакако интересантна тема, пре свега продаја те царинске робе по правилу јавном продајом. Опште је познато колико је било малверзација и колико их и данас има када је у питању продаја царинске робе, колико се великих продавница снабдева том царинском робом у неким шверц турама са шефовима складишта, са цариницима итд., колико се аутомобила на овај начин прода. Дакле, ово мора бити много озбиљније и у закону регулисано а и много озбиљније да се ради сам тај посао.

Ви сте рекли сада у измењеном закону да продаја робе уступљене у корист државе или одузете у складу са чланом, а то је та царинска роба, ви сад као нешто као улепшавате назив, врши се опет по правилу јавном продајом. Е, то је проблем. Не може по правилу, него мора искључиво. Коме ви то остављате могућност да утврђује да ли ће та роба бити продата јавном продајом или неће? Уместо то да мењате, ви гарнирате закон неким непотребним речима. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 37. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић, заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Немања Шаровић, заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, др Драган Весовић и проф. др Милан Шеварлић и заједно народни посланици ДС.

Реч има народна посланица Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Ово је члан 295. и говори се о новчаним казнама којим ће се казнити правно лице ако не чува документацију у прописаном периоду и ако пропусти да у року превезе робу путем и на начин како је то одредио царински орган.

Ви сте досадашњи износ од 100.000 динара мењали износом од 200.000 динара као казну за правно лице, што у овом случају није адекватна казна. Ви, иначе, волите да разрезујете врло високе казне, поготово за физичка лица, па и за правна лица у неким ситуацијама, али када је у питању чување, односно нечување документације царинске робе, то заиста заслужује озбиљнију казну.

Опет подсећам на оно што сам почела у малопређашњем амандману, озбиљне се малверзације дешавају када је у питању царина, када је у питању продаја царинске робе. Када је у питању извоз из Србије, и ту такође мора да се поведе рачуна и морају озбиљно да се пооштре казне. Сећате се колико је било извозних инцидената према Руској Федерацији, када су уместо свињског места на руско тржиште отишле свињске коже, када су уместо српских јабука отишле пољске јабуке па се угрозила сарадња са Руском Федерацијом, та трговинска сарадња и тај споразум.

Дакле, није ово шала, људи. Ово мора озбиљно да се регулише и ово мора заиста крајње озбиљно и савесно да се ради.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 38. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић, заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Александра Белачић, заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? Да.)

Реч има Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Да, настављамо, пошто је иста тема, исти чланови. Заправо, такође се говори о казненим одредбама везано за царинске прекршаје. Завршићу само оно што сам почела у образлагању претходног амандмана. Дакле, у овим случајевима казне морају бити озбиљније. Ви предвиђате, на пример, да ће се новчаном казном у износу од 100.000 динара казнити предузетник за прекршај из става 1. овог члана, а то је тај став где сте рекли да ће се новчаном казном од 200.000 динара казнити правно лице ако не чува документацију у прописаном периоду.

Па извините, и фирма неког предузетника је правно лице. Зашто би он плаћао казну 100.000 динара, а ово неко друго правно лице 200.000 динара, а ради се о потпуно истом прекршају?

Ради се заправо о томе да се на овај начин отварају могућности малверзација, мувања са цариницима итд. Оно што јесте бољка последњих година у Србији и ако сте стварно спремни да урадите нешто, да стварно нешто коначно поставите на здраве ноге, онда је то требало, кад сте већ мењали овај закон, да урадите на стварно озбиљнији начин.

Ви сте овде имали не знам колико измена закона, 38 или 40, не знам колико је било чланова, али у суштини... Ово је ваљда последњи амандман, па зато у две реченице да кажем – у суштини, ви ништа овде нисте променили. Нешто је то само била нека шминкица. Ваљда ће Европска комисија да каже – добро, радили сте нешто, још сте радили целу ноћ овај закон. Има да вас хвале, рећи ће – ено их сви, ко Вучић, раде данонoћно. Наравно, ви нисте реч проговорили, али нема везе, вама се рачуна.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На назив изнад члана и члан 39. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић и заједно народни посланици Демократске странке.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 39. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Саша Радуловић, заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Дубравко Бојић и заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић.

Реч има народна посланица Марија Јањушевић.

Изволите.

МАРИЈА ЈАЊУШЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Ја бих само везано за овај члан. Изјава о усклађености прописа са прописима Европске уније. Пазите сад, готово звучи као шала. Дакле, рок у којем је предвиђено постизање потпуне усклађености прописа са прописима Европске уније – до достизања пуноправног чланства у ЕУ.

Даље, табелу усклађености није потребно попуњавати уколико се домаћим прописом не врши пренос одредби секундарног извора права Европске уније итд. Па имамо питање – да ли су претходно наведени извори права Европске уније преведени на српски језик? Одговор је – не.

Дакле, пошто пише и то да сарадња са Европском унијом и учешће консултаната у изради прописа и њихово мишљење о усклађености – у ствари значи да су то нама консултанти и писали.

Да додам још то да Двери заиста немају ништа против сарадње са Европском унијом, са сваком државом чланицом, али на равноправном основу а не према уценама и сталном усклађивању према њиховим условима. Више ће нас поштовати, више ће Србија да постигне ако себе реформише и унапреди а никада не ступи у Европску унију, а то значи и никада не усклади овај закон. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала вама.

На назив изнад члана и члан 40. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

(Вјерица Радета: Ја.)

Немате времена. Ваша странка нема више времена. Нема ни овлашћени, нити имате ово време које припада странци. Можете се јавити само као предлагач. Можете на следећем. Сада иде где сте ви предлагач. Само се стрпите мало, молим вас.

На члан 40. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Саша Радуловић, заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Миљан Дамјановић и заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Да,)

Реч има Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Да, завршне одредбе, члан 40. и најава у овом члану да ће даном почетка примене одредаба члана 367. и 34. овог закона престати да ради Комисија за жалбе Управе царина.

Из основног закона, који мењате, није се стекао утисак да је та комисија за жалбе Управе царина неко посебно тело, неки посебан орган, него да је то комисија у оквиру Управе царина. Али из става 2. овог члана, где кажете да ће даном почетка примене одредаба овог закона Министарство финансија преузети од Комисије за жалбе Управе царина запослене, права и обавезе, предмете и архиву са стањем на тај дан, дакле ипак је постојао неки посебан орган. То је као у оном претходном закону, да ли је Министарство финансија независно, па сте ви, ево, и овде проценили да јесте, па ће Министарство финансија да се бави овим послом, али мислимо да није било потребе да се то измешта из Управе царина.

Наравно, то је свакако требало да буде двостепени поступак и то никако није спорно, али верујте биће то много разводњено када оде до Министарства, када се формира тамо опет нека нова служба, неко ново, како волите да кажете, независно тело, што је ван памети, у Министарству, па независно. Али, добро, ви то пропагирате и одмах сте рекли да ће предмете у којима није окончан поступак преко Комисије за жалбе преузети Министарство у складу са овим законом.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 40. амандман је поднео Одбор за финансије, републички буџет и контролу трошења јавних средстава.

Представник предлагача је прихватио амандман на седници Одбора за финансије, републички буџет и контролу трошења јавних средстава. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман

у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 41. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Саша Радуловић, заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Божидар Делић, заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић и заједно народни посланици ДС.

Реч има народна посланица Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Овај наш амандман на члан 41. је логичан след претходних амандмана, јер смо ми својим амандманима тражили да се бришу сви предложени чланови. Другим речима, ми смо на тај начин показали свој однос према овом предлогу закона и заправо показали да мислимо да овај закон не треба да се донесе.

Поред тога, интересантно је да и овај предлог закона расправљамо у оквиру оних 27 закона и одлука обједињених у једну тачку дневног реда и да је то било по хитном поступку, и онда кажете, без обзира на такву хитност и на ту наврат-нанос расправу и ове ноћне амандмане итд. – овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – што је, хвала богу, једина, ваљда, ствар потпуно уставна у овом предлогу закона – али се примењује тридесетог дана од дана ступања на снагу, осим одредаба 3, 6, 7. и 34, који се примењују од 1. јула 2017. године.

Нигде кроз закон, ево прошли смо све чланове, не постоји обавеза да ће било шта да се уради у року од 30 дана да би био услов за примену овог закона. Онда је потпуно нејасно зашто је то морало да се ради тако наврат-нанос, зашто је то морало да буде по хитном поступку, зашто о овом закону нисмо могли лепо као о једној тачки дневног реда да разговарамо, и у начелној расправи, па да можда буде и другачијих амандмана, да се нешто брише, да се нешто уреди итд. Која вас је мука натерала да покушате...? Шта, да сакријете овај закон? Просто је неразумљиво зашто овако радите, како бог не заповеда.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала пуно.

Народни посланик Срђан Ного.

Изволите.

СРЂАН НОГО: Као по устаљеној пракси, ви одлажете примене сопствених закона, додуше, овог пута само до јула 2017. године, не одлажете до јула 2018. године, али добро, напредак, нема везе. Ми усвајамо ово по хитном поступку, радимо 24 часа, целу ноћ, да бисте ви могли да одложите примену и да крене да се примењује од јула, али добро. То је,

вероватно, вама знана логика како сте правили овај дневни ред и зашто сте овако организовали ову седницу.

То служи и на част онима који управљају Народном скупштином, то је карактер и слика њихове власти. Очигледно се неко боји да испуни своју законску обавезу да дође пред Скупштину и да одговара на питања. Не знам зашто је Александар Вучић толика кукавица да не сме да дође и да одговара на питања посланика.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реплика, Верољуб Арсић. Изволите.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Знате, назвати Александра Вучића кукавицом често је непромишљен потез.

Хајде овако, 2014. године почели смо мере фискалне консолидације. Имали смо изборе 2016. године, ви још увек вртите мантру о смањеним пензијама и платама у јавном сектору. Између су били избори и на тим изборима сте потучени до ногу. И на следећима ћете.

Да ли је човек кукавица који повлачи непопуларне мере да би спасао своју државу, економију те државе, или је кукавица онај који је зарад политичких поена земљу задуживао и на нереалним основама повећавао пензије и плате у јавном сектору? А то су ти уз чију сте помоћ ушли у ову скупштину, заједно са америчким амбасадором.

И, да ли је кукавичлук да назовете кукавицом човека који није ту? Ја то сматрам кукавичлуком.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар Антић.

АЛЕКСАНДАР АНТИЋ: Ево, у 15 до осам, након целе ноћи коју смо колега Недимовић и ја провели овде у Парламенту, уз апсолутни респект према колегама посланицима који су били ту и који су учествовали у овој јавној расправи, морам да приметим да, сем два народна посланика из групе Двери, из тог дела опозиције нема никога.

О каквом кукавичлуку ви причате? Па ви сте побегли из расправе о овим законима са два министра у Влади, а помињете било какав кукавичлук. Па да имате храбрости, ви бисте остали и полемисали са нама ноћас о овим законима, а не прозивали људе који нису ту.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Идемо даље. Затварамо круг реплика. Ви сте изазвали реплике. Немојте, молим вас.

Пошто смо завршили претрес о амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и у целини.

Прелазимо на тачку 13. дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПРОЦЕНИТЕЉИМА ВРЕДНОСТИ НЕПОКРЕТНОСТИ (појединости).

Примили сте амандмане које су на Предлог закона поднели народни посланици и извештаје Одбора за финансије, републички буџет и

контролу трошења јавних средстава и Одбора за уставна питања и законодавство, као и мишљење Владе о поднетим амандманима.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника Народне скупштине, отварам претрес Предлога закона у појединостима.

На Главу I, назив члана 1. и члан 1. амандман, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић и заједно народни посланици ДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Александра Белачић, заједно са исправком народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић, и народни посланик Бранка Стаменковић.

Реч има народни посланик Зоран Красић.

ЗОРАН КРАСИЋ: Да не бих понављао начелну расправу, ми смо стварно амандманима обухватили све чланове овог предлога закона, са циљем да вас убедимо, ако је то могуће, независно од налога који је дошао из ЕУ да мора овакав закон да се донесе, јер ми сматрамо да овакав закон уопште није потребан.

Пазите, у наслову закона каже да је ово предлог закона о проценитељима вредности непокретности. То би исто било као када би се доносио сада закон о проценитељима вредности половних аутомобила.

То вам делује смешно и бесмислено. У условима када је Србија рекла да је тржишна економија основни облик економског размишљања, где постоји сукоб понуде и потражње, или сусрет или пољубац понуде и потражње на тржишту, наметати неке који треба да буду на једној и на другој страни арбитри је са гледишта тржишта неприхватљиво. То је један од разлога.

Други разлог, много крупнији, јесте поље примене, где треба да се покажу ови дилбери. И они треба да се покажу у две-три области, али све те области су приватног карактера, поготово она тачка 1) из члана 3.

Мислим да идемо у нешто што је недозвољено мешање. Ми немамо потребе да се мешамо на тржишту поводом ових ствари, али пошто је при крају а имамо доста амандмана, ја ћу покушати да изнесем наше основне тезе и покушам да вас убедим да повучете овај предлог закона.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Срђан Ного.

СРЂАН НОГО: Нема потребе да се бојите давања речи посланицима опозиције. Ту смо, не бежимо нигде од расправе; и целу ноћ смо ту, ту су и посланици СРС-а, тако да не говорите истину.

Брисање овог члана зато што је у супротности са неким другим законима. Сматрате, значи, да процена вредности непокретности се може вршити само у складу с овим законом и да је обавезна.

Е па видите, ова је одредба у супротности са законским прописима, нпр. са Законом о стечају, који предвиђа да се у случају процене стечајне масе може ангажовати судски вештак, или са Законом о судским вештацима, на основу кога поступају судски вештаци у поступцима када се тражи њихова процена непокретности. Тако да ми сматрамо да ово нисте добро осмислили, односно у самом образложењу закона ви говорите да овај закон доносите због банака. Ја сам то питање постављао упорно – докле више да се излази у корист банкама?

Ја сам се обрадовао кад сам видео да ћете донети један овакав закон. Међутим, када сам видео образложење и када сам видео саму садржину, морам признати да сам био разочаран. Ево у овом члану 1, искључиво једну такву одредбу да предвиђате, морали бисте онда мало да усагласите остале законске норме и да усагласите овај законски предлог.

Сад се поставља питање зашто ви ово доносите. Натерала вас је банка, можда вас је натерао амерички амбасадор. Банке и амерички амбасадор су вас вероватно натерали да ово донесете, јер како другачије објаснити чињеницу, на коју ви не одговарате, да 35.000 евра Вучић месечно плаћа Монтгомерија, осам година му плаћа рекет. Зашто, то...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Морам на ово да вас искључим.

Реч има народни посланик Верољуб Арсић.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Видели су то. Знате, имају јако добре извиђаче, пионире, шта ли већ ови из Двери, па виде шта ради Александар Вучић. Мене заиста одушевљава како они то зачас преклопе нешто, како то њима одговара и како би то њима звучало.

Имали смо у последњих четири или пет година стечај две банке. Обе су биле државне. Једна је Агробанка, а друга је Развојна банка Војводине. Шта се јавља као проблем? Прво, држава гарантује за све улоге до 50.000 евра. Из буџета Србије се, надам се да слуша колега предавање из економије, тих 50.000 евра исплаћује. Зашто морамо да исплатимо из буџета? Зато што су судски проценитељи и проценитељи банке надувавали имовину која се стављала под терет да би нека екипа подизала кредите које никада неће да врати.

Сад неко каже да је то због банака. Не, то је због грађана Србије. Искључиво због грађана Србије. Јер банка може пласманом лоших кредита да доведе у опасност и себе и Републику Србију, која је издала дозволу за рад и која ће да покрива све њене губитке до 50.000 евра.

(Срђан Ного: Шта ради Јоргованка Табаковић?)

Није Јоргованка Табаковић проценитељ. Централна банка је обавестила да се на сваке три године ради процена вредности имовине која је под теретом. Имате ли нешто против? Немојте тако.

Мене изненађују правници који желе да се држава умеша у облигациони однос између две странке. Што не, кажу, урадите како су то, рецимо, за те кредите у швајцарским франциma, урадили у Мађарској. Јесте,

Мађарска је откупила дуг јер је имала пара. Ми их немамо. Али, као што видите, ми смо правна држава и, пошто не можемо као Скупштина да улазимо у облигациони однос између две странке у поступку, може да уђе суд. Што и ради. И то је тачно. Не мешамо се ми у облигациони однос.

(Срђан Ного: Народна банка?)

Не може ни централна банка. Не може. Једини који може да се меша у облигациони однос јесте суд. И немојте да измишљате. Како сте, бре, добили ту диплому?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив члана 2. и члан 2. амандман, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић и заједно народни посланици ДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Немања Шаровић, Наташа Јовановић и Дубравко Бојић, заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић и народни посланик Бранка Стаменковић.

Реч има народни посланик Срђан Ного. Изволите.

СРЂАН НОГО: Банка има право на главницу и на камату. Не говорите истину. Шалите се са презаduженим људима, као што се шалите са пензионерима. Знате, смањење пензија је озбиљна ствар, ја се не бих са тим шалио. И не бих се шалио са људима који су презадужени код банака.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Верољуб Арсић. Изволите.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Не шалим се ни ја, али се не бавим популизмом ради стицања гласова. Имали смо овде измене и допуне Закона о корисницима финансијских услуга. Дотерали смо до максимума кол'ко је то могла држава да интервенише на онај начин на који има право Скупштина.

И немојте да причате да може централна банка у то да се умеша. Нема право. Централна банка води рачуна о законитости пословања банака, њеној ликвидности и бонитету који та банка има на нашем тржишту. Значи, о томе води рачуна. У облигациони однос између две странке ни држава ни банка не могу да се мешају, него само суд. Мени заиста није јасно шта ви хоћете од нас.

Једино што држава може да се умеша јесте да откупи дугове грађана. Али онда не можете од једних, морате од свих. Имамо ли ми пара за тако нешто? Немамо. Немојте да измишљате.

Још једна ствар. Пазите, 2012. године камата на кредите у динарима је била између 32 и 36 процената; данас је 10%, са девизном клаузулом 12-15%. Данас је 7,5%, без обезбеђења. А онда кажете како смо ми смањили плате и пензије. Па нисмо свима смањили пензије. Некима су веће него икад, и то је отприлике 1.200.000 људи. Али сад – да ли је боље да имамо камате са 30% или 35% на динарске улоге, да имамо на девизну клаузулу 12-15%, да имамо инфлацију 10-12%, да задужујемо државу или кроз сва та смањења камата које је трпело становништво сада остаје њима. Значи, сваком грађанину који је имао кредит, макар 100.000 динара, 20.000 динара остаје њему, за његове потребе. Ко ту економску логику не разуме, не може ни да разуме зашто је СНС …

(Зоран Красић: Време.)

Време је одлично напољу, господине Красићу.

... Зашто је СНС, и поред свих непопуларних мера, победила са апсолутном већином на изборима који су одржани пре само шест или седам месеци. Резултат се рачуна, не обећања и не демагогија. Ви се тиме бавите.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реплика, Срђан Ного. Изволите.

СРЂАН НОГО: Ово је велики тренутак за вас, господине председавајући. Дали сте, коначно, право на реплику; заиста је то одлично. Не знам кол'ко увреда треба да се изрекне на рачун једног посланика да би могао да добије право на реплику, али добро. Треба то ставити у Пословник.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Ја не бих дозволио увреде. Немојте, молим вас. Изволите.

СРЂАН НОГО: Добро. Хајде да поставимо стави овако. Не слажем се ни са чим што је претходни говорник рекао, али да видимо оно што он предлаже. Судови, који би требало, на пример, да реше то. Ево, пољски судови су недавно решили, урадили су исто ово што ја упорно тврдим и упорно понављам. Они су прогласили ништавим одредбе уговора у швајцарским францима и тај уговор су претворили у бескаматни зајам у злотима. Пољски судови, молим лепо.

Зашто то не ураде судови у Србији? Не могу. Зашто не могу? Због утицаја. Знате какав утицај. Кад саветник председника Републике уради правно мишљење и са тим правним мишљењем се иде код судија, који судија онда сме да донесе другачију пресуду? Па кад Драгиша Слијепчевић каже на Копаонику пред 300 правника свој правни став, нападају га ти исти професори Правног факултета и многи који су везани за банке. Има тамо на Правном факултету људи који се не слажу са тим, али од ових који су узели новац од банака не могу и не смеју.

Идемо даље. Директор БИА, односно његова бивша адвокатска канцеларија, а он раније, док је био адвокат, заступа велики број пословних банака и директно се меша и утиче на рад правосудних органа. Директно. Ево нека Александар Ђорђевић изађе и каже да то није тачно. Навео сам му

конкретан случај када је његов колега из канцеларије поднео лажну исправу, анекс уговора који није потписала странка у случају Пиреус банке и једног привредног друштва. Он је још био адвокат, а 2016. године, када је био директор БИА, идентичан случај је поновљен. Па молим лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Верољуб Арсић, реплика.

(Зоран Красић: Реплика.)

Само је рекао какво је време напољу. Немате стварно никакав основ. Не.

Изволите.

(Вјерица Радета добацује.)

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Господине председавајући, господин Красић ме стално омета, а ево сад и колегиница Вјерица. Ја сам одговорио господину Красићу, који ми је стално добацивао – време, јер је мислио да ја имам само два минута. Имамо довољно посланика да имам довољно времена и да причам.

(Зоран Красић: Крао си мандате.)

Ево, сада ме још назива и лоповом.

Ма господине, дао сам вам тај мандат на изборима и 2012, и 2014. и 2016. године. Што га нисте узели?

Е сад да се вратимо на судове. Колико ја знам, почели су и наши судови да пресуђују. Ево имате правоснажну пресуду за такав кредит. Почели су да пресуђују. Апелациони суд у Новом Саду је потврдио пресуду за кредит у швајцарским франципа. Што то не кажете? Знате ви то.

Знате јако добро, него нећете да кажете. Политички вам није добро. То је разлог. Најлакше је да се каже – директор агенције, директор овај, директор онај, премијер овај, премијер онај... Ја кажем – можете да оптужујете, али увек се рачуна резултат.

Значи, кад нисте успели да нас победите тада кад смо смањивали плате и пензије, како мислите да нас победите сада када те плате и пензије враћамо и повећавамо?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 2. амандман су заједно поднели народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Миљан Дамјановић.

Одбор за уставна питања и законодавство је, сагласно члану 163. став 2. Пословника, одбацио је овај амандман. Одбачени амандман не може бити предмет расправе и о њему се не гласа, члан 163. став 4. Пословника.

(Зоран Красић: Реплика.)

Ја бих вам врло радо дао реплику, али стварно нема никаквог основа. Нити вас је увредио господин Арсић, нити је његова реплика и његова дискусија била усмерена на вашу дискусију, на неко погрешно тумачење ваше дискусије. Тако да вас молим за разумевање.

На члан 2. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман су заједно поднели народни посланици Ненад Чанак, Мариника Тепић, Олена Папуга, Нада Лазић и мр Горан Чабради.

На назив члана 3. и члан 3. амандман, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић и заједно народни посланици мр Александра Јерков, Горан Ћирић, Радослав Милојичић, Горан Јешић, Гордана Чомић, Балша Божовић, Маја Виденовић, Наташа Вучковић, Томислав Жигманов, Весна Марјановић, Душан Петровић и Верољуб Стевановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман, у истоветном тексту, поднели су народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Божидар Делић, заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић и народни посланик Бранка Стаменковић.

Реч има Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Ми смо цео овај закон испратили амандманима, и то предлозима да се један по један члан брише. Рекао је Красић, када је говорио о члану 1, шта су наше основне примедбе, али ево, када је у питању члан 3, који говори о примени овог закона, каже да се одредбе овог закона примењују на процене вредности непокретности које се врше за потребе – и сад оно кључно о чему заправо желимо и кроз цео закон да говоримо – 1) код закључења уговора о кредиту обезбеђених хипотеком и закључења других послова финансијских институција обезбеђених хипотеком.

Дакле, уговор о кредиту обезбеђен хипотеком. Ви предвиђате да лиценцирате неког проценитеља вредности и да се он ту умеша у тај однос између два лица.

Ви добро знате да све што смо покушали да лиценцирамо нешто није дало неке резултате, од овог вашег лиценцираног министра, бившег стечајног управника, до којекаквих других такозваних стручњака. То је такође нешто што је последица вашег пута ка ЕУ и оданде тако извучете не знам ни ја какве појмове. И каква је уопште сврха ко ће лиценцирати ове људе, ко ће њима држати предавања, шта ће они да полажу, на основу чега ће они бити ти који ће бити проценитељи вредности непокретности... Све ово личи на нотаре, на извршитеље, на ове управнике зграда које тек планирате…

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Време, колегинице Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Просто је невероватно како искачете из уставног система и какве све будалаштине вам падају на памет.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Само да обавестим народне посланике подносиоце амандмана да су исцрпли право да се јављају као подносиоци амандмана у трајању од два минута.

Да ли још неко жели реч по овом амандману? (Не.)

На члан 3. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић, Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман су заједно поднели народни посланици Ненад Чанак, Мариника Тепић, Олена Папуга, Нада Лазић, мр Горан Чабради.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На Главу II, назив изнад члана 4. и члан 4. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић и заједно народни посланици посланичке групе ДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандмане, у истоветном тексту, поднели су заједно поднели народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Наташа Јовановић и заједно народни посланици Посланичке групе Двери.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив изнад члана 5. и члан 5. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Красић, Вјерица Радета и Петар Јојић и заједно народни посланици Посланичке групе Двери.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив изнад члана 6. и члан 6. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 6. амандмане у, истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Томислав Љубеновић и заједно народни посланици Посланичке групе Двери.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 6. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић, Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив изнад члана 7. и члан 7. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 7. амандмане, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Момчило Мандић и заједно народни посланици Посланичке групе Двери.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив изнад члана 8. и члан 8. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 8. амандмане, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и мр Марко Миленковић и заједно народни посланици посланичке групе Двери.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 8. амандман су заједно поднели народни посланици Ненад Чанак, Мариника Тепић, Олена Папуга, Нада Лазић и Горан Чабради.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На Главу III, назив изнад члана 9. и члан 9. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 9. амандмане, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Милорад Мирчић и заједно народни посланици Посланичке групе Двери.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 9. амандман је поднео народни посланик Ненад Божић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 9. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић, Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 9. амандман су заједно поднели народни посланици Ненад Чанак, Мариника Тепић, Олена Папуга, Нада Лазић, Горан Чабради.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив изнад члана 10. и члан 10. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 10. амандмане, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Љиљана Михајловић и заједно народни посланици Посланичке групе Двери.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив изнад члана 11. и члан 11. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 11. амандмане, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Весна Николић Вукајловић и заједно народни посланици Посланичке групе Двери.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 11. амандман су заједно поднели народни посланици Ненад Чанак, Мариника Тепић, Олена Папуга, Нада Лазић и Горан Чабради.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 11. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив члана 12. члан 12. амандман, у истоветном тексту, поднели су народни посланици Зоран Живковић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 12. амандман, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Јово Остојић и заједно народни посланици Посланичке групе Двери.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 12. амандман су заједно поднели народни посланици Ненад Чанак, Мариника Тепић, Олена Папуга, Нада Лазић и Горан Чабради.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив члана 13. члан 13. амандман, у истоветном тексту, поднели су народни посланици Зоран Живковић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 13. амандман, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Срето Перић и заједно народни посланици Посланичке групе Двери.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 13. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 13. амандман су заједно поднели народни посланици Ненад Чанак, Мариника Тепић, Олена Папуга, Нада Лазић и Горан Чабради.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив члана 14. члан 14. амандман, у истоветном тексту, поднели су народни посланици Зоран Живковић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 14. амандман, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Марина Ристић и заједно народни посланици Посланичке групе Двери.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 14. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На Главу IV, назив члана 15. и члан 15. амандман у истоветном тексту поднели су народни посланици Зоран Живковић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 15. амандман, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Никола Савић и заједно народни посланици посланичке групе Двери.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив члана 16. и члан 16. амандман, у истоветном тексту, поднели су народни посланици Зоран Живковић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 16. амандман, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Мирослава Станковић Ђуричић и заједно народни посланици Посланичке групе Двери.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 16. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив члана 17. члан 17. амандман, у истоветном тексту, поднели су народни посланици Зоран Живковић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив члана 17. члан 17. амандман, у истоветном тексту, поднели су народни посланици Зоран Живковић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 17. амандман су заједно поднели народни посланици Ненад Чанак, Мариника Тепић, Олена Папуга, Нада Лазић и Горан Чабради.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив члана 18. члан 18. амандман, у истоветном тексту, поднели су народни посланици Зоран Живковић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 18. амандман, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Александра Белачић и заједно народни посланици ПГ Двери и заједно народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Зоран Богдановић, Ненад Константиновић, Здравко Станковић и народни посланик Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На Главу V, назив члана 19. и члан 19. амандман у истоветном тексту поднели су народни посланици Зоран Живковић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 19. амандман у истоветном тексту поднели су заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Дубравко Бојић и заједно народни посланици Посланичке групе Двери.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 19. амандман, са исправком, заједно су поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здраво Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив члана 20. и члан 20. амандман, у истоветном тексту, поднели су народни посланици Зоран Живковић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 20. амандман, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Миљан Дамјановић и заједно народни посланици Посланичке групе Двери.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 20. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 20. амандман су заједно поднели народни посланици Ненад Чанак, Мариника Тепић, Олена Папуга, Нада Лазић и Горан Чабради.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив члана 21. и члан 21. амандман, у истоветном тексту, поднели су народни посланици Зоран Живковић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 21. амандман, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Божидар Делић и заједно народни посланици Посланичке групе Двери.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив члана 22. и члан 22. амандман, у истоветном тексту, поднели су народни посланици Зоран Живковић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 22. амандман, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Наташа Јовановић, са исправком, и заједно народни посланици Посланичке групе Двери.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 22. амандман су заједно народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

Влада и Одбор за финансије, републички буџет и контролу трошења јавних средстава прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

На назив члана 23. и члан 23. амандман, у истоветном тексту, поднели су народни посланици Зоран Живковић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 23. амандман, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Петар Јојић и заједно народни посланици Посланичке групе Двери.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 23. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив члана 24. члан 24. амандман, у истоветном тексту, поднели су народни посланици Зоран Живковић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 24. амандман, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Томислав Љубеновић и заједно народни посланици Посланичке групе Двери.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив члана 25. члан 25. амандман, у истоветном тексту, поднели су народни посланици Зоран Живковић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 25. амандман, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Момчило Мандић и заједно народни посланици Посланичке групе Двери.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 25. амандман су заједно народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив члана 26. и члан 26. амандман, у истоветном тексту, поднели су народни посланици Зоран Живковић и заједно народни посланици посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 26. амандман, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Марко Миленковић и заједно народни посланици Посланичке групе Двери.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив члана 27. и члан 27. амандман, у истоветном тексту, поднели су народни посланици Зоран Живковић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 27. амандман, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Милорад Мирчић и заједно народни посланици Посланичке групе Двери.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 27. амандман су заједно народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив члана 28. и члан 28. амандман, у истоветном тексту, поднели су народни посланици Зоран Живковић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 28. амандман, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета, Љиљана Михајловић и заједно народни посланици Посланичке групе Двери.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 28. амандман су заједно народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На Главу VI, назив члана 29. и члан 29. амандман, у истоветном тексту, поднели су народни посланици Зоран Живковић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 29. амандман, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Весна Николић Вукајловић и заједно народни посланици Посланичке групе Двери.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив члана 30. члан 30. амандман, у истоветном тексту, поднели су народни посланици Зоран Живковић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 30. амандман, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Јово Остојић и заједно народни посланици Посланичке групе Двери.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 30. амандман, са исправком, заједно су поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив члана 31. и члан 31. амандман, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 31. амандман у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Срето Перић и заједно народни посланици Посланичке групе Двери.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив члана 32. и члан 32. амандман, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 32. амандман, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Марина Ристић и заједно народни посланици Посланичке групе Двери.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 32. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

Влада и Одбор за финансије, републички буџет и контролу трошења јавних средстава прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив члана 33. и члан 33. амандман, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 33. амандман, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Никола Савић и заједно народни посланици Посланичке групе Двери.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 33. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив члана 34. и члан 34. амандман, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 34. амандман, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета, Мирослава Станковић Ђуричић и заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић и остали чланови ПГ Двери.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На Главу VII, назив члана 35. и члан 35. амандман, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 35. амандман, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Немања Шаровић и заједно народни посланици Посланичке групе Двери.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 35. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

Влада и Одбор за финансије, републички буџет и контролу трошења јавних средстава прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 35. амандман су заједно поднели народни посланици Ненад Чанак, Мариника Тепић, Олена Папуга, Нада Лазић и Горан Чабради.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив члана 36. и члан 36. амандман, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 36. амандман, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Александра Белачић и заједно народни посланици Посланичке групе Двери.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 36. амандман су заједно поднели народни посланици Ненад Чанак, Мариника Тепић, Олена Папуга, Нада Лазић и Горан Чабради.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 36. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив члана 37. и члан 37. амандман, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 37. амандман, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Дубравко Бојић и заједно народни посланици Посланичке групе Двери.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив члана 38. и члан 38. амандман, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 38. амандман, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Миљан Дамјановић и заједно народни посланици Посланичке групе Двери.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив члана 39. и члан 39. амандман, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 39. амандман, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Божидар Делић и заједно народни посланици Посланичке групе Двери.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На Главу VIII, назив члана 40. и члан 40. амандман, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 40. амандман, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Наташа Јовановић и заједно народни посланици Посланичке групе Двери.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив члана 41. и члан 41. амандман, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 41. амандман, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Петар Јојић и заједно народни посланици Посланичке групе Двери.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 41. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив члана 42. и члан 42. амандман, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 42. амандман, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Томислав Љубеновић и заједно народни посланици Посланичке групе Двери.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 42. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив члана 43. и члан 43. амандман, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 43. амандман, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Момчило Мандић и заједно народни посланици Посланичке групе Двери.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив члана 44. и члан 44. амандман, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 44. амандман, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Марко Миленковић и заједно народни посланици Посланичке групе Двери.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 44. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив члана 45. и члан 45. амандман, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 45. амандман, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Милорад Мирчић, заједно народни посланици ПГ Двери и заједно народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић и народни посланик Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На Главу IX, назив члана 46. и члан 46. амандман, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 46. амандман, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Љиљана Михајловић и заједно народни посланици Посланичке групе Двери.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 46. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив члана 47. и члан 47. амандман, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 47. амандман, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Весна Николић Вукајловић и заједно народни посланици Посланичке групе Двери.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив члана 48. и члан 48. амандман, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 48. амандман, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Јово Остојић и заједно народни посланици Посланичке групе Двери.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 48. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив члана 49. и члан 49. амандман, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 49. амандман, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Срето Перић и заједно народни посланици Посланичке групе Двери.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив члана 50. и члан 50. амандман, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 50. амандман, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Марина Ристић и заједно народни посланици Посланичке групе Двери.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Пошто смо завршили претрес о свим амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и у целини.

Прелазимо на 14. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О РЕГУЛИСАЊУ ЈАВНОГ ДУГА САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ ПО ОСНОВУ ДЕВИЗНЕ ШТЕДЊЕ ГРАЂАНА (појединости).

Примили сте амандмане који су на Предлог закона поднели народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојчић, Марија Јањушевић, Иван Костић, Драган Весовић, Миладин Шеварлић, Зоран Красић, Верица Радета, Петар Јојић, Зоран Живковић, Александра Јерков, Горан Ћирић, Радослав Милојичић, Горан Јешић, Балша Божовић, Маја Виденовић, Наташа Вучковић, Томислав Жигманов, Весна Марјановић, Душан Петровић, Верољуб Стевановић, Томислав Љубеновић, Момчило Мандић, Марко Миленковић и Милорад Мирчић.

Примили сте извештај Одбора за уставна питања и законодавство и Одбора за финансије, републички буџет и контролу трошења јавних средстава као и мишљење Владе о поднетим амандманима.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника Народне скупштине, отварам претрес Предлога закона о изменама и допунама Закона о регулисању јавног дуга СРЈ по основу девизне штедње грађана, у појединостима.

На члан 1. амандман, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, заједно народни посланици Посланичке групе Двери, заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета, Петар Јојић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић и заједно народни посланици Посланичке групе Двери, заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Томислав Љубеновић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман су заједно поднели народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Момчило Мандић.

На основу члана 163. став 2. Пословника Народне скупштине, Одбор за уставна питања и законодавство одбацио је овај амандман, а одбачени амандмани не могу бити предмет расправе и о њима се не гласа.

На члан 3. амандман, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, заједно народни посланици посланичке групе Двери, заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета, Марко Миленковић и заједно народни посланици Посланичке групе ДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, заједно народни посланици Посланичке групе

Двери, заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета, Милорад Мирчић и заједно народни посланици Посланичке групе ДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Пошто смо завршили претрес о свим амандманима закључујем претрес Предлога закона, у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и у целини.

Настављамо даље.

Прелазимо на 15. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О РЕГУЛИСАЊУ ЈАВНОГ ДУГА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ ПО ОСНОВУ НЕИСПЛАЋЕНЕ ДЕВИЗНЕ ШТЕДЊЕ ГРАЂАНА ПОЛОЖЕНЕ КОД БАНАКА ЧИЈЕ ЈЕ СЕДИШТЕ НА ТЕРИТОРИЈИ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ЊИХОВИМ ФИЛИЈАЛАМА НА ТЕРИТОРИЈИ БИВШИХ РЕПУБЛИКА СФРЈ (појединости).

Примили сте амандмане које су на Предлог закона поднели народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојчић, Марија Јањушевић, Иван Костић, Драган Весовић, Миладин Шеварлић, Зоран Красић, Вјерица Радета, Љиљана Михајловић, Зоран Живковић, Александра Јерков, Горан Ћирић, Радослав Милојичић, Горан Јешић, Балша Божовић, Маја Виденовић, Наташа Вучковић, Томислав Жигманов, Весна Марјановић, Душан Петровић, Верољуб Стевановић, Весна Николић Вукајловић, Јово Остојић, Срето Перић, Марина Ристић, Владимир Ђурић, Никола Савић, Мирослав Станковић Ђуричић, Немања Шаровић, Александар Белачић, Дубравко Бојић, Миљан Дамјановић, Божидар Делић, Наташа Јовановић, Петар Јојић, Томислав Љубеновић, Момчило Мандић, Марко Миленковић и Милорад Мирчић.

Примили сте извештај Одбора за уставна питања и законодавство и Одбора за финансије, републички буџет и контролу трошења јавних средстава, као и мишљење Владе о поднетим амандманима.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника Народне скупштине, отварам претрес Предлога закона у појединостима на Предлог закона о регулисању јавног дуга Републике Србије по основу неисплаћене девизне штедње грађана положених код банака чије је седиште на територији Републике Србије и њиховим филијалама на територијама бивших Република СФРЈ.

На назив Главе I и члан 1. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странке.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандмане, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, Иван Костић, Драгана Весовић, Миладин Шеварлић и

заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Љиљана Михајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици Зоран Живковић и заједно народни посланици Посланичке групе Двери и заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Весна Николић Вукајловић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман су заједно поднели народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Јово Остојић.

На основу члана 163. став 2. Пословника Народне скупштине, Одбор за уставна питања и законодавство одбацио је овај амандман, а одбачени амандмани не могу бити предмет расправе и о њима се не гласа.

На члан 3. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици Зоран Живковић и заједно народни посланици Посланичке групе Двери и заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Срето Перић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици Зоран Живковић и заједно народни посланици Посланичке групе Двери и заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Марина Ристић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман, са исправком, поднео је народни посланик Владимир Ђурић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив Главе II и члан 5. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици Зоран Живковић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман су заједно поднели народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман су заједно народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, Иван Костић, Драгана Весовић, Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман, са исправком, поднео је народни посланик Владимир Ђурић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 6. амандмане, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Зоран Живковић и заједно народни посланици Посланичке групе Двери и заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Мирослава Станковић Ђуричић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 7. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици Зоран Живковић и заједно народни посланици Посланичке групе Двери и заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Немања Шаровић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 8. амандман, у истоветном тексту, поднели су народни посланици Зоран Живковић и заједно народни посланици Бошко Обрадовић и остали посланици Посланичке групе Двери и заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Александра Белачић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив Главе III и члан 9. амандман, у истоветном тексту, поднели су народни посланици Зоран Живковић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 9. амандман, у истоветном тексту, поднели су народни посланици Бошко Обрадовић и остали посланици ПГ Двери и заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 10. амандман, у истоветном тексту, поднели су народни посланици Зоран Живковић и заједно народни посланици посланичке групе Двери и заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Миљан Дамјановић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 11. амандман, у истоветном тексту, поднели су народни посланици Зоран Живковић и заједно народни посланици Посланичке групе Двери и заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Божидар Делић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 12. амандман, у истоветном тексту, поднели су народни посланици Зоран Живковић и заједно народни посланици Посланичке групе Двери и заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Наташа Јовановић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 13. амандман, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић и заједно народни посланици Посланичке групе Двери и заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Петар Јојић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 14. амандман, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић и заједно народни посланици Посланичке групе Двери и заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Томислав Љубеновић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 15. амандман, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић и заједно народни посланици Посланичке групе Двери и заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Момчило Мандић и заједно народни посланици Посланичке групе ДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 16. амандман, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић и заједно народни посланици Посланичке групе Двери и заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Марко Миленковић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 17. амандман, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић и заједно народни посланици Посланичке групе Двери и заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Милорад Мирчић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 18. амандман, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић и заједно народни посланици Посланичке групе Двери и заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Љиљана Михајловић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив Главе IV и члан 19. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 19. амандман, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија

Јањушевић, Иван Костић, Драган Весовић, Миладин Шеварлић и заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Весна Николић Вукајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 20. амандман, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић и заједно народни посланици Посланичке групе Двери и заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Јово Остојић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив Главе V и члан 21. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 21. амандман, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Посланичке групе Двери и заједно народни посланици Зоран Красић, Вјерица Радета и Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 22. амандман, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, заједно народни посланици Посланичке групе Двери и заједно народни посланици Посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Пре него што закључим расправу, само бих хтео да обавестим да повлачим опомену коју је добио колега Лапчевић у јучерашњем заседању.

Пошто смо завршили претрес о амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и у целини.

Сада одређујем паузу до 12.00 часова. Захваљујем.

(Седница је прекинута у 08.45 часова.)